

**WYDZIAŁU ELEKTROTECHNIKI
I INFORMATYKI
POLITECHNIKI LUBELSKIEJ
1964 - 2014**

POLITECHNIKA LUBELSKA

LUBLIN 2014

50 lat Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej 1964–2014

Politechnika Lubelska
Lublin 2014

Redakcja:
Paweł Surdacki

Konsultacja:
Henryka D. Stryczewska

Współpraca:
Jarosław Gajda, Elżbieta Jartych, Andrzej Wac-Włodarczyk, Tadeusz Janowski, Jacek Duda, Paweł Mazurek, Danuta Frąckiewicz, Krzysztof Nalewaj, Jarosław Sikora, Adam Chmielowski, Renata Jaroszyńska, Piotr Kisała, Tomasz Kołtunowicz, Alicja Kwiatkowska, Edward Mączka, Małgorzata Murat, Małgorzata Ostas, Hanna Celoch, Beata Pańczyk, Zbigniew Połecki, Sebastian Styła, Leszek Szczepaniak, Krzysztof Tymburski, Maria Woźniak, Paweł Węgierek, Janusz Boczkowski, Dariusz Sowa, Katarzyna Pełka-Smętek, Maria Padło, Mariola Bucior.

Projekt okładki:
Elpro Sp. z o.o.

W książce wykorzystano m. in. materiały z książki „Wydział Elektrotechniki i Informatyki 1964 -2004”, Politechnika Lubelska 2004 (red. Tadeusz Janowski, Andrzej Wac-Włodarczyk, Wojciech Jarzyna), artykuł „50 lat działalności dydaktycznej i naukowo-badawczej Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej” zamieszczony w „Przeglądzie Elektrotechnicznym” nr 5/2014 oraz materiały dostarczone przez Instytuty i Katedry Wydziału Eil PL.

Publikacja wydana za zgodą Rektora Politechniki Lubelskiej

© Copyright by Politechnika Lubelska 2014

ISBN: 978-83-7947-072-3

Spis treści

Wydział Elektrotechniki i Informatyki w latach 1964–2014	5
Działalność Instytutów i Katedr Wydziału	21
Instytut Elektroniki i Technik Informacyjnych	23
Instytut Informatyki	26
Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii	29
Katedra Automatyki i Metrologii	33
Katedra Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej	36
Katedra Matematyki	39
Katedra Napędów i Maszyn Elektrycznych	43
Katedra Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń	46
Katedra Urządzeń Elektrycznych i Techniki Wysokich Napięć	48
Biblioteka Wydziału Elektrotechniki i Informatyki	51
Profesorowie Honorowi Politechniki Lubelskiej	53
Doktorzy Honoris Causa Wydziału	61
Profesorowie i docenci Wydziału	71
Adiunkci i wykładowcy Wydziału	145
Asystenci Wydziału	211
Pracownicy inżynieryjno-techniczni Wydziału	227
Doktorzy habilitowani wypromowani na Wydziale	245
Doktorzy wypromowani na Wydziale	249
Doktorzy Wydziału wypromowani w innych jednostkach	259
Organizacje i stowarzyszenia pracowników i studentów Wydziału	267
IV Wydział Nauk Technicznych Lubelskiego Towarzystwa Naukowego	269
Koło SEP przy Politechnice Lubelskiej	274
Oddział Lubelski PTETiS	277
Komisja Chemii Plazmy Niskotemperaturowej Oddziału PAN w Lublinie	283
Studenckie Koła Naukowe	285
NS Związek Nauczycielstwa Polskiego Politechniki Lubelskiej	305
NSZZ „Solidarność” Politechniki Lubelskiej	307
ZZ Unia Profesorów Polskich przy Politechnice Lubelskiej	310
Koło PTTK przy PL 1982–1990	312
Lubelskie Morsy z Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL	316
Alfabetyczny indeks biogramów	319

**WYDZIAŁ
ELEKTROTECHNIKI I INFORMATYKI
W LATACH 1964–2014**

Pracownicy Wydziału Elektrotechniki i Informatyki (2014 r.)

Wydział Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej w latach 1964–2002

Wieczorowa Szkoła Inżynierska powołana została w Lublinie w 1953 roku. Jej inicjatorami byli znani w Polsce inżynierowie: Stanisław Podkowa, Brunon Wilczyński, Marian Kwiecień, Jacek Rogowski, Włodzimierz Marciniak, Cyprian Skwarek, Leonid Kacejko i Romuald Krzywicki, którzy związani byli z lubelskim środowiskiem stowarzyszeń naukowo-technicznych.

Pierwszą podstawową jednostką uczelni był Wydział Mechaniczny, w ramach którego istniały laboratoria i pracownie inżynierii elektrycznej. Dynamiczny rozwój tych jednostek pozwolił na uruchomienie w 1963 roku kierunku elektrotechnika. Fakt ten był możliwy dzięki pasji i zaangażowaniu znakomych nauczycieli akademickich, docentów Leonida Kacejko i Mieczysława Romualda Krzywickiego, autorów znanych ogólnopolskich podręczników z zakresu urządzeń i maszyn elektrycznych.

Konsekwencją tych zdarzeń było powstanie w roku akademickim 1964/65 Wydziału Elektrycznego ze specjalnością elektrotechnika przemysłowa, którego dziekanem został Romuald Krzywicki, a prodziekanem Leonid Kacejko.

*Doc. mgr inż.
Mieczysław Romuald Krzywicki*

Doc. mgr inż. Leonid Kacejko

Poza zajęciami w Lublinie Wieczorowa Szkoła Inżynierska prowadziła punkty konsultacyjne przy Kraśnickiej Fabryce Wytwarzania Metalowych i przy Zakładach Wytwórczych Sprzętu Instalacyjnego w Poniatowej. Były to nadal tylko studia wieczorowe dla pracujących. W 1964 r. rozpoczęto starania o przekształcenie Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Wyższą Szkołę Inżynierską, nauczającą również systemem studiów dziennych. Rzecznikami tej sprawy byli przede wszystkim rektor Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej Stanisław Podkowa i przewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej Paweł Dąbek. Wieczorową Szkołę Inżynierską w Wyższą Szkołę Inżynierską przekształcono na mocy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dn. 28.04.1965 r.

W 1966 r. rozpoczęto budowę obiektu dydaktycznego na terenie przewidywanej lokalizacji Szkoły przy ul. Nadbystrzyckiej, przeznaczonego docelowo dla Wydziału Elektrycznego, a przejściowo umożliwiającego urządzenie najbardziej potrzebnych zespołów dydaktycznych, laboratoriów i pracowni dla wszystkich wydziałów. W listopadzie 1967 r. część laboratoryjną przekazano do użytkowania, a część audytorijną w rok później. Równocześnie z budową Wydziału Elektrycznego trwały prace nad generalnymi założeniami przyszłego kompleksu obiektów wyższej szkoły technicznej.

Struktura organizacyjna Wydziału, w kilka lat po jego powstaniu, obejmowała 7 zespołów dydaktycznych i pracowni badawczych (w nawiasie pierwsi kierownicy jednostek).

Struktura organizacyjna Wydziału w latach 1964–2014

Lata	Nazwa	Jednostki organizacyjne Wydziału
1	2	3
1964–1967	Wydział Elektryczny	
1967–1973	Wydział Elektryczny	Zespoły przedmiotowe i pracownie: Elektrotechniki (T. Janowski) Miernictwa Elektrycznego (K. Majdiuk) Maszyn i Napędu Elektrycznego (R. Krzywicki) Automatyki, Elektroniki i Telemekhaniki (T. Latocha) Elektrotechniki Przemysłowej (L. Kacejko) Matematyki (B. Piłat) Fizyki (J. Skierczyński)
1973–1976	Instytut Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej	Zakłady naukowo-dydaktyczne: Podstawowych Problemów Elektrotechniki (T. Janowski) Elektroenergetyki Przemysłowej (L. Kacejko) Fizyki Technicznej (J. Skierczyński)
1976–1978	Instytut Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej	Zakłady dydaktyczne i zespoły naukowe: a) zakłady dydaktyczne: Podstaw Elektrotechniki (K. Bodziak, B. Horyński) Elektroenergetyki (L. Kacejko) Automatyki i Pomiarów (K. Majdiuk) Automatyzacji i Elektryfikacji Kopalń (L. Orzechowski) b) zespoły naukowe: Elektrotechnologii (T. Janowski) Optymalizacji w Elektroenergetyce (S. Góra) Aparatury Kontrolno-Pomiarowej (T. Latocha) Automatyki Procesów Przemysłowych (S. Tarasiewicz) Elektrycznych Maszyn Szybkobieźnych (J. Skwarna)
1978–1981	Instytut Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej	Zakłady dydaktyczno-naukowe: Podstaw Elektrotechniki (T. Janowski) Elektroenergetyki (S. Góra) Automatyki i Pomiarów (T. Latocha) Automatyzacji i Elektryfikacji Kopalń (S. Tarasiewicz, J. Skwarna) Elektrochemii (Z. Ratajewicz)
1981–1984	Instytut Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej	Zakłady naukowo-dydaktyczne: Podstaw Elektrotechniki (T. Janowski) Automatyki i Pomiarów (T. Latocha) Maszyn i Napędu Elektrycznego (J. Skwarna) Elektroenergetyki (S. Góra)

Struktura organizacyjna Wydziału w latach 1964–2014, c.d.

1984-1991	Wydział Elektryczny	Katedry i Zakłady: Zakład Podstaw Elektrotechniki (T. Janowski) Zakład Metrologii Elektrycznej (od 1987 r.) (K. Majdiuk) Zakład Elektroniki i Automatyki (T. Latocha) Zakład Maszyn i Napędu Elektrycznego (W. Lasocki) Katedra Elektroenergetyki (S. Góra) Katedra Technologii Chemicznej i Elektrochemii (I. Pollo)
1991-1996	Wydział Elektryczny	Katedry: E1 - Podstaw Elektrotechniki E2 - Elektrotechniki Ogólnej E3 - Elektrotechnologii i Elektrotermii E4 - Automatyki E5 - Elektroniki E6 - Metrologii Elektrycznej i Elektronicznej E7 - Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń E8 - Urządzeń Elektrycznych i TWN E9 - Elektrowni i Gospodarki Energetycznej E10 - Maszyn Elektrycznych E11 - Napędów Elektrycznych E12 – Informatyki E13 - Technologii Chemicznej E14 - Elektrochemii E15 - Matematyki (od 1994 r.)
1996-2003	Wydział Elektryczny	Katedry: E1 - Podstaw Elektrotechniki (od 1999 r. Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii E2 - Elektrotechniki Ogólnej E5 - Elektroniki E6 - Automatyki i Metrologii E7 - Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń E8 - Urządzeń Elektrycznych i TWN E9 - Elektrowni i Gospodarki Energetycznej E10 - Maszyn Elektrycznych E11 - Napędów Elektrycznych E12 - Informatyki E14 - Elektrochemii E15 - Matematyki
2003-2008	Wydział Elektrotechniki i Informatyki (2 instytuty i 9 katedr)	E1 - Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii E2 - Katedra Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej E5 - Katedra Elektroniki E6 - Katedra Automatyki i Metrologii E7 - Katedra Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń E8 - Katedra Urządzeń Elektrycznych i TWN E10 - Katedra Maszyn Elektrycznych E11 - Katedra Napędów Elektrycznych E12 - Instytut Informatyki E14 - Katedra Energetyki i Elektrochemii E15 - Katedra Matematyki

Struktura organizacyjna Wydziału w latach 1964–2014, c.d.

2008-2014	Wydział Elektrotechniki i Informatyki (3 instytuty i 6 katedr)	E1 - Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii (IPEE) E2 - Katedra Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej (KIKiE) E5 - Instytut Elektroniki i Technik Informacyjnych (IEiTI) E6 - Katedra Automatyki i Metrologii (KAiM) E7 - Katedra Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń (KSEiZ) E8 - Katedra Urządzeń Elektrycznych i TWN (KUEiTWN) E11 - Katedra Napędów i Maszyn Elektrycznych (KNiME) E12 - Instytut Informatyki (II) E15 - Katedra Matematyki (KM)

W pierwszych latach działalności Wydziału 1964-1977, znaczna grupa profesorów i doktorów z największych uczelni technicznych i instytutów badawczych w Polsce, przyczyniła się do dalszego dynamicznego rozwoju Wydziału, zapisując się chlubnie na kartach historii. Byli to profesorowie i doktorzy: Politechniki Łódzkiej - Janusz Turowski, Kazimierz Majdiuk, Tadeusz Janowski, Tadeusz Latocha, Jan Skwarna, Włodzimierz Lasocki, Tadeusz Konopiński, Jerzy Zieliński; Politechniki Warszawskiej – Stanisław Bolkowski, Kazimierz Auleytner; Zdzisław Grunwald, Politechniki Poznańskiej – Stanisław Góra; Instytutu Elektrotechniki – Władysław Lech; Głównego Instytutu Górnictwa – Roman Zahaczewski.

Ich zaangażowanie w kształcenie kadr i badania naukowe zaowocowały uzyskaniem w 1977 r. przez Wydział Elektryczny, jako pierwszy w Politechnice Lubelskiej, prawa nadawania stopnia doktora nauk technicznych. Ten moment i przekształcenie, w tym samym roku, Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Politechnikę Lubelską, były istotnym motorem przyspieszenia rozwoju Wydziału, przyczyniając się wzrostu liczby studentów i kadry akademickiej.

Kolejne istotne wzmocnienie kadry Wydziału nastąpiło w ostatnich dwóch dekadach XX wieku. Wtedy podjęli pracę w wydziale profesorowie: Jan Maria Kisyński z Uniwersytetu Warszawskiego, Andrzej Horodecki z Instytutu Elektrotechniki w Warszawie, Eugeniusz Koziej, Marek Stabrowski i Jan Sikora z Politechniki Warszawskiej, Włodzimierz Krolopp i Andrzej Kozłowski z Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Radomiu, Wiktor Pietrzyk z Akademii Rolniczej w Lublinie, Witold Pawelski z Politechniki Łódzkiej, Krzysztof Majka ze Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego i Stanisław Grzegórski z Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej.

Stopnie doktorów habilitowanych uzyskali pracownicy Wydziału – Henryka Danuta Stryczewska (w Instytucie Elektrotechniki), Andrzej Wac-Włodarczyk (w Akademii Górniczo-Hutniczej), Piotr Kacejko (w Politechnice Warszawskiej).

Dzięki temu wzmocnieniu kadrowemu, Wydział w 2000 r. uzyskał pełne prawa akademickie i w tym samym roku rozpoczął kształcenie studentów na studiach doktoranckich. Uruchomiono na Wydziale kierunek informatyka a w 2003 r. Wydział Elektryczny zmienił nazwę na Wydział Elektrotechniki i Informatyki (WEiI).

Pod względem naukowym, działania kolejnych ekip dziekańskich nakierowane były na podnoszenie jakości prac naukowo-badawczych i wdrożeniowych. Efektem tego było uzyskanie w 2013 roku wysokiej oceny parametrycznej, klasyfikującej Wydział Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej do kategorii A.

Budynek Wydziału Elektrotechniki i Informatyki

Dzięki staraniom poprzednich władz dziekańskich, pod kierownictwem prof. Waldemara Wójcika, uzyskano z MNiSW dofinansowanie rozbudowy potencjału naukowo-badawczego Wydziału o Centrum Elektroniki, Automatyki i Teleinformatyki, które zostanie oddane do użytku początkiem roku akademickiego 20014/15.

Nowa część budynku Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL

Dziekani i Prodziekani Wydziału

1964-1973	Dziekan Prodziekan Prodziekan ds. nauki	- Romuald Mieczysław Krzywicki - Leonid Kacejko (od 1965 r.) - Tadeusz Latocha (od 1972 r.)
1973-1975	Dziekan Prodziekan ds. nauczania Prodziekan ds. nauki	- Tadeusz Janowski - Kazimierz Majdiuk - Jan Skwarna
1975-1981	Dziekan Prodziekan ds. nauczania Prodziekan ds. nauki	- Stanisław Góra - Kazimierz Majdiuk (do 1978 r.) - Tadeusz Latocha (od 1978 r.) - Jan Skwarna (do 1978 r.) - Roman Zahaczewski (od 1978 r.)
1981-1982	Dziekan Prodziekan ds. nauczania Prodziekan ds. nauki	- Władysław Lech - Bolesław Horyński - Jan Jasik
1982-1987	Dziekan Prodziekan ds. nauczania Prodziekan ds. nauki	- Tadeusz Janowski - Bolesław Horyński (do 1984 r.) - Jan Skwarna (od 1984 r.) - Rudolf Burek (od 1984 r.)
1987-1990	Dziekan Prodziekan ds. nauczania Prodziekan ds. nauki	- Tadeusz Latocha - Jan Skwarna - Zbigniew Ratajewicz
1990-1993	Dziekan Prodziekan ds. nauczania	- Zygmunt Rutka - Zbigniew Ratajewicz
1993-1996	Dziekan Prodziekan ds. nauczania Prodziekan ds. ogólnych	- Krzysztof Majka - Andrzej Wac-Włodarczyk - Zbigniew Ratajewicz
1996-1999	Dziekan Prodziekan ds. kształcenia Prodziekan ds. nauki	- Wiktor Pietrzyk - Andrzej Wac-Włodarczyk - Paweł Żukowski
1999-2002	Dziekan Prodziekan ds. kształcenia Prodziekan ds. nauki	- Zygmunt Rutka - Waldemar Wójcik - Zbigniew Złonkiewicz
2002-2005	Dziekan Prodziekan ds. kształcenia Prodziekan ds. nauki	- Zygmunt Rutka - Waldemar Wójcik - Zbigniew Złonkiewicz
2005-2008 2008-2012	Dziekan Prodziekan ds. nauki Prodziekan ds. kształcenia	- Waldemar Wójcik - Piotr Kacejko - Marek Wancerz (kier. elektrotechnika) - Wojciech Surtel (kier. informatyka)
od 2012	Dziekan Prodziekan ds. nauki Prodziekan ds. kształcenia	- Henryka D. Stryczewska - Wojciech Jarzyna - Paweł Mazurek (kier. elektrotechnika) - Marek Miłosz (kier. informatyka)

Zespół dziekanów kadencji 2012-2016:

*od lewej: prodziekan dr hab. inż. Wojciech Jarzyna, prof. PL, dr inż. Marek Miłosz,
prof. dr hab. inż. Henryka D. Stryczewska, dr inż. Paweł Mazurek*

Aktualnie, w strukturze organizacyjnej wydziału funkcjonują 3 instytuty i 6 katedr, które w dalszej części książki zostaną bliżej scharakteryzowane pod kątem działalności naukowo-badawczej, dydaktycznej i rozwoju kadry.

Obecnie w 2014 roku pracuje na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki ogółem 178 osób, w tym 119 pracowników dydaktyczno-naukowych, 34 pracowników inżynieryjno-technicznych, 6 pracowników dziekanatu i 19 pracowników obsługi budynku.

Wśród pracowników dydaktyczno-naukowych jest 7 profesorów tytularnych, 17 doktorów habilitowanych, 75 doktorów i 20 magistrów.

Wydział Elektrotechniki i Informatyki prowadzi kształcenie na 2 kierunkach: elektrotechnika i informatyka, trybem stacjonarnym i niestacjonarnym, na studiach pierwszego, drugiego i trzeciego stopnia (elektrotechnika). Ponadto, WEiI, wspólnie z Wydziałem Mechanicznym, realizuje studia na kierunkach mechatronika i inżynieria biomedyczna.

W okresie 50 lat działalności Wydział wydał 8731 dyplomów inżyniera i magistra inżyniera, w tym 7715 w dyscyplinie elektrotechnika i 1016 w dyscyplinie informatyka. Od czasu uzyskania praw doktoryzowania w 1978 roku Rada Wydziału wypromowała 114 doktorów nauk technicznych, a od momentu uzyskania pełni praw akademickich w 2000 roku – 13 doktorów habilitowanych n.t. w dyscyplinie elektrotechnika. Wydział prowadzi kształcenie na kierunkach Elektrotechnika, Informatyka i wspólnie z Wydziałem Mechanicznym na kierunkach Mechatronika oraz Inżynieria Biomedyczna.

Specjalności, specjalizacje, bloki dyplomowania

Lata	Rodzaj studiów	Kierunek	Specjalność	Specjalizacja
1	2	3	4	5
1963–1965	wieczorowe, zaoczne	Elektrotechnika	Elektrotechnika przemysłowa	
1965–1975	dzienne, wieczorowe, zaoczne	Elektrotechnika	Przetwarzanie i Użytkowanie Energii Elektrycznej	
1975–1987	dzienne	Elektrotechnika	Przetwarzanie i Użytkowanie Energii Elektrycznej	• Sterowanie procesów przetwarzania energii elektrycznej • Automatyka napędu elektrycznego • Elektrotechnologie
			Elektroenergetyka	
		Górnictwo i Geologia	Automatyzacja i Elektryfikacja Kopalń	
	zaoczne	Elektrotechnika	Przetwarzanie i Użytkowanie Energii Elektrycznej	
1987–1993	dzienne	Elektrotechnika	Przetwarzanie i Użytkowanie Energii Elektrycznej	• Sterowanie procesów przetwarzania energii elektrycznej • Automatyka napędu elektrycznego • Elektrotechnologie • Projektowanie komputerowe w elektrotechnice • Technologie i urządzenia elektromagnetyczne dla ochrony środowiska
			Elektroenergetyka	• Elektroenergetyka przemysłowa • Sieci elektroenergetyczne • Elektroenergetyka rolnicza • Optymalne wytwarzanie energii elektrycznej • Elektroenergetyczna automatyka zabezpieczeniowa

	zaoczne	Elektrotechnika	Przetwarzanie i Użytkowanie Energii Elektrycznej	• Sterowanie procesów przetwarzania energii elektrycznej • Automatyka napędu elektrycznego • Projektowanie komputerowe w elektrotechnice
1993–1996	dzienne	Elektrotechnika	Przetwarzanie i Użytkowanie Energii Elektrycznej	• Sterowanie procesów przetwarzania energii elektrycznej • Automatyka napędu elektrycznego • Elektrotechnologie • Technologie i urządzenia elektromagnetyczne dla ochrony środowiska
			Inżynierskie Zastosowanie Informatyki	
	zaoczne	Elektrotechnika	Przetwarzanie i Użytkowanie Energii Elektrycznej	• Elektroenergetyczna aparatura łączeniowa i pomiarowa • Sieci elektryczne i zabezpieczenia • Elektrownie i gospodarka energetyczna
1996–2001	dzienne magisterskie	Elektrotechnika	Przetwarzanie i Użytkowanie Energii Elektrycznej	• Sterowanie procesów przetwarzania energii elektrycznej • Automatyka napędu elektrycznego • Elektrotechnologie • Technologie i urządzenia elektromagnetyczne dla ochrony środowiska
			Inżynierskie Zastosowanie Informatyki	
	zaoczne	Elektrotechnika	Przetwarzanie i Użytkowanie Energii Elektrycznej	• Elektroenergetyczna aparatura łączeniowa i pomiarowa • Sieci elektryczne i zabezpieczenia • Elektrownie i gospodarka energetyczna

1996–2001	dzienne inżynierskie	Elektrotechnika	Informatyka w Elektrotechnice	
	zaoczne	Elektrotechnika	Przetwarzanie i Użytkowanie Energii Elektrycznej	• Sterowanie procesów przetwarzania energii elektrycznej • Automatyka napędu elektrycznego • Projektowanie komputerowe w elektrotechnice
1996	podyplomowe	Informatyka Techniczna		
1997	podyplomowe	Telekomunikacja światłowodowa		
1998	podyplomowe	Współczesne technologie informatyczne		
1997	zaoczne uzupełniające	Elektrotechnika	Inżynierskie Zastosowania Informatyki	
2000	doktoranckie	Elektrotechnika		
	dzienne magisterskie	Informatyka	• Telekomunikacja i sieci komputerowe • Inżynieria oprogramowania • Inżynieria komputerowa	
	dzienne elastyczne	Elektrotechnika	Przetwarzanie i Użytkowanie Energii Elektrycznej	• Technika światłowodowa • Elektrotechnika i elektronika samochodowa • Sterowanie komputerowe układów napędowych • Mikroprocesorowe sterowanie układów elektroniki przemysłowej, • Systemy komputerowe i mikroprocesorowe w elektrotechnologiach • Nanotechnologie materiałowe w elektrotechnice elektronicznej i medycynie
	Elektroenergetyka		• Ekonomia i ekologia w elektroenergetyce • Rynek energii elektrycznej • Inżynieria wysokonapięciowa • Informatyka i automatyka w elektroenergetyce	
	Inżynierskie zastosowania informatyki		• Inżynierskie bazy danych • Komputerowe systemy diagnostyczne • Technologie informatyczne w technice i zarządzaniu	

2003	zaoczne uzupełniające magisterskie	Informatyka	• Telekomunikacja i sieci komputerowe • Inżynieria oprogramowania
2007	stacjonarne I stopnia	Elektrotechnika	
	stacjonarne I stopnia	Informatyka	
2008	stacjonarne I stopnia	Elektrotechnika	Techniki informacyjne w elektrotechnice (kierunek zamawiany)
2009	stacjonarne I stopnia	Mechatronika (wspólnie z Wydziałem Mechanicznym)	
2009	stacjonarne I stopnia	Informatyka	Inżynieria systemów mobilnych (kierunek zamawiany)
2010	stacjonarne, niestacjonarne II stopnia	Elektrotechnika	• Odnawialne źródła energii • Inteligentne technologie w elektrotechnice • Napędy mikroprocesorowe w automatyce przemysłowej • Elektroenergetyka • Projektowanie urządzeń elektrycznych • Systemy optoelektroniczne • Zrównoważona energetyka
		Informatyka	• Systemy teleinformatyczne • Systemy mobilne i techniki multimedialne • Eksploatacja systemów informatycznych • Technologie wytwarzania oprogramowania • Aplikacje internetowe • Systemy i aplikacje multimedialne
2012	stacjonarne, niestacjonarne II stopnia	Mechatronika (wspólnie z Wydziałem Mechanicznym)	• Mechatronika samochodowa • Systemy mobilne w mechatronice
2013	stacjonarne i niestacjonarne II stopnia	Elektrotechnika	• Inżynieria komputerowa w diagnostyce medycznej • Elektrotechnologie w fizykoterapii
		Informatyka	• Informatyka medyczna, • Systemy analizy danych
		Inżynieria biomedyczna (wspólnie z Wydziałem Mechanicznym)	

Obecnie studiuje na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki około 3335 studentów na następujących kierunkach (obok podano liczbę studentów na poszczególnych rodzajach studiów):

- elektrotechnika (1325)- studia stacjonarne 955 (w tym studia I st. 702, II st. 253),
- studia niestacjonarne 373 (w tym studia I st. 277, II st. 96),
- informatyka (1010) - studia stacjonarne 715 (w tym studia I st. 519, II st. 196),
- studia niestacjonarne 295 (w tym studia I st. 175, II st. 120).

Na kierunku elektrotechnika stacjonarnych studiów doktoranckich jest ok. 70 osób.

Pracownicy dziekanatu i administracji Wydziału

Pracownicy Dziekanatu, Administracji i Biblioteki Wydziału.

*Od lewej: mgr inż. Grzegorz Matras, Anna Podleśna, Henryka Berej, Janusz Boczkowski,
mgr inż. Maria Papuga, inż. Małgorzata Ostas, Maria Woźniak,
mgr Katarzyna Zielińska, Alicja Kwiatkowska*

Maria Woźniak – absolwentka Wydziału Ekonomicznego UMCS w Lublinie, zatrudniona na Wydziale od 1975 r., w latach 1975-1988 w sekretariacie Wydziału, a od 1988 r. do chwili obecnej w Dziekanacie na stanowisku kierownika działu.

Henryka Berej – zatrudniona w Politechnice Lubelskiej od 1977 r. W Dziekanacie Wydziału Eil PL od 1999 r. na stanowisku samodzielny referent.

Alicja Kwiatkowska – zatrudniona w Politechnice Lubelskiej od 1988 r. na stanowisku specjalisty.

Mgr inż. Maria Papuga – zatrudniona w Dziekanacie Wydziału Eil PL od 2001 r. na stanowisku specjalista.

Anna Podleśna – zatrudniona w Dziekanacie Wydziału Eii PL od 2001 r. na stanowisku samodzielny referent.

Renata Szafranek – zatrudniona w Politechnice Lubelskiej od 1980 r. W Dziekanacie Wydziału Eii PL od 2001 r. na stanowisku samodzielny referent.

Mgr inż. Grzegorz Matras – od 1979 r. pracuje w Politechnice Lubelskiej, od 1995 r. jako administrator sieci komputerowej Wydziału Eii PL.

Mgr Katarzyna Zielińska – zatrudniona w Politechnice Lubelskiej od 2008 r. na stanowisku specjalisty ds. finansowych Wydziału Eii PL.

Na przestrzeni lat w Dziekanacie pracowały: Eugenia Mróz, Anna Górską, Elżbieta Lebiocka, Maria Wojnakowska, Maria Kądziołka, Barbara Pasternak, Janina Wierzbicka, Anna Targowska, Anna Data, Jadwiga Stopyra, Krystyna Saneluta, Małgorzata Hałajko.

Pracownicy administracji i obsługi budynku Wydziału Eii PL:

Janusz Boczkowski (kierownik obiektu, zatrudniony od 2003 r.), Małgorzata Knap (zatr. 1985, Halina Kowalczyk (zatr. 1995), Anna Pacek (zatr. 1983), Marianna Romanowska (zatr. 1980), Beata Frączek (zatr. 1996), Barbara Kostrzewa (zatr. 1997), Emilia Kozieł (zatr. 1998), Wanda Szala (zatr. 2001), Elżbieta Huszaluk (zatr. 2004), Beata Żyszkiewicz (zatr. 1998), Lucyna Kaca (zatr. 1998), Wiesława Magdziak (zatr. 1990), Anna Pudło (zatr. 1980), Renata Zielińska-Dudek (zatr. 1989), Halina Młynarska (zatr. 2008), Wojciech Oleksiński (zatr. 2012), Paweł Pikur (zatr. 2012).

Pracownicy obsługi budynku Wydziału Eii PL.

*Siedzą od lewej: Anna Pacek, Marianna Romanowska, Anna Pudło, Emilia Kozieł,
Renata Zielińska-Dudek.*

*Stoją od lewej: Wanda Szala, Beata Frączek, Adam Kieliszek, Lucyna Kaca, Halina Kowalczyk,
Wojciech Oleksiński, Halina Młynarska, Janusz Boczkowski, Barbara Kostrzewa*

**DZIAŁALNOŚĆ
INSTYTUTÓW I KATEDR
WYDZIAŁU**

INSTYTUT ELEKTRONIKI I TECHNIK INFORMACYJNYCH

Instytut jest kontynuatorem działalności z zakresu elektroniki rozpoczętej w 1967 roku przez Zespół Automatyki, Elektroniki i Telemekhaniki. Po kolejnych przekształceniach w 1991 r. została utworzona Katedra Elektroniki, którą następnie przekształcono w 2012 r. w Instytut Elektroniki i Technik Informacyjnych. W jego skład wchodzi cztery zakłady: Zakład Diagnostyki i Analizy Pomiarów, Zakład Elektroniki i Fizyki Technicznej,

Zakład Teleinformatyki i Diagnostyki Medycznej oraz Zakład Optoelektroniki i Sieci Teleinformatycznych.

Założycielem i pierwszym kierownikiem Katedry Elektroniki był doc. dr inż. Tadeusz Latocha. Od 1998 roku Katedrą kierował prof. dr hab. inż. Witold Pawelski, a od 2003 r. – prof. dr hab. inż. Waldemar Wójcik, który od 2012 r. pełni rolę Dyrektora Instytutu Elektroniki i Technik Informacyjnych.

*Doc. dr inż.
Tadeusz Latocha*

*Prof. dr hab. inż.
Witold Pawelski*

*Prof. dr hab. inż.
Waldemar Wójcik*

Obecnie Instytut liczy 32 osoby: 2 profesorów zwyczajnych, 4 profesorów nadzwyczajnych, 16 doktorów i 9 magistrów. Pracownicy jednostki uzyskali 2 tytuły profesora nauk technicznych, złożyli 2 wnioski o nadanie tytułu prof., obronili 3 rozprawy habilitacyjne, jedna rozprawa habilitacyjna jest w końcowej fazie postępowania, obronili 17 rozpraw doktorskich. Pracownicy Instytutu (Katedry) wypromowali łącznie 31 doktorów.

Działalność badawcza Zakładu Diagnostyki i Analizy Pomiarów koncentruje się wokół zagadnienia monitoringu, diagnostyki, optymalizacji i sterowania procesów przemysłowych, ze szczególnym uwzględnieniem procesu spalania (w tym współspalania paliw konwencjonalnych i biomasy). Prowadzone prace mają na celu opracowanie algorytmów optymalizacji i sterowania procesów przemysłowych z wykorzystaniem różnorodnych współczesnych metod i narzędzi optymalizacyjnych. W badaniach wykorzystywane są sygnały procesowe oraz sygnały optyczne, które są pozyskiwane przy pomocy opracowanych przez pracowników Instytutu światłowodowych systemów monitoringu, bądź szybkich kamer. Prace prowadzone są m.in. we współpracy z elektrowniami i elektrociepłowniami, Instytutem Energetyki w Warszawie, a także z ośrodkami naukowymi z Ukrainy, Kazachstanu oraz Hiszpanii.

W Zakładzie Elektroniki i Fizyki Technicznej funkcjonują dwa zespoły badawcze: Zespół Elektroniki i Zespół Zastosowań Spektroskopii Mössbauerowskiej. Działalność

naukowo-badawcza Zespołu Elektroniki koncentruje się m.in. na projektowaniu niestandardowych układów elektronicznych i optoelektronicznych, modelowaniu przyrządów półprzewodnikowych i struktur typu MEMS oraz zastosowaniu różnych technologii i przyrządów półprzewodnikowych. Przedmiotem badań Zespołu Zastosowań Spektroskopii Mössbauerowskiej są nowe materiały elektroceramiczne otrzymywane standardową technologią ceramiczną oraz poprzez aktywację mechaniczną. Badane materiały stanowią multiferroiczne ceramiki na bazie żelazianu bizmutu mające praktyczne zastosowanie jako czujniki, przetworniki energii i elementy pamięci nowej generacji. Zakład współpracuje m.in. z Instytutem Mikroelektroniki i Optoelektroniki Politechniki Warszawskiej, Wydziałem Inżynierii Materiałowej Politechniki Warszawskiej oraz Wydziałem Informatyki i Nauki o Materiałach Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.

Katedra Elektroniki (2008 r.) - siedzą (od lewej): J. Sikora, O. Hotra, W. Wójcik, K. Mazuś; stoją (od lewej): C. Kaczmarek, K. Król, D. Sawicki, K. Sobańska, P. Komada, M. Duk, T. Ławicki, T. Zyska, A. Kociubiński, S. Przyłucki, H. Niedźwiadek, Z. Lach, K. Tymburski, M. Godlewski, M. Kalita, S. Kapka, W. Wójtowicz, A. Smolarz, P. Kisala, P. Zubkowicz, K. Płachecki, S. Cięszczyk, P. Popiel, K. Gromaszek, A. Kotyra, W. Surtel

Działalność naukowo-badawcza Zakładu Teleinformatyki i Diagnostyki Medycznej koncentruje się na następujących dziedzinach: projektowanie systemów telemedycznych dla diagnostyki, projektowanie systemów wbudowanych dla inteligentnych czujników funkcji życiowych pacjenta, zastosowania systemów mobilnych w telemedycynie, opracowanie metod i aparatury badawczej dla masowych badań przesiewowych ludności i przedklinicznego rozpoznania patologii naczyń (współpraca z Państwowym Uniwersytetem Białoruskim), analiza numeryczna w szczególności metoda elementów skończonych (MES), metoda elementów brzegowych (MEB), metody hybrydowe MES-MEB w zastosowaniach medycznych i przemysłowych.

Działalność Zakładu Optoelektroniki i Sieci Teleinformatycznych dotyczy m.in. wykorzystania elementów światłowodowych (m.in. siatki Bragga, światłowody

specjalne) do budowy nowych urządzeń pomiarowych, a także optycznych aktywnych i pasywnych pomiarów wielkości fizycznych.

Ponadto, zainteresowania naukowe obejmują analizę i modelowanie światłowodowych sieci teleinformatycznych, w szczególności metody przeciwdziałania skutkom dyspersji w światłowodach i metody monitorowania parametrów jakości sygnału optycznego w łączach światłowodowych.

Do zainteresowań naukowych pracowników należą również zagadnienia zarządzania, wydajności, niezawodności i jakości transmisji we współczesnych sieciach teleinformatycznych i strukturach rozproszonych oraz wirtualizacji sieci i usług.

Od czasu powołania Instytutu (2012) pracownicy opublikowali blisko 70 prac z listy filadelfijskiej, ok. 120 prac z listy B MNiSW oraz ponad 15 monografii i rozdziałów w monografiach. W ostatnich latach realizowano prace badawcze w ramach 6 projektów finansowanych przez MNiSW.

Jednostka była organizatorem szeregu konferencji i sympozjów, m. in.:

- Światłowody i ich zastosowania (cykliczna konferencja organizowana wraz z Pracownią Technologii Światłowodów UMCS),
- Czujniki Optoelektroniczne i Elektroniczne 2010,
- Nowoczesna Energetyka,
- Interdisciplinary International PhD Workshops oraz krajowe Warsztaty Doktoranckie współorganizowanych z Instytutem Elektrotechniki w Warszawie oraz AGH,
- Sztuczna inteligencja - systemy inteligentne II'2013 (Ukraina),
- The Issues of Calculation Optimization ISCOPT-XL (Ukraina),
- Intellectual systems of decision-making and problems of computational intelligence (Ukraina).

Instytut ma aktywne kontakty naukowe z zagranicznymi Uniwersytetami Hiszpanii, Czech, Słowacji, Ukrainy, Białorusi, Kazachstanu, Wielkiej Brytanii, Niemiec oraz Instytutami Naukowymi Narodowej Akademii Nauk Ukrainy, realizując badania, które owocują wspólnymi publikacjami oraz organizacją konferencji.

W działalności dydaktycznej instytut prowadzi wszystkie formy zajęć dla studentów kierunków elektrotechnika, informatyka, mechatronika i inżynieria biomedyczna. Są to zajęcia z zakresu: elektroniki, energo-, opto- i mikroelektroniki, układów i systemów elektronicznych, techniki cyfrowej, sensoryki i przetwarzania sygnałów, czujników optoelektronicznych, systemów czasu rzeczywistego, modelowania i analizy systemów dyskretnych, mikrosystemów MEMS, mechatroniki w systemach bezpieczeństwa i nadzoru, techniki mikroprocesorowej, mikrokontrolerów i systemów wbudowanych, architektury komputerów, sieci komputerowych i IP, administrowania sieciami komputerowymi, multimediów, teleinformatyki, mobilności i multimediów w sieciach IP, programowania systemowego, systemów operacyjnych na platformach mobilnych, sztucznej inteligencji i algorytmów genetycznych, techniki światłowodowej, telekomunikacji, techniki obrazowania medycznego, elektronicznej aparatury medycznej, podstaw rezonansu magnetycznego, fizyki i energetyki jądrowej.

INSTYTUT INFORMATYKI

Instytut Informatyki został utworzony w 2004 roku na bazie Katedry Informatyki Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Swoimi korzeniami sięga aż do roku 1989 kiedy to powołano do życia Zakład Informatyki w ramach Wydziału Elektrycznego. Kierownikiem zakładu został prof. dr hab. inż. Andrzej Nafalski. Jest on autorem ponad 300 publikacji naukowych oraz zdobywcą kilkudziesięciu nagród i grantów badawczych i dydaktycznych. W 1992 roku p.o. kierownika Katedry zostaje dr inż. Marek Miłosz a w roku 1993 mgr Maria Bojarska.

*Prof. dr hab. inż.
Andrzej Nafalski*

*Prof. dr hab. inż.
Jan Sikora*

*Dr hab. Stanisław Grzegórski,
prof. PL*

W 1994 roku kierownikiem Katedry został prof. dr hab. inż. Jan Sikora. Od roku 1996 kierownikiem Katedry Informatyki, a następnie od 2004 r. dyrektorem Instytutu Informatyki jest dr hab. Stanisław Grzegórski, pełniąc tę funkcję nieprzerwanie aż do chwili obecnej. W czasie swojej pracy wypromował 4 doktorów w tematyce zastosowań informatyki.

Funkcję zastępcy dyrektora Instytutu d.s. naukowych pełni dr inż. Grzegorz Kozieł, zaś ds. dydaktycznych – dr inż. Marek Miłosz.

Stan osobowy Instytutu Informatyki w 2013 roku to 27 osób (3 profesorów, 11 adiunktów, 6 asystentów, 4 starszych wykładowców oraz 3 pracowników inżyniersko-technicznych).

Instytut Informatyki składa się z czterech zakładów:

Zakład Programowania i Grafiki Komputerowej:

dr hab. inż. Jerzy Montusiewicz, prof. PL – kierownik Zakładu,
dr inż. Dariusz Gutek, dr inż. Maciej Pańczyk, dr inż. Maria Skublewska-Paszowska,
dr inż. Tomasz Szymczyk, mgr Maria Jarosińska, mgr inż. Stanisław Skulimowski;

Zakład Podstaw Informatyki i Analizy Numerycznej:

dr hab. Stanisław Grzegórski, prof. PL – kierownik Zakładu,
dr inż. Jacek Kęsik, dr Edyta Łukasik, dr Beata Pańczyk, dr inż. Jakub Smołka;

Zakład Inżynierii Oprogramowania i Systemów Baz Danych:

dr inż. Marek Miłosz – kierownik Zakładu,
dr hab. inż. Andrzej Nafalski, prof. PL, dr inż. Piotr Muryjas, dr inż. Małgorzata Plechawska-Wójcik, mgr inż. Magdalena Borys, mgr Alicja Krawczyk;

Zakład Ochrony Informacji:

dr inż. Grzegorz Koziel – p.o. kierownika Zakładu,
 dr inż. Piotr Kopniak, mgr inż. Marcin Badurowicz, mgr inż. Marek Kamiński, mgr inż.
 Maciej Laskowski, mgr inż. Kamil Żyła.

Pracownicy Instytutu Informatyki (2014). Od lewej: Ryszard Majewski, mgr Alicja Krawczyk, inż. Magdalena Latkowska, Jolanta Szydłowska, mgr Maria Jarosińska, mgr inż. Magdalena Borys, dr hab. Jerzy Montusiewicz prof. PL, dr inż. Małgorzata Plechawska-Wójcik, mgr inż. Marcin Badurowicz, dr inż. Grzegorz Koziel, dr inż. Piotr Murymas, mgr inż. Kamil Żyła, dr Beata Pańczyk, dr inż. Maciej Pańczyk, dr hab. Stanisław Grzegórski prof. PL, dr inż. Tomasz Szymczyk, mgr inż. Stanisław Skulimowski, mgr inż. Maciej Laskowski, dr inż. Marek Miłosz, mgr inż. Marek Kamiński, dr Edyta Łukasik, dr inż. Jacek Kęsik, dr inż. Maria Skublewska-Paszowska, dr inż. Jakub Smolka, dr inż. Piotr Kopniak, dr inż. Dariusz Gutek

Byli pracownicy Instytutu:

prof. dr hab. inż. Volodymyr Harbarchuk (†), prof. dr hab. inż. Jan Sikora, prof. dr hab. inż. Marek Stabrowski, dr inż. Dariusz Bober, dr inż. Konrad Goleman, dr Wiesław Grymuza, dr inż. Ryszard Haraszczuk (†), dr inż. Anna Kamińska, dr Anna Kwiatkowska (†), dr Lucyna Korbel, dr Marek Łatko, dr inż. Bogusław Oleksiejuk, mgr inż. Jerzy Bartkowiak, mgr Ewa Belcarz, mgr Tomasz Biegański, mgr inż. Marcin Błędowski, mgr Maria Bojarska (†), mgr inż. Zofia Górniak, mgr Teresa Guziak, mgr inż. Zbigniew Hojda, mgr inż. Irena Jakoniuk, mgr inż. Jacek Kaczmarek, mgr inż. Grzegorz Kamiński, mgr inż. Arkadiusz Makówka, mgr Janusz Olek, mgr inż. Sławomir Pawłowski, mgr inż. Wiesław Piasecki, mgr inż. Dariusz Pięciński, mgr Anna Sołowiej (†), mgr inż. Paweł Uziębło, mgr Aleksander Wojdyga, mgr inż. Adam Zabijak, inż. Danuta Kujan, Eugenia Stafisz.

Zakłady prowadzą badania naukowe w swoich dziedzinach. Jednak ze względu na szeroki zakres prowadzonych badań wyodrębniono dodatkowo następujące zespoły badawcze: Przetwarzania Obrazów, Bezpieczeństwa Informacji, Wytwarzania Aplikacji Sterowanych Modelami, Zarządzania Projektami, Inżynierii Oprogramowania, Bioinformatyki.

Pracownicy Instytutu wypromowali 16 doktorów, a 15 asystentów obroniło doktoraty. Instytut Informatyki prowadzi badania naukowe w następujących kierunkach: metody ochrony informacji, metody rejestracji, analizy i przetwarzania ruchu, zastosowania informatyki w medycynie, metody redukcji nadsegmentacji obrazu, metody elementów brzegowych i ich zastosowanie w obrazowaniu tkanek, systemy business intelligence, inżynieria interfejsów oraz inżynieria oprogramowania, zastosowania informatyki w technice, edukacji i w życiu społecznym, modelowanie i symulacja systemów, ergonomii interfejsów komputerowych. W wyniku prowadzonych badań opracowano nową metodę steganograficznego ukrywania informacji w sygnałach dźwiękowych, autorskie metody redukcji nadsegmentacji obrazów, metodę rejestracji ruchu z dwóch niezależnych urządzeń Kinect, pozwalającą na tworzenie i wizualizację mapy głębokości przestrzeni trójwymiarowej, nową metodę analizy danych spektrometrycznych do wykrywania nowotworów badanych tkanek.

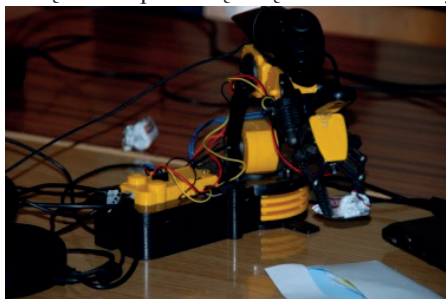
Pracownicy Instytutu opublikowali dotychczas ponad 30 artykułów z tzw. Listy Filadelfijskiej, ponad 130 artykułów z listy B MNiSW, uzyskali 2 patenty, byli autorami, współautorami lub redaktorami ponad 30 monografii naukowych i podręczników oraz 5 skryptów.

Instytut zorganizował cykl 8 konferencji LAFI („Lubelskie Akademickie Forum Informatyczne”) poświęconych problemom nauki w dziedzinie informatyki, 13 edycji konferencji Informatyk Zakładowy oraz dwie konferencje „Kompetentny Absolwent Informatyki” poświęcone zagadnieniom edukacji informatyków oraz udziału firm z branży IT w procesie kształcenia.

Instytut jest również współorganizatorem corocznej międzynarodowej konferencji Contemporary Problems of Computer Science in Economics, Management, Education and Ecology.

Instytut prowadzi międzynarodową współpracę naukową oraz dydaktyczną z uczelniami z Finlandii, Francji, Hiszpanii, Kazachstanu, Kirgistanu, Litwy, Niemiec, Rosji, Słowacji, Słowenii, Ukrainy, Węgier i Włoch.

Instytut prowadzi wykłady, laboratoria i projekty w takich dziedzinach jak: teoretyczne podstawy informatyki, algorytmy i struktury danych, metody numeryczne, systemy operacyjne, języki programowania, bazy danych, inżynieria oprogramowania, projektowanie systemów informatycznych, aplikacje internetowe, aplikacje mobilne, zarządzanie przedsięwzięciami informatycznymi, multimedia i grafika komputerowa.

Wiele przedmiotów prowadzonych jest również w języku angielskim dla studentów zagranicznych w ramach programu ERASMUS i ERASMUS MUNDUS, oraz w języku rosyjskim i angielskim dla studentów z Europy Wschodniej i Azji w ramach programu TEMPUS i umów bilateralnych.

INSTYTUT PODSTAW ELEKTROTECHNIKI I ELEKTROTECHNOLOGII

Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii jest spadkobiercą utworzonego w 1968 roku Zespołu Elektrotechniki, przekształcanego kolejno w Zakład i Katedrę Podstaw Elektrotechniki. Przez 45 lat istnienia, obok aktualnego składu osobowego, przedstawionego na zdjęciu, w jednostce zatrudnionych było 63 pracowników, a wśród nich: mgr inż. J. Adamkiewicz, doc. dr B. Banasiewicz, dr inż. K. Bodziak, dr inż.

J. Guz, dr inż. B. Horyński, mgr inż. M. Krasowski, mgr J. Lotter, inż. G. J. Munns, mgr W. Marciniak, dr hab. inż. A. Nafalski, mgr H. Pałak, dr inż. M. Pańczyk, dr inż. U. Piech, dr inż. M. Różycki, dr hab. inż. Z. Rutka, prof. F. Sondij, mgr J. Szponder, dr inż. S. Walusiak, dr inż. J. Wawszczak, dr inż. R. Wilanowicz, dr hab. inż. D. Wójcicka-Migasiuk, dr inż. Z. Złonkiewicz, inż. Sz. Ungier, inż. T. Burdzanowska, A. Targowska, W. Jackowski, J. Gawrońska, inż. E. Porzyc, inż. G. Świerczyński, M. Kamiński, M. Kuc, Cz. Malik, W. Włoch.

Od początku istnienia do 2003 r. jednostką kierował prof. Tadeusz Janowski, a od stycznia 2004 r. dyrektorem Instytutu jest prof. Henryka D. Stryczewska. Funkcję zastępcy dyrektora Instytutu pełni prof. dr hab. inż. Andrzej Wac-Włodarczyk.

*Prof. dr hab. inż.
Tadeusz Janowski*

*Prof. dr hab. inż.
Henryka D. Stryczewska*

*Prof. dr hab. inż.
Andrzej Wac-Włodarczyk*

W Instytucie pracuje 25 osób (3 profesorów zwyczajnych, 2 profesorów nadzwyczajnych, 9 adiunktów, 3 starszych wykładowców, 1 asystent, 7 pracowników technicznych). Profesorowie sprawują obecnie opiekę nad 8 doktorantami.

Pracownicy IPEiE uzyskali: 39 promocji doktorskich, 6 stopni doktora habilitowanego (w 2013 r. Paweł Surdacki, w 2014 r. Joanna Pawłat i Dariusz Czerwiński) i 3 tytuły profesorskie (Tadeusz Janowski, Henryka D. Stryczewska i Andrzej Wac-Włodarczyk).

Do najważniejszych osiągnięć naukowych, oprócz ponad 1350 publikacji, można zakwalifikować: 30 uzyskanych patentów, realizację 35 krajowych i 9 międzynarodowych projektów badawczych.

Prace naukowe prowadzone w IPEE dotyczą urządzeń elektrotechnologicznych w energetyce i ekologii oraz problematyki zastosowań nadprzewodnictwa.

Pracownicy IPEE: dr inż. P. A. Mazurek, prof. dr hab. inż. H. D. Stryczewska, dr inż. E. Ratajewicz-Mikołajczak, prof. dr hab. inż. T. Janowski, dr hab. inż. P. Surdacki, prof. PL, dr inż. J. Kozieł, dr inż. K. Nalewaj, prof. dr hab. inż. A. Wac - Włodarczyk, dr hab. inż. J. Pawlat, dr inż. J. Diatczyk, mgr A. Troncewicz - Świtek, mgr R. Jaroszyńska, dr hab. inż. D. Czerwiński, D. Sowa, E. Dominiak, dr inż. E. Mączka, mgr inż. W. Janowski, mgr P. Próchniak, mgr P. Powroźnik, mgr inż. Z. Kargol, dr inż. R. Goleman, dr inż. M. Łanczont, mgr inż. P. Terebun, mgr inż. M. Kwiatkowski, prof. dr hab. M. Kosmulski, mgr inż. P. Zin, dr inż. G. Komarzyniec, mgr inż. R. Samoń, dr inż. L. Jaroszyński, mgr inż. P. Krupski

Badania naukowe z zakresu technologii wykorzystujących procesy elektromagnetyczne, elektrotermiczne i plazmowe są prowadzone w IPEE od wielu lat, przy współpracy z ośrodkami naukowymi w kraju i zagranicą. Skupiają się one m. in. na:

- technologiach wykorzystujących plazmę nietermiczną,
- projektowaniu i budowie układów zasilania reaktorów plazmowych,
- modelowaniu reaktorów plazmowych ze ślizgającym się łukiem elektrycznym,
- zastosowań nadprzewodnictwa,
- pomiarach spektroskopowych widma i temperatury wyładowań ze ślizgającym się łukiem elektrycznym,
- urządzeniach do ozonowania wody, powietrza i gleby, zasilanych energią słoneczną,
- kompatybilności elektromagnetycznej reaktorów plazmowych,

- wykorzystaniu właściwości magnetycznych materiałów w badaniach nieniszczących,
- analizie pracy hybrydowych silników indukcyjnych.

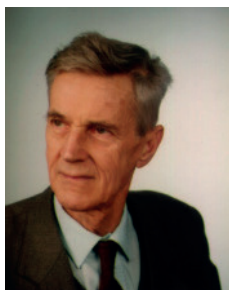
Aktualnie prowadzone badania w zakresie technologii plazmowych koncentrują się na procesie sterylizacji urządzeń do produkcji żywności i materiałów biomedycznych z użyciem niskotemperaturowej plazmy przy ciśnieniu atmosferycznym, w połączeniu z zaawansowanymi procesami utleniania. Realizowane w tej tematyce badawczej projekty (10) zaowocowały przyjęciem do programu COST Bioplasma oraz do sieci BalticNetPlasmaTec.

Badania silnoprądowych zastosowań nadprzewodnictwa prowadzone są od prawie trzydziści lat we współpracy z lubelską Pracownią Technologii Nadprzewodnikowych Instytutu Elektrotechniki w Warszawie. Pracownicy obu jednostek wspólnie realizują projekty badawcze MNiSW, NCN i NCBiR. Badania koncentrują się wokół transformatorów nadprzewodnikowych – w ramach aktualnie realizowanego przez dr inż. G. Komarzyńca projektu NCN oraz modelowania urządzeń nadprzewodnikowych.

W 2005 roku w instytucie utworzono Laboratorium Kompatybilności Elektromagnetycznej. Prowadzone w nim badania naukowe koncentrują się na analizach materiałów magnetycznych wykorzystywanych na dławiki pracujące w układach przeciwzakłóceń. Wykonywane są też prace w zakresie poprawy emc układów zasilania reaktorów plazmowych. Laboratorium, jako jedyne w województwie lubelskim, wspiera lokalnych producentów w procedurach uzyskania deklaracji CE w zakresie testów emc. Realizowane są też analizy ekspozycji pól elektromagnetycznych na otoczenie.

Utworzone w ostatnich latach Laboratorium Pomiarów Magnetycznych, służące do badań i aplikacji materiałów magnetycznych, nawiązuje do wieloletniej tradycji naukowej Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii. Wykonywane są badania otwartych i zamkniętych próbek ferromagnetycznych, jak również eksperymenty nad nieniszczącą detekcją uszkodzeń. Aktualnie, jeden z liderów tego laboratorium, dr inż. Tomasz Giżewski, przebywa na 2,5-letnim stażu w Uniwersytecie Cambridge, w Wielkiej Brytanii, prowadząc badania właściwości elektrycznych i magnetycznych nanowłókien węglowych.

Od 2012 r. w strukturze Instytutu znajduje się Zakład Elektrochemii, wcześniej Katedra Elektrochemii, która funkcjonowała w latach 1991–2012. Jej kierownikiem był doc. dr Zbigniew Ratajewicz, a następnie prof. dr hab. Marek Kosmulski.

doc. dr Zbigniew Ratajewicz

*prof. dr hab.
Marek Kosmulski*

*dr hab. Krystyna
Marczevska-Boczkowska,
prof. PL*

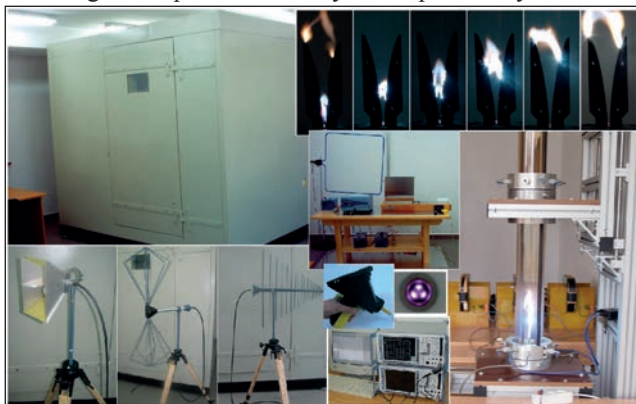
Obecnie kierownikiem zakładu jest dr hab. Krystyna Marczevska-Boczkowska, prof. PL. W początkowym okresie głównym przedmiotem badań ówczesnej katedry była elektrochemia stosowana. Wykonano wiele prototypowych urządzeń do otrzymywania powłok galwanicznych również w skali półtechnicznej. Aktualna problematyka badawcza dotyczy zjawisk elektrycznych na granicy faz, a w szczególności: modeli absorpcji jonów, badań potencjału elektrokinetycznego i przewodności elektrycznej dyspersji tlenków tytanu, glinu i żelaza w roztworach słabych kwasów, alkoholach alifatycznych i ich mieszaninach z wodą, badań korozji metali w niskotemperaturowych cieczach jonowych. Z tej ostatniej tematyki Krystyna Marczevska-Boczkowska uzyskała w 2011 r. stopień naukowy doktora habilitowanego w AGH w Krakowie. Prace pracowników Zakładu Elektrochemii były publikowane w wielu prestiżowych czasopismach i wydawnictwach (*Adv. Colloid Interf. Sci.*, *J. Phys. Chem.*, *Langmuir*) i uzyskały około 3000 cytowań niezależnych.

Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii jest organizatorem cyklicznej międzynarodowej konferencji ELMECO - Electromagnetic Devices and Processes in Environment Protection (1994, 1997, 2000, 2003, 2005, 2008, 2011, 2014), której tematyka dotyczy wykorzystania urządzeń i procesów elektromagnetycznych w ekologii oraz seminarium Zastosowania Nadprzewodników.

Instytut prowadzi aktywną współpracę naukowo-badawczą z uczelniami w Japonii, Wielkiej Brytanii, Turcji, Korei, Rosji, Czechach, Słowacji, Ukrainie, Szwajcarii.

W działalności dydaktycznej Instytut prowadzi zajęcia dla studentów kierunków Elektrotechnika, Informatyka, Mechatronika i Inżynieria Biomedyczna z obszarów: teorii obwodów – na I, II i III stopniu, podstaw elektrotechniki, teorii pola elektromagnetycznego, teorii sygnałów, technik informacyjnych, kompatybilności elektromagnetycznej, oddziaływań środowiskowych i EMC, informatyki, komputerowego wspomaganie projektowania, metod numerycznych, chemii fizycznej, elektrochemii, nanocząstek i nanotechnologii, zaawansowanych technologii pomiarowych i materiałowych w inżynierii biomedycznej, komputerowego wspomaganie w diagnostyce medycznej, ekologii i ekonomii OZE, odnawialnych źródeł energii, technologii nadprzewodnikowych i plazmowych w energetyce OZE, technologii

wytwarzania biopaliw, mikrokogeneracji energii elektrycznej i ciepła w budynkach, małej energetyki wodnej i wiatrowej, monitoringu i metod ograniczania zakłóceń środowiska, inżynierskich zastosowań informatyki – III stopień, seminarium doktoranckie.

KATEDRA AUTOMATYKI I METROLOGII

Katedra Automatyki i Metrologii powstała w 1998 r. i została spadkobiercą jednostek organizacyjnych, które na przestrzeni lat prowadziły badania statutowe w zakresie automatyki lub metrologii. Kierowali nimi doc. dr inż. Kazimierz Majdiuk (1974–1984), doc. dr inż. Tadeusz Latocha (1984–1988), dr inż. Edward Żak (1997–1998), dr hab. inż. Włodzimierz J. Krolopp, prof. PL (1989–1998).

Pierwszym kierownikiem Katedry Automatyki i Metrologii został prof. dr hab. inż. Janusz Jaworski (1998–2001). W tym okresie, w roku 1999, tytuł naukowy uzyskał dr hab. inż. Włodzimierz J. Krolopp, który kierował katedrą w latach 2001–2003.

*doc. dr inż.
Kazimierz Majdiuk*

*doc. dr inż.
Tadeusz Latocha*

*prof. dr hab. inż.
Włodzimierz J. Krolopp*

*prof. dr hab. inż.
Janusz Jaworski*

*prof. dr hab. inż.
Viktor Lozbin*

*dr hab. inż. Jarosław Sikora,
prof. PL*

Od roku 2003 do roku 2010 katedrą kierował prof. dr hab. inż. Viktor Lozbin, który w tym czasie rozwinął badania w zakresie metod i układów pomiarowych parametrów ogni Peltiera. Od 1.10.2010 r. kierownikiem katedry jest dr hab. inż. Jarosław Sikora, prof. PL.

Pracownicy KAiM, od lewej stoją: mgr inż. K. Toborek, dr inż. P. Warda, dr inż. E. Żak, dr inż. A. Kurnicki, dr inż. L. Szczepaniak, dr inż. J. Majewski, dr inż. E. Pawłowski; siedzą: mgr B. Kania, B. Bielińska, dr hab. inż. Jarosław Sikora, prof. PL, mgr inż. W. Kozioł

Pracownicy naukowcy katedry dotychczas uzyskali: jeden tytuł naukowy, dwa stopnie doktora habilitowanego, sześć stopni doktora nauk technicznych. Stopnie doktora habilitowanego uzyskali Jan Ryszard Jasik i Jarosław Sikora.

Katedra zatrudnia obecnie 11 pracowników: w tym 1 profesora (J. Sikora), 5 adiunktów (A. Kurnicki, J. Majewski, E. Pawłowski, L. Szczepaniak, P. Warda), 1 starszego wykładowcę (E. Żak), 1 asystenta (B.Kania), 3 specjalistów (W. Kozioł, K. Toborek, B. Bielińska).

Byli pracownicy katedry: doc. dr inż. Kazimierz Majdiuk, prof. dr hab. inż. Włodzimierz Krolopp, prof. dr hab. inż. Janusz Jaworski, prof. dr hab. inż. Viktor Lozbin, dr hab. inż. Jan Ryszard Jasik, dr hab. inż. Bogusław Kusza, dr inż. Czesław Dacka, dr inż. Tadeusz Kalitowski, mgr inż. Kazimierz Szpatowicz, mgr inż. Paweł Adamczyk, mgr inż. Tomasz Cieniuch, mgr inż. Konrad Gromaszek, mgr inż. Jan Kasperek, mgr inż. Paweł Michocki, mgr inż. Paweł Rogalski, mgr inż. Bartłomiej Stańczyk, mgr inż. Igor Trześniewski, mgr inż. Janusz Tutka, mgr inż. Michał Wydra, mgr inż. Adam Zams, Roman Galak, Bolesław Zwoliński.

Prace naukowo-badawcze prowadzone w katedrze obejmują:

- algorytmy i systemy sterowania ruchem autonomicznym platform mobilnych,
- opracowania nowych, w warstwie sprzętowej i programowej, przetworników pomiarowych,
- implementacje algorytmów przetwarzania sygnałów pomiarowych w układach sterowania źródłami elektronów przyrządów próżniowych (PL 155147, PL 174650, PL 160039, PL 189106, PL 210947).

W zakresie systemów pomiarowych wykorzystujących przetworniki typu wielkość fizyczna-częstotliwość badane są możliwości podwyższenia uzyskiwanych rozdzielczości, szczególnie w stanach dynamicznych oraz po zastosowaniu równomiernego próbkowania sygnału częstotliwościowego. Opracowano modele czujników z wyjściem częstotliwościowym, umożliwiające przeprowadzenie odpowiednich badań symulacyjnych. Analizowane są również możliwości podwyższenia dokładności pomiarów częstotliwości sygnałów o małej stromości zboczy w obecności zakłóceń. Istotnym analizowanym zagadnieniem jest również kontrola wzorców niezbędnych do precyzyjnych pomiarów częstotliwości. Opracowane modele czujników i systemów pomiarowych oraz algorytmy przetwarzania danych znajdują zastosowania praktyczne. Istotny obszar zainteresowań naukowych stanowią aspekty metrologiczne procesu rozpylania elektrostatycznego wody, metody pomiaru stężeń ozonu w wodzie, i technika sensorowa w pomiarach wilgotności względnej. Część prac prowadzona jest wspólnie z ośrodkami naukowymi z Ukrainy, głównie ze Lwowa i z Kijowa.

Znacząca część badań naukowych prowadzonych w katedrze dotyczy implementacji algorytmów przetwarzania danych pomiarowych w układach sterowania źródłami elektronów. W przyrządach pomiarowych wykorzystujących źródła jonów z gorącą katodą (spektrometry mas, próżniomierze jonizacyjne, analizatory gazów resztkowych) jonizację gazu przeprowadzono dotychczas powszechnie za pomocą wiązki elektronowej o energii elektronów skorelowanej z natężeniem wiązki.

Opracowana metoda sterowania źródłem elektronów została również zastosowana w układzie do pomiaru pracy wyjścia elektronów z metalu, w funkcji temperatury.

Katedra prowadzi zajęcia dydaktyczne dla kierunków elektrotechnika i informatyka Wydziału Informatyki i Elektrotechniki, a także dla międzywydziałowego kierunku mechatronika zarówno dla studiów stacjonarnych i niestacjonarnych. Wspólnie z Katedrą Inżynierii Komputerowej prowadzony jest blok dyplomowania Inteligentne Technologie w Elektrotechnice.

Przedmioty: metrologia, automatyka i regulacja automatyczna, podstawy elektroniki i metrologii, sterowanie cyfrowe i sterowniki PLC, mikrokontrolery i mikrosensory inteligentne, metrologia wielkości elektrycznych, podstawy automatyki, teoria i technika sterowania, podstawy automatyzacji, pomiary wielkości nieelektrycznych, komputerowe systemy pomiarowe.

KATEDRA INŻYNIERII KOMPUTEROWEJ I ELEKTRYCZNEJ

Katedra Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej powstała 22 stycznia 2004 roku z przekształcenia Katedry Elektrotechniki Ogólnej, utworzonej 1 października 1991 roku w ramach reorganizacji Wydziału Elektrycznego, poprzez wydzielenie z Zakładu Podstaw Elektrotechniki zespołu pracowników i laboratoriów prowadzących zajęcia dydaktyczne dla studentów spoza Wydziału. Początkowo katedra kontynuowała działania powołanego w roku 1967 roku Zespołu i Pracowni Elektrotechniki kierowanego przez prof. Tadeusza Janowskiego, który prowadził zajęcia dydaktyczne z elektrotechniki teoretycznej dla studentów Wydziału Elektrycznego oraz elektrotechniki i podstaw elektroniki dla studentów wydziałów „nieelektrycznych”.

Katedra w swoim pierwotnym składzie osobowym została oparta na części pracowników dawnego Zakładu Podstaw Elektrotechniki: Jerzy Adamkiewicz (starszy wykładowca), Bogdan Banasiewicz (docent), Jan Wawszczak (adiunkt), Stanisław Walusiak (adiunkt), Elżbieta Porzyc (pracownik inżynierijno-techniczny), Bogusław Przybylski (pracownik inżynierijno-techniczny). Na stanowisko kierownika katedry został powołany z dniem 1.10.1991 roku prof. dr hab. inż. Wiktor Pietrzyk. Profesor Pietrzyk wskazywał kierunki rozwoju naukowego i prac badawczych najpierw pracownikom Katedry Elektrotechniki Ogólnej, a po zmianie charakteru działania katedry, od 2004 roku, zespołowi Katedry Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej. Profesor dr hab. inż. Wiktor Pietrzyk zmarł w 2012 roku. Obecnie funkcję p.o. kierownika katedry pełni dr inż. Andrzej Sumorek.

Pracownicy Katedry Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej (X 2010). Od lewej: mgr inż. Jacek Majcher, dr inż. Stanisław Walusiak, prof. dr hab. inż. Wiktor Pietrzyk (†), techn. Mirosław Kowalczyk, mgr Katarzyna Burak, dr inż. Andrzej Sumorek, dr inż. Marek Horyński, dr inż. Marcin Buczaj, dr inż. Artur Boguta, mgr inż. Sebastian Styła

W Katedrze Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej w jej obecnym kształcie zatrudnionych jest 8 osób: dr inż. Artur Boguta (adiunkt), dr inż. Marcin Buczaj (adiunkt), dr inż. Marek Horyński (adiunkt), dr inż. Andrzej Sumorek (adiunkt), mgr inż. Sebastian Styła (asystent), mgr Katarzyna Burak (pracownik inżynieryjno-techniczny), mgr inż. Jacek Majcher (pracownik inżynieryjno-techniczny) i technik Mirosław Kowalczyk (pracownik inżynieryjno-techniczny).

Pracownikami Katedry Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej (uprzednio Elektrotechniki Ogólnej) byli: ś.p. prof. dr hab. inż. Wiktor Pietrzyk (profesor zwyczajny, twórca i wieloletni kierownik), dr inż. Bogdan Banasiewicz (docent), dr inż. Stanisław Walusiak (adiunkt, starszy wykładowca), dr inż. Jan Wawszczak (adiunkt), mgr inż. Jerzy Adamkiewicz (starszy wykładowca); mgr inż. Paweł Nowak (asystent); mgr inż. Grzegorz Sosnowski (asystent); mgr inż. Tomasz Gajkoś (pracownik inżynieryjno-techniczny), inż. Elżbieta Porzyc (pracownik inżynieryjno-techniczny), mgr inż. Andrzej Wilczek (pracownik inżynieryjno-techniczny) i Bogusław Przybylski (pracownik inżynieryjno-techniczny).

Tematyka badań naukowych Katedry Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej koncentruje się wokół następujących obszarów:

- problemy użytkowania oraz projektowania inteligentnych instalacji i systemów elektrycznych,
- wykorzystanie metod cyfrowego przetwarzania obrazów do analizy zdjęć i sekwencji wideo w systemach diagnostycznych, systemach kontrolno-pomiarowych oraz systemach wspomagania decyzji,
- zastosowanie graficznego środowiska do programowania urządzeń pomiarowych w długotrwałej akwizycji danych z procesów magazynowania materiałów biologicznych,
- problemy inżynierii ruchu oraz integracja systemów zarządzania w wielowarstwowych telekomunikacyjnych sieciach transportowych,
- badanie i diagnostyka wyposażenia elektrycznego i elektronicznego pojazdów samochodowych,
- wykorzystanie pola elektrycznego w przemyśle rolno-spożywczym, zogniskowana na w urządzeniach suszarniczych i odpylających,
- wykorzystanie przetworników piezoelektrycznych do badania właściwości mechanicznych nasion,
- badanie, ocena i analiza możliwości zintegrowanych i autonomicznych systemów alarmowych realizujących funkcje systemów sterowania i nadzoru w chronionych obiektach.

Pracownicy Katedry Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej są autorami i współautorami ponad 370 publikacji w postaci artykułów naukowo-technicznych, 8 monografii, rozdziałów monografii naukowych oraz materiałów z konferencji międzynarodowych i krajowych, 2 patentów i 3 zgłoszeń patentowych. Uczestniczą w licznych konferencjach naukowych w kraju i za granicą, gdzie prezentują wyniki swoich prac.

W ramach realizowanego na uczelni toku studiów, wykładowcy Katedry prowadzą zajęcia dydaktyczne na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych na macierzystym Wydziale Elektrotechniki i Informatyki oraz na wydziałach Budownictwa i Architektury, Inżynierii Środowiska oraz Podstaw Techniki. Praca dydaktyczna obejmuje: wykłady,

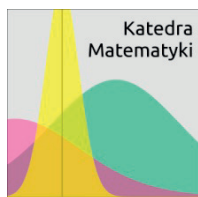
zajęcia ćwiczeniowe i projektowe, laboratoria oraz prace dyplomowe. Katedra administruje pięcioma laboratoriami o charakterze dydaktyczno-naukowym. Dwa z nich zlokalizowane są w budynku Wydziału Elektrotechniki i Informatyki (ul. Nadbystrzycka), zaś 3 kolejne mieszczą się w centrum miasta przy ul. Okopowej 8. Katedra prowadzi zajęcia dydaktyczne z zakresu następujących przedmiotów: inteligentne instalacje elektryczne; programowanie graficzne, inteligentne systemy sterowania i nadzoru, układy elektroniczne pojazdów, podstawy monitorowania i diagnostyki układów mechatronicznych, projektowanie i symulacja układów elektronicznych, inżynieria elektryczna, instalacje, elektrotechnika z elementami automatyki.

Katedra Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej wspólnie z Katedrą Automatyki i Metrologii opracowała i prowadzi zajęcia na specjalności „Inteligentne technologie w elektrotechnice” (ITwE). Specjalność dedykowana jest dla studentów studiów II stopnia na kierunku elektrotechnika. Przed reorganizacją siatki studiów, pracownicy katedry byli autorami i wykładowcami specjalności elektronika i elektrotechnika samochodowa na kierunku elektrotechnika oraz przemysłowe systemy informatyczne na kierunku informatyka.

Katedra prowadzi studia podyplomowe „Systemy sterowania i nadzoru w budynkach”. Ich celem jest dostarczenie specjalistycznej wiedzy z zakresu nowoczesnych systemów sterowania i nadzoru wykorzystywanych do zarządzania infrastrukturą techniczną w obiektach budowlanych. Program obejmuje zagadnienia dotyczące szeroko pojętych systemów automatyki budynkowej realizującej funkcje inteligentnych instalacji elektrycznych, systemów automatyki urządzeń i systemów alarmowych. Wykładowcy katedry są opiekunami trzech kół naukowych: Sabotaż, Xenon i Zordon. Pracownicy katedry wypromowali kilkuset magistrów inżynierów i inżynierów na kierunkach elektrotechnika i informatyka oraz kilkudziesięciu na innych kierunkach.

KATEDRA MATEMATYKI

Historia Katedry Matematyki sięga chwili powstania Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie, czyli roku 1953. Początkowo pracował tylko jeden matematyk prof. dr Adam Bielecki, ale w lutym 1954 roku rozpoczął pracę na pełny etat mgr Stanisław Dobrzycki, który zajął się organizacją życia matematycznego na WSIInż. W tym czasie matematykę wykładali również wykładowcy z UMCS: doc. dr Konstanty Radziszewski i mgr Urszula Hirszfeld.

Wydział Elektryczny Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej powstał w roku 1964. W jego skład weszła między innymi Pracownia Matematyki zorganizowana przez mgr Stanisława Dobrzyckiego. Zatrudniono wtedy kilka osób, między innymi mgr Bogumiłę Gutt, mgr Janinę Burdzy, mgr Zdzisława Grodzkiego, dr Barbarę Piłat. Uczelnia prowadziła studia wieczorowe i zaoczne na trzech Wydziałach: Mechanicznym, Budowlanym i Elektrycznym. Zajęcia z matematyki prowadzili na całej uczelni pracownicy z Pracowni Matematyki WSIInż. oraz zatrudnieni na godzinach zleconych matematycy, między innymi prof. A. Bielecki, prof. Z. Lewandowski, prof. W. Oktaba. W roku 1965 przekształcono Wieczorową Szkołę Inżynierską w Wyższą Szkołę Inżynierską i uruchomiono na wszystkich wydziałach studia dzienne. Liczba studentów, a co za tym idzie zajęć dydaktycznych na uczelni znacznie się zwiększyła. Wtedy też zatrudniono nowych matematyków. Pracownia Matematyki została przekształcona w 1966 roku w Zespół Matematyki i wówczas kierownictwo Zespołu powierzono dr Barbarze Piłatowej.

Doc. dr Barbara Piłat

Prof. zw. dr hab. Jan Kisiński

Prof. dr hab. Adam Bobrowski

Skład osobowy Zespołu Matematyki w roku 1966 był następujący: dr Barbara Piłat (kierownik zespołu w latach 1966–1971), prof. mgr Stanisław Dobrzycki, mgr Janina Burdzy, mgr Zdzisław Grodzki, mgr Franciszek Jabłoński (kierownik Zespołu w latach 1971-73), mgr Stanisław Kuś, mgr Franciszek Kudelski, mgr Witold Tym, mgr Edward Zmysłowski, mgr Piotr Żukowski. Pracownicy Zespołu Matematyki prowadzili zajęcia dydaktyczne na studiach dziennych, wieczorowych i zaocznych na wszystkich Wydziałach WSIInż., pisali skrypty, przewodniki metodyczne dla studentów studiów zaocznych. Piastowali też w uczelni stanowiska kierownicze, byli członkami Senatu. Większość matematyków działała w Oddziale Lubelskiego Polskiego Towarzystwa Matematycznego oraz w Lubelskim Towarzystwie Naukowym. W lipcu 1968 Barbara Piłat, jako jedyny pracownik Zespołu Matematyki ze stopniem doktora otrzymała nominację na etat docenta. W roku 1968 została zatrudniona mgr Maria Bojarska, która

zorganizowała na Wydziale Elektrycznym, w ramach Zespołu Matematyki laboratorium maszyn liczących. Studenci początkowo pracowali na maszynach analogowych, a później na maszynie cyfrowej Odra 1013. Zatrudniono tu mgr Lucynę Korbel, mgr Elżbietę Dudak, mgr Teresę Guziak, mgr Sławomira Janickiego oraz doc. dr S. Ząbka na części etatu. Był to początek Ośrodka Obliczeniowego na WSIInż. W kolejnych latach Zespół Matematyki wraz z reorganizowaną uczelnią przechodził kolejne zmiany. Przemianowany na Grupę Przedmiotową Matematyki Stosowanej a następnie na Zakład Matematyki Stosowanej stanowił jednostkę Międzywydziałowego Instytutu Organizacji i Zarządzania. Zatrudniano nowych pracowników: mgr Leopolda Koczana, mgr Józefa Pitucha, mgr Marię Wesołowską, mgr Sabinę Waniurską, doc. dr Krzysztofa Wierzchołskiego, dr Józefa Zderkiewicza, mgr Barbarę Kowal, mgr Barbarę Świtoniak, mgr Annę Kuczmazewską, mgr Ewę Janik, mgr Joannę Burek, mgr Janusza Szustera, mgr Jerzego Żurawieckiego, mgr Bogdana Wójtowicza. Zakładem liczącym ponad 30 osób w okresie od 1973 do 1977 roku kierował dr Stanisław Kuś. Gdy w 1977 roku uczelnia uzyskała status Politechniki Lubelskiej Zakład Matematyki Stosowanej przeniesiony został do utworzonego w tym czasie Międzywydziałowego Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii, w którego strukturze pozostawał do roku 1984, kiedy to ponownie włączono go do Wydziału Elektrycznego. W okresie tym Zakładem kierował dr Franciszek Jabłoński.

W 1985 roku w Politechnice Lubelskiej zatrudniony został wybitny matematyk prof. zw. dr hab. Jan Kisiński, który objął kierownictwo Zakładu Matematyki Stosowanej na Wydziale Elektrycznym.

Zatrudnienie w 1985 roku w Politechnice Lubelskiej prof. zw. dr hab. Jana Kisińskiego pozwoliło na przekształcenie liczącego ponad 30 pracowników Zakładu Matematyki Stosowanej w Katedrę Matematyki, pod kierunkiem Profesora. Skład osobowy katedry ulegał powolnym zmianom: powiększał się o młodych naukowców, równocześnie, najstarsi pracownicy osiąkali wiek emerytalny, inni odchodzili z uczelni (dr J. Burdzy, doc. dr F. Jabłoński, dr S. Kuś, dr J. Zderkiewicz, doc. dr K. Wierzchołski). W 1988 roku katedrę przeniesiono do Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki. W trzy lata później, z Katedry Matematyki wyodrębniła się nowa katedra - Matematyki Stosowanej pod kierownictwem profesora Zdzisława Grodzkiego. Zatrudnieni w niej zostali: mgr J. Burek, mgr L. Gruszecki, dr E. Janik, mgr A. Kuczmazewska, mgr M. Lesiak, mgr T. Stachyra, dr J. Szuster, dr J. Żurawiecki oraz mgr P. Właż. Katedra Matematyki profesora J. Kisińskiego, licząca w początkowym okresie 20 osób, prowadziła zajęcia na wszystkich Wydziałach Politechniki. Wkrótce w katedrze zatrudniono nowych, młodych pracowników: początkowo, w latach 1988–1991 – dwoje asystentów: mgr A. Bobrowskiego i mgr M. Murat oraz adiunkta, dr Z. Łagodowskiego, później mgr P. Zaprawę i mgr D. Barana. W październiku 1993 roku siedmiu pracowników katedry (dr hab. L. Koczana, mgr F. Kudelski, dr M. Szapiel, dr A. Szynal, mgr S. Waniurska, mgr M. Wesołowska oraz mgr P. Zaprawa i mgr P. Żukowski) przeszło na Wydział Mechaniczny do nowopowstałej Katedry Zastosowań Matematyki, którą powierzono po uzyskanej habilitacji, dr hab. L. Koczanowi, prof. PL. W lutym 1994 dokonał się kolejny podział Katedry Matematyki. Do utworzonej na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Katedry Matematyki i Geometrii Inżynierskiej kierowanej przez dr hab. Waldemara Cieślaka, prof. PL odeszło czterech pracowników (mgr D. Baran, dr S. Janicki, dr J. Pituch i dr E. Zmysłowski), równocześnie Katedrę Matematyki z Wydziału ZiPT przeniesiono na Wydział Elektryczny. Tak, więc w drodze trwających

od 1991 do 1994 roku przekształceń powstały cztery katedry matematyczne na każdym wydziale uczelni, kierowane przez samodzielnych pracowników nauki. W kolejnych latach działalności katedry na emeryturę odeszli: po 32 latach pracy w uczelni doc. dr Barbara Piłat i po 34 latach mgr Witold Tym.

Profesor Jan Kisiński kierował Katedrą Matematyki przez 18 lat, do 30.09.2003 r. Po osiągnięciu przez Profesora wieku emerytalnego obowiązki kierownika katedry powierzono dr hab. Adamowi Bobrowskiemu, W związku z oddelegowaniem A. Bobrowskiego na okresowo stanowiska badawcze w IMPAN obowiązki kierownika katedry najpierw pełniła dr Małgorzata Murat, a następnie dr Zbigniew Łagodowski. W 2001 zatrudniono mgr Iwonę Malinowską. Po odejściu w 2007 roku na rentę dr Bogdana Wójtowicza zatrudniono mgr Ernesta Nieznaję, a następnie w 2009 roku – mgr Adama Gregosiewicza, mgr Katarzynę Toborek i w 2013 r. – mgr Macieja Ziembę. *(Tekst przygotowany w oparciu o publikację wydaną z okazji 40-lecia Wydziału Eii, którą przy współpracy prof. Zdzisława Grodzkiego przygotowała doc. dr Barbara Piłat oraz materiały udostępnione przez Archiwum PL).*

Stan osobowy Katedry Matematyki na 31.12.2013:

prof. dr hab. Adam Bobrowski – kierownik katedry, mgr Adam Gregosiewicz – asystent, dr Barbara Kowal – starszy wykładowca, dr Zbigniew Łagodowski – starszy wykładowca, dr Iwona Malinowska – adiunkt, dr Małgorzata Murat – adiunkt, dr Ernest Nieznaj – adiunkt, dr Barbara Świtoniak – starszy wykładowca, mgr Katarzyna Toborek – asystent, mgr Anna Turska – pracownik techniczny, mgr Maciej Ziemia – asystent.

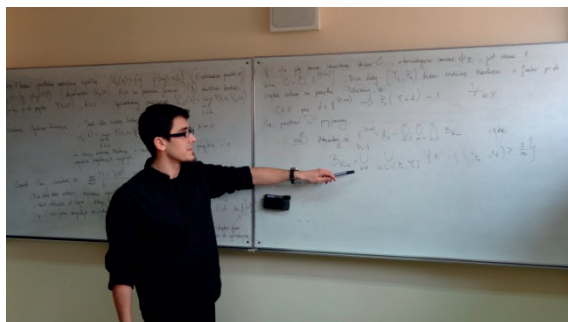
Pracownicy Katedry Matematyki. Od lewej stoją: dr Z. Łagodowski, prof. dr hab. A. Bobrowski, mgr M. Ziemia, dr E. Nieznaj, mgr A. Gregosiewicz. Od lewej siedzą: dr M. Murat, mgr A. Turska, dr B. Świtoniak, dr B. Kowal, dr I. Malinowska

Badania naukowe Katedry Matematyki skoncentrowane są na zastosowaniach analizy funkcjonalnej, rachunku prawdopodobieństwa i statystyki matematycznej, w szczególności:

- zastosowania teorii półgrup operatorów do opisu procesów stochastycznych, głównie modelujących procesy biologiczne - A. Bobrowski i A. Gregosiewicz,
- zagadnienie transportu w ośrodkach losowych – E. Nieznaj;
- zwierzenia graniczne rachunku prawdopodobieństwa dla pól losowych – Z. Łagodowski,
- własności rozkładów dyskretnych ze zniekształceniem i deformacją – M. Murat,
- zastosowania uporządkowanych zmiennych losowych w zagadnieniach estymacyjnych i charakterystycznych – I. Malinowska.

Katedra Matematyki zorganizowała w latach 2009 i 2013, przy współudziale Instytutu Matematycznego PAN, międzynarodową konferencję Semigroups of Operators: Theory and Applications. W 2013 roku współorganizatorami był Uniwersytet Łódzki i Warszawski. Konferencje zgromadziły najwybitniejszych specjalistów z całego świata.

Katedra Matematyki prowadzi zajęcia dydaktyczne dla studentów kierunków Elektrotechnika, Informatyka, Mechatronika oraz Matematyka. Wykładane przedmioty: wstęp do matematyki, funkcje elementarne, matematyka, analiza matematyczna z algebrą, analiza funkcjonalna, matematyka dyskretna, metody probabilistyczne i statystyka.

Katedra prowadzi wykłady w języku angielskim dla studentów uczestniczących w programie LLP-Erasmus: calculus, algebra, discrete mathematics, introduction to probability and stochastics, basic applied mathematics and mathematical modeling in biology, stochastic processes in engineering systems.

KATEDRA NAPĘDÓW I MASZYN ELEKTRYCZNYCH

Po utworzeniu w roku 1964 Wydziału Elektrycznego w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Lublinie powstał Zespół i Pracownia Maszyn i Napędów Elektrycznych, którego kierownikiem był doc. Romuald Krzywicki, a pierwszymi pracownikami prof. Zdzisław Grunwald, prof. Andrzej Horodecki, mgr Kazimierz Kawiak, mgr Adam Fijut.

W wyniku reorganizacji Wydziału w roku 1974 powołano Zakład Elektroenergetyki Przemysłowej, którego kierownikiem został dr inż. Wiesław Lasocki. W roku 1976 utworzono Zakład Elektryfikacji i Automatykacji Kopalń, którego kierownikiem został dr inż. Wiesław Lasocki, a w kolejnych latach dr inż. Stanisław Tarasiewicz, dr inż. Waldemar Smoluch i dr inż. Marek Różycki.

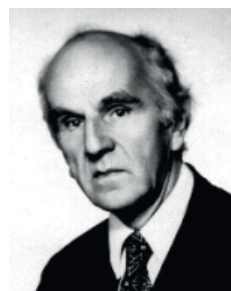
Po zlikwidowaniu kierunku górniczego na Wydziale Elektrycznym, Zakład Automatykacji i Elektryfikacji Kopalń został przemianowany na Zakład Maszyn Elektrycznych i Napędów Górniczych. Na kierownika zakładu powołano dr hab. inż. Jana Skwarnę, a po jego śmierci kierownictwo utworzonej w roku 1990 Katedry Maszyn i Napędów Elektrycznych objął prof. dr hab. Andrzej Horodecki.

*Doc. mgr inż.
Romuald Krzywicki*

*Doc. dr hab. inż.
Jan Skwarna*

*Prof. dr hab. inż.
Andrzej Horodecki*

*Prof. dr hab. inż.
Eugeniusz Koziej*

*Dr hab. inż.
Jan Kolano, prof. PL*

*Dr hab. inż.
Wojciech Jarzyna, prof. PL*

W roku 1991 nastąpił podział na dwie katedry: Katedrę Maszyn Elektrycznych kierowaną przez prof. dr hab. inż. Eugeniusza Kozieja oraz Katedrę Napędów Elektrycznych kierowaną przez prof. dr hab. inż. Andrzeja Horodeckiego, który po odejściu prof. E. Kozieja w roku 1999 pełnił równocześnie funkcję kuratora Katedry Maszyn Elektrycznych. W roku 2003 nowym kierownikiem Katedry Napędów

Elektrycznych został jej długoletni pracownik, prof. Jan Kolano. W roku 2008 nastąpiło połączenie obu katedr pod nazwą Katedra Napędów i Maszyn Elektrycznych pod kierownictwem dr. hab. inż. Jana Kolano, prof. PL. W roku 2012 na kierownika katedry powołany zostaje dr hab. inż. Wojciech Jarzyna, prof. PL.

Pracownicy Katedry Napędów i Maszyn Elektrycznych (2014), od lewej: H. Banach, P. Filipek, A. Chmielowski, W. Jarzyna, M. Zielińska, A. Kołodziejczyk, K. Jahółkowski, J. Kolano, M. Niechaj, J. Urbański, K. Kolano, R. Machlarz

Obecny osobowy skład katedry:

pracownicy naukowo-badawczy i dydaktyczni: dr hab. inż. Wojciech Jarzyna – prof. PL, dr hab. inż. Jan Kolano – prof. PL, dr inż. Henryk Banach – st. wykładowca, dr inż. Piotr Filipek – adiunkt, dr inż. Krzysztof Kolano – adiunkt, dr inż. Radosław Machlarz – adiunkt, dr inż. Marek Niechaj – adiunkt, dr inż. Maria Zielińska – st. wykładowca, mgr inż. Krzysztof Jahółkowski – wykładowca, pracownicy techniczni: mgr Agata Kołodziejczyk, mgr inż. Janusz Urbański, tech. Adam Chmielowski.

Od połączeniu katedr w roku 2008 prace naukowo-badawcze w tym okresie obejmowały następującą problematykę:

- analiza i synteza układów maszynowych, układów zasilających, diagnozowanie oraz modelowanie komputerowe układów maszynowych i układów zasilających. Prace szeroko uwzględniają nowoczesne elementy automatyki i mechatroniki oraz metody regulacji.
- analiza i synteza zautomatyzowanych układów napędu elektrycznego,
- układy energoelektroniczne,
- układy napędowe dźwigów osobowych,
- sterowanie rozproszone w napędach dźwigowych, zastosowanie protokołu CAN,
- monitorowanie i diagnozowanie układów napędu elektrycznego,
- układy napędu elektrycznego współpracujące z niekonwencjonalnymi źródłami energii,
- wykorzystanie energii wiatru i energii słonecznej,

- wybrane problemy sterowania współczesnymi układami napędu elektrycznego jak na przykład: komputerowa symulacja układów sterowania, zastosowanie sieci neuropodobnych i mikroprocesorów, zastosowania logiki rozmytej w sterowaniu,
- matematyczne metody oceny i wyboru układów napędu elektrycznego z uwzględnieniem parametrów technicznych i ekonomicznych,
- badania symulacyjne układów sterowania wektorowego synchronicznego silnika synchronicznego,
- minimalizacja strat mocy w maszynach elektrycznych przez dobór parametrów zasilania.

Zwrócono szczególną uwagę na praktyczne wykorzystanie uzyskanych wyników badań. Efektem tego było uzyskanie dwóch nowych zgłoszeń patentowych oraz zawarcia trzech umów licencyjnych na wdrożenie do produkcji wcześniej opatentowanych wynalazków. Prowadzone również prace nad udoskonaleniem systemów sterowania dźwigów osobowych. Zaowocowały znacznym wzrostem ich produkcji w firmie „Lift Service”. W 2010 roku rozpoczęto prace badawcze nad wdrożeniem do produkcji nowoczesnego i energooszczędnego napędu drzwi kabinowych dźwigu osobowego z silnikiem BLDC. Efektem tych prac było uzyskanie w roku 2011 dofinansowania z NCBiR na te prace. Projekt ten uzyskał medal II Międzynarodowych Targów Dźwigowych w Kielcach i został zakończony w 2013 r.

Pracownicy katedry prowadzą obecnie zajęcia z zakresu maszyn i napędów elektrycznych na studiach inżynierskich stacjonarnych i niestacjonarnych oraz na studiach magisterskich z zakresu maszyn elektrycznych specjalnych i napędów mikroprocesorowych oraz napędów energooszczędnych. Na kierunku mechatronika, na studiach I stopnia prowadzone są również zajęcia z zakresu napędów elektrycznych robotów i manipulatorów przemysłowych. Obecnie katedra prowadzi również studia podyplomowe w zakresie projektowania i eksploatacji energooszczędnych układów automatyki przemysłowej.

Praktyczne zajęcia dydaktyczne dla studentów studiów stacjonarnych i niestacjonarnych prowadzone są w następujących laboratoriach: maszyn elektrycznych, maszyn elektrycznych specjalnych, energooszczędnych układów elektromaszynowych, napędów elektrycznych, napędów przekształtnikowych w przemyśle, automatyki napędu, układów mikroprocesorowych w zautomatyzowanych napędach elektrycznych, elementów automatyki napędowej, elektromechanicznych systemów napędowych, modelowania i symulacji komputerowej.

W katedrze istnieją już od wielu lat dwa studenckie koła naukowe:

„Mechatronik” – opiekun mgr inż. Krzysztof Jahółkowski,

„Studenckie Koło Naukowe Elektryków – Napęd i Automatyka” – opiekun dr inż. Piotr Filipek.

KATEDRA SIECI ELEKTRYCZNYCH I ZABEZPIECZEŃ

Katedra Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń powstała w 1991 r. w wyniku reorganizacji Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej. Pierwszym kierownikiem katedry został dr hab. inż. Zygmunt Rutka, prof. PL. W 2007 r. funkcję tę przejął prof. dr hab. inż. Piotr Kacejko i pełni ją do chwili obecnej.

*Dr hab. inż. Zygmunt Rutka, prof.
PL*

Prof. dr hab. inż. Piotr Kacejko

W katedrze pracuje 12 osób, w tym: profesor zwyczajny, pięciu adiunktów dwóch starszych wykładowców jeden asystent oraz trzech pracowników inżyniersko-technicznych. Pracownicy katedry sprawują opiekę nad pięcioma słuchaczami studiów doktoranckich.

Problematyka badań realizowanych w Katedrze Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń wynika głównie ze współpracy z jednostkami sektora energetycznego. Obejmuje ona zagadnienia modelowania sieci elektroenergetycznych w stanie ustalonym oraz stanach przejściowych, analizę i optymalizację parametrów pracy sieci, ocenę niezawodności i bezpieczeństwa użytkowania oraz jakości energii.

Sukcesem zakończyła się realizacja projektu rozwojowego finansowanego przez NCBiR „Układ optymalnej regulacji mocy farm wiatrowych w warunkach ograniczonych możliwości przesyłowych sieci elektroenergetycznych”. Układ regulacyjny połączono z modelem systemu elektroenergetycznego odwzorowując w unikalny sposób działanie układów pomiarowych telemechaniki.

Osiągnięcia pracowników katedry prezentowane są na konferencjach oraz w czasopiśmie i wydawnictwach książkowych. Prof. P. Kacejko jest współautorem podstawowej książki wspierającej nauczanie przedmiotów związanych z analizą zwarciową, wykorzystywanej na większości wydziałów elektrycznych politechnik.

W ramach finansowanego przez UE Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki powstała w 2010 r. monografia „Inżynieria elektryczna i technologie informatyczne w nowoczesnych technologiach energetycznych”, a w 2013 r. dr inż. Piotr Miller przedstawił rozprawę habilitacyjną.

Katedra jest współorganizatorem konferencji Rynek Energii Elektrycznej, która każdego roku gromadzi na wspólnych obradach ponad 300 uczestników.

Pracownicy Katedry Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń są członkami licznych stowarzyszeń naukowych i branżowych: SEP, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego LTN, IEEE, PTETiS oraz sekcji Systemów Elektroenergetycznych Komitetu Elektrotechniki PAN.

Pracownicy Katedry Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń, w pierwszym rzędzie od lewej: dr inż. Marek Wanczer, prof. Piotr Kacejko, dr inż. Piotr Miller, dr hab. inż. Zygmunt Rutka, prof. PL, mgr Ewa Heliasz, mgr inż. Adam Rzepecki, w drugim rzędzie od lewej: dr inż. Robert Jędrzychowski, dr inż. Paweł Pijarski, dr inż. Zbigniew Polecki, mgr inż. Sławomir Bednarczyk, dr inż. Sylwester Adamek, mgr inż. Wojciech Frąckiewicz, dr inż. Jacek Duda

W działalności dydaktycznej katedra prowadzi wszystkie formy zajęć na studiach I i II stopnia na kierunku Elektrotechnika. Na studiach II stopnia zajęcia prowadzone są w ramach specjalności elektroenergetyka.

Realizowane są zajęcia z przedmiotów: elektroenergetyka, instalacje i oświetlenie elektryczne, bezpieczeństwo użytkowania urządzeń, sieci elektroenergetyczne, zakłócenia w układach elektroenergetycznych, ekonomika i systemy rozliczeń w energetyce, eksploatacja i pomiary w elektroenergetyce, teletechnika w energetyce, jakość energii elektrycznej, elektroenergetyczna automatyka zabezpieczeniowa, elektrociepłownie i energetyka rozproszona, komputerowa analiza SEE.

KATEDRA URZĄDZEŃ ELEKTRYCZNYCH I TECHNIKI WYSOKICH NAPIĘĆ

Katedrę Urządzeń Elektrycznych i Techniki Wysokich Napięć utworzono w roku 1991. Jej pierwszym kierownikiem został dr inż. Andrzej Sobieszczuk. Początkowo podstawowym kierunkiem badań prowadzonych w katedrze były badania aparatów elektrycznych.

Od roku 1994 do roku 2003 katedrą kierował dr hab. inż. Andrzej Kozłowski, prof. PL. W czasie pracy w katedrze wypromował on sześciu doktorów w tematyce aparatów elektrycznych.

Dr inż. Andrzej Sobieszczuk

*Dr hab. inż.
Andrzej Kozłowski, prof. PL*

*Dr hab. Paweł Żukowski,
prof. PL*

Od 2003 r. kierownikiem katedry jest dr hab. Paweł Żukowski, prof. PL, który został zatrudniony w Politechnice Lubelskiej w 1993 r., początkowo na stanowisku adiunkta, a od 1994 r. na stanowisku profesora nadzwyczajnego PL.

Dr hab. Paweł Żukowski utworzył Zespół Technik Jonowych o zupełnie nowym dla Wydziału Elektrycznego kierunku badań, dotyczącym zastosowań technik jonowych do modyfikacji materiałów elektrotechnicznych. W skład zespołu weszli: dr inż. Czesław Karwat, dr inż. Janusz Partyka oraz mgr inż. Paweł Węgierek. W następnych latach do zespołu wchodziłi kolejni pracownicy Katedry Urządzeń Elektrycznych i Techniki Wysokich Napięć oraz doktoranci i studenci.

W katedrze pracuje obecnie 12 osób, w tym: 3 profesorów Politechniki Lubelskiej (Czesław Karwat, Janusz Partyka, Paweł Żukowski), 4 adiunktów (Tomasz N. Kołtunowicz, Czesław M. Kozak, Mirosław Pawłot, Paweł Węgierek), 2 asystentów (Piotr Billewicz, Konrad Kierczyński) oraz 3 pracowników technicznych (Zenon Pawełczak, Wiktor Pyda, Barbara Skalska).

Pracownicy naukowcy Katedry Urządzeń Elektrycznych i Techniki Wysokich Napięć obronili 2 habilitacje, 4 doktoraty oraz wypromowali 14 doktorów nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika.

Pracownicy katedry opublikowali ponad 100 artykułów w czasopismach z tzw. Listy Filadelfijskiej, około 50 artykułów w czasopismach z listy B MNiSW oraz ponad 100 referatów w materiałach konferencji międzynarodowych i krajowych, uzyskali 20 patentów, opracowali 8 monografii naukowych i podręczników oraz 4 skrypty.

*Pracownicy Katedry Urządzeń Elektrycznych i Techniki Wysokich Napięć.
Od lewej: mgr inż. P. Billewicz, dr hab. P. Żukowski, prof. PL, dr inż. M. Pawłot,
mgr inż. W. Pyda, dr hab. inż. J. Partyka, prof. PL, mgr inż. K. Kierczyński,
dr inż. T.N. Kołtunowicz, inż. Z. Pawelczak, dr inż. P. Węgierek, dr inż. C.M. Kozak*

Katedra prowadzi badania naukowe w następujących kierunkach:

- modyfikacja materiałów elektrotechnicznych i styków aparatów elektrycznych za pomocą technik jonowych,
- badanie mechanizmów skokowego przenoszenia ładunków w półprzewodnikach, oraz opracowanie nowych sposobów praktycznego zastosowania właściwości tych materiałów,
- wytwarzanie, badanie i zastosowanie nowych nano-materiałów stop ferromagnetyczny-dielektryk: $(\text{CoFeZr})_x(\text{Al}_2\text{O}_3)_{1-x}$, $(\text{CoFeZr})_x(\text{CaF}_2)_{1-x}$, $(\text{FeCoZr})_x(\text{PZT})_{1-x}$ oraz metal-dielektryk $\text{Cu}_x(\text{SiO}_2)_{1-x}$,
- badania właściwości elektrycznych izolacji papierowo-olejowej transformatorów energetycznych oraz opracowanie nowych sposobów wyznaczania zawartości wilgoci w niej.

Opracowano nowy sposób identyfikacji ilości wilgoci zgromadzonej w elementach stałych izolacji papierowo-olejowej transformatorów energetycznych, obecnie wdrażany w firmie Energo-Complex spółka z o. o. (Piekary Śląskie), z którą od lat współpracują pracownicy katedry.

Katedra zorganizowała 8 Międzynarodowych Konferencji Naukowych NEET – „New Electrical and Electronic Technologies and Their Industrial Implementation”, (1996, 2001, 2003, 2005, 2007, 2009, 2011, 2013) oraz współuczestniczyła w organizacji 9 Międzynarodowych Konferencji Naukowych ION – „Ion implantation and other application of ions and electrons”, (1997, 1998, 2000, 2002, 2004, 2006, 2008, 2010, 2012) współorganizowanych przez Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Politechnikę Lubelską i Politechnikę Wrocławską.

W katedrze wykonano 6 grantów finansowanych przez KBN i MNiSW, obecnie są wykonywane grant finansowany przez MNiSW oraz projekt w ramach programu TEMPUS. Katedra prowadzi międzynarodową współpracę naukowo-techniczną z uczelniami z Białorusi, Kazachstanu, Litwy, Słowacji i Ukrainy.

Katedra prowadzi następujące wykłady, ćwiczenia i laboratoria na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych I stopnia na kierunku elektrotechnika: geometria i grafika inżynierska, grafika inżynierska, inżynieria materiałowa, technika wysokich napięć, urządzenia elektryczne.

Na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych II stopnia na kierunku elektrotechnika katedra prowadzi specjalność "Projektowanie Urządzeń Elektrycznych". W ramach specjalności pracownicy katedry prowadzą wykłady, seminaria, ćwiczenia, laboratoria i zajęcia projektowe z przedmiotów: aparatura łączeniowa, stacje elektroenergetyczne, zastosowanie autocad-a w projektowaniu, kosztorysowanie wspomagane komputerowo, wysokonapięciowe układy izolacyjne, komputerowe projektowanie układów izolacyjnych, ochrona przeciwprzepięciowa.

Katedra dysponuje pracownią komputerową i sześcioma laboratoriami dydaktycznymi, z których większość w ostatnich latach gruntownie zmodernizowano. Pracownia komputerowa została wyposażona w 15 stanowisk komputerowych z oprogramowaniem AutoCAD oraz kilka innych specjalistycznych narzędzi do komputerowego wspomagania projektowania. Pracownicy katedry zostali przeszkoleni i uzyskali szereg certyfikatów uprawniających ich do pracy z programem AutoCAD. Dzięki temu stało się możliwe prowadzenie zajęć laboratoryjnych z geometrii i grafiki inżynierskiej i projektowych z urządzeń elektrycznych dla całego kierunku elektrotechniki oraz wszystkich zajęć projektowych w ramach prowadzonej przez katedrę specjalności. na uwagę zasługuje fakt, że dysponując specjalistycznym oprogramowaniem (AutoCAD, Norma, XSoft, Galileo, Easy soft, i inne) można realizować projekty odpowiadające realiom rynku, co powoduje, że nasi absolwenci są dobrze przygotowani do podjęcia pracy zawodowej.

Największe zmiany wprowadzono w Laboratorium Urządzeń Elektrycznych, które zostało wyposażono w 12 nowych stanowisk, co istotne, większość z nich zaprojektowano i wykonano w ramach prac inżynierskich i magisterskich realizowanych pod kierunkiem pracowników katedry.

Biblioteka Wydziału Elektrotechniki i Informatyki

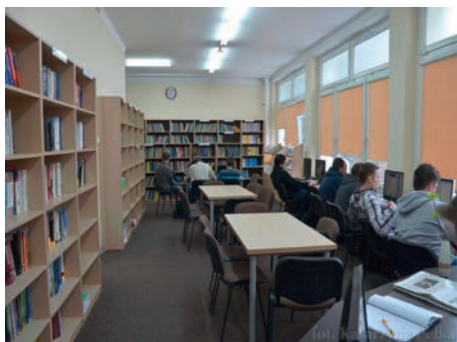
Biblioteka Wydziału Elektrotechniki i Informatyki powstała w 1972 r. Misję jej utworzenia powierzono Pani Krystynie Radko, pracującej w sekretariacie Wydziału.

Scalono księgozbiory trzech katedr i umieszczono je w pomieszczeniu na pierwszym piętrze budynku wydziału, pełniącym od tej chwili funkcję biblioteki.

W czterdziestoletnim okresie istnienia biblioteka przeobrażała się wielokrotnie. maszyny do pisania zostały zastąpione przez komputery, katalogi kartkowe – przez komputerowy system biblioteczny – początkowo SOB (System Obsługi Biblioteki), w 1995 roku VTLS, a od 2003 r. Virtua. Powiększał się księgozbiór, zmienił charakter świadczonych usług – biblioteka obok tradycyjnych, drukowanych zbiorów włączyła do swojej oferty elektroniczne bazy danych. Zmieniali się również pracownicy – od początku powstania biblioteki pracowało w niej 12 osób. Nie wszyscy byli bibliotekarzami – dla niektórych były to krótkie epizody, dla innych – długie lata z pełnym zaangażowaniem i podnoszeniem standardu biblioteki. Najdłużej, bo prawie 30 lat, pracowała Pani Krystyna Radko. Obecnie w bibliotece pracują dwie osoby – inż. Małgorzata Ostas i inż. Ewa Kotuła. Obie z wykształceniem inżynierskim, bardzo ważnym u bibliotekarza dziedzinowego.

W 2011 r. biblioteka przeszła gruntowny remont. Zmieniły się nie tylko meble i wystrój wnętrza, ale przede wszystkim funkcjonalność biblioteki. Obecnie czytelnia posiada 25 miejsc dla użytkowników, w tym 7 stanowisk komputerowych, dzięki którym czytelnicy mają łatwy dostęp do internetu, przede wszystkim do katalogu Biblioteki PL, Biblioteki Cyfrowej PL oraz innych źródeł elektronicznych. Dostępna jest sieć bezprzewodowa EduROAM, umożliwiająca korzystanie z przenośnych komputerów osobistych.

Zakres tematyczny zbiorów pokrywa się ze specjalnościami dydaktycznymi i pracami naukowymi prowadzonymi na naszym wydziale. Obejmuje następujące tematy: automatyka, napędy elektryczne, elektroenergetyka, maszyny elektryczne,

przetwarzanie energii elektrycznej, dystrybucja i regulacja energii elektrycznej, metrologia, oświetlenie, elektrotermia, elektromagnetyzm, elektronika, telekomunikacja, architektura komputerów, sprzęt komputerowy, oprogramowanie, bazy danych, sieci komputerowe i sztuczna inteligencja.

Księgozbiór liczy ponad 6 tys. woluminów – są to podręczniki, skrypty, literatura naukowa i wydawnictwa informacyjne z zakresu nauk technicznych i pokrewnych oraz czasopisma naukowe, ogólne i fachowe. Jest ponad 3 tys. vol. czasopism (178 tytułów). Wiele z nich zaczęto gromadzić już w latach 60-tych i znajdują się one w prenumeracie do chwili obecnej. W prenumeracie bieżącej znajduje się 26 tytułów polskich i 10 zagranicznych.

W domenie sieci komputerowej PL, w E-czytelni, ze strony domowej biblioteki dostępne są pełnotekstowe elektroniczne bazy czasopism światowych wydawców: Elsevier (baza Science-Direct), IEEE, SpringerLink, Emerald, Wiley-Blackwell, EBSCOhost, bazy informacyjno-bibliograficzne – SCOPUS, Web of Science, JCR, oraz bazy faktograficzne, patentowe i normalizacyjne. Biblioteka tworzy również własne bazy danych: Publikacje Pracowników PL i InfonaNet – wykaz dostępnych drukowanych i elektronicznych czasopism.

Dzisiaj rolą biblioteki specjalistycznej jest przede wszystkim organizowanie i udostępnianie potrzebnych zasobów wiedzy. Bibliotekarze opracowują zbiory drukowane zgodnie z klasyfikacją dziedzinową. Udzielają informacji o źródłach drukowanych i elektronicznych oraz dokumentują dorobek piśmienniczy pracowników naukowych w ogólnouniversity bazie publikacji. Bibliotekarze prowadzą zajęcia z przysposobienia bibliotecznego dla studentów I roku na kierunkach informatyka i elektrotechnika. Szkolenia mają na celu zapoznanie studentów z biblioteką i zasadami korzystania z katalogu bibliotecznego, multiwyszukiwarką, bazą danych itd.

Liczba czytelników odwiedzających naszą bibliotekę ciągle rośnie – odwiedza nas ok. 9000 osób rocznie. Liczba wypożyczeń książek to 5000 egzemplarzy rocznie i ok. 1600 egzemplarzy czasopism. Ze zbiorów biblioteki korzystają pracownicy naukowcy, administracyjni, techniczni i studenci PL oraz czytelnicy z różnych uczelni i firm z całej Polski.

Małgorzata Ostas, Ewa Kotuła

**PROFESOROWIE HONOROWI
POLITECHNIKI LUBELSKIEJ**

Prof. dr hab. inż. Tadeusz JANOWSKI

Ur. 27.08.1933 r. w Bogumiłowie k. Piotrkowa Trybunalskiego. Szkołę podstawową ukończył w 1948 r. w Rozprzy, a szkołę średnią, Państwową Szkołę Techniczno-Przemysłową, w Piotrkowie Trybunalskim w 1952 r. uzyskując tytuł zawodowy technika-elektryka. W roku 1952/53 odbył roczny Państwowy Wyższy Kurs Techniczno-Pedagogiczny we Wrocławiu i otrzymał nakaz pracy w Zasadniczej Szkole Zawodowej w Szczecinie. W grudniu 1953 r. został powołany do pełnienia zasadniczej służby wojskowej, którą odbywał w Malborku i Gdańsku oraz na poligonie w Drawsku.

Studiował na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej w latach 1955-1960. Pracę magisterską na temat „Transformator bezjarzmowy” wykonał pod opieką profesora Eugeniusza Jezierskiego, a jej wyniki pracy zostały opublikowane w obszernym 26 stronicowym artykule w Zeszytach Naukowych Politechniki Łódzkiej.

Bezpośrednio po studiach został zatrudniony w Politechnice Łódzkiej w Instytucie Transformatorów i Maszyn Elektrycznych Profesora Eugeniusza Jezierskiego. Pracę doktorską nt. „Metod doświadczalnego wyznaczania dodatkowych strat obciążeniowych w transformatorze występujących poza uzwojeniami” wykonał pod kierunkiem prof. Janusza Turowskiego i obronił w czerwcu 1968 r. Praca została wyróżniona nagrodą Ministra Szkolnictwa Wyższego i Nauki, a jej wyniki opublikowane w sześciu artykułach w Rozprawach Elektrotechnicznych, Archiwum Elektrotechniki i w Przeglądzie Elektrotechnicznym. Zbudowany przyrząd pomiarowy, wyznaczający obciążeniowe straty mocy występujące w wielkich transformatorach, opatentowano. Metody wyznaczania strat obciążeniowych w wielkich transformatorach występujących poza uzwojeniami opracowane i przebadane przez lub przy udziale prof. Tadeusza Janowskiego weszły do podręczników akademickich.

Takie cechy Profesora Janowskiego, jak konsekwencja, intuicja, logika i syntetyczny umysł, a nade wszystko rozumienie zadań wyższej uczelni technicznej, powstałej 14 lat przed Jego przyjazdem w 1967 r. do Lublina, były zaczątkiem szkoły naukowej, której trzonem był własny zespół naukowo-badawczy. Liczący wówczas trzech nauczycieli i dwóch pracowników technicznych Zespół Elektrotechniki rozwinął się do trzydziestoosobowego zakładu, a następnie w 1990 roku katedry, która w roku 1999 została przekształcona w Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii. Dyrektorem Instytutu był profesor Tadeusz Janowski od jego powstania do 2004 r.

Stopień naukowy doktora habilitowanego w dyscyplinie elektrotechnika uzyskał w 1991 r. na podstawie monografii „Magnetyczne potrajacze częstotliwości”, zaś tytuł naukowy profesora – w 1994 r.

Kierując zespołem pracowników naukowo-dydaktycznych, prof. Tadeusz Janowski nadał mu wspólny kierunek badań, tworząc ośrodek naukowo-badawczy – szkołę naukową o własnej specjalizacji. Obecnie Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej jest liczącym się w kraju ośrodkiem badań w zakresie technologii nadprzewodnikowych, plazmowych, odnawialnych źródeł energii i kompatybilności.

Prof. Tadeusz Janowski wypromował 16 doktorów nauk technicznych: Jan Wawszczak (1976), Andrzej Nafalski (1978), Zygmunt Dresler (1982), Ryszard Goleman (1983), Andrzej Wac-Włodarczyk (1983), Jan Guz (1984), Elżbieta Ratajewicz-Mikołajczak (1985), Henryka Danuta Stryczewska (1986), Sławomir Kozak (1990), Paweł Surdacki (1993), Dariusz Czerwiński (2001), Janusz Kozak (2007), Grzegorz Wojtasiewicz (2009), Michał Łanczont (2010), Łukasz Adamczyk (2013) i Joanna Koziół (2014).

Spośród nich 6 osób zdobyło stopnie doktora habilitowanego: Andrzej Nafalski (1989), Henryka Danuta Stryczewska (1999), Andrzej Wac-Włodarczyk (1999), Sławomir Kozak (2005), Paweł Surdacki (2013), Dariusz Czerwiński (2014), a 4 osoby tytuł profesora: Henryka Danuta Stryczewska (2010), Andrzej Wac-Włodarczyk (2014), Andrzej Nafalski (2014) i Sławomir Kozak (2014). Był także promotorem dwóch doktoratów Honoris Causa: prof. Anthony Mosesa (2003) i prof. Tadeusza Kaczorka (2004) oraz recenzentem w kilkunastu przewodach doktorskich i habilitacyjnych, a także wnioskach o tytuł naukowy profesora.

Profesor Tadeusz Janowski zawsze przykładał dużą wagę do współpracy naukowo-badawczej z przemysłem i posiada w tym zakresie znaczny dorobek. Wiele prac wykonanych dla przemysłu ma cechy oryginalności i jest objętych ochroną patentową. Szereg z nich wdrożono w fabrykach na Lubelszczyźnie, m.in. w Zakładach „EDA-PREDOM” w Poniatowej, „PZL” w Świdniku, ale również w innych ośrodkach przemysłowych Polski, takich jak: Zakłady Metalowe „URSUS” w Nisku, „PONAR” w Pruszkowie czy Wytwórnia Wód Mineralnych w Grodzisku Wielkopolskim. W latach 1979–1990 był konsultantem naukowym w fabryce elektrycznego sprzętu domowego EDA-PREDOM w Poniatowej.

Od 1985 roku prof. T. Janowski był zatrudniony w Instytucie Elektrotechniki w Warszawie. W 1986 roku objął funkcję kierownika lubelskiej Pracowni Kriomagnesów w Zakładzie Badań Podstawowych Elektrotechniki MPiH i PAN. Pracownia przekształcona w Pracownię Technologii Nadprzewodnikowych w IEL ma obecnie siedzibę w budynku ASPPECT. Pod kierunkiem profesora Janowskiego zespół badawczy prowadzi badania naukowe nad zastosowaniem nadprzewodników w silnoprądowych urządzeniach elektrycznych, takich jak magnetyczne separatory odchylające typu OGMS, ograniczniki prądów zwarciovych (SFCL), magnetyczne zasobniki energii (SMES) oraz transformatory nadprzewodnikowe. Profesor był kierownikiem 16 projektów badawczych KBN, w tym 6 promotorskich. Obecnie jest kierownikiem dwóch projektów badawczych: „Technologiczne i ekonomiczne uwarunkowania stosowania w energetyce transformatorów nadprzewodnikowych” (NCBiR) i „Trójzwojeniowy bezrdzeniowy nadprzewodnikowy ogranicznik prądów zwarciovych” (NCN).

Profesor Tadeusz Janowski wraz ze swymi współpracownikami, prowadzi intensywną współpracę z krajowymi i zagranicznymi ośrodkami naukowymi. Zapoczątkował współpracę z Japonią, z Uniwersytetem Kanazawa (prof. Kazuo Besho) podpisując w roku 1984 umowę o współpracy, w wyniku realizacji której 15 osób, pracownicy i dyplomanci odbyli staże naukowe (1 semestr lub 3 semestry), powstały wspólne publikacje naukowe oraz rozszerzyła się współpraca na uniwersytety Kumamoto i Sojo.

Profesor nawiązał również współpracę z uniwersytetami brytyjskimi w Cardiff (1985) i Cambridge (2007) oraz we Francji (2003), Instytutem Elektrodynamiki

Ukraińskiej Akademii Nauk w Kijowie, Zjednoczonym Instytucie Badań Jądrowych w Dubnej, Uniwersytecie Technicznym w Bratysławie, CERN w Genewie. Ewentualnym było zatrudnienie w 1983 r. obywatela brytyjskiego, inżyniera elektryka Johna Geорга Munnsa, który znał dobrze nie tylko techniczny język angielski, ale również angielski „unijny”, co bardzo pomogło przygotować wniosek na projekt już w pierwszym konkursie projektu TEMPUS JEP 0112/90, a potem w następnych konkursach typu JEP i dwóch typu JEN – wszystkie zakończone sukcesem.

W latach 2003–2006 był koordynatorem projektu europejskiego Centrum Doskonałości Zastosowań Technologii Nadprzewodnikowych i Plazmowych w Energetyce (Centre of Excellence for the Application of Superconducting and Plasma Technologies in Power Engineering) – co pozwoliło przebudować tzw. Żółtą Halę w kampusie Politechniki Lubelskiej na Centrum Doskonałości ASPPECT. Znalazły w nim miejsce laboratoria technologii nadprzewodnikowych, plazmowych, energii słonecznej i kompatybilności elektromagnetycznej oraz Biblioteka Politechniki Lubelskiej. Pozyskane w projekcie środki pozwoliły wyposażyć laboratoria w nowoczesną aparaturę a pracownikom odbyć staże naukowe u zagranicznych partnerów realizujących projekty. Wszyscy pracownicy instytutu, wielu doktorantów i dyplomantów odbyło staże i szkolenia w uniwersytetach brytyjskich (Oxford, Cardiff, South Bank w Londynie, Cambridge), francuskich (Orlean), niemieckich (Braunschweig), japońskich (Kanazawa, Saga, Kumamoto).

Profesor Janowski jest aktywnym organizatorem życia naukowego w Politechnice Lubelskiej. Trzykrotnie był Dziekanem Wydziału Elektrycznego (w latach 1973–1975 oraz 1982–1987) i przez trzy kadencje Prorektorem ds. Nauki Politechniki Lubelskiej w latach 1975–1981 oraz 1996–1999.

To z inicjatywy i przy zaangażowaniu Profesora Janowskiego Wydział Elektryczny, jako pierwszy w Politechnice Lubelskiej, uzyskał w 1976 r. prawa doktoryzowania, a potem w 2000 r., prawa nadawania stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie elektrotechnika. Profesor był też organizatorem i pierwszym kierownikiem studium doktoranckiego w latach 2000–2006. Z Jego inicjatywy powstał w 2000 r. Oddział Lubelski Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (PTETiS), którego przewodniczącym był w latach 2000–2014.

Profesor Janowski jest członkiem wielu organizacji naukowych: Lubelskie Towarzystwo Naukowe (LTN), Stowarzyszenie Elektryków Polskich (SEP), Polska Unia Elektrotermii, Komitet Elektrotechniki PAN – Sekcja Teorii Elektrotechniki i Sekcja Elektrotechnologii, Polskie Towarzystwo Zastosowań Elektromagnetyzmu (PTZE), Komisja Chemii Plazmy Niskotemperaturowej Oddziału Lubelskiego PAN, przewodniczącym Sekcji Elektrotechniki Komisji Nauk Technicznych PAN – Oddział Lubelski, członkiem amerykańskiego Towarzystwa Inżynierów Elektryków i Elektroników (IEEE), amerykańskiego towarzystwa Materials Research Society (MRS) oraz honorowym członkiem PTETiS.

Profesor Tadeusz Janowski jest autorem bądź współautorem ponad 350 publikacji naukowych, 10 książek, 21 patentów. Za osiągnięcia naukowe był nagradzany 9-krotnie przez Ministra, ponad 30-krotnie przez Rektora. Otrzymał również liczne odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi, Złoty Krzyż Zasługi, Krzyże Kawalerski i Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Zasłużony dla Lublina i dla Lubelszczyzny, Medal Prezydenta Miasta Lublina, Złota Honorowa Odznaka PTETiS.

Profesor Tadeusz Janowski jest wciąż w pełni sił twórczych, w tym roku obchodzi 81-lecie swoich urodzin i 47 rok pracy w Lublinie. Zabiega w dalszym ciągu z sukcesem o środki na badania w konkursach ogłaszanych przez NCN, NCBiR, stanowiąc wzór dla swoich współpracowników i młodych naukowców oraz przysparzając Politechnice Lubelskiej i Instytutowi Elektrotechniki w Warszawie środków na badania.

Profesor Janowski cieszy się wielkim autorytetem swoich uczniów, władz Wydziału Elektrotechniki i Informatyki, Politechniki Lubelskiej oraz reprezentantów dyscypliny naukowej elektrotechnika, nie tylko w Polsce ale i na świecie.

Uroczystość nadania tytułu Honorowego Profesora Politechniki Lubelskiej prof. dr. hab. inż. Tadeuszowi Janowskiemu za zaangażowanie w działalność organizacyjną na rzecz uczelni, za osiągnięcia w zakresie działalności naukowej, dydaktycznej oraz rozwoju kadry Wydziału Elektrotechniki i Informatyki miała miejsce w 60. rocznicę powstania Politechniki Lubelskiej, w dniu święta uczelni 13.05.2013 r., w Auli im. Rektora Stanisława Podkowy Wydziału Mechanicznego Politechniki Lubelskiej. Laudację wygłosiła prof. dr. hab. inż. Henryka D. Stryczewska, Dziekan Wydziału Eil PL.

Podwójny jubileusz Profesora w 2013 r. (45-lecie pracy naukowej Profesora w Politechnice Lubelskiej oraz Jego 80. urodziny) był jednym z pierwszych akcentów obchodów 50-lecia Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Z jubileuszem tym wiązało się Seminarium Technologii Nadprzewodnikowych i Plazmowych w Energetyce i Ekologii, zorganizowane na Wydziale Eil PL w dniach 14-15.11.2013 r. W seminarium wzięły udział obecne i byłe władze rektorskie i dziekańskie uczelni, przedstawiciele ośrodków i towarzystw naukowych oraz uczelni w Polsce, a także liczni uczniowie i współpracownicy Profesora oraz członkowie społeczności akademickiej Politechniki Lubelskiej.

Uczestnicy Seminarium Jubileuszowego.

W pierwszym rzędzie od lewej, profesorowie: Tadeusz Janowski, Bolesław Mazurek, Wiesław Wilczyński, Andrzej Demenko, Ryszard Sikora, Kazimierz Zakrzewski, Barbara Ślusarek

Prof. dr hab. Jan KISYŃSKI, członek PAN

Ur. w 1933 roku w Warszawie. Absolwent lubelskiego Liceum im. J. Zamojskiego, laureat II Ogólnopolskiej Olimpiady Matematycznej, studia matematyczne ukończył na UMCS w roku 1955; tu także doktoryzował się pięć lat później. Jego promotorem był jeden z założycieli lubelskiego ośrodka matematycznego, prof. dr hab. Adam Bielecki, mistrz i późniejszy przyjaciel. W ten sposób prof. Kisyński stał się częścią linii genealogicznej wybitnych matematyków. Adam Bielecki był bowiem doktorantem Witolda Wilkosza, doktoranta Stanisława Zaremby, doktoranta Gastona Darboux, doktoranta Michela Chaslesa, doktoranta Simeona Poissona,

doktoranta Josepha Lagrange'a, doktoranta Leonharda Eulera, doktoranta Johanna Bernoulli'ego, doktoranta Jacoba Bernoulli'ego, który był doktorantem Gottfrieda Leibniza.

Wczesne zainteresowania naukowe Jana Kisyńskiego nosiły piętno jego nauczyciela, który zajmował się między innymi równaniami różniczkowymi, i zostały bardzo dobrze przyjęte przez społeczność matematyczną. Przełomowym doświadczeniem okazał się jednak wykład prof. dr hab. W. Młaka, który przyjechał do Lublina by opowiedzieć o nowej dziedzinie: równaniach różniczkowych w przestrzeniach Banacha. To spowodowało, że Jan Kisyński rozpoczął systematyczną lekturę fundamentalnej monografii Hille'a i Phillipsa, poświęconej półgrupom operatorów. W roku 1959 młody naukowiec przenosi się do Warszawy, gdzie pracuje na Uniwersytecie Warszawskim i w Instytucie Matematycznym Polskiej Akademii Nauk. W tym czasie pozostaje pod wielkim wpływem prof. dr hab. Krzysztofa Maurina i poświęconego równaniom różniczkowym seminarium prowadzonego przez prof. dr hab. Bogdana Bojarskiego. Współpraca z prof. Maurinem powoduje, że Jan Kisyński pisze szereg prac o generowaniu ciasnych miar – dziś artykuły te stanowią integralną część kanonu matematycznej teorii miary.

Także jego wyniki z teorii półgrup operatorów stają się wkrótce znane powszechnie. Praca o operatorach Greena jest bardzo obszernie cytowana w drugim wydaniu klasycznej dziś monografii K. Yosidy oraz w monografii S. G. Kreina, a zadziwiający do dziś pomysłowością dowód twierdzenia Trottera-Kato jest niemal słowo w słowo powtarzany w niemal wszystkich książkach poświęconych półgrupom. Na początku lat siedemdziesiątych ubiegłego wieku, Jan Kisyński publikuje serię artykułów poświęconych związkom półgrup operatorów z tak zwanymi operatorowymi funkcjami kosinusowymi, których teoria była wtedy w powijakach. Dziś prace te uważane są na całym świecie za podstawowe. Raz jeszcze dzieło Profesora weszło do klasyki matematyki.

Z dorobku tego okresu na szczególną uwagę zasługuje także, może nie tak fundamentalny, ale wciąż zadziwiający pięknem i elegancją dowód pochodzącego od Marka Kaca probabilistycznego wzoru na rozwiązanie równania telegrafu, w którym kluczowym pomysłem jest analiza pewnej niekomutatywnej, lokalnie zwartej grupy abstrakcyjnej. W roku 1976 ukazują się drukiem wykłady poświęcone półgrupom operatorów, które Jan Kisyński wygłosił w International Centre for Theoretical Physics

w Trieście. Ukoronowaniem osiągnięć naukowych są kolejno habilitacja (1964), profesura nadzwyczajna (1973) i profesura zwyczajna (1983).

Od początku lat osiemdziesiątych badania Profesora koncentrują się wokół procesów Markowa. Ukazują się jego prace poświęcone probabilistycznej interpretacji jąder całkowitych Lévy'ego i Wentzla, o warunkach brzegowych Wentzla, o lokalnym czasie, które procesy spędzają na brzegu przestrzeni stanów, o topologii w przestrzeni Skorochoda i innych pokrewnych zagadnieniach. Profesor używa zaawansowanych metod analitycznych do konstrukcji odpowiednich półgrup operatorów, dowodząc przy okazji, że powszechne przekonanie, iż metody stochastyczne sięgają dalej niż analityczne nie jest do końca uzasadnione. W międzyczasie, w roku 1985, wraca do Lublina i razem z prof. prof. A. Lasotą i K. Burdzym organizuje seminarium. Od tego momentu aż do roku 2004, kiedy odchodzi na emeryturę, pracuje w Politechnice Lubelskiej piastując stanowisko kierownika Katedry Matematyki.

W roku 1991 Profesor zostaje wybrany na członka-korespondenta Polskiej Akademii Nauk. Tego wyjątkowego zaszczytu nie doświadczył dotychczas żaden inny matematyk z Lublina, a wszystkich, żyjących i zmarłych członków PAN w Lublinie można policzyć na palcach. (Mieczysław Biernacki, po wojnie długoletni kierownik Katedry Matematyki, był przed wojną członkiem Polskiej Akademii Umiejętności.)

Mniej więcej od połowy lat dziewięćdziesiątych datują się zainteresowania Profesora reprezentacjami algebr splotowych i półgrupami-dystrybucjami. Podaje on między innymi przepiękną algebraiczną wersję twierdzenia Hille'a-Yosidy, pokazując w szczególności związki teorii półgrup operatorów z twierdzeniami faktoryzacyjnymi typu Cohena, pisze prace o transformatach Fouriera półgrup-dystrybucji i dowodzi, iż klasyczny warunek poprawności, podany przez Pietrowskiego jest w istocie warunkiem na generowanie półgrupy.

Profesor, mimo zbliżających się osiemdziesiątych urodzin nadal dowodzi głębokich twierdzeń i publikuje w czasopiśmie o zasięgu światowym. To, że jego ostatnie, dziś znane niezbyt szerokiemu gronu, bo wymagające głębokiej wiedzy analitycznej prace wkrótce staną się kanonem, nie ulega najmniejszej wątpliwości.

Wielokrotnie nagradzono go za osiągnięcia naukowe: uzyskał między innymi nagrodę Polskiego Towarzystwa Matematycznego dla młodych matematyków i nagrodę Polskiego Towarzystwa Matematycznego im. S. Mazurkiewicza, dwukrotnie nagrodę I stopnia przyznaną przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, nagrodę Wydziału III PAN i trzykrotnie nagrodę Sekretarza Naukowego PAN. Odznaczony został Krzyżem Kawalerskim Polonia Restituta, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem 40-lecia Polski Ludowej i Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Od 20.06.2009 prof. Kisiński jest członkiem korespondentem Polskiej Akademii Umiejętności.

Nazwisko Profesora kojarzy się wielu z analizą funkcjonalną i półgrupami operatorów. Ale jego najbardziej uderzającą cechą jest zainteresowanie wieloma, bardzo różnymi gałęziami matematyki. Sam przyznaje: „zmuszony do scharakteryzowania swoich zainteresowań, mówię, że jestem funkcjonalnym analitykiem”, ale analizę funkcjonalną rozumie szeroko, nowoczesnie, jako naturalne uogólnienie, lub odgałęzienie analizy klasycznej. Nawet pobieżny rzut oka na jego bibliografię ukazuje niezwykle spektrum zainteresowań: półgrupy operatorów, równania różniczkowe i cząstkowe, teoria miary, topologia ogólna, analiza Fourierowska, itd. I we wszystkich tych dziedzinach Profesor ma znaczące osiągnięcia!

To niezwykle erudyta matematyczny, przypadek rzadki w czasach daleko idącej specjalizacji. Recenzował grubo ponad 100 prac doktorskich, habilitacyjnych i wniosków profesorskich z różnych dziedzin matematyki. Znany powszechnie z tego, że wiele zagadnień, na których jak twierdzi się nie zna, rozumie i czuje lepiej niż niejeden specjalista. Nic dziwnego, że w swych pracach tak po mistrzowsku łączy wyniki z różnych dziedzin. Wybitny analityk, obdarzony niezwykle umiejętnością docierania do sedna sprawy. Jego prace zachwycają świeżością spojrzenia i elegancją, wręcz ascezą słowa, daną nieliczną umiejętnością użycia papieru i pióra.

A Profesor jest taki jak jego prace. I to sprawia, że ma tak przemożny wpływ na swoich uczniów. Jego niezwykła osobowość, głęboka wiedza, dokładność, entuzjazm do pojmowania i stosowania matematyki, do odkrywania istoty problemu i wyrażania go precyzyjnie, analitycznie, stanowi dla nich niewyczerpane źródło inspiracji.

Spośród dziewięciu jego doktorantów, pięciu się habilitowało, a dwoje uzyskało tytuł profesora (trzecia profesura wkrótce).

Uroczystość nadania tytułu Honorowego Profesora Politechniki Lubelskiej prof. dr. hab. Janowi Marii Kisyńskiemu za wybitne osiągnięcia naukowe, dokonania w zakresie rozwoju kadry oraz promowanie uczelni poprzez swoje członkostwo i aktywność w gremiach międzynarodowych, krajowych i regionalnych miała miejsce 4.10.2013 r. w Auli Wschodniego Innowacyjnego Centrum Architektury.

**DOKTORZY HONORIS CAUSA
WYDZIAŁU**

Profesor Anthony John MOSES

Profesor zwyczajny Uniwersytetu w Cardiff (UK), wieloletni dyrektor Centrum Technologii Magnetycznych im. Wolfsona (Wolfson Centre for Magnetism Technology, Cardiff University), członek wielu prestiżowych towarzystw naukowych, wybitny uczony, specjalista w zakresie materiałów magnetycznych, w szczególności poznania i opisu zjawisk w ferromagnetykach, metod i przyrządów pomiarowych do badań właściwości materiałów magnetycznych stosowanych w urządzeniach elektrycznych, autor ponad 200 prac naukowych, członek wielu komitetów programowych konferencji naukowych.

Urodził się w 1942 roku w Newport. W latach 1962–1966 studiował w Uniwersytecie Walijskim w Cardiff. W latach 1966–1968 pracował w przemyśle; w 1968 r. wrócił do uniwersytetu na studia doktoranckie, a od 1970 r. jest pracownikiem Uniwersytetu Walijskiego.

Profesor Moses aktywnie uczestniczy w realizacji projektów badawczych zamawianych przez przemysł i agendy rządowe jako wykonawca i koordynator, o czym świadczy fakt, że w ciągu ostatnich 10 lat wartość prac koordynowanych przez Niego przekroczyła 5 milionów funtów brytyjskich. Wypromował 30 doktorów, koordynował 7 międzynarodowych projektów edukacyjnych, w tym 3 projekty TEMPUS realizowane w Politechnice Lubelskiej.

Współpraca Politechniki Lubelskiej z profesorem A. J. Mosesem z Cardiff University rozpoczęła się w 1984 roku, potwierdzona umową o współpracy w roku 1986. Inicjatorami nawiązania współpracy byli prof. John E. Thompson i prof. A. J. Moses. Zawarta umowa stała się podstawą do wymiany pracowników oraz realizacji programów Unii Europejskiej w szczególności programu TEMPUS. Istotną pomoc w uzyskaniu statusu Centrum Doskonałości Zastosowań Technologii Nadprzewodnikowych i Plazmowych w Energetyce przez Politechnikę Lubelską stanowiło podjęcie się roli centrum bliźniaczego przez Wolfson Centre for Magnetism Technology Uniwersytetu w Cardiff kierowane przez profesora Mosesa.

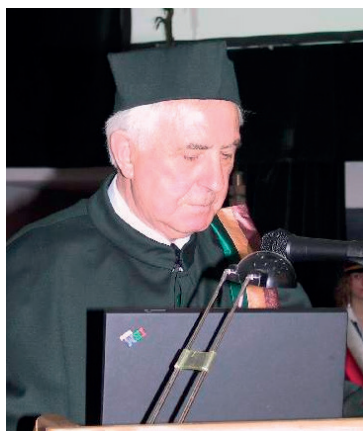

Tytuł Doktora Honoris Causa Politechniki Lubelskiej prof. dr. hab. inż. Anthony J. Mosesowi nadany został podczas uroczystego otwartego posiedzenia Senatu 14.05.2003 r. w auli im. Rektora Stanisława Podkowy. Laudację wygłosił prof. dr. hab. inż. Tadeusz Janowski, Dyrektor Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii. Prof. dr. hab. inż. Anthony John Moses wygłosił wykład "Poznanie zjawisk w materiałach magnetycznych warunkiem obniżenia strat energii w magnetowodach urządzeń elektromagnetycznych".

Prof. dr hab. inż. Tadeusz KACZOREK

Wybitny uczony, profesor zwyczajny, członek rzeczywisty PAN, absolwent i pracownik Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej. Głównym obszarem zainteresowań naukowych Profesora są matematyczne metody analizy i syntezy układów elektrycznych, sterowalność i obserwowalność tych układów, projektowanie układów śledzących, budowa regularnych i singularnych układów z dwuwymiarowym oraz wielowymiarowym wektorem zmiennych niezależnych. Dorobek naukowy publikowany Profesora T. Kaczorka obejmuje 16 książek i monografii oraz ponad 600 artykułów i rozpraw naukowych, w tym pozycje o zasięgu światowym, które wpłynęły na kierunki badań w teorii sterowania. Do takich pozycji należy monografia „Two-Dimensional Linear Systems”, wydana przez Springera w 1985 r., wyróżniona Nagrodą Państwową oraz dwutomowa monografia „Linear Control Systems” wydana w 1993 r. przez Research Studies Press and J. Wiley. Profesor T. Kaczorek jest twórcą uznanej szkoły naukowej w zakresie teorii sterowania, wypromował 69 doktorów, spośród których 20 jest profesorami wyższych uczelni, w tym 13 za granicą. W okresie pięćdziesięcioletniej pracy naukowej i dydaktycznej w Politechnice Warszawskiej pełnił funkcje akademickie dyrektora Instytutu Sterowania i Elektroniki Przemysłowej na Wydziale Elektrycznym, dziekana tego Wydziału i prorektora Politechniki Warszawskiej. Był wielokrotnie zapraszany do wygłaszania wykładów w wielu uniwersytetach Europy, Stanów Zjednoczonych, Kanady, Azji oraz prezentował plenarne referaty na licznych światowych konferencjach naukowych. W latach 1988–1991 prof. T. Kaczorek był Dyrektorem Stacji Naukowej PAN w Rzymie. Profesor jest członkiem wielu stowarzyszeń i komitetów naukowych oraz rad programowych. Jest laureatem wielu nagród, w tym Nagrody Państwowej, trzynastu Nagród Ministra oraz wysokich odznaczeń państwowych. Profesor Tadeusz Kaczorek został wyróżniony doktoratami Honoris Causa dziesięciu polskich uczelni technicznych.

Uroczystość nadania tytułu Doktora Honoris Causa Politechniki Lubelskiej prof. dr hab. inż. Tadeuszowi Kaczorkowi, absolwentowi i pracownikowi Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej, wybitnemu uczonemu, profesorowi zwyczajnemu, członkowi rzeczywistemu PAN, odbyła się 13.05.2004 r. w auli im. Rektora Stanisława Podkowy Wydziału Mechanicznego. Promotorem był prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski, dyrektor Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii. Prof. dr hab. inż. Tadeusz Kaczorek wygłosił wykład „Rola macierzy cyklicznych i normalnych w modelowaniu układów dynamicznych”.

Prof. dr hab. inż. Ryszard TADEUSIEWICZ

Ur. 5.05.1947 r. w Środzie Śląskiej. W 1971 r. ukończył Wydział Elektryczny Akademii Górniczo-Hutniczej. Dodatkowo studiował na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Krakowie, na którym pracował jako profesor i kierownik Zakładu Biocybernetyki oraz Zakładu Biostatystyki i Informatyki Medycznej, a także przeszedł gruntowne studia w zakresie metod matematycznych i informatycznych w ekonomii, uzyskując pełne prawa profesora Akademii Ekonomicznej w Krakowie (promował 4 osoby do stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych). W 1975 roku uzyskał stopień naukowy doktora, w 1981 roku doktora habilitowanego, w 1986 roku profesora, a w 1991 roku profesora zwyczajnego nauk technicznych – wszystkie w AGH.

Napisał i opublikował ponad 500 prac naukowych, ponad 70 monografii naukowych i innych książek, m.in. cenionych i poszukiwanych podręczników, a także kilkadziesiąt artykułów i kilka książek popularnonaukowych (w tym m.in. książkę i serię artykułów popularyzujących wiedzę dla dzieci).

Profesor Ryszard Tadeusiewicz jest twórcą szkoły naukowej w dziedzinie biocybernetyki, automatyki i robotyki, a przede wszystkim informatyki, o czym świadczy liczne grono Jego wychowanków. Wypromował łącznie 43 doktorów (w AGH, Akademii Ekonomicznej i Akademii Medycznej), recenzował 142 rozprawy doktorskie i 62 rozprawy habilitacyjne, opiniował 52 wnioski o nadanie tytułu naukowego profesora, opracował 4 wnioski o nadanie tytułu doktora honoris causa, w tym laudację dla Ojca Świętego Jana Pawła II.

Wyrazem wielkiego uznania dla Profesora za autorytet naukowy, jakim cieszy się nie tylko w kraju, ale i za granicą, jest powierzenie Mu w drodze wyboru następujących funkcji: Członka Korespondenta Polskiej Akademii Umiejętności, Członka Zagranicznego Rosyjskiej Akademii Nauk Przyrodniczych, Członka Korespondenta Polskiej Akademii Nauk, Członka Tytularnego Europejskiej Akademii Nauki, Sztuki i Literatury.

W lutym 1998 roku Międzynarodowa Organizacja Inżynierów Europejskich FEANI nadała prof. Tadeusiewiczowi tytuł Euroinżyniera.

Profesorowi Tadeusiewiczowi wielokrotnie nadawano godność doktora honoris causa, w tym przez: Międzynarodowy Uniwersytet ANSTED (Wielka Brytania) – 2001 r., Politechnikę Częstochowską i Politechnikę Wrocławską – 2002 r., Uniwersytet Techniczny w Iwano-Frankiwsku (Ukraina) – 2003 r.

W 2002 roku Rada Naukowa Narodowego Instytutu Górniczego Ukrainy (z siedzibą w Dniepropietrowsku) nadała profesorowi Tadeusiewiczowi godność Honorowego Profesora tego instytutu.

Prof. Tadeusiewicz jest stałym recenzentem oraz członkiem kolegiów redakcyjnych kilku czasopism naukowych o zasięgu międzynarodowym. Jest także członkiem wielu rad naukowych krajowych i międzynarodowych konferencji naukowych. Aktywnie działa w ogólnopolskich i międzynarodowych towarzystwach naukowych, między innymi otrzymał wysoką godność „Senior Member” w prestiżowym The Institute of Electrical and Electronics Engineers, Inc.

W 1996 roku został wybrany na stanowisko prorektora AGH ds. nauki, a w styczniu 1998 roku na stanowisko rektora AGH. Wybór ten społeczność AGH powtórzyła jeszcze 2 razy. Po ukończeniu trzeciej (zgodnej z prawem) kadencji rektorskiej prof. Tadeusiewicz został najdłużej nieprzerwanie pracującym rektorem w całej Polsce

oraz najdłużej sprawującym urząd rektorem w historii AGH. Poza funkcją rektorską pełnił on także wiele innych funkcji kierowniczych: kierownika Samodzielnej Pracowni Biocybernetyki AGH, zastępcy dyrektora Instytutu Automatyki, Inżynierii Systemów i Telekomunikacji AGH, kierownika Zakładu Biocybernetyki AGH, kierownika Katedry Automatyki AGH, p.o. kierownika Zakładu Biocybernetyki CM UJ, p.o. kierownika Zakładu Biostatystyki i Informatyki Medycznej CM UJ i wiele innych.

Jako rektor AGH prof. Tadeusiewicz został wybrany w 1999 roku na członka prezydium KRASP (Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich), był przewodniczącym KRPUT (Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych) oraz wiceprzewodniczącym KRUK (Konferencji Rektorów Uczelni Krakowskich). Jako rektor AGH był także bardzo aktywnym członkiem CRE (Konferencji Rektorów Europy, przekształconej potem w Unię Europejskich Uniwersytetów EUA) oraz Polskiego Forum Akademicko-Gospodarczego.

Najważniejsze odznaczenia i godności honorowe uzyskane przez Pana Profesora to: Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Oficerski OOP, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Nagroda Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk, liczne Nagrody Ministra Edukacji Narodowej za szczególne osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne, nagrody Rektorów AGH i Akademii Ekonomicznej. Pan Profesor jest posiadaczem licznych medali i odznak honorowych, m.in. Medalu im. dr. Henryka Jordana nadanego przez Zarząd Główny Towarzystwa Przyjaciół Dzieci w 2001 roku oraz Tytułu Mistrza Mowy Polskiej (pierwsze miejsce w ogólnopolskim otwartym konkursie) nadanego w Teatrze Polskim w Warszawie w 2002 roku.

Uroczystość nadania profesorowi zw. dr hab. inż. dr h. c. Ryszardowi Tadeusiewiczowi tytułu Doktora Honoris Causa Politechniki Lubelskiej miała miejsce 13.05.2008 r. podczas uroczystego posiedzenia Senatu Politechniki Lubelskiej z okazji 55-lecia powstania uczelni. Promotorem przewodu był prof. dr hab. inż. Jan Sikora.

Prof. dr hab. inż. Wojciech MITKOWSKI

Ur. 5.10.1946 r. w Krakowie. W latach 1964–1970 odbył studia na Wydziale Elektrotechniki Górniczej i Hutniczej (obecnie Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej) AGH w Krakowie, w zakresie automatyki i telemekhaniki, uzyskując tytuł magistra inżyniera elektryka. Następnie rozpoczął pracę w obecnej Katedrze Automatyki na tym wydziale, uzyskując kolejno stopień doktora nauk technicznych w roku 1974 i stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie automatyki w roku 1984. W roku 1992 Prezydent RP nadał mu tytuł naukowy profesora.

Główne kierunki badań: automatyka i robotyka, teoria sterowania, sterowanie optymalne, systemy dynamiczne, teoria obwodów elektrycznych, metody numeryczne, zastosowania matematyki.

Prowadził i prowadzi liczne zajęcia dydaktyczne, w szczególności wykłady z teorii sterowania, podstaw automatyki, sterowania systemów dynamicznych, teorii macierzy. Opublikował 191 pozycji, w tym 17 książek oraz 5 rozdziałów i redakcji książek. Prace dotyczą sterowania systemów dynamicznych, w szczególności problemów stabilizacji. Aktywnie uczestniczył w pracach na rzecz przemysłu. Jest współautorem 17 prac naukowo-badawczych zastosowanych w praktyce.

Dziekan (1990–1996) oraz prodziekan (1987–1990) Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki AGH. Wieloletni członek Senatu AGH. Członek Rady Głównej w kadencji 1999–2002. Wiceprzewodniczący Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego w kadencji 2003–2005 i 2006–2009. Od 2002 członek Rady Naukowej Instytutu Badań Systemowych PAN w Warszawie. Członek Polskiego Towarzystwa Matematycznego, Prezes Oddziału Krakowskiego PTM na kadencję 2005–2007, 2008–2010, członek Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Krakowa i innych organizacji.

Odnaczenia i wyróżnienia: Medal Komisji Edukacji Narodowej (1998), Medal im. prof. Mieczysława Pożaryskiego nadany przez Zarząd Główny Stowarzyszenia Elektryków Polskich (2002), nagrody naukowe Ministra (1975, 1992) oraz za prace w Radzie Głównej Nauko i Szkolnictwa Wyższego.

Uroczystość nadania prof. dr hab. inż. Wojciechowi Mitkowskiemu tytułu Doktora Honoris Causa Politechniki Lubelskiej miała miejsce 13.05.2010 r. podczas uroczystego posiedzenia Senatu Politechniki Lubelskiej z okazji święta uczelni. Promotorem przewodu był prof. dr hab. inż. Waldemar Wójcik.

Prof. dr hab. inż. Iurii Georgijowicz KRYVONOS

Ur. 12.04.1939 r. w Debalcewie (woj. donieckie). W latach 1946–1956 r. uczęszczał do szkoły średniej w Pjaticatkach, a następnie do Elektromechanicznego Technikum Transportu Kolejowego w Kijowie (1956–1959 r.). Od 1961 do 1967 r. studiował w Dniepropietrowskim Państw. Uniwersytecie im. 300-lecia Zjedn. Ukrainy z Rosją na Wydz. Mechaniczno-Matematycznym. W roku 1972 r. uzyskał stopień doktora nauk fiz.-chem. broniąc pracy pt. „Rozpraszanie płaskich i cylindrycznych fal na wtrąceniach w nieorganicznych i półorganicznych ośrodkach” (promotor: prof. dr hab. I.T. Selezow), a w 1993 r. stopień doktora habilitowanego nauk fizyczno-matematycznych (temat dysertacji „Modele matematyczne dla falowych oraz szybkozmiennych procesów fizycznych i technologicznych”). W roku 1967 został zatrudniony w Inst. Cybernetyki Akademii Nauk (obecnie Inst. Cybernetyki im. W. M. Głuszkowa Narod. Akademii Nauk Ukrainy (NANU)), zajmując tam szereg stanowisk od inżyniera aż po profesora. Od 1975 r. był zatrudniony na stanowisku starszego prac. nauk., w 2000 r. został członkiem korespondentem NAN Ukrainy, w 2009 członkiem rzeczywistym (Akademiem) NAN Ukrainy. Pełnił również funkcje: Profesor Katedry Informatyki Wydziału Informatyki Narod. Uniw. „Kijowsko-Mogiliańska Akademia”, Członek Rady Nauk. Instytutu Cybernetyki im. W.M. Głuszkowa NANU, zastępca przewodniczącego rady ds. obron dysertacji w Inst. Cybernetyki im. W.M. Głuszkowa NANU, członek rady ds. obron dysertacji w Instytucie Sztucznego Intelaktu NAN i MON Ukrainy, zastępca głównego redaktora czasopisma „Problemy sterowania i informatyki”, redaktor naukowy cyklu „Teoria optymalnych rozwiązań”, współprzewodniczący oraz członek komitetów naukowych wielu międzynarodowych konferencji z zakresu modelowania matematycznego, technologii komputerowych oraz sztucznego intelektu. Do obszarów zainteresowań naukowych Profesora należy zaliczyć metody szeregowej identyfikacji modeli matematycznych dla falowych oraz szybkozmiennych procesów fizycznych i technologicznych, teoria zaburzeń dla operacji pseudo-inwersyjnych oraz projekcyjnych, metody projektowania oraz instrumentarium rozproszonych technologii informatycznych przeznaczonych dla kompleksowej automatyzacji działania obiektów rozległych powierzchniowo. Dorobek naukowy Profesora obejmuje autorstwo i współautorstwo 7 monografii, 23 preprintów, 64 publikacji w czasopiśmie naukowych, 15 patentów i świadectw autorskich oraz 55 publikacji w materiałach konferencyjnych. Był promotorem 25 prac doktorskich i habilitacyjnych. Za swoją działalność wielokrotnie nagradzany i odznaczany, w tym m.in.: Orderem „Znak zasługi” (1986), Medalem Przdownika Pracy (1981), Medalem „Weteran pracy” (1986), Medalem „Pamięć 1500-lecia Kijowa” (1982), Orderem za zasługi 3. stopnia (2007), Odznaką NAN Ukrainy za osiągnięcia naukowe (2007). Został również uhonorowany tytułami: Laureata nagrody im. W.M. Głuszkowa NAN Ukrainy, Państwowej nagrody Ukraińskiej RZR w obszarze nauki i techniki (1988) oraz Zasłużonego działacza nauki i techniki (2000).

Uroczystość nadania tytułu Doktora Honoris Causa Politechniki Lubelskiej miała miejsce 26.01.2012 r. podczas uroczystego posiedzenia Senatu PL. Laudację wygłosił prof. dr hab. inż. Waldemar Wójcik.

Prof. dr hab. inż. Zenon HOTRA

Ur. 20.06.1942 r. we Lwowie. W latach 1949-1959 był uczniem lwowskiej szkoły nr 11. Od 1963 do 1966 był studentem Wydziału Elektro-Fizycznego Politechniki Lwowskiej gdzie uzyskał dyplom inżyniera techniki elektronicznej o specjalności „Przyrządy półprzewodnikowe”. Następnie w latach 1969-1972 uczęszczał na zaoczne studia doktoranckie na tej samej uczelni, by w 1972 uzyskać stopień doktora nauk technicznych (tytuł rozprawy: „Opracowanie cienkowarstwowych kondensatorów dla układów mikroelektronicznych o wysokiej niezawodności”). W 1981 r. w Sankt-Petersburgu (Rosja) uzyskał stopień doktora

habilitowanego nauk technicznych broniąc rozprawy „Opracowanie wysokowydajnych przetworników informacji dla systemów pokładowych”. Tytuł profesora uzyskał w 1984. W chwili obecnej pełni funkcję Kierownika Katedry Przyrządów Elektronicznych Politechniki Lwowskiej. Jest Przewodniczącym Specjalistycznej Rady ds. stopni naukowych (obrony prac naukowych) dla specjalności: elektronika ciała stałego, technologia, sprzęt i produkcja aparatury elektronicznej, fizyka ciała stałego oraz systemy optoelektroniczne. Obszary zainteresowań naukowych prof. Z. Hotry to badanie i opracowywanie nowych materiałów i technologii oraz elementów techniki elektronicznej: optoelektronicznych układów scalonych, mikroelektronicznych czujników wielkości fizycznych, przetworników informacji optycznej. Dorobek naukowy Profesora obejmuje autorstwo i współautorstwo ponad 600 prac naukowo-technicznych, 32 monografii i podręczników. Był promotorem 49 doktorów habilitowanych i doktorów z Ukrainy, Polski, Węgier, Mongolii i Syrii. Za swoją działalność był wielokrotnie nagradzany. Ważniejsze wyróżnienia prof. Z. Hotry to tytuł „Zasłużony Wynalazca Ukrainy” (1989), „Zasłużony Działacz Nauki i Techniki Ukrainy” (1992), „Prymus Oświaty Ukrainy” (1994). Jest członkiem Akademii Nauk Inżynierskich Ukrainy (1992). W roku 1997 został uznany za najlepszego profesora-naukowca Lwowa. W roku 2004 nadano mu tytuł członka Międzynarodowej Akademii Termoelektryki, a w roku 2007 – tytuł członka Akademii Nauk Elektroniki Stosowanej Białorusi, Rosji i Ukrainy. W roku 2011 Profesor Z. Hotra otrzymał tytuł doktora honoris causa Narodowego Uniwersytetu Technicznego „Lwivska Politechnika”.

Współpraca Profesora Z. Hotry z Politechniką Lubelską rozpoczęła się w 1994 roku. Był członkiem Komitetów Naukowych konferencji organizowanych przez Wydział Elektrotechniki i Informatyki PL. Brał udział w realizacji 6 grantów badawczych i badawczo-rozwojowych, a także kilku prac wykonywanych na zlecenie przemysłu.

Uroczystość nadania tytułu Doktora Honoris Causa Politechniki Lubelskiej miała miejsce 26.01.2012 r. podczas uroczystego posiedzenia Senatu Politechniki Lubelskiej. Laudację wygłosił prof. dr hab. inż. Jan Sikora.

Prof. dr hab. inż. Janusz MROCZKA, czł. koresp. PAN

Ur. 27.04.1952 r. w Dębicy. Studia wyższe ukończył w 1976 r. na Politechnice Wrocławskiej, z którą związany jest zawodowo do dnia dzisiejszego. W 1980 r. obronił pracę doktorską, a w 1991 r. uzyskał stopień dr hab. Tytuł naukowy profesora uzyskał w roku 1996. Zainteresowania naukowe dotyczą metodologii procesu poznawczego, algorytmizacji problemu odwrotnego, pomiarów pośrednich źle uwarunkowanych numerycznie, analizy spektralnej i polaryzacyjnej promieniowania rozproszonego w opisie właściwości układów dyspersyjnych, metodologii łączenia danych pomiarowych o różnej przestrzennej rozdzielczości z wykorzystaniem deterministycznych i stochastycznych metod przetwarzania (fuzja danych), wykorzystania reprezentacji czasowo-częstotliwościowych sygnałów w przetwarzaniu danych pomiarowych, opracowania metody momentów w analizie układów dyspersyjnych. Jest autorem ponad 325 publikacji (91 z listy filadelfijskiej), współautorem 13 książek (5 zagranicznych, 7 krajowych), 8 patentów (4 wdrożenia). Był realizatorem (kierownik lub główny wykonawca) 27 grantów (7 międzynarodowych). Aktywnie uczestniczy w pracach wielu organizacji i komisji, m.in.: jest od roku 2007 Przewodn. Kom. Metrologii i Aparatury Naukowej PAN (członkiem od 1993). Od roku 2012 jest członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów. W latach 1991-1996 był z wyboru Dyrektorem Instytutu Metrologii Elektrycznej Politechniki Wrocławskiej. Założył w 1998 roku Katedrę Metrologii Elektronicznej i Fotonicznej Polit. Wrocławskiej, którą kieruje do chwili obecnej. Był członkiem Sekcji Miernictwa Interdyscyplinarnego KBN (18 konkursów, w tym w 6 Przewodniczącym). Był promotorem 22 prac doktorskich (4 Cotutelle we Francji), opiekunem 6 habilitacji, recenzował 2 doktoraty honoris causa, 32 wniosków profesorskich (1 zagranicą), 43 habilitacji, 16 doktoratów, wypromował ponad 200 dyplomantów. Działalność naukowa Profesora jest ceniona w Polsce, jak i za granicą. O międzynarodowym uznaniu świadczy fakt, że jest członkiem wielu międzyn. org. i że powierzono Mu zorganizowanie i współprzewodniczenie Int. Symp. of Optical Applied Science and Engineering „Optical Diagnostics in Fluid and Thermal Flow”, San Diego, USA (1993). Utrzymuje On kontakty z wieloma ośrodkami naukowymi, m.in. w: Rouen, Yokohama, Toronto, Preston, Marsylia, Eindhoven, Berlin, Boston, San Diego, Rio de Janeiro, Buenos Aires, Londyn, Padwa, Lecce, Bruksela, Tampere, Szanghaj. Za działalność naukowo-badawczą uzyskał liczne nagrody i wyróżnienia, m.in.: Nagroda Indywidualna II stopnia MEN (1989 r.), Nagroda Wydziału IV PAN (1993 r.), Subsydium Profesorskie FNP za rok 2005 r., Nagroda Naukowa im. prof. M. Suskiego, 28 Nagród JM Rektora Politechniki Wrocławskiej. Został odznaczony m.in.: Krzyżem Oficerskim OOP, Krzyżem Kawalerskim OOP: Złotym, Srebrnym i Brązowym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką Politechniki Wrocławskiej z Brylantem, Medalem im. prof. Kazimierza Idaszewskiego.

Uroczystość nadania tytułu Doktora Honoris Causa PL odbyła się 13.05.2014 r. Promotorem przewodu był prof. dr hab. inż. Piotr Kacejko, Rektor PL.

**PROFESOROWIE I DOCENCI
WYDZIAŁU**

Doc. mgr inż. Mieczysław Romuald KRZYWICKI (1903–1988)

Ur. 19.02.1903 roku w Smoleńsku (Rosja), gdzie ukończył szkołę podstawową i średnią (w 1929 r.). Studia na Wydziale Elektrycznym ukończył w Politechnice Warszawskiej (w 1937 r.) uzyskując tytuł magistra inżyniera elektryka. Pochodził z rodziny inteligenckiej – ojca Stanisława i matki Melanii, z domu Zalewskiej.

Po ukończeniu studiów został skierowany do pracy w Państwowej Wytwórni Uzbrojenia - początkowo w Warszawie a następnie w Urzędowie, gdzie był zatrudniony do wybuchu II wojny światowej (1.01.1938–1.09.1939). W tym czasie nabył doświadczenie zawodowe w zakresie budowy i eksploatacji elektrowni, sieci energetycznych oraz maszyn i różnorodnych urządzeń elektrycznych, które to mógł wykorzystać dopiero po wojnie. W czasie okupacji podejmował się różnych prac; najdłużej pracował jako robotnik i księgowy w Krasnostawskim Tartaku.

Po wyzwoleniu z dużym zaangażowaniem pracował na rzecz reaktywowania i rozwijania średniego szkolnictwa zawodowego – zarówno w regionie, jak i w kraju. Pracując zawodowo jako nauczyciel i dyrektor Szkoły im. Syroczyńskiego w Lublinie a następnie dyrektor Okręgowego Ośrodka Kształcenia Kadr Pedagogicznych, był równocześnie członkiem i kierownikiem wielu zespołów i komisji Ministerstwa Oświaty i Szkolnictwa Wyższego ds. programowania i profilowania kształcenia zawodowego. Od 1945 roku intensywnie działał także w: Naczelnej Organizacji Technicznej, Stowarzyszeniu Elektryków Polskich oraz Radach Naukowych przy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie i w Towarzystwie Wiedzy Powszechnej. W tych latach opracował: około 30 programów nauczania, profile kształcenia dla pięciu specjalności technicznych w zawodowych szkołach średnich, dziesiątki recenzji programów nauczania oraz podręczników dla szkolnictwa zawodowego i skryptów dla szkół wyższych. Mając na uwadze ogromny niedobór podręczników, przygotował i wydał pierwszy w kraju, bardzo ceniony, podręcznik z zakresu maszyn elektrycznych (w roku 1948). Opracowanie to ukazało się w dziesięciu wersjach z przeznaczeniem dla różnych kierunków studiów oraz różnych poziomów kształcenia. Pięciokrotnie wznawiano wydawnictwo poradnika dla elektryków, którego M. R. Krzywicki był głównym autorem; podobnym zainteresowaniem cieszył się poradnik do maszyn elektrycznych oraz poradniki metodyczne. Łącznie nakład Jego książek z zakresu inżynierii elektrycznej wyniósł około 160.000 egzemplarzy.

Od roku 1950 uczestniczył bardzo aktywnie we wszystkich przedsięwzięciach, zmierzających do utworzenia w Lublinie wyższej szkoły technicznej. Kierował Komitetem Organizacyjnym który wspólnie z Biurem Regionalnym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w Lublinie opracował merytoryczne i ekonomiczne uzasadnienie konieczności powołania takiej szkoły. W roku 1955 podjął, na części etatu, wykłady w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej z zakresu elektrotechniki i maszyn elektrycznych, latem 1964 przenosi się całkowicie do pracy w WSInż., a od października tegoż roku obejmuje funkcję dziekana Wydziału Elektrycznego na okres około 10 lat. W roku 1965 Wieczorowa Szkoła Inżynierska została przekształcona w Wyższą Szkołę Inżynierską z prawem kształcenia: w formie studiów dziennych, wieczorowych

i zaocznych. Dzięki wyjątkowej determinacji i zaangażowaniu M. R. Krzywickiego na terenach przewidzianych pod zabudowę dla potrzeb “przyszłej Politechniki Lubelskiej” część laboratoryjną gmachu Wydziału Elektrycznego przekazano w użytkowanie w listopadzie 1967, zaś część z salami audytoryjnymi – rok później (pomimo, że tereny te formalnie zostały przekazane dopiero w 1972 roku).

Po uzyskaniu dość dobrych warunków lokalowych, Wydział Elektryczny kierowany przez M. R. Krzywickiego rozwijał się bardzo dynamicznie. Do pracy w wydziale zachęcono całą grupę docentów i adiunktów z Politechniki Łódzkiej, zorganizowano również przy Wydziale Zaoczne Studium Doktoranckie Politechniki Warszawskiej; jego kierownikiem organizacyjnym był dziekan M. R. Krzywicki, zaś opiekunem naukowym - prof. Z. Grunwald). M. R. Krzywicki w całym okresie pracy zawodowej, tj. do 1973 r. poświęcił się bez reszty tworzeniu struktur organizacyjnych wydziału, zaplecza laboratoryjnego, naukowego i dydaktycznego oraz doskonaleniu kształcenia. Inicjował powołanie uczelnianych struktur NOT i SEP, organizacji społecznych i politycznych. W roku 1968 uzyskał mianowanie na stanowisko docenta etatowego w Wydziale Elektrycznym WSIInż.

W pamięci swoich uczniów, studentów i współpracowników pozostanie na zawsze jako człowiek mądry, serdeczny, skromny, ale w działaniach zdecydowany i skuteczny. Jego zasługi dla reaktywowania i rozwoju szkolnictwa zawodowego oraz krzewienia wiedzy technicznej zyskały mu duże i szerokie uznanie i szacunek.

Jego pasją od wczesnych lat młodości była problematyka entomologiczna, a ściślej – entomograficzna. W latach 1963–1968 opracował i wydał drukiem 6 prac zwartych opublikowanych przez PWN oraz w “Annales Zoologici” - Instytutu Zoologii PAN. Ich łączna objętość przekroczyła 40 arkuszy wydawniczych i miały one charakter głównie kluczy taksonomicznych do oznaczania owadów Polski.

Zmarł 27.01.1988 r. w Lublinie. Pochowany na Majdanku (S1K4, rz. 6, nr 17).

Doc. mgr inż. Leonid KACEJKO (1913–1996)

Ur. 26.10.1913 r. w Warszawie. Po zdaniu matury w 1932 r. rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej, którego dziekanem był wybitny polski elektryk profesor Mieczysław Pożaryski. W tym samym mniej więcej czasie studiowali tam również późniejsi znani profesorowie: Stefan Seidel, Tadeusz Stępniewski, Kazimierz Auleytner, Zbigniew Jasicki, Mieczysław Piotrowski.

W poszukiwaniu pracy trafił w 1937 r. do Lublina, gdzie podjął pracę w Lubzelu – Lubelskim Międzykomunalnym Związku Elektryfikacyjnym. Po wybuchu II wojny światowej, przedsiębiorstwo to, które znalazło się pod niemieckim kierownictwem, było często azylem dla osób zagrożonych ze strony okupanta, gdyż praca w energetyce dawała tzw. mocne papiery i możliwość przeżycia.

Po wyzwoleniu Lublina kontynuował pracę w energetyce, w przedsiębiorstwie ZEOL (Zakłady Energetyczne Okręgu Lubelskiego) na stanowisku dyrektora technicznego. Karierę przemysłową Leonida Kacejko przerwało aresztowanie w 1947 r.,

osadzenie na lubelskim Zamku wraz z oskarżeniem o sabotaż wniesionym przez Urząd Bezpieczeństwa w związku z pożarem w warsztatach ZEOL-u.

Po opuszczeniu więzienia na Zamku w 1949 r. rozpoczął kolejny etap kariery zawodowej związany ze szkolnictwem. Był nauczycielem w Państwowym Liceum Elektrycznym, które przekształciło w Zespół Szkół Energetycznych w Lublinie. Pracował także w Ośrodku Kształcenia Kadr Szkolnictwa Zawodowego lubelskiego kuratorium oraz kierował Centralną Sekcją Elektryczną Ośrodków Metodycznych przy Ministerstwie Oświaty. Równocześnie rozpoczął działalność autorską związaną z opracowywaniem podręczników i poradników z dziedziny elektrotechniki. Zajęcie to okazało się największą pasją Jego życia kontynuowaną przez prawie 50 lat. Z uwagi na liczne wznowienia, nowe wydania i upływ czasu trudno obecnie precyzyjnie odtworzyć bibliografię tych prac wydanych łącznie w nakładzie blisko 600 tys. egzemplarzy. Najistotniejsze pozycje to: „Sieci Elektryczne Wysokiego Napięcia”, wyd. PWT, 3 wydania w latach 1952-1955, „Urządzenia Elektryczne”, wyd. PWSZ, 8 wydań w latach 1955-67, „Elektroenergetyczne Linie Napowietrzne”, współautor prof. T. Kahl, wyd. PWT, 1961, „Aparaty Elektryczne”, wyd. WSiP, 1971. Wymienić należy także szczególnie dobrze znaną wielu tysiącom uczniów techników elektrycznych „Pracownię Elektrotechniczną” wydawaną 7 razy w latach 1957-1967, zwaną powszechnie z powodu koloru okładki „żółtą pracownią Kacejki”.

Na początku lat sześćdziesiątych Leonid Kacejko dołączył do grupy entuzjastów, którzy pod wodzą docenta Stanisława Podkowy podejmowali niełatwe wysiłki związane z funkcjonowaniem i rozwojem w Lublinie Wyższej (uprzednio Wieczorowej) Szkoły Inżynierskiej. Doprowadziło to do powołania Wydziału Elektrycznego (w 1964 r.), którego został wykładowcą, a następnie (w 1968 r.) docentem. Kierował także Zespołem Elektrotechniki Przemysłowej, studium wieczorowym, a w latach 1968-73 pełnił funkcje prodziekana. Był współorganizatorem laboratoriów, podejmował współpracę z przemysłem, głównie w zakresie racjonalizacji zużycia energii elektrycznej i bezpieczeństwa jej użytkowania. Po reorganizacji uczelni przeprowadzonej w latach 1973/74 kontynuował prace wydawnicze nad skryptami finalizującymi wieloletnie wysiłki związane z powstaniem pod Jego kierownictwem laboratoriów: Urządzeń Rozdzielczych, Zabezpieczeń Elektroenergetycznych i Techniki Wysokich Napięć. Ostatni okres jego pełnoetatowej pracy na Politechnice Lubelskiej to kierowanie Zakładem Elektroenergetyki.

Po przejściu na emeryturę w 1979 r. docent Leonid Kacejko nie ograniczył aktywności zawodowej. Podejmował zatrudnienie na część etatu i godziny zlecane. Skoncentrował się na pracy z dyplomantami, których łączna liczba przekroczyła 150, a ostatnia promocja miała miejsce 2 dni przed Jego śmiercią. Rozpoczął także cykl prac badawczych związanych z potrzebami energetycznymi rolnictwa i kierunkami modernizacji sieci elektrycznych na wsi.

Na początku lat dziewięćdziesiątych znów powrócił do aktywnej działalności wydawniczej. Przystąpił do prac nad całkowicie nową „Pracownią Elektrotechniczną”, która wydana w 1993 była wykorzystywanym przez kilka lat podręcznikiem dla techników elektrycznych. Równolegle, wraz z grupą doświadczonych inżynierów, swoich dawnych uczniów i współpracowników opracował i wydał w Wydawnictwach Szkolnych i Pedagogicznych, w 1994 r. „Poradnik Elektryka” stanowiący kompendium współczesnej wiedzy elektrotechnicznej na poziomie zawodowym i bardzo pomocnej w praktyce inżynierskiej.

Licznie przybyłe grono uczniów, byłych i obecnych studentów, kolegów oraz współpracowników pożegnało na zawsze docenta Leonida Kacejko 16.10.1996 na cmentarzu przy ulicy Lipowej w Lublinie. Wraz z Jego śmiercią (11.10.1996 r.) ze środowiska elektryków ubyłła postać nosząca w sobie niepowtarzalne cechy przedwojennego inżyniera praktyka, życzliwego uczniom nauczyciela – autora podręczników, człowieka, dla którego praca była zawsze antidotum na wszelkie przeciwności losu.

Prof. dr hab. Adam BIELECKI¹ (1910–2003)

Ur. 13.02.1910 roku w Borysławiu, gdzie jego ojciec był zatrudniony w przemyśle naftowym na stanowisku dyrektora. Od roku 1912 mieszkał w Krakowie, dokąd przeniosła się jego rodzina. Począwszy od lat gimnazjalnych miał rozległe zainteresowania: naukami ścisłymi, literaturą i poezją, filozofią i logiką, a także muzyką. Uczęszczał na wykłady przedmiotów teoretycznych w Konserwatorium Krakowskim, ćwiczył grę na fortepianie i skrzypcach, interesowała go krystalografia. Efektem zainteresowań literackich były publikacje w chełmskiej *Kamienie* oraz dwa zbiory poezji: *„Akwarium ulic”* i *„Spiekota”*.

Ostatecznie po maturze w roku 1928 zdecydował się na studia matematyczne na UJ. Będąc studentem pierwszego roku prowadził wykłady z akustyki w Prywatnej Szkole Muzycznej im. Żeleńskiego w Krakowie. Studia ukończył w roku 1931. W roku tym ukazała się jego pierwsza publikacja naukowa z matematyki. Cztery lata później, w roku 1935 doktoryzował się na UJ z matematyki, promotorem pracy był prof. Witold Wilkosz. Z powodu braku etatu w Katedrach Matematyki dr Adam Bielecki pracował do wybuchu wojny na UJ najpierw w Seminarium Fizyki Teoretycznej, a potem w Katedrze Fizyki Teoretycznej. W dniu 6 listopada 1939 został aresztowany w gronie 182 profesorów UJ i Akademii Górniczej w gmachu Collegium Novum podczas akcji *Sonderaktion Krakau*. Zwolniony 20 kwietnia 1940 uczestniczył w tajnym nauczaniu na podziemnym Uniwersytecie Jagiellońskim, także jako organizator. Przygotował skrypt do swych wykładów, przepisywany na maszynie przez studentów, wzory i rysunki wykonywał własnoręcznie. Aktywnie uczestniczył w tajnych seminariach naukowych i tajnych posiedzeniach Polskiego Towarzystwa Matematycznego. Bezpośrednio po wojnie Adam Bielecki pracował, jako starszy asystent i adiunkt w Zakładzie Matematyki I na UJ, a od czerwca 1945 do 31 sierpnia 1947 na stanowisku zastępcy profesora i kierownika Katedry Matematyki na tworzącej się Politechnice Krakowskiej. Prowadził też wykłady zleczone na UJ z mechaniki teoretycznej i z matematyki dla przyrodników i chemików.

Z dniem 1 września 1947 przeszedł do pracy na UMCS w Lublinie, gdzie objął Katedrę Logiki Matematycznej i Podstaw Matematyki. W roku 1949 habilitował się na

---

¹ Biogram przygotowany przez prof. dr hab. Józefa Waniurskiego

UMCS, a rok później otrzymał nominację na profesora nadzwyczajnego. W roku 1958 został profesorem zwyczajnym. W roku 1953 został zatrudniony w nowo utworzonej Wieczorowej Szkole Inżynierskiej w Lublinie. Po nominacji na prorektora UMCS (1954) nowe obowiązki skłoniły go do rezygnacji z pracy w WSIInż. na pełnym etacie, ale z uczelnią techniczną Lublina utrzymywał kontakty przez wiele lat, wpływając na jej rozwój. Z jego rekomendacji zostali zatrudnieni w WSIInż. St. Dobrzycki (1954), S. Kuś (1966) i W. Tym (1965). W roku 1962, w dziesiątą rocznicę WSIInż. wygłosił wykład inauguracyjny: „O analogii i abstrakcji w matematyce”. Przez wiele lat prowadził na UMCS seminarium naukowe, w którym uczestniczyli także matematycy WSIInż.

Profesor Adam Bielecki wypromował 11 doktorów wśród nich Jana Kisińskiego i Stanisława Dobrzyckiego.

Adam Bielecki zmarł 10.06.2003 roku i został pochowany na cmentarzu przy ul. Lipowej w Lublinie.

Doc. dr hab. Kazimierz ZAGÓRSKI (1910–1989)

Ur. 3. 05. 1910 r. w Krakowie, w rodzinie inteligentkiej. W 1929 r. ukończył gimnazjum i podjął naukę na Uniwersytecie Jagiellońskim. W roku 1937 ukończył studia uzyskując tytuł mgr farmacji. Po wojnie zajmował kierownicze stanowiska w zakładach farmaceutycznych w Warszawie i Lublinie. Był współzałożycielem Spółdzielni Farmaceutycznej Orfa, przekształconej w Inlek, a następnie w Polfę. W latach 1954–1964 pracował na Akademii Medycznej w Lublinie w Katedrze Technologii Chemicznej, gdzie pełnił funkcję kierownika. Równocześnie podjął pracę w WSIInż. Lublin, początkowo jako wykładowca chemii technicznej w ramach godzin zleconych, zaś od 1960 roku już na etacie Szkoły. Stopień doktora farmacji uzyskał w 1960 roku. Współpracował w tym czasie z profesorem Krwawiczem w Klinice Okulistycznej nad zastosowaniem niskich temperatur w okulistyce. W roku 1965 napisał pracę habilitacyjną i w tym samym roku Rada Wydziału Farmaceutycznego Akademii Medycznej w Krakowie nadała Kazimierzowi Zagórskiemu stopień docenta nauk farmaceutycznych w zakresie chemii farmaceutycznej, a w 1967 został powołany na stanowisko docenta etatowego w WSIInż. Od tego czasu pełnił obowiązki kierownika Zespołu Chemii w tej uczelni. Od samego początku pracy na WSIInż. brał czynny udział w pracach organizacyjnych, był doskonale zorientowany w problematyce uczelni oraz problemach studenckich. Cieszył się wielkim szacunkiem i zaufaniem młodzieży, której sympatię zdobywał taktownym i życzliwym postępowaniem. W bardzo trudnych warunkach zajmował się organizowaniem laboratorium chemicznego, a dzięki jego staraniom było wówczas wyposażone w nowoczesną aparaturę pomiarową i analityczną, która służyła do zajęć dydaktycznych jak również do prac naukowych. Opublikował ok. 20 prac naukowych z dziedziny elektrochemii z uwzględnieniem nowoczesnych badań korozji metali. Był człowiekiem o wysokich walorach etycznych i wielkim autorytetem dla młodzieży i współpracowników. Na uczelni pełnił funkcję prodziekana Wydziału Ogólnotechnicznego, a później Wydziału Mechanicznego. Od 1978 roku pracował na stanowisku docenta w Zakładzie Elektrochemii na Wydziale Elektrycznym.

Przez wiele lat przewodniczył Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów. Na emeryturę przeszedł 1.10.1980 r. jako docent w Instytucie Matematyki, Fizyki i Chemii, gdzie prowadził badania naukowe w zakresie elektrochemii, korozji metali i ochrony środowiska. Posiadał znaczny dorobek naukowy, na który składają się publikacje, skrypty, opracowania na zlecenie przemysłu i patenty. Był głównym twórcą nowej technologii uzdatniania wody chłodniczej, która doczekała się kilkudziesięciu wdrożeń w przemyśle, przynosząc duże, wymierne efekty ekonomiczne. W czasie swojej długoletniej pracy dydaktycznej i naukowej zyskał sobie uznanie i autorytet u studentów, współpracowników i kierownictwa uczelni. Wyróżniony został m. in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi oraz nagrodami Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Zmarł w 1989 r.

Opr. Teresa Szymura

Doc. dr hab. inż. Franciszek SONDIJ (1908–2002)

Ur. 24.11.1908 r. we Lwowie. Studiował na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lwowskiej. Po ukończeniu studiów do wybuchu wojny był pracownikiem Centralnego Laboratorium Badawczego PKP w Warszawie. W tym okresie prowadził badania nad doborem szkła wykorzystywanego w kolejowych układach sygnalizacyjnych. Po zakończeniu II wojny światowej włączył się w odbudowę i organizowanie przemysłu zarówno na terenie centralnej Polski jak i na obszarach tzw. Ziemi Odzyskanych. W latach 1945–1947 był pracownikiem Centralnego Zarządu Przemysłu i Handlu, a potem Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Następnie został zatrudniony w Instytucie Elektrotechniki, gdzie pracował do roku 1952. Po obronie rozprawy doktorskiej rozpoczął pracę na stanowisku adiunkta w Katedrze Elektrotermii Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej. Na szczególne wyróżnienie zasługują efekty jego prac wykonywanych dla przemysłu. Pod kierownictwem doc. Franciszka Sondija w latach 1954–1961 zaprojektowano i wykonano 10 prototypowych urządzeń elektrotermicznych. 16.01.1963 r. uzyskał stopień dr hab. po przedstawieniu rozprawy hab. „Podstawy projektowania rurowych elektrycznych pieców oporowych przy liniowym rozkładzie temperatury”. Na stanowisku docenta przepracował w Politechnice Warszawskiej tylko dwa lata w okresie 1.07.1963–31.07.1965. Na skutek nacisków politycznych w 1965 r. musiał zmienić pracę przechodząc do pracy w Hucie Warszawa na etat specjalisty ds. elektrotermii. Po przejściu na emeryturę w latach 1979–1994 był pracownikiem Katedry Podstaw Elektrotechniki PL (obecnie Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii). Prowadził zajęcia z elektrotermii oraz urządzeń i procesów elektrotermicznych. Był opiekunem wielu prac inżynierskich, magisterskich i promotorem jednej pracy doktorskiej. W okresie pracy w Politechnice Lubelskiej brał udział w opracowaniu szeregu nowych ćwiczeń laboratoryjnych i pomocy dydaktycznych. Wspaniały dydaktyk, do dziś wspominany przez absolwentów, jednocześnie chętnie służący radą i pomocą młodszym kolegom z katedry. W 1984 r. został wydany skrypt jego autorstwa „Elektroenergetyka przemysłowych urządzeń grzejnych”, a w 1988 r. poszerzone o 20% wznowienie, w 1990 r. został wydany skrypt. „Termokinetyka – zagadnienia wybrane”.

Doc. dr hab. inż. Franciszek Sondij był wybitnym specjalistą w dziedzinie elektrotermii, zwłaszcza w zakresie pieców indukcyjnych i łukowych do topienia metali. Zmarł w Warszawie we wrześniu 2002 r.

Prof. mgr inż. Zdzisław GRUNWALD (1912–1996)

Ur. 1.05.1911 r. Studia wyższe na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej ukończył w 1937 roku. Swoje pierwsze doświadczenia zawodowe zdobywał w jednym z najbardziej znanych przed wojną zakładów: w Fabryce Aparatów Elektrycznych K. SZPOTAŃSKI i S-ka. Pracował tam aż do wybuchu Powstania Warszawskiego. Specjalizował się wówczas w opracowywaniu kompletnej aparatury do napędów dźwigowych. Uzyskał wtedy wysokie kwalifikacje i był cenionym projektantem układów tworzonych z urządzeń produkowanych przez fabrykę, w której pracował. Po zakończeniu wojny pracował w Zakładach Urządzeń Dźwigowych

w Warszawie. Pod koniec lat czterdziestych awansował na stanowiska kierownicze, co zbliżyło Go do problemów organizacji i zarządzania w przemyśle.

Od 1950 roku pracował na Politechnice Warszawskiej. Pełnił tam różne funkcje będąc od 1964 r. kierownikiem Katedry Napędów Elektrycznych, a następnie po reorganizacji struktury wydziału, kierownikiem Zakładu Elementów Automatyki i Automatyki Napędów, wchodzącego w skład Instytutu Sterowania i Elektroniki Przemysłowej. Był prodziekanem oraz pełnił szereg odpowiedzialnych funkcji w komisjach senackich i wydziałowych.

Angażował się bardzo w prace nad powołaniem Wydziału Elektrycznego w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Lublinie. Od 1964 r. był pełnomocnikiem Dziekana Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej ds. łączności z Wyższą Szkołą Inżynierską w Lublinie. Przez kilkanaście lat zatrudniony był również w WSIInż. w Lublinie a później w Politechnice Lubelskiej.

Jego wykłady z automatyki napędu elektrycznego pamięta wiele pokoleń obecnych inżynierów elektryków. Jego oryginalna książka „Wyposażenie elektryczne dźwignic” wydana w 1952 r. uitorowała rozwój tego typu napędów w Polsce. Dalsze liczne prace profesora Z. Grunwalda stanowiły ważny wkład w rozwój napędu elektrycznego. Pod Jego kierunkiem prowadzono liczne prace badawcze dla przemysłu z zakresu sterowania i regulacji układów napędowych. Będąc już na emeryturze, wraz z zespołem swoich wychowanków, pracowników Zakładu Elementów Automatyki i Automatyki Napędów Politechniki Warszawskiej wydał w 1987 r. książkę „Napęd Elektryczny”, która do chwili obecnej wchodzi w skład podstawowej bibliografii z tej dziedziny.

Profesor Z. Grunwald był członkiem Komitetu Elektrotechniki Polskiej Akademii Nauk. Aktywnie uczestniczył w pracach Stowarzyszenia Elektryków Polskich, szczególnie Komitetu Energoelektroniki SEP. Był wybitnym specjalistą z zakresu napędu i automatyki napędu elektrycznego. Przez wiele lat należał do Rady Programowej Przegądu Elektrotechnicznego.

Na szczególne podkreślenie zasługuje wielki patriotyzm Profesora Z. Grunwalda. Po powrocie z kampanii wrześniowej zaangażował się bez reszty w działalność konspiracyjną. W powstaniu warszawskim walczył jako ppor. „Zych” na pierwszej linii frontu na Żoliborzu w II Obwodzie AK płk „Żywiciela”. Ranny – nie ustawał jednak w inicjowaniu walki aż do chwili kapitulacji Żoliborza. Lekcją patriotyzmu mogły być Jego wspomnienia z tamtych lat.

Charakteryzując sylwetkę profesora Zdzisława Grunwalda nie sposób wspomnieć o Jego pełnym uroku i skromności usposobieniu. O niewielu ludziach tak serdecznie ktoś napisze, jak napisał o Nim prof. B. Walentynowicz: „O Nim to właśnie można powiedzieć, że gdy zadzwoni do Niego w środku nocy ktoś, kogo zalicza do swoich przyjaciół i powie: *przyjdź zaraz*, to nie spyta dlaczego i po co. Przyjdzie. Zaraz.”

Zmarł 15.03.1996 r.

(Źródło: *Przegląd Elektrotechniczny* 1982, nr 8-9 s. 239, oraz 1996 nr 8, s. 214-215)

Prof. dr hab. inż. Kazimierz AULEYTNER (1914–2006)

Ur. 14.07.1914 r. w Chlewiskach pow. Końskie. Studia na Politechnice Warszawskiej ukończył w 1939 r. uzyskując dyplom mgr inż. elektryka. Wybuch wojny zakłócił życie osobiste i zawodowe nowo promowanego inżyniera. Zatrudniony został w roku 1941 w Fabryce Aparatów Elektrycznych K. Szpotańskiego Warszawa-Międzylesie na stanowisku kierownika laboratorium konstrukcji technicznych i pracował na tym stanowisku do 1949 r. Brał czynny udział w odbudowie tego laboratorium po przejściu działań wojennych. W latach 1949–1958 pełnił obowiązki kierownika laboratorium wysokich napięć wnosząc znaczący wkład w jego zorganizowanie. Jednocześnie w roku 1949 rozpoczął pracę na Politechnice Warszawskiej na Wydziale Elektrycznym kolejno na stanowiskach starszego wykładowcy, starszego asystenta, adiunkta, docenta. Zorganizował laboratoria dla potrzeb naukowo-badawczych.

Od 1976 r. do 1989 r. pracował w Politechnice Lubelskiej na Wydziale Elektrycznym. Prowadził zajęcia z materiałoznawstwa elektrycznego, urządzeń elektrycznych. Tutaj w roku 1979 otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego. Jego działalność naukowa i dydaktyczna obejmuje szeroki zakres zagadnień dotyczących maszyn i aparatów elektrycznych jak również techniki wysokich napięć. Jest autorem czterech patentów. Od 1.10.1984 r. do 30.09.1989 r. pełnił obowiązki kierownika Katedry Elektroenergetyki PL. Był opiekunem kilkunastu prac dyplomowych oraz promotorem dwóch prac doktorskich. Jest autorem między innymi dwóch skryptów, jednego podręcznika oraz współautorem słownika terminologicznego elektryki. Wielokrotnie brał udział w konferencjach naukowo-badawczych w kraju i zagranicą. W uznaniu zasług za działalność naukowo-techniczną był pięciokrotnie nagradzany nagrodami Rektora Politechniki Warszawskiej, otrzymał cztery nagrody państwowe, w tym I stopnia, oraz nagrodę Ministra Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Odznaczony Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1980). Ceniony był jako wybitny naukowiec i wykładowca, doskonały

nauczyciel akademicki, człowiek cichy i wrażliwy na potrzeby innych. Podczas pracy na Politechnice Lubelskiej wkładał wiele wysiłku w doskonalenie procesu dydaktycznego i podniesienia poziomu nauczania. Zmarł 6.08.2006 roku; został pochowany na Starych Powązkach w Warszawie (kwatery 183, rząd 4, grobowiec 1).

Prof. mgr inż. Tadeusz KONOPIŃSKI (1914–1984)

Ur. w 1914 r. W 1947 r. ukończył studia wyższe na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej. Od 1957 r. pracował w Instytucie Teleradiotechnicznym w Warszawie na stanowisku docenta. W 1966 r. uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego. W latach 1958-1970 pełnił funkcję kierownika Katedry Elektroniki Przemysłowej Politechniki Łódzkiej. Był specjalistą w zakresie elektronicznych urządzeń zasilających, a szczególnie elementów i podzespołów magnetycznych w układach elektronicznych – autorem wielu publikacji z tej dziedziny. Wypromował 8 doktorów nauk technicznych. Profesor Tadeusz Konopiński w latach 1975–1977 pracował w Politechnice Łódzkiej na części etatu. W latach 1976–1981 pracował w Katedrze Elektroniki Politechniki Lubelskiej. W okresie pracy w Politechnice Lubelskiej zapoczątkował badania naukowe w dziedzinie światłowodów. Problematykę wykorzystania łącz światłowodowych w kopalniach, poznaną w ETH w Szwajcarii, przeszczepił do Politechniki Lubelskiej i we współpracy z Głównym Instytutem Górnictwa prowadził interesujące badania. Ten kierunek badań jest dotychczas kontynuowany przez wychowanków Profesora Tadeusza Konopińskiego. Profesor Tadeusz Konopiński zmarł w 1984 roku.

Prof. Władysław LECH (1915–1991)

Ur. 18.01.1915 r. w miejscowości Rudka, pow. mazowiecki. Studiował na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej w latach 1945–1949 uzyskując tytuł magistra inżyniera elektryka. Przed wojną pracował w 1938 roku w Zakładach Elektromechanicznych w Warszawie a następnie w Polskim Radio. Po studiach w latach 1949–1975 pracował w Instytucie Elektrotechniki w Warszawie specjalizując się w zagadnieniach wysokonapięciowych transformatorów oraz problematyką niskich temperatur. W latach 70-tych ubiegłego stulecia zlokalizowano w Polsce duże zasoby helu w gazie ziemnym z centrum w okolicach Odolanowa i przewidywano wykorzystanie

tych zasobów do chłodzenia urządzeń elektrycznych. W temperaturze ciekłego helu (4,2 K) rezystywność miedzi jest kilkaset razy mniejsza niż w temperaturze otoczenia (300 K) i straty mocy w uzwojeniach transformatorów są bardzo małe. Profesor w tych latach (tytuł profesora uzyskał w 1973 r.) analizował techniczne i ekonomiczne aspekty sterowania elektrycznych urządzeń kriogenicznych chłodzonych ciekłym helem.

W latach 60-tych i 70-tych dokonał się znaczny postęp w zastosowaniach nadprzewodników i ta problematyka stanowiła główny obszar zainteresowań profesora Władysława Lecha. Przy Instytucie Elektrotechniki w Warszawie w Międzylesiu został w 1975 r. Powołany Zakład Badań Podstawowych w Elektrotechnice jako placówka Polskiej Akademii Nauk i Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Kierownikiem Zakładu Badań Podstawowych został członek PAN, prof. Tadeusz Śliwiński. Zakład Badań Podstawowych utworzył pracownie zamiejscowe w Krakowie (prof. L. Szklarski), w Łodzi (prof. W. Pełczewski) i w Lublinie Pracownię Kriomagnesów kierowaną przez prof. W. Lecha. W 1975 r. Profesor W. Lech podjął pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Lublinie, która stworzyła warunki dla organizacji Pracowni Kriomagnesów. Prof. W. Lech zorganizował tę pracownię, w której pracowały 4 osoby – absolwenci Politechniki Lubelskiej.

Prof. W. Lech pracował na pełnym etacie w Politechnice Lubelskiej i na ½ etatu w IEL w Warszawie, Pracownia w Lublinie. W 1981 r. został wybrany dziekanem Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej, jednak po wprowadzeniu stanu wojennego zrezygnował z funkcji po jednym roku akademickim kierowania tym wydziałem. Prof. W. Lech był człowiekiem niezwykle życzliwym dla młodych pracowników nauki. Posiadał nieprzeciętne zdolności językowe. Posługiwał się językiem angielskim, francuskim, niemieckim i włoskim. Stworzona przez profesora Lecha pracownia funkcjonuje do dziś jako Samodzielna Pracownia Technologii Nadprzewodnikowych i stanowi ważną część Centrum Doskonałości Zastosowań Technologii Nadprzewodnikowych i Plazmowych w Energetyce ASPPECT.

Prof. W. Lech zmarł w 1991 r. i jest pochowany w Warszawie na Cmentarzu Zasłużonych na Powązkach obok swojego brata Konstantego, profesora pedagogiki.

Prof. dr hab. inż. Roman ZAHACZEWSKI (1921–1998)

Ur. 16.04.1921 r. w Tarnowie. W latach 1941–1944 pracował w Fabryce Związków Azotowych w Tarnowie. W latach 1945–48 studiował w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. W latach 1948–1969 pracował w Głównym Instytucie Górnictwa w Krakowie, w latach 1969–1975 - w Instytucie Gazownictwa. W Politechnice Lubelskiej pracował w latach 1976–1988. Prof. Roman Zahaczewski był wybitnym specjalistą w zakresie gospodarki energetycznej opartej na węglu. W okresie pracy na Wydziale Elektrycznym PL był prodziekanem ds. nauki (1978–1981).

Zmarł w 1998 r. Pochowany został na cmentarzu w Tarnowie.

Doc. dr inż. Kazimierz MAJDIUK (1922–2013)

Ur. w 1922 roku w miejscowości Okopy nad Bugiem koło Dorohuska. Studia wyższe na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej ukończył w 1952 roku. Bezpośrednio po studiach podjął pracę w Politechnice Łódzkiej w Katedrze Miernictwa Elektrycznego, kierowanej przez profesora Witolda Iwazkiewicza. Specjalizował się w zagadnieniach pomiarów małych mocy metodami mostkowymi oraz pomiarów magnetycznych. Stopień naukowy doktora uzyskał na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej w 1964 r. Rozprawa dotyczyła pomiarów mocy metodą mostkową z wykorzystaniem specjalnych galwanometrów. W roku 1965 na własną prośbę został przeniesiony do pracy w Lublinie w Wyższej Szkole Inżynierskiej. Był wówczas pierwszym inżynierem elektrykiem ze stopniem doktora na Wydziale Elektrycznym w Lubelskiej Wyższej Szkole Inżynierskiej. Podczas pracy w WSInż., a potem Politechnice Lubelskiej zorganizował Zespół i Pracownię Metrologii Elektrycznej, tj. obecną Katedrę Automatyki i Metrologii. W 1968 roku dr inż. Kazimierz Majdiuk mianowany został docentem i kierował do przejścia na emeryturę. Zespołem Miernictwa Elektrycznego wchodzącego w skład różnych jednostek organizacyjnych wydziału. Wykłady docenta K. Majdiuka, cieszyły się dużym zainteresowaniem studentów, a opracowane przez Niego pomoce naukowe tj. instrukcje i skrypty były niezwykle precyzyjne. Docent Majdiuk pełnił funkcję Prodziekana ds. Nauczania na Wydziale Elektrycznym w latach 1973–1978 oraz Prorektora ds. Nauczania w latach 1981–1982. Był również redaktorem wydziałowym Wydawnictwa Politechniki Lubelskiej.

Metrologia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej kojarzyć się będzie, przede wszystkim z osobą docenta Kazimierza Majdiuka, prekursora tej specjalności.

Był odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Medalem Zasłużony dla

Lubelszczyzny i dla Politechniki Lubelskiej, oraz nagrodzony wieloma nagrodami za osiągnięcia w pracy dydaktycznej i organizacyjno-wychowawczej. Doc. dr inż. K. Majdiuk zmarł 27.10.2013 r. i został pochowany w dniu 31.10.2013 r. na cmentarzu przy ul. Droga Męczenników Majdanka w Lublinie.

Doc. dr inż. Stanisław FRĄCZEK (1924–2011)

Ur. w 1924 r. w Żołyń, pow. Łańcut. W latach 1946–1951 studiował na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej. Dyplom mgr inż. elektryka w specjalności teletechnika uzyskał w 1951 r. Doktoryzował się w 1970 r. w zakresie iskrobezpieczeństwa górniczych obwodów strzałowych.

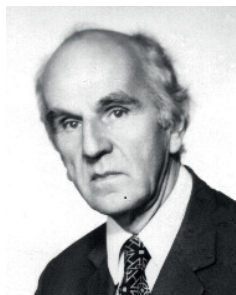
Pracę zawodową rozpoczął w Katedrze Elektryfikacji Kopalń Wydziału Górniczego Politechniki Śląskiej na stanowisku asystenta. W latach 1962–1972 był wykładowcą. Na stanowisko docenta został powołany w 1974 r. W tym samym roku został zastępcą dyrektora Instytutu Elektryfikacji i Automatykacji Górniczej Politechniki Śląskiej.

Doc. Stanisław Frączek prowadził zajęcia dydaktyczne z zakresu łączności i sygnalizacji oraz automatyzacji procesów technologicznych w górnictwie. W latach 1960–1980 pracując na uczelni pracował także w Biurze Projektów Górniczych w Gliwicach jako projektant, a następnie jako główny specjalista do spraw łączności i automatyzacji w górnictwie. Prace projektowe doc. St. Frączka w Biurze Projektów Górniczych związane były głównie z rozwijającym się wówczas Rybnickim Okręgiem Węglowym. Ponadto doc. St. Frączek prowadził wykłady na kursach podnoszących kwalifikacje pracowników kopalń.

Na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej doc. St. Frączek pracował przez okres sześciu lat (1981–1986) prowadząc wykłady z zakresu techniki łączności i sygnalizacji w górnictwie na specjalności elektryfikacja i automatyzacja kopalń.

Doc. Frączek był autorem wielu publikacji w czasopiśmie naukowych i naukowo-technicznych, a także współautorem dwóch podręczników. Jest promotorem ponad stu prac dyplomowych magisterskich i inżynierskich, promotorem czterech rozpraw doktorskich oraz recenzentem pięciu prac doktorskich.

Doc. Stanisław Frączek był członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich oraz Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górniczych. Od 1990 r. doc. Stanisław Frączek przebywał na emeryturze. Zmarł 28.05.2011 r.

Prof. dr hab. inż. Andrzej HORODECKI (1925–2011)

Ur. 3.10.1925 r. w Warszawie. Rozpoczął pracę w Politechnice Lubelskiej w roku 1990 jako kierownik Katedry Maszyn i Napędów Elektrycznych. Po reorganizacji Wydziału Elektrycznego w roku 1991 kierował Katedrą Napędów Elektrycznych do roku 2003. W roku 1992 został mianowany przez MEN profesorem zwyczajnym w Politechnice Lubelskiej. W okresie zatrudnienia był członkiem Rady Wydziału Elektrycznego a także przewodniczącym Komisji Egzaminów Dyplomowych w zakresie maszyn i napędów elektrycznych.

W latach 1994–1997 uczestniczył zarówno w pracach Senatu Politechniki Lubelskiej jak i przewodniczył Senackiej Komisji Dyscyplinarnej. W latach 1996–1999 był członkiem Senackiej Komisji ds. Badań Naukowych i Rozwoju Kadry. W okresie pracy w Katedrze Napędów Elektrycznych prowadził badania w zakresie matematycznych metod oceny i wyboru optymalnych układów napędowych. Metody te uwzględniały zarówno techniczne, ekonomiczne oraz prakseologiczne właściwości badanych układów napędowych. Jest w tym zakresie autorem trzech książek m.in. „Selecting electromechanical drive systems” wydanej przez Elsevier Science Publishers. Był także współinicjatorem prac katedry w zakresie wybranych problemów diagnostyki układów napędowych. Wraz z zespołem katedry opracował kilka projektów badawczych KBN jako ich kierownik. Katedra uczestniczyła także w projekcie badawczym celowym KBN na temat sterowania napędem dźwigów osobowych oraz realizowała obszerny fragment projektu badawczego zamawianego KBN na temat układów napędowych zasilanych z baterii fotowoltaicznych. Katedra Napędów Elektrycznych pod kierownictwem prof. A. Horodeckiego uczestniczyła także na zaproszenie Instytutu Elektrotechniki (w Warszawie) w kilku projektach badawczych KBN realizowanych w tym Instytucie. Jego zaangażowanie w rozwój Katedry Napędów Elektrycznych doprowadziło do utworzenia Fundacji Kanadyjskiej „Mr Wolski Trust Fund” ustanowionej przez naszego rodaka mieszkającego w Kanadzie. Po śmierci ofiarodawcy, w wyniku zapisu testamentowego, katedra w 2001 r. uzyskała środki finansowe na zakup aparatury i wyposażenia. Początkowo Prof. A. Horodecki związany był z Politechniką Warszawską, w której studia na Wydziale Elektrycznym ukończył w roku 1950. Pracował tam już od roku 1948 w Katedrze Matematyki (do r. 1957) a następnie (lata 1955–1974 r.) w Katedrze Napędów El. przekształconej pod koniec tego okresu w Instytut Sterowania i Elektroniki Przemysłowej. Stopień doktora n.t. uzyskał w Politechnice Warszawskiej w 1963 r. W okresie tym wraz z prof. Z. Grunwaldem prowadził w WSI w Lublinie wykłady z napędu elektrycznego. Od roku 1951 do roku 2001 był również pracownikiem Instytutu Elektrotechniki w Warszawie Międzyzylesiu, gdzie uzyskał stopień dr. hab. w roku 1979, a następnie tytuł profesora (w 1987 r.). Od roku 1965 pracował w Komitecie Elektrotechniki PAN pełniąc wiele funkcji. Przez 25 lat (1965–1990) był sekretarzem naukowym Komitetu a przez 6 lat (1991–1998 r.) zastępcą Przewodniczącego Komitetu Elektrotechniki. Profesor A. Horodecki jest autorem lub współautorem 185 opracowań naukowych w tym 4 monografii. Był promotorem blisko 160 magisterskich prac dyplomowych, 6 przewodów doktorskich oraz autorem licznych opinii o rozprawach dot. stopnia naukowego. Zmarł w Warszawie 24.03.2011 r.

Doc. dr Franciszek JABŁOŃSKI (1926–1993)

Ur. 13.09.1926 r. w Woli Sernickiej, powiat Lubartów. W latach 1947-1951 studiował na Wydziale Matematyki i Fizyki UMCS, gdzie uzyskał stopień magistra matematyki. Na tym samym wydziale w roku 1970 uzyskał stopień doktora nauk matematycznych. Pracę zawodową rozpoczął w 1949 r. w szkolnictwie średnim w Lublinie. W 1965 r. został zatrudniony na stanowisku starszego wykładowcy w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Lublinie. W okresie pracy w WSInż. pełnił wiele funkcji społecznych i organizacyjnych w tym zastępcy przewodniczącego Uczelnianej Komisji ds. Programów Jednolitych Studiów Magisterskich, przewodniczącego Instytutowej Komisji Rekrutacyjnej, pełnomocnika Prorektora ds. Studiów dla Pracujących. Od 1973 roku pracował na stanowisku adiunkta, a od 1974 – docenta kontraktowego. W latach 1968–1973 pełnił kolejno funkcje: kierownika punktu konsultacyjnego studiów zaocznych Wydziału Ogólnotechnicznego PL, kierownika punktu konsultacyjnego w Puławach i kierownika Zespołu Matematyki. W latach 1969-71 był organizatorem punktów konsultacyjnych politechniki telewizyjnej. Brał również czynny udział w seminariach naukowych z funkcji analitycznych prowadzonych przez Profesora Lewandowskiego. Od 1978 r. został powołany na kierownika Zakładu Matematyki Stosowanej w Instytucie Matematyki, Fizyki i Chemii Politechniki Lubelskiej i pełnił tę funkcję do momentu odejścia na emeryturę w 1986 roku. Zmarł w 1993 r. i został pochowany na parafialnym cmentarzu na Kalinowszczyźnie w Lublinie.

Jego oddanie i zaangażowanie w pracę naukową i dydaktyczną zostało wielokrotnie nagrodzone przez Rektora PL oraz trzykrotnie przez Ministra Szkolnictwa Wyższego. Franciszek Jabłoński był również odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Prof. dr hab. inż. Eugeniusz KOZIEJ

Ur. 15.11.1926 r. w Firleju, woj. lubelskie. Studia inżynierskie na Wydziale Elektrycznym Szkoły Inżynierskiej w Szczecinie ukończył w r. 1951. Będąc na trzecim roku studiów rozpoczął pracę naukowo-dydaktyczną w charakterze asystenta w Katedrze Maszyn Elektrycznych. W 1952 r. przeniósł się na Politechnikę Warszawską, gdzie kontynuował studia magisterskie, które ukończył w r. 1954. Pracując w tej uczelni w Katedrze Maszyn Elektrycznych doktoryzował się w 1960 r. i habilitował w 1966 r.. Tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego uzyskał w 1975 r., a profesora zwyczajnego w 1987 r. Staż zawodowy odbył w 1957 r. w Zakładach ELIN w Austrii oraz w 1960 roku w Zakładach Siemens w Berlinie Zachodnim. W latach 1977-1980 pracował w charakterze konsultanta w Zakładach EMIT w Żychlinie. Pracę naukowo dydaktyczną w uczelni powiązał z pracą badawczą dla przemysłu, pracując w Instytucie Elektrotechniki w latach 1957–2001 (z przerwami, łącznie 20 lat).

W latach 1991–1998 pracował na stanowisku profesora zwyczajnego w Politechnice Lubelskiej, gdzie pełnił funkcję kierownika Katedry Maszyn Elektrycznych, prowadząc wykłady z maszyn elektrycznych. W roku 1996 został wybrany na członka Senatu Politechniki Lubelskiej.

W Politechnice Warszawskiej przez ponad 30 lat pełnił funkcje kierownicze jako kierownik zakładu, zastępca dyrektora instytutu oraz dyrektora Instytutu Maszyn Elektrycznych. W pracy naukowej zajmował się kompleksowym projektowaniem maszyn elektrycznych umożliwiającym analizę wszystkich istotnych zjawisk elektromagnetycznych, cieplnych wentylacyjnych i akustycznych. Zainteresowanie swoje kierował również na maszyny specjalnego przeznaczenia, zwłaszcza na maszyny elektryczne pojazdów samochodowych, a ostatnio również na układy napędowe dla pojazdów elektrycznych i hybrydowych.

Jest autorem lub współautorem 7 podręczników, 9 skryptów oraz ponad 140 artykułów naukowych, referatów na konferencjach naukowych krajowych i zagranicznych, patentów, ekspertyz itp. W Polskim Towarzystwie Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (PTETiS) pełnił funkcje w Zarządzie Głównym nieprzerwanie przez 28 lat (1971-1999), początkowo jako sekretarz generalny, a następnie jako wiceprzewodniczący i przewodniczący Towarzystwa. Uzyskał godność członka honorowego PTETiS.

W latach 1993-2003 był członkiem Komitetu Elektrotechniki PAN, a członkiem Sekcji Maszyn Elektrycznych i Transformatorów tego komitetu jest od 30 lat. W Stowarzyszeniu Elektryków Polskich bierze udział w pracach Centralnego Kolegium Sekcji Przemysłu Elektrycznego od 25 lat. Przez 20 lat (1974-1993) był członkiem Komisji Normalizacyjnej Maszyn Elektrycznych przy BOBRME Komel w Katowicach. Jest członkiem Sekcji Polskiej IEEE oraz Power Engineering Society (USA) od 1987 r. W zakresie kształcenia kadry naukowej wypromował 13 doktorów, z których trzech zajmuje obecnie stanowiska profesorskie. Był recenzentem 40 rozpraw doktorskich (w tym 2 w Niemczech). Recenzował również 10 rozpraw habilitacyjnych (w tym 1 w Niemczech).

Prof. zw. dr hab. inż. Janusz TUROWSKI

Ur. 30.10.1927 r. w Kowlu, b. woj. wołyńskie. Deportowany (1940-46) przez NKWD na Syberię (płn. Kazachstan). Uzyskał na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej tytuły i stopnie: mgr inż. 1951, dr n.t. 1958, dr hab. 1963, doc. 1964, prof. nadzw. (tytuł prof.) 1971, prof. zwycz. 1978 maszyn elektrycznych i elektrodynamiki technicznej. Pracował w Instytucie Maszyn Elektrycznych i Transformatorów (od 2003 Mechatroniki i Systemów Informatycznych) Politechniki Łódzkiej od 1949 r. Prodzikan Wydz. Elektrycznego (1964-69), kierownik Studium Doktoranckiego (1971-74), z-ca dyrektora (1973-74) i dyrektor (1974-92) Instytutu Maszyn Elektrycznych i Transformatorów PŁ, prorektor PŁ (1990-96). Od 1998 profesor emerytowany Politechniki Łódzkiej (1/3 etatu) oraz od 1999 prof. zwycz. Katedry Systemów Informatycznych i Sztucznej Inteligencji WSHE-Łódź.

Autor lub współautor 255 publikacji cytowanych przez innych ponad 980 razy, w tym 210 za granicą, w tym 12 książek i 31 rozdziałów do książek zbiorowych, m.in.: "Elektrodynamika Techniczna" (Warszawa 1968, 1993, 2014 i Moskwa 1974), "Obliczenia Elektromagnetyczne..." (Warszawa 1982, Moskwa 1986, Nowy Jork 1989, Ossolineum 1990, Londyn 1990, 1992, 1995), „Elementy automatyki i napędów” (Łódź 1971, 1973, 1978, 1989, NATO Sektor Nauki 2000). Promotor 18 doktoratów. Autor 450 recenzji w tym 67 zagranicznych. Konsultant Fabryk Transformatorów i Maszyn El. w Polsce, Indiach, Chinach i in.

Członek (od 1978) i wiceprzewodniczący (1999–2003) Komitetu Elektrotechniki PAN, członek Zarządu UATI, Paryż (1999–2002), przewodniczący PTETiS (1976–1982). Przewodniczący (1979–2001) i hon. przew. (2001) "Intern. Symp. on Electromagnetic Fields in Electrical Engineering". Członek Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego i Przewodn. jej Sekcji Uczelni Technicznych (1990–96). Członek Rady ds. Edukacji Europejskiej przy MEN (1996–99) i Rady Agencji Techniki i Technologii (1996–1997). Członek SEFI (Paryż 1992–1996), "Alliance Universities for Democracy" (USA 1992–1996), "International Compumag Society" (1996–2001), New York Acad. of Science (1994–1995), przew. i czł. Rady Red. czasop. "Rozprawy Elektrotechniczne" PAN (1975–1987), czł. Rady Redakcyjnej "Archiwum Elektrotechniki" (1988–1996), czł. "EC/PHARE Higher Education Steering Committee" (1996–1997).

Doktor h. c. Uniwersytetu w Pawii, Włochy (1998), Czł. Hon. PTETiS i Hon. Przew. ISEF (2001-), czł. zwycz. Międzynarodowej Akademii Nauk Elektrotechnicznych (od 1999) i Ukraińskiej Akademii Technicznej, czł. (od 1978) i wiceprzew. (1999–2003) Komitetu Elektrotechniki PAN (1999–2002), Senior Member IEEE (1988–2001), czł. CIGRE-Paryż (1964–2001), SEP i in.

Krzyże Kawalerski i Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Medal Hon. "Medaglia Teresiana" i "Srebrny Medal Volty" Uniw. w Pawii, Włochy, 20 nagród Ministra, Wydziału IV PAN i Sekretarza Naukowego PAN. Nagroda NOT w Konkursie "Mistrz Techniki'2001" za Pakiet programów RNM-3D wdrożony w ponad 36 fabrykach i ośrodkach naukowych całego świata. Cytowany w 15 encyklopediach Who's Who na świecie.

Doc. dr Janusz SKIERCZYŃSKI (1927–1987)

Ur. 17.11.1927 r. w Dąbrowicy k/Łukowa. W czasie okupacji działał w antyniemieckiej organizacji podziemnej, a w roku 1944 ochotniczo wstąpił do wojska i brał udział w walkach frontowych - do końca wojny.

W roku 1948 ukończył szkołę średnią i podjął studia w Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym UMCS w Lublinie. Już na drugim roku studiów otrzymał propozycję pracy w Katedrze Fizyki Doświadczalnej, kierowanej przez prof. dr hab. Stanisława Ziemeckiego. Wykazując szczególne predyspozycje w pracach eksperymentalnych, zorganizował pracownię elektroniki i tzw. II pracownię fizyki. W roku 1956

i później odbywa staże naukowe w Uniwersytecie Moskiewskim, gdzie zapoznaje się z tematyką fizyki plazmy, którą to interesował się niemal całe życie.

W roku 1964, na wniosek Rektora WSIInż. zostaje przeniesiony na stanowisko wykładowcy WSIInż., z zadaniem zorganizowania pracowni fizyki i docelowo Zakładu Fizyki zapewniającym nauczanie fizyki na odpowiednim poziomie. W WSIInż. z wielkim zaangażowaniem i sprawnością organizacyjną adaptuje pomieszczenia dla celów "fizyki", projektuje i nadzoruje wykonawstwo instalacji elektrycznych i wodnych. W okresie dwóch lat uruchamia studencką pracownię fizyki (złożoną ze 115 zadań), uruchamia salę audytorijną, dostosowaną do wykładów z pokazami i demonstracjami fizycznymi a w następnym roku wydaje opracowany z zespołem czteroczęściowy skrypt do zajęć laboratoryjnych (pierwszy skrypt wydany w uczelni). Po tych przedsięwzięciach Janusz Skierczyński ukierunkowuje wysiłek zespołu na tworzenie zbioru zestawów pokazowych do wykładu, rozbudowę pracowni studenckich oraz gromadzenie aparatury i tworzenie laboratoriów naukowych.

W miarę rozwoju uczelni, zmienia się również struktura "fizyki" – od "Pracowni Fizyki"(1964), poprzez "Zespół Fizyki" do "Zakładu Fizyki Technicznej"(1973), zatrudniającego ponad 20 pracowników. W okresie przynależności organizacyjnej Zakładu Fizyki do Wydziału Elektrycznego doc. J. Skierczyński przygotował projekt obudowy dydaktycznej auli E 201, dostosowanej do wykładów fizyki z demonstracjami.

Kierował Zakładem Fizyki do czerwca 1985 roku, a więc ponad 20 lat. Zakład pod Jego kierownictwem dopracował się określonego, dobrego poziomu dydaktyki i dość szerokiego zakresu prowadzonych badań naukowych. Jego własne zainteresowania naukowe dotyczyły: zjawiska termodyfuzji, problemów z zakresu fizyki jądrowej oraz plazmochemii. Problematyka plazmochemiczna interesowała Go najbardziej i w jej zakresie badał: langmuirowskie oscylacje elektronowe w plazmie wyładowania jarzeniowego i łukowego oraz wpływ niejednorodnego pola elektrycznego tzw. pola grawitacyjnego na plazmę wyładowania różnych gazów. Z zakresu tej tematyki przygotował swoją rozprawę doktorską i opublikował kilkanaście oryginalnych prac. Duża efektywność Jego działań wynikała z takich cech osobowościowych, jak: ogromna dyscyplina, wyjątkowa sumienność i pryncypialność. Takim uformowały Go zapewne - tradycje rodzinne oraz trudne losy życiowe.

Zmarł w Lublinie 13.01.1987 r., pochowany jest w grobowcu rodzinnym na cmentarzu w Łukowie.

Prof. dr hab. inż. Iwo POLLO (1927–2005)

Ur. 9.05.1927 r. w Delatynie, woj. stanisławowskie. Studia z zakresu technologii chemicznej ukończył w 1954 roku w Wydziale Chemii Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Bezpośrednio po studiach podjął pracę w Fabryce Odczynników Chemicznych, a dwa miesiące później w macierzystej uczelni - na stanowisku asystenta. Pracował bardzo intensywnie naukowo, uzyskując stopień doktora nauk technicznych w roku 1959, a doktora habilitowanego w roku 1963. Powołany na stanowisko docenta, pełnił wiele funkcji akademickich, a także doradczych i eksperckich w przemyśle.

W 1975 r. przeniósł się do pracy w Politechnice Lubelskiej (wówczas WSInż.), gdzie stworzył Katedrę Technologii Chemicznej i objął jej kierownictwo na cały okres pracy w uczelni. W roku 1976 uzyskał tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego, zaś w 1991 r. został zatrudniony na stanowisku profesora zwyczajnego. W roku 1978 powierzono mu funkcję dyrektora Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii, którego powołanie miało na celu zintegrowanie działalności badawczej i skorelowanie nauczania, realizowanego przez zakłady nauk podstawowych. W okresie od 1984 r. do 1990, dwie kadencje pełnił funkcję Prorektora ds. Nauki, zaś w latach 1993-1996 Rektora Politechniki Lubelskiej.

W okresie pełnienia tych funkcji szczególną wagę przywiązywał do rozwijania współpracy naukowej z ośrodkami zagranicznymi i krajowymi. Będąc Rektorem, rozpoczął budowę obiektu dydaktycznego dla potrzeb Instytutu Inżynierii Środowiska. Wiele uwagi poświęcał wdrażaniu zasad samorządności akademickiej, utrwalaniu systemu demokratycznego zarządzania uczelnią oraz wypracowaniu jej autonomii w możliwie najszerszym zakresie.

Cały czas pracy zawodowej i po przejściu na emeryturę w 2002 r. aktywnie działał w wielu organizacjach inżynierskich oraz stowarzyszeniach naukowych i kulturalnych. Był członkiem Komitetu Nauk Chemicznych PAN, Komisji Ceramicznej i Sekcji Elektrochemii PAN, Podkomitetu Chemii Plazmy, Międzynarodowej Unii Chemii Czystej i Stosowanej (IUPAC) oraz współprzewodniczył Grupie Polskiej Międzynarodowego Towarzystwa Ozonowego (IOA). Był przewodniczącym Sekcji Chemii Plazmy PTChem i SITPChem, przewodniczącym Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej PAN Oddział w Lublinie oraz członkiem komitetów redakcyjnych kilku czasopism krajowych i zagranicznych. Był wieloletnim członkiem kilku Rad Naukowych m.in. Instytutu Nawozów Sztucznych w Puławach.

Odnaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Ministerstwa Edukacji Narodowej.

W pracy naukowej zajmował się: technologią chemiczną, zastosowaniem materiałów chemoodpornych, chemią plazmy nisko- i wysokotemperaturowej, inżynierią i ochroną środowiska oraz historią nauki.

Jego autorytet naukowy i wiedza, nie tylko w zakresie nauk stosowanych, ale również podstawowych sprawiały, iż Profesor proszony był wiele razy o opinie i recenzje zarówno w kraju jak i zagranicą.

Łącznie opublikował kilkaset prac naukowych, opracował ponad 20 patentów oraz wypromował 10 doktorów i ponad 150 absolwentów studiów technicznych i uniwersyteckich.

Koronną specjalnością Prof. Iwo Pollo, którą rozwijał przez całe swoje twórcze życie, która przyniosła Mu uznanie w kraju i świecie była chemia i technologia plazmy. Kontynuował zapoczątkowany przez prof. Stefana Pawlikowskiego oryginalny kierunek badań w polu wyładowań koronowych. W tej dziedzinie jego znakomite osiągnięcia związane są z syntezą ozonu i zastosowaniem niskotemperaturowej plazmy w procesach ochrony środowiska.

Przywiązywał ogromną wagę do rozwijania współpracy naukowej z ośrodkami krajowymi i zagranicznymi. To dzięki jego wspaniałej osobowości, szerokim zakresem zainteresowań intelektualnych, ujmującym sposobie bycia, biegłej znajomości 5 języków, doprowadził do zawarcia dwustronnych umów o współpracy z kilkunastoma renomowanymi ośrodkami zagranicznymi, m. in. w Japonii, Francji, Niemczech, Rosji, Włoszech, Wielkiej Brytanii i USA. Był ceniony w szerokich kręgach świata naukowego zagranicą. Działał intensywnie na rzecz wymiany pracowników i poprzez swoje szerokie kontakty międzynarodowe promował cały szereg osób do pracy badawczej w różnych laboratoriach. Jego uczniowie otrzymali stopnie doktorskie m.in. na Uniwersytecie Moskiewskim, na Uniwersytecie w Saga (Japonia) na Uniwersytetach w Pradze i Sofii.

Był inicjatorem, ojcem duchowym i członkiem międzynarodowego Komitetu Naukowego jednej z najbardziej prestiżowych cyklicznych konferencji Chemii Plazmy HAKONE "High Pressure Low-Temperature Plasma Chemistry".

Szeroka współpraca z ośrodkami zagranicznymi była dlatego możliwa, że Profesor wyróżniał się zawsze bardzo miłym usposobieniem i bezinteresowną życzliwością w stosunkach ludzkich. Zawsze pogodny i uśmiechnięty stwarzał miłą, bezkonfliktową atmosferę wokół siebie. Cieszył się wielką sympatią, uznaniem i autorytetem wśród kolegów chemików we wszystkich ośrodkach naukowych w kraju i zagranicą.

Profesor osiągnął niemal wszystko, co może być dane uczonemu zapewniając Mu satysfakcję, szacunek, i pamięć potomnych. Jego nazwisko zostało wpisane w historię rozwoju chemii plazmy, którą wzbogacał idąc śladami swego mistrza profesora Stefana Pawlikowskiego. Był w Polsce prekursorem badań nad ozonem, które prowadził na szeroką skalę współpracując z zespołami uczonych zagranicą. Największym pomnikiem dla uczonego są jego prace. Nazwisko Profesora Iwo Pollo figuruje pod setkami publikacji stanowiących o jego dorobku. Te wszystkie zasługi i wielce znaczące osiągnięcia są tylko częścią życia Profesora, który nade wszystko był humanistą o rozległych pasjach charakteryzujących wybitnych ludzi renesansu.

We wrażliwym sercu Profesora na zawsze pozostał sentyment do Huculszczyzny i Łemkowszczyzny. Kolekcjonował obrazy i wytwory kultury tych narodowości. Uwielbiał spacerować po górach jako formę aktywnego wypoczynku. Był dumny ze Złotej Odznaki PTTK, mimo, że posiadał order i odznaczenia najwyższej rangi. Do ostatnich chwil życia działał w Związku Podhalan i stowarzyszeniu Kresowiaków. Pisał też eseje, limeryki, fraszki. Spod Jego pióra wyszło kilka tomików wierszy poświęconych ukochanym górcom. Prof. Iwo Pollo zmarł 8.06.2005 r.

O Profesorze będziemy pamiętać jako o bliskim ludziom uczonym-humaniście, prawym człowieku, najwyższego formatu, jednej z największych postaci Politechniki Lubelskiej.

Justyna Jaroszyńska-Wolińska

Prof. dr hab. inż. Florian KRASUCKI (1928–1997)

Ur. 15.05.1928 r. w Hordzieży. Studiował w Politechnice Śląskiej w latach 1948-1954. W Politechnice Śląskiej się doktoryzował (1966 r.) i habilitował (1972 r.). Tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego został nadany F. Krasuckiemu w 1978 r., a tytuł profesora zwyczajnego – w 1985 r.

Oprócz działalności naukowo-badawczej i dydaktycznej w Politechnice Śląskiej i Politechnice Lubelskiej (1981–1982) prof. F. Krasucki posiadał ponad 15 letni staż pracy w przemyśle, w biurach projektów i ośrodkach badawczo-rozwojowych. Był autorem ponad dwudziestu patentów. Prof. F. Krasucki pełnił wiele funkcji kierowniczych na Wydziale Górniczym Politechniki Śląskiej: był dyrektorem Instytutu Elektryfikacji i Automatykacji Górnictwa, później kierownikiem Katedry Elektryfikacji i Automatykacji Górnictwa. Był także prodziekanem ds. nauczania oraz ds. nauki na Wydziale Górniczym Politechniki Śląskiej.

Działalność naukowo-badawcza prof. F. Krasuckiego związana była ściśle z problemami elektryfikacji i automatyzacji górnictwa, górnictwa węglowego. Opracował teoretyczne podstawy bezpieczeństwa rażeniowego, pożarowego i wybuchowego zjawisk elektrycznych w podziemiach kopalń. Na szczególną uwagę zasługują jego prace dotyczące doziemień w sieciach kopalnianych oraz prądów błądzących. Wiele uwagi w swoich pracach prof. Krasucki poświęcał konstrukcji kabli i przewodów oponowych górniczych oraz badaniom warunków ich pracy w podziemiach kopalń. Był inicjatorem badań kompatybilności elektromagnetycznej w górnictwie oraz automatyzacji procesów górniczych.

Prof. F. Krasucki był promotorem 14 przewodów doktorskich. W jego specjalności naukowej na Wydziale Górnictwa i Geologii nadano stopień doktora habilitowanego trzem osobom. Jest autorem lub współautorem ok. 300 publikacji, kilkunastu książek i skryptów. Ostatni z podręczników dwuczęściowa "Elektryfikacja podziemnych zakładów górniczych" został wydany już po śmierci.

Znacząca była działalność prof. F. Krasuckiego w stowarzyszeniach naukowo-technicznych. Członkiem SEP był od 1954 r. Z jego głównie inicjatywy powstała w 1979 r. Sekcja Elektrotechniki i Automatyki Górniczej SEP. Był członkiem Rady Programowej wydawanego przez SEP czasopisma "Wiadomości Elektrotechniczne". Za swoją działalność naukowo-badawczą i dydaktyczną prof. F. Krasucki otrzymał wiele odznaczeń, nagród i wyróżnień, m. in. Krzyż Oficerski OOP. Zmarł w 1997 roku w wieku 69 lat.

Prof. dr hab. inż. Włodzimierz Jan KROLOPP (1928–2013)

Ur. 24.06.1928 r. w Zduńskiej Woli, zm. 20.10.2013 r. Studia wyższe ukończył w Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej w 1956 r. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1972 roku, stopień doktora habilitowanego w 1980 roku w Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej. W latach 1954–1958 pracował na stanowisku asystenta w Katedrze Metrologii Elektrycznej Politechniki Łódzkiej, w latach 1958–1960 jako starszy projektant w Biurze Projektów Włókien Sztucznych w Pracowni Pomiarów i Automatyki, realizując jednocześnie, w ramach prac zleconych, zajęcia dydaktyczne w Politechnice Łódzkiej. Od 1960 roku do 1967 roku kierował

Pracownią Specjalistyczną Automatyki w Centralnym Biurze Technicznym Przemysłu Papierniczego w Łodzi, a w latach 1967–1975 pracował w Instytucie Techniki Radiacyjnej Politechniki Łódzkiej, w zakresie zastosowań technik radiacyjnych w przemyśle spożywczym.

Od 1975 roku do 1981 roku pracował, jako docent, w Politechnice Świętokrzyskiej w Wydziale Transportu, w tym od 1976 roku jako kierownik Zakładu Elektrotechniki, Metrologii i Elektroniki Stosowanej.

Pracę w Politechnice Lubelskiej rozpoczął w 1983 roku. W latach 1983–1985 pracował na stanowisku adiunkta, od 1985 roku do 1991 roku na stanowisku docenta, w latach 1991–2000 na stanowisku profesora nadzwyczajnego Politechniki Lubelskiej, a od 2000 roku jako profesor tytularny. W tym czasie, w latach 1989–1998 kierował Katedrą Metrologii Elektrycznej i Elektronicznej, w latach 2001–2002 Katedrą Automatyki i Metrologii.

Od 1990 roku do 1993 roku pełnił funkcję Rektora Politechniki Lubelskiej. W tym czasie uczelnia odnotowała znaczący wzrost liczby samodzielnych pracowników naukowych, wzrost liczby studentów, a Wydział Elektryczny Politechniki Lubelskiej odzyskał prawa doktoryzowania.

Zainteresowania naukowe Profesora skupiały się w obszarze metrologii, szczególnie w zakresie aplikacji autorskiej, optycznej metody pomiarowej umożliwiającej zaawansowaną ocenę jakości papieru oraz w zakresie doskonalenia narzędzi pomiarowych spektrometrii mas, w tym, między innymi, spektrometrów pojedynczo ogniskujących - z sektorowym polem magnetycznym i podwójnie ogniskujących, wykorzystujących superpozycję pól elektrycznego i magnetycznego i przeznaczonych do analizy izotopowej złożonych związków chemicznych. W tym zakresie prof. dr hab. inż. Włodzimierz J. Krolopp jest autorem i współautorem wielu prac naukowych, między innymi patentów będących własnością uczelni.

Profesor Włodzimierz J. Krolopp był odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz szesnastokrotnie nagradzany, między innymi, przez Ministra Komunikacji, Ministra Edukacji Narodowej, Rektora Politechniki Lubelskiej.

Prof. dr hab. Zdzisław LEWANDOWSKI (1929–2011)

Ur. 18.02.1929 r. w Lublinie. Po ukończeniu szkoły średniej w roku 1949 podjął studia matematyczne pierwszego stopnia na UMCS (1949–1952) oraz studia drugiego stopnia na UJ (1952–1954). Pracę magisterską z matematyki napisał pod kierunkiem profesora Franciszka Leji. Pracę na UMCS podjął w roku 1954 w katedrze profesora Mieczysława Biernackiego, początkowo jako asystent, potem starszy asystent i adiunkt.

Na UMCS obronił pracę doktorską w roku 1960, a w roku 1963 przedstawił rozprawę habilitacyjną. Od roku 1965 pracował na nowo utworzonym Wydziale Ekonomicznym, którego został pierwszym dziekanem. W roku 1971 otrzymał nominację na profesora nadzwyczajnego, a w roku 1988 na profesora zwyczajnego. W latach 1974–1982 był zatrudniony na etacie naukowo-badawczym w Politechnice Lubelskiej. Główną dziedziną jego zainteresowań badawczych była analiza zespolona, z której opublikował ponad 70 artykułów w czasopismach krajowych i zagranicznych. Przez wiele lat prowadził seminarium naukowe, w którym uczestniczyli m. in. pracownicy Politechniki Lubelskiej. Z problematyki badawczej jego seminarium powstały liczne publikacje naukowe. Spośród 11 wypromowanych przez Profesora doktorów, trzech jego uczniowie to pracownicy Politechniki Lubelskiej (F. Jabłoński, L. Koczan, J. Waniurski). Zmarł 4.10.2011 r. i został pochowany na cmentarzu przy ul. Unickiej.

Doc. dr Barbara PIŁAT

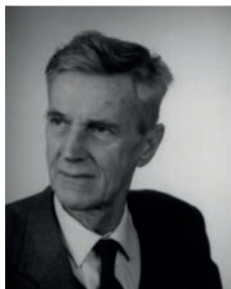

Ukończyła studia matematyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie i w 1954 roku uzyskała tytuł magistra pisząc pracę pod kierunkiem prof. dr Franciszka Leji. Od 1.09.1954 r. zaczęła pracę w Zespołowej Katedrze Matematyki UMCS jako asystent i pracowała tam 10 lat. Stopień naukowy doktora nauk matematyczno-fizycznych uzyskała 18.09.1964 r. na podstawie pracy „Badanie nad pewnymi rodzinami funkcji regularnych w kole jednostkowym posiadających dwa punkty niezmienne $0, z_0$ ($0 < z_0 < 1$) z uwzględnieniem przypadku granicznego $z_0 = 1$ nadany przez Radę Wydziału Matematyki Fizyki Chemii

UMCS. Promotorem był prof. dr Jan Krzyż.

W Zakładzie Matematyki WSIInż. rozpoczęła pracę jako adiunkt od 1.10.1964 r. W latach 1965-1971 pełniła funkcję kierownika Zakładu Matematyki. W lipcu 1968 roku została mianowana docentem etatowym i na tym stanowisku pracowała do 1996 roku do odejścia na emeryturę. Brała czynny udział w pracy uczelni jako członek Rady Wydziału Elektrycznego i Senatu.

Badania naukowe doc. dr Barbara Piłat prowadziła w zakresie funkcji zespolonych, zajmowała się również własnościami fizycznych ośrodków niejednorodnych, a wyniki referowała na konferencjach naukowych i publikowała w czasopismach naukowych. Ostatnio zajmowała się historią matematyki.

Doc. dr Zbigniew RATAJEWICZ

Ur. 16.08.1928 r. w Chełmie. W 1947 r. rozpoczął studia na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym UMC w Lublinie. Po studiach podjął pracę w Katedrze Chemii Fizycznej i Elektrochemii UMCS pod kierownictwem prof. Andrzeja Waksmundzkiego, gdzie w 1960. r. obronił pracę doktorską. W 1965 r. został zatrudniony w WSiNz przekształconej później w Politechnikę Lubelską, na stanowisku kierownika zakładu, a potem katedry. Od 1967 r. kierował Zakładem Chemii Technicznej. W 1969 r. został docentem na podstawie oceny znaczącego dorobku naukowego.

W pracy naukowej między innymi zajmował się oddziaływaniami w roztworach elektrolitów (staż naukowy w Instytucie Fizyki Teoretycznej Uniwersytetu w Rostocku), a także stabilizacją wody w obiegach chłodniczych. W tym zakresie, wraz ze swym zespołem, opracował sposób stabilizacji wody wdrożony w FSC. Pracował też nad intensyfikacją procesów galwanicznych w polu ultradźwiękowym. Znaczna część prac dotyczyła powłok stykowych dla potrzeb przemysłu elektronicznego. Prace te prowadzone były w ramach programów badawczych resortowego i rządowego, oraz na zlecenia zakładów przemysłowych. Brali w nich udział pracownicy wszystkich wydziałów Politechniki.

W 1977 r. doc. Ratajewicz nawiązał współpracę z prof. Piotrem Tomasikiem, specjalistą w dziedzinie chemii organicznej. W jej wyniku powstała trzytomowa monografia na temat organicznych kompleksów metali pt.: „Pyridine-Metal Complexes” wydana w 1985 r. przez wydawnictwo John Wiley & Sons. Jest to pierwsza tak obszerna monografia na wymieniony temat w literaturze światowej.

W latach dziewięćdziesiątych prowadził prace nad odsiarczaniem spalin dla Elektrociepłowni „Wrotków” oraz badania nad ogniwami paliwowymi zlecone przez Elektrownię „Połaniec”. Ogółem jest autorem lub współautorem 2 monografii, około 100 publikacji oraz blisko 50 patentów i wzorów użytkowych.

Praca dydaktyczna doc. Ratajewicza w naszej uczelni polegała przede wszystkim na zorganizowaniu od podstaw pracowni chemicznych. Pod jego kierunkiem obronione zostały 3 prace doktorskie i wiele dyplomowych.

Brał także czynny udział w pracach organizacyjnych. Od 1987 r. przez kolejne trzy kadencje pełnił funkcję prodziekana Wydziału Elektrycznego. Ponadto przewodniczył wielu komisjom senackim i rektorskim. Poza uczelnią był członkiem Rady Naukowej Instytutu Tele- i Radiotechnicznego w Warszawie, przez szereg lat pełnił funkcję prezesa Wojewódzkiego Oddziału Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego, był przewodniczącym komisji rewizyjnej WKTiR i członkiem Rady Wojewódzkiej NOT.

Prof. dr hab. inż. Stanisław GÓRA (1931–1996)

Ur. 3.03.1931 r. w Małym Tarnpie, w rodzinie inteligenckiej. Studia wyższe ukończył na Wydziale Elektrycznym Politechniki Gdańskiej w 1955 r. Będąc jeszcze studentem, rozpoczął pracę zawodową w Wojewódzkim Biurze Projektów w Gdańsku. Następnie pracował w Biurze Studiów i Projektów Energetycznych „Energoprojekt” w Warszawie. Łączył to zajęcie z pracą w Katedrze Elektroenergetyki Politechniki Gdańskiej. W 1959 r. uzyskał na tej uczelni stopień doktora nauk technicznych, a w 1965 r. na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach – stopień doktora habilitowanego nauk technicznych.

W 1965 r. podjął pracę na Wydziale Elektrycznym Politechniki Poznańskiej jako docent w Instytucie Elektroenergetyki. Pełnił tam funkcje kierownika Zakładu Elektrowni i Gospodarki Energetycznej, Prodziekana Wydziału Elektrycznego i dwukrotnie Kierownika Stacjonarnego Studium Doktoranckiego z Elektroenergetyki. W 1973 r. został mianowany profesorem nadzwyczajnym w Politechnice Poznańskiej. Specjalizował się w problematyce naukowej dotyczącej: optymalizacji systemu elektroenergetycznego, pracy elektrowni w systemie, optymalizacji elektroenergetycznych układów zasilania w przemyśle, rachunku ekonomicznego oraz zastosowania komputerów w energetyce. Chcąc być blisko praktyki zawodowej, w latach 1972–1976 współpracował jako konsultant z Zakładami Energetycznymi Okręgu Zachodniego. W okresie pracy w Politechnice Poznańskiej zorganizował nowoczesny kierunek badań oraz stworzył zespół pracowników zajmujący się optymalizacją w energetyce z wykorzystaniem metod i technik komputerowych.

W 1975 r. rozpoczął pracę w Politechnice Lubelskiej, pełniąc funkcję dyrektora Instytutu Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej na prawach Wydziału. Za jego kadencji instytut uzyskał prawa doktoryzowania, a pierwszym wypromowanym przez Niego doktorem był Andrzej Urbaniak – obecny profesor Politechniki Poznańskiej. Jednocześnie prof. S. Góra był kierownikiem Zakładu Elektroenergetyki i późniejszej Katedry Elektroenergetyki na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej. Po reorganizacji struktur wydziałowych w Politechnice Lubelskiej, do 1991 r. pełnił funkcję kierownika Katedry Elektrowni i Gospodarki Energetycznej. Łącząc teorię z praktyką inżynierską, był konsultantem naukowym w Biurze Projektów i Studiów „Energoprojekt” w Lublinie. W latach 1981–1983 był zatrudniony na stanowisku profesora w Uniwersytecie Technicznym w Algierii, gdzie wypromował kilku dyplomantów.

W 1992 r. podjął pracę na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej, pełniąc funkcję dyrektora Instytutu Elektrotechniki i kierownika Zakładu Elektroenergetyki. Przykładając dużą wagę do kształcenia młodej kadry naukowej, prof. S. Góra wypromował jedenastu doktorów z krajowych i zagranicznych ośrodków naukowych. Współpracował z Instytutem Energetyki w Warszawie i Instytutem Budownictwa Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa w Warszawie. Warto podkreślić, że uczestniczył w tworzeniu koncepcji i w projektowaniu większości krajowych elektrowni wodnych. Jest autorem wielu książek, liczących się skryptów i artykułów naukowych. Jego troską było przekazywanie wiedzy i utrwalanie nowoczesnych

koncepcji dydaktycznych. Szczególnie dużo uwagi poświęcił zagadnieniom optymalizacyjnym w elektroenergetyce, prezentując w swoich pracach nowatorstwo, bazujące na głębokiej znajomości metod matematycznych. Prace prof. S. Góry są szeroko znane w kraju i zagranicą.

Profesor współpracował z uczelniami zagranicznymi. Prowadził wykłady w Oddziale Elektroenergetycznym Systemów Imperial College w Londynie, w Katedrze Ekonomiki w Energetyce na Politechnice w Pradze, w Instytucie Energetycznym w Irkucku i w Moskwie, w Instytucie Politechnicznym w Leningradzie. W ramach pracy zawodowej uczestniczył w wielu konferencjach zagranicznych, zaś konferencje organizowane przez Niego w Polsce skupiały liczne grono uczonych z innych krajów. Jako bystry obserwator postępu technicznego na świecie, podejmował zawsze tematy najbardziej aktualne i sięgające w przyszłość.

Należał do wielu komitetów, towarzystw, komisji i rad. Uczestniczył w pracach Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Komisji Nauk Elektrycznych Oddziału Poznańskiego PAN, Komitetu Energetyki, Komitetu Problemów Energetyki i Komitetu Elektrotechniki PAN, Rady Naukowo-Ekonomicznej przy Ministrze Energetyki i Energii Atomowej, Zespołu ds. Współpracy z IASA, Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Rady Programowej czasopisma „Rynek Energii”. Był jednym z najlepszych recenzentów naukowych, o niezwyklej zdolności do syntezy i szerokiego widzenia problemów, które Mu przedstawiano do oceny.

Jako przełożony prof. S. Góra był bardzo wymagający zarówno w stosunku do swoich podwładnych, jak też wobec siebie. Zawsze dążył do rozwoju naukowego zespołów, którymi kierował, rozumiejąc jednak codzienne problemy współpracowników. Kładł duży nacisk na szeroko realizowaną współpracę z przemysłem i ośrodkami naukowymi.

Był wielokrotnie wyróżniany nagrodami Rektorów Politechniki Gdańskiej, Poznańskiej, Lubelskiej i Szczecińskiej oraz nagrodami Ministra. Został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski, medalem 40-lecia PRL, medalem za zasługi dla Politechniki Poznańskiej i Lubelskiej, otrzymał odznakę honorową za zasługi dla rozwoju województw poznańskiego oraz lubelskiego, jak też złotą odznaką SEP.

Zmarł 28.03.1996 r. w Szczecinie. Został pochowany na cmentarzu w Baranowie n/Wieprzem.

Opr. Henryk Kaproń

Doc. dr hab. inż. Jan SKWARNA (1931–1990)

Ur. 17.07.1931 r. w miejscowości Chańnie, pow. skierniewicki. Po ukończeniu Liceum Elektrotechnicznego, rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej, które ukończył w roku 1957. Podjął pracę w Zakładach Transformatorów Radiowych w Skierniewicach, prowadząc równocześnie zajęcia dydaktyczne jako starszy asystent w Katedrze Maszyn Elektrycznych i Transformatorów PŁ.

Mając już duże doświadczenie zarówno przemysłowe jak i dydaktyczne został w roku 1962 wykładowcą w PŁ, a następnie kierownikiem Zasadniczej Szkoły Zawodowej Elektrycznej oraz Technikum Radiowo-Telewizyjnego w Żyrardowie. Od roku 1964 mgr inż. J. Skwarna podjął pracę na pełny etat w Politechnice Łódzkiej. Stopień doktora uzyskał w roku 1968.

W roku 1970 dr inż. J. Skwarna został służbowo przeniesiony do Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie. Objął tu stanowisko starszego wykładowcy w Instytucie Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej. W roku 1974 awansował na stanowisko docenta, kierując początkowo Pracownią Maszyn Elektrycznych i Napędów Elektrycznych, a następnie Zakładem Automatykacji i Elektryfikacji Kopalń, w latach 1973-1976 pełnił jednocześnie funkcję zastępcy dyrektora ds. nauki w Instytucie Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej a później został wybrany na stanowisko prodziekana ds. Nauczania i Wychowania Wydziału Elektrycznego. Stopień dr hab. uzyskał w roku 1984 na Politechnice Łódzkiej na podstawie rozprawy habilitacyjnej „Zagadnienia projektowe w silnikach indukcyjnych zwartych o wielkich prędkościach obrotowych”.

Prowadził badania naukowe dotyczące początkowo maszyn homopolarnych prądu stałego klasycznych, jak również pracujących w stanie nadprzewodnictwa. Kolejny obszar badań to wysokoobrotowe silniki indukcyjne zasilane z przetwornic elektromaszynowych. W tym zakresie nawiązał bliską współpracę z Fabryką Łożysk Toczących w Kraśniku gdzie tego rodzaju maszyny były szeroko stosowane. Opracował metodę optymalnego projektowania elektrowrzecion szlifierskich. Przyczynił się tym sposobem do przygotowania i uruchomienia produkcji nowoczesnych elektrowrzecion dużej mocy przeznaczonych dla wysokowydajnego procesu szlifowania.

Docent dr hab. inż. J. Skwarna miał znaczący dorobek naukowy. Był autorem 15 opracowań naukowych, 4 skryptów do laboratorium maszyn elektrycznych oraz 4 zgłoszeń patentowych. Docent J. Skwarna był bardzo dobrym wykładowcą, lubianym i wyróżnianym przez studentów.

Posiadał Srebrny (1977) i Złoty Krzyż Zasługi (1983) oraz Medal Komisji Edukacji Narodowej (1984). Za prace społeczne w ramach NOT a świadczone na rzecz rozwoju przemysłowego Lubelszczyzny uzyskał w roku 1985 wyróżnienie honorowe tej organizacji a w roku 1988 wyróżniony został ponownie. Docent dr hab. inż. Jan Skwarna przyczynił się znacznie do rozwoju dydaktyki oraz prac badawczych Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej w zakresie maszyn elektrycznych.

Zmarł 8.02.1990 r.

Doc. dr inż. Tadeusz LATOCHA (1933–2003)

Ur. 13.08.1933 r. w rodzinie Józefa i Rozalii z d. Matera - w Gajkowicach (pow. Piotrków Trybunalski). Gimnazjum i liceum ukończył w Piotrkowie Trybunalskim, zaś studia wyższe – na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej (w 1956 r.). Pracę zawodową podjął 1.09.1956 r. w Politechnice Łódzkiej, w Katedrze Maszyn Elektrycznych i Transformatorów. Pracował kolejno na stanowiskach: asystenta, starszego asystenta i po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych w zakresie elektrotechniki (w 1965 r.) – na stanowisku adiunkta.

W WSInż. w Lublinie pracę podjął 1.02.1968 r., na etacie starszego wykładowcy (w trybie przeniesienia służbowego).

Wcześniej, już od 1.10.1967 roku Tadeusz Latocha pełnił obowiązki kuratora Zespołu Automatyki, Elektroniki i Telemechaniki. W roku 1968 objął funkcję kierownika tego Zespołu. Jego kompetencje i wyjątkowa aktywność zawodowa sprawiły, że 21.11.1969 roku Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego powołał Go na stanowisko docenta w Zespole Automatyki, Elektroniki i Telemechaniki w Wydziale Elektrycznym WSInż. w Lublinie. W całym okresie pracy zawodowej bardzo efektywnie angażował się w działalność uczelni, pełniąc wiele funkcji akademickich. Od 1974 r. pełnił obowiązki kierownika Zakładu Automatyki i Pomiarów. Zakład ten (później katedrę) tworzył całkowicie samodzielnie, organizując pracownie naukowe i dydaktyczne w zakresie automatyki, elektroniki i metrologii elektrycznej. Inicjował i współorganizował od podstaw laboratoria dydaktyczne: elektroniki przemysłowej, podstaw automatyki, podstaw elektroniki, modelowania analogowego i cyfrowego oraz energoelektroniki. W końcu lat osiemdziesiątych zakład kierowany przez doc. T. Latochę stanowił bazę dla powołania trzech katedr: Metrologii Elektrycznej i Elektronicznej, Automatyki i Elektroniki, w której to pracował do końca swoich dni.

Przez wiele lat pełnił obowiązki pełnomocnika Rektora ds. Nauki (1974–1981), Prodziekana ds. Nauki Wydziału Elektrycznego (1972–1973), Zastępcy Dyrektora ds. Nauczania Instytutu Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej (działającego na prawach Wydziału) (1976–1981), Dziekana Wydziału (1987–1990), Prorektora ds. Nauki (1973–1974) oraz Prorektora ds. Nauczania i Wychowania (1984–1987).

Pełniąc wszystkie te funkcje, współtworzył kolejne plany rozwoju uczelni oraz uczestniczył we wszystkich jej ważniejszych przemianach. Jako Prorektor ds. Nauczania i Wychowania wdrożył system indywidualnego toku studiów – przewidziany dla studentów najzdolniejszych, nawiązał bardzo szeroką współpracę z zakładami przemysłowymi Lubelszczyzny, zapoczątkował szerszą wymianę studentów z ośrodkami zagranicznymi oraz zaktywizował studencki ruch naukowy w uczelni.

Przez wiele lat był doradcą naukowym ds. elektroniki w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Wag – Lubelskiej Fabryki Wag, współpracował z Ośrodkiem Doskonalenia Kadr Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Polskich oraz Ośrodkiem Rzeczoznawstwa i Postępu Organizacyjno-Technologicznego, przygotował wiele orzeczeń i ekspertyz. Kilka lat współorganizował Olimpiady Wiedzy Elektrycznej i Elektronicznej, był Opiekunem Organizacyjnym pierwszego w uczelni Studium Doktoranckiego (prowadzonego wspólnie z Politechniką Warszawską), pełnił obowiązki

Sekretarza IV Wydziału Nauk Technicznych LTN, organizował i współorganizował wiele konferencji naukowych. Pod Jego kierunkiem przygotowywało prace dyplomowe (inżynierskie i magisterskie) bez mała 200 osób, prace doktorskie – dwie osoby.

Po przejściu na emeryturę (w roku 1998) nadal prowadził wykłady z energoelektroniki oraz seminaria dyplomowe. Jest znamienne, wręcz symboliczne, że w drodze na wykład zasnął i już nie odzyskał świadomości. Jego prawość, osiągnięcia jako nauczyciela i inżyniera, wrodzony zmysł organizacyjny i pracowitość zyskały mu szczególnie szacunek i szerokie uznanie. Zmarł nagle 20.10.2003 r. W pamięci swoich studentów, całej społeczności akademickiej Politechniki Lubelskiej i zakładów przemysłowych, z którymi współpracował – pozostanie na zawsze jako człowiek serdecznie życzliwy, zawsze pogodny i gotowy przyjść z pomocą kolegom, przyjaciołom i każdemu potrzebującemu.

Prof. dr hab. inż. Jerzy Stanisław ZIELIŃSKI

Ur. 27.10.1933 r. w Łodzi. Od ukończenia studiów na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej, był związany z tą uczelnią, na której uzyskał stopień doktora (1964) i doktora habilitowanego (1969).

Pracę w Zakładzie Elektroenergetyki Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej na stanowisku docenta rozpoczął w 1976 r. Prowadził intensywną działalność dydaktyczną i naukową w zakresie zastosowań informatyki w różnych dziedzinach elektrotechniki. Pracując na Wydziale Elektrycznym kierował równocześnie Zakładem Informatyki na Wydziale Organizacji i Zarządzania w latach 1977–1980.

Prowadził zajęcia z wielu przedmiotów, z których znaczna część nie była na Politechnice Lubelskiej przedtem wykładana (teoria systemów, inżynieria systemowa). W 1982 r. uzyskał tytuł profesora. Pracując na Politechnice Lubelskiej wypromował 4 doktorów i zapoczątkował działalność grupy pracowników zajmujących się metodami numerycznymi i komputerowymi w elektroenergetyce.

W 1986 r., po opuszczeniu Lublina kontynuował działalność naukową i dydaktyczną na Uniwersytecie Łódzkim. W 1989 roku został kierownikiem Katedry Informatyki UŁ, pełniąc równocześnie różne funkcje w komisjach rektorskich i wydziałowych; był jednym z inicjatorów utworzenia Wydziału Zarządzania, który powstał w 1994 roku w UŁ, w którym powierzono mu funkcję prodziekana. W 1990 roku uzyskał tytuł profesora zwyczajnego. W 1991 roku objął stanowisko zastępcy dyrektora ds. naukowych w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Automatyki i Urządzeń Precyzyjnych w Łodzi, przechodząc w 2003 roku na stanowisko sekretarza naukowego. W 2004 r. przeszedł na emeryturę zachowując 1/3 etatu w Katedrze Informatyki i rozpoczął pracę w Wyższej Szkole Informatyki w Łodzi obejmując kierownictwo Katedry Teleinformatyki. W 2007 r. zakończył pracę w Wyższej Szkole Informatyki i powrócił na pełny etat w Katedrze Informatyki obejmując w 2008 roku stanowisko kierownika Katedry Informatyki UŁ. Obecnie głównymi kierunkami jego badań są: zastosowania komputerów w elektroenergetyce, zastosowania sztucznej inteligencji

w zarządzaniu i sterowaniu, zwłaszcza w energetyce, sieci inteligentne (w tym mikro-sieci, źródła energii odnawialnej).

Opublikował kilkadziesiąt prac naukowych z tej dziedziny (w tym 2 monografie). Był zatrudniony jako ekspert i konsultant z zakresu inżynierii komputerowej w różnych instytucjach (m.in. Zamojska Korporacja Energetyczna, Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Automatyki i Urządzeń Precyzyjnych w Łodzi). Oprócz doktorów wypromowanych w Lublinie, 21 osób uzyskało stopień doktora pod Jego kierunkiem na uczelniach łódzkich. Jest członkiem wielu krajowych i zagranicznych towarzystw naukowych.

Wyróżnienia i nagrody, m. in.: Nagroda IV Wydziału PAN (1966), Nagrody Ministra Nauki i Szk. Wyższego (1965, 1976), Ministra Edukacji Narodowej i Sportu (2002), Polskiego Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (6 nagród), ponad 15 nagród Rektorów PL, PL, UL, Złota i Srebrna Odznaka Honorowa SEP i NOT, Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski i Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.

Doc. dr inż. Bogdan BANASIEWICZ

Ur. 11.06.1931 r. w Łodzi. Studia wyższe odbył w latach 1949-56 na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej. W 1953 r. uzyskał dyplom inżyniera elektryka a w 1956 r. magistra inżyniera elektryka w specjalności przyrządy pomiarowe. Stopień naukowy doktora nauk technicznych uzyskał w 1965 r. na mocy uchwały Rady Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej na podstawie rozprawy naukowej pt. „Własności widmowe pełnych układów magnetoelektrycznych III rzędu i ich rodzaje”.

Pracę zawodową rozpoczął już w 1951 r. w Zakładzie Elektrotechniki Ogólnej w Katedrze Maszyn Elektrycznych Politechniki Warszawskiej, gdzie pracował do 30.09.1972 r. Zajmował kolejno stanowiska: młodszego asystenta, asystenta, starszego asystenta, adiunkta i zastępcy kierownika Zakładu. Pracował również w zakładach przemysłowych, m.in.: w Zakładach Budowy Maszyn Transformatorowych w Warszawie (1956–1957) oraz w Zakładach Radiowych Kasprzaka w Warszawie (1961–1962).

1.05.1972 r. został zatrudniony na stanowisku docenta w Zakładzie Elektroenergetyki Przemysłowej Instytutu Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Lublinie.

Za zasługi dla rozwoju szkolnictwa wyższego i rozwoju gospodarki narodowej został odznaczony w 1975 r. Złotym Krzyżem Zasługi. Pod Jego kierunkiem jako promotora kilkadziesiąt osób uzyskało dyplomy inżyniera i magistra inżyniera. Jego dorobek naukowy obejmuje wiele prac, w tym 1 podręcznik i 9 skryptów.

W 1992 r. przeszedł na emeryturę.

Dr hab. inż. Andrzej KOZŁOWSKI, prof. PL

Ur. w 1932 roku. Studia wyższe I stopnia ukończył w Politechnice Warszawskiej w 1954 r. a studia wyższe II stopnia w 1963 r. Stopień doktora nauk technicznych nadany w 1975 r. przez Instytut Elektrotechniki w Warszawie za pracę doktorską pod tytułem „Niezawodność systemu instalacji elektrycznej wagonu kolejowego i środki jej zwiększania”. Stopień doktora habilitowanego w zakresie elektrotechniki nadany przez Wyższą Szkołę Komunikacyjną w Dreźnie w 1986 r. za pracę „Zasilanie wagonów pasażerskich w energię elektryczną – krytyczne porównanie różnych systemów”.

Od 1952 r. do 1959 r. asystent na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej. Od 1959 r. do 1986 r. adiunkt w Centralnym Ośrodku Badań i Rozwoju Techniki Kolejowej w Warszawie. Od 1986 r., adiunkt, od 1989 r. – docent etatowy, od 1990 r. profesor nadzwyczajny na Wydziale Transportu Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Radomiu. W tym okresie pełnione funkcje: Kierownik Zakładu, Zastępca Dyrektora Instytutu, Dyrektor Instytutu. Od 1991 r. zatrudniony na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej. W okresie 1986–1990 członek Rady Naukowej Centralnego Laboratorium Akumulatorów i Ogniw w Poznaniu. Przez szereg kadencji członek Sekcji Pojazdów Rady Naukowej Centrum Naukowo-Technicznego Kolejnictwa.

W ramach działalności naukowo-technicznej zajmuje się problematyką elektrycznego wyposażenia wagonów kolejowych. Prace te dotyczyły wprowadzenia do zasilania wagonowych instalacji elektrycznych wagonowych prądnic prądu przemiennego, półprzewodnikowych regulatorów do tych prądnic. Ponadto uczestniczył we wdrażaniu oświetlenia świetlówkowego w wagonach pasażerskich. Współpraca urządzeń do elektrycznego ogrzewania pociągów w ruchu międzynarodowym (automatyka przełączania zakresów napięć).

Promotor pięciu prac doktorskich.

Prof. dr hab. Rudolf BUREK

Ur. 10.04.1934 r. w Rudzie Śląskiej – Bielszowice. Studia z fizyki ukończył na Wydziale Matematyczno-Fizyczno-Chemicznym Uniwersytetu Wrocławskiego w 1955 r. Doktorat z nauk technicznych obronił w 1965 r., zaś habilitację uzyskał na Wydziale Chemii UMCS w Lublinie w 1992 r. Pracując w Instytucie Onkologii w Gliwicach (1956–1965) opracował fizykalne podstawy (samodzielnie) i wdrożył (jako współautor) zmodyfikowaną metodę manchesterską leczenia raka szyjki macicy. Był współautorem metody leczenia przerzutów raka tarczycy z wykorzystaniem izotopów promieniotwórczych, uzyskał nagrodę zespołową III° Państwowej Rady do

Spraw Pokojowego Wykorzystania Energii Jądrowej. Pracując w Głównym Instytucie Górnictwa (1960–1976) w Katowicach opracowywał metody radio-analityczne w Ośrodku Badawczo-Projektowym ”Separator”.

Do Politechniki Lubelskiej przeniósł się z Głównego Instytutu Górnictwa w Katowicach w 1976 r., pracował na Wydziale Elektrycznym w latach 1976–1978, 1984–88. Pełnił na Wydziale funkcję prodziekana ds. nauki w latach 1982–1984. W tym czasie opracował i wdrożył do przemysłu metody i mierniki do oznaczania zawartości substancji mineralnej (popiołu) w węglu kamiennym (mierniki te od ok. 1970 r. są powszechnie stosowane w polskim przemyśle) uzyskując nagrodę indywidualną III° Państwowej Rady Do Spraw Pokojowego Wykorzystania Energii Jądrowej. Ponadto opracował teorię oddziaływania promieniowania gamma, X i beta w ośrodkach niejednorodnych, tj. ziarnistych oraz jako współautor jej zastosowanie do kontroli procesów oczyszczania wód z zakładów mechanicznej przeróbki węgla i oznaczeń zawartości niespalonego węgla w popiołach lotnych (nagroda zespołowa III° Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego).

Następnie pracował na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej, gdzie kierował Katedrą Ogrzewnictwa, Wentylacji i Automatykacji. Pracował w zespole opracowującym fizykalne podstawy instrumentalnego pomiaru odczuwalnej jakości powietrza.

Na emeryturę przeszedł w 2004 r.

Opr. Elżbieta Jartych

Prof. dr hab. inż. Krzysztof MAJKA

Ur. 1.10.1936 r. w Wadowicach. Studia wyższe ukończył w 1959 r. na Wydziale Elektrycznym w Moskiewskim Instytucie Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa. Stopień naukowy doktora nauk rolniczych uzyskał w 1967 r. w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk rolniczych uzyskał w 1972 r., również w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego. Tytuł naukowy profesora został mu nadany w 1987 r.

Pracę zawodową rozpoczął w 1960 r. w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, gdzie był zatrudniony do 1991 r., ostatnio na stanowisku profesora nadzwyczajnego na Wydziale Techniki Rolniczej i Leśnej. Od 1991 r. pracował w Politechnice Lubelskiej, kierując Katedrą Elektrowni i Gospodarki Energetycznej. Od 1995 r. był zatrudniony na stanowisku profesora zwyczajnego.

Dorobek naukowo-badawczy prof. K. Majki obejmuje łącznie około 80 prac badawczych i 12 podręczników lub skryptów, w tym około 50 prac badawczych i 5 podręczników lub skryptów po uzyskaniu tytułu naukowego. Aktualnie koncentruje się na badaniach mechanizmów rynkowych w elektroenergetyce, zajmując się w szczególności problematyką taryfikacji energii elektrycznej. W swym dorobku w zakresie działalności dydaktycznej ma podręcznik z elektryfikacji rolnictwa i kilka skryptów, w tym skrypt z ochrony przeciwporażeniowej w urządzeniach elektroenergetycznych niskiego napięcia. Prowadził wykłady m.in. z rynku energii elektrycznej oraz z systemów rozliczeń i taryf w elektroenergetyce na bloku dyplomowania „Rynek energii elektrycznej” w zakresie specjalności „Elektroenergetyka”.

W ramach działalności organizacyjnej piastował funkcje prodziekana ds. dydaktycznych i prodziekana ds. naukowych (w SGGW) oraz dziekana Wydziału Elektrycznego w PL (1993–1996). W latach 1978–1991 był członkiem Komitetu Techniki Rolniczej PAN, a od 2003 r. jest członkiem Komitetu Problemów Energetyki przy Prezydium PAN.

Dorobek w obszarze kształcenia młodej kadry naukowej obejmuje cztery pozytywnie zakończone przewody doktorskie i opiekę merytoryczną nad jednym habilitantem.

Otrzymał następujące odznaczenia i wyróżnienia: Srebrny Krzyż Zasługi (1972), Złoty Krzyż Zasługi (1980), Medal Komisji Edukacji Narodowej (1983), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1989), Złotą Odznakę Honorową „Za zasługi dla SGGW” (1990). 31.07.2007 r. odszedł na emeryturę.

Doc. dr inż. Wiesław LASOCKI (1936–1992)

Ur. w 1936 r. Studia wyższe na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej ukończył w 1960 roku. Bezpośrednio po ukończeniu studiów odbył praktykę zawodową w Jugosławii. Następnie podjął pracę w Fabryce Transformatorów i Aparatury Trakcyjnej w Łodzi. Od grudnia 1960 r. podjął pracę na Politechnice Łódzkiej w Katedrze Miernictwa Elektrycznego.

Był słuchaczem Studium Doktoranckiego przy Katedrze Maszyn Elektrycznych Politechniki Łódzkiej, w której został zatrudniony na stanowisku st. asystenta. W roku 1969 obronił pracę doktorską pt. „Zastosowanie metody schematu cieplnego

do wyznaczania ustalonych i nieustalonych przyrostów temperatury uzwojeń w transformatorach suchych”, którą zrealizował pod kierunkiem prof. Tadeusza Kotera.

Od września 1974 r. podjął pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Lublinie, gdzie został kierownikiem Zakładu Elektroenergetyki, a od 1977 r. kierownikiem nowo powstałego Zakładu Automatyzacji i Elektryfikacji Kopalń. Od 1979 roku przez okres 4 lat był kierownikiem Zespołu Naukowego Aparatury Kontrolno-Pomiarowej. Od 1982 r. ponownie główne jego zainteresowania koncentrowały się wokół maszyn elektrycznych.

W całym okresie pracy prowadził wszystkie typy zajęć, był opiekunem ponad stu prac dyplomowych. Współtworzył programy nauczania, laboratoria dydaktyczne i skrypty. Jako pracownik o dużym doświadczeniu dydaktycznym prowadził również zajęcia na studiach wieczorowych i zaocznych, gdzie potrafił połączyć wymagania ze zrozumieniem dla słuchaczy pracujących – co zjednało mu duży szacunek i uznanie studentów.

Za osiągnięcia naukowe został wielokrotnie odznaczony Nagrodami Ministra i Rektora. Był długoletnim członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich oraz członkiem Lubelskiego Towarzystwa Naukowego.

Podczas trzydziestodwuletniej pracy na uczelniach cechował się pracowitością, solidnością i koleżeńskością. Był nauczycielem akademickim, który potrafił godzić wymagania z życzliwością i wyrozumiałością dla studentów. Był niezwykle skromnym i wrażliwym człowiekiem. Młodszym kolegom służył zawsze dyskretną radą, dzieląc się swoimi bogatymi doświadczeniami naukowymi i dydaktycznymi. Był dobrym kolegą, na którego można było liczyć i w pełni polegać na jego słowach.

Dr hab. inż. Zygmunt RUTKA, prof. PL

Ur. 30.08.1937 r. Ukończył studia w Politechnice Łódzkiej. Pracę zawodową podjął w 1961 r. w Zakładzie Energetycznym Nysa w służbie zabezpieczeń elektroenergetycznych. Od roku 1962 pracował w zakładzie Budowy Sieci Elektrycznych "Elbud" Kraków, kierując budowami linii elektroenergetycznych najwyższych napięć. W 1968 r. rozpoczął pracę w WSInż w Lublinie jako wykładowca. W roku 1975 obronił pracę doktorską w Politechnice Warszawskiej, zaś w roku 1987 uzyskał stopień doktora habilitowanego na podstawie kolokwium habilitacyjnego przeprowadzonego w Wismarze (NRD). W roku 1990 został powołany na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Lubelskiej.

W pracy naukowo-badawczej specjalizuje się w zagadnieniach z zakresu sieci i systemów elektroenergetycznych, zabezpieczeń elektroenergetycznych oraz elektrotechniki teoretycznej. W zakresie elektrotechniki teoretycznej zajmował się badaniem dynamiki zmian parametrów elektrycznych pola elektrycznego w zależności od zmian fizycznych (np. zawilgocenia) środowiska kapilarnego. Zagadnieniom tym została poświęcona monografia *Ein Beitrag zur Theorie der Feuchigkeitsbewegung in kapillarpörosen Stoffen*. W zakresie systemów elektroenergetycznych prowadził prace dotyczące wpływu przesyłu energii elektrycznej liniami prądu stałego na pracę układów wytwórczych prądu przemiennego, ze szczególnym uwzględnieniem drgań własnych wałów zespołu turbina-generator synchroniczny. W zakresie elektroenergetycznej automatyki zabezpieczeniowej badania dotyczyły zjawisk w obwodach wtórnych zabezpieczeń ziemnozwarciowych zasilanych z przekładników Ferrantiego pod kątem optymalnej poprawności działania układów zabezpieczeniowych w sieciach średniego napięcia. Obecnie głównym tematem prac naukowo-badawczych są problemy wpływu jakości energii elektrycznej na pracę zabezpieczeń elektroenergetycznych oraz energia źródeł odnawialnych i problemy związane z jej wprowadzaniem do systemu elektroenergetycznego.

W ciągu całego okresu zatrudnienia w uczelni ściśle współpracował z zakładami przemysłowymi Lubelszczyzny (cukrownie, kopalnia "Bogdanka"). W efekcie tej współpracy powstało ok. 120 niepublikowanych opracowań i ekspertyz. Jest autorem dwóch monografii oraz ok. 80 artykułów i referatów publikowanych w kraju i zagranicą. Wypromował ponad stu inżynierów i magistrów inżynierów oraz dwóch doktorów nauk technicznych w dziedzinie elektrotechniki (dwa następne przewody są otwarte). Był członkiem dwóch sekcji Komitetu Elektrotechniki PAN (Sekcji Systemów Elektroenergetycznych i Sekcji Wielkich Mocy i Wysokich Napięć). Współorganizator i członek komitetów naukowych wielu konferencji krajowych. Dziekan Wydziału Elektrycznego w latach 1989–1992 oraz w latach 1999–2002. Za swoją działalność wyróżniony m. in. Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Prof. dr hab. inż. Janusz Marian JAWORSKI

Ur. 4.09.1937 r. w Warszawie. W 1961 roku ukończył studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej, w dyscyplinie: elektrotechnika, automatyka i specjalności metrologia elektryczna, metrologia ogólna, technika eksperymentu, komputerowe systemy pomiarowe. Doktor nauk technicznych (rozprawa pt. „Teoria pewnej klasy przetworników pomiarowych”, w Politechnice Warszawskiej w 1970 roku). Habilitację uzyskał w Politechnice Warszawskiej w 1978 roku (rozprawa pt. „Modele matematyczne procedur i systemów pomiarowych”). W latach 1979–1991 był docentem w Instytucie Elektrotechniki

Teoretycznej i Miernictwa Elektrycznego Politechniki Warszawskiej. W latach 1991–1997 profesor nadzwyczajny Politechniki Warszawskiej. Od 1992 roku profesor zwyczajny Politechniki Lubelskiej, od 1998 roku kierownik Katedry Automatyki, następnie Katedry Automatyki i Metrologii Wydziału Elektrycznego w latach 2000–2001. Członek Komitetu Metrologii i Aparatury Naukowej PAN od 1980 r. Członek Normalizacyjnej Komisji Problemowej ds. Metrologii Ogólnej przy PKN od 1994 r. Wielokrotnie przewodniczył Komitetowi Naukowemu Międzyuczelnianej Konferencji Metrologów. Specjalista w zakresie metrologii ogólnej i teoretycznej, w szczególności pomiarów magnetycznych i teorii błędów pomiarowych, teorii i praktyki oceny niedokładności pomiaru. Zajmuje się następującymi zagadnieniami naukowymi: przetwarzanie sygnałów pomiarowych, projektowanie i organizacja systemów pomiarowych, miernictwo w zakresie teorii i konstrukcji aparatury pomiarowej, technika eksperymentu, twórca koncepcji traktowania pomiaru jako eksperymentu identyfikacji modelu matematycznego obiektu mierzonego i wynikającej stąd zmian podstaw teoretycznych metrologii, teoria wrażliwości i odporności w systemach sterowania i w systemach pomiarowych. Autor i współautor wielu opublikowanych prac naukowych, w tym wielu książek. Promotor prac doktorskich.

Prof. dr hab. inż. Witold PAWELSKI

Ur. 10.06.1937 r. w Baranowiczach. Studia wyższe ukończył w roku 1960 na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej, gdzie w roku 1961 r. został zatrudniony i przeszedł kolejno wszystkie szczeble kariery nauczyciela akademickiego od stanowiska asystenta stażysty, do profesora.

Stopień doktora nauk technicznych uzyskał na Wydz. Elektrycznym Politechniki Łódzkiej w roku 1968, stopień doktora habilitowanego w zakresie elektroniki – przyrządów półprzewodnikowych i układów elektronicznych w roku 1995, a tytuł naukowy profesora – w 2002 r.

W latach 1996–2003 był zatrudniony na pierwszym etacie w Politechnice Lubelskiej na stanowisku profesora, kierując w latach 1998–2003 Katedrą Elektroniki PŁ.

W czasie swojej pracy w Katedrze Elektroniki Politechniki Lubelskiej prof. W. Pawelski opracował szereg nowych wykładów z dziedziny energoelektroniki i wypromował trzech doktorów. W 2000 r. współorganizował oraz opracował programy ramowe nowej specjalności telekomunikacja i sieci komputerowe na kierunku studiów informatyka. W ostatnich kilku latach był ponadto recenzentem 9 rozpraw doktorskich i jednej habilitacyjnej oraz recenzentem w przewodzie dotyczącym tytułu naukowego profesora. Jest członkiem komitetów redakcyjnych czasopism naukowych, członkiem komitetów naukowych konferencji z dziedziny energoelektroniki. Jest wieloletnim członkiem PTETiS i SEP.

Działalność naukowa profesora Pawelskiego dotyczy zróżnicowanych obszarów wchodzących w zakres dyscyplin naukowych elektronika oraz informatyka, obejmując w szczególności specjalności: układy elektroniczne i energoelektroniczne oraz zastosowania informatyki. Szczególnymi przedmiotami jego zainteresowań naukowych były pierwotnie statyczne łączniki półprzewodnikowe, teoria i technika sterowania układów tyrystorowych, później natomiast analiza i modelowanie układów z tranzystorami IGBT, jak również niektóre zastosowania informatyki. Był prekursorem krajowego rozwoju półprzewodnikowych łączników manewrowych i szybkich bezstykowych łączników przeciwzwarciowych, a także układów energoelektronicznych z tyrystorami GTO i MCT. Dodatkowym polem jego zainteresowań były aplikacje inteligentnych modułów mocy (IPM). Na jego publikowany dorobek składa się łącznie ok. 70 pozycji, w tym trzy monografie i cztery skrypty. Jest ponadto autorem lub współautorem 50 opracowań naukowo-badawczych dla przemysłu zastosowanych w praktyce, 25 niepublikowanych prac o charakterze raportów naukowych oraz twórcą lub współtwórcą 17 patentów.

Za działalność naukowo-badawczą, dydaktyczno-wychowawczą i organizacyjną był ponad 20-krotnie wyróżniany nagrodami Rektora PŁ oraz dwukrotnie nagrodami Ministra NSzWiT (1975). Był odznaczony Srebrnym (1973) i Złotym Krzyżem Zasługi (1981), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2002) oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2005). W uznaniu zasług poniesionych w okresie stanu wojennego został odznaczony medalem O Niepodległość Polski i Prawa Człowieka (2001).

Prof. dr hab. Edward Jerzy ŚPIEWLA

Ur. 1.08.1940 r. w Pstrągowej na Podkarpaciu. Studia w zakresie fizyki odbył na Wydziale Mat.-Fiz.-Chem. UMCS w Lublinie. Stopień doktora (18.12.1973) i tytuł naukowy profesora nauk fizycznych (1.10.1990) uzyskał na tym wydziale, zaś stopień doktora habilitowanego nauk przyrodniczych w zakresie biofizyki (26.03.1984) uzyskał na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego. Od ukończenia studiów pracował w Politechnice Lubelskiej i jako pierwszy etatowy pracownik uczelni w zakresie fizyki – współorganizował i tworzył laboratoria dydaktyczne i naukowe. Badania w zakresie biofizyki podjął od 1967 roku w ramach Zespołu Naukowego Instytutu Fizyki UMCS, którym kierowała prof. Jadwiga Skierczyńska. Po kilku latach tworzy własny Zespół Biofizyki w strukturze Zakładu Fizyki Technicznej, przekształconego następnie w Katedrę Fizyki i od 1997 roku w Instytut Fizyki. Badania Prof. E. Śpiewli i kierowanego przez Niego zespołu dotyczyły zagadnień biofizyki komórki i procesów membranowych, a w szczególności procesów membranowego transportu jonów oraz elektrycznych właściwości struktur subkomórkowych i złącz międzykomórkowych. W latach 70-tych i 80-tych XX wieku Jego badania stanowiły weryfikację stosowanych wówczas na świecie elektrofizjologicznych metod pomiarów: napięć membranowych, oporów, impedancji i pojemności elektrycznych. Dały one podstawę zaproponowania nowych technik pomiarowych uściślających interpretację otrzymywanych wyników. Jako pierwszy wykorzystał pojęcie „efektu kablowego” w pomiarach elektrodami zewnętrznymi i mikroelektrodami. Z powodzeniem badał procesy oscylacyjne w komórkach i złączach komórkowych, którym obecnie przypisuje się istotną rolę w tworzeniu czasowej i przestrzennej organizacji układów żywych. Stosując metody elektrofizjologiczne, mikroskopii elektronowej i spektrofotometrii rozwinął wraz z zespołem badania zjawisk słabej luminescencji, jako przejawu zmian metabolicznych pod wpływem różnorodnych oddziaływań środowiska. Wyniki badań ogłosił w około 300-tu publikacjach, w formie monografii, artykułów w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym (ponad 50) i krajowym. Był organizatorem i współorganizatorem ponad 20-tu konferencji, w tym kilku o zasięgu międzynarodowym. Wykonał ponad 30 prac badawczych i wygłosił kilkadziesiąt referatów (niepublikowanych). Wypromował 5 doktorów i około 40 magistrów. W latach 1985–2010 kierował kolejno Zakładem, Katedrą i Instytutem Fizyki. Współorganizował Uniwersytet Trzeciego Wieku w Lublinie, przewodniczył wydziałowym i senackim komisjom, pełnił różne funkcje (także kierownicze) w towarzystwach naukowych i organizacjach społecznych. Przez trzy kadencje pełnił funkcję prorektora naszej uczelni (1987–1990 oraz 1990–1993 Prorektor ds. Nauczania i Wychowania, 1996–1999 Prorektor ds. Kształcenia). Uczestniczył w pracach wielu eksperckich i ministerialnych komisji – reprezentował Uczelnię w kraju i za granicą. Młodzież studencka przyznała mu wyróżnienie „*Homo Didacticus*”.

Prof. dr hab. inż. Viktor LOZBIN (1940–2012)

Ur. 8.08.1940 r. w Czarnobylu, na Ukrainie. Po ukończeniu szkoły średniej, w latach 1957–1959 pracował jako elektrotechnik. W 1959 r. rozpoczął studia w Moskiewskim Instytucie Energetycznym, na Wydziale Energetyki. Podczas studiów specjalizował się w dziedzinie automatyzacji procesów cieplnych, na kierunku Fizyki Technicznej, w katedrach Automatyki i Fizyki Ciepła. Po ukończeniu studiów w 1965 roku otrzymał tytuł inżyniera fizyki ciepła. W latach 1965–1983 pracował w Suchumskim Instytucie Badawczym Fizyki Technicznej, gdzie w 1975 r. obronił pracę doktorską, a od 1977 r. był sekretarzem naukowym Instytutu.

Prof. V. Lozbin prowadził tam badania naukowe, których przedmiotem było sterowanie i kontrola pracy termoelektrycznych generatorów (TEG). W efekcie wykonanych badań opracował On unikalną metodę projektowania i weryfikacji parametrów generatorów. Wyniki prac zostały opublikowane w wydanej przez Niego monografii p.t. „Metody obliczania generatorów termoelektrycznych” (1995 r.). Pod Jego kierunkiem zostały obronione 2 prace doktorskie z tego zakresu. Był również prekursorem stosowania TEG jako źródeł zasilania cieplnego, kardiostymulatorów z radioizotopowym źródłem ciepła, naziemnych oraz kosmicznych środków łączności, stacji meteorologicznych (na dalekiej północy), autonomicznych jądrowych urządzeń energetycznych zasilających zaludnione tereny.

W latach 1983–1995 prof. V. Lozbin pracując w Politechnice Lwowskiej prowadził badania w dziedzinie technologii wytwarzania materiałów półprzewodnikowych oraz opracował metodę określania ich właściwości. W ich efekcie w 1993 r., uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk technicznych. W 1995 r. otrzymał tytuł profesora, pracując w Politechnice Lwowskiej.

Prof. V. Lozbin prowadził wykłady z: eksperymentalnej fizyki cieplnej, wymiany cieplnej i masowej, planowania eksperymentu oraz metod opracowywania wyników pomiarów (danych eksperymentalnych). Do najważniejszych osiągnięć publikacyjnych w tym okresie należy zaliczyć książkę (wydana w językach ukraińskim, angielskim i niemieckim) p.t. „MicroCHIP as a means of energy supply systems optimization”.

Autor ponad 80 publikacji. Był recenzentem wielu rozpraw doktorskich i habilitacyjnych. W ostatnim okresie przedmiotami badań własnych prof. V. Lozbiną były metody pomiaru wilgotności gazów, oryginalna diagnostyka termooogniwa, oraz właściwości ultradźwiękowego sensora temperatury.

Od 2001 roku prof. dr hab. inż. Viktor Lozbin pracował w Politechnice Lubelskiej, w Katedrze Automatyki i Metrologii, gdzie prowadził wykłady z: miernictwa przemysłowego, planowania i analizy eksperymentu, zaś w latach 2003–2010 był jej kierownikiem. W latach 2008-2012 był również kierownikiem Katedry Termoenergetyki i Maszynoznawstwa w Narodowym Uniwersytecie Gospodarki Wodnej w Równem.

Prof. Viktor. Lozbin zmarł 21.05.2012 roku i został pochowany na cmentarzu we Lwowie na Ukrainie.

Dr hab. inż. Czesław KARWAT, prof. PL

Ur. 1.09.1941 r. w miejscowości Natalin. Studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Wrocławskiej ukończył w 1967 r. uzyskując dyplom magistra inżyniera elektryka. Od 1967 do 1970 r. pracował na PKP w Oddziałach Kielce i Lublin, ostatnio na stanowisku kontrolera ds. sieci i podstacji.

W październiku 1970 r. rozpoczął pracę jako starszy asystent na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie, zajmując się zagadnieniami techniki wysokonapięciowej. Zorganizował od podstaw laboratorium techniki wysokich napięć, za co otrzymał nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Jest współautorem skryptu Laboratorium

Techniki Wysokich Napięć (dwa wydania). Opracował nowe ćwiczenia laboratoryjne z techniki wysokich napięć i materiałoznawstwa elektrycznego. Opiekun ponad 70 prac dyplomowych.

Członek Senatu i Rady Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej wielu kadencji i ich Komisji. Członek Zarządu Oddziału Lubelskiego Stowarzyszenia Elektryków Polskich od 1981 r., prezes Zarządu w kadencjach 1998–2002 i 2002–2006. Członek Centralnej Komisji Odznaczeń i Wyróżnień ZG SEP, Członek FSNT Oddział w Lublinie oraz PTETiS. Pracę doktorską pt. „Awaryjność izolacji linii średniowysokich napięć na terenach rolniczych” obronił w 1980 r. na Politechnice Śląskiej w Gliwicach.

Czynnie uczestniczył w badaniach naukowych. Kierownik trzech grantów KBN. W latach 1983–1994 kierownik pracy prowadzonej na zlecenie Biura Badawczego ds. Jakości Stowarzyszenia Elektryków Polskich dotyczącej badania jakości aparatów i urządzeń elektrycznych produkcji krajowej i zagranicznej. Współpracował z wieloma firmami przy rozwiązywaniu problemów technicznych. Uczestniczył w organizacji cyklicznych konferencji i sympozjów międzynarodowych. Był przewodniczącym Komitetów Organizacyjnych Międzynarodowych Konferencji „Ion implantation and other application of ions and electrons” i „New electrical and electronic technologies and their industrial implementation”.

Autor lub współautor ok. 180 publikacji naukowych, w tym 80 artykułów w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym. Autor monografii „Zastosowanie technik jonowych do modyfikacji materiałów elektrotechnicznych” i współautor monografii pt. „Wybrane zagadnienia teorii i zastosowań implantacji jonowej”. Współautor 10 patentów i 2 zgłoszeń patentowych. W listopadzie 2003 r. obronił pracę habilitacyjną pt. „Jonowiązkowe formowanie warstw powierzchniowych styków aparatów elektrycznych”. Od 2004 r. zatrudniony na stanowisku profesora Politechniki Lubelskiej.

Wielokrotnie wyróżniany nagrodami Rektora PL. Otrzymał dwie nagrody MNiSW. Odznaczony Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem KEN, Złotą i Srebrną Honorową Odznaką SEP, Złotą i Srebrną Honorową Odznaką NOT, Odznaką Honorową „Za Zasługi dla Wynalazczości”, Medalem Prezydenta M. Lublin, Medalem 90-lecia Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Medalami Pamiątkowymi SEP: K. Szpotańskiego, Prof. S Fryzego, Prof. J. Groszkowskiego, Prof. M. Pożarskiego.

Przeszedł na emeryturę 1.09.2011 r.

Doc. dr inż. Andrzej SOBIESZCZUK (1942–1995)

Ur. 17.07.1942 r. w Krasnymstawie. Studia ukończył w 1966 r. na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej uzyskując dyplom mgr inż. elektryka. W latach 1966-72 zatrudniony był na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie. Po uzyskaniu stypendium i odbyciu studiów doktoranckich na Politechnice Łódzkiej obronił w 1972 r. pracę doktorską na temat „Nagrzewanie katody łuku elektrycznego ze szczególnym uwzględnieniem modelu impulsowego stopy katodowej”. Temu zagadnieniu poświęcił dalsze badania naukowe. Po uzyskaniu stopnia doktora, w 1972 r. został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Katedrze Elektroenergetyki.

Dalsze badania naukowe w zakresie urządzeń elektrycznych prowadził we współpracy z naukowcami Politechniki Łódzkiej. W wyniku tych prac dr inż. Andrzej Sobieszczuk opracował monografię pt. „Synteza zjawisk cieplnych na katodzie łuku elektrycznego w świetle aktualnego stanu badań nad wyładowaniami elementarnymi”. Praca ta została wyróżniona nagrodą Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Brał czynny udział w działalności dydaktycznej. Zorganizował laboratorium urządzeń elektrycznych za co otrzymał nagrodę JM Rektora Politechniki Lubelskiej.

Po utworzeniu Katedry Urządzeń Elektrycznych i TWN w 1991 r. pełni obowiązki jej kierownika. Funkcję tą sprawował do roku 1994. Był opiekunem wielu prac dyplomowych poświęconych zagadnieniom łuku elektrycznego, które cechował wysoki poziom merytoryczny i edytorski. Za działalność dydaktyczną i naukową uzyskiwał nagrody różnego stopnia jak również został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Zmarł w 1995 r. Pochowany został w Lublinie na cmentarzu przy ulicy Lipowej. W pamięci współpracowników i absolwentów pozostanie jako doskonały wykładowca, dociekliwy naukowiec, a przede wszystkim jako człowiek prawy i sprawiedliwy, otwarty i życzliwy dla wszystkich.

Jego powiedzenie, które często powtarzał, że lepiej być ostatnim wśród mądrych niż pierwszym wśród głupców w sposób dobitny charakteryzuje jego osobowość.

Prof. dr hab. inż. Marek STABROWSKI

Ur. w 3.05.1942 r. w Lublinie. Jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej (1964). W latach 1998–2013 pracował na stanowisku profesora zwyczajnego Politechniki Lubelskiej w Instytucie Informatyki (poprzednio, w latach 1964–1997 na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej, obecnie w Wyższej Szkole Ekonomii i Innowacji w Lublinie). Stopień doktora uzyskał w 1973 r., doktora habilitowanego w roku 1981, a tytuł profesora w 1989 r. na Politechnice Warszawskiej. Odbył krótkoterminowe staże w Moskiewskim Instytucie Energetycznym i w RWTH Aachen (RFN). W trakcie pracy na Politechnice Lubelskiej wypromował pięciu doktorów. Został odznaczony za działalność dydaktyczną Złotym Krzyżem Zasługi (1985) i Medalem KEN (2002), a za osiągnięcia naukowe – Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1996). W latach 2004–2013 pełnił funkcję kierownika Zakładu Programowania w Instytucie Informatyki Politechniki Lubelskiej.

Jego zainteresowania naukowe w początkowym okresie pracy koncentrowały się wokół projektowania i konstrukcji cyfrowej aparatury pomiarowej i zastosowań mikroprocesorów. W dalszym okresie zajął się metodami projektowania wspomaganego komputerowo, a w szczególności oprogramowaniem mikroprocesorów, modelowaniem i symulacją układów dynamicznych, wybranymi metodami numerycznymi algebry liniowej i aplikacjami równoległymi wielowątkowymi. Większe projekty programistyczne obejmują oprogramowanie skrośne i symulacyjne kilku mikroprocesorów oraz otoczenie zintegrowane języka symulacyjnego AMIL.

Jest autorem 47 artykułów w czasopiśmie międzynarodowych, m. in. IEEE Trans. Instrum. Measurement, Int.J. Num. Methods Engng. oraz kilku czasopiśmie z bazy DBLP. Dorobek książkowy obejmuje m. in. autorskie książki w tak prestiżowych wydawnictwach jak WNT (tłumaczona na język czeski) i PWN. Jest też autorem lub współautorem kilku podręczników (dwa wydane przez Politechnikę Lubelską) i skryptów akademickich.

Działalność dydaktyczna w trakcie pracy na Politechnice Lubelskiej obejmowała następujące wykłady: grafika komputerowa i komunikacja człowiek-komputer, programowanie strukturalne – język C, programowanie obiektowe – język C++, systemy operacyjne, a także seminaria inżynierskie i magisterskie.

Odnaczenia: Krzyż Kawalerski OOP (1996); Złoty Krzyż Zasługi (1985); nagrody Ministra Edukacji Narodowej (1980, 1983, 1986). Członek m. in. International Planetary Society, Komitetu Metrologii i Aparatury Naukowej PAN.

Dr hab. inż. Bogusław KUSZTA

Ur. 22.02.1942 r. w Rawie Ruskiej k. Lwowa. W 1964 r. ukończył studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej. W 1965 roku podjął pracę w Katedrze Podstaw Elektroniki i Automatyki PW, gdzie pracował do 1986 roku. Rozprawę doktorską „Identyfikacja obiektów regulacji metodami korelacyjnymi w oparciu o ortogonalne szeregi Laguerra i funkcjonały Wienera” obronił w 1972 r. na Wydziale Elektrycznym PW. Stopień doktora habilitowanego uzyskał w 1985 r. również na tym samym wydziale na podstawie rozprawy „Identyfikacja modeli procesów nieliniowych za pomocą metody forsowanej bifurkacji”.

Pracował za granicą jako visiting professor: McMaster University, Canada (1975), California Institute of Technology, Pasadena, USA (1980–1983), Louisiana State University, USA (1986–1987). Od 1987 roku do 2002 roku, w którym przeszedł na emeryturę, był dyrektorem Laboratorium Dydaktycznego w Division of Chemistry and Chemical Engineering, California Institute of Technology (CALTECH).

W roku 2005 powrócił do wykładania teorii sterowania w Katedrze Automatyki i Metrologii Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej, gdzie pracował do roku 2009. W roku 2007 został mianowany Dyrektorem Centrum Neuroinżynierii Klinicznej w Lublinie. Na tym stanowisku pracuje do chwili obecnej (czerwiec 2014).

Najważniejsze prace naukowe:

1. Synteza sygnałów identyfikacyjnych (współautor: Naresh K. Sinha), 1975;
2. Identyfikacja układów za pomocą metody forsowanej bifurkacji (współautor: James Bailey), 1981;
3. Identyfikacja układów za pomocą metody przesunięcia składowej stałej (DC shift method), 1983;
4. Wczesne rozpoznanie skłonności do zachorowania na chorobę Alzheimera (współautorzy: R. Maciejewski, T. Trojanowski), 2014.
5. Monografia: N. K. Sinha and B. Kusztka “Modeling and Identification of Dynamic Systems”, Van Nostrand-Reinhold, 1983.

Prof. Volodymyr HARBARCHUK (1944–2012)

Ur. w 1944 roku na Ukrainie. Jego kariera naukowa rozpoczęła się od ukończenia w 1967 roku studiów na kierunku Automatyka Narodowej Akademii Morskiej w Odessie. W latach 1975-1984 pracował na rodzimej uczelni. Od 1984 aktywnie zajmował się pracą naukową i dydaktyką w dziedzinie informatyki. W roku 1986 uzyskał tytuł profesora informatyki i systemów zautomatyzowanych. W latach 2003-2012 był pracownikiem Instytutu Informatyki na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Od roku 2004 kierował Zakładem Ochrony Informacji Instytutu Informatyki, był członkiem Rady

Wydziału Elektrotechniki i Informatyki oraz Rady Instytutu Informatyki. Ze względu na zainteresowania związane z ochroną informacji jego praca naukowa dotyczyła problemów teorii informacji i dezinformacji, matematycznych problemów kryptografii i steganografii, teoretycznych problemów sztucznej inteligencji, teoretycznych problemów cybernetyki dla systemów złożonych oraz optymalizacji wielokryterialnej. Wynikiem pracy naukowej było opublikowanie ponad 150 artykułów naukowych, 15 skryptów, jednego podręcznika oraz współautorstwo 7 monografii. Wśród monografii opublikowanych przez wydawnictwo Politechniki Lubelskiej znalazły się takie pozycje jak: Podstawy ochrony informacji (2005), Metodologia ochrony informacji (2006), Projektowanie systemów ochrony informacji (2006), Modelling and Optimization (2011), Kody quasi-ekwidystantne. Podstawy teoretyczne (2011) oraz Computers technologies of security information (2012). Był także recenzentem wielu monografii i innych publikacji naukowych. Działalność naukowa Profesora rozwijała się także w zakresie organizacji i udziału w licznych konferencjach naukowych. Profesor był członkiem wielu komitetów konferencji. Miał znaczący udział w kształceniu kadry naukowej. Jego praca w Polsce zaowocowała wypromowaniem 3 doktorów, którzy obronili prace na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL. Był również recenzentem 2 innych prac doktorskich. Praca dydaktyczna na Politechnice Lubelskiej wiązała się ściśle z jego pracą naukową. Prowadził wykłady i zajęcia laboratoryjne z przedmiotów: podstawy sztucznej inteligencji, matematyczne podstawy informatyki, współczesne technologie informatyczne, podstawy kryptografii, podstawy technik komputerowych, bezpieczeństwo systemów informatycznych, projektowanie systemów ochrony informacji oraz zarządzanie bezpieczeństwem informacji. Wypromował blisko 50 prac inżynierskich i magisterskich na obronionych w Instytucie Informatyki. Dzięki aktywnej pracy oraz jego licznym kontaktom Politechnika Lubelska nawiązała współpracę naukową z Moskiewskim Instytutem Fizyczno-Technicznym, Instytutem Cybernetyki Narodowej Akademii Nauk Ukrainy, Państwowym Uniwersytem im. Sumy na Ukrainie, Narodowym Uniwersytem Lotnictwa w Kijowie, Politechniką Lwowską oraz Kaukaskim Uniwersytem w Baku w Azerbejdżanie. Za swoją działalność dydaktyczną i naukową otrzymał 2 nagrody Rektora Politechniki Lubelskiej.

Działalność naukowa, dydaktyczna i organizacyjna została niespodziewanie przerwana. Profesor zmarł nagle w Lublinie w dniu 31.10.2012. Został pochowany na Ukrainie.

Dr hab. inż. Jan Ryszard JASIK, prof. nadzw.

Ur. 9.01.1944 r. w Stawcach na Roztoczu. Absolwent II LO im. J. Zamoyskiego w Lublinie (1963). Absolwent Wydz. Elektrycznego Polit. Warszawskiej (1970), mgr inż. elektryk, specj. miernictwo elektryczne i przyrządy pomiarowe. Doktor nauk technicznych (1979) – po odbyciu studiów aspiranckich (1975–1978) w Leningradzkim Instytucie Politechnicznym (Katedra Techniki Pomiarowo – Informacyjnej, rozprawa: „Razrabotka mietodiki i apparatury dla issledowanija dinamiczeskich charakteristik izmieriitelnych preobrazowatielej napriazeniije-czastota”). Stopień dr. hab. uzyskał na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej

(2004, rozprawa „Przetwarzanie sygnałów pomiarowych w systemach z częstotliwościowym nośnikiem informacji”).

Pracę zawodową rozpoczął w WSInż. w Lublinie 1.05.1970 r. w Zespole Miernictwa Elektrycznego Wydziału Elektrycznego na stanowisku słuchacza asystenckich studiów przygotowawczych. Przez cały okres aktywności zawodowej pracował w zespole naukowo-dydaktycznym metrologii kolejno na stanowiskach asystenta, starszego asystenta, adiunkta i profesora w Katedrze Automatyki i Metrologii Wydziału Elektrotechniki i Informatyki. Pełnił funkcję zastępcy dyrektora ds. naukowych Instytutu Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej (1981–1983). Był kilkakrotnie wybierany, jako przedstawiciel adiunktów, do Rady Wydziału Elektrycznego i Senatu PL. Od 1981 r. kierował nieformalnym zespołem badawczym zajmującym się zastosowaniem technik komputerowych w pomiarach i automatyzacji procesów przemysłowych. Był kierownikiem dwóch tematów badawczych w ramach CPBP 02.20 i dwóch grantów KBN, a także kilkunastu tematów realizowanych na zamówienie zakładów przemysłowych Lubelszczyzny i kraju. Zakres badań dotyczy problemów przetwarzania sygnałów pomiarowych, konstrukcji systemów pomiarowych i testerów wyrobów przemysłu elektromaszynowego, a także atestacji metrologicznej narzędzi pomiarowych. Autor ponad 70 prac i 7 patentów, z których 3 znalazły zastosowanie praktyczne. Za osiągnięcia w pracy naukowej otrzymał indywidualną nagrodę Ministra NSzWiT oraz kilka zespołowych nagród Rektora PL. Prowadził wykłady z metrologii, miernictwa przemysłowego, techniki sensorowej, miernictwa cyfrowego, komput. systemów pomiarowych, do których organizował lub modernizował specjalistyczne laboratoria dydaktyczne. Wypromował 109 inż. i mgr inż. elektryków, z których kilkunastu otrzymało nagrody w konkursach SEP i innych. Wypromował 3 doktorów, recenzował 2 prace doktorskie. Zasiadał w komisjach egzaminów dyplomowych i egzaminów doktorskich. Za osiągnięcia w pracy dydaktycznej otrzymał kilkakrotnie nagrodę rektora PL.

W czasie przemian ustrojowych (lata 80-te XX w.) współorganizował a potem reaktywował NSZZ „Solidarność” w PL (z-ca przew. Komisji Zakładowej). Członek Rady Miejskiej Lublina II kadencji, delegat do Lubelskiego Sejmiku Samorządowego (1994–1998).

Po przejściu na emeryturę (2010), profesor i kierownik Zakładu Metrologii i Podstaw Elektrotechniki na Wydziale Telekomunikacji, Informatyki i Elektrotechniki Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy.

Dr hab. Stanisław GRZEGÓRSKI, prof. PL

Ur. 29.01.1944 r. w Kawęczynie. W roku 1967 r. ukończył studia matematyczne, specj. metody numeryczne, na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii UMCS. Na tym samym Wydziale uzyskał stopień doktora w 1976 r., natomiast stopień doktora habilitowanego nauk matematycznych uzyskał na Wydziale Matematyki i Fizyki UMCS w 1993 r. za cykl publikacji „Teoria nadliniowej zbieżności metod iteracyjnych Newtonopodobnych dla zadań nieliniowych”. W latach 1967–1997 pracował w Zakładzie Metod Numerycznych Instytutu Matematyki UMCS, dodatkowo w latach 1977–1978 zatrudniony był w Zakładzie Agrofizyki PAN w Lublinie jako

konsultant z zakresu metod numerycznych i statystyki.

Od 1996 związany jest z Politechniką Lubelską pracując na stanowisku profesora nadzwyczajnego. W latach 1996–2004 był kierownikiem Katedry Informatyki, a od 2004 jest dyrektorem Instytutu Informatyki i kierownikiem Zakładu Teoretycznych Podstaw Informatyki i Analizy Numerycznej. Dodatkowo pracuje w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Administracji. Podstawowe zainteresowania naukowe dotyczą metod iteracyjnych, metod optymalizacyjnych oraz metod sztucznej inteligencji. Dotychczas opublikował 45 publikacji, m.in. w takich czasopismach jak SIAM J. Numer. Anal., Mathematical Programming, Computing, Control and Cybernetics.

Jest promotorem czterech doktoratów oraz blisko 300 prac dyplomowych. Jego noty biograficzne znajdują się w wielu leksykonach krajowych i zagranicznych, np. Złota Księga Nauk Ekonomicznych, Prawnych i Ścisłych 2005, Who is Who w Polsce 2008, Men of the Year 1990–2006 (ABI-American Biographical Institute), The Contemporary Who's Who of Professionals (ABI-2004/2005). Jest zagranicznym członkiem Ukraińskiej Akademii Informatyki w Kijowie, jest członkiem PTM, MCDM, ACM, The Research Board of Advisors of the ABI. Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi (1988), Medal Komisji Edukacji Narodowej (2009), International Order of Merit od International Biographical Centre (Cambridge, 2006). Hobby: turystyka górską, szaradziarstwo.

Prof. dr hab. Henryk KAPROŃ

Ur. 21.06.1945 r. w Turobinie. Studia wyższe ukończył na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii UMCS, na kierunku fizyka doświadczalna. Pracę zawodową rozpoczął 15.10.1968 w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Lublinie (dzisiejszej Politechnice Lubelskiej) w charakterze asystenta stażysty. Po dwóch latach pracy 1.10.1970 r. podjął studia doktoranckie z elektroenergetyki na Wydziale Elektrycznym Politechniki Poznańskiej. Po obronie rozprawy doktorskiej 15.01.1975 roku kontynuował pracę w Politechnice Lubelskiej zajmując kolejno stanowiska adiunkta i profesora. Pełnił również funkcję Kierownika Zakładu Energetyki do końca lutego 2011 r.

W 2003 r. uzyskał tytuł doktora habilitowanego na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Warszawskiej w specjalności inżynieria środowiska – ciepłownictwo. Odbył zagraniczne staże naukowe: w Kyoto University – Stypendium Japońskiej Akademii Nauk (1986) oraz w University of Tennessee Space Institute, na podstawie grantu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (1990).

Od 1.03.2011 roku podjął pracę na stanowisku profesora na Wydziale Mechanicznym Energetyki i Lotnictwa Politechniki Warszawskiej, gdzie pracuje do chwili obecnej. W 2013 roku otrzymał tytuł profesora nadany przez Prezydenta RP. Dorobek naukowy obejmuje łącznie: 5 monografii, 20 prac zbiorowych, 109 artykułów i referatów naukowych, 13 opracowań badawczych – niepublikowanych, 8 recenzji monografii, 10 recenzji doktoratów, 2 recenzje przewodu habilitacyjnego oraz kilka recenzji o charakterze naukowym. W swojej pracy zawodowej wypromował 3 doktorów, dalszych 2 kończy swoje rozprawy doktorskie oraz około 160 absolwentów studiów magisterskich i inżynierskich. Niektóre z prowadzonych prac dyplomowych były nagrodzone w konkursie Stowarzyszenia Elektryków Polskich oraz wdrożone w energetyce zawodowej. Jest członkiem: Komitetu Problemów Energetyki PAN, International Association for Energy Economics, Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Jest też redaktorem naczelnym dwumiesięcznika „Rynek Energii”, wydawanego od 1995 r.

Prof. dr hab. inż. Wiktor PIETRZYK (1946 – 2012)

Ur. 18.02.1946 w Ludwinowie. Studia wyższe ukończył w 1971 roku na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej. W 1977 r., również na Pol. Szczecińskiej, uzyskał stopień doktora nauk technicznych. Głównie zainteresowania i prace naukowe ogniskował na elektrotechnice przemysłowej w zakresie elektrodynamiki technicznej i maszyn elektrycznych.

W latach 1971–1973 pracował na stanowisku samodzielnego konstruktora w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku. Swoją działalność zawodową na niwie nauki i dydaktyki rozpoczął w Akademii Rolniczej w Lublinie, gdzie

w początkowym okresie pracował jako asystent na Wydziale Techniki Rolniczej (1.12.1973–31.12.1977). Prof. Wiktor Pietrzyk związał swe losy z Politechniką Lubelską z początkiem roku 1992, gdzie początkowo zatrudniony był na stanowisku profesora nadzwyczajnego na Wydziale Elektrycznym. W tym czasie był kierownikiem Katedry Elektrotechniki Ogólnej przekształconej w 2004 r. w Katedrę Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej. W latach 1996–1999 piastował stanowisko dziekana Wydziału Elektrycznego PL. W roku 1997 osiągnięcia prof. Pietrzyka w zakresie nauki i edukacji zostały uhonorowane przez Prezydenta RP nominacją profesorską.

Kierował wieloma projektami naukowymi, był promotorem prac doktorskich realizowanych przez pracowników katedry oraz innych jednostek. Wypromował znaczną grupę inżynierów i magistrów. Jednocześnie dbał o krzewienie wiedzy naukowej przez tworzenie i aktywne działanie w organizacjach i stowarzyszeniach zawodowych oraz naukowych. Był członkiem Rady Naukowej IBMER (1989-1991), LTN, Polskiego Towarzystwa Agrofizycznego (członek założyciel), Polskiego Towarzystwa Energetycznego (członek założyciel), Komisji Podstaw i Zastosowań Fizyki i Chemii w Technice i Rolnictwie (Oddział w Lublinie).

Problematyka badań naukowych profesora Pietrzyka oscylowała wokół zjawisk siły naciągu magnetycznego i lewitacji w silniku asynchronicznym, elektrodynamicznego oddziaływanie pola elektrycznego na dielektryki niejednorodne, wykorzystania pola elektrostatycznego do obniżania energochłonności procesu suszenia konwekcyjnego, wpływu pola elektrycznego i naprężeń mechanicznych na właściwości elektryczne dielektryków niejednorodnych. Efektem jest ponad 140 prac naukowych, w tym 26 rozpraw i monografii, 7 skryptów i 3 patenty. Kierował i uczestniczył w takich projektach jak projekt Unii Europejskiej „Forging development in the system of students’ practical training in electrical engineering sector in the aspect of qualification needs”, program TECHNO 2000, „Badanie wpływu pola elektrycznego i naprężeń mechanicznych na właściwości elektryczne nasion”, „Obniżanie energochłonności procesu suszenia nasion zbóż poprzez stosowanie sił elektrostrykcyjnych i ozonu”, „Urządzenia bifilarne do odpylania w przemyśle rolno-spożywczym”.

Prof. Wiktor Pietrzyk zmarł 2.10.2012 r. w Lublinie. Jego prochy spoczywają na cmentarzu przy Kościele Parafialnym św. Jakuba Apostoła w Głusku. Osoby, które znały Profesora, będą pamiętać go jako człowieka pogodnego i życzliwego. Był nie tylko przełożonym, naukowcem czy nauczycielem, ale przede wszystkim przyjacielem.

Prof. dr hab. inż. Andrzej WAC-WŁODARCZYK

Ur. 16.05.1947 r. w Żółkiewce. Studia inż. 1970 i zatrudnienie w WSInż. w Lublinie 1975; studia mgr – matematyka UMCS 1977; 1983 stopień doktora nauk techn., Politechnika Lubelska (PL); 1993–1999 prodziekan ds. kształcenia na Wydz. Elektrycznym PL; 1999 stopień nauk. doktora w dyscypl. Elektrotechnika (Wydział EAIiE AGH w Krakowie); od 1999 prof. nadzw. PL oraz kierownik Zakładu Elektrotechniki Teoretycznej w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii (IPEiE), czł. Senatu PL 1993–2002 i od 2005, od 2008 z-ca dyr. Instytutu PEiE; 2000–2002 prorektor ds. ogólnych PL, 2005–2008 prorektor ds. kształcenia PL, od 2012 r. prorektor ds. studenckich. 7.01.2014 r. otrzymał nominację profesora nauk technicznych. Problematyka nauk.: elektrotechnika teoret., teoria obwodów, obwody nieliniowe z elementami magnetycz., właściwości i zastosow. miękkich materiałów magnetycznych, kompatybilność elektromagnetyczna EMC i bioelektromagnetyczna. Publikacje: monografie, skrypty i rozdziały w książkach – 16, patenty – 3, artykuły w czasopismach i periodykach nauk. – 72, artykuły konferencyjne – 162, raporty niepublikowane – 41, razem 294 pozycji nauk. oraz inne publikacje – 52. Działalność w towarzystwach, redakcjach czasopism i organiz. nauk.: PTETiS – Oddział w Lublinie, czł. zarządu od 2000 r.; PTZE – czł. założyciel 1991, od 2003 r. wiceprezes; Lubelskie Towarzystwo Naukowe LTN od 1993r., od 1999 r. przewodniczący. Wydz. IV Nauk Techniczn., od 2008 r. czł. Zarządu Głównego; od 1994 r.- European Association for Education in Electrical and Information Engineering EAEEIE, Council member; Sekcja Teorii Elektrotechniki w Komitecie Elektrotechniki PAN, czł. Sekcji w kadencjach 2004-2010; PAN – oddziały w Lublinie: II Komisja Podstaw i Zastosowań Fizyki i Chemii w Technice, Rolnictwie i Medycynie – od 1999 r., XII Komisja Budowy i Eksploatacji Maszyn, Elektrotechniki, Budownictwa – od 2003 r., XV Komisja Nauk Nieliniowych, od 2003 r.; Towarzystwo Gospodarki Energetycznej w Lublinie – od 1997 r. – obecnie czł. Zarządu; czł. ogólnopolskiej Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych KAUT we wszystkich do tej pory kadencjach od 2001 r.; The American Biographical Institute od 2003 r.; PTIE, SEP – czł. Zarządu Oddz. Lubelskiego SEP, współzałożyciel Komitetu „Zastosowanie Pola EM w Medycynie”. Czł. komisji redakcyjn. w czasopismach: „Informatics Control Measurement in Economy and Environment Protection”, „Inżynieria ekologiczna”, *EEE Journal* „Electronics and Electrical Engineering” (Lithuania). 20 staży naukowych za granicą, m.in. w Istituto Elettrotecnico Nazionale Galileo Ferraris w Turynie, Włochy; University of Wales College of Cardiff, Wielka Brytania; Electrical Energy, Conversion Laboratory Faculty of Technology Kanazawa University, Japonia. Nagrody i odznaczn. m.in.: Ministra Edukacji Narodowej (1990), Rektora PL – 20, Złoty Krzyż Zasługi (1999), Medal KEN (2003), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (2003). Prywatnie: nie należy i wcześniej nie był zrzeszony w żadnej partii polit., żonaty (żona Grażyna – „podwójna” absolwentka PL), syn Maciej i córka Katarzyna pracują i mieszkają w Krakowie razem z małżonkami i wnukami A. Wac-Włodarczyka: Jagódką, Alą, Kajetanem, Marcelem i Malinką. Zainteresowania pozanaukowe: podróże, psychologia, literatura motywacyjna i biograficzna, genealogia, regionalizm, jogging, morsowanie.

Prof. dr hab. inż. Andrzej NAFALSKI

Ur. 26.10.1948 r. Absolwent WSInż. w Lublinie inż. (1970) oraz Polit. Warszawskiej mgr (1972). doktorat (1978) i habilitacja (1989). Podzielił swoją karierę akademicką prawie po równo między Polit. Lubelską a University of South Australia w Adelajdzie (oba etapy po ok. 21 lat). Na PL związany był najdłużej z Zespołem, a potem Katedrą Podstaw Elektrotechniki. W pracy badawczej koncentrował się na magnetycznych przetwornikach częstotliwości, zastosowaniach nowoczesnych materiałów magnetycznych (szkła metaliczne), metodach numerycznych w elektrotechnice i skomputeryzowanych pomiarach magnetycznych. W tej dziedzinie kierował kilkoma programami rządowymi we współpracy z Inst. Fizyki PAN w Warszawie. Podczas staży w Univ. of Cardiff i Physikalisch Technische Bundesanstalt w Braunschweigu rozwinął układ pomiarowy do pomiaru stratności szkielec metalicznych przy użyciu połowoskopsowanego testera pojedynczych pasków materiałowych, który został nazwany "testerem pasków Nafalskiego". W późniejszym okresie pracy na PL został Pełnomocnikiem Rektora do Spraw Komputeryzacji Uczelni, dyrektorem Ośrodka Obliczeniowego i założ. i kier. Zakładu Informatyki. W 1991 r. zapoczątkował sukcesy w uzyskiwaniu wielomilionowych grantów TEMPUS z Unii Europejskiej. W Australii, po 1,5 roku pracy na Curtin Univ. of Techn. w Perth, został profesorem na Univ. of South Australia, gdzie przez 13 lat pracował jako Head of School of Electr. and Inform. Eng. Obecnie ma tam hon. tytuł Adjunct Professor. Zainteresowania naukowe rozszerzyły się na zdalne laboratoria (książka "Remote Laboratories. Developm. in Electr. Eng."), human system interface, innowacje w edukacji inżynierskiej, zastosowania systemów multi-agent i innych knowledge-based systemów w psychologii, maszynowej translacji języków, analizie poznania mózgu i autonomicznej nawigacji UAV. Był kierownikiem 44 proj. bad. o wart. ponad 7 mln dol. Wypromował 11 dr, 30 mgr i setki inż. Był organizatorem, kier. i czł. kom. nauk. kilkudziesięciu międzyn. conf., recenzentem i edytorem artykułów prestiżowych żurnali, takich jak IEEE Trans., Europ. Journ. of Eng. Educ., World Trans. of Eng. and Techn. Educ. Był wielokrotnie nagradzany za doskonałość w nauczaniu, pracach bad. i inicjatywy dydakt., m.in. 2-krotnie National Eng. Excellence Award Stow. Inżynierów Australijskich (Engineers Australia) za rozwój inkluzywnych programów akad. i 'robotic peer mentoring' w szkołach średnich. Jest Fellow tego ostatniego stowarzyszenia, jak też IET i World Inst. of Eng. and Techn. Educ. Jest prezydentem Intern. Acad. Advisory Committee tej ostatniej org. W sumie przez ponad 6,5 lat był asyst. bad, postgraduate fellow i visiting professor w Techn. Univ. Wien w Austrii, Kanazawa University, Shinshu University, Nagano, Kyushu University, Fukuoka, Doshisha University, Kyoto w Japonii, Physikalisch-Technische Bundesanstalt, Braunschweig w Niemczech, Wales University, Cardiff w W. Bryt., Toronto Univ., Ryerson Univ., University of Calgary w Kanadzie, Ecole Supérieure d'Ingénieurs en Genie Electrique (ESIGELEC), Rouen, we Francji, Massachusetts Institute of Technology, Cambridge and New York Univ., Brooklyn w USA. Opublikował 36 książek, rozdziałów w książkach i zestawów oprogramow., 112 artykułów w czasop. nauk., 220 artyk. conf. i 10 patentów i zgłoszeń patentowych.

* Zdjęcie: W trakcie wyścigu Velo Adelaide, wspinaczka na 727 m Mt Lofty, 23.03.2014

Prof. dr hab. inż. Jan SIKORA

1973 – tytuł mgr inż. specj. automatyka, Politechnika Warszawska (“Stany przejściowe w tyrystorowym przekształtniku AC/AC”), 1979 – stopień doktora nauk technicznych (“Analiza numeryczna przestrzennych obwodów magnetycznych przy wymuszeniu harmonicznym na przykładzie silnika o ruchu posuwisto-obrotowym”), 1990 – stopień dr hab. (“Zagadnienia odwrotne w teorii pola elektromagnetycznego: problemy identyfikacji i projektowania”), 1998 – tytuł profesora nauk technicznych.

Zatrudnienie: 1973–1976 asystent, 1976–1979 st. asystent, 1979–1991 adiunkt, 1991–1996 adiunkt hab. w Instytucie Elektrotechniki Teoretycznej i Miernictwa Elektrycznego Politechniki Warszawskiej, 1992–1996 adiunkt hab. w Politechnice Lubelskiej, opiekun naukowy następnie kierownik Katedry Informatyki, 1996–1997 adiunkt hab. w Politechnice Krakowskiej, 1997–2004 profesor nadzw. w IETiME Politechniki Warszawskiej, 2001–2004 senior research fellow w Grupie Tomografii Optycznej Department of Computer Science, University College London (UCL), 2004–2007 profesor zwyczajny Politechniki Warszawskiej, od 2008 – profesor zwyczajny Politechniki Lubelskiej.

Problematyka naukowa: analiza numeryczna metodami elementów skończonych, elementów brzegowych i hybrydową, zagadnienia odwrotne pola elektromagnetycznego, optymalne projektowanie i rekonstrukcja kształtu, tomografia impedancyjna, wiroprowadowa, ultradźwiękowa, termiczna i optyczna, sieci neuronowe, metoda zbiorów poziomicowych, zastosowanie informatyki w edukacji. Autor 7 książek i skryptów oraz ponad 30 artykułów w czasopismach o zasięgu międzynarodowym. Nagrody Rektora Politechniki Warszawskiej: indywidualne st. II za osiągnięcia naukowe 1999, 2001, st. I 2006, Srebrny Medal na VI Międzynarodowej Wystawie Wynalazków w Chinach 2008, Srebrny Medal na 38 Międzynarodowej Wystawie Wynalazków, Nowej Techniki i Produktów w Genewie za opracowanie Nowej metody przyspieszania obliczeń dyfuzyjnej tomografii optycznej w diagnostyce medycznej 2010, nagroda indywidualna III st. Rektora PL za osiągnięcia naukowe 2010 i 2011. Członek PTETiS (od 2009 r.), Stowarzyszenia Polskich Energetyków, członek założyciel Fundacji na Rzecz Edukacji Inżynierów Elektryków, PTZE, przewodniczący Komitetu Naukowego Warsztatów Doktoranckich WD2008, WD2009, IPhD2009, WD2010, IPhD2011, WD2012, IPhDW2013, WD2013 oraz IPhDW2014. Od roku 2008 związany z kwartalnikiem IAPGOŚ.

Prof. dr hab. inż. Waldemar WÓJCIK

Ur. 2.07.1949 r. w Górkach, woj. Lubelskie. Ukończył Wydział Elektroniki Politechniki Wrocławskiej w 1975 r. i następnie podjął pracę w Zakładzie Automatyki i Pomiarów Politechniki Lubelskiej. Pracę doktorską obronił w 1985 r. w Politechnice Lubelskiej, pracę habilitacyjną w 2002 r. w Politechnice Lwowskiej. W 2009 r. otrzymał tytuł profesora nauk technicznych. W latach 2005-2013 dziekan Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej, w latach 2003-2012 kierownik Katedry Elektroniki, a od 2012 r. dyrektor Instytutu Elektroniki i Technik Informatycznych Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Dorobek naukowy obejmuje prace z zakresu

techniki sensorowej zwłaszcza w procesach spalania, spektroskopii i praktycznych zastosowań metod sztucznej inteligencji. Przewodniczący XI Konferencji Naukowej COE2010, v-ce przewodniczący Komitetu Naukowego X Konferencji COE2008, członek komitetów naukowych konferencji międzynarodowych (New Electrical and Electronic Technologies and Their Industrial Implementation, Modern Problems of Radio Engineering, Telecommunication and Computer Science, Physics and Technology of Thin Films and Nanosystems, Kwantowa Elektronika) oraz krajowych (COE, Światłowodowy i ich zastosowanie, Optoelektronika, Nowoczesna Energetyka).

Redaktor czterech tomów Proceedings of SPIE. Redakcja naukowa dwóch numerów czasopisma *Pomiary Automatyka Kontrola*. Od 2007 r. rzeczywisty członek zagraniczny Ukraińskiej Akademii Informatyki, członek Akademii Nauk Radioelektroniki Stosowanej Rosji, Ukrainy i Białorusi, od 2007 r. v-ce Prezydent Ukraińskiej Akademii Informatyki odpowiedzialny za rozwój współpracy z krajami Unii Europejskiej, członek Sekcji Optoelektroniki Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji Polskiej Akademii Nauk, członek Polskiego Stowarzyszenia Pomiarów, Automatyki i Robotyki – POLSPAR, członek Sekcji Podstaw Metrologii Komitetu Metrologii i Aparatury Naukowej PAN, członek zespołu ds. gospodarki odpadami przy UM Lublin, przewodniczący Komitetu Pomiarów POLSPAR na kadencję 2008-2011, v-ce Przewodniczący Głównej Komisji Rewizyjnej PTETiS, przewodniczący Rady Programowo-Naukowej kwartalnika naukowo-technicznego *Pomiary, Automatyka, Komputery w Gospodarce i Ochronie Środowiska* (od 2011: *Informatyka, Automatyka, Pomiary w Gospodarce i Ochronie Środowiska*), członek Zarządu Polskiego Towarzystwa Techniki Sensorowej, ekspert Departamentu Wdrażania Programów Operacyjnych w Ministerstwie Gospodarki, członek Komitetu Metrologii i Aparatury Naukowej PAN na kadencję 2011-2014, od 2003 roku Przewodniczący Rady Nadzorczej Lubelskiego Parku Naukowo-Technologicznego sp. z o.o. Jest członkiem rad nadzorczych spółek prawa handlowego, doktorem honoris causa uczelni Ukrainy i Kazachstanu. Za działalność dydaktyczną, naukową i organizacyjną odznaczony wieloma nagrodami uczelnianymi oraz odznaczeniami państwowymi.

Dr hab. inż. Jan KOLANO, prof. PL

Ur. 18.09.1950 r. w Krasnymstawie. W 1974 roku ukończył studia wyższe na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej uzyskując dyplom magistra inżyniera elektryka o specjalności „Elektrotechnika przemysłowa”.

Od 1.09.1974 r. rozpoczął pracę zawodową w Instytucie Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie na stanowisku asystenta. W 1975 r. odbył półroczny staż naukowy w Instytucie Elektryfikacji i Automatykacji Górnictwa Politechniki Śląskiej w Gliwicach.

W okresie tym uczestniczył w badaniach naukowych prowadzonych w dziedzinie górnictwa przez Politechniki Śląską i Lubelską. W wyniku tych badań w 1983 r. obronił pracę doktorską pt. „Analiza i badanie wybranych metod elektrofizycznych do rozprężania skał i minerałów kopalnych”.

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk technicznych został mianowany na stanowisko adiunkta w Politechnice Lubelskiej. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie elektrotechniki w dyscyplinach napędu elektrycznego i systemów fotowoltaicznych uzyskał 3.07.2002 r. na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej na podstawie rozprawy pt. "Systemy fotowoltaiczne zasilające elektryczne układy napędowe".

Podczas pracy zawodowej aktywnie uczestniczył w realizacji kilkunastu projektów badawczych KBN w tym jednego zamawianego i jednego celowego zakończonych w 2003 r. wdrożeniem do produkcji seryjnej sterownika i całego systemu sterowania dźwigów osobowych.

Jest członkiem Sekcji Energoelektroniki i Napędu Elektrycznego Komitetu Elektrotechniki Polskiej Akademii Nauk, a w 1996 powierzono mu funkcję Sekretarza Naukowego Redakcji i Sekretarza Rady Redakcyjnej Serii Wydawniczej „Postępy Napędu Elektrycznego i Energoelektroniki”. Funkcję tę pełnił nieprzerwanie do 2005 r.

Jest członkiem Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Towarzystwa Energetyki Słonecznej oraz członkiem Lubelskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej.

W 1997 roku otrzymał Zespołową Nagrodę Ministra Edukacji Narodowej. W 1998 r. Minister Edukacji Narodowej nadał mu „Medal Komisji Edukacji Narodowej”. W 1999 r. postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej odznaczony został Brązowym, a w 2003 r. Srebrnym Krzyżem Zasługi. Za działalność naukowo-badawczą i dydaktyczną wielokrotnie był nagradzany Nagrodą JM Rektora Politechniki Lubelskiej.

W całym dorobku naukowym dr hab. inż. J. Kolano znajdują się: 3 książki, 60 artykułów i referatów, 16 raportów ze zrealizowanych projektów badawczych, 6 zgłoszeń patentowych i 3 wdrożonych patentów. Był promotorem ponad 150 prac dyplomowych inżynierskich i magisterskich

1.09.2003 r. został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego Politechniki Lubelskiej w Katedrze Napędów i Maszyn Elektrycznych a od 1.10.2003 r. do października 2012 r. był kierownikiem tej Katedry.

Dr hab. Paweł ZHUKOWSKI, prof. PL

Ur. w 1950 r. w Mińsku na Białorusi. Wykształcenie, stopnie naukowe: 1972 – mgr fizyki, Wydział Fizyki, Państwowy Uniwersytet Białoruski w Mińsku, 1980 – doktor nauk matematyczno-fizycznych, Państwowy Uniwersytet Białoruski w Mińsku, 1992 – doktor hab., Wydział Matematyki i Fizyki, Uniwersytet Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie, specjalność – fizyka. Praca zawodowa: 1972–1976 asystent, Państwowy Uniwersytet Białoruski w Mińsku. 1976–1979 doktorant, Państwowy Uniwersytet Białoruski w Mińsku. 1979–1986 starszy wykładowca, Politechnika Białoruska w Mińsku.

1986–1993 adiunkt, Kierownik Zakładu Fizyki i Chemii Nanowymiarowych Struktur, Państwowy Uniwersytet Białoruski w Mińsku, 1993 do chwili obecnej – profesor nadzwyczajny Politechniki Lubelskiej, a od 2003 r. kierownik Katedry Urządzeń Elektrycznych i Techniki Wysokich Napięć.

Dydaktyka: wykłady, seminaria dyplomowe, ćwiczenia laboratoryjne. Autor trzech skryptów, współautor podręcznika akademickiego. Opracował 15 nowych ćwiczeń laboratoryjnych. Wypromował około 100 inżynierów i magistrów.

Badania naukowe: zastosowanie technik jonowych do modyfikacji właściwości materiałów elektrotechnicznych, wytwarzanie, badanie i symulacja komputerowa właściwości nanokompozytów metale ferromagnetyczne-matryca dielektryczna. Pod jego opieką dwóch pracowników katedry obroniło rozprawy habilitacyjne. Wypromował siedmiu doktorów. Jest autorem 2 i współautorem 3 monografii naukowych, ponad 100 artykułów z tzw. listy filadelfijskiej, ponad 50 artykułów z listy B MNiSW, wiele referatów wygłoszonych na międzynarodowych konferencjach naukowych, 12 patentów i 6 zgłoszeń patentowych. Był recenzentem 7 doktoratów, 7 monografii i skryptu.

Działalność organizacyjna: Przewodniczący ośmiu Międzynarodowych Konferencji NEET – New Electrical and Electronic Technologies and Their Industrial Implementation (Polska), współprzewodniczący dziewięciu Międzynarodowych Konferencji ION – Ion Implantation and Other Application of Ions and Electrons (Polska), członek Międzynarodowego Komitetu Programowego dziesięciu Międzynarodowych Konferencji Interaction of Radiation with Solids (Białoruś); Międzynarodowego Komitetu Programowego trzech Międzynarodowych Konferencji Radiation Interaction with Material and Its Use in Technologies, (Kowno, Litwa), członek Międzynarodowych Komitetów Programowych siedmiu czasopism naukowo-technicznych w Polsce, Rosji, na Ukrainie i na Białorusi.

Odznaczenia i nagrody: Krzyż Oficerski Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej (2012), Krzyż Kawalerski Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej (2003), Medal Komisji Edukacji Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej (2005), 13 Nagród Rektora Politechniki Lubelskiej za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne.

Prof. dr hab. inż. Henryka Danuta STRYCZEWSKA

Ur. 19.01.1952 r. w Lublinie. W 1971 r. ukończyła I Liceum Ogólnokształcące im. Stanisława Staszica w Lublinie. Studia wyższe odbyła w latach 1971–1976 na Wydziale Elektrycznym ówczesnej Wyższej Szkoły Inżynierskiej uzyskując, według indywidualnego toku studiów, dyplom magistra inżyniera elektryka W 1976 r. rozpoczęła pracę na stanowisku asystenta stażysty w Katedrze Podstaw Elektrotechniki. Pracując na stanowisku asystenta stażysty ukończyła z wyróżnieniem Podyplomowe Studium Kształcenia Pedagogicznego na Wydziale Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu Marii Skłodowskiej-Curie w Lublinie.

Od początku pracy naukowej, główną dziedziną jej zainteresowań, była teoria obwodów nieliniowych, a w szczególności obwody z elementami ferromagnetycznymi i transformatory specjalne. W tej problematyce wykonała pod kierunkiem prof. Tadeusza Janowskiego rozprawę doktorską zatytułowaną „Analiza pracy magnetycznego potrajacza częstotliwości jako źródła zasilania odbiornika nieliniowego na przykładzie wytwornicy ozonu”, na podstawie której Rada Naukowa Instytutu Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej Politechniki Lubelskiej w dniu 4.06.1986 r. nadała jej stopień doktora nauk technicznych. W październiku 1986 roku awansowała na stanowisko adiunkta, na którym pracowała do września 1999 r. Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskała w 1999 r. w Instytucie Elektrotechniki w Warszawie na podstawie monografii habilitacyjnej „Elektromagnetyczny układ zasilania reaktorów plazmowych ze ślizgającym się wyładowaniem łukowym”. W 2000 r. Katedra Podstaw Elektrotechniki została przekształcona w Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii, w którym utworzono 3 zakłady, i w którym objęła kierownictwo zakładu Technik Komputerowych w Elektrotechnice. W styczniu 2004 r., z rekomendacji odchodzącego wówczas na emeryturę Prof. Tadeusza Janowskiego, została powołana na stanowisko dyrektora Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii. Tytuł naukowy profesora nauk technicznych uzyskała w 2010 r. i rok później została zatrudniona na stanowisku profesora zwyczajnego. W majowych wyborach 2012 r. została dziekanem Wydziału Elektrotechniki i Informatyki na kadencję 2012/2016.

Odbyła 11 staży naukowych krótko- i długoterminowych w kraju i zagranicą w następujących uczelniach i jednostkach naukowo-badawczych: Dipartimento di Ingegneria Elettrica Uniwersytetu „La Sapienza” w Rzymie (5 miesięcy), Electrical Energy Conversion Laboratory Uniwersytetu Kanazawa w Japonii (1 miesiąc), Uniwersytet w Orleanie we Francji (kilka staży 1-2 tyg.) oraz w Wolfson Centre for Magnetic Technology, College of Cardiff Uniwersytetu Walijskiego (2 staże po 1 miesiącu). W roku akademickim 2003/2004, na zaproszenie Uniwersytetu Kumamoto, kierowała przez rok katedrą Advanced Technology for Electric Energy na wydziale Electrical and Computer Engineering uniwersytetu Kumamoto w Japonii. Prowadziła wykłady i badania wspólnie z pracownikami Laboratory of Energy Conversion, dotyczące wytwarzania nietermicznej plazmy za pomocą wyładowań barierowych oraz jej wykorzystania w procesach sterylizacji i dezynfekcji gleby. W wyniku badań

opublikowała wspólnie z naukowcami japońskimi ponad 10 publikacji w czasopismach z listy filadelfijskiej, takich jak: Plasma Processes and Polymers, Advanced Oxidation Technologies, Thin Solid Films. Dzięki pobytowi w Japonii, z jej inicjatywy, została nawiązana współpraca z Uniwersytetem w Sojo w Kumamoto, a formalna umowa o współpracy między Politechniką Lubelską i Uniwersytetem Sojo została podpisana w grudniu 2007. Współpraca ta jest żywa i owocna, o czym świadczą wizyty studentów i pracowników uczelni japońskich w organizowanych przez Politechnikę Lubelską konferencjach, sympozjach i warsztatach doktoranckich, wspólne badania i publikacje, a także liczne staże i wizyty studentów i pracowników Politechniki Lubelskiej w uniwersytetach Kanazawa, Sojo, Saga i Kumamoto.

Dziedziny pracy naukowo-badawczej i dydaktycznej prof. Henryki D. Stryczewskiej obejmują: elektrotechnikę teoretyczną i stosowaną, technologie plazmowe, obwody nieliniowe z elementami magnetycznymi, specjalne transformatory. Aktualnie, prowadzi badania z zakresu biotechnologicznych zastosowań nietermicznej plazmy generowanej wyładowaniami elektrycznymi przy ciśnieniu atmosferycznym, a także z zakresu energetyki odnawialnych źródeł odnawialnych i ich wykorzystania do zasilania urządzeń plazmowych.

W swoim dorobku naukowym posiada ponad 220 opracowań naukowych, w tym około 140 artykułów w czasopismach recenzowanych, 5 patentów, 8 monografii i rozdziałów w książkach. Wypromowała 4. doktorów nauk technicznych a kolejnych 5 doktorantów prowadzi pod jej opieką badania naukowe oraz ponad 100 inżynierów i magistrów inżynierów.

Uczestniczy w aplikowaniu, realizacji (w tym koordynowaniu) i w recenzowaniu jako ekspert projektów badawczych krajowych (MNiSW, NCN i NCBiR, POIG, POKL) oraz zagranicznych, w ramach programów UE. W okresie od 2000 do 2014 r. brała udział jako kierownik, główny wykonawca bądź koordynator w 3 projektach międzynarodowych (w programach 5 PR i 7 PR) oraz w 7 projektach krajowych (rozwojowy, promotorskie, współfinansowane, własne); przygotowała jedną recenzję projektu międzynarodowego i ponad 30. Recenzji projektów krajowych. Recenzuje prace doktorskie, monografie habilitacyjne i profesorskie.

Bierze udział w pracach organizacji i towarzystw oraz komitetów naukowych konferencji, m.in. w: IEEE (senior member od 2012 r.), SEP (wiceprezes OL nieprzerwanie od 2006 r.), PTETiS (skarbnik OL, przewodnicząca OL od czerwca 2014 r.), komitety naukowe konferencji ELMECO, SPETO, MiSPE, HAKONE. Przewodniczy Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej OL PAN.

Najważniejsze wyróżnienia za pracę naukową, dydaktyczną i organizacyjną to dwie nagrody zespołowe MNiSW za działalność naukową, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złota Honorowa Odznaka SEP, Srebrna odznaka PTETiS oraz kilka nagród Rektora PL.

Jest mamą dorosłych dzieci Małgorzaty i Macieja i babcią Jagódki i Malinki. Córka jest psychoterapeutką, a mąż Zbigniew i syn Maciej są inżynierami elektrykami, absolwentami Wydziału Elektrotechniki i Informatyki, odpowiednio z 1975 i 2004 roku.

Prof. dr hab. inż. Piotr KACEJKO

Ur. w 1955 r. w Lublinie. Absolwent Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej. Pracę zawodową rozpoczął w swojej macierzystej uczelni w 1979 r. jako asystent. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1983 r. W latach 1983–1999 pracował jako adiunkt w Katedrze Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń, której od 2006 r. jest kierownikiem.

Po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej został zatrudniony w 2000 r. na stanowisku profesora nadzwyczajnego, a po uzyskaniu w 2006 r. tytułu profesora – na stanowisku profesora zwyczajnego.

Specjalizuje się w analizie systemów elektroenergetycznych, szczególnie w stanach awaryjnych oraz w metodach numerycznych związanych z ich analizą.

Jest jednym z twórców programów komputerowych do obliczeń zwarciowych wykorzystywanych w wielu jednostkach energetyki. Był stażystą Uniwersytetu w Glasgow w Szkocji, gdzie brał udział w pracach nad przesyłem mocy na duże odległości. Przez 6 lat pracował w Zakładzie Energetycznym Lublin jako specjalista do spraw informatyki. Brał udział we wdrażaniu w przedsiębiorstwie Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. projektów związanych ze sterowaniem systemem, takich jak Dyster oraz Eurorynek.

Jest autorem ponad 200 artykułów, referatów i raportów badawczych oraz współautorem książki „Zwarcia w systemach elektroenergetycznych”, wykorzystywanej szeroko przez studentów i inżynierów.

Ostatnio wykonywane prace dotyczą wyznaczania możliwości przyłączeniowych systemu elektroenergetycznego, oceny skutków załączeń elementów sieci w warunkach awaryjnych oraz badania stabilności w planowaniu rozwoju systemu.

Za prace naukowo-badawcze związane z wdrażaniem informatyki w energetyce oraz działalność wydawniczą uzyskał 3-krotnie nagrodę Ministra Edukacji Narodowej. Prowadzi zajęcia dydaktyczne z przedmiotów: praca systemów elektroenergetycznych, zwarcia, bezpieczeństwo użytkowania urządzeń elektrycznych. Wypromował ponad 60 dyplomantów.

Jest członkiem Sekcji Systemów Elektroenergetycznych Komitetu Elektrotechniki PAN, członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej oraz amerykańskiego stowarzyszenia IEEE.

Od 1.09.2012 r. pełni funkcję rektora Politechniki Lubelskiej.

Jest propagatorem sportu rekreacyjnego, ukończył 13 biegów maratońskich i 2 ultramaratony.

Dr hab. inż. Janusz PARTYKA, prof. PL

Ur. 1.12.1956 r. w Namysłowie w rodzinie nauczycielskiej. Szkołę podstawową i średnią ukończył w Bychawie. W 1975 r. zdał egzamin wstępny na Politechnice Gdańskiej i został oddelegowany na studia do Leningradu. Studiował tam w Leningradzkim Uniwersytecie Elektrotechnicznym do 1981 r. otrzymując tytuł magistra inżyniera elektroniki ze specjalizacją półprzewodniki i dielektryki.

W tym samym roku rozpoczął pracę na Politechnice Lubelskiej w Katedrze Elektroenergetyki, W roku 1984 nawiązał współpracę z zespołem naukowym prof. Dariusza Mączki z Instytutu Fizyki UMCS w Lublinie zajmującym się badaniami z dziedziny implantacji jonowej. Efektem tych prac była obroniona w 1990 r. na Wydziale Matematyki i Fizyki Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie rozprawa doktorska pt. „Badania nad optymalizacją procesu implantacji jonowej”. Po obronie rozprawy doktorskiej już jako adiunkt prowadził wykłady z inżynierii materiałowej i podstaw elektroniki. Od 1994 r. rozpoczęła się jego współpraca z prof. Pawłem Żukowskim, poświęcona badaniu własności elektryczno-fizycznych cienkich warstw modyfikowanych za pomocą technik jonowych. Prace te dotyczyły możliwości zastosowań zmodyfikowanych materiałów do budowy elektronicznych układów scalonych o lepszych własnościach i mniejszych gabarytach. Na podstawie tych badań napisał rozprawę habilitacyjną pt. „Dielektryczne własności półprzewodników z wysokotemperaturową wymianą ładunków”, którą obronił na Wydziale Fizyki Państwowego Uniwersytetu Białoruskiego w Mińsku, uzyskując stopień doktora habilitowanego.

Jest autorem lub współautorem ponad 150 prac naukowych, opiekunem kilku doktorantów, wypromował kilkudziesięciu magistrów i inżynierów. Od 2001 roku pełni funkcję uczelnianego społecznego inspektora pracy w Politechnice Lubelskiej. Posiada dyplomy Międzynarodowej Organizacji Pracy w Turynie i Szwedzkiej Organizacji do spraw Szkoleń AmuGruppen w zakresie szkoleń dorosłych. Był przewodniczącym i członkiem komitetów naukowych szeregu cyklicznych konferencji poświęconych tematyce elektroenergetycznej i nowoczesnym technologiom.

Dwukrotnie był zapraszany jako profesor wizytujący z cyklem wykładów do różnych uczelni technicznych w Kazachstanie. Obecnie pracuje na stanowisku profesora nadzwyczajnego na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Zainteresowania naukowe dotyczą materiałów i technologii elektrotechnicznych.

Dr hab. inż. Stefan F. SZUBA

Ur. w 1948 r. w Lublinie. Absolwent II LO im. Hetmana Jana Zamoyskiego w Lublinie. Studia wyższe ukończył w 1972 r. na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej. W tym samym roku rozpoczął pracę na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie w Zespole Automatyki i Elektroniki kierowanym wówczas przez doc. Tadeusza Latochę. W 1977 r. obronił doktorat w Politechnice Warszawskiej, w dyscyplinie elektronika, specjalność energoelektronika – promotorem doktoratu był prof. H. Tunia, a w 1985 r. uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie energoelektronika. W latach 1980–1982 odbył staż naukowy jako visiting research fellow w Power Electronics/Control Group, w Institute of Science and Technology, Department of Electrical Engineering Uniwersytetu Manchester (UMIST) w Wielkiej Brytanii, a w latach 1984–1986 pracował w Nigerii w School of Engineering jako starszy wykładowca.

W 1986 r. wyjechał na stałe do USA. Pracował w firmach: Advance Transformer (Philips Lighting) w Rosemont IL, Rofin Sinar Laser (Siemens) w Plymouth MI i w Cobasys (Bosch), Orion MI, w których zajmował się, m.in. rozproszonymi instalacjami sterowania oświetleniem w inteligentnych budynkach oraz badaniami i rozwojem nowych konstrukcji zasilaczy dla laserów gazowych dużej mocy oraz sterowaniem systemów baterii wysokiego napięcia do zastosowań w napędach hybrydowego samochodu. Jest autorem licznych patentów z tej problematyki.

Prof. dr hab. Marek KOSMULSKI

Ur. 30.07 1956 r. w Lublinie. Mgr chemii 1979, dr chemii 1984, dr hab. chemii 1995 (UMCS), prof. zw. chemii 2009 (Politechnika Warszawska). Pracował na UMCS i w Instytucie Katalizy PAN w Krakowie. Pracownik Politechniki Lubelskiej od 1997 r. Był kierownikiem katedry. Stypendysta Fundacji Humboldta. Członek komitetu redakcyjnego Journal of Colloid and Interface Science (2007-2009) i Colloids and Surfaces A (od 2010 r.). Zainteresowania naukowe: podwójna warstwa elektryczna, zjawiska elektrokinetyczne, niskotemperaturowe ciecze jonowe, rozpuszczalniki niewodne i mieszane, przeróbka kopalni, utylizacja odpadów nuklearnych, migracja metali ciężkich w środowisku naturalnym, otrzymywanie materiałów o kontrolowanej porowatości, informacja naukowa i bibliometria. Autor trzech z trzech i siedmiu z dziesięciu najczęściej cytowanych publikacji w historii Politechniki Lubelskiej (wg bazy Scopus). Hobby: brydż, etykiety z sera.

Więcej informacji na <http://marek.kosmulski.org/>.

Dr hab. inż. Wojciech JARZYNA, prof. PL

Ukończył studia na AGH w Krakowie, Wydział Elektrotechniki Automatyki i Elektroniki, specjalność Automatykacja i Elektryfikacja Kopalń (1980). Stopień doktora nauk technicznych w 1991 r. w dyscyplinie elektrotechnika, stopień dr hab. w specjalności automatyka napędu elektrycznego w listopadzie 2004 r. Od 2006 r. zatrudniony jest na stanowisku prof. nzw. Politechniki Lubelskiej.

W kadencji 2012–2016 pełni funkcję prodziekana ds. nauki Wydziału Elektrotechniki i Informatyki, kierownika studium doktoranckiego w dyscyplinie elektrotechnika oraz kierownika Katedry Napędów i Maszyn Elektrycznych.

W minionych latach był prezesem Związku Zawodowego Unia Profesorów Polskich przy Politechnice Lubelskiej, Prezesem Koła Zakładowego SEP przy PL oraz członkiem zarządu towarzystw naukowych i przewodniczącym kilku komisji senackich Politechniki Lubelskiej.

Główne zainteresowania naukowe obejmują: energetykę wiatrową, sterowanie układami generatorów elektrowni wiatrowych, regulację i sterowanie aktywnymi piezoelektrycznymi układami kompozytowymi oraz estymację i identyfikację trudno mierzalnych zmiennych i parametrów układu napędowego.

Wykładane obecnie przedmioty to: elektromechaniczne systemy napędowe i energetyka wiatrowa na II stopniu kształcenia, przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej na studiach doktoranckich oraz w języku angielskim na I stopniu kształcenia: napęd elektryczny (electrical drives) oraz maszyny elektryczne (electrical machines).

Przynależność do Organizacji: Stowarzyszenie Elektryków Polskich SEP, IEEE, Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, Lubelskie Towarzystwo Naukowe, ZZ „Unia Profesorów Polskich” przy Politechnice Lubelskiej i inne polskie i zagraniczne organizacje.

Dr hab. inż. Jarosław SIKORA, prof. PL

Ur. w 1956 r. w Osinnikach. Jest absolwentem Politechniki Warszawskiej Wydziału Elektroniki i UMCS Wydziału Mat.-Fiz.-Chem. na kierunku fizyka. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1995 r. w Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej, stopień doktora habilitowanego w 2006r w Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Pracę zawodową rozpoczął 1980 r. w Oddziale Zakładu Doświadczalnego „Techpan” Instytutu Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk w Puławach, jako młodszy konstruktor, od 1986 r. był zatrudniony w Państwowym Instytucie Geologicznym w Warszawie, jako elektronik, z miejscem pracy w Instytucie Fizyki UMCS. W Politechnice Lubelskiej jest zatrudniony od 1989 r., początkowo na etacie asystenta, następnie adiunkta a obecnie profesora nadzwyczajnego. Od 2010 r. pełni obowiązki kierownika Katedry Automatyki i Metrologii Politechniki Lubelskiej.

W ramach pracy dydaktycznej realizuje zajęcia z zakresu metrologii, seminaria dyplomowe, pełni obowiązki przewodniczącego VI Komisji Prac Dyplomowych, promotora przewodów doktorskich, należy do komisji przeprowadzającej egzaminy doktorskie w zakresie dyscypliny podstawowej, jest członkiem Rady Programowej studiów doktoranckich oraz Rady Programowej opiniującej programy kształcenia na kierunku Elektrotechnika.

W pracy naukowej zajmuje się implementacją algorytmów przetwarzania sygnałów pomiarowych w układach regulacji przeznaczonych dla narzędzi pomiarowych spektrometrii mas, w aspekcie poprawy ich dokładności oraz powtarzalności wyników pomiarów. W tym zakresie kierował dwoma projektami badawczymi KBN, jest autorem i współautorem siedmiu patentów oraz prac opublikowanych, między innymi, w Measurement Science and Technology, Vacuum, Rapid Communication in Mass Spectrometry, Przegląd Elektrotechniczny. Pracuje w stałej Komisji ds. Badań i Rozwoju Kadry Wydziału Elektrotechniki i Informatyki oraz senackiej Komisji ds. Rozwoju Kadry Politechniki Lubelskiej

Jest członkiem rzeczywistym Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej Oddziału Lubelskiego, należy do Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Polskiego Towarzystwa Techniki Sensorowej, Polskiego Towarzystwa Fizycznego i Polskiego Towarzystwa Próżniowego.

W ramach działalności organizacyjnej pełni obowiązki Rzecznika Dyscyplinarnego dla Studentów Politechniki Lubelskiej oraz Prezesa ZZ „Unia Profesorów Polskich” przy Politechnice Lubelskiej.

Wyróżniony został nagrodami Rektora Politechniki Lubelskiej za działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną

Dr hab. Elżbieta JARTYCH, prof. PL

Ur. 6.11.1964 r. w Radomiu. Po ukończeniu VI LO im. J. Kochanowskiego w Radomiu w 1983 r. rozpoczęła studia na kierunku fizyka na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Od 1.09.1988 r. pracuje w Politechnice Lubelskiej kolejno na stanowiskach asystenta, adiunkta, od 1.02.2005 profesora nadzwyczajnego. Pełniła funkcje: kierownika Zakładu Fizyki Doświadczalnej 1.04.2004–30.09.2010 oraz zastępcy dyrektora Instytutu Fizyki 1.04.2009–30.09.2010 na Wydziale Podstaw Techniki PL. Od 1.05.2012 jest kierownikiem Zakładu Elektroniki i Fizyki Technicznej w Instytucie Elektroniki i Technik Informatycznych Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL. Jest także Inspektorem Ochrony Radiologicznej od 2002 r. W działalności naukowej zajmuje się zastosowaniem spektroskopii efektu Mössbauera do: badań oddziaływań nadształtnych w różnorodnych materiałach na bazie żelaza, badań właściwości magnetycznych cienkich warstw i układów wielowarstwowych metodą elektronów konwersji wewnętrznej, badań procesów redukcji tlenków żelaza oraz badań struktury i właściwości magnetycznych ceramiek multiferroicznych. Jest autorem ok. 85 publikacji, w tym 1 monografii, 50 artykułów z Impact Factor cytowanych ponad 450 razy. Jest głównym organizatorem corocznego Seminarium Bezpieczeństwa Jądrowego odbywającego się na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL od 2011 r. Aktywnie uczestniczyła w ponad 50 konferencjach zagranicznych i krajowych. Była członkiem komitetu naukowego Ogólnop. Seminarium Spektroskopii Mössbauerowskiej OSSM'2008, Kraków – Koninki, Polska, członkiem National Advisory Committee of International Symposium on Metastable and Nano Materials 27–31.08.2006, Warsaw, Poland, członkiem komitetu organizacyjnego OSSM'2012 w Kazimierzu Dolnym i redaktorem merytorycznym materiałów konferencyjnych. Zrealizowała grant badawczy KBN w latach 1996–1998 oraz grant promotorski MNiSW w latach 2009–2011. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Fizycznego od 1999, w tym członkiem Zarządu Oddziału Lubelskiego PTF w latach 2001–2005, zastępcą przewodn. w kadencji 2005-2007 oraz korespondentem Oddziału Lubelskiego PTF do czasopisma „Postępy Fizyki”. Od 2011 r. członek Zarządu III Wydziału Nauk Matematyczno-Fizyczno-Chemicznych Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, od 2013 członek Polskiego Towarzystwa Fotonicznego. Otrzymywała wielokrotnie nagrody Rektora PL za działalność naukową oraz Brązowy Krzyż Zasługi w 2004 r. W procesie dydaktyczno-wychowawczym prowadzi wykłady z fizyki, energetyki jądrowej, podstaw rezonansu magnetycznego. Była opiekunem studentów i praktyk zawodowych dla kierunku fizyka techniczna w latach 2008–2012. Jest koordynatorem programu LLP-ERASMUS dla kierunku fizyka techniczna od 2009. W latach 2006–2009 zorganizowała wycieczki edukacyjne dla studentów do Instytutu Energii Atomowej w Świerku. Jej szczególnym osiągnięciem dydaktycznym jest zorganizowanie i uruchomienie nowoczesnego Laboratorium Konwersji Energii Odnawialnej w ramach realizacji projektu unijnego pt. „Polub Polub” (Program Operacyjny Kapitał Ludzki Priorytet IV „Szkolnictwo wyższe i nauka”) w latach 2010–2011.

Prof. dr hab. Adam BOBROWSKI

Ur. w 1964 r. w Lublinie. Szkołę podstawową i liceum ogólnokształcące ukończył w Biłgoraju, gdzie jego nauczycielami matematyki byli Jerzy Futymski i Marian Wlezień. W 1983 roku rozpoczął studia matematyczne na UMCS w Lublinie. Pod wpływem wykładów prof. dr. hab. Tadeusza Leżańskiego zainteresował się analizą funkcjonalną i teorią operatorów. W roku 1988 z wyróżnieniem ukończył studia; promotorem pracy magisterskiej był prof. dr hab. Andrzej Lasota, który wprowadzał go w podstawy teorii

półgrup operatorów oraz w zagadnienia dotyczące ich asymptotyki w kontekście procesów stochastycznych i modelowania matematycznego w biologii.

Przez rok, jeszcze jako student, związany był z Akademią Rolniczą (dziś Uniwersytetem Przyrodniczym), ale od 1988 r., za namową prof. dr. hab. Jana Kisińskiego (zob. biogram w tym samym tomie), rozpoczął pracę w Politechnice Lubelskiej. Pod kierunkiem swojego wielkiego mistrza analizował tu szereg przykładów procesów stochastycznych w ramach teorii półgrup operatorów, a w szczególności zagadnienia związane ze zbieżnością takich procesów w przypadku, gdy ich przestrzeń stanów w granicy się „kurczy”. Pracę doktorską na ten temat, której promotorem był prof. Kisiński, obronił w roku 1994 w Instytucie Matematycznym PAN.

Po doktoracie nawiązał współpracę z prof. Markiem Kimmlem z Uniwersytetu im. W.M. Rice'a w Houston. W jej wyniku w 1997 roku wyjechał do USA, gdzie razem z wyżej wymienionym oraz światowej sławy genetykiem R. Chakrabortym pracował nad modelowaniem dryfu genetycznego.

W 2002 r. wrócił do Polski. Rok później habilitował się na Uniwersytecie Śląskim; rozprawa dotyczyła odwracania przekształcenia Laplace'a dla funkcji o wartościach w przestrzeniach Banacha. Od roku 2003 jest kierownikiem Katedry Matematyki wydziału Elektrotechniki i Informatyki, którą przejął po prof. Kisińskim. Czterokrotnie, w wyniku ogólnopolskiego konkursu, otrzymywał specjalne stanowisko badawcze w Instytucie Matematycznym Polskiej Akademii Nauk. W roku 2011 prezydent RP nadał mu tytuł profesora nauk matematycznych.

Działalność naukowa prof. Bobrowskiego nadal koncentruje się wokół procesów stochastycznych występujących w biologii. Interesował go między innymi dryf genetyczny, ścieżki sygnałowe w komórkach, modelowanie neurotransmiterów oraz populacji ze strukturą wiekową i przestrzenną. Z matematycznego punktu widzenia zagadnienia te prowadziły go między innymi do badania półgrup operatorów generowanych przez kombinacje wypukłe generatorów innych półgrup oraz różnego rodzaju zaburzeń osobliwych, w tym osobliwych zaburzeń warunków brzegowych. Kilka prac poświęcił także rozwinięciu genialnej metody obrazów Kelvina jako sposobu na generowanie półgrup operatorów.

Poza standardową działalnością dydaktyczną, prowadził wykłady dla studentów, doktorantów i pracowników UMCS, Politechniki Warszawskiej, IM PAN, Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytetu Houstońskiego (USA), Uniwersytetu im. W.M. Rice'a (USA), Uniwersytetu Kwa-Zulu (RPA), Uniwersytetu w Ulm (Niemcy) itd. Wypromował jednego doktora (dwa kolejne doktoraty w przygotowaniu), wydał ponad 40 prac naukowych i dobrze przyjętą monografię „Functional Analysis for Probability

and Stochastic Processes" (Cambridge University Press, 2005) – dwie kolejne przygotowane dla Springer Verlag i Cambridge University Press.

Profesor Bobrowski do dziś podkreśla przemożny wpływ jaki wywarli na niego jego nauczyciele: prof. prof. A. Lasota i J. Kisiński.

Dr hab. inż. Oleksandra HOTRA, prof. PL

Ur. 29.12.1965 roku we Lwowie. Ukończyła studia na Politechnice Lwowskiej – Wydział Elektryczno-Fizyczny (1989). Doktorat obroniła w Instytucie Fizyki Akademii Nauk Ukrainy w Kijowie (1996), a habilitację na Politechnice Lwowskiej (2002). W roku 2007 otrzymała tytuł profesora nadany przez Ministerstwo Edukacji i Nauki Ukrainy.

Po ukończeniu studiów podjęła pracę na stanowisku asystenta stażysty w Katedrze Fizyki Lwowskiego Technicznego Instytutu Leśnictwa, w której pracowała w latach 1989-1995.

W 1995 roku podjęła pracę na stanowisku asystenta w Katedrze Biofizyki i Aparatury Medycznej na Wydziale Farmaceutycznym Lwowskiego Narodowego Uniwersytetu Medycznego, gdzie w 2001 r. została awansowana na stanowisko docenta. W latach 2004–2005 pracowała na stanowisku profesora w Katedrze Biofizyki i Aparatury Medycznej, a w latach 2005–2010 – nadal pracując na stanowisku profesora – była kierownikiem Katedry Informatyki Medycznej Lwowskiego Narodowego Uniwersytetu Medycznego. W latach 2003–2008 pracowała na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej im. B. Markiewicza w Jarosławiu.

Na Politechnice Lubelskiej pracuje od 2005 r. na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze Elektroniki; od 2012 r. jest Kierownikiem Zakładu Teleinformatyki i Diagnostyki Medycznej Instytutu Elektroniki i Technik Informatycznych Politechniki Lubelskiej.

Prowadziła zajęcia z przedmiotów: fizyka, fizyka medyczna i biologiczna oraz aparatura medyczna, biofizyka, metody analizy fizycznej i metrologia, matematyka wyższa, informatyka medyczna, podstawy technologii informatycznych, technologie informacyjne według standardów UE, podstawy elektroniki, podstawy elektroniki i energoelektroniki i elektroniczna aparatura medyczna.

W swoim dorobku ma 11 monografii, ponad 60 artykułów w czasopismach naukowych oraz 19 patentów. W pracy badawczej zajmuje się badaniem materiałów ciekłokrystalicznych, opracowaniem ciekłokrystalicznych czujników wielkości fizycznych, m. in. temperatury oraz zastosowaniem elektroniki i informatyki w medycynie.

Jest członkiem Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, Polskiego Stowarzyszenia Fotonicznego i Rady Programowo-Naukowej czasopisma naukowego „Pomiary, Automatyka, Komputery w Gospodarce i Ochronie Środowiska”.

Dr hab. Krystyna MARCZEWSKA-BOCZKOWSKA, prof. PL

Pracuje w Politechnice Lubelskiej od 1977 r., czyli od ukończenia studiów na Wydziale Matematyki Fizyki i Chemii UMCS w Lublinie. Początkowo, w latach 1977–1979, pracowała na stanowisku chemika, następnie od roku 1980 na etacie asystenta i starszego asystenta w Zakładzie Elektrochemii Instytutu Matematyki Fizyki i Chemii PL. W roku 1988 uchwałą Rady Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej uzyskała stopień doktora nauk technicznych w zakresie technologii chemicznej. W tym samym roku została zatrudniona na stanowisku adiunkta w Katedrze Technologii Chemicznej i Elektrochemii. W latach 2008–2011 pełniła funkcje kierownika Zakładu Elektrochemii w Katedrze Energetyki i Elektrochemii Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL. W dniu 1.03.2011 r. została przeniesiona na etat starszego wykładowcy w tej jednostce. W dniu 6.12.2011 r. uchwałą Rady Wydziału Metali Nieżelaznych Akademii Górniczo-Hutniczej uzyskała stopień dr. hab. w dziedzinie nauk technicznych, specjalność inżynieria materiałowa. W dniu 1.05.2012 została przeniesiona na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Katedrze Energetyki i Elektrochemii Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Od 1.10.2012 pełni funkcje kierownika Zakładu Elektrochemii w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Zainteresowania naukowe dr hab. Krystyny Marczevskiej-Boczowskiej obejmują:

- galwanotechnikę w tym: otrzymywanie powłok ochronnych, dekoracyjnych i specjalnych z metali i stopów, procesy elektrochemiczne w polu ultradźwiękowym, korozja elektrochemiczna i ochrona przed korozją,
- właściwości elektrochemiczne niskotemperaturowych cieczy jonowych, materiały kompozytowe na bazie cieczy jonowych i ceramiki, kondensatory elektrochemiczne, korozja w środowisku cieczy jonowych.

Dr hab. inż. Andrzej KOTYRA, prof. PL

Ukończył studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej w 1991 r. Po ukończeniu studiów pracował w PBE Elbud i BBJ o/Lublin. Od 1992 r. pracuje w Katedrze Elektroniki Politechniki Lubelskiej. W 2002 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych, a w 2011 habilitację. Od 2012 roku jest zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Od 2013 roku pełni funkcję kierownika Zakładu Diagnostyki i Analizy Pomiarów.

Andrzej Kotyra jest współautorem ponad stu trzydziestu publikacji i trzech patentów, a wyniki jego prac były prezentowane na konferencjach krajowych i zagranicznych. Główny obszar zainteresowań związany jest z diagnozowaniem procesu spalania pyłu węglowego oraz mieszanego pyłu węglowego i biomasy z wykorzystaniem metod optoelektronicznych. W ostatnim czasie tematyka jego prac w tym zakresie koncentruje się wokół wykorzystania metod przetwarzania obrazu. Brał udział w pracach naukowo-badawczych prowadzonych w Katedrze Elektroniki Politechniki Lubelskiej – m. in. w trzech Programach Ramowych UE, sześciu grantach MNiSW UE oraz w licznych wdrożeniach przemysłowych. Jest członkiem towarzystw naukowych: PTETiS (od 2009 r.), SPIE (The International Society for Optical Engineering), PTTS (Polskie Towarzystwo Techniki Sensorowej), SIT (Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji), Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji (SIT), Lubelskie Towarzystwo Naukowe, Polskie Stowarzyszenie Fotoniczne, Polskie Towarzystwo Informatyczne.

Dr hab. inż. Paweł SURDACKI, prof. PL

Ur. 10.06.1957 r. w Lublinie. Absolwent II LO im. J. Zamoyskiego w Lublinie (1976) oraz Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej (1981), doktor n.t. (1993) oraz doktor hab. n.t. (2013) w dyscyplinie elektrotechnika (Wydział Eii PL). Pracował jako asystent (1981–1994), następnie jako adiunkt (1994–2004), a od 2014 r. jest zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej. Problematyka naukowa: elektrotechnika teoretyczna, urządzenia nadprzewodnikowe, zastosowania nadprzewodników w energetyce, stabilność termiczna silnopiędowych urządzeń nadprzewodnikowych. Autor lub współautor ok. 195 publikacji, w tym: 7 monografii, skryptów i rozdziałów w książkach, 34 artykułów w recenzowanych czasopismach zagranicznych i krajowych, 118 prac konferencji międzynarodowych i krajowych, 36 artykułów popularyzatorskich i biograficznych. Prowadził zajęcia dydaktyczne m.in.: advanced problems of electrical engineering, elektrotechnika teoretyczna, teoria pola elektromagnetycznego, komputerowe wspomaganie projektowania oraz na studiach doktoranckich. Wypromował 31 magistrów (3 prace otrzymały nagrody SEP), 13 inżynierów, 36 absolwentów studiów podyplomowych. Działa w towarzystwach naukowych: PTETiS – jest współzałożycielem i sekretarzem Oddziału Lubelskiego (od 2000), PTZE członek-założyciel (od 1991), LTN (od 2005), IEEE (od 2004), SEP (od 2006). Był kierownikiem lub głównym wykonawcą 9 projektów badawczych MNiSW i UE dotyczących silnopiędowych urządzeń nadprzewodnikowych (ograniczniki prądu zwarcia, zasobniki energii, przepusty prądowe, elektromagnesy, stabilność urządzeń nadprzewodnikowych) oraz projektu dydaktycznego UE Tempus. Odbył staże naukowe w TH Ilmenau (1987), TU Graz (1992), SBU London (1997, 1998), Vector Fields Oxford (1997, 1999), Inst. Badań Jądrowych, Dubna (1995, 1996), TU Budapeszt (2002), Univ. Cambridge (2004), CERN Genewa (2007), Karlsruhe IT (2007). Członek komitetu org. i nauk. Międzynarodowej Konferencji „Electromagnetic Devices and Processes in Environment Protection ELMECO” (od 1994) oraz Seminarium „Applications of Superconductors AoS” (od 1999), Seminarium PTETiS WZEE Lublin-Kazimierz (2006), Sympozjum PTZE Krasnobród (1998), sekretarz Podsięci Naukowej „Technologie Nadprzewodnikowe SUPTECH” (od 2006), członek Kom. Red. Informatora PTETiS (2006-2008), prezydium Polskiego Kom. Elektrotechnologii SEP (od 2014). Członek m.in. Senackiej Komisji ds. Badań Nauk., Rady Wydawniczej PL, Rady Wydz. Eii PL, Rady Progr. Studiów Doktoranckich, kierunków elektrotechnika i inżynieria biomedyczna, sekretarz Kom. Habilit., recenzent 40 artykułów w czasop.: Przegląd Elektrotechniczny, IEEE Trans. on Appl. Supercond., Logistyka, Rynek Energii, IAPGOŚ, promotor I doktoratu oraz recenzent w 2 przewodach dr. Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi (2003), Medal Kom. Eduk. Narod. (2006), Srebrna Odznaka PTETiS (2008) oraz nagrody Rektora PL: nauk. zespół III st. (1990), nauk. II st. (1993), nauk. zespół I st. (2003), nauk. III st. (2005). Działaln. społ. w PTTK (od 1977) – Srebrna Hon. Odznaka PTTK (1988), przewodnik beskidzki II kl. (od 1986), Przewodnik Turystyki Górskiej (od 1980), przewodniczący Kom. Egz. PTG (od 1990).

Dr hab. inż. Jerzy T. MONTUSIEWICZ, prof. PL

Ur. 20.08.1958 r. w Lublinie. Absolwent II LO im. J. Zamoyskiego w Lublinie. Związany z Politechniką Lubelską od czasu studiów. Jako student zakładał Niezależne Zrzeszenie Studentów PL i uczestniczył w strajku okupacyjnym. Studia na kierunku budowa i eksploatacja maszyn ukończył w 1982 r. Pracował przez kilka lat w UMCS, następnie w wyniku reorganizacji został służbowo przeniesiony na Wydział Zarządzania i Podstaw Techniki PL. Pracę doktorską dotyczącą opracowania metody dekompozycji w optymalizacji wielokryterialnej i zastosowania jej w projektowaniu obiektów technicznych obronił w Politechnice Krakowskiej w 1991 r.

Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskał w Politechnice Poznańskiej w 2013 r. za pracę prezentującą autorski system analizy wielokryterialnej przeznaczony do wspomagania procesów projektowania i planowania wytwarzania. Obecnie pracuje w Instytucie Informatyki WEiI na stanowisku profesora nadzwyczajnego i jest kierownikiem Zakładu Programowania i Grafiki Komputerowej. W latach 2007-2011 pracował w Wyższej Szkole Umiejętności w Kielcach, pełniąc funkcję kierownika Katedry Informatyki. Podstawowe zainteresowania naukowe skupił na inżynierii odwrotnej oraz metodach optymalizacji wielokryterialnej ze szczególnym uwzględnieniem metod redukcji liczebności rozwiązań niezdominowanych, a także zastosowania tych metod w procesie podejmowania decyzji przy użyciu wektorowych wskaźników jakości. Opracował własne metody i algorytmy zmniejszające liczebność analizowanych zbiorów i połączył je w „Zintegrowany system analizy wielokryterialnej” wykorzystujący ewolucyjną strategię poszukiwania rozwiązań najlepszych. Jest autorem 3 monografii, 4 podręczników z zakresu dwuwymiarowej grafiki wektorowej i bitmapowej, a także kilkudziesięciu prac dotyczących metod i algorytmów optymalizacji oraz praktycznych zastosowań grafiki komputerowej. Prowadził zajęcia na kierunku ETI z zakresu informatyki stosowanej, dotyczące głównie implementacji grafiki komputerowej w projektowaniu technicznym i twórczym, był promotorem około 200 prac dyplomowych. Jest członkiem LTN oraz TMTiS, w latach 2005–2012 był członkiem Senatu PL. W 1995 roku otrzymał nagrodę zespołową I stopnia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, ponadto 10 razy był wyróżniony nagrodą Rektora PL. Hobby: ski-alpinizm, snowboard, alpinizm turystyczny, turystyka górską, kajakarstwo oraz fotografia reportażowa.

Dr hab. inż. Piotr KISAŁA, prof. PL

Ur. 6.10.1977 r. w Lublinie. Obecnie pracuje na stanowisku profesora w Instytucie Elektroniki i Technik Informatycznych Politechniki Lubelskiej na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki. W roku 2002 uzyskał z wyróżnieniem tytuł mgr inż. Od roku 2003 pracuje na Politechnice Lubelskiej, na której w roku 2009 obronił z wyróżnieniem pracę doktorską.

Działalność naukowo-badawcza dotyczy głównie nietelekomunikacyjnych zastosowań światłowodów. W szczególności zajmuje się wykorzystaniem struktur światłowodowych, w charakterze czujników optycznych. Obecnie prowadzi prace dotyczące opracowania czujników do pomiarów rozkładu naprężenia na bardzo małych powierzchniach, rzędu kilku nanometrów. Zajmuje się również opracowaniem w pełni optycznych przełączników do zastosowań w sieciach optycznych. W ramach tych prac kieruje zespołem wykonującym projekty i wytwarzającym układy optyczne wykazujące właściwości bistabilne.

W latach od 2010 do 2012 był koordynatorem projektu „Absolwent na miarę czasu”, realizowanego na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej, współfinansowanego przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Piotr Kisała od 2012 roku jest kierownikiem Zakładu Optoelektroniki i Sieci Teleinformatycznych, członkiem Komisji Rady Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL do spraw kształcenia dla kierunku Informatyka oraz członkiem Rady Programowej dla kierunku kształcenia na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki.

W roku 2013 uzyskał stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie elektrotechnika. Od roku 2014 pracuje na stanowisku profesora nadzwyczajnego Politechniki Lubelskiej. Jest członkiem wielu organizacji naukowych z obszaru metrologii, elektroniki i optoelektroniki. Jest stałym recenzentem artykułów publikowanych w ramach 6 międzynarodowych czasopism, indeksowanych w Journal Citation Reports (JCR) oraz członkiem zespołu redakcyjnego uznanego czasopisma metrologicznego *Metrology and Measurement Systems* (Impact Factor 0,982). Jest opiekunem naukowym 3 doktorantów. Od roku 2013 jest recenzentem oraz członkiem komisji powoływanych przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w postępowaniach habilitacyjnych prowadzonych m.in. na Politechnice Warszawskiej, Politechnice Gdańskiej, Wojskowej Akademii Technicznej (WAT), Akademii Górniczo-Hutniczej (AGH) im. Stanisława Staszica w Krakowie oraz w Instytucie Technologii Elektronowej. Jest również powoływany przez CK ds. SiT do zaopiniowania rozpraw doktorskich i poprawności przeprowadzanych przewodów doktorskich. Jego recenzje stanowiły element oceny jednostek naukowych w kraju.

Działalność dydaktyczna profesora Kisały skupia się na wykładach, laboratoriach oraz promotorstwie prac dyplomowych z obszarów optoelektroniki, projektowania i programowania systemów wbudowanych opartych na mikrokontrolerach ARM, teleinformatyki, sieci komputerowych i programowania niskopoziomowego oraz organizacji studiów podyplomowych „Administrowanie Sieciami Komputerowymi” i „Telekomunikacja Światłowodowa”.

Dr hab. inż. Paweł WĘGIEREK

Ur. 6.06.1967 roku w Skarżysku-Kamiennej.

Wykształcenie:

1992 – mgr inż., Wydział Elektryczny Politechniki Lubelskiej,

1997 – doktor nauk technicznych, Politechnika Lubelska,

2014 – doktor habilitowany, Politechnika Lubelska.

Praca zawodowa:

1992 – 1997 asystent, Katedra Urządzeń Elektrycznych i TWN,

od 1997 – adiunkt, Katedra Urządzeń Elektrycznych i TWN,

od 2008 – dyrektor Lubelskiego Inkubatora Przedsiębiorczości Politechniki Lubelskiej.

Działalność dydaktyczna: specjalizuje się w problematyce projektowania, budowy i eksploatacji urządzeń elektrycznych ze szczególnym uwzględnieniem innowacyjnych rozwiązań technicznych służących racjonalizacji zużycia energii elektrycznej i zwiększenia efektywności energetycznej projektowanych obiektów budowlanych. Opracował i wdrożył wiele nowatorskich programów kształcenia z tego zakresu. Pomysłodawca i współautor programu uruchomionej w roku akademickim 2010/2011 specjalności pn. „Projektowanie urządzeń elektrycznych”, realizowanej na stacjonarnych i niestacjonarnych studiach II stopnia. Twórca programów i prowadzący zajęcia m.in. z przedmiotów: urządzenia elektryczne, aparatura łączeniowa, zastosowanie Autocada-a w projektowaniu, kosztorysowanie wspomagane komputerowo. Twórca kilkunastu stanowisk i programów ćwiczeń laboratoryjnych, m.in. stworzył od podstaw laboratorium aparatury łączeniowej. Promotor około 100 prac dyplomowych, w tym 60 magisterskich i 40 inżynierskich.

Działalność naukowa: aktywność naukowa, od samego początku jest skierowana na zastosowanie technik jonowych do modyfikacji właściwości elektrycznych półprzewodników, w szczególności krzemu i arsenku galu, i badanie stabilności termicznej ich parametrów. Dorobek naukowy obejmuje ponad 150 artykułów, z których 21 w czasopismach zagranicznych, w tym 17 z listy Web of Science, 24 w czasopismach krajowych, w tym 17 z listy Web of Science oraz 70 referatów na konferencjach międzynarodowych, w tym 2 z listy Web of Science, a pozostałe na konferencjach krajowych, ponadto 7 patentów i 1 zgłoszenie patentowe. Za osiągnięcia w działalności naukowej trzy razy otrzymał nagrodę II stopnia JM Rektora Politechniki Lubelskiej. Podsumowaniem całości prac jest opublikowana w 2013 r. monografia „Przewodnictwo elektryczne w silnie zdefektowanych półprzewodnikach modyfikowanych technikami jonowymi”, na podstawie której uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika.

Działalność organizacyjna: przewodniczący Komitetów Organizacyjnych Międzynarodowych Konferencji Naukowych: „New Electrical and Electronic Technologies and their Industrial Implementation” NEET (7 razy), „Ion Implantation and other Application of Ions and Electrons” ION (3 razy). Stworzył od podstaw Lubelski Inkubator Przedsiębiorczości Akademickiej Politechniki Lubelskiej, którego jest dyrektorem. Pomysłodawca i koordynator projektów współfinansowanych ze środków EFS, wspierających przedsiębiorczość akademicką oraz współpracę nauki i biznesu.

Dr hab. inż. Joanna PAWŁAT

Ur. 5.12.1973 r. w Lublinie. W 1997 i 1998 r. uzyskała tytuły magistra inżyniera w zakresie Inżynierii Sanitarnej oraz Ochrony Środowiska na PL. Doktorat z Energii i Materiałoznawstwa obroniła w 2001 r. w Saga Univ. Podczas 12-letniego pobytu w Japonii była stypendystką Monbusho oraz JSPS, prowadziła badania w Hi-Tech Centre of Chuo Univ., Toyohashi Institute of Technology i Saga University. W latach 2004–2010 była kolejno badaczem, wykładowcą i profesorem w Waseda Univ. Od 2010 r. zatrudniona w IPEiE PL. Współautorka artykułu "Ozone generation using plate rotating electrode ozonizer-effect of electrode rotation and discharge analysis method", nagrodzonego przez Japanese Ozone Association jako najlepszy artykuł o tematyce dotyczącej ozonu opublikowany w 2000 r.. Otrzymała Diploma for Young Scientist za wybitne wyniki badań oraz doskonałą prezentację podczas ACED and J-K Joint Symposium w Seulu (2002), jest współautorką publikacji "Basic research on Diesel particulate matter for establishing laser-induced breakdown spectroscopy analysis method" nagrodzonej podczas ICST w Lecce (2010). Wytypowana przez Komisję Europejską na jedną z twarzy kampanii „Kobiety w dziedzinie badań i innowacji” – Nauki ściśle są dla dziewczyn! (Science: it’s a girl thing) rozpoczętej w 2012 r. Jest członkinią Lubelskiego Oddziału Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej przy PAN oraz IEEE. Jej zainteresowania zawodowe obejmują obszar zastosowań plazmy niskotemperaturowej do generacji środków utleniających, usuwania zanieczyszczeń, sterylizacji oraz obróbki materiałowej. Posiada również doświadczenie w zakresie optyki, MEMS, nanotechnologii, tematyki dotyczącej źródeł energii oraz inżynierii chemicznej i mechaniki płynów. W 2014 r. uzyskała stopień doktora habilitowanego na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki na podstawie monografii „Electrical discharges in humid environments. Generators, effects, application”.

Dr hab. inż. Dariusz CZERWIŃSKI

Ur. 20.10.1970 w Lublinie. Studia wyższe: Politechnika Lubelska, Wydział Elektryczny, Przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej 1989–1994. Roczne studia na Kanazawa University, Japonia 1993–1994. Stopień naukowy doktora n. t. uzyskał na Politechnice Lubelskiej w listopadzie 2001.

Asystent a następnie adiunkt w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej (od 1994). Sekretarz komisji egzaminów dyplomowych 1995–2002 na kierunku PiUEE, członek komisji egzaminów dyplomowych na specjalności Inżynierskie Zastosowania Informatyki WEiI PL. Główne kierunki badań to: analiza

stanów nieustalonych w urządzeniach wykonanych z nadprzewodników wysokotemperaturowych, obliczenia wielkoskalowe i chmury obliczeniowe. Prowadzone zajęcia dydaktyczne: komputerowe projektowanie urządzeń elektromagnetycznych, advanced problems in electrical engineering, teoria obwodów – ćwiczenia, metody numeryczne – ćwiczenia, programowanie wizualne i zdarzeniowe – wykład, ćwiczenia, techniki informacyjne, wizualne aplikacje multimedialne. Praktyka zagraniczna: w 1995 i 1999 – Zjednoczony Instytut Badań Jądrowych w Dubnej k. Moskwy, Rosja; 1998 – Uniwersytet Cardiff University of Wales, Cardiff, Wielka Brytania. Członkostwo w stowarzyszeniach, komitetach naukowych itp.: Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, Polskie Towarzystwo Zastosowań Elektromagnetyzmu, Stowarzyszenie Elektryków Polskich, Polski Komitet Elektrotechnologii SEP, IEEE. W 2014 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki na podstawie monografii „Modelling the critical parameters of high temperature superconductor devices in transient states”.

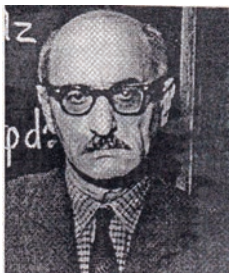

**ADIUNKCI I WYKŁADOWCY
WYDZIAŁU**

Dr Stanisław DOBRZYCKI (1905–1989)

Ur. 28.02.1905 r. we Fryburgu (Szwajcaria), gdzie jego ojciec, Stanisław Dobrzycki senior był w latach 1901–1919 profesorem języków i literatur słowiańskich na Uniwersytecie we Fryburgu. W 1919 r. rodzina Dobrzyckich przeniosła się do Poznania, gdzie jego ojciec objął Katedrę Historii Literatury Polskiej na nowo utworzonym uniwersytecie w Poznaniu. Lata młodości Stanisława Dobrzyckiego, to nauka w szwajcarskiej szkole podstawowej i w gimnazjum, a od roku 1920 w Gimnazjum im. Marcinkowskiego w Poznaniu. Po maturze Stanisław Dobrzycki studiował matematykę na Uniwersytecie Poznańskim w latach 1923–1930, a w latach 1931–33 był studentem na Wydziale Ubezpieczeniowym Wyższej Szkoły Handlowej w Poznaniu. Jeszcze przed skończeniem studiów podjął w latach 1927–1931 pracę, jako nauczyciel matematyki i fizyki w Państwowym Gimnazjum im. Paderewskiego w Poznaniu, a po uzyskaniu tytułu nauczyciela dyplomowanego (1933) w Collegium Marianum, gdzie pracował do wybuchu wojny. Od r. 1936 pracował też na Wydziale Farmaceutycznym Uniwersytetu Poznańskiego, prowadząc zajęcia z fizyki. Jako nauczyciel nie ograniczył się do prowadzenia lekcji. W latach 1932–1937 opublikował 20 artykułów popularno-naukowych, w większości w miesięczniku *Tęcza* wydawanym w Poznaniu, a także wspomnienie o Marii Skłodowskiej-Curie (1934).

Utrzymywał też kontakt z profesorem Mieczysławem Biernackim, pod kierunkiem, którego pisał pracę magisterską. Współpraca ta zaowocowała publikacją naukową z matematyki (1937). Niestety następne efekty badawcze w tym kierunku nie zostały opublikowane z powodu wybuchu wojny, a po wojnie były już nieaktualne.

Stanisław Dobrzycki został wysiedlony z Poznania w grudniu 1939 r. do Częstochowy, a po kilkumiesięcznej tułaczce dotarł do Kielc, gdzie po zakończeniu działań wojennych podjął pracę w szkolnictwie średnim, jako nauczyciel matematyki. W lutym 1945 został powołany na stanowisko dyrektora Prywatnego Gimnazjum i Liceum im. św. Stanisława Kostki Kurii Diecezjalnej Kieleckiej. W roku 1948 popadł w konflikt z przedstawicielami lokalnych władz politycznych, protestując przeciwko akcji werbunkowej prowadzonej wśród młodzieży swej szkoły do związku Młodzieży Polskiej. Wskutek rozpetanej przeciwko Niemu kampanii Stanisław Dobrzycki zrezygnował z pracy w Kielcach i dzięki życzliwości i odwadze swego opiekuna naukowego z Poznania – profesora Biernackiego, został zatrudniony w 1949 roku na Uniwersytecie Marii Skłodowskiej-Curie w Lublinie. Prowadził wykłady dla studentów matematyki, a także wykład: matematyka dla studentów chemii.

Od lutego 1954 został zatrudniony w wieczorowej Szkole Inżynierskiej w Lublinie. Z dniem 1.09.1955 otrzymał angaż na stanowisko zastępcy profesora. Na emeryturę przeszedł w roku 1973, ale z Wyższą Szkołą Inżynierską, a potem Politechniką Lubelską był związany do ostatnich dni.

W okresie lubelskim Stanisław Dobrzycki skierował swoje zainteresowania badawcze ku historii matematyki. Do pracy w tej dziedzinie był świetnie przygotowany. Oprócz głębokiej wiedzy matematycznej, znał języki nowożytne (francuski, niemiecki, angielski, włoski, rosyjski), a także grekę i łacinę. Profesor Dobrzycki otrzymywał

zlecenia recenzji poważnych opracowań monograficznych krajowych i zagranicznych. Ma też w swoim dorobku przekłady na język polski kilku książek z języka angielskiego.

Lista publikacji prof. Dobrzyckiego obejmuje ponad 60 pozycji. Za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne był wielokrotnie nagradzany. Jednak największą satysfakcję sprawiła mu nagroda Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Matematycznego im. Samuela Dicksteina. Zmarł 14.12.1989 r. i został pochowany na cmentarzu w Kazimierzu n/Wisłą.

Opr. Józef Waniurski

Mgr inż. Włodzimierz MARCINIAK (1906–1995)

Ur. 19.10.1906 r. w Lublinie, syn Antoniego i Marii z Jakubowskich. Szkołę średnią ukończył w Lublinie. Następnie podjął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej, które ukończył w roku 1935 uzyskaniem dyplomu mgr inż. elektryka. Po ukończeniu studiów rozpoczął pracę w Zakładach Elektromechanicznych Brown-Boveri w Cieszynie i Żychlinie (1.02.1936–1.09.1937). Z dniem 15.09.1937 podejmuje pracę w Przedsiębiorstwie Energetycznym Okręgu Wschodniego w Lublinie. Z dniem 1.01.1939 zostaje zatrudniony na stanowisku inżyniera ruchu i sieci WN w Elektrowni Okręgowej w Cieszynie, gdzie pracuje do wybuchu wojny. Przez cały okres wojny pracuje na stanowisku kierownika warsztatów w Zakładzie Energetycznym „ZEOL” w Lublinie. Po zakończeniu wojny, do roku 1950, pracuje w tym samym zakładzie na stanowisku kierownika budowy sieci. Z dniem 1.05.1950 zostaje przeniesiony do Zakładu Budowy Sieci i Stacji Elektroenergetycznych w Warszawie, z zadaniem uruchomienia w Lublinie oddziału firmy warszawskiej. Po zorganizowaniu oddziału Włodzimierz Marciniak jest jego dyrektorem do roku 1953 – do czasu reorganizacji (przejęcia ponownego przez Warszawę). Przechodzi następnie do pracy w Miejskim Przedsiębiorstwie Komunikacji w Lublinie. Jest to okres budowy w Lublinie sieci trolejbusowych. Wiedza i doświadczenie zawodowe mgr inż. Marciniaka stanowi znaczący wkład w realizację elektryfikacji komunikacji miejskiej. W MPK pracuje do 4.06.1953 r.

Znaczną część życia zawodowego Włodzimierz Marciniak poświęcił pracy w szkolnictwie. Prowadził wykłady z działu maszyn elektrycznych na Wydziale Elektryczno-Mechanicznym Politechniki Warszawskiej z tymczasową siedzibą w Lublinie. W okresie 1.09.1945–31.08.1954 prowadził zajęcia dydaktyczne w Szkole Przemysłowej im. Syroczyńskiego. Następnie był pracownikiem szkół średnich oraz Kuratorium Okręgu Szkolnictwa (1.09.1954–31.09.1965). Był kierownikiem warsztatów przy Zasadniczej Szkole Zawodowej w Lublinie. Był również wizytatorem Działu Szkolnictwa Zawodowego.

Z chwilą powstania Wydziału Elektrycznego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie była potrzeba zatrudnienia wybitnych fachowców do kształcenia studentów tego Wydziału. Ówczesny rektor WSInż., doc. Stanisław Podkowa, wystosował do Kuratora Okręgu Szkolnego prośbę o wyrażenie zgody na przejście inż. Marciniaka do pracy w WSInż. na warunkach służbowego przeniesienia. Z dniem 1.09.1966

inż. Marciniak rozpoczął tu pracę na stanowisku kierownika Pracowni Elektrotechniki. Z tą samą datą byłem również ja zatrudniony na stanowisku starszego asystenta. Byliśmy pierwszymi pracownikami, którzy później stanowili zespół powołanego Zakładu Podstaw Elektrotechniki.

Poza pracą dydaktyczną prowadziliśmy wspólnie badania na rzecz przemysłu, między innymi badania wyrobów elektrotechnicznych na znak jakości wydawanego przez Biuro Badawcze Jakości Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Opracowywaliśmy wspólnie ekspertyzy zlecane nam przez Izbę Rzecznawców przy Oddziale Lubelskim Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Poznałem kol. inż. Marciniaka jako człowieka koleżeńkiego, prostolinijnego, o dużej wiedzy zawodowej, angażującego się z pasją w rozwiązywanie otrzymywanych zadań.

W dowód uznania był on wielokrotnie nagradzany nagrodami państwowymi i uczelnianymi: Złoty Krzyż Zasługi – 1972 r., Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski V klasy – 1978 r., Nagrody Rektora, Nagroda Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki za organizację studenckich praktyk robotniczych.

W dniu 1.10.1973 r. przeszedł na emeryturę.

Do pracy na uczelni mgr inż. Włodzimierz Marciniak był bardzo dobrze przygotowany, zarówno teoretycznie jako absolwent cenionej uczelni wyższej jaką jest Politechnika Warszawska, jak i praktycznie z racji wieloletniej pracy w przemyśle. Nie bez znaczenia jest jego praktyka i przygotowanie dydaktyczne, które nabył zarówno w czasie pracy na Politechnice Warszawskiej jak i szkołach średnich zawodowych i jako wizytator Działu Szkolnictwa Zawodowego. Należał do pokolenia doświadczanego przez trudne lata wojny. Były to czasy kiedy ludzie w dzień pracowali w zakładzie, a w pozostałych godzinach dnia wykonywali różne zadania, o których – nawet po wojnie – bezpieczniej było nie mówić. Wielu wówczas fachowców – nie zawsze na pierwszej linii walki z okupantem – służyło swoją wiedzą w słusznej sprawie. Jest mi wiadome, że inż. Marciniak wielokrotnie przyczyniał się do sprawnego działania urządzeń technicznych, będących w użytkowaniu przez Polski Ruch Oporu.

Mgr inż. Włodzimierz Marciniak, przeżywszy 89 lat, odszedł w roku 1995 na wieczny zasłużony odpoczynek.

Opr. B. Horyński

Dr Stanisław KUŚ (1926–1991)

Ur. 30.05.1926 r. we wsi Wólka Końska k. Chełma. Studia ukończył na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym UMCS, kierunek matematyka i w roku 1950 uzyskał stopień magistra na podstawie pracy wykonanej pod kierunkiem prof. dr hab. Adama Bieleckiego. Jako jeden z najzdolniejszych absolwentów został zatrudniony w Katedrze Matematyki UMCS, gdzie pracował do roku, 1961 jako asystent i starszy asystent.

Był niewątpliwie talentem dydaktycznym i pracę z młodzieżą przedkładał nad wszystko inne. Dlatego też przeszedł do pracy w szkole średniej, gdzie był nauczycielem do roku 1966, w międzyczasie uczelnie wyższe Lublina zatrudniały Go jako wykładowcę.

Wyższa Szkoła Inżynierska w Lublinie zaczęła w 1965 roku prowadzić studia dzienne i w związku z tym powstała gwałtowna potrzeba zatrudnienia wielu nauczycieli akademickich szczególnie z przedmiotów podstawowych. Ówczesny rektor WSIInż doc. Stanisław Podkowa w sobie tylko znany sposób namówił S. Kusia do podjęcia pracy na tej uczelni w charakterze starszego wykładowcy w Zakładzie Matematyki.

Od 1966 roku był związany z WSIInż a później Politechniką Lubelską, zajmował się intensywnie nie tylko pracą dydaktyczną, ale prowadził również badania naukowe. W roku 1975 obronił pracę doktorską "Ortogonalne funkcje wykładnicze i ich zastosowanie w elektrotechnice" i uzyskał na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej stopień doktora nauk technicznych.

Wykazał się nie tylko wybitnymi uzdolnieniami pedagogicznymi, która zjednały Mu uznanie Kierownictwa uczelni, kolegów i szacunek młodzieży, ale także pracowitością i poświęceniem w pracy naukowej, dydaktycznej, społecznej i wychowawczej.

Od roku 1973 pełnił wiele odpowiedzialnych funkcji kierowniczych. W latach 1973–1977 był kierownikiem Zakładu Matematyki Politechniki Lubelskiej, a następnie w latach 1978–1981 był zastępcą dyrektora Instytutu Organizacji oraz zastępcą dyrektora Instytutu Mat.-Fiz.-Chem. w Politechnice Lubelskiej. Przez wiele lat był członkiem Senatu PL i brał czynny udział w pracach Komisji Senackich. Prowadził wykłady z matematyki na wszystkich wydziałach Politechniki, ale szczególnie upodobał sobie Wydział Elektryczny. Często można go było spotkać na korytarzu budynku Wydziału Elektrycznego jak roześmiany dyskutuje gorąco z otaczającą Go grupą młodzieży.

Dr S. Kuś ma znaczący dorobek naukowy. Opublikował ponad 30 artykułów naukowych w większości poświęconych metodom matematyki stosowanej w elektryce i teorii regulacji. Był recenzentem podręczników akademickich w Wydawnictwach Naukowo-Technicznych oraz recenzentem zagranicznych czasopism naukowych Zentralblatt fur Mathematik i Mathematical Reviews. Był członkiem Polskiego Towarzystwa Matematycznego oraz Amerykańskiego Towarzystwa Matematycznego i Lubelskiego Towarzystwa Naukowego.

Brał czynny udział w Ogólnopolskich Konferencjach Zastosowań Matematyki, prowadził też badania naukowe zlecone przez Polską Akademię Nauk.

Ponad 40 lat swego pracowitego życia poświęcił nauczaniu w wyższych uczelniach Lublina, z czego ponad 20 lat nauczał na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej. Niestety nie odpoczął na zasłużonej emeryturze, gdyż zmarł w sierpniu 1991 roku. Jego grób znajduje się na cmentarzu przy ulicy Lipowej w Lublinie.

Za zasługi dr Stanisław Kuś był wielokrotnie nagradzany nagrodami Rektorów Politechniki Lubelskiej oraz otrzymał wiele odznaczeń. Między innymi otrzymał Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Medal "Za Zasługi dla Politechniki Lubelskiej".

Opr. Barbara Piłat

Mgr inż. Adam FIJUT (1929–1999)

Ur. 29.05.1929 r. Ukończył Liceum Państwowych Szkół Technicznych w Lublinie, następnie został w nim zatrudniony jako nauczyciel przedmiotów zawodowych (1951–1962). Studia wyższe ukończył na Politechnice Warszawskiej o specjalności elektrotermia przemysłowa (1968). W latach 1962–1975 pracował w WSI w Lublinie, początkowo na stanowisku technika, a od 1968 jako pracownik naukowo-dydaktyczny. W październiku 1974 r. podjął pracę, początkowo na połowie etatu, w lubelskim oddziale Biura Badawczego ds. Jakości. Pracował tam do września 1994 r., kiedy odszedł na emeryturę. Przez ten okres pełnił kolejno funkcje: kierownika Zakładu Aparatów Niskiego Napięcia, kierow-

nika oddziału lubelskiego BBJ-SEP, dyrektora rozbudowy oddziału lubelskiego BBJ i ponownie kierownika oddziału. Po przejściu na emeryturę pracował jeszcze w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowym EL-MAX. Aktywny działacz SEP, członek Zarządu Oddziału w latach 1987–1998 i wielu komisji przy Oddziale Lubelskim oraz agend przy ZG SEP. Niezmiernie zaangażowany w pracach Komisji ds. Młodzieży i Studentów. Inicjator i członek konkursów na najlepsze prace dyplomowe SEP. Rzeczoznawca w lubelskim Ośrodku Rzeczoznawstwa. Wielokrotnie odznaczany i wyróżniany, między innymi: Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Srebrną i Złotą Odznaką Honorową SEP, Złotą i Srebrną Odznaką NOT, Medalem pamiątkowym im. prof. M. Pożaryskiego, Medalem 40-lecia NOT w Lublinie. Zmarł 8.09.1999 r.

Mgr inż. Kazimierz KAWIAK (1930–1987)

Był organizatorem i pierwszym kierownikiem Laboratorium Maszyn i Napędów Elektrycznych Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie. Znajdowało się ono wówczas w kompleksie budynków przy ul. Dąbrowskiego 13 (obecnie ul. Bernardyńska). Po uzyskaniu przez uczelnię budynku przy ul. Nadbystrzyckiej 38A tworzył nowoczesne, na tamte czasy, laboratorium napędów elektrycznych – był bardzo zaangażowany w prace uruchomieniowe. Projektował i wykonywał układy zasilania stanowisk ćwiczeniowych, które do obecnej chwili dobrze spełniają swoje funkcje. Opracował i uruchomił szereg stanowisk ćwiczeniowych dla Laboratoriów Maszyn

i Automatyki Napędu Elektrycznego. Posiadał szerokie wykształcenie i duże doświadczenie z zakresu układów elektromaszynowych. Pasjonował się również problematyką elektrotechniki samochodowej. Opracował programy dydaktyczne ćwiczeń dla Laboratorium Elektrotechniki Samochodowej. Był pomysłodawcą i twórcą tego laboratorium, które zorganizował i uruchomił na terenie Wydziału Elektrycznego. Był też wykładowcą tego przedmiotu na Wydziale Mechanicznym. Przez cały okres

swojej pracy zawodowej był czynnym pracownikiem naukowo-dydaktycznym. Doświadczenia nabyte w konstruowaniu zespołów maszynowych pod kierownictwem mgr inż. Kazimierza Kawiaka są do dzisiaj wykorzystywane przez jego współpracowników. Pochowany na cmentarzu przy ul. Lipowej w Lublinie.

Dr inż. Czesław DACKA (1932–2002)

Ur. 10.03.1932 r. w Opolu Lubelskim. W czasie okupacji jako dziecko uczestniczył w kompletach tajnego nauczania. Szkołę Podstawową nr 1, a następnie Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcące ukończył w Opolu Lubelskim w 1951 r. Studia na Wydziale Mat.-Fiz.-Chem. UMCS w Lublinie rozpoczął w roku akademickim 1951/52, które ukończył w przepisany czas uzyskując stopień magistra matematyki w 1955 r. na podstawie pracy: „Zastosowanie metody Tonelli'ego w dowodach twierdzeń egzystencjonalnych dla różnic funkcyjnych”. Promotorem był prof. dr hab. Adam Bielecki. Zgodnie z nakazem Ministra Szkolnictwa Wyższego

został skierowany do pracy jako nauczyciel matematyki w I Liceum Ogólnokształcącym w Zamościu, gdzie pracował od 15.08.1955 r. do 25.08.1964 r. Pracę na UMCS w Katedrze Matematyki jako asystent rozpoczął w 1964 r. Przez jeden rok był oddelegowany do Studium Zaocznego w Zamościu, a następnie powrócił na uczelnię. W 1967 r. zrezygnował z pracy na UMCS i przeniósł się do ówczesnej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie. Specjalizował się w dziedzinie automatyki. Był kierownikiem grupy przedmiotowej-automatyka. Prowadził wykłady, ćwiczenia i laboratoria z podstaw automatyki i teorii sterowania na studiach dziennych, wieczorowych i zaocznych oraz był głównym organizatorem laboratorium dydaktycznego postaw automatyki. Pod jego kierunkiem zostało wykonanych ok. 100 prac dyplomowych z zakresu analizy i syntezy układów liniowych i nieliniowych.

Jednocześnie dla poszerzenia swoich umiejętności rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej. Ukończył je 16.03.1966 r., uzyskując tytuł magistra inżyniera elektryka. Nadal utrzymywał kontakt naukowy z Politechniką Warszawską i rozpoczął studia doktoranckie. Po przedstawieniu pracy „x`Sterowalność układów nieliniowych opisanych równaniami różniczkowymi z uwikłaną pochodną” i publicznej obronie, uzyskał 21.06.1975 r. stopień doktora nauk technicznych. Promotorem był prof. dr hab. inż. Tadeusz Kaczorek.

W październiku 1976 r. dodatkowo zatrudnił się na ½ etatu w Zakładzie Elektronicznej Techniki Obliczeniowej w Lublinie jako konsultant naukowy, specjalista do spraw modelowania matematycznego procesów technologicznych.

W 1990 r. został mianowany starszym wykładowcą Politechniki Lubelskiej. Poza bogatym dorobkiem dydaktycznym posiada również znaczący dorobek naukowy, składający się z kilkudziesięciu publikacji, w tym 4 publikacje w Stanach Zjednoczonych. Wygłosił szereg referatów naukowych dotyczących istnienia i jednoznaczności rozwiązań równań różniczkowych oraz z dziedziny stabilności i teorii sterowania optymalnego. Brał udział w ogólnopolskich konferencjach zastosowań matematyki.

Lubił studentów i pracę na uczelni. Był wymagający, ale w ocenie studentów obiektywny i sprawiedliwy, za co go lubili i okazywali szacunek.

Otrzymał szereg nagród rektorskich za osiągnięcia w działalności dydaktycznej, a w 1997 r. medal pamiątkowy Politechniki Lubelskiej. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego w dniu 1.10.1981 r. wyróżnił go nagrodą indywidualną stopnia II za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych. W 1976 r. uchwałą Rady Państwa został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi za 20-letnią nienaganną pracę pedagogiczną, a w 1986 r. Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski.

Prócz pracy naukowo-dydaktycznej miał także inne zainteresowania. Jednym z nich była muzyka. Grał na saksofonie, przez pewien czas nawet w zespole muzycznym, a później już tylko amatorsko.

Na emeryturę przeszedł 30.09.1997 r. Trudno mu było trwać w bezczynności czując się nadal sprawnym do pracy. Po ok. 2 latach powrócił więc do macierzystej uczelni i pracował w niepełnym wymiarze godzin.

Po długiej i ciężkiej chorobie zmarł 17.03.2002 r. w Lublinie. Pochowany jest na cmentarzu parafialnym w Opolu Lubelskim. Żegnali go liczni przedstawiciele władz Politechniki Lubelskiej, współpracownicy oraz wielu studentów.

Dr inż. Tadeusz MADEJCZYK

Ur. w styczniu 1932 r. w Słodkowie k. Kraśnika. W 1952 r. ukończył Technikum Energetyczne w Krakowie, uzyskując tytuł technika elektryka. W 1956 roku podjął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej, które ukończył w 1962 roku uzyskując dyplom magistra inżyniera elektryka. Pracę doktorską obronił na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej w 1979 roku, uzyskując tytuł doktora nauk technicznych.

W 1952 r. podjął pracę w Zakładzie Sieci Elektrycznych w Tarnowie jako pracownik Działu Eksploatacji. Po skończeniu studiów awansował na stanowisko kierownika technicznego w Rejonie Energetycznym Tarnobrzeg. Od 1.05.1965 r. podjął pracę w „Elektromontażu Lublin” na stanowisku kierownika Zespołu Regulacyjno-Rozruchowego, a od 1.06.1968 r. za porozumieniem stron przeszedł do pracy w Lubelskim Przedsiębiorstwie Instalacji Elektrycznych na stanowisko głównego inżyniera i kierownika Wydziału Technicznego. Od 1.10.1972 r. podjął pracę na Politechnice Lubelskiej, gdzie pracował na stanowisku adiunkta do momentu przejścia na emeryturę. Przewodniczący Koła SEP przy Politechnice Lubelskiej przez okres dwóch kadencji od 1990 roku. W okresie swojej działalności zawodowej i społecznej został odznaczony i wyróżniony m. in. Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Srebrną i Złotą Odznaką Honorową SEP, Srebrną Honorową Odznaką NOT, Medalem pamiątkowym im. prof. M. Pożaryskiego.

Mgr inż. Piotr MAZUR

Ur. 26.06.1933 r. w Kąkolewnicy. W latach 1946-1950 uczęszczał do Technikum Górniczego Ministerstwa Górnictwa w Bytomiu, gdzie uzyskał tytuł technika górnika elektryka. W 1952 r. podjął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej, specjalizacja elektrownie. Studia ukończył w 1957 r., uzyskując tytuł magistra inżyniera elektryka. Pierwszą pracę podjął w Elektrociepłowni FSC Lublin. Od 1969 roku przez najbliższe dziesięć lat pracował na WSI_{nz}., a następnie na Politechnice Lubelskiej na stanowisku wykładowcy i starszego wykładowcy.

W następnym okresie, aż do przejścia na emeryturę (1992), pracował na wielu stanowiskach: Kombinat Ogrodniczy Leonów (1979–1981), ponownie Politechnika Lubelska (1981–1983), Zakłady Metalurgiczne „URSUS” w Lublinie (1983–1988), Wojewódzki Klub Techniki i Racjonalizacji (1988–1992). Do SEP wstąpił w r. 1958 i od tej chwili stał się jego aktywnym członkiem. Odznaczenia m. in. : Srebrny i Złoty Krzyż Zasługi, Srebrna i Złota Odznaka Honorowa SEP, Srebrna i Złota Odznaka Honorowa NOT, Odznaka Zasłużony dla Województwa, Srebrna i Złota Odznaka Zasłużony dla Miasta Lublina, Odznaka Zasłużony Działacz Wynalazczości i Racjonalizacji, Medal Pamiątkowy im prof. M. Pożaryskiego, Medal 40-lecia NOT w Lublinie.

Mgr inż. Stanisław OSINIAK (1934–2013)

Ur. 15.01.1934 r. w Kraśniku. Jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej (1956). Pracę w Lublinie rozpoczął w roku 1960 w Technikum Energetycznym. Od roku 1965 pracował na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie w Zakładzie Elektrotechniki Przemysłowej. Jako starszy wykładowca prowadził wykłady z sieci elektroenergetycznych, techniki świetlnej oraz urządzeń elektroenergetycznych. Przez cały okres pracy w WSI_{nz} i Politechnice Lubelskiej był zastępcą Kierownika Zakładu Elektrotechniki Przemysłowej. Był

promotorem prac dyplomowych wielu absolwentów uczelni. W roku 1980 aktywnie działał w „Solidarności” oraz „Solidarności Rolników Indywidualnych”. Po wprowadzeniu stanu wojennego ukrywał się nie chcąc być internowanym a 12.02.1982 r. został zwolniony z pracy przez ówczesne władze uczelni. Do pracy dydaktycznej już nie wrócił. Utrzymywał się z działalności prywatnej, w tym także rolniczej. Zmarł 7.01.2013 r.

Dr inż. Bogusław TENDAJ

W 1958 r. ukończył Wydział Chemiczny Politechniki Wrocławskiej. W 1968 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie technologia chemiczna, specjalność elektrochemia. Do 2000 r. starszy wykładowca w Katedrze Elektrochemii Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej. Obecnie na emeryturze.

Dr inż. Kazimierz BODZIAK

Ur. 20.07.1936 r. w Ostrowie Lubelskim. Absolwent Politechniki Wrocławskiej w specjalności mierniki elektryczne. Pracę rozpoczął w Lumelu Zielona Góra na stanowisku konstruktora (1960–1962). Następnie w latach 1962–1969 pracował w FSC Lublin jako kierownik Laboratorium Elektrycznego oraz specjalista do spraw nagrzewu elektrycznego. Mając duże doświadczenie przemysłowe został w 1969 r. zatrudniony w WSIInż. w Lublinie na stanowisku wykładowcy. W 1975 r. uzyskuje na Politechnice Warszawskiej stopień doktora nauk technicznych w dziedzinie elektrotermii. W swojej pracy dydaktycznej

w Politechnice Lubelskiej prowadził różnorodne wykłady, ćwiczenia i projekty z dziedziny pola elektromagnetycznego, termokinytyki, elektrotermii i elektrotechnologii. Ze współpracownikami zorganizował nowe laboratoria z teorii pola elektromagnetycznego, termokinytyki i elektrotermii. W latach 1991–1994 pełnił obowiązki kierownika Katedry Elektrotermii i Elektrotechnologii, a w latach 1999–2002 był kierownikiem Zakładu Elektrotechnologii w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii PL. W swoim dorobku naukowym ma ponad 50 publikacji naukowych, 5 patentów i ponad 40 projektów badawczych dla przemysłu. Wypromował ponad stu dyplomantów. Do ważniejszych osiągnięć zawodowych i naukowych należy zaliczyć: opracowanie i wdrożenie wysokonapięciowych amperomierzy szynowych, opracowanie dokumentacji i uruchomienie wzbudników tunelowych, opracowanie teorii i wdrożenie w kilkunastu zakładach wzbudników kolumnowych do wstępnego podgrzewania matryc. W ostatnich latach pracy naukowej w PL opracował nową, złożoną teorię obliczania płaskich układów prądowych, w tym szczególnie różnorodnych układów indukcyjnych. W związku z tymi pracami powstała nowa teoria wewnętrznej kompensacji mocy biernej w układach indukcyjnych i teoria strefowej regulacji mocy we wzbudnikach indukcyjnych. W wyniku tych prac powstały 2 patenty i kilkanaście publikacji. W uznaniu osiągnięć w pracy naukowej i dydaktycznej otrzymał: dwukrotnie nagrodę Ministra Szkolnictwa Wyższego, 8-krotnie nagrody Rektora Politechniki Lubelskiej, Srebrny Krzyż Zasługi (1979), Złoty Krzyż Zasługi (1990), Medal Komisji Edukacji Narodowej (1995). Należy do SEP, jest członkiem Polskiego Komitetu Elektrotermii, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego oraz członkiem założycielem Oddziału Lubelskiego PTETiS (2000 r.). Jest inżynierem, który łączy duże doświadczenie przemysłowe z bardzo dobrym przygotowaniem teoretycznym i ponad 30-letnią pracą dydaktyczną. W 2001 r. przeszedł na emeryturę, prowadząc jeszcze przez kilka lat wybrane zajęcia dydaktyczne i pracę naukową.

Mgr Witold TYM (zm. 2002)

Zatrudniony w latach 1955–1964 na Wydziale Mat.-Fiz.- Chem. UMCS na stanowisku asystenta i starszego asystenta prowadził ćwiczenia i wykłady z algebry wyższej, teorii mnogości, topologii oraz teorii równań czastkowych. Od 1965 r. pracował najpierw na stanowisku asystenta, a następnie - starszego wykładowcy w Katedrze Matematyki Politechniki Lubelskiej prowadząc zajęcia na wszystkich rodzajach i kierunkach studiów. W latach 1972–1974 odbył staż aspirancki w Uniwersytecie im. Zdanowa w Leningradzie z zakresie teorii programowania. W okresie 1981–1985 przebywał w Algierii, gdzie prowadził wykłady i ćwiczenia z równań różniczkowych zwyczajnych, rachunku całkowitego funkcji wielu zmiennych i teorii funkcji zespolonych oraz pracował w zespole opracowującym projekt zmian programu nauczania matematyki na studiach technicznych w związku z ówczesną reformą studiów wyższych w Algierii. W różnych okresach swojej pracy w Politechnice Lubelskiej brał aktywny udział w pracach Katedry Matematyki w zakresie korekty i ujednoczenia programu matematyki na poszczególnych rodzajach i kierunkach studiów oraz przygotowaniu poradnika programowo-metodycznego dla studiów zaocznych. W 1999 r. przeszedł na emeryturę, zachowując kontakt z PL, polegający na pracy w niepełnym wymiarze. Zmarł w 2002 r.

Mgr Maria BOJARSKA (zm. 2008)

Ukończyła studia matematyczne na UMCS. Od początku informatyki lubelskiej aktywnie uczestniczyła w organizowaniu procesu jej nauczania. W 1965 została zatrudniona na stanowisku starszego asystenta w organizowanym Zakładzie Metod Numerycznych UMCS. W 1968 podjęła pracę dydaktyczną w Wyższej Szkole Inżynierskiej (obecnie Politechnika Lubelska). W latach 1970–1977 kierowała Pracownią Metod Numerycznych. W 1977 roku powstał Zakład Informatyki. Mgr Maria Bojarska pełniła rolę opiekuna grupy pracowników dydaktycznych tegoż zakładu do czasu powstania Katedry Informatyki Wydziału Elektrycznego w 1989 roku. W roku akademickim 1994/95 była koordynatorem działalności Katedry Informatyki. Była jednym z pierwszych programistów w Lublinie. Jej zasługi na polu zarówno popularyzacji wykorzystania komputerów jak i kształcenia zawodowych informatyków są nie do przecenienia. Prowadziła zajęcia dydaktyczne do 2007 roku. Zmarła w lutym 2008 r. Spoczywa na cmentarzu w Lublinie na Majdanku.

Dr inż. Jan WAWSZCZAK

Ur. 15.01.1937 r. w m. Krępiec. Ukończył studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej w 1961 r. na specjalności maszyny elektryczne i transformatory, obwody nieliniowe. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał również w Politechnice Łódzkiej w 1977 r. W latach 1961–1969 pracował w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku na stanowiskach: konstruktor, starszy konstruktor i kierownik sekcji. Pracę na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej rozpoczął w 1969 r. na stanowisku wykładowcy, gdzie pracował do czasu przejścia na emeryturę w 2002 r.

Tematyka badań: transformator z rozdzielonymi uzwojeniami w różnych zastosowaniach, transformatorowe mnożniki częstotliwości, transformator trójfazowy o miękkiej charakterystyce zewnętrznej, spawarki i zgrzewarki do tworzyw termoplastycznych, nagrzewanie oporowe bezpośrednie, nagrzewanie indukcyjne reaktorów chemicznych i matryc kuźniczych, mierniki poziomu cieczy i materiałów sypkich oraz analizatory harmonicznych, urządzenia do badania bezpieczników topikowych i automatycznych, gospodarka mocą bierną w różnych zakładach przemysłowych, badania urządzeń i aparatów elektrycznych w przemyśle cukrowniczym i innych zakładach przemysłowych. Opublikował ok. 100 prac w tym: 1 monografia, 37 artykułów naukowych, 5 skryptów, 8 patentów, 6 wniosków racjonalizatorskich, 14 referatów, 7 informacji sygnałnych, 23 projekty konstrukcyjno-technologiczne. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz Medalem „Za zasługi dla Politechniki Lubelskiej”. Otrzymał 8 nagród Rektora PL oraz trzy nagrody Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

Mgr inż. Jerzy ADAMKIEWICZ

Ur. 13.04.1938 r. w Bielinie. Liceum Ogólnokształcące ukończył w Hrubieszowie. Studia na specjalności elektrotechnika przemysłowa na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej ukończył w 1960 r. W latach 1961–1964 pracował jako kierownik warsztatu elektrycznego w Zakładach Płyt Wiórowych w Szczecinku, gdzie później awansował na stanowisko głównego energetyka. Następnie rozpoczął pracę w Zakładach Przemysłu Lniarskiego w Hrubieszowie. W Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku pracował w latach 1969–1973 jako starszy konstruktor. Pracę na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej rozpoczął w 1973 r. na stanowisku starszego wykładowcy, gdzie pracował do emerytury w 2003 r. W pracy badawczej zajmował się badaniem silnika indukcyjnego zasilanego z magnetycznych mnożników częstotliwości, badaniem parametrów elektrycznych nasion pod działaniem naprężeń mechanicznych oraz procesem suszenia nasion w polu elektrycznym. Łącznie opublikował ok. 50 prac naukowych, w tym ok. 10 artykułów naukowych, 5 skryptów, 7 patentów, 20 referatów, 3 informacje sygnałne, 5 projektów

konstrukcyjno – technologicznych. Współpracował z wieloma zakładami przemysłowymi w całej Polsce, m. in.: Zakładami Sprzętu Elektrotechnicznego Czechowice, Zakładami Elektrotechnicznymi Mysłowice, WSK Świdnik, EDA Poniatowa, URSUS Nisko, Fabryka Obrabiarek Precyzyjnych w Pruszkowie, Polskimi Odczynnikami Chemicznymi w Lublinie, Cukrowniami: „Werbkowice”, „Strzyżów”, „Opole Lubelskie”. Odznaczony Brązowym i Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem „Za zasługi dla Politechniki” oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Mgr inż. Ryszard GAŚSIOROWSKI (1938–2012)

Ur. 28.10.1938 r. w Nadrybiu. W 1953 roku rozpoczął naukę na Wydziale Elektrycznym w Technikum Budowlanym. Szkołę ukończył w 1957 roku uzyskując tytuł technika elektryka. Po uruchomieniu Wydziału Elektrycznego Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej podjął studia, które ukończył w 1968 roku, uzyskując tytuł inżyniera elektryka. Tytuł magisterski uzyskał na Politechnice Warszawskiej w 1972 roku. Pracę zawodową rozpoczął w 1957 roku jako elektromonter w FSC Lublin. Pracował tam do 1958 roku. W roku 1960 podjął pracę w Rejonowym Kierownictwie Robot Telekomunikacyjnych w Lublinie, jako kierownik grupy robot. Od października 1968 roku rozpoczął pracę na stanowisku asystenta naukowo - technicznego w WSIInż. w Lublinie, gdzie pracował do roku 1980 (już w Politechnice Lubelskiej) na stanowisku nauczyciela akademickiego. Ostatni okres, tj. od roku 1980 do 2001, kiedy przeszedł na emeryturę, pracował, jako nauczyciel teorii przedmiotów zawodowych najpierw w Zespole Szkół Pedagogicznych i Technicznych w Lublinie, a następnie w Zespole Szkół Mechaniczno-Elektrycznych w Lublinie. Wśród wielu odznaczeń i wyróżnień otrzymał: Złoty Krzyż Zasługi, Srebrną i Złotą Odznakę Honorową SEP, Srebrną Odznakę Honorową NOT.

Wieloletni, zasłużony działacz organów samorządowych Pracowniczej Spółdzielni Mieszkaniowej „Kolejarz” w Lublinie. Radny Rady Miejskiej w Lublinie w kadencjach: 1990–1994 i 1994–1998. Zmarł w Lublinie 5.07.2012 r.

Mgr inż. Kazimierz SZPATOWICZ

Ur. 31.10.1939 r. w Adamówce pow. Kowel. W 1963 r. ukończył Wydział Elektryczny Politechniki Gdańskiej. 1970–1972 studia doktoranckie na Politechnice Warszawskiej. Praca zawodowa: 1963–1968 WSK Świdnik, konstruktor w Biurze Głównego Konstruktora Śmigłowców. 1968–2006 kolejno: WSIInż., Politechnika Lubelska, Katedra Metrologii Elektrycznej, Katedra Automatyki i Metrologii. 1968–1977 asystent, st. asystent, wykładowca, 1970–1976 kierownik Laboratorium Miernictwa Elektrycznego i Pomiarów Wielkości Nielektrycznych, 1978–2006 starszy wykładowca. W 1978 r. 3 mies. staż naukowy w Politechnice w Bratysławie. Specjalizacja dydaktyczna: metrologia elektryczna. Działalność społeczna: od 1977 r. członek w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich. 1998–2002

i 2002–2006 Przewodniczący Zakładowej Komisji Związku Zawodowego „Solidarność”. Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi (1991), Medal Komisji Edukacji Narodowej (1998), Złota Honorowa Odznaka SEP (2009), Srebrna Odznaka Honorowa NOT (2010), Medal BENE MERITUS (2010) w uznaniu zasług dla NSZZ Solidarność Regionu Środkowowschodniego, 12 nagród Rektora PL za działalność naukową i dydaktyczną (1971–2005).

Dr inż. Józef KOWALSKI

Ukończył Wydział Elektryczny Politechniki Wrocławskiej 4.04.1964 r. Następnie pracował w Kopalni Węgla Brunatnego Konin na stanowisku kierownika grupy regulacyjno-rozruchowej. W 1972 r. rozpoczął studia doktoranckie na Wydziale Elektrycznym Politechniki Poznańskiej, gdzie 10.02.1978 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych za pracę poświęconą możliwościom zastosowania niskoomowego uziemienia punktu zerowego sieci 6 kV w kopalniach węgla brunatnego. Podjął pracę w Politechnice Lubelskiej na stanowisku adiunkta (Katedra Elektroenergetyki) a po zmianach organizacyjnych 1991 r. w Katedrze Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń. Pod Jego kierunkiem zostały zorganizowane laboratoria sieci i zabezpieczeń. Jego główne zainteresowania naukowe to badania prowadzone nad przekładnikami typu Ferrantiego, które zaowocowały stworzeniem nowej klasy przekładników. Badanie te były kontynuacją pracy doktorskiej. Za pracę naukową i bogaty dorobek dydaktyczny otrzymał wiele odznaczeń, m. in. Brązowy Medal Zasługi dla Pożarnictwa (1972), Brązową Odznaką „Zasłużony dla energetyki” (1977), Srebrną Odznaką Honorową SEP (1984), Złoty Krzyż Zasługi (1986) oraz Medal Pamiątkowy SEP im. prof. Mieczysława Pożaryskiego w 1986 roku.

Mgr inż. Jan SZPONDER (1940–2003)

Ur. 24.11.1940 r. w Kowlu. Ojciec Piotr Szponder z zawodu maszynista kolejowy, był cenionym pracownikiem PKP. W 1943 roku rodzina Szponderów pozostawiając cały dobytek w Kowlu zmuszona została do ucieczki. Udali się w rodzinne strony ojca – do Stężycy koło Dębłina. W latach 1947 do 1954 Jan Szponder uczył się w Szkole Podstawowej w Stężycy. Od 1954 do 1958 r. uczęszczał do Liceum Ogólnokształcącego w Dęblinie, następnie w Kielcach ukończył dwuletnie Studium Nauczycielskie o profilu fizycznym. W latach 1960–1966 studiował na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej i uzyskał dyplom mgr inż. w specjalności aparaty elektryczne.

Pracę zawodową rozpoczął w 1966 roku w Zakładach Wytwórczych Aparatów Wysokiego Napięcia A-1 w Warszawie na stanowisku konstruktora. Brał udział w opracowaniu kondensatorów elektrycznych na podwyższone częstotliwości. W latach 1967–1970 pracował w Fabryce Samochodów Ciężarowych w Lublinie na stanowisku starszego inspektora nadzoru elektrycznego, a następnie starszego konstruktora. W tej

pracy zapoznał się z różnorodną aparaturą elektryczną i jej pracą w systemie elektroenergetycznym. W 1970 roku otrzymał propozycję pracy w Zespole i Pracowni Elektrotechniki Wydziału Elektrycznego WSIInż. w Lublinie na stanowisku starszego asystenta.

W latach 1976–1981 pracował jako wykładowca w tej samej jednostce, która w wyniku zmian organizacyjnych otrzymała nazwę Zakład Podstaw Elektrotechniki. Od 1981 r. mgr inż. Jan Szponder pracował jako starszy wykładowca w Zakładzie Podstaw Elektrotechniki przekształconym w 1991 roku w Katedrę Podstaw Elektrotechniki, a następnie w Instytut Elektrotechniki i Elektrotechnologii (1999 r.).

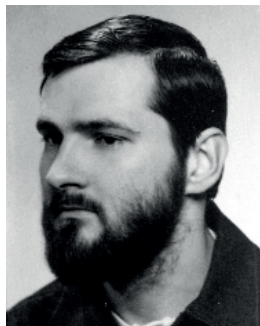
Do pracy na uczelni mgr inż. Jan Szponder był wyjątkowo dobrze przygotowany, zarówno teoretycznie jako absolwent Politechniki Warszawskiej, praktycznie (kilkuletnia praca w przemyśle) oraz dydaktycznie (na dwuletnich studiach nauczycielskich). Prowadził różnorodne zajęcia dydaktyczne w tym: wykłady z teorii pola elektromagnetycznego i obwodów elektrycznych oraz wybrane wykłady specjalistyczne z technologii urządzeń elektromagnetycznych, akustycznych. Należy szczególnie podkreślić przygotowanie przez Jana Szpondera wielu ćwiczeń laboratoryjnych z obwodów elektrycznych, pola elektromagnetycznego, zakłóceń akustycznych i elektromagnetycznych, kompatybilności elektromagnetycznej. W laboratorium i projektowaniu urządzeń elektromagnetycznych, jako jeden z pierwszych na Wydziale Elektrycznym wprowadził techniki komputerowe. Był opiekunem 20 prac dyplomowych, dzięki którym powstały interesujące aparaty elektryczne i układy pomiarowe. Przez ponad osiem lat był pełnomocnikiem dziekana Wydziału Elektrycznego do spraw praktyk studenckich. Bardzo się angażował w pomoc studentom i był niezwykle życzliwy dla nich. W dowód uznania Jego wkładu w nauczanie, wychowanie, umiejętność przekazywania wiedzy oraz konsekwentny sposób jej egzekwowania został przez studentów wyróżniony tytułem „Homo Didacticus” – najlepszy nauczyciel akademicki Wydziału Elektrycznego.

Szczególnie ważne i cenne było Jego zaangażowanie we współpracę z przemysłem. Wniósł zasadniczy wkład w opracowaniu takich tematów jak: stanowiska do badania i regulacji charakterystyk czasowo-prądowych, wyłączników samoczynnych, układ do infradźwiękowego oczyszczania kotłów przemysłowych, analizatory harmonicznych niskich częstotliwości, tyrystorowy układ zasilania reaktora chemicznego 500 l., spawarki do tworzyw sztucznych z układem zasilania, pomiary i regulacja układów elektroenergetycznych w cukrowniach, układy pojemnościowe do pomiaru wysokości zapełnienia zbiorników materiałami sypkimi.

Był autorem kilkudziesięciu artykułów, dwu skryptów i ośmiu patentów. Otrzymał wiele nagród i wyróżnień, w tym: nagrody Rektora, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Nagrodę zespołową II stopnia MNiSWiT, Złoty Krzyż Zasługi (1979). Był członkiem założycielem Oddziału Lubelskiego PTETiS (2000 r.)

Mgr inż. Jan Szponder miał wybitne uzdolnienia inżynierskie poparte rzetelną wiedzą i sumienną pracą. Interesował się żeglarstwem, myślistwem, wędkarstwem, fotografią. Był uzdolniony muzycznie. Umiał łączyć i w praktyce wykorzystywać różne dziedziny techniki jak elektrotechnika, elektronika, informatyka, akustyka. Szybko opanowywał nowe problemy naukowe i techniczne.

Zmarł 29.06.2003 r. w Lublinie. Pozostaje w naszej pamięci jako niezwykle uczynny kolega, skromny i zawsze gotowy do pomocy i współpracy.

Dr inż. Leszek ORZECZOWSKI (1943–1989)

Rozpoczął pracę w Politechnice Lubelskiej w 1975 r. Był absolwentem Politechniki Śląskiej, w której ukończył studia i uzyskał stopień doktora nauk technicznych. Jego główne zainteresowania naukowe skupiały się wokół problematyki sterowania maszynami wyciągowymi oraz dołową trakcją elektryczną. Był autorem wielu prac naukowych publikowanych w czasopismach ogólnokrajowych. Prowadził zajęcia dydaktyczne, między innymi na specjalności Elektryfikacja i Automatykacja Kopalń. Pod jego kierownictwem i redakcją powstał wykorzystywany do dzisiaj skrypt dla Laboratorium Napędu Elektrycznego. Był sumiennym i pedantycznym w swojej dziedzinie wykładowcą, lubianym przez studentów i kolegów z Zakładu. Wspominany jest jako nieskazitelny człowiek i świetny dydaktyk. Pochowany w Bytomiu.

Mgr inż. Marek SZCZUPAK

Ur. 17.05.1945 r. w Lublinie. Absolwent Technikum Energetycznego w Lublinie i Wydziału Elektroniki Politechniki Warszawskiej. W latach 1968-1970 pracownik Politechniki Warszawskiej (elektryk konserwator). W latach 1970–1978 jako pracownik naukowo-dydaktyczny Politechniki Lubelskiej prowadził zajęcia z dziedziny urządzeń i zabezpieczeń elektroenergetycznych. Współautor skryptu „Laboratorium zabezpieczeń elektroenergetycznych” oraz kilku artykułów i patentów. W roku 1978 otrzymał nagrodę MNSWiT za osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze.

W roku 1979 podejmuje pracę w Zakładzie Energetycznym Lublin, gdzie zajmuje się eksploatacją stacji elektroenergetycznych najwyższych napięć, wprowadzaniem nowoczesnych rozwiązań technicznych, tworzeniem infrastruktury informatycznej i ochroną danych osobowych. Od 1975 roku jako członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich brał udział w pracach Izby Rzeczników oraz prowadził zajęcia na kursach przygotowawczych do egzaminów kwalifikacyjnych. Od 2000 roku jest Zastępcą Przewodniczącego Komisji Kwalifikacyjnej powołanej przez Urząd Regulacji Energetyki przy Oddziale Lubelskim SEP. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi, Brązowym Medalem za Zasługi dla Pożarnictwa, Brązowym Medalem za Zasługi dla Obronności Kraju oraz odznakami: Honorową SEP, Za Zasługi Dla Energetyki, Zasłużony Pracownik Lubzel SA, Zasłużony dla Zespołu Szkół Energetycznych w Lublinie.

Mgr Teresa GUZIAK

Jest absolwentką kierunku matematyka na Wydziale Matematyki i Fizyki UMCS w Lublinie. W 1972 r. rozpoczęła pracę jako starszy wykładowca w Katedrze Matematyki na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej. Prowadziła zajęcia z matematyki i metod numerycznych. W latach 1973–1977 była słuchaczką Studium Doktoranckiego Politechniki Warszawskiej zorganizowanego wspólnie z Wydziałem Elektrycznym PL. Po utworzeniu w roku 1989 Katedry Informatyki (od 2004 Instytutu Informatyki), pracowała tam do przejścia na emeryturę w roku 2008, prowadząc zajęcia głównie z programowania komputerów. Jest współautorką trzech skryptów do nauki programowania.

Mgr Maria JAROSIŃSKA-CABAN

Jest absolwentką kierunku matematyka specjalności metody numeryczne na UMCS w Lublinie. Pracuje na Politechnice Lubelskiej od roku 1974 (ówczesna nazwa: Wyższa Szkoła Inżynierska), obecnie na etacie starszego wykładowcy. Prowadziła zajęcia laboratoryjne i ćwiczenia audytoryjne, a od roku 1993 także wykłady z przedmiotów: podstawy informatyki, programowanie, metody numeryczne, podstawy grafiki komputerowej, algorytmy i struktury danych. Prowadziła pierwsze szkolenia z obsługi komputerów dla pracowników Politechniki. Brała udział w projektowaniu i programowaniu systemów informatycznych tworzonych w Zakładzie Informatyki w ramach współpracy z przemysłem, a także tworzeniu oprogramowania do prac naukowo-badawczych. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Informatycznego. Opracowała materiały do laboratorium informatyki w ramach projektu „Politechnika XXI wieku”. Jest współautorem skryptu „Podstawy programowania mikrokomputerów” oraz autorką referatów z zakresu dydaktyki informatyki wygłoszonych na Lubelskim Akademickim Forum Informatycznym.

Mgr Alicja KRAWCZYK

Jest absolwentką kierunku matematyka na Wydziale Matematyki i Fizyki UMCS w Lublinie. W 1974 r. rozpoczęła pracę na WSI a potem na Politechnice Lubelskiej gdzie pracuje do dzisiaj. Obecnie na stanowisku starszego wykładowcy w Instytucie Informatyki na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL. W kolejnych latach będąc zatrudniona na stanowisku programisty zdobywała wiedzę i doświadczenie opracowując wiele systemów informatycznych w obszarze wspomagania procesów podejmowania decyzji oraz w pracach naukowych. Jest współautorem wielu systemów informatycznych (prac naukowo-badawczych, finansowo-księgowych, płacowych, dziekanatu, środków trwałych i innych). Systemy te były eksploatowane na

Politechnice Lubelskiej oraz innych uczelniach w kraju. Od 2000 r. rozpoczęła prace dydaktyczną na stanowisku starszego wykładowcy. Do chwili obecnej prowadzi zajęcia z języków programowania strukturalnego i obiektowego oraz systemów baz danych.

Dr Lucyna KORBEL

Od roku 1989 była zatrudniona na Wydziale Elektrycznym PL jako pracownik dydaktyczny (obecnie na emeryturze). Prowadziła zajęcia z informatyki (wykłady, ćwiczenia i laboratoria). Pod jej kierunkiem zostało napisanych kilkanaście prac magisterskich. Jest autorką zbioru zadań pt. „Turbo Pascal – programy dydaktyczne” (PLJ, 1992) oraz współautorką dwu publikacji: „Wprowadzenie do programowania zorientowanego obiektowo w Turbo Pascalu” (PLJ, 1995) i „Wybrane zagadnienia Informatyki” (PL, 2002). Oprócz tego jest też współautorka kilkunastu artykułów opublikowanych w różnych materiałach konferencyjnych i wydawnictwach okresowych m.in. w Informatyce Stosowanej

wydawnictwa Politechniki Lubelskiej. Obecnie na emeryturze.

Dr inż. Bolesław Stanisław HORYŃSKI

Ur. 21.04.1939 r. w Równem. Studia magisterskie na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej ukończył w 1965 r. Uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej (1976 r.). Praca zawodowa: 1956–1966: Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku na stanowisku starszego projektanta urządzeń elektrycznych. 1966–2004 (przejsie na emeryturę): Politechnika Lubelska, Wydział Elektryczny na etacie pracownika akademickiego członek zespołu ds. oceny projektów w Pracowni Konserwacji Zabytków w Lublinie – przez okres 15 lat. Praca naukowa: teoria obwodów elektrycznych (stany nieustalone) oraz elektromaszynowe elementy automatyki. Publikacje n/t optymalizacji różnicowych złącz selsynowych.

Nagrody: Nagroda Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego III stopnia – wyróżnienie pracy doktorskiej p/t „Optymalizacja różnicowego łącza selsynowego”, Nagrody Rektora Politechniki Lubelskiej za osiągnięcia w pracy naukowej i dydaktycznej. Pełnione funkcje: kierownik Zakładu Podstaw Elektrotechniki, prodziekan Wydziału Elektrycznego ds. studentów, Działalność zawodowa na emeryturze: prowadzenie własnej pracowni projektowej – projektowanie instalacji EIB dla potrzeb domów handlowych, projekty farm wiatrowych o mocach jednostkowych 1,5 MVA, modernizacja wiejskich sieci elektroenergetycznych średniego napięcia. Członek-założyciel Oddziału Lubelskiego PTETiS (2000 r.).

Dr inż. Stanisław WALUSIAK

Ur. 15.07.1942 r. w m. Mikstał. Wydział Elektryczny Technikum Przemysłu Włókienniczego w Łodzi o specjalności elektrotechnika przemysłowa ukończył w 1961 r.

Studia mgr na kierunku elektrotechnika na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej ukończył w 1966 roku. Stopień doktora n. t. uzyskał w 1974 r. również na Wydziale Elektrycznym PŁ. Promotorem rozprawy doktorskiej był prof. dr inż. Zdzisław Pomykański.

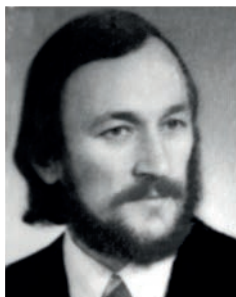
W okresie od 1.10.1966–30.09.1977 pracował na stanowiskach asystenta, st. asystenta, a następnie adiunkta w Katedrze Elektrotechniki Ogólnej kierowanej przez prof. Walentego Starczakowa (po reorganizacji Instytut Podstaw Elektrotechniki – Zakład Elektrotechniki Samochodowej i Metrologii – kierowany przez prof. dr inż. Zdzisława Pomykańskiego), Wydziału Elektrycznego Politechniki Łódzkiej.

Pracę w Politechnice Lubelskiej rozpoczął w 1977 roku na stanowisku adiunkta w Katedrze Podstaw Elektrotechniki Wydziału Elektrycznego. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Agrofizycznego oraz Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Tematyka badań: analiza motocyklowej prądnicy prądu przemiennego z wewnętrzną regulacją napięcia, metodyka obliczania sprzęgła elektromagnetycznego układu chłodzenia samochodu Fiat 125p, analiza aktualnych tendencji rozwojowych w świecie w zakresie wtrysku paliwa do silników z zapłonem akumulatorowym, układów zabezpieczających przed blokowaniem kół pojazdu oraz układów zapłonowych przy zastosowaniu elementów elektroniki, badanie wpływu pola elektrostatycznego i naprężeń mechanicznych na właściwości dielektryków niejednorodnych, wykorzystanie pola elektrostatycznego do obniżenia energochłonności procesu suszenia konwekcyjnego, uzwojenia bifilarne do odpylania w przemyśle rolno-spożywczym, model diagnostyczny alternatora samochodowego.

Jest autorem i współautorem: 120 publikacji, 1 monografii, 9 skryptów i podręczników, kilkudziesięciu prac niepublikowanych stanowiących opracowania prowadzonych badań, 8 patentów i 1 wniosku racjonalizatorskiego złożonego w Zakładach Metalurgicznych URSUS, Lublin, nagrodzonego w konkursie z okazji 70-lecia SEP. Był promotorem ponad 240 prac dyplomowych magisterskich i inżynierskich prowadzonych na Wydziale Elektrycznym, Wydziale Mechanicznym – specjalność samochody i ciągniki, Wydziale Zarządzania i Podstaw Techniki – kierunek wychowanie techniczne. W 1985 r. odbył staż naukowy w Instytucie Samochodowo-Mechanicznym MAMI w Moskwie. Natomiast rok później, przez 6 miesięcy odbywał staż w Dziale Głównego Elektryka Zakładów Metalurgicznych URSUS w Lublinie.

Odnznaczony Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Srebrną Odznaką Zasłużony dla Lublina, Złotą Odznaką Związku Nauczycielstwa Polskiego. Otrzymał nagrody: Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki, Rektora Politechniki Łódzkiej, Rektora Politechniki Lubelskiej.

Dr inż. Stanisław TARASIEWICZ

Profesor tytularny Uniwersytetu Laval w Kanadzie. Studia wyższe inżynierskie ukończył na Politechnice Śląskiej. Na Akademii Górniczo-Hutniczej uzyskał stopień magistra a następnie doktora nauk technicznych. Z Politechniką Lubelską związany był pod koniec lat siedemdziesiątych. Zatrudniony był wówczas na stanowisku kierownika Zakładu Automatykacji i Elektryfikacji Kopalń. Po trzyletnim okresie pracy na Politechnice Lubelskiej w 1981 roku został zatrudniony w l'UQAC Québec, gdzie kontynuował zainteresowania związane z teorią systemów automatykacji kompleksowej procesów. Jest znanym naukowcem w dziedzinie automatykacji i sterowania predykcyjnego. Zapraszany jest do wielu uniwersytetów jako „visiting professor”, m. in. Lille – Francja oraz Mons – Belgia.

Dr inż. Waldemar SMOŁUCH

Był jednym z pierwszych pracowników Zespołu oraz Pracowni Maszyn i Napędów Elektrycznych Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie. Będąc jeszcze studentem, w 1966 roku rozpoczął pracę jako pracownik inżynieryjno-techniczny pierwszego Laboratorium Napędu Elektrycznego w budynku przy ul. Dąbrowskiego 13. Brał udział w uruchomieniu Laboratorium po jego przeniesieniu do obecnego budynku Wydziału Elektrycznego. Jednocześnie w r. 1969 ukończył studia inżynierskie na WSInż. oraz w r. 1972 studia magisterskie w Instytucie Elektroenergetyki Politechniki Warszawskiej. W r. 1978 uzyskał stopień doktora nauk technicznych w Instytucie Maszyn Elektrycznych i Transformatorów Politechniki Łódzkiej na podstawie rozprawy doktorskiej z zakresu cyfrowej symulacji elektromechanicznych układów przekształtnikowych pod kierunkiem prof. zw. dr. hab. inż. Michała Jabłońskiego. Aktywnie uczestniczył w pracach na rzecz przemysłu. Inicjował prace modernizacyjne w Laboratorium Automatyki Napędu Elektrycznego WSInż. i czynnie w nich uczestniczył. Pod jego kierownictwem rozpoczęto prace nad skryptem do Laboratorium Napędu Elektrycznego. W latach 1980–1983 pełnił funkcję kierownika Zakładu Automatykacji i Elektryfikacji Kopalń. W 1982 r. będąc na stypendium naukowym brał udział w pracach badawczych Zespołu Elektroniki w Twente University of Technology w Enschede (Holandia). W latach 1983–1986 pracował w Uniwersytecie Ahmadu Bello w Nigerii jako nauczyciel akademicki, gdzie również organizował Laboratorium Napędu Elektrycznego. Po zakończeniu kontraktu wyemigrował do Kanady.

W latach 1986–1999 pracował w Rockwell Automation na stanowisku System Design Engineer. W okresie zatrudnienia w Rockwell projektował zautomatyzowane systemy napędowe dla linii maszyn papierniczych i metalurgicznych oraz kierował pracą zespołów projektanckich.

W latach 1999–2012 pracował w Siemens Canada jako Applications Engineer, a następnie jako Project Manager, gdzie projektował zautomatyzowane układy napędowe oraz udzielał konsultacji w tym zakresie. Od roku 2009 jako Project Manager był odpowiedzialny za zorganizowanie, projektowanie i uruchomienie w Kanadzie produkcji układów Solar Inverters o mocy 10 MW–100 MW.

Efektami pracy w Polsce i Kanadzie są artykuły naukowe opublikowane w technicznych czasopiśmie polskich oraz amerykańskich. Po ocenie całokształtu kariery zawodowej i zdaniu egzaminów kwalifikacyjnych uzyskał tytuły: Professional Engineer (P.Eng.) oraz Project Manager Professional (PMP). Za swój dorobek naukowy uzyskał tytuł Senior Member of the Institute of Electrical and Electronics Engineers (SM IEEE). Jest aktywnym członkiem zawodowych i naukowych organizacji: Professional Engineers of Ontario, Institute of Electrical and Electronics Engineers, Project Management Institute oraz Canadian Standard Association.

Po przejściu na emeryturę kontynuuje prace w komisji Canadian Standard Association ustalającej elektryczne standardy dla instalacji Solar Systems.

Mgr Ewa BELCARZ

Jest absolwentką kierunku matematyka na Wydziale Matematyki i Fizyki UMCS w Lublinie. Od roku 1972 pracowała na Politechnice Lubelskiej, początkowo w Ośrodku Obliczeniowym PL na stanowisku programista, kierownik sekcji, a w latach 1993–2011 w Instytucie Informatyki na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL na stanowisku starszego wykładowcy. Burzliwy rozwój informatyki w tym czasie to ciągle poznawanie nowych technik, począwszy od programowania przy użyciu nośników papierowych na maszyny serii Odra 1300 aż do pracy na mikrokomputerach w systemie Windows. Obszar zainteresowań dydaktycznych to

języki programowania, systemy operacyjne, metody numeryczne, edytory tekstowe i arkusze kalkulacyjne. Obecnie na emeryturze.

Dr inż. Jacek ZIENTKIEWICZ

Ur. 16.09.1946 r. w Staroście. Ukończył studia magisterskie na Wydziale Elektroniki Politechniki Gdańskiej w 1972 r., a studia doktoranckie na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej w 1979 r. W roku 1979 został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Instytucie Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej Politechniki Lubelskiej. Od chwili zatrudnienia w Politechnice Lubelskiej prowadził wykłady z podstaw elektroniki, od czasu utworzenia specjalności technika światłowodowa wykłady z podstaw systemów światłowodowych, a od momentu utworzenia specjalności telekomunikacja i informatyka – wykłady z podstaw

telekomunikacji cyfrowej, sieci telekomunikacyjnych z integracją usług, podstaw telekomunikacji oraz teletransmisji w sieciach dostępowych. Jest autorem lub współautorem kilkudziesięciu publikacji i opracowań naukowo-badawczych.

Dr Czesław SANELUTA

W roku 1973 ukończył Wydział Matematyki, Fizyki i Chemii kierunku chemia Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. W roku 1984 uzyskał tytuł doktora nauk technicznych w dyscyplinie technologia chemiczna, specjalność elektrochemia stosowana na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej. Od roku 1985 adiunkt, następnie starszy wykładowca w Katedrze Elektrochemii Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej. Obecnie na emeryturze.

Dr inż. Jacek DUDA

Ur. w 1946 r. w Poznaniu; tam spędził dzieciństwo, ukończył szkołę podstawową i średnią (III LO). Studiował na Politechnice Poznańskiej na Wydziale Elektrycznym, którą ukończył w roku 1969 uzyskując tytuł magistra inżyniera. W 1972 r. podjął studia doktoranckie na Wydziale Automatyki (później Automatyki i Informatyki) Politechniki Śląskiej w Gliwicach a po zakończeniu studiów podjął pracę na tym wydziale. W 1978 r. obronił pracę doktorską dotyczącą modelowania cyfrowego dyskretnych procesów przemysłowych. Od 1981 r. pracuje na Politechnice Lubelskiej na Wydziale Elektrycznym; obecnie Elektrotechniki i Informa-

tyki. Jednostka organizacyjna, z którą jest związany to Katedra Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń. Zainteresowania naukowe dotyczyły różnych aspektów optymalizacji sieci elektroenergetycznych. Działalność dydaktyczna obejmowała wykłady, ćwiczenia, prowadzenie laboratoriów, ćwiczeń projektowych z przedmiotów związanych z elektroenergetyką. Wypromował wielu magistrów i inżynierów. W 2011 r. przeszedł na emeryturę; nadal jednak prowadzi zajęcia z przedmiotów związanych z elektroenergetyką. W czasie pracy w PL związał się ze związkiem zawodowym NSZZ „Solidarność”. Od 1990 r. działał w Komisji Zakładowej, a w latach 2006–2010 był jej przewodniczącym. Uczestniczy w pracy Związku na poziomie krajowym, w Krajowej Sekcji Nauki. Od 2010 r. jest przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Krajowej Sekcji Nauki.

Dr inż. Leszek BOBRZYK

Ur. 20.02.1948 r. w Zawidowie. Absolwent Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej. Pracował w Wyższej Szkole Inżynierskiej, później Politechnice Lubelskiej od 1971 r. rozpoczynając pracę na stanowisku asystenta stażysty, a następnie asystenta i adiunkta. Pracując w PL uzyskał stopień naukowy doktora (1981, Politechnika Warszawska). Specjalizował się w zabezpieczeniach elektroenergetycznych, sieciach i urządzeniach. Jest współautorem dwóch wydań skryptu uczelnianego do laboratorium zabezpieczeń elektroenergetycznych. W latach 1976–1978 był oddelegowany do pracy w biurze projektów i stamtąd pojechał jako projektant do pracy w Nigerii. W 1990 r. wybrany na stanowisko wiceprezydenta, a w 1991 – na prezydenta Lublina. Po zakończeniu kadencji w 1994 r. rozpoczął pracę w bankowości, gdzie pracował na stanowiskach kierowniczych w trzech różnych bankach aż do emerytury. Od 10 lat prowadzi wykłady z bankowości w Wyższej Szkole Ekonomii i Innowacji w Lublinie, jest też przewodniczącym konwentu tej Uczelni. Od kilkunastu lat bardzo aktywnie realizuje swoją pasję życiową, którą jest sport i bierze udział w zawodach rangi mistrzostw świata i Europy weteranów lekkiej atletyki. Łączny dorobek z tych imprez to 9 medali oraz ponad 60 medali z mistrzostw Polski. Politechnika Lubelska pozostanie na zawsze w jego pamięci jako instytucja, w której zaczynał swoją aktywność zawodową i z którą związał najdłuższy okres swojej pracy.

Dr inż. Zbigniew ZŁONKIEWICZ (1949–2006)

Ur. 23.01.1949 roku w Rudniku n/Sanem. Technikum Elektryczne w Nisku ukończył w 1968 r. Tytuł inżyniera elektryka uzyskał na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie. W 1976 r. ukończył uzupełniające studia magisterskie w Instytucie Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej Politechniki Lubelskiej. Całą swoją działalność zawodową związał z Politechniką Lubelską. Od 1.10.1972 r. zatrudniony w Zakładzie Podstaw Elektrotechniki na stanowisku asystenta, a po obronieniu w 1981 pracy doktorskiej nt. „Wpływ warunków elektrochemicznego otrzymywania zestyków z powłoką stopową srebro-pallad na ich właściwości” na stanowisku adiunkta. Od 1.10.2006 pracował jako starszy wykładowca w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii.

Prowadził różnorodne zajęcia dydaktyczne w tym: ćwiczenia audytoryjne projektowe z instalacji elektrycznych, ćwiczenia rachunkowe z elektrotechniki teoretycznej, ćwiczenia laboratoryjne z elektrotechniki teoretycznej, elektrotermii na studiach dziennych magisterskich, studiach wieczorowych i zaocznych. Od 1989 r. prowadził wykłady z przedmiotu elektrotechnologie. Był opiekunem ponad 30 prac dyplomowych magisterskich i inżynierskich. Dzięki nim powstało wiele stanowisk badawczych wykorzystywanych przez studentów podczas ćwiczeń laboratoryjnych. Brał również udział w opracowaniu 3 skryptów uczelnianych. Bardzo angażował się w pomoc

studentom, miał mnóstwo życzliwości dla nich. W latach 1974–1978 był opiekunem roku, w następnych opiekunem grupy studenckiej (1981, 1983, 1987). Jednocześnie w latach 1972–1976 pełnił rolę opiekuna Koła Naukowego Elektryków. Starsi koledzy pamiętają Jego entuzjazm w organizowaniu wyjazdów na tzw. zielone niedziele, gdzie ze studentami dokonywał napraw sprzętu gospodarstwa domowego u rolników w podlubelskich wsiach. Za działalność dydaktyczno-wychowawczą uzyskał w 1991 r. nagrodę Rektora PL III st., a w 1992 r. i 1996 r. – II st. oraz Medal Edukacji Narodowej.

Szczególnie ważne i cenne było Jego zaangażowanie we współpracę z przemysłem i w zagadnienia naukowo-badawcze. Problematyka Jego działalności naukowej obejmowała przede wszystkim nowe elektrotechnologie stosowane w technice, a w szczególności procesy elektrochemiczne z udziałem pola ultradźwiękowego. Prowadził badania właściwości materiałów przewodzących, stosowanych na elementy stykowe w technice słaboprądowej oraz zajmował się zagadnieniami związanymi z procesami elektrotermicznymi. W latach 1975–1980 uczestniczył w pracach w ramach programu Rządowego PR-3. Wyniki tych badań zaowocowały opracowaniem szeregu warstw przewodzących i izolacyjnych otrzymanych przy udziale pola ultradźwiękowego w procesach elektrokinetycznych i metodyki badania ich właściwości.

Po doktoracie, prowadził dalsze badania naukowe w zakresie powłok na styki słaboprądowe realizowane w ramach Centralnego Planu Badawczo-Rozwojowego CPBR 8.2, który dotyczył substytutów galwanicznych powłok złota, powłok o zmniejszonej zawartości palladu, oraz powłok ochronnych nie zawierających złota do ultrakompresyjnego montażu drutem złotym. W granicie KBN(0629/S3/92/02) "Pomiar rezystancji ziarniaków zbóż poddanych działaniu naprężeń mechanicznych" badania dotyczyły właściwości elektrycznych ziaren zbóż. Od 1972 brał czynny udział w pracach dla przemysłu cukrowniczego makroregionu lubelskiego (Cukrownie Strzyżów i Werbkowice), badaniach prototypu separatora magnetycznego linii przemysłowej produkującej amoniak i ferromagnetycznego filtra amoniaku wykonanych dla Zakładów Azotowych w Puławach, opracowaniu zautomatyzowanego układu grzewczego do kielkownika nasion dla Inspekcji Nasiennej w Lublinie oraz badaniach eksploatacyjnych i analizie układu elektroenergetycznego Kopalni Węgla Bogdanka.

W latach 1999–2002 i 2002–2005 pełnił funkcję prodziekana ds. nauki Wydziału Elektrycznego. W czasie swojej pracy odbył 8 staży naukowych krótko- (1–2 tygodnie) i długoterminowych (6 miesięcy) w kraju i za granicą: Technische Universität Chemnitz – trzykrotnie, Technische Hochschule Weimar, University of Wales College of Cardiff – dwukrotnie. W swoim dorobku naukowym posiadał 91 publikacji oraz dwa patenty. Za osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej otrzymał, w latach 1985, 1986, 1987, 2001 nagrodę Rektora PL. W roku 1999 odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi.

Był długoletnim członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich (od 1967 r.). Przez dwie kadencje piastował funkcję prezesa Koła SEP w Wydziale Elektrycznym. Był członkiem Lubelskiego Towarzystwa Naukowego i członkiem założycielem Oddziału Lubelskiego Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (2000 r.). Działalność naukowo-popularyzatorską prowadził również poza murami uczelni, prowadząc prace w ramach Wojewódzkiego Klubu Techniki i Racjonalizacji w Lublinie. Był przewodniczącym Komisji Kwalifikacyjnej nr 472 przy WKTiR. Zmarł 24.07.2006 r. w Lublinie.

Dr inż. Marek RÓŻYCKI (zm. 2008)

Zatrudniony został w Politechnice Lubelskiej w 1977 r. Początkowo pracował w Zakładzie Podstaw Elektrotechniki jako pracownik inżyniersko-techniczny, a po uzyskaniu w 1979 r. stopnia doktora nauk technicznych na stanowisku adiunkta w Zakładzie Automatykacji i Elektryfikacji Kopalń. Jego zainteresowania naukowe koncentrowały się wokół przekształtnikowych układów napędowych. Jest autorem wielu oryginalnych opracowań z zakresu wybranych stanów pracy pod synchronicznych kaskad zaworowych dla napędów dźwignicowych. Uzyskane przez niego ciekawe doświadczenia dla pracy generatorowej (podczas hamowania napędu) dr M. Różycki wykorzystał do opracowania oryginalnych układów generatorów elektrowni wiatrowych. Rozwiązania te stały się później podstawą szerokiego kierunku prac badawczych prowadzonych przez wszystkich pracowników Katedry Napędów Elektrycznych. Problematyka ta była również tematem wieloletniego, kilkunastoosobowego grantu badawczego Komitetu Badań Naukowych, w którym uczestniczyły trzy katedry Wydziału Elektrycznego. W latach 1983 – 1986 pełnił funkcje kierownika Zakładu Automatykacji i Elektryfikacji Kopalń. W tym okresie był również organizatorem laboratorium napędów przekształtnikowych, do którego napisał skrypt dydaktyczny. Ponadto jest współautorem skryptu „Laboratorium napędu elektrycznego”. Był wymagającym i sumiennym pracownikiem naukowo-dydaktycznym. Od 1997 r., ze względów rodzinnych, przeniósł się do Gdańska i pracował w Katedrze Energoelektroniki i Maszyn Elektrycznych Politechniki Gdańskiej. Zmarł 26.01.2008 r., pochowany na cmentarzu Łostowickim w Gdańsku.

Dr inż. Elżbieta RATAJEWICZ-MIKOŁAJCZAK

Ur. 21.02.1950 r. w Lublinie. Wykształcenie: Wyższa Szkoła Inżynierska w Lublinie (inż., 1972), Politechnika Lubelska (1976, mg inż.), doktor nauk techn. (1985, PL). Praca zawodowa: 1.10.1972 do 1.10.2003 pracownik naukowo-dydaktyczny Wydziału Elektrycznego PL, obecnie starszy wykładowca w IPEiE PL. Zainteresowania naukowe: zagadnienia proste i odwrotne pola elektromagnetycznego; numeryczne modelowanie: identyfikacja, projektowanie optymalne, sieci neuronowe, odnawialne źródła energii. Zajęcia dydaktyczne: wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, audytoryjne i komputerowe z przedmiotów: elektrotechnika teoretyczna, metody numeryczne, teoria sygnałów, teoria obwodów, teoria pola elektromagnetycznego, podstawy elektroniki, technologie elektromagnetyczne w ochronie środowiska, OZE – mała energetyka wodna. Staże naukowe: South Bank University, Londyn (W. Brytania) - staż naukowo-dydaktyczny 1997-99, Vector Fields Ltd., Oxford (W. Brytania) - kursy OPERA 2D & 3D 1997-99 2000. Publikacje: 60 artykułów w czasopiśmie i materiałach konf., skrypty. Udział w wybranych pracach i projektach naukowo-badawczych: Grant KBN „Synteza i optymalizacja projektowania kształtu urządzeń elektrycznych z wykorzystaniem hybrydowych metod optymalizacji i sieci

neuronowych”, 1997-98, Grant KBN & British Council nt.: Artificial Neural Network, 1999-2000, TEMPUS JEP-11088-96: High Performance Computing in Electrical Engineering, 1996-99, Członek: NOT – Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (członek założyciel Oddziału Lubelskiego PTETiS – 2000 r.), Lubelskiego Towarzystwa Naukowego – sekretarz IV Wydz. Nauk Technicznych (1995–2003), Polskiego Towarzystwa Zastosowań Elektromagnetyzmu, SPIE – The International Society for Optical Engineering. Nagrody i wyróżnienia: nagrody Rektora PL, Złoty Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Dr inż. Ryszard GOLEMAN

Ur. 30.12.1950 r. w Krężnicy Jarej. W 1974 r. ukończył Wyższą Szkołę Inżynierską w Lublinie, uzyskując tytuł inżyniera elektryka, a następnie w 1976 r. – tytuł magistra inżyniera w Politechnice Lubelskiej. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1983 r. w Politechnice Lubelskiej. Praca zawodowa: 1974–1975 asystent stażysta w WSiInż. w Lublinie, 1975–1976 asystent w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej, 1976–1983 starszy asystent w IPIUEE PL, 1983–2003 adiunkt w IPEE PL, od 2003 r. starszy wykładowca w IPEE PL. Zainteresowania naukowe: obliczanie pól sprzężonych i obwodów elektrycznych, analiza liniowych i nieliniowych układów z elementami magnetycznymi, elektryczne maszyny specjalne, separacja magnetyczna, ekranowanie magnetyczne i elektromagnetyczne, zakłócenia akustyczne i elektromagnetyczne, odnawialne źródła energii. Zajęcia dydaktyczne: wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, audytoryjne i komputerowe z przedmiotów: podstawy elektrotechniki, teoria obwodów, teoria pola elektromagnetycznego, kompatybilność elektromagnetyczna, elektrotechnologie, komputerowe obliczanie pól i obwodów, symulacja układów dynamicznych, energetyka wiatrowa, technologie pozyskiwania i wykorzystania biomasy, instalacje fotowoltaiczne. Staże naukowe: Uniwersytet w Kanazawa, Wydział Technologiczny, Japonia (1983–1985), Politechnika w Turynie, Wydział Elektryczny (1990) oraz Narodowy Instytut Elektrotechniki Galileo Ferraro Ferraris w Turynie, Włochy (1997), Uniwersytet South Bank w Londynie, Wielka Brytania. Publikacje i patenty: 128 artykułów w czasopismach i periodykach naukowych, 77 referatów na konferencjach międzynarodowych i krajowych, monografia oraz rozdział w monografii, 4 patenty, skrypty. Członkostwo w stowarzyszeniach i komisjach naukowych: Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, Polskie Towarzystwo Zastosowań Elektromagnetyzmu, Komisja XV Nauk Nieliniowych Oddziału PAN w Lublinie. Nagrody i wyróżnienia: nagrody Rektora PL, Nagroda Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki, Złoty Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Dr inż. Stanisław KAPKA

Ur. 18.05.1950 r. w Majdanie Starym. Ukończył studia magisterskie na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej w 1974 r. uzyskując tytuł mgr inż. elektryka, następnie podjął pracę w WSK PZL „Świdnik”. W Politechnice Lubelskiej pracuje od października 1975 r., początkowo na etacie starszego asystenta, następnie od 1984 r. na stanowisku adiunkta, zaś w roku 2003 zostaje mianowany na stanowisko starszego wykładowcy. W Instytucie Sterowania i Elektroniki Przemysłowej Politechniki Warszawskiej w 1981 r. odbywa roczny staż naukowy, tamże, w 1983 r. uzyskuje stopień doktora nauk technicznych specjalności energoelektronika. Prowadzi działalność naukowo-badawczą w zakresie badań podstawowych nad algorytmem kompensacyjnym w procesach identyfikacji i sterowania złożonych systemów dynamicznych. Rezultaty tych badań były szeroko publikowane na konferencjach naukowych krajowych, europejskich, jak również na sympozjach krajowych, zagranicznych, cyklicznych sympozjach „Energoelektronika w Nauce i Dydaktyce”, a także na licznych seminariach głoszonych w Instytucie Sterowania i Elektroniki Przemysłowej Politechniki Warszawskiej. Jest autorem/współautorem 14 patentów. Prowadzona działalność dydaktyczna obejmuje podstawy elektroniki, urządzenia energoelektroniczne, ćwiczenia rachunkowe, zajęcia laboratoryjne. Za osiągnięcia w działalności dydaktycznej w roku akademickim 1989/90 otrzymał nagrodę Rektora PL. Posiada umiejętności, które mogą być wykorzystane w realizacji zespołowego eksperymentu „algorytm kompensacyjny w procesach identyfikacji i sterowania złożonych systemów dynamicznych”. Jest członkiem PTETiS (od 2000).

Dr inż. Henryk BANACH

Ur. w Lublinie. Po ukończeniu w 1970 r. Technikum Energetycznego, podjął studia w Wyższej Szkole Inżynierskiej zakończone otrzymaniem dyplomu inżyniera elektryka. Po studiach w roku 1974 rozpoczął pracę jako asystent w Zakładzie Maszyn Elektrycznych w Instytucie Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej WSiInż. w Lublinie. Jednocześnie uzupełniał wykształcenie na studiach magisterskich. W roku 1980 wyjechał na studia aspiranckie w Uniwersytecie Technicznym w Dreźnie (NRD), zakończone uzyskaniem stopnia doktora nauk technicznych w specjalności maszyny elektryczne. Od roku 1984 pracuje na stanowisku adiunkta, następnie w roku 2003 przechodzi na stanowisko starszego wykładowcy. Obecnie prowadzi wykład z maszyn elektrycznych dla całego roku na kierunku elektrotechnika na studiach inżynierskich, jak również wykład z energooszczędnych układów elektromaszynowych wraz z laboratorium na II stopniu studiów na specjalności: napędy mikroprocesorowe w automatyce przemysłowej. Główna tematyka jego badań obejmuje zagadnienia eksploatacyjnej minimalizacji strat mocy w silnikach i napędach prądu stałego oraz prądu przemiennego poprzez dobór parametrów zasilania, jak również problematykę konstrukcji silników elektrycznych przystosowanych do pracy

energooszczędnej. Dotychczas wypromował 158 dyplomantów. Członek Lubelskiego Towarzystwa Naukowego.

Dr inż. Edward ŻAK

Ur. 23.03.1951 r. w Głuchołazach. Absolwent kierunku elektrotechnika, specjalność automatyka napędu, na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej (1975). Bezpośrednio po ukończeniu studiów podjął pracę w Zakładzie Automatyki i Pomiarów Instytutu Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie, pracując kolejno na stanowisku asystenta stażysty, asystenta i starszego asystenta. W 1986 r. obronił pracę doktorską „Komputerowe sterowanie procesu górniczego na przykładzie KWK Siersza” i został powołany na stanowisko adiunkta w Katedrze Automatyki Politechniki Lubelskiej, czasowo pełniąc

obowiązki jej kierownika. W 2006 r. przeszedł na etat starszego wykładowcy w Katedrze Automatyki i Metrologii Wydziału Elektrotechniki i Informatyki. Zajmuje się problematyką efektywnej realizacji systemów sterowania procesami przemysłowymi, zwłaszcza adaptacyjnymi. Odbił wiele długoterminowych staży naukowych i zawodowych (AGH, Politechnika Śląska, TU Clausthal RFN, KWK Siersza). Od wielu lat prowadzi wykłady, laboratoria i ćwiczenia rachunkowe z teorii i techniki sterowania, modelowania układów dynamicznych i automatyzacji przemysłu. Jest promotorem ok. 90 prac dyplomowych. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką ZNP oraz wieloma nagrodami Rektora PL. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (od 2003 r.).

Dr inż. Krzysztof NALEWAJ

Ur. 12.12.1952 Starachowicach. Po ukończeniu II LO im. J. Zamoyskiego w Lublinie rozpoczął w 1971 r. studia w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Lublinie (obecnie Politechnika Lubelska). Od 1975 r. zatrudniony w Politechnice Lubelskiej, początkowo jako pracownik naukowo-techniczny, a następnie asystent, adiunkt, obecnie starszy wykładowca – kierownik Zakładu Elektrotechnologii, od 2006 r. pracuje dodatkowo w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Chełmie. Główne kierunki jego działalności naukowej dotyczą zagadnień związanych z grzejnictwem indukcyjnym,

obecnie obliczanie sprzężonych pól elektromagnetycznych i temperatury oraz z dziedziny wykorzystania energii odnawialnych – zintegrowane układy grzejne wykorzystujące energię słoneczną. Jest autorem lub współautorem ponad 70 publikacji, w tym dwóch pozycji książkowych. Odbił staże naukowe w Montanuniversitaet Leoben Austria – 6 miesięcy, Instytucie Elektrodynamiki w Kijowie – 2 tygodnie, Wyższej Szkole Technicznej w Arnhem Hogeschool Gederland – 10 dni, University of Wales

Cardiff – 6 tygodni. Jest członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Polskiego Towarzystwa Energii Słonecznej i Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej – członek Komisji Rewizyjnej Oddziału Lubelskiego. Członek Komisji nadającej uprawnienia energetyczne przy WKTiR w Lublinie, posiada również uprawnienia egzaminatora i wykładowcy organizacji szkolenia personelu technicznego zatwierdzonego wg przepisów EASA PART-66 i PART-147. Obecnie pełni drugą kadencję funkcję prezesa NS ZNP PL. Za działalność naukową, dydaktyczną i społeczną odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Dr inż. Robert WILANOWICZ

Ur. 25.08.1952 w Radomiu. Ukończył studia mgr na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej w 1977 r., po czym podjął pracę w Instytucie Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej PL. Od 1979 pracownik Politechniki Radomskiej. Stopień doktora n. t. uzyskał w Politechnice Warszawskiej (1986). Obecnie adiunkt w Zakładzie Elektrotechniki i Energetyki Instytutu Systemów Transportowych i Elektrotechniki w Uniwersytecie Technologiczno-Humanistycznym im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu. Zainteresowania naukowe: modelowanie układów elektrycznych, wpływ odbiorników elektrycznych na układy zasilające. Działalność dydaktyczna: teoria obwodów, zakłócenia w systemach elektroenergetycznych, jakość energii elektrycznej. Autor kilkudziesięciu artykułów w recenzowanych czasopismach naukowych oraz wykonawca wielu projektów badawczych finansowanych przez Komitet Badań Naukowych oraz Narodowe Centrum Nauki. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi. Członek SEP.

Dr inż. Jan LASKOWSKI

Ur. 7.11.1952 r. w Kawęczynie. W latach 1971–1973 studiował na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie, a następnie w latach 1973–1976 kontynuował studia na Politechnice Odesskiej, uzyskując tytuł magistra inżyniera automatyka. W 1987 roku uzyskał na Wydziale Automatyki i Techniki Obliczeniowej Politechniki Odesskiej stopień doktora nauk technicznych. W latach 1976–1998 pracował na Politechnice Lubelskiej, początkowo jako asystent później jako adiunkt. Działalność dydaktyczna i naukowa – modelowanie, sterowanie i optymalizacja procesów technologicznych.

Dr inż. Jan GUZ

Ur. w 1953 r. w Kocku, woj. lubelskie. Absolwent Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie (1975, inż. elektryk) i Politechniki Lubelskiej (1977, mgr inż. elektryk). Rozpoczął pracę w Zakładzie Podstaw Elektrotechniki na tej uczelni jako pracownik inż.-techn. (1975), przechodząc w 1977 r. na stanowisko asystenta. Ukończył podyplomowe studium dla młodych pracowników nauki na UMCS. W ramach pracy dydaktycznej zajmował się wdrażaniem informatyki, opieką nad kołem naukowym, organizacją konkursów na programy mikrokomputerowe w elektrotechnice, opracowaniem nowych ćwiczeń w Laboratorium Podstaw Elektrotechniki. Stopień

doktora n. t. uzyskał w 1984 r. za rozprawę „Analityczne wyznaczania prądów i napięć magnetycznego pięciokrotnika częstotliwości” (promotor prof. T. Janowski). Efektem pracy w PL (do 1989, na stanowisku adiunkta) jest 21 publikacji, 1 patent oraz opracowanie skomputeryzowanego systemu pomiarowego własności taśm amorficznych z udoskonaleniami – w ramach stażu w Wolfson Centre for Magnetics Technology, University of Wales, Cardiff. Otrzymał Nagrody Rektora PL za osiągnięcia w działalności naukowej w latach 1980/81, 1984/85, 1985/86 i dydaktycznej w 1986/87, dwa dyplomy OL SEP za projekty racjonalizatorskie dla Zakładów Metalurgicznych „Lublin” (1986–1988) oraz dyplom za promotorstwo pracy nagrodzonej w konkursie SEP na najlepszą pracę magisterską (1988/89).

W roku 1989 dołączył do żony i ich dwójki dzieci przebywających w Australii. Do 2013 r. pracował głównie dla firm telekomunikacyjnych Telstra, Ericsson i Alcatel-Lucent w projektach modernizacji i rozwoju produktów, unowocześniania sieci oraz zarządzania nowoczesnymi sieciami i serwisami telekomunikacyjnymi. Wiedzę i praktyczną znajomość nowych technologii przekazywał studentom na zajęciach w University of Technology-Sydney, University of Western Sydney i Royal Melbourne Institute of Technology. Aktualnie jest bardziej aktywny w działalności pozazawodowej, nie jest związany umową o pracę i jest możliwe, że podejmie się nowych wyzwań.

Dr Barbara KOWAL

Wykształcenie: 1983 doktor nauk technicznych, Wydział Techniki Rolniczej Akademii Rolniczej w Lublinie, promotor prof. dr Wiktor Oktaba, tytuł rozprawy: „Ekstrema form kwadratowych i ich zastosowania w technice rolniczej”. 1974 magister matematyki, Wydział Matematyki, Fizyki i Chemii UMCS w Lublinie, opiekun naukowy: prof. dr hab. Adam Bielecki, tytuł pracy: „Równania całkowite Voltery liniowe i nieliniowe”. Doświadczenie zawodowe: Od 1992 starszy wykładowca w Katedrze Matematyki Politechniki Lubelskiej, 1983–1992 adiunkt w Katedrze Matematyki Politechniki

Lubelskiej, 1975–1983 asystent w Katedrze Matematyki Politechniki Lubelskiej, 1974–1975 asystent stażysta w Katedrze Matematyki Politechniki Lubelskiej. Doświadczenie dydaktyczne: 1974–2013 analiza matematyczna, równania różniczkowe zwyczajne

i cząstkowe, przekształcenia całkowe, analiza zespolona, algebra, rachunek prawdopodobieństwa i statystyka matematyczna. Pełnione funkcje: od 2012 członek Komisji ds. Kształcenia dla Informatyki, 1999–2012 członek Rady Wydziału Elektrycznego (od 2003 Wydziału Elektrotechniki i Informatyki), 2002–2005 członek Komisji Dydaktycznej Wydziału Elektrotechniki i Informatyki. Wyróżnienia: nagrody Rektora PL – za osiągnięcia dydaktyczne (1975, 2008), za osiągnięcia naukowe (1983), Medal KEN (2008).

Dr Barbara ŚWITONIAK

Pracownik Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL. Stopień doktora nauk matemat. uzyskała w 1983 roku w Instytucie Matematyki Politechniki Łódzkiej w dziedzinie funkcji analitycznych. Opublikowała wiele prac naukowych dotyczących uogólnionych problemów gwiazdistości i wypukłości w pewnych klasach funkcji holomorfniczych. Jest również autorką artykułów naukowych dotyczących zastosowań matematyki w zakresie badań właściwości fizycznych pewnych ośrodków niejednorodnych. W 1984 roku otrzymała Nagrodę Rektora Politechniki Lubelskiej za osiągnięcia w działalności naukowej. Bierze udział w między-

narodowych konferencjach naukowo-dydaktycznych oraz konferencjach Zastosowań Matematyki. W latach 1996–1999 była recenzentem dla „Demonstratio Mathematica”. Prowadzi zajęcia dydaktyczne – wykłady i ćwiczenia audytoryjne z matematyki, rachunku prawdopodobieństwa i statystyki na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych; wcześniej prowadziła także zajęcia dydaktyczne z analizy matematycznej, algebry liniowej z geometrią analityczną, matematyki dyskretnej oraz logiki. Opracowuje programy nauczania wykładanych przedmiotów.

Dr inż. Maria Jolanta ZIELIŃSKA

Ukończyła LO w Stalowej Woli, studia wyższe o specj. elektrotechnika w Instytucie Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej Politechniki Lubelskiej i podyplomowe Studium Pedagogiczne na Wydziale Pedagogiki i Psychologii UMCS. Pracę doktorską na temat silników klatkowych zasilanych napięciem o dużej częstotliwości obroniła w 1986 r. na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej. Od 1975 r. pracuje w Politechnice Lubelskiej początkowo w Zakładzie Elektrotechniki Przemysłowej następnie w Zakładzie Elektryfikacji i Automatykacji Kopalń oraz Katedrze Maszyn Elektrycznych. Jej działalność naukowa dotyczy głównie

problematyki związanej z indukcyjnymi silnikami klatkowymi o dużych prędkościach obrotowych oraz komutacji maszyn prądu stałego. Zainteresowania te przedstawione zostały artykułach i referatach konferencyjnych, jak również opracowaniach związanych z pracami własnymi katedry. Prowadzi wykłady, ćwiczenia rachunkowe i laboratoryjne na drugim i trzecim roku oraz zajęcia specjalistyczne na ostatnich latach studiów. Przez wiele lat zaangażowana była w prace Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej oraz

Wyborczej. Jest członkiem Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (członek Komisji Rewizyjnej Zarządu Głównego oraz skarbnik Oddziału Lubelskiego), Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Odznaczona Brązowym Krzyżem Zasługi.

Dr inż. Krzysztof Marek TYMBURSKI

Ur. 27.03.1952 r. w Lublinie. W latach 197–1976 studiował w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Lublinie uzyskując tytuł magistra inżyniera na kierunku Przetwarzanie i Użytkowanie Energii Elektrycznej. W 1987 roku uzyskał na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej stopień doktora nauk technicznych. Na Politechnice Lubelskiej pracuje od 1976 roku początkowo jako asystent obecnie jako starszy wykładowca. Działalność dydaktyczna obejmuje zagadnienia sztucznej inteligencji i algorytmów ewolucyjnych. W 1977 roku odbył dwumiesięczną praktykę w Electricite de France w Paryżu a w 1984 roku trzymiesięczny staż zawodowy w OY Partek

AB w Finlandii. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej.

Dr inż. Zbigniew POŁECKI

Pracuje w Politechnice Lubelskiej od 15.07.1978 r. w Katedrze Elektroenergetyki, a od jej podziału w 1991 r. – w Katedrze Elektrowni i Gospodarki Energetycznej a obecnie Katedrze Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń. Jest autorem ponad 60 prac, opublikowanych w czasopiśmie i przedstawionych na konferencjach naukowych w kraju i za granicą (Wielka Brytania, Szwecja). Jest autorem wielu opinii i ekspertyz naukowych. Przez cztery kadencje był członkiem Rady Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej, biorąc w poprzednich kadencjach czynny udział w Komisjach ds. Badań Naukowych i Rozwoju Kadry oraz

Dydaktycznej. Był autorem projektu studiów elastycznych na Wydziale Elektrycznym. Od dwudziestu lat jest członkiem, a obecnie wiceprzewodniczącym Komisji Egzaminów Dyplomowych. Prowadzi zajęcia dydaktyczne z przedmiotów energetycznych przekazując studentom nie tylko wiadomości teoretyczne, lecz poprzez stały kontakt z przemysłem Lubelszczyzny – również wiedzę praktyczną. Od 1994 r. jest współtwórcą i głównym organizatorem serii konferencji naukowo-technicznych, znanych pod wspólną nazwą „Rynek Energii Elektrycznej”, gromadzących corocznie 300-osobowe grono specjalistów ze wszystkich sektorów elektroenergetyki, przemysłu, uczelni wyższych oraz ministerstw i urzędów centralnych. Jest aktywnym członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich, pełniąc od dwóch kadencji funkcje przewodniczącego Koła Zakładowego SEP przy Politechnice Lubelskiej oraz członka Zarządu Oddziału Lubelskiego SEP.

Dr inż. Janusz CHOJNOWSKI

Ur. 23.09.1955 r. w Lublinie. Studia wyższe ukończył w 1979 r. w Instytucie Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej Politechniki Lubelskiej, uzyskując tytuł magistra inżyniera elektryka. Pracę zawodową rozpoczął 1.10.1979 r. w Zakładzie Elektroenergetyki Instytutu Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej Politechniki Lubelskiej w charakterze asystenta stażysty, a po rocznym stażu otrzymał stanowisko asystenta. W 1987 r. uzyskał stopień naukowy doktora n. t. na Wydziale Elektrycznym Politechniki Gdańskiej. Od 1988 r. kontynuował pracę – na stanowisku adiunkta – w Katedrze Elektroenergetyki Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej. Na tym stanowisku, ale już w Katedrze (a później Zakładzie) Elektrowni i Gospodarki Energetycznej na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki, pracował do 30.06.2010 r. W czasie swojej ponad 30-letniej pracy w Politechnice Lubelskiej otrzymał Medal Komisji Edukacji Narodowej (2003), Srebrny Krzyż Zasługi (2003) oraz 9 nagród Rektora PL. Jest członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich (w latach 1980–1983 był sekretarzem Koła Zakładowego SEP przy Politechnice Lubelskiej).

Dr Anna KWIATKOWSKA (1955–2009)

Ur. w 1955 r. w Lublinie. Była absolwentką kierunku matematyka na Wydziale Matematyki i Fizyki UMCS w Lublinie. Pracę w Politechnice Lubelskiej podjęła w 1978 roku. W Katedrze, a potem w Instytucie Informatyki, pracowała od początku jego istnienia (1989), jako asystent a od 1997 jako adiunkt na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL. Stopień doktora uzyskała w roku 1997 na Wydziale Elektrycznym PL za rozprawę „Optymalizacja kształtu urządzeń elektrycznych w ujęciu pochodnej materiałowej”. Jej zainteresowania naukowe koncentrowały się wokół zagadnień związanych z numerycznym modelowaniem pól elektromagnetycznych. Swoje badania naukowe prezentowała na licznych konferencjach krajowych oraz zagranicznych. Jej praca dydaktyczna koncentrowała się na językach programowania oraz zagadnieniach programowania równoległego irozproszonego. Była promotorem kilkudziesięciu prac inżynierskich i magisterskich na kierunku Informatyka i Elektrotechnika. Po ciężkiej chorobie, do końca pełna ciepła i optymizmu, odeszła 13.12.2009 r. Spoczywa na cmentarzu w Lublinie na Majdanku.

Dr Zbigniew ŁAGODOWSKI

Absolwent matematyki stosowanej Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie (1979). Praca mgr nt. stabilności rozwiązań stochastycznych równań różniczkowych zwyczajnych. Asystent stażysta a następnie asystent w Zakładzie Równań Różniczkowych Zwyczajnych Instytutu Matematyki AGH. W 1981 podjął pracę w Zakładzie Teorii Budowy Maszyn Wydziału Techniki Rolniczej Akademii Rolniczej w Lublinie. Zainteresowania naukowe w tym czasie:

modelowanie matematyczne procesów w maszynach rolniczych w aspekcie ich konstrukcji, jak również problemach ekonometrycznych ekonomiki rolnictwa. Efektem tych badań jest kilkanaście prac opublikowanych w wydawnictwach PAN. Równolegle uczestniczył w seminarium naukowym na UMCS w Lublinie i prowadził badania z teorii rachunku prawdopodobieństwa. W 1987 roku uzyskał stopień doktora nauk matemat. (promotor prof. dr hab. Zdzisław Rychlik, rozprawa nt. zbieżności dyskretnych pól losowych). Od 1991 r. na stanowisku adiunkta Katedry Matematyki Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL. Aktualne badania naukowe dotyczą twierdzeń granicznych dla pól losowych, teorii martyngałów i nierówności maksymalnych. W 1988 wyróżniony Zespołową Nagrodą Ministra Nauki (w zespole prof. Z. Rychlika) za wybitne osiągnięcia nauk. oraz dwukrotnie Nagrodą Rektora. W latach 1989-1990 był visiting profesorem na Long Island University (USA), w 1992 przebywał na stypendium naukowym w Carlton University (Kanada). Autor kilkudziesięciu artykułów naukowych, w tym prawie połowa z tzw. listy filadelfiskiej. Aktualnie jest recenzentem: AMS Mathematical Reviews, Elsevier: Journ. of Mathem. Analysis and Appl., Statistics and Probability Letters, Hindawi Publ. Corp.: Journal of Probability and Statistics, Rocky Mountains Journ. of Math., Revista de la Real Academia de Ciencias Exactas, Físicas y Naturales. Serie A. Matemáticas, Demonstratio Mathematica oraz członkiem Amer. Math. Society i Polsk. Tow. Matemat.

Dr inż. Tadeusz KALITYŃSKI

Ur. 21.06.1939 roku w mieście Belz. W 1963 r. ukończył studia na Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej, uzyskując tytuł magistra inżyniera. W 1972 r. ukończył studium podyplomowe na Wydziale Maszyn Roboczych i Pojazdów Politechniki Warszawskiej ze sterowania ruchem pociągów. Przepracowawszy wiele lat poza uczelnią, po obronie w 1992 r. pracy doktorskiej „Model operatora procesu sacharozę z krajanki buraczanej”, w 1995 roku podjął pracę na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej na stanowisku starszego wykładowcy. Prowadził wykłady i ćwiczenia z automatyki, budowy komputerów i sterowania procesów

technologicznych. Po 9 latach pracy, w 2004 r. odszedł na emeryturę.

Dr inż. Andrzej DUDZIAK

Ur. 13.06.1957 r. w Kraśniku. W latach 1976–1981 odbył studia magisterskie na Wydziale Elektroniki, Elektrotechniki i Automatyki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przez trzy lata pracował w Instytucie Fizyki Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie jako opiekun studenckiej I Pracowni z fizyki. Od 1.11.1984 r. asystent w Zakładzie Fizyki na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej, a po 1988 roku w Instytucie Fizyki na Wydziale Zarządzania i Podstaw Techniki. W 1987 roku odbył staż naukowy w Pracowni Spektrometrii Mas Instytutu Fizyki UMCS pod kierunkiem prof. Stanisława Hałasa. W tym czasie głównym obszarem jego aktywności naukowo-badawczej była spektrometria mas z zastosowaniem w badaniach środowiskowych. Stopień doktora nauk fizycznych uzyskał na Wydziale Matematyki i Fizyki UMCS w 1993 r. Od 1994 roku adiunkt w Instytucie Fizyki Politechniki Lubelskiej. W 1998 roku dołączył do zespołu biofizyki prowadzącego badania wpływu środowiska na procesy metaboliczne organizmów roślinnych z wykorzystaniem zjawiska ultrasłabej luminescencji. Jego dorobek naukowy stanowi ok. 50 publikacji w zakresie badań biofizycznych i z wykorzystaniem spektrometrii mas. Od 18.02.2013 r. jest adiunktem w Instytucie Elektroniki i Technik Informatycznych (Zakład Elektroniki i Fizyki Technicznej) na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki i prowadzi wykłady i ćwiczenia laboratoryjne z fizyki dla studentów kierunków elektrotechnika, informatyka i mechatronika.

Dr inż. Zbigniew LACH

Ur. 6.04.1957 r. w Starachowicach. Ukończył studia mgr na Wydz. Elektrycznym Politechniki Łódzkiej w 1980 r. (mgr inż. elektronik). W 1994 roku w Politechnice Lubelskiej uzyskał stopień doktora nauk technicznych. W PL pracuje od 1984 r., początkowo na stanowisku asystenta, a od 1994 r. na stanowisku adiunkta. Prowadzi działalność naukowo-badawczą w dziedzinie zastosowań techniki światłowodowej m.in. monitorowania bezpieczeństwa kopalń, monitorowania kotłów elektroenergetycznych, transmisji sygnałów analogowych i cyfrowych. Zainteresowania naukowe koncentrują się na zagadnieniach analizy i modelowania światłowodowych sieci teleinformatycznych, w szczególności metod przeciwdziałania skutkom dyspersji w światłowodach i metod monitorowania parametrów jakości sygnału optycznego w łączach światłowodowych. Opublikował kilkadziesiąt prac w czasopiśmie i materiałach konferencji naukowych. Działalność dydaktyczna obejmuje przygotowanie programów przedmiotów i prowadzenie wykładów z zakresu techniki światłowodowej, telekomunikacji, programowania systemowego, mobilnych systemów operacyjnych. Odbył praktykę zawodową w przedsiębiorstwie greckiego operatora telekom. OTE (1987) oraz staż zawodowy w Ośrodku Techniki Optotelekomunikacyjnej w Lublinie (1993). Posiada doświadczenie w kierowaniu przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym. Za działalność nauk.-bad. i dydaktyczną został wyróżniony Srebrnym Krzyżem Zasługi,

nagrodami rektora PL oraz nagrodą zespołową Ministra Nauki. Jest członkiem SPIE – The International Society for Optical Engineering oraz Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej Stosowanej (od 2009).

Dr inż. Eligiusz PAWŁOWSKI

Studia na Wydziale Elektrycznym PL ukończył w 1982 r. Po studiach pracował w Elektromontażu Lublin SA i FSC Lublin oraz odbył służbę wojskową i ukończył SPR w WSOWL w Zegrzu. Od 1984 r. zatrudniony w PL, początkowo na stanowisku asystenta. Stopień doktora n.t. uzyskał w 1994 r. Obecnie zatrudniony jest na stanowisku adiunkta w Katedrze Automatyki i Metrologii na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL. Autor i współautor ponad 70 publikacji i patentów, które prezentował na ponad 50 konferencjach i sympozjach krajowych i międzynarodowych. Jest członkiem

Polskiego Towarzystwa Techniki Sensorowej, Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej oraz Lubelskiego Towarzystwa Naukowego. Jego główne zainteresowania naukowe to pomiary czasu i częstotliwości oraz systemy pomiarowe z częstotliwościowym nośnikiem informacji, układy, a w szczególności metody i algorytmy cyfrowego przetwarzania sygnałów częstotliwościowych w systemach pomiarowych, pomiary częstotliwości w obecności szumów i zakłóceń, pomiary częstotliwości chwilowej sygnałów impulsowych, precyzyjne porównywanie częstotliwości wzorcowych, odbiór i wykorzystanie sygnałów częstotliwości wzorcowej systemów DCF 77,5 kHz, KCzW 225 kHz i GPS, komputerowo wspomagane sprawdzanie generatorów wzorcowych, algorytmy cyfrowego przetwarzania sygnałów pomiarowych reprezentowanych przez zmieniającą się w czasie częstotliwość, cyfrowe przetwarzanie sygnałów próbkowanych nierównomiernie, równomierny resampling sygnału częstotliwościowego, błędy i niepewności w torze pomiarowym z czujnikiem o wyjściu częstotliwościowym, rozdzielczość toru pomiarowego z równomiernym próbkowaniem sygnału częstotliwościowego.

Dr Edward MĄCZKA

Jest absolwentem Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, kierunek chemia na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii. W Politechnice Lubelskiej pracuje od 1985 r. Stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria i ochrona środowiska, specjalność chemia środowiska uzyskał w 2004 roku na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej. Współautor wielu publikacji naukowych (200 cytowań, współczynnik $h=7$).

Dr inż. Marek MIŁOSZ

Ur. 21.07.1958 r. w Pionkach. Jest absolwentem Wydziału Zautomatyzowanych systemów zarządzania Moscow State University of Civil Engineering, Moskwa, Rosja. Tamże w 1986 r. obronił rozprawę doktorską pt. „Optymalizacja struktury parku maszyn do robót ziemnych”. Jest pracownikiem dydaktycznym Instytutu Informatyki. Pełni funkcję Prodziekana WEiI ds. studenckich na kierunku Informatyka, zastępcy dyrektora Instytutu Informatyki ds. dydaktyki oraz kierownika Zakładu Inżynierii Oprogramowania i Systemów Baz Danych. Pracę na Politechnice Lubelskiej podjął w 1982 r.. Brał udział w licznych szkoleniach i stazach międzynarodowych (UK, Niemcy, Islandia, Słowenia, Włochy, Francja). Jest pomysłodawcą i organizatorem konferencji naukowo-praktycznej Informatyk Zakładowy (13 edycji do 2013 roku). Jest i był członkiem komitetów organizacyjnych i naukowych kilkudziesięciu konferencji informatycznych krajowych i międzynarodowych. Był profesorem wizytującym na uczelniach w Rosji, Hiszpanii, Kazachstanie, Słowenii i Kirgizji. Przez wiele lat pełnił funkcję przewodniczącego Rady Użytkowników Lubelskiej Miejskiej Akademickiej Sieci Komputerowej LUBMAN, współtworząc w latach 90. miejską sieć komputerową w Lublinie. Tworzył lub współtworzył studia podyplomowe z zarządzania projektami informatycznymi (realizowane przez: PTI i ORGMASZ Warszawa), Współczesne technologie informatyczne (PL), Informatyka techniczna (PL) oraz Zastosowania informatyki w zarządzaniu (OIC Lublin). Zajmuje się problemami projektowania, programowania i wdrażania systemów informatycznych, optymalizacją, symulacją procesów, zarządzaniem projektami i ogólnie pojętymi inżynierskimi zastosowaniami informatyki. Jest autorem, współautorem lub redaktorem ponad 380 publikacji naukowych i dydaktycznych (w tym 48 książek) oraz 62 raportów z prac naukowo-badawczych, wdrożeniowych i ekspertyz. Był kierownikiem lub głównym wykonawcą 3 naukowych grantów KBN w obszarze symulacji systemów gospodarczych. Kieruje zespołami realizującymi i wdrażającymi systemy informatyczne (40 projektów naukowych, celowych i zamawianych). Realizuje, jako kierownik lub wykonawca, międzynarodowe programy Unii Europejskiej – TEMPUS oraz Leonardo da Vinci. Członek Polskiego Towarzystwa informatycznego (PTI). Przez trzy kadencje był członkiem Zarządu Głównego PTI oraz pełnił funkcję Wiceprezesa ZG PTI w dwóch kadencjach. Pełni funkcję Przewodniczącego Koła PTI w Lublinie. Przez 11 lat jako Ogólnopolski Koordynator ECDL (ang. European Computer Driving Licence – Europejski Certyfikat Umiejętności Komputerowych) zainicjował i rozwinął w Polsce system certyfikacji umiejętności użytkowników systemów informatycznych. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi za wkład w rozwój informatyzacji w Polsce (2005), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2006), Złotym Krzyżem Zasługi za rozwój informatyki (2012) oraz 4 nagrodami Rektora PL.

Dr inż. Marek HORYŃSKI

Ur. 29.05.1964 r. w Lublinie. W 1983 r. ukończył VI LO im. H. Kołłątaja w Lublinie. W 1988 r. ukończył studia wyższe na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej i uzyskał dyplom mgr inż. elektryka o specjalności przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej. W 1988 r. został zatrudniony na stanowisku asystenta stażysty, a następnie asystenta w Instytucie Podstaw Techniki Akademii Rolniczej w Lublinie. W 1992 r., po zmianie pracodawcy za porozumieniem stron, podjął pracę na stanowisku asystenta w Katedrze Elektrotechniki Ogólnej Politechniki Lubelskiej.

W 1996 r. obronił pracę doktorską na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej „Wpływ pola elektrycznego i sił mechanicznych na przenikalność elektryczną dielektryków o strukturze niejednorodnej” (promotor prof. dr hab. inż. Wiktor Pietrzyk). W tym roku również został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Katedrze Elektrotechniki Ogólnej. Tematyka badań dotyczy: elektrodynamicznego oddziaływania pola elektrycznego i naprężeń mechanicznych na dielektryki niejednorodne, wykorzystania pola elektrostatycznego do obniżania energochłonności procesu suszenia konwekcyjnego, odnawialnych źródeł energii elektrycznej, wykorzystania inteligentnych systemów automatyki budynkowej do obniżenia zużycia energii w budynkach.

Dr Małgorzata MURAT

Pracownik Katedry Matematyki Politechniki Lubelskiej. W 1989 r. ukończyła Wydział Mat.-Fiz.-Chem. UMCS uzyskując tytuł magistra. Stopień naukowy doktora nauk matematycznych uzyskała w r. 1999 na tym samym wydziale. W tym samym roku mianowana na stanowisko adiunkta w Katedrze Matematyki PL. Jej specjalizacja naukowa to rachunek prawdopodobieństwa i statystyka. Jest autorką i współautorką kilkunastu artykułów opublikowanych w czasopiśmie recenzowanych w tym również z tzw. listy filadelfijskiej. W latach 2004–2006 pełniła obowiązki kierownika Katedry Matematyki. W trakcie ponad

dwudziestoletniej pracy na uczelni prowadziła zajęcia na wszystkich rodzajach i kierunkach studiów w tym również na studiach doktoranckich. Jest autorką programów nauczania wykładanych przedmiotów. W roku 1999 została nagrodzona przez Rektora PL nagrodą II stopnia za osiągnięcia w działalności naukowej. W roku 2008 i 2012 otrzymała nagrodę III stopnia Rektora Politechniki za osiągnięcia w działalności dydaktycznej.

Dr inż. Jacek MAJEWSKI

Ur. w 1961 r. we Wrocławiu. W 1983 roku ukończył Wydział Mechaniczny Politechniki Lubelskiej, a w roku 1989 – Wydział Elektryczny PL. Od grudnia 1989 r. zatrudniony w Katedrze Automatyki i Metrologii Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Rozprawę doktorską obronił w 1999 r. na Wydziale Elektrycznym PL. Od grudnia 1999 r. pracuje na stanowisku adiunkta w Katedrze Automatyki i Metrologii WEil PL. Od 2007 r. jest zaangażowany we współpracę naukową z ośrodkami naukowymi Ukrainy (głównie ze Lwowa). Główne kierunki zainteresowań naukowych to: pomiary mocy czynnej, technika sensorowa, wyznaczanie charakterystyk sensorów różnymi metodami (m. in. metodą minimaksu) i pomiary wilgotności metodami elektrycznymi. Jest autorem ponad 40 publikacji; uzyskał 2 patenty z zakresu elektrotechniki. Należy do towarzystw naukowych: PTF (od 1999 r.), PTETiS (od 2002 r.), PTEM (od 2003 r.) i LTN (od 2004 r.; od listopada 2008 r. sekretarz IV Wydziału Nauk Technicznych).

Dr inż. Marek WANCERZ

Jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej o specjalności systemy elektroenergetyczne. W 1990 roku podjął pracę, jako asystent w Katedrze Elektroenergetyki, a od 1992 pracuje w Katedrze Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń. Jego zainteresowania naukowe koncentrują się wokół zagadnień: modelowanie systemów elektroenergetycznych, analiza pracy różnych źródeł wytwórczych i ich wpływ na pracę systemu elektroenergetycznego, projektowanie i dobór elektroenergetycznej automatyki zabezpieczeniowej, badania stabilności pracy systemu elektroenergetycznego, bezpieczeństwa pracy systemu elektroenergetycznego, jakość energii elektrycznej. Jest autorem i współautorem 72 krajowych i zagranicznych publikacji o tej tematyce, a także wielu prac naukowo-badawczych dla przemysłu oraz instytucji związanych z energetyką. Jest członkiem SEP oraz Lubelskiego Oddziału PTETiS. W latach 2005–2012 (dwie kadencje) pełnił funkcję prodziekana ds. studenckich na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki. Opracował zasady modernizacji procesu dydaktycznego, był twórcą nowych programów nauczania dla studiów I i II stopnia stacjonarnych i niestacjonarnych. Uczestniczył w pracach senackiej komisji ds. jakości kształcenia. Kierował pracami nad wdrożeniem Krajowych Ram Kwalifikacji w Politechnice Lubelskiej. Jest prezesem Stowarzyszenia absolwentów, nauczycieli i przyjaciół Zespołu Szkół Energetycznych w Lublinie. Obecnie jest członkiem Senatu Politechniki Lubelskiej.

Dr inż. Wojciech SURTEL

Ur. 8.09.1964 r. Ukończył Wydział Elektryczny PL w 1989 r., a następnie pracował jako asystent w Katedrze Automatyki i Metrologii do września 2009 r. Po uzyskaniu stopnia doktora n. t. w dyscyplinie elektrotechnika podjął pracę na stanowisku adiunkta w Katedrze Elektroniki. W latach 2002-2012 członek Senatu Politechniki Lubelskiej. W latach 2003–2008 i 2008-2012 pełnił funkcję prodziekana ds. studenckich na kierunku informatyka oraz przewodniczącego wydziałowej komisji rekrutacyjnej. Od 2012 r. z-ca Dyrektora ds. kształcenia Instytutu Elektroniki i Technik Informacyjnych. Kierownik projektu finansowanego przez MNiSW „Model mobilnego rejestratora wybranych funkcji życiowych pacjenta do zastosowań w telemedycynie”. Członek Polskiego Stowarzyszenia Fotonicznego – Photonics Society of Poland, Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej oraz Polskiego Towarzystwa Informatycznego. Posiada szeroki krąg zainteresowań naukowych, niemniej jednak do ulubionych może zaliczyć: systemy mobilne oraz telemedyczne, systemy wbudowane, przetwarzanie sygnałów cyfrowych, elektronika, energoelektronika oraz układy mikroprocesorowe.

Dr inż. Andrzej SMOLARZ

Ur. w 1964 r. w Lublinie. W 1989 rozpoczął pracę w Katedrze Automatyki i Elektroniki Wydziału Elektrycznego PL. Pracę doktorską „Neuronowy regulator pracy wirowego palnika pyłowego” obronił z wyróżnieniem na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki w 2003 r. Obecnie pracownik Instytutu Elektroniki i Technik Informacyjnych Politechniki Lubelskiej na stanowisku adiunkta. Zajmuje się zastosowaniami metod optycznych oraz sztucznej inteligencji w diagnostyce i sterowaniu procesem spalania pyłu węglowego oraz gazów. Prowadzi prace z zakresu problematyki pasywnych dostępowych sieci światłowodowych. Jest autorem i współautorem ponad 90 prac naukowych we współpracy z ośrodkami krajowymi oraz zagranicznymi, a także współautorem 3 patentów. W 2004 r. uzyskał dwuletnie stypendium hiszpańskiego Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa na badania w Lab. Badawczym Technol. Spalania (LITEC), Uniwersytetu w Saragossie i CSIC (Consejo Superior de Investigaciones Científicas). Jeden z inicjatorów i kier. projektu w ramach 6PR Komisji Europejskiej „RIS LUBELSKIE”. Dwukrotny laureat Nagrody Rektora. Czterokrotnie członek kom. org. Konf. Nauk. „Technologia i Zastosowanie Światłowodów”, trzykrotnie współredaktor Proceedings of SPIE „Technology and Applications of Lightguides”. Wykładowca, przede wszystkim na drugim stopniu kształcenia na kierunkach elektrotechnika, informatyka, mechatronika i inżynieria biomedyczna. Od 2007 r. koordynator wymiany studentów w ramach programu ERASMUS.

Dr inż. Piotr MURYJAS

Ur. 19.06.1965 r. w Przemyślu. Absolwent kierunku elektrotechnika, specjalność automatyka na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej AGH w Krakowie. Od 1990 r. zatrudniony w Politechnice Lubelskiej, obecnie na stanowisku adiunkta w Zakładzie Inżynierii Oprogramowania i Systemów Baz Danych Instytutu Informatyki na Wydziale EiI PL. W 1996 r. uzyskał stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu, specjalność organizacja przetwarzania danych, na Wydziale Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego. Obecne zainteresowania naukowe koncentrują się na implementacji rozwiązań IT w zarządzaniu współczesnymi organizacjami

biznesowymi, a w szczególności na wspieraniu procesów decyzyjnych poprzez realizację koncepcji business intelligence. Jest autorem 110 publikacji oraz współredaktorem 17 książek. Obszar aktywności dydaktycznej obejmuje m. in. zagadnienia projektowania i implementacji baz danych, hurtowni danych, a także programowania z wykorzystaniem współczesnych języków baz danych. Uczestniczy także w procesie edukacji studentów obcokrajowców, studiujących w Politechnice Lubelskiej w ramach programów *Erasmus* i *Erasmus Mundus*. Zdobywał doświadczenie jako wykładowca na uczelniach w Hiszpanii, Słowenii, Rosji i Kirgistanie. Kwalifikacje zawodowe podnosił poprzez udział w międzynarodowych szkoleniach w Islandii, Francji, Słowenii oraz Hiszpanii. Jest promotorem blisko 150 prac magisterskich i inżynierskich studiów stacjonarnych i niestacjonarnych na kierunku informatyka, a także 65 prac dyplomowych w ramach studium podyplomowego "Współczesne Technologie Informatyczne". Za działalność dydaktyczną w 2012 r. otrzymał medal KEN.

Dr Beata PAŃCZYK

Ur. 28.01.1965 r. w Świdniku. Jest absolwentką kierunku matematyka na Wydziale Matematyki i Fizyki UMCS w Lublinie. Pracę w Politechnice Lubelskiej podjęła w 1989 roku. W Katedrze, a potem w Instytucie Informatyki, pracuje kolejno jako asystent, adiunkt, a obecnie starszy wykładowca na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki. Stopień doktora uzyskała w r. 1996 na Wydziale Elektrycznym PL za rozprawę „Konstrukcja obrazu rozkładu właściwości fizycznych obiektu metodą Impedancyjnej Tomografii Komputerowej”. Odbyła szereg zagranicznych szkoleń i staży naukowych w Wielkiej Brytanii, Szwecji i Norwegii. Obecne zainteresowania

naukowe koncentrują się na wykorzystaniu nowych technik obliczeniowych w metodzie elementów brzegowych. W latach 2002–2005 była członkiem Rady Wydziału WEiI PL, od 2002 r. pracuje w Komisji Dydaktycznej WEiI. Za działalność dydaktyczną w 2010 r. otrzymała medal KEN. Jest promotorem kilkudziesięciu prac inżynierskich i magisterskich na kierunku Informatyka i Elektrotechnika oraz współautorem 6 podręczników i skryptów akademickich. Obszar zainteresowań dydaktycznych to

współczesne języki programowania, programowanie obiektowe, metody numeryczne oraz technologie tworzenia aplikacji internetowych. W latach 2010–2013 opracowała szereg materiałów dydaktycznych, w ramach projektów współfinansowanych przez Unię Europejską: „Absolwent na miarę czasu”, „Polub PolLub”, „Politechnika XXI wieku”, „Kwalifikacje dla rynku pracy”. Członek PTETiS od 2011 r. Aktualnie jest członkiem Kolegium Elektorów Wydziału i Rady Wydziału WEiI na lata 2012-2016, Wydziałowej Komisji ds. Jakości Kształcenia, Komisji ds. Kształcenia na kierunku informatyka, Rady Programowej kierunku informatyka oraz Rady Instytutu Informatyki.

Dr inż. Maciej PAŃCZYK

Ur. 10.12.1965 r. w Lublinie. Ukończył studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej. Od 1989 r. pracował, jako asystent w Katedrze Podstaw Elektrotechniki PL. W 1992 roku odbył w ramach programu TEMPUS 3 miesięczny staż „Computer aided magnetic material properties investigations” w Wolfson Centre for Magnetic Technology, University of Wales College of Cardiff UK. Od 1994 roku pracował w Departamencie Informatyki centrali Banku Depozytowo Kredytowego S.A. (później Pekao S.A.). Od 2004 roku pracuje w Instytucie Informatyki Politechniki Lubelskiej. W 2010 r. uzyskał stopień doktora na Wydziale Elektrotechniki

i Informatyki PL broniąc rozprawy „Elementy nieskończone w metodzie elementów brzegowych”. Zdobyta praktyka zawodowa wiąże się głównie z systemami Linux/UNIX oraz usługami i serwisami sieciowymi. Aktualnie prowadzi zajęcia dydaktyczne z systemów operacyjnych, języków programowania C/C++, programowania równoległego i rozproszonego oraz programowania sieciowego. Zainteresowania zawodowe dotyczą metod obliczeniowych stosowanych w tomografii komputerowej – impedancyjnej i optycznej, głównie metody elementów brzegowych i elementów specjalnych w MEB. W latach 2007–2010 uczestniczył w grantach promotorskim i własnym, odpowiednio: „Elementy brzegowe nieskończone i ich zastosowanie w tomografii impedancyjnej i optycznej” i „Dyfuzyjna tomografia optyczna, metoda nieskończonych elementów brzegowych oraz zbiorów poziomicowych w zastosowaniu do nieinwazyjnej diagnostyki piersi w aspekcie zmian nowotworowych”. Od 2011 r. jest członkiem Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej.

Dr inż. Piotr MILLER

Ur. 29.07.1966 r. w Nałęczowie. Pracuje w Politechnice Lubelskiej od 1990 r. kolejno na stanowisku asystenta stażysty, asystenta i obecnie adiunkta. Uzyskał stopień naukowy doktora n. t. (PL, 2000). Jest autorem ponad 60 publikacji. Wyniki swoich prac prezentował na światowych kongresach i konferencjach, m.in. w Słowenii i Wielkiej Brytanii. W roku 2001 otrzymał nagrodę Rektora. Pełnił funkcję kierownika Wydziałowego Laboratorium Komputerowego (1995–2010), które oferowało pracownikom i studentom dostęp do sieci wydziałowej i Internetu. Brał udział w wielu pracach naukowo-badawczych. Był m.in. głównym wykonawcą grantu KBN w latach 1996–1998. W latach 1993–1995 współuczestniczył w realizacji projektu TEMPUS JEP 3026, który był połączony z dwoma trzytygodniowymi stażami naukowymi w Wielkiej Brytanii. Jest współautorem licznego oprogramowania komputerowego z dziedziny analizy technicznej sieci systemów elektroenergetycznych. Programy ZWPC, SHORTS, EKWIW, UNIDATA, PARALIN, MODLIN, DAZA, SHCData, SCC, SCC Industrial oraz AsPro i SynchroSoft wdrożone zostały w wielu firmach i instytucjach, jest także wykorzystywane w procesie dydaktycznym realizowanym na Politechnice Lubelskiej.

Dr inż. Radosław MACHLARZ

Ur. 10.10.1966 r. w Tomaszowie Lubelskim. Studia na Wydz. Elektrycznym Politechniki Lubelskiej ukończył w r. 1991 uzyskując tytuł magistra inżyniera. W tym samym roku rozpoczął pracę w Katedrze Maszyn Elektrycznych macierzystej uczelni na stanowisku asystenta. W roku 1999 obronił pracę doktorską „Maksymalizacja momentu obrotowego synchronicznego silnika reluktancyjnego ze względu na kształt obwodu magnetycznego wirnika”. Pracuje na stanowisku adiunkta w Katedrze Napędów i Maszyn Elektrycznych WEiI PL. Zajmuje się optymalizacją parametrów eksploatacyjnych silników reluktancyjnych i z magnesami trwałymi, badaniami symulacyjnymi układów sterowania wektorowego tychże maszyn oraz modelowaniem matematycznym elektromechanicznych przetworników energii. Jest autorem kilkudziesięciu artykułów naukowych, opublikowanych m.in. w Przeglądzie Elektrotechnicznym, Zeszytach Problemowych – Maszyny Elektryczne oraz miesięczniku Napędy i Sterowanie. Prowadzi zajęcia z przedmiotów: elektryczne maszyny specjalne, modelowanie i symulacja komputerowa, mechanika. Jest autorem skryptu „Laboratorium Maszyn Elektrycznych – Maszyny komutatorowe”. W 2002 r. otrzymał Srebrny Krzyż Zasługi za osiągnięcia dydaktyczne. Od 2011 r. jest członkiem PTETiS.

Dr inż. Andrzej SUMOREK

Ur. w 1967 r. w Puławach. Absolwent Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej na kierunku elektrotechnika o specjalności przetwarzanie i użytkowanie energii Elektrycznej (1992). Od obrony pracy doktorskiej (1999) adiunkt w Katedrze Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej WEiI PL. Zainteresowania zawodowe: zastosowanie technologii wykorzystujących pole elektromagnetyczne w urządzeniach przemysłowych, problemy automatyki i sterowania urządzeniami elektrycznymi, programowanie w środowisku graficznym LabVIEW, administracja systemami operacyjnymi z rodziny Windows, kodowanie i kompresja danych. Uczestnik prac w ramach projektów: Wykorzystanie sił elektrostrykcyjnych i powietrza zjonizowanego do obniżenia energochłonności procesu suszenia, Wykorzystanie pola elektrycznego uzwojenia bifilarnego do odpylania, Badanie właściwości elektrycznych materiałów pochodzenia organicznego, Forging development in the system of students' practical training in electrical engineering sector in the aspect of qualification needs. Autor ponad 80 publikacji obejmujących monografie, wydawnictwa ciągłe, konferencyjne oraz pozycje o charakterze dydaktycznym. Członek PTZE, PTETiS, Polskiego Towarzystwa Agrofizycznego. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Uehonorowany nagrodą zespołową Rektora PL w dziedzinie naukowej.

Dr inż. Artur BOGUTA

Ur. 13.04.1967 roku w Świdniku. Szkołę średnią ukończył w Świdniku. Studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej na kierunku Przetwarzanie i Użytkowanie Energii Elektrycznej ukończył w 1992. Następnie rozpoczął pracę w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku. Od 1993 r. pracuje jako asystent w Katedrze Elektrotechniki Ogólnej na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej. W 2001 r. uzyskał stopień doktora n. t. na Wydziale Elektrycznym PL. Od 2002 r. jest zatrudniony na stanowisku adiunkta w Katedrze Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej (dawniej Katedrze Elektrotechniki Ogólnej). Prowadzi badania związane z pomiarami właściwości elektrycznych i mechanicznych materiałów pochodzenia roślinnego. Prowadzi zajęcia z elektrotechniki i elektroniki samochodowej, symulacji układów elektronicznych oraz z programowaniem mikrokontrolerów. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi (2003) i Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2012). Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Agrofizycznego oraz Polskiego Związku Krótkofalowców. Jego hobby to: krótkofalarstwo, elektronika, elektronika w motoryzacji, mikrokontrolery w układach pomiarowych i sterowniczych.

Dr inż. Sławomir PRZYŁUCKI

Ur. 24.02.1967 r., ukończył Wydział Elektryczny, w 1991 r., a następnie pracował jako asystent w Katedrze Elektroniki do września 1999 r. Po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych kontynuuje prace w Instytucie Elektroniki i Technik Informatycznych na stanowisku adiunkta. W latach 2000–2001 pełnił funkcję dyr. ds. Sieci IP w firmie ProFuturo S.A. Kierownik zespołów realizujących projekty w ramach programów EU w tym: kierownik projektu ZPORR (2004–2005), kierownik zespołu badawczego PORPW (2008–2010), koordynator ds. badań naukowych w projekcie POKL (2010–2012). Autor koncepcji i współtwórca Centrum Technologii Internetowych PL (2004–2005). W latach 2012–2014 ekspert Ministerstwa Gospodarki w ramach

PO Innowacyjna Gospodarka, Na przełomie lat 2012–2013 kierował Zespołem ds. Teleinformatyzacji PL, który opracował na zlecenie Rektora PL długofalową koncepcja rozwoju sieci teleinformatycznej Politechniki Lubelskiej. Członek Rady Centrum Informatycznego PL. Członek IEEE, Polskiego Towarzystwa Informatycznego oraz Lubelskiego Towarzystwa Naukowego. W ramach współpracy międzynarodowej prowadził cykle wykładów na uniwersytetach w Norwegii (Bergen), Belgii (Bruges) oraz Portugalii (Braganca). Do najważniejszych obszarów zainteresowań naukowych należą: zarządzanie transmisją danych w sieciach IP, metody oceny i gwarantowania jakości usług czasu rzeczywistego (multimedia, telemedycyna) oraz sieciowe systemy rozproszone i zdecentralizowane.

Dr inż. Leszek JAROSZYŃSKI

Ur. w 1968 r. w Lublinie. Ukończył jednolite studia w Politechnice Lubelskiej na kier. elektrotechnika w 1993 r. uzyskując tytuł magistra inżyniera. W tym samym czasie został zatrudniony w PL jako pracownik naukowo-dydaktyczny. W 2000 r. obronił z wyróżnieniem pracę doktorską „Analiza plazmowego reaktora łukowego wykorzystującego nieliniowość magnetowodów transformatorów układu zasilającego” i został mianowany na stanowisko adiunkta. Prowadzi zajęcia dydaktyczne na studiach inżynierskich, magisterskich, doktoranckich i podyplomowych.

W pracy naukowej zajmuje się układami zasilania urządzeń plazmowych i nadprzewodnikowych z naciskiem na wykorzystanie symulacji komputerowej w procesie ich projektowania. Uczestniczył w kilku projektach badawczych realizowanych w IPEE. Opracował pięćdziesiąt artykułów naukowych. Odbił staże naukowe w Szwajcarii i Wielkiej Brytanii. W 2002 r. grupa badawcza, której był członkiem, została wyróżniona Nagrodą Zespołową Ministra Edukacji Narodowej „za opracowanie teoretycznych podstaw działania, budowy i projektowania reaktorów plazmowych do oczyszczania powietrza z toksycznych zanieczyszczeń gazowych i stałych”. W 2010 r. otrzymał odznaczenie państwowe w postaci Srebrnego Krzyża Zasługi za szczególne zaangażowanie w pracę naukowo-dydaktyczną. Jest członkiem-

założycielem Oddziału Lubelskiego PTETiS oraz członkiem Oddziału Lubelskiego SEP. Poza pracą zawodową interesuje się także elektroniką, informatyką i modelarstwem RC.

Dr inż. Marek NIECHAJ

Ur. 12.03.1968 w Lublinie. Po ukończeniu w 1987 r. I LO w Lublinie, studia na Wydziale Elektrycznym PL na kierunku elektrotechnika, specjalność napęd elektryczny. W 1989 r. stypendium roczne MEN za bardzo dobre wyniki w nauce. W latach 1990-91 asystent-stażysta w Katedrze Informatyki PL. W 1992 r. ukończył dwuletnie Studium Pedagogiczne w PL. Tytuł magistra inżyniera 28.07.1993. Od 1992 r. pracownik inżynierijno-techniczny w Katedrze Napędów Elektrycznych PL. W latach 1994 i 1996 wyróżnienie nagrodami Rektora PL. Udział w badaniach związanych z regulacją i oceną przekształtnikowych układów napędowych z maszynami indukcyjnymi oraz dotyczących współpracy pierścieniowego indukcyjnego generatora siłowni wiatrowej z siecią elektroenergetyczną. Od 1996 r. prace związane z zasilaniem układów napędowych energią wytwarzaną w generatorach PV. 28.09.2000 obrona rozprawy doktorskiej "Analiza pracy wybranych układów napędowych małej mocy zasilanych z baterii PV". Od 1999 r. asystent, a od 2001 r. adiunkt w Katedrze Napędów i Maszyn Elektrycznych PL. Nagroda Indywidualna I st. Rektora PL za osiągnięcia w działalności nauk. w roku akad. 2006/2007. Autor bądź współautor 40 publikacji, 2 patentów, a także 2 zgłoszeń patentowych w latach 2011 i 2012. Bieżący zakres badań: opracowanie i uruchomienie systemu do akwizycji danych z generatora PV oraz ciągłe gromadzenie i analiza danych, koncepcja i uruchomienie programu symulującego pracę systemów PV bez źródła buforowego, opracowanie autonomicznego systemu PV z pompą wody i nowatorskim sposobem maksymalizacji mocy, badania systemów fotowoltaicznych na modelach materialnych i numerycznych.

Dr inż. Piotr FILIPEK

Ur. 17.03.1968 r. w Lublinie. Ukończył studia magisterskie na Wydziale Elektrycznym (obecnie Wydział Elektrotechniki i Informatyki) Politechniki Lubelskiej w 1993 r. Tutaj też w 2001 r. obronił pracę doktorską z dziedziny automatyka napędu elektrycznego. Obecnie pracuje jako adiunkt w Katedrze Napędów i Maszyn Elektrycznych PL, gdzie prowadzi prace badawcze związane ze sterowaniem układów napędowych, odnawialnych źródeł energii, pojazdów z napędem elektrycznym i materiałów inteligentnych. Jest opiekunem Studenckiego Koła Naukowego Elektryków „Napęd i Automatyka”, w ramach którego realizowane są projekty z zakresu automatyki przemysłowej oraz konstruowane są pojazdy z napędem elektrycznym. Pod jego kierunkiem zostało opracowanych wiele małych urządzeń mobilnych oraz trzy lekkie pojazdy osobowe, które startowały w międzynarodowych zawodach Shell Eco-marathon, konkurujące w kategorii na najniższe zużycie energii. W trakcie pracy naukowo-dydaktycznej w 1997 r. otrzymał Nagrodę Zespołową Ministra Edukacji Narodowej za „Opracowanie naukowej koncepcji i uruchomienie

nowego laboratorium naukowo-dydaktycznego z ćwiczeniami w zakresie nowoczesnych przekształtnikowych układów napędu elektrycznego”, zaś w 2007 r. został wyróżniony Nagrodą Indywidualną Rektora PL III st. za osiągnięcia dydaktyczne. Jest członkiem SEP od 2009 r. oraz członkiem PTETiS od 2011 r.

Dr inż. Anna KAMIŃSKA

Jest absolwentką Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej. Pracowała na Politechnice Lubelskiej w latach 1993 - 2006. Stopień doktora uzyskała w roku 1998 na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej za rozprawę: „Wykorzystanie tomografii komputerowej do identyfikacji rozkładu konduktywności w obszarach nieograniczonych”. W latach 90-tych odbyła szereg zagranicznych szkoleń i staży naukowych: „High performance computing in Electrical Engineering” w South Bank University w Londynie, „Noninvasive diagnostics with electrical impedance” w University of Southern Stockholm, stypendium na Technische Univer-

sität w Wiedniu, użytkowanie pakietów Opera-PC i Opera-3D w Vector Fields w Oxfordzie. W roku 1998 była sekretarzem Komisji Egzaminacyjnej na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej. Jest promotorem wielu prac inżynierskich i magisterskich na kierunku informatyka i elektrotechnika. Pełniła funkcję redaktora naczelnego czasopisma „Informatyka Stosowana”.

Dr inż. Czesław Mariusz KOZAK

Ur. 20.07.1965 r. w Lublinie. Po ukończeniu szkoły podstawowej w 1980 r. zaczął naukę w Technikum Energetycznym w Lublinie, które ukończył w 1985 roku. Następnie od 1985 roku pracował w Zakładzie Doskonalenie Zawodowego. Studia na Wydziale Elektrycznym rozpoczął w roku 1986. Dyplom magistra inżyniera uzyskał w roku 1992 i jednocześnie został zatrudniony w Katedrze Urządzeń Elektrycznych i Techniki Wysokich Napięć na stanowisku starszego referenta. Od 1.10.1998 r. został zatrudniony na stanowisku asystenta. 8.12.2004 r. obronił na Wydziale

Elektrotechniki i Informatyki rozprawę doktorską „Właściwości miedzianych styków łączników elektrycznych powlekanych metodą dynamicznego mieszania jonowego”. Prowadzi zajęcia dydaktyczne z przedmiotów: technika wysokich napięć, komputerowe projektowanie izolacji wysokonapięciowej oraz ochrona przeciwprzepięciowa. Od 1998 r. w swojej pracy naukowej zajmuje się zagadnieniami modyfikacji powierzchni metodą jednowiązkowego dynamicznego mieszania jonowego. W latach 2006–2009 był członkiem Rady Wydziału Elektrotechniki i Informatyki. Jest członkiem Komitetu Organizacyjnego Międzynarodowej Konferencji NEET „New Electrical and Electronic Technologies and Their Industrial Implementation”.

Dr inż. Mirosław PAWŁOT

Ur. w 1970 r. w Lublinie. Adiunkt na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL. W roku 1994 uzyskał tytuł magistra inż. elektryka na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej. Od 1995 roku zatrudniony w Katedrze Urządzeń Elektrycznych i Techniki Wysokich Napięć. W roku 2004 uzyskał stopień naukowy doktora w dyscyplinie elektrotechnika. Autor i współautor publikacji naukowych w czasopismach krajowych i zagranicznych w zakresie eksploatacji urządzeń elektrycznych. W pracy dydaktycznej zajmuje się zagadnieniami dotyczącymi aparatów elektrycznych oraz stacji elektroenergetycznych. Prowadzi zajęcia obejmujące wykłady, projekt oraz laboratoria. Członek komitetów organizacyjnych międzynarodowych konferencji naukowych. Od 2012 roku członek Wydziałowej Komisji ds. Jakości Kształcenia.

Dr inż. Adam KURNICKI

Absolwent Wydziału Elektrycznego PL. Dyplom mgr inż. elektrotechniki o specjalności komputerowe systemy automatyki uzyskał w 1999 r. Otrzymał nagrodę Lubelskiego Oddziału SEP za najlepszą pracę magisterską. Bezpośrednio po ukończeniu studiów podjął pracę w Katedrze Automatyki i Metrologii PL na stanowisku asystenta. W latach 2000–2004 był słuchaczem studiów doktoranckich na Wydziale EiI PL. Stopień doktora n. t. w dyscyplinie elektrotechnika, specjalność automatyka i robotyka, uzyskał w 2004 r. na Wydz. EiI PL. Od 2005 r. zatrudniony w Katedrze Automatyki i Metrologii na stanowisku adiunkta. Od 1999 r. prowadzi prace naukowe dotyczące wykorzystania metod sztucznej inteligencji w układach regulacji i systemach diagnostyki procesów przemysłowych. Zajmuje się również zagadnieniami automatyzacji procesów przemysłowych, a w szczególności wykorzystaniem sterowników PLC i systemów SCADA. W roku 1999 odbył dwumiesięczny staż w Escola Universitaria Politecnica de Mataro (Hiszpania). W latach 2008–2009 objął stanowisko “post-doc researcher” w Division of Biological Measurement and Applications, Institute of Nature and Environmental Technology, Kanazawa University (Japonia). Pobyt ten zaowocował szeregiem badań związanych z wykorzystaniem czujników gigantycznej magnetorezystancji GMR w aplikacjach biomedycznych. Autor ponad 30 publikacji krajowych i zagranicznych. Jest członkiem PTETiS.

Dr inż. Robert JĘDRYCHOWSKI

Jest absolwentem Wydziału Elektrycznego, kierunku elektrotechnika, specjalność elektroenergetyka (1994). W tym samym roku podjął pracę zawodową w Politechnice Lubelskiej jako asystent w Katedrze Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń, z którą związany jest do dnia dzisiejszego. W 2004 r. uzyskał stopień doktora i został zatrudniony na stanowisku adiunkta. Jego zainteresowania zawodowe koncentrują się wokół zagadnień związanych z instalacjami elektrycznymi i automatyką budynkową, telemechaniką oraz systemami

sterowania i nadzoru w elektroenergetyce, elektroenergetyczną automatyką zabezpieczeniową oraz sieciami inteligentnymi. Jest autorem wielu publikacji naukowych o tej tematyce. Uczestniczył w wielu pracach naukowo-badawczych realizowanych dla przemysłu oraz krajowych spółek elektroenergetycznych. Brał również udział w projektach naukowo-badawczych finansowanych przez MNiSW. Uczestniczył w modernizacji laboratorium oraz programu przedmiotu instalacje i oświetlenie elektryczne. Opracował od podstaw program wykładu i laboratorium przedmiotu teletechnika w elektroenergetyce oraz program wykładu, ćwiczeń i laboratorium przedmiotu sieci inteligentne. Jest odpowiedzialny za przebieg procesu dydaktycznego dla tych przedmiotów.

Dr inż. Paweł KOMADA

Wysztalcenie: 1982-1990: SP nr 4 w Krasnymstawie; 1990-1994: LO w Krasnymstawie; 1994–1999: Wydział Elektryczny Politechniki Lubelskiej; 1999: studia podyplomowe Telekomunikacja światłowodowa (WE PL). Kariera naukowa: 1999 – mgr inż./elektrotechnika – przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej; 2007 – dr inż./nauki techniczne: elektrotechnika – technika światłowodowa, metrologia. Kariera zawodowa: od 1999 – Katedra Elektroniki (od 2012 Instytut Elektroniki i Techniki Informatycznych) Politechniki Lubelskiej (asystent, a od 2007 adiunkt, od 2012 zastępca dyrektora ds. ogólnych); 2002 – staż naukowy (3 tyg.) w Białorus-

kim Narodowym Uniwersytecie Technicznym; od 2007 – Katedra Elektrotechniki PWSZ w Chełmie (starszy wykładowca, od 2008 kierownik). Problematyka badawcza i dydaktyczna: optoelektroniczne metody pomiaru składu mieszanin gazowych, technika światłowodowa, technika cyfrowa i mikroprocesorowa. Publikacje: 2 monografie, 2 rozdziały w monografiach, 85 artykułów w czasopismach, (w tym 3 z „listy filadelfijskiej”). Organizacje: Polskie Towarzystwo Techniki Sensorowej (2000), Polskie Towarzystwo Zastosowań Elektromagnetyzmu (2007), Polskie Stowarzyszenie Fotoniczne (2008), Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (2008). V-ce przewodniczący Komitetu Org. XIV Konferencji i III Szkoły „Światłowody i ich zastosowania TAL2012”; sekretarz konferencji Czujniki Optoelektroniczne i Elektroniczne COE2010; od 2012 sekretarz redakcji czasopisma „Informatyka, Automatyka, Pomiary w Gospodarce i Ochronie Środowiska”. Wyróżnienia/nagrody: Srebrny Krzyż Zasługi (2010), wielokrotnie nagrody Rektora PL i Rektora PWSZ w Chełmie.

Dr inż. Piotr WARDA

Ur. w 1969 r. w Lublinie. Absolwent Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL (1995 r.), specjalność: inżynierskie zastosowania informatyki. W latach 1995–2000 pracował w PZL WSK Świdnik S.A. na stanowisku konstruktora. Od 2000 r. pracownik nauk.-dyd. Katedry Automatyki i Metrologii PL. Do 2008 r. zatrudniony na stanowisku asystenta. Rozprawa doktorska obroniona w 2008 r. „Programowe odtwarzanie dynamicznych wielkości wejściowych czujników z wyjściem częstotliwościowym”. W 2008 r. zatrudniony na stanowisku adiunkta. Obszar zainteresowań: miernictwo cyfrowe i cyfrowe przetwarzane sygnałów pomiarowych, ze szczególnym uwzględnieniem przetwarzania informacji

niesionej przez sygnał częstotliwościowy. Problematyka dydaktyczna: tworzenie systemów pomiarowych, zastosowanie komputerów personalnych i mikrokontrolerów jednokładowych w pomiarach i przetwarzaniu danych pomiarowych, tematyka tworzenia przyrządów wirtualnych z wykorzystaniem środowiska LabVIEW. Autor lub współautor 14 publikacji. Nagrodzony przez Rektora PL w 2008 r. nagrodą indywidualną III st. za działalność naukową, w r. 2010 nagrodą zespoł. III st. za działalność dydaktyczną i organizacyjną. Członek PTETiS od 2010 roku.

Dr inż. Tomasz GIŻEWSKI

Ur. 15.06.1971 r. w Tomaszowie Lubelskim. Po uzyskaniu matury w Zespole Szkół Ogólnokształcących im. Bartosza Głowackiego w Tomaszowie Lub. w 1990 roku rozpoczyna studia na Wydziale Mat.-Fiz. UMCS na kierunku matematyka, a następnie w Politechnice Lubelskiej. Studia magisterskie ukończył w 1997 roku. Przez okres pięciu lat zdobywa doświadczenie z zakresie informatyki i transakcji elektronicznych w Banku Przemysłowo-Handlowym oraz w spółce MacroSoft. Od 2001 roku pracownik Politechniki Lubelskiej – do 2010 r. na stanowisku asystenta. Studia doktoranckie zakończone (2009) obroną z wyróżnieniem

rozprawy „Modelowanie obwodów magnetycznych przy zastosowaniu algorytmów sztucznych sieci neuronowych” nagrodzonej przez Rektora PL, wyróżnionej przez Marszałka Województwa Lubelskiego oraz II nagrodą w ogólnopolskim konkursie ABB na najlepszą pracę doktorską. Od 2010 na stanowisku adiunkta. Podejmuje tematykę badawczą z zakresu właściwości magnetycznych, modeli ferromagnetyzmu, terapii i badań skoliozy idiopatycznej oraz interakcji quasi-stacjonarnych pól magnetycznych na fizjologię komórki. Od stycznia 2013 roku na 18-miesięcznym kontrakcie „postdoctoral research associate” w University of Cambridge, podjął prace nad ferromagnetycznymi właściwościami nanokompozytów węglowych.

Dr inż. Piotr KOPNIAK

Ur. 18.12.1974 r. w Rejowcu Fabrycznym. Jest absolwentem kierunku elektrotechnika na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej. Od roku 1999 pracuje na Politechnice Lubelskiej, początkowo jako asystent w Katedrze Informatyki, a obecnie na stanowisku adiunkta w Zakładzie Ochrony Informacji Instytutu Informatyki na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL. W latach 1999–2003 pracował także jako programista i integrator systemów w przedsiębiorstwie Anica System S.A. Stopień doktora uzyskał w r. 2007 na Wydziale Elektrycznym PL za rozprawę „Metody cyfrowego przetwarzania sygnałów na potrzeby steganologii komputerowej”. Jest laureatem nagrody rektora III-go stopnia. Jest autorem i współautorem 42 publikacji naukowych. W 2005 r. założył koło naukowe Pentagon Café. Koło zajmuje się głównie tematyką wytwarzania aplikacji internetowych z wykorzystaniem technologii szkieletowych. Obecne zainteresowania naukowe koncentrują się na metodach rejestracji i analizy ruchu postaci ludzkiej (ang. Motion Capture). Obszar zainteresowań dydaktycznych to programowanie w języku Java, programowanie urządzeń mobilnych, integracja systemów oraz architektura zorientowana na serwisy. W latach 2010–2012 stworzył system internetowy 'Spark' wspomagający pracę dydaktyczną Instytutu Informatyki oraz opracował materiały wykładowe, laboratoryjne oraz e-learningowe w ramach projektów współfinansowanych przez Unię Europejską: „Absolwent na miarę czasu” i „Polub PolLub”.

Dr Edyta ŁUKASIK

Ur. w 1974 r. w Lubartowie. Jest absolwentką kierunku matematyka na Wydziale Matematyki i Fizyki UMCS w Lublinie, specjalność metody numeryczne i programowanie. Od 1998 r. pracuje na Politechnice Lubelskiej, w latach 1998–2007 jako asystent, a od 2007 na stanowisku adiunkta w Zakładzie Podstaw Informatyki i Analizy Numerycznej w Instytucie Informatyki na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL. Stopień doktora uzyskała w 2007 r. na Wydziale Matematyki, Fizyki i Informatyki UMCS w Lublinie. Tytuł rozprawy doktorskiej: „Metody iteracyjne dla regularnie osobliwych nieliniowych układów równań”. Zainteresowania naukowe od początku pracy obejmowały metody numeryczne tj. iteracyjne metody dla zadań nieliniowych, szybkość ich zbieżności i implementacja nowych algorytmów. Obecne zainteresowania naukowe koncentrują się na zastosowaniu metody elementów brzegowych MEB – podejście Galerkina i uogólniona MEB w przestrzeni Fouriera. Jest promotorem kilkudziesięciu prac inżynierskich i magisterskich na kierunku informatyka, współautorem dwóch podręczników. Obszar zainteresowań dydaktycznych to współczesne języki programowania, programowanie obiektowe, algorytmy i struktury danych oraz metody numeryczne i optymalizacji. W zakresie tych przedmiotów prowadzi wykłady i laboratoria na kierunku informatyka. Jest współautorką projektu współfinansowanego przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu

Spółecznego „Absolwent na miarę czasu”. W latach 2010–2012 opracowała wiele materiałów dydaktycznych wynikających z realizacji tego projektu. Aktualnie jest członkiem Komisji ds. Kształcenia na kierunku informatyka i Rady Programowej kierunku informatyka.

Dr inż. Paweł Artur MAZUREK

Ur. w 1974 r. w Lublinie. Absolwent Technikum Energetycznego przy Zespole Szkół Energetycznych w Lublinie oraz Wydziału Elektrycznego PL. Zatrudniony w Instytucie IPEiE w 1999 r. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w roku 2007, od 2008 r. zatrudniony na stanowisku adiunkta. Od 2001 r. opiekun studenckiego koła naukowego ELMACOL. Opiekun Laboratorium Kompatybilności Elektromagnetycznej w budynku ASPPECT. Od 2012 r. prodziekan ds. studenckich na kierunku elektrotechnika. Prowadzi zajęcia z teorii obwodów i sygnałów, narzędzi komputerowych w praktyce inżynierskiej, informatyki, metod numerycznych, kompatybilności elektromagnetycznej. Wykładowca na studiach podyplomowych Technologie Informatyczne oraz Odnawialne Źródła Energii. Kierownik studiów podyplomowych Technologie Energii Odnawialnych (2013–2014). Zajmuje się zagadnieniami kompatybilności elektromagnetycznej urządzeń elektrycznych (reaktorów plazmowych), wpływem emisji elektromagnetycznej i hałasu na środowisko. Inicjator i współorganizator Sympozjum SNEiI – realizowanego dla studentów i członków kół naukowych. Wykonawca badań i ekspertyz zleconych dla przemysłu w zakresie EMC urządzeń i instalacji. Autor skryptów „Laboratorium podstaw kompatybilności elektromagnetycznej” oraz „Laboratorium instalacji energii odnawialnych 1”. Autor ponad 70 publikacji naukowych i referatów konferencyjnych. Członek PTETiS, PTZE oraz SEP. Odznaczony medalem KEN.

Dr inż. Jacek KĘSIK

Ur. 26.05.1975 r. w Lublinie. Jest absolwentem kierunku Elektrotechnika, specjalizacja inżynierskie zastosowania informatyki na Wydziale EiI PL. Od roku 1999 pracuje na Politechnice Lubelskiej, obecnie na stanowisku adiunkta w Instytucie Informatyki na WEiI PL. Stopień doktora uzyskał w roku 2007 na Wydziale EiI PL za rozprawę „Wpływ informacji o wzajemnym położeniu kamer na złożoność algorytmów analizy cyfrowych obrazów stereowizyjnych”. W roku 1999 odbył praktykę w Technische Universitaet Ilmenau w Niemczech w obszarze automatyki i sterowania procesami produkcyjnymi. Obecne zainteresowania koncentrują się na grafice komputerowej (analiza obrazu, stereowizja, grafika 3D), inżynierii oprogramowania sterowanej modelami (Model Driven Engineering). Jest

promotorem kilkudziesięciu prac inż. i mgr na kierunku Informatyka. Obszar zainteresowań dydaktycznych to technologie tworzenia aplikacji internetowych i mobilnych, technologie przetwarzania obrazu, analiza i generacja obrazu 3D. W latach 2010–2012 opracował szereg materiałów dydaktycznych, wynikających z realizacji projektów współfinansowanych przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego: „Absolwent na miarę czasu”, „Polub PolLub”. W tym samym okresie był koordynatorem projektu Leonardo da Vinci Partnerstwo „MDE Expertise - Exchanging knowledge, techniques and experiences around Model Driven Engineering education”.

Dr inż. Andrzej KOCIUBIŃSKI

Ur. 13.06.1975 r. Ukończył studia w 2002 r. na Wydziale Elektroniki i Technik Informacyjnych Politechniki Warszawskiej. W 2006 r. obronił pracę doktorską „Integracja układu scalonego wykonanego w technologii krzemowej z detektorem promieniowania jądrowego wykonanego na podłożu płytki SOI (Silicon-On-Insulator)”. W latach 2001–2007 pracował w Instytucie Technologii Elektronowej w Warszawie w Zakładzie Technologii Mikrosystemów i Nanostruktur Krzemowych, gdzie zajmował się modelowaniem, opracowaniem technologii oraz charakteryzacją przyrządów półprzewodnikowych. Brał udział w pracach naukowo-badawczych w ramach wielu projektów zarówno krajowych, jak i międzynarodowych (np. „Silicon Ultra Fast Cameras for Electron and Gamma Sources in Medical Applications”, „Integrated micro- and nanotechnology platforms and services” oraz „System for European Water Monitoring”). Pracę w Katedrze Elektroniki PL rozpoczął w październiku 2007 roku. Jego działalność nauk.-bad. koncentruje się na zaawansowanej mikro- i nanotechnologii przyrządów i systemów krzemowych ze szczególnym naciskiem na integrację różnych technologii i przyrządów dla zastosowań interdyscyplinarnych. Jest autorem i współautorem ponad 40 publikacji, głównie o zasięgu międzynarodowym. Członek PTETiS (od 2009 r.).

Dr inż. Michał ŁANCZONT

Ur. 10.06.1975 r. w Lublinie. Adiunkt w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej. Pracownik naukowo-dydaktyczny od 2000 roku, doktorat nt. „Schematy zastępcze nadprzewodnikowych ograniczników prądu w stanach ustalonych i przejściowych” (2009). Stypendium naukowe w ramach realizacji pracy magisterskiej na uniwersytecie Kanazawa w Japonii. Zainteresowania naukowo-dydaktyczne: symulacje numeryczne, metody numeryczne, urządzenia nadprzewodnikowe, programowanie, zagadnienia pola elektromagnetycznego. Publikacji 27 w tym 8 po angielsku. Członek PTZE, PTETIS i PKEt.

Dr inż. Tomasz SZYMCZYK

Ur. 23.01.1975 r. w Lublinie. Jest absolwentem Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. W 2000 roku ukończył kierunek Inżynierskie Zastosowania Informatyki specjalność Bazy Danych. W tym samym roku podjął pracę na stanowisku asystenta w Instytucie Informatyki. W 2009 r. obronił rozprawę doktorską pt. „Nowa metoda rozpoznawania cech w obrazie przemysłowym bazująca na modelowej identyfikacji tekstury”. Obecnie pracuje na stanowisku adiunkta. Autor ponad 40 publikacji i referatów wygłaszanych na konferencjach krajowych i międzynarodowych. Promotor kilkudziesięciu prac inżynierskich

i **magisterskich na kierunku informatyka**. Obszar zainteresowań dydaktycznych to: bazy danych, obiektowe projektowanie systemów informatycznych, zarządzanie jakością i kosztem oprogramowania, programowanie równoległe, współczesne technologie internetowe. Organizator II Seminarium Doktorantów WEiI, a także pokazu firmy Intel oraz Sun Microsystems. W latach 2003–2009 Sekretarz V-tej Komisji Egzaminowania na kierunku Elektrotechnika. W latach 2010–2012 opracował szereg materiałów dydaktycznych, w tym na platformę e-learningową, wynikających z realizacji projektów współfinansowanych przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego: „Absolwent na miarę czasu”. Obecne zainteresowania naukowe dotyczą problematyki rozpoznawania obrazów, projektowania systemów informatycznych z uwzględnieniem problematyki nowoczesnych interfejsów, rozszerzonej rzeczywistości, a także interesuje się zagadnieniami związanymi z dostępnością i jakością oprogramowania.

Dr inż. Marcin BUCZAJ

Ur. 9.08.1976 r. w Lublinie. W latach 1983-1991 uczęszczał do Szkoły Podstawowej nr 17 w Lublinie, później w okresie 1991–1996 do Technikum Energetycznego w Lublinie. W latach 1996–2001 był studentem Politechniki Lubelskiej na Wydziale Elektrycznym, gdzie uzyskał stopień mgr inż. W październiku 2001 r. rozpoczął pracę na stanowisku asystenta w Katedrze Elektrotechniki Ogólnej PL (obecnie Katedry Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej). Stopień naukowy dr inż. w dyscyplinie Elektrotechnika uzyskał 2007 r. Od lutego 2008 r. pracuje w Katedrze Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej Politechniki Lubelskiej na

stanowisku adiunkta. W działalności naukowej skupia się na badaniu możliwości zintegrowanych i autonomicznych systemów sterowania i nadzoru, analizie czynników wpływających na skuteczność systemów zabezpieczenia mienia i proces neutralizacji zagrożeń, wykorzystaniu komputerowych systemów diagnostycznych w procesach automatycznego wspomaganie decyzji oraz metodach cyfrowego przetwarzania obrazu. Jest autorem lub współautorem ponad 60 publikacji naukowych. Brał udział w przygotowaniu dwóch skryptów oraz jest promotorem ponad 40 prac dyplomowych

studentów PL. Został trzykrotnie wyróżniony nagrodą Rektora PL (dwa razy indywidualną i raz zespołową) oraz Brązowym Krzyżem Zasługi i Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę nadanymi przez Prezydenta RP.

Dr inż. Dariusz BOBER

Ur. 4.09.1976 r. w Kraśniku. Absolwent, SP w Godziszowie I (1983–1992), I LO im Bohaterów Porytowego Wzgórza w Janowie Lub. (1992–1996), Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej (1996–2000). Studia podyplomowe z rachunkowości i finansów – Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie (2002–2003). Otwarcie i obrona pracy doktorskiej przez Radę Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej w Lublinie (2006–2009). Uzyskany stopień doktora n. t. w dyscyplinie elektrotechnika, temat pracy „Hierarchiczny system sterowania zużyciem energii elektrycznej”. Przebieg kariery zawodowej: 05.01.2000–26.06.2000 Katedra Informatyki, Wydział Elektryczny Politechniki Lubelskiej, na stanowisku: asystent stażysta; 2.08.1999– 30.09.2000 Wschodni Bank Cukrownictwa S.A. na stanowisku: młodszy informatyk; 24.08.2009–24.11.2009 M-Logistic Sp. z o.o., Tychy, na stanowisku: koordynator ds. rozwoju sieci komputerowej; 1.11.2000–30.06.2010 Instytut Informatyki WEiI PL na stanowisku: asystent. Obecne miejsca pracy: od 1.10.2000 Dział Informatyki, Lubella Sp. z o.o., na stanowisku: administrator sieci komputerowej; od 14.02.2011 na stanowisku adiunkta w Instytucie Informatyki, Uniwersytet Rzeszowski. W działalności naukowej skupia się na problematyce systemów sterowania i gospodarki energetycznej.

Dr inż. Dariusz GUTEK

Jest absolwentem kierunku elektrotechnika o specjalności inżynierskie zastosowania informatyki na Wydziale Elektrycznym PL. Od 2001 r. pracuje na Politechnice Lubelskiej, obecnie na stanowisku adiunkta w Zakładzie Programowania i Grafiki Komputerowej Instytutu Informatyki na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL. Stopień doktora uzyskał w roku 2009 na Wydziale EiI PL za rozprawę: „Zastosowanie metod ekspertowych w interpretacji obrazów schorzeń przewodu pokarmowego”. Obecne zainteresowania naukowe koncentrują się na zagadnieniach związanych z informatyką medyczną, w szczególności na współpracy sprzętu komputerowego z aparaturą medyczną. Jest promotorem kilkunastu prac inżynierskich i magisterskich na kierunku informatyka. Obszar zainteresowań dydaktycznych to wykorzystanie baz danych, zagadnienia przetwarzania grafiki komputerowej oraz zagadnienia związane z zarządzaniem projektami informatycznymi. W latach 2010-2011 opracował materiały dydaktyczne z zagadnień multimedialnych baz danych, wynikające z realizacji projektu współfinansowanego przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego: „Absolwent na miarę czasu”.

Dr Iwona MALINOWSKA

W latach 1996–2001 studiowała matematykę na Wydziale Matematyki i Fizyki UMCS w Lublinie. Od 1.10.2001 r. pracuje w Katedrze Matematyki Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. W latach 2001–2009 zajmowała stanowisko asystenta, a od września 2009 r. pracuje na stanowisku adiunkta. Rozprawę doktorską „Wartości rekordowe w problemach statystycznych i charakterystycznych” (promotor prof. zw. dr hab. Dominik Szynal), obroniła w 2009 r. na Wydziale Mat.-Fiz. UMCS. Wyniki swoich badań prezentowała na wielu konferencjach naukowych krajowych i zagranicznych. Jest współautorką

9 artykułów nauk. w czasopiśmie anglojęzycznych, w tym 5 z Listy Filadelfijskiej. W 2010 r. otrzymała nagrodę Rektora PL III st. za pracę naukową. Zainteresowania naukowe: zagadnienia uporządkowanych zmiennych losowych i ich zastosowań w problemach statystycznych. Recenzuje prace naukowe dla czasopism *Statistics* i *Applications Mathematicae*. Prowadzi zajęcia ze studentami wszystkich kierunków studiów na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL.

Dr inż. Grzegorz KOMARZYNIC

Ur. 31.01.1975 r. w Lublinie. Absolwent Technikum Łączności Nr 2 przy Zespole Szkół Elektronicznych w Lublinie, specjalność telekomutacja. W roku 2001 uzyskał tytuł magistra inżyniera na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej. Zatrudniony od 2002 r. w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 2008. Główny wykonawca i współwykonawca 5 projektów badawczych. Autor i współautor 50 publikacji krajowych i zagranicznych w tym 9 publikacji z listy Institute for Scientific Information.

Obecnie w badaniach naukowych koncentruje się na problematyce nadprzewodnictwa, w szczególności problematyką projektowania i funkcjonowania transformatorów z uzwojeniami nadprzewodnikowymi. Członek Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (od 2009 r.) oraz Stowarzyszenia Elektryków Polskich.

Dr inż. Cezary KACZMAREK

Ur. w 1977 r. w Lublinie. W 2001 r. ukończył studia magisterskie na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki Politechniki Świętokrzyskiej na kierunku Elektrotechnika i uzyskał tytuł magistra inżyniera elektryka o specjalności Komputerowe Systemy Pomiarowe. W 2007 r. uzyskał stopień doktora n. t. w dyscyplinie elektronika na Wydziale Elektroniki i Technik Informacyjnych Politechniki Warszawskiej. Od 2008 r. pracuje na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL, w latach 2008–2012

w Katedrze Elektroniki, a od 2012 r. w Zakładzie Optoelektroniki i Sieci Teleinformatycznych Instytutu Elektroniki i Technik Informacyjnych. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej oraz Polskiego Stowarzyszenia Fotonicznego. Działalność naukowa dr Kaczmarka obejmuje czujniki światłowodowe i miernictwo światłowodowe.

Dr inż. Leszek SZCZEPANIAK

Ur. w 1977 r. W 2001 r. ukończył Wydział Elektryczny Politechniki Lubelskiej uzyskując tytuł magistra inżyniera. Od 1.10.2001 r. zatrudniony w Katedrze Automatyki i Metrologii jako asystent. W 2008 r. obronił rozprawę doktorską „Ocena przydatności impulsowej jonizacji gazu do pomiaru wysokiej próżni”. Od 1.10.2008 r. zatrudniony jako adiunkt. W latach 2005–2008 był członkiem Komisji Senackiej ds. Rozwoju Kadry jako przedstawiciel „doktorantów”. Otrzymał nagrodę Rektora indywidualną II stopnia za osiągnięcia w dziedzinie naukowej w roku akademickim 2008/2009 oraz nagrodę III stopnia za osiągnięcia w dziedzinie dydaktycznej

i organizacyjnej w roku akademickim 2009/2010.

Dr inż. Sławomir CIĘSZCZYK

Ur. 31.01.1977 w Poniatowej. Studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej ukończył w 2001 r. Podczas V roku odbył jednocześnie podyplomowe studia z zakresu telekomunikacji światłowodowej. W roku tym został zatrudniony na stanowisku asystenta w Katedrze Elektroniki Politechniki Lubelskiej. We wrześniu 2008 obronił na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki rozprawę doktorską pt. „Pasywna diagnostyka procesu spalania”. Prowadzi wykłady i zajęcia laboratoryjne z „Administrowania sieciami komputerowymi”, „Administrowania serwerami usług sieciowych” oraz „Niezawodności systemów komputerowych”.

Dodatkowo prowadzi zajęcia laboratoryjne z „cyfrowego przetwarzania sygnałów”, „Elektronicznych układów analogowych i cyfrowych”, „Techniki cyfrowej” oraz ćwiczenia z „Techniki cyfrowej”. Działalność naukowo-badawcza S. Ciężczyka dotyczy cyfrowej analizy sygnałów i danych oraz modelowania matematycznego i zagadnienia odwrotnego w pomiarach niedestrukcyjnych oraz zdalnych.

Dr inż. Konrad GROMASZEK

Ur. 3.02.1978 r., ukończył Wydział Elektryczny w 2002 r., a następnie pracował jako asystent w Katedrze Automatyki i Metrologii do grudnia 2006 r. Po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych w podjął pracę na stanowisku adiunkta w Katedrze Elektroniki. Był kierownikiem projektu FP6 nr 014641 (2007–2008). W 2009 r. ukończył studia podyplomowe „Zarządzanie projektami badawczymi pracami rozwojowymi” w Wyższej Szkole Ekonomii i Innowacji w Lublinie. W 2010 r. ukończył studia podyplomowe na Uniwersytecie Łódzkim z zakresu komercjalizacji badań naukowych „Od pomysłu do komercjalizacji” oraz studia podyplomowe z zakresu Public Relations w Wyższej Szkole Ekonomii i Innowacji w Lublinie. Członek IEEE, Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej oraz Polskiego Towarzystwa Informatycznego. Posiada szeroki krąg zainteresowań naukowych, jednak do ulubionych może zaliczyć: sterowanie hierarchiczne oraz adaptacyjne algorytmy sterowania, sieci komputerowe oraz systemy ICT, przetwarzanie sygnałów cyfrowych, elektronika oraz sterowniki programowalne PAC (dawniej PLC), akwizycja danych, bazy danych, hurtownie danych oraz data mining.

Dr inż. Michał WYDRA

Jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej o specjalności inżynierskie zastosowania informatyki. W 2002 roku podjął pracę jako asystent w Katedrze Automatyki i Metrologii, a od 2008 pracuje w Katedrze Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń. W swojej pracy naukowej koncentruje się na zagadnieniach związanych z modelowaniem dynamiki jednostek wytwórczych i ich współpracy z siecią elektroenergetyczną, jakością energii elektrycznej oraz estymacją stanu systemów elektroenergetycznych. W 2008 r. uzyskał stopień doktora n. t. na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL, na podstawie rozprawy „Algorytm sterowania blokiem gazowo-parowym wykorzystujący sztuczne sieci neuronowe”. Jest autorem i współautorem kilkunastu publikacji naukowych i naukowo-technicznych, opracowań i ekspertyz wykonanych dla instytucji przemysłowych związanych z energetyką. Był współautorem wniosku a w latach 2009–2012 był menedżerem projektu i jednym z głównych realizatorów pracy badawczo-rozwojowej „Układ optymalnej regulacji mocy farm wiatrowych w warunkach ograniczonych możliwości przesyłowych sieci elektroenergetycznych” finansowanych przez NCBiR. Jest promotorem prac inżynierskich i magisterskich oraz członkiem komisji egzaminów dyplomowych.

Dr inż. Krzysztof KOLANO

Ur. w 1978 r. w Lublinie. Maturę w III LO im. Unii Lubelskiej uzyskał w 1997 r. i rozpoczął studia wyższe na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej. W r. 2002 został laureatem konkursu „Primus Inter Pares” na najlepszego studenta PL i zajął drugie miejsce w konkursie na najlepszego studenta Województwa Lubelskiego. Tytuł magistra inżyniera uzyskał 12.06.2002 r. i został mianowany na stanowisko asystenta w Katedrze Napędów Elektrycznych Politechniki Lubelskiej. W r. 2009 obronił pracę doktorską „Sterowanie układów napędowych dźwigów osobowych z silnikiem indukcyjnym” i został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Katedrze Napędów i Maszyn Elektrycznych Politechniki Lubelskiej. W latach 2012–2013 pełnił rolę kierownika prac badawczo-rozwojowych projektu „Opracowanie sterownika mikroprocesorowego bezreduktorowego napędu drzwi kabinowych z silnikiem BLDC” realizowanego w ramach programu Narodowego Centrum Badań i Rozwoju INNOTECH, ścieżki HI-TECH realizowanego przez firmę Lift Service S.A.

Dr inż. Sylwester ADAMEK

Jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej o specjalności elektroenergetyka. W 2001 r. podjął pracę jako asystent w Katedrze Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń. W 2010 roku uzyskał stopień doktora n. t. na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL. Obecnie jest zatrudniony jako adiunkt. Zainteresowania naukowe: praca sieci elektrycznych, modelowanie systemów elektroenergetycznych, analiza pracy źródeł wytwórczych, bezpieczeństwo użytkowania urządzeń elektrycznych oraz eksploatacja i pomiary w elektroenergetyce. Jest współautorem 27 krajowych i zagranicznych publikacji, a także ponad 50 prac naukowo-badawczych. Brał udział w 6 projektach badawczych. Prowadził wykłady, ćwiczenia i laboratoria z bezpieczeństwa użytkowania urządzeń elektrycznych, elektroenergetyki, elektroenergetycznej automatyki zabezpieczeniowej, eksploatacji i pomiarów w elektroenergetyce oraz instalacji elektrycznych i układów zasilania. Ponadto prowadził zajęcia dla studentów programu Erasmus z przedmiotu Power System Analysis oraz brał udział w organizacji kursów i warsztatów szkoleniowych z zakresu generacji rozproszonej, elektroenergetycznej automatyki zabezpieczeniowej i bezpieczeństwa w elektroenergetyce.

Dr inż. Bogusław OLEKSIEJUK

Jest absolwentem kierunku elektrotechnika, specjalność inżynierskie zastosowania informatyki, na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej. W latach 1999-2009 pracował w Katedrze Informatyki a potem w Instytucie Informatyki na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL. W latach 2000–2006 czynnie współuczestniczył w organizacji konferencji „Lubelskie Akademickie Forum Informatyczne”. Stopień doktora uzyskał w 2010 r. na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL za rozprawę: „Zastosowanie zmodyfikowanej metody Broydena w metodzie różnic skończonych do rozwiązywania zagadnień pola elektromagnetycznego”. Od 2007 r. pracuje w firmie Emperia Info sp. z o. o. a potem Infinite sp. z o. o. na stanowisku kierownika systemu. Jego zainteresowania naukowe i zawodowe dotyczą zagadnień związanych z ogólnie pojętą inżynierią oprogramowania, projektowaniem i tworzeniem systemów informatycznych, systemami baz danych oraz modelowaniem i symulacją zjawisk fizycznych.

Dr inż. Jarosław DIATCZYK

Ur. 22.03.1978 r. w Kijowie. Tytuł mgr inż. uzyskał w 2002 roku na Wydziale Elektrycznym Politechniki Białostockiej, specjalność elektronika i telekomunikacja, kierunek dyplomowania: optoelektronika. Po ukończeniu studiów doktoranckich na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej uzyskał w 2009 r. stopień doktora nauk technicznych, specjalizacja technologie plazmowe. Od 2003 r. pracuje w PL na stanowisku asystenta, a od 2010 r. – adiunkta. Prowadzi zajęcia dla studentów Wydziału Elektrotechniki i Informatyki, na studiach podyplomowych oraz na kierunkach międzywydziałowych. Podstawowe badania naukowe dotyczą następujących dziedzin: technologie plazmowe w ochronie środowiska, reaktory nierównowagowej plazmy niskotemperaturowej, układy zasilania urządzeń wyładowczych, diagnostyka spektroskopowa wyładowań elektrycznych, biomedyczne wykorzystywanie technologii plazmowych, odnawialne źródła energii i ich wykorzystywanie w przemyśle, modelowanie numeryczne. Liczba publikacji 67, w tym większość w języku angielskim. Członek International Plasma Chemistry Society, PTETiS, PTZE, Oddział PAN w Lublinie – Komisja Chemii Plazmy Niskotemperaturowej.

Dr inż. Grzegorz KOZIEŁ

Ur. 15.10.1979 r. w Lublinie. Jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej, gdzie w 2003 roku obronił pracę magisterską nt. „Technologia Java Server Pages” uzyskując tytuł magistra inżyniera. W latach 2003–2007 był słuchaczem studiów doktoranckich prowadzonych na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej. Pracę na uczelni rozpoczął w październiku 2002 roku, jako asystent stażysta a rok później został zatrudniony na stanowisku asystenta w Katedrze Informatyki. Obecnie jest pracownikiem Zakładu Ochrony Informacji w Instytucie Informatyki. Od kwietnia 2013 roku pełni funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Informatyki ds. nauki. Stopień doktora uzyskał w roku 2011 na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL za rozprawę „Zmodyfikowane metody cyfrowego przetwarzania sygnałów dźwiękowych w steganografii komputerowej”. Rozprawa ta została zgłoszona do konkursu „Cyberprzestępczość i sposoby zabezpieczeń systemów informatycznych” organizowanego przez PTI oraz Uniwersytet Szczeciński w ramach konferencji „Sejmik Młodych Informatyków” gdzie zdobyła II miejsce. Praca naukowa obejmuje obszar dziedziny ochrony informacji, koncentrując się na steganografii cyfrowych sygnałów dźwiękowych. Przeprowadzone przez niego badania zaowocowały powstaniem nowych metod steganograficznych oraz opublikowaniem kilkudziesięciu artykułów naukowych. Jest promotorem prac inżynierskich i magisterskich na kierunku Informatyka. Obszar zainteresowań dydaktycznych to bezpieczeństwo systemów informatycznych, programowanie obiektowe, kryptografia, steganografia oraz technologie baz danych.

Dr Ernest NIEZNAJ

Ur. 17.03.1979 r. w Lublinie. W latach 1998–2003 ukończony kierunek matematyka z wyróżnieniem na UMCS w Lublinie, następnie w latach 2003–2004 asystent w Instytucie Matematyki UMCS, od 2004 r. do chwili obecnej asystent w Katedrze Matematyki Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Autor oraz współautor 5 prac naukowych w tym 3 znajdujących się na liście filadelfijskiej. Tematyka badawcza to procesy stochastyczne i ich asymptotyczne własności, badanie asymptotyki pasywnego trasaera. Inne zainteresowania to teoria grup. Stopień doktora nauk matematycznych uzyskany w 2012 r. na Wydziale Matematyki, Fizyki i Informatyki UMCS. Tytuł pracy doktorskiej „Asymptotyczne własności ruchów w polach losowych” (promotor prof. dr hab. Tomasz Komorowski, UMCS). Nagroda III stopnia Rektora PL za osiągnięcia w działalności naukowej w 2011 r.

Dr inż. Ryszard HARASZCZUK (1979–2013)

Ur. 24.04.1979 r. w Lublinie. W 2003 r. ukończył studia na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej zdobywając nagrodę Rektora za wyniki studiów i nagrodę Zrzeszenia Studentów Polskich „Primus Inter Pares” dla najlepszego studenta. W latach 2001–2003 pracował jako administrator sieci w Instytucie Informatyki Politechniki Lubelskiej, a następnie jako asystent w tej samej jednostce. W 2005 r. rozpoczął studia doktoranckie na Wydziale Automatyki, Elektroniki i Informatyki, Politechniki Śląskiej. W 2008 r. uzyskał stypendium doktoranckie w Kanazawa University, Division of Electrical Engineering and Computer Science w Japonii zakończone obroną rozprawy doktorskiej „Studies on Frequency Domain Characteristics of Magnetic Markers Employing Needle Type Probe with Giant Magnetoresistance Sensor” w lipcu 2011 r. Po powrocie z Japonii podjął pracę w Instytucie Techniki i Aparatury Medycznej w Zabrze, gdzie brał udział w projektowaniu sprzętu medycznego. Osiągnięte dzięki zdolnościom, wyjątkowej pracowitości i solidności sukcesy, jak również szczęście rodzinne przerwała niestety choroba. Zmarł 13.01.2013 r. w Lublinie. Pamiętany jako serdeczny i zawsze chętny do pomocy innym przyjaciel, spoczywa na cmentarzu w Zemborzycach Podlesnych k. Lublina.

Dr inż. Paweł PIJARSKI

Jest absolwentem Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL o specjalności elektroenergetyka. Studia ukończył w 2004 r. jako najlepszy student na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki na kierunku Elektrotechnika i został wyróżniony Medalem PL. Studia doktoranckie na Wydziale Eii PL ukończył w 2008 r. Od 2005 r. pracuje w Katedrze Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń. W roku akad. 2005/2006 oraz 2006/2007 pobierał stypendium ze środków Europ. Funduszu Stypend. Od lutego 2011 roku do maja 2012 roku pobierał stypendium w ramach projektu „Stypendia naukowe dla doktorantów II” w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. Jego zainteresowania naukowe związane są z wrażliwością elektroenergetycznych linii napowietrznych na zmiany mocy generowanych w poszczególnych źródłach wytwórczych, optymalizacją rozplływów mocy biernej, a także heurystycznymi metodami optymalizacji. Jest autorem 17 publikacji, a także wielu prac naukowo-badawczych dla przemysłu oraz energetyki. W 2012 r. uzyskał z wyróżnieniem stopień doktora n. t. na Wydziale Eii PL. Brał udział w projekcie badawczo-rozwojowym „Układ optymalnej regulacji mocy farm wiatrowych w warunkach ograniczonych możliwości przesyłowych sieci elektroenergetycznych”. Brał udział w licznych konferencjach naukowych w kraju. Od 2006 r. jest członkiem Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej. Był członkiem Samorządu Studentów Studiów Doktoranckich na PL oraz członkiem Komisji Dyscyplinarnej ds. Doktorantów na PL. Nagrodzony przez Rektora PL za obronę pracy doktorskiej z wyróżnieniem.

Dr inż. Tomasz Norbert KOŁTUNOWICZ

Ur. 27.01.1979 r. w Opatowie. Wykształcenie: 2004 – mgr inż., Wydział Elektrotechniki i Informatyki PL, 2011 – doktor nauk technicznych, WEiI PL. Praca zawodowa: 2004–2011 asystent, Katedra Urządzeń Elektrycznych i Techniki Wysokich Napięć, od 2011 – adiunkt w Katedrze UEiTWN. Działalność dydaktyczna: zajęcia audytoryjne, laboratoryjne i projektowe z przedmiotów: geometria i grafika inżynierska, grafika inżynierska, urządzenia elektryczne, technika wysokich napięć, aparatura łączeniowa i sterownicza, materiałoznawstwo elektryczne, inżynieria materiałowa. Współautor treści programowych do przedmiotu geometria i grafika inżynierska – studia stacjonarne I stopnia oraz grafika inżynierska – studia niestacjonarne I stopnia. Promotor ponad 10 prac dyplomowych. Działalność naukowa: określanie właściwości strukturalnych, elektrycznych i magnetycznych nanomateriałów wytwarzanych przy użyciu technik jonowych pod wpływem zmian temperatury, częstotliwości i sposobu wytwarzania. Kierownik projektu badawczego w ramach konkursu Iuventus Plus MNiSW: „Właściwości strukturalne, elektryczne i magnetyczne nanokompozytów stop ferromagnetyczny-matryca dielektryczna oraz określenie możliwości ich zastosowania”. Autor lub współautor ponad 80 prac, w tym: 1 monografii, 44 artykułów z listy A MNiSW, 11 artykułów z listy B MNiSW, 1 patentu i 3 zgłoszeń patentowych. Członek Komitetu Organizacyjnego IV (2005 r.), V (2007 r.), VI (2009 r.) i VII (2011 r.) oraz Sekretarz Naukowy VIII (2013 r.) Międzyn. Konf. NEET – „New Electrical and Electronic Technologies and Their Industrial Implementation”. Członek Kom. Org. IX Międzyn. Konf. ION 2012 – „Ion Implantation and other Applications of Ions and Electrons”. Członek Międzyn. Kom. Nauk. Konferencji RSYIP 2013 – „Results and Solutions of Young R & S for Innovations and Progress”. Opiekun Studenckiego Koła Naukowego Materiałoznawstwa Elektrycznego i TWN „MELJON”. Sekretarz VII Komisji Egzaminów Dyplomatycznych – od 2005 r., Członek Wydz. Kom. Rekrutacyjnej – od 2006 r. oraz Członek Wydziałowej Komisji ds. Kształcenia na kier. Elektrotechnika – od 2012 r. Przewodn. Zespołu ds. Oprac. Strategii Rozwoju Wydz. EiI PL – od 2013 r. Nagrody: Medal Komisji Edukacji Narodowej (2013). Styp. Min. Nauki i Szk. Wyższego dla wybitnych młodych naukowców (2011). Styp. Fund. na rzecz Nauki Polskiej w ramach programu START – stypendia dla młodych uczonych (2010). Nagroda ind. II st. (2011), nagrody zespoł. III st. (2012 i 2013) Rektora PL za osiągnięcia w działalności naukowej.

Dr inż. Maria SKUBLEWSKA-PASZKOWSKA

Ukończyła studia na kierunku informatyka na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki w 2005 r. Od października 2005 roku była pracownikiem naukowo-dydaktycznym na stanowisku asystenta w Instytucie Informatyki w Zakładzie Programowania. W latach 2006-2009 uczęszczała na studia doktoranckie na kierunku informatyka na Wydziale Automatyki, Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej, które zaowocowały obroną pracy doktorskiej „Percepcyjna miara jakości w adaptacyjnej falkowej kompresji obrazu” w 2009 roku. Obecnie pracuje na stanowisku adiunkta w Zakładzie Programowania. Jest pełnomocnikiem dyrektora Instytutu Informatyki ds. koordynacji współpracy z przemysłem. Zajmuje się realizacją praktyk studenckich w Instytucie Informatyki powiązanych z realizacją prac dyplomowych studentów, jak także współpracą z firmami z branży ICT. Jej zainteresowania naukowe skupiają się wokół tematyki związanej z kompresją falkową obrazów kolorowych z zastosowaniem percepcyjnych miar jakości, segmentacją obrazów, a także analizą ruchu 3D i Motion Capture. Jest przewodniczącą grupy badawczej przetwarzania obrazów w Instytucie Informatyki. Brała udział w tworzeniu projektu finansowanego z funduszy europejskich nt. „Absolwent na miarę czasu”. W ramach projektu „Absolwent na miarę czasu” zajmowała się organizacją i przeprowadzeniem praktyk i staży dla studentów II stopnia na kierunku informatyka w przedsiębiorstwach ICT. Przygotowała także materiały dydaktyczne, które są umieszczone na platformie e-learningowej. Jest promotorem kilkunastu prac dyplomowych na kierunku informatyka. Aktualnie wchodzi w skład Wydziałowej Komisji ds. Kształcenia na kierunku Informatyka oraz Rady Programowej, powołanych na lata 2012–2016.

Dr inż. Małgorzata PLECHAWSKA-WÓJCIK

Ur. w 1982 r. w Zamościu, jest absolwentką kierunku informatyka na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Od roku 2006 pracuje na PL, obecnie na stanowisku adiunkta w Instytucie Informatyki na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL. Studia doktoranckie i stopień doktora w dyscyplinie Informatyka uzyskała na Wydziale Automatyki, Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej za pracę „Analiza widm proteomicznych Maldi-TOF z wykorzystaniem mieszanin rozkładów normalnych” uzyskała z wyróżnieniem w 2011 roku. Obecnie jej obszar zainteresowań naukowych koncentruje się wokół metod analiz danych rezonansowych. Jej dotychczasowy dorobek naukowy to ponad pięćdziesiąt publikacji, z czego dziewięć w czasopiśmie figurujących na liście filadelfijskiej. Ponadto brała udział w wielu projektach o charakterze naukowym i dydaktycznym, w tym Leonardo da Vinci, Erasmus, Tempus. Uczestniczyła także w projektach i przedsięwzięciach wzmacniających współpracę Instytutu Informatyki z przedsiębiorstwami oraz z organizacjami i uczelniami zagranicznymi. Aktualnie jest członkiem Rady Wydziału WEiI na lata 2012–2016 oraz Komisji ds. Kształcenia na kierunku informatyka.

Dr Tomasz PIKULA

Ur. 13.08.1981 r. w Kraśniku. Ukończył studia na Wydziale Matematyki Fizyki i Informatyki UMCS na kierunku fizyka ze specjalnością fizyka komputerowa. W 2005 r. podjął pracę w Instytucie Fizyki Politechniki Lubelskiej na stanowisku asystenta, gdzie prowadził zajęcia dydaktyczne w zakresie fizyki, podstaw elektroniki i mechatroniki oraz symulacji komputerowych. Dwukrotnie przebywał na tygodniowych stypendiach zagranicznych: w 2008 r. w ramach programu Erasmus w Smolenicach, Słowacja oraz w 2012 r. w Bad Honnef, Niemcy (pobyt finansowany przez niemiecką fundację W.E. Heraeus). Pracę doktorską pt. „Oddziaływania nadształtne w trójskładnikowych stopach Co-Fe-Ni zsyntetyzowanych mechanicznie” obronił w styczniu 2012 r. na Wydziale Matematyki Fizyki i Informatyki UMCS. Rozprawa ta, przygotowana pod kierunkiem dr hab. Elżbiety Jartych, prof. PL, została uznana za wyróżniającą. Obecnie pracuje na stanowisku adiunkta w Zakładzie Elektroniki i Fizyki Technicznej, Instytutu Elektroniki i Technik Informacyjnych PL. Prowadzi wykłady oraz zajęcia laboratoryjne z fizyki. W pracy naukowo-badawczej zajmuje się spektroskopią efektu Mössbauera i jej wykorzystaniem do badania stopów otrzymanywanych metodą syntezy mechanicznej oraz multiferroicznych materiałów ceramicznych.

Dr inż. Tomasz ŁAWICKI

Ur. 28.07.1978 r. w Lublinie. Ukończył studia na Wydziale Elektrycznym PL w 2003 r. Podczas V roku studiów prowadził zajęcia laboratoryjne ze studentami w Katedrze Elektroniki w ramach stażu absolwenckiego. Po ukończeniu studiów podjął pracę zawodową w firmach branży IT i systemów telewizji przemysłowej. W roku 2005 został zatrudniony na stanowisku asystenta w Katedrze Elektroniki PL. Prowadzi zajęcia laboratoryjne z podstaw elektroniki, elektronicznych układów analogowych i cyfrowych, cyfrowego przetwarzania sygnałów, wielowymiarowej analizy danych, techniki obrazowania medycznego, systemów przetwarzania mobilnego. Działalność nauk.-bad. dotyczy zastosowania nowoczesnych instrumentów matematycznych (głównie transformaty falkowej i curvelet) do analizy danych pochodzących z optycznego systemu monitorowania płomienia. W 2014 r. uzyskał stopień doktora po przedstawieniu dysertacji „Zastosowanie transformaty curvelet do analizy obrazu płomienia”. Współorganizator konferencji organizowanych przez macierzysty instytut, COE2010 i Światłowody i ich Zastosowania. Autor lub współautor 15 publikacji. Członek Polskiego Towarzystwa Fotonicznego. Ukończył studia podyplomowe „Zarządzanie Energią”, kurs administrowania sieciami komputerowymi CISCO CCNA oraz kursy języka angielskiego na poziomie certyfikacji LCCI i TOEIC.

ASYSTENCI WYDZIAŁU

Mgr inż. Marek GOŁKIEWICZ

Ur. 06.04.1946 r. w Chełmie. Ukończył Państwową Szkołę Budownictwa w Lublinie, Technikum Budowlane (1966), absolwent Wydziału Elektrycznego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie. W maju 1970 r. rozpoczął pracę jako stażysta w Zespole Maszyn Elektrycznych Wyższej Szkoły Inżynierskiej, w październiku 1970 r. obronił pracę inżynierską, a następnie ukończył studia magisterskie w Politechnice Warszawskiej. W latach 1975–1977 odbył staż naukowy w Charkowie (ZSRR). Od roku 1978 r. pracował na stanowisku starszego asystenta, a następnie rozpoczął pracę w Biurze Badań Jakościowych

Stowarzyszenia Elektryków Polskich na stanowisku kierownika zwarciowni.

Mgr inż. Teresa NOWOSAD

Ur. 31.08.1950 r. w Lublinie. W 1968 roku ukończyła Liceum Ogólnokształcące im. M. Konopnickiej w Lublinie i rozpoczęła studia na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie. Studia kontynuowała na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej gdzie w 1974 r. uzyskała tytuł magistra inżyniera. Od 1973 r. pracowała jako asystent na Politechnice Lubelskiej w Katedrze Elektroniki i Automatyki której kierownikiem był doc. Tadeusz Latocha. W 1975 r. rozpoczęła studia doktoranckie na Politechnice Łódzkiej, gdzie zajmowała się sterowaniem silników elektrycznych. Od 1982 r. pracuje jako nauczyciel przedmio-

tów zawodowych związanych z elektroniką w Zespole Szkół Elektronicznych w Lublinie.

Mgr inż. Piotr KURANT

Ur. 3.03.1951 r. w Lublinie. Ukończył Technikum Łączności w Lublinie (1970) z tytułem technik elektronik. W 1977 r. na Wydziale Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej ukończył studia i otrzymał tytuł mgr inż. elektryka. Przed obroną pracy magisterskiej podjął pracę na uczelni w Zakładzie Metrologii w charakterze pracownika technicznego. Wraz z uzyskaniem tytułu magistra inżyniera awansowany na asystenta. W roku 1983 opuścił mury uczelni i podjął pracę jako rzeczoznawca ds. sprzętu AGD w WPHW Domar Lublin. Od roku 1990 związany z Zespołem Szkół Energetycznych w Lublinie jako nauczyciel przedmiotów

zawodowych i wicedyrektor. Od roku 2012 emeryt. Publikował w czasopiśmie „Radioelektronik” na temat elektronicznych regulatorów temperatury, potem współautor podręcznika „Zbiór zadań egzaminacyjnych – technik elektryk” wydanego nakładem WSiP. Członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich, od 1996 r. związany z Zarządem

Oddziału Lublin (komisja rewizyjna, członek zarządu). Odznaczony Złotą Honorową Odznaką SEP, Medalem KEN, Medalem Prezydenta Miasta Lublin. Egzaminator i trener kandydatów na egzaminatorów Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej w Krakowie. Autor zestawów egzaminacyjnych.

Mgr inż. Adam JAROSŁAWSKI

Ur. 8.02.1951 r. w Lublinie. W latach 1971–1973 studiował na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie, a w latach 1973–1977 kontynuował studia w Moskiewskim Instytucie Energetycznym na Wydziale Elektronika Przemysłowa, uzyskując tytuł magistra inżyniera elektronika. W latach 1977–1984 pracował w Zakładzie Automatyki i Pomiarów Instytutu Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej Politechniki Lubelskiej na stanowisku asystenta i starszego asystenta. Brał udział w pracach naukowych prowadzonych z zakresu przekształtników statycznych ze szczególnym uwzględnieniem tyrystorowych falowników podwyższonych częstotliwości do

zasilania silników asynchronicznych. Obecnie prowadzi własną działalność gospodarczą.

Mgr inż. Leszek PIOTROWSKI

Ur. 3.06.1955 r. w Kurowie. Po ukończeniu LO w Lublinie zdał egzamin wstępny na Politechnikę Lubelską i wyjechał na zaplanowane studia zagraniczne. W latach 1974–1980 studiował w Moskiewskim Instytucie Energetycznym na Wydziale Elektroniki Przemysłowej. Po zakończeniu studiów rozpoczął pracę na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej w Zakładzie Automatyki i Pomiarów, prowadząc zajęcia dydaktyczne z energoelektroniki. Włączył się do świeżo powstałego zespołu prowadzącego prace badawcze i wdrożeniowe rozwijającej się techniki światłowodowej.

Szeroka współpraca w/w zespołu z Pracownią Technologii Światłowodów UMCS, Ośrodkiem Techniki Optotelekomunikacyjnej, Głównym Instytutem Górnictwa, energetyką, bankami i wieloma firmami pozwoliła na nowe opracowania i poszerzenie działalności. Wielokrotne udziały w Targach Poznańskich, Targach Wynalazków w Katowicach (był ich laureatem) oraz udział w innych opracowaniach dały mu uznanie w postaci Nagrody Ministra. W 1989 r. zakończył pracę w Politechnice, a rozpoczął swą prywatną działalność gospodarczą. Jego wdrożeniowo-usługowa firma prowadziła prace instalacyjne światłowodowych sieci komputerowych, telewizyjnych, telekomunikacyjnych, teleinformatycznych w całej Polsce. Produkowała osprzęt do zastosowań w technice światłowodowej. Przez długie lata Leszek Piotrowski prowadził współpracę ze swoimi kolegami – współpracownikami z Politechniki, przyjmując chętnie studentów do swej firmy na praktyki zawodowe. Do dziś jest częstym „gościem” swojego pierwszego miejsca pracy odwiedzając znajomych z ogromnym sentymentem.

Mgr inż. Barbara PLESZCZYŃSKA

Ur. 4.12.1956 r. w Łodzi. W latach 1975–1980 studiowała na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie uzyskując tytuł magistra inżyniera elektryka. W latach 1980–1990 pracowała na Politechnice Lubelskiej jako asystent, później starszy asystent.

Mgr inż. Sławomir PAWŁOWSKI

Ur. w 1966 r. w Lublinie. Absolwent Wydziału Elektrycznego (aktualnie Elektrotechniki i Informatyki) Politechniki Lubelskiej, w 1992 r. obronił pracę magisterską pt. „Prezentacja danych pomiarowych na urządzeniach wysokiej rozdzielczości”. Stypendysta University of Wales College of Cardiff, Cardiff, Wielka Brytania w ramach EC Tempus Joint European Project. W latach 1989–1993 pracownik Katedry Informatyki na Politechnice Lubelskiej. Współautor kilku publikacji Politechniki Lubelskiej oraz autor programów wykorzystywanych np. przez Uniwersytet Walijski (program do rejestracji, analizy i obróbki obrazów domen magnetycznych). Od 1993 do 2008 r. pracował w firmie Anica System S.A. na stanowisku dyrektora ds. technicznych, a następnie dyrektora działu badawczo – rozwojowego. Od 2009 r. pełni stanowisko dyrektora ds. produkcji w firmie Asseco Business Solutions S.A. i odpowiada za projektowanie oraz produkcję oprogramowania (systemy mobilne, systemy integracji i jakości danych, e-commerce, finansowe, analityczne). Praktyk, autor i współautor wielu projektów informatycznych związanych z działalnością najpierw na uczelni, a następnie w firmach komercyjnych. Uczestnik i prelegent na konferencjach informatycznych (np. PARP/web.gov.pl „Akademia e-biznesu”). Zwolennik „zwinnych” metod prowadzenia projektów oraz miłośnik muzyki i żeglarsstwa.

Mgr inż. Paweł NOWAK

Ur. 13.10.1968 r. w Szczecinie. Ukończył LO w Świdniku, następnie zdobył tytuł mgr inż. na Wydziale Elektroniki i Technik Informatycznych Politechniki Warszawskiej. Jest specjalistą w zakresie aparatury i systemów pomiarowych. W 1993 r. pracował jako Design Engineer w firmie Microavionics Corp. w Santa Ana, California. Następnie w latach 1994-2002 zajmował stanowisko asystenta w Katedrze Elektrotechniki Ogólnej Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej. Pracował również w firmach: Deltronic Corp., Santa Ana, California; Impac Technologies, Costa Mesa, California; Delphi Engineering Group, Costa Mesa, California; Western Digital, Lake Forest, California. Zajmował się badaniem: mikroprocesorowych sterowników do sterylizatora medycznego, pomocniczego modułu pomiarowego do systemu sterującego nadajnikiem radarowym, analogowego układu pomiaru ostrości obrazu telewizyjnego, oprogramowania do systemu potwierdzającego zamówienie klienta dla McDonald's, programu do graficznej reprezentacji defektów nośnika magnetycznego dla Western Digital.

Mgr inż. Grzegorz SOSNOWSKI

Ur. 8.05.1975 r. w Bełżycach. W 1995 roku ukończył Technikum Łączności nr 2 przy Zespole Szkół Elektronicznych w Lublinie. Studia wyższe ukończył na Wydziale Elektroniki i Technik Informatycznych Politechniki Warszawskiej na kierunku Zarządzanie sieciami i usługami telekomunikacyjnymi. W latach 1999-2000 pracował jako administrator sieci LAN/WAN w Citibank Poland S.A. Warszawa. Następnie (2001-2002) jako konstruktor urządzeń telekomunikacyjnych w firmie Lanex S.A. Lublin. W latach 2003-2007 był asystentem w Katedrze Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej Politechniki Lubelskiej. W pracy naukowej zajmował się m. in. modelami funkcjonalnymi i informacyjnymi połączeń sieciowych w wyższych warstwach sieci SDH, algorytmami zarządzania ruchem w sieciach bezprzewodowych i ruchomych sieciach ad hoc oraz protokołami routingu w mobilnych sieciach ad hoc. Jest autorem kilkunastu publikacji o zasięgu polskim i międzynarodowym.

Dr inż. Jakub SMOLKA

Ukończył studia magisterskie na specjalności Inżynierskie Zastosowania Informatyki kierunku Elektrotechnika na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej w 2003 roku. W trakcie studiów, w ramach indywidualnego toku studiów brał również udział w zajęciach na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej a także odbył staż w Linguistic Data Consortium na University of Pennsylvania w Filadelfii. Od października 2003 roku jest zatrudniony w Instytucie Informatyki na stanowisku asystenta. W latach 2005–2009 był uczestnikiem studiów doktoranckich w zakresie informatyki na Wydziale Automatyki, Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej. Od początku pracy naukowej interesuje się grafiką komputerową, w tym szczególnie przetwarzaniem obrazów cyfrowych i ich segmentacją. Stopień naukowy doktora w dyscyplinie informatyka uzyskał w 2011 r. po obronie pracy „Adaptacyjny system wspomagający usuwanie nadsegmentacji w obrazach poddanych transformacji wododziałowej”. Oprócz segmentacji zajmuje się tematyką dotyczącą kompresji falkowej obrazów barwnych z zastosowaniem percepcyjnych miar jakości, a także analizy ruchu 3D. Pracuje w grupie badawczej przetwarzania obrazów funkcjonującej w ramach Instytutu Informatyki. Do jego zainteresowań dydaktycznych należą: programowanie urządzeń mobilnych, przetwarzanie równoległe i rozproszone oraz algorytmy i struktury danych. Dodatkowo zajmuje się uczelnianą siecią bezprzewodową *eduroam*. Aktualnie (kadencja 2012–2016) należy do Rady Programowej opiniującej programy kształcenia na kierunku informatyka.

Mgr inż. Mariusz KOLASIK

Na stanowisku asystenta w Katedrze Urządzeń Elektrycznych i Techniki Wysokich Napięć Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej pracował w latach 2004–2013. Zajmował się badaniami właściwości elektrycznych, mechanicznych i trybologicznych miedzi oraz jej stopów modyfikowanych technikami jonowymi. Autor i współautor kilkudziesięciu publikacji naukowych w recenzowanych czasopismach krajowych i zagranicznych, uczestnik wielu konferencji o zasięgu międzynarodowym, podczas których prezentował wyniki prowadzonych badań naukowych. Był uczestnikiem grantu badawczego finansowanego przez Komitet Badań Naukowych. Współautor patentu. Działalność dydaktyczna była związana z zastosowaniem komputerowego projektowania w branży elektrycznej, budową i eksploatacją urządzeń oraz instalacji elektrycznych, zagadnieniami dotyczącymi inżynierii materiałowej i techniką wysokich napięć. Był członkiem Komitetu Organizacyjnego Międzynarodowej Konferencji Naukowej NEET „New Electrical and Electronic Technologies and their Industrial Implementation” (2005–2011).

Dr inż. Joanna KOZIEŁ

Ur. 7.06.1976 r. w Lublinie. Ukończyła kierunek elektrotechnika na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Od 1.10.2004 r. pracuje jako asystent w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii PL w Zakładzie Elektrotechniki Teoretycznej. Za pracę „Wykorzystanie nadprzewodników w metodzie rezonansu magnetycznego” uzyskała wyróżnienie w konkursie na najlepszą pracę dyplomową absolwentów WEiI Politechniki Lubelskiej w 2004 r. organizowanym przez Oddział Lubelski SEP. Odbyła staż naukowy „Superconductivity Winter School at the Interdisciplinary Research Centre in Superconductivity”, University of Cambridge, 10–14.01.2005 r. Podczas studiów doktoranckich otrzymywała stypendium naukowe. W latach 2007–2010 była wykonawcą grantu promotorskiego MNiSW. Stopień doktora n. t. uzyskała 26.06.2014 r. na Wydziale EiI PL na podstawie rozprawy „Analiza wpływu impedancji uzwojenia wtórnego na parametry nadprzewodnikowych ograniczników prądu typu transformatorowego” (promotor prof. dr hab. inż. T. Janowski).

Mgr inż. Piotr POPIEL

Ur. w 1980 r. w Lublinie, absolwent Technikum Łączności nr 2 w Lublinie. W 2005 r. ukończył studia magisterskie na kierunku elektrotechnika na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Jego praca magisterska „Analiza widm emisyjnych płomienia” została nagrodzona przez PGNiG. W tym samym roku został zatrudniony na stanowisku asystenta w Katedrze Elektroniki. W 2008 r. rozpoczął studia doktoranckie na kierunku elektrotechnika, a w 2010 r. ukończył studia podyplomowe „Zarządzanie Energią” przedstawiając pracę: „Metody analizy zawartości części palnych w ubocznych produktach spalania”. Prowadzi zajęcia laboratoryjne z zakresu elektroniki, energoelektroniki, układów elektronicznych, podstaw techniki mikroprocesorowej, programowania niskopoziomowego a także cyfrowego przetwarzania sygnałów. Pełni również funkcję opiekuna Koła Naukowego Optoelektroniki „FOTON”. Działalność naukowo-badawcza dotyczy niskoemisyjnych technik spalania w kotłach energetycznych zasilanych węglem kamiennym, jak i biomasą, a w szczególności pomiaru zawartości części palnych w popiele lotnym i żużlu. W 2010 r. odbył staż naukowo-zawodowy w Elektrowni Połaniec S.A. – Grupa GDF SUEZ Energia Polska oraz elektrociepłowni MEGATEM EC-LUBLIN Sp. z o.o. Jest autorem 12 publikacji naukowych. Członek Photonics Society of Poland.

Dr inż. Sebastian STYŁA

Ur. 15.03.1980 r. w Lublinie. W 2000 r. ukończył Technikum Łączności Nr 2 przy Zespole Szkół Elektronicznych w Lublinie. Studia na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej na kierunku elektrotechnika o specjalności przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej ukończył w 2005 r. Od września 2007r. pracuje jako asystent w Katedrze Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej Politechniki Lubelskiej. Zajmuje się diagnostyką układów elektrycznych i elektronicznych w pojazdach samochodowych oraz nowymi technologiami mielenia materiałów z wykorzystaniem pola elektromagnetycznego wytworzonego przez

trójfazowe wzbudniki pola wirującego. Jest autorem kilkudziesięciu publikacji o zasięgu polskim i międzynarodowym. W 2014 r. uzyskał stopień doktora n. t. na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej za rozprawę „Wykorzystanie stojana silnika asynchronicznego jako wzbudnika pola wirującego młyna elektromagnetycznego” (promotor: dr hab. inż. Wojciech Jarzyna, prof. PL). Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej oraz Polskiego Towarzystwa Inżynierii Rolniczej.

Mgr inż. Wojciech Grzegorz ZIELIŃSKI

Ur. 4.06.1980 r. w Lublinie. Ukończył III LO im. Unii Lubelskiej w Lublinie w 1999 r. Studiował na Politechnice Lubelskiej w latach 1999–2004 na Wydziale Elektrycznym realizując na ostatnich latach studiów indywidualny tok nauczania. W latach 2004–2014 pracował na stanowisku asystenta w Katedrze Maszyn Elektrycznych, a po jej restrukturyzacji w Katedrze Napędów i Maszyn Elektrycznych. Przez niemal cały okres zatrudnienia zajmował się problematyką dotyczącą własności ruchowych maszyn asynchronicznych klatkowych i zagadnieniami ich efektywności energetycznej oraz doбором układów pompowych. Prowadził ćwiczenia

rachunkowe i laboratoryjne na kierunku elektrotechnika i informatyka. Brał udział w pracach Koła Naukowego MECHATRONIK. Nadzorował przebiegiem projektu dotyczącego bezszczotkowego silnika prądu stałego, realizowanego w ramach działalności koła naukowego. Jest członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Naczelnej Organizacji Technicznej, Studenckiej Agencji Fotograficznej, Ligi Obrony Kraju. Ponadto jest członkiem Zarządu Fundacji działającej w zakresie programu UE, PARP oraz Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie, konsultantem Komisji Konkursowej do wyboru ogólnopolskiego setup-boxu do zastosowania w sieciach CATV organizowanego przez Polską Izbę Komunikacji Elektronicznej PIKE.

Mgr Aleksander WOJDYGA

Jest absolwentem kierunku informatyka na Wydziale Matematyki, Fizyki i Informatyki UMCS w Lublinie. Od 2005 roku pracuje w Instytucie Informatyki na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL. W latach 2005–2010 był uczestnikiem Środowiskowych Studiów Doktoranckich w dziedzinie informatyki na Wydziale Matematyki i Informatyki Uniw. M. Kopernika w Toruniu. Jego zainteresowania naukowe dotyczą teoretycznych podstaw informatyki ze szczególnym uwzględnieniem teorii języków programowania, budowy interpreterów i kompilatorów. W roku akad. 2012/13 był członkiem Zespołu ds. teleinformatyzacji.

Mgr inż. Krzysztof KRÓL

Ur. 24.03.1981 w Lublinie. W 2006 r. ukończył studia na kierunku elektrotechnika na Wydziale Eil PL w 2006 r. W czasie V roku studiów odbył staż absolwencki w Katedrze Elektroniki. W 2007 roku został zatrudniony na stanowisku asystenta w Katedrze Elektroniki (obecnie Instytut Elektroniki i Technik Informacyjnych). Prowadzi zajęcia z laboratorium elektroniki, cyfrowego przetwarzania obrazu, układów elektronicznych, programowania niskopoziomowego, sieci komputerowych, C# – wykorzystanie XNA praktyczne wykorzystanie multimedialnych systemów mobilnych, zarządzania systemami operacyjnymi. Od 2012 r. jest

certyfikowanym instruktorem Akademii CISCO w Lokalnej Akademii Cisco przy Politechnice Lubelskiej. Praca naukowa skupia się na modelowaniu i diagnostyce procesów, jak również na zagadnieniach związanych z Metodą Elementów Brzegowych.

Mgr Mariusz MAZUREK

Ur. 20.10.1981 r. w Międzyrzeczu Podlaskim. W roku 2007 uzyskał dyplom magisterski Wydziału Filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, na podstawie pracy „Wyjaśniająca funkcja mocnych zasad antropicznych w kosmologii”. W latach 2007–2008 pracował jako nauczyciel fizyki w IX LO im. M. Kopernika w Lublinie. 14.02.2008 r. został zatrudniony na stanowisku asystenta w Politechnice Lubelskiej w Zakładzie Fizyki Doświadczalnej, Instytutu Fizyki na Wydziale Podstaw Techniki. Obecnie pracuje w Zakładzie Elektroniki i Fizyki Technicznej Instytutu Elektroniki i Technik Informacyjnych na Wydziale Elektrotechniki

i Informatyki. Prowadzi ćwiczenia rachunkowe oraz zajęcia laboratoryjne z fizyki. Zainteresowania naukowe koncentrują się wokół zagadnień: spektroskopii mössbauerowskiej i jej zastosowań w badaniach materiałów, oddziaływań nadsubtelnych, właściwości strukturalnych, elektrycznych i magnetycznych związków ceramicznych Aurivilliusa.

Mgr inż. Daniel SAWICKI

Ur. 30.07.1982 r. w Lublinie. W latach 1997–2001 uczęszczał do II LO im J. Zamoyskiego w Lublinie. W 2006 r. ukończył studia o kierunku elektrotechnika, a w 2008 r. o kierunku Informatyka na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. W 2008 roku został zatrudniony na stanowisku asystenta w Katedrze Elektroniki, obecnie Instytut Elektroniki i technik Informacyjnych. Prowadzi zajęcia z laboratorium sieci komputerowych, sieci IP, bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych, programowania niskopoziomowego, kodowania informacji multimedialnych, symulacji systemów dyskretnych oraz sztucznej inteligencji. Jest

opiekunem Koła Naukowego Zastosowań Technologii Net. Praca naukowa mgr inż. Daniela Sawickiego związana jest ze zwiększeniem efektywności współspalania węgla kamiennego i biomasy w kotłach energetycznych. W 2012 r. na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej został otwarty przewód doktorski dotyczący pracy "Badania procesu spalania węgla i biomasy z wykorzystaniem analizy obrazu".

Mgr inż. Adam RZEPECKI

Absolwent Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Od 2011 r. zatrudniony na stanowisku asystenta w Katedrze Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń. Jest uczestnikiem studiów doktoranckich oraz członkiem Rady Uczelnianej Samorządu Doktorantów Politechniki Lubelskiej. W swojej pracy naukowej zajmuje się zagadnieniami związanymi z modelowaniem systemów elektroenergetycznych, obliczeniami rozptyłowymi oraz estymacją stanu. Jego praca badawcza skupia się w dużej mierze na budowie oprogramowania do analizy SEE. Autor kilku artykułów naukowych. Jest współwykonawcą projektu badawczo-naukowego

NR 01 0021 06 „Układ optymalnej regulacji mocy farm wiatrowych w warunkach ograniczonych możliwości przesyłowych sieci elektroenergetycznych”. Oprócz pracy naukowej, dużo uwagi poświęca dydaktyce – ma istotny wkład w rozwoju platformy e-learningowej katedry. Prywatnie, pasjonat nowych technologii w informatyce oraz inżynierii oprogramowania.

Mgr inż. Magdalena BORYS

Ur. 19.05.1984 r. Jest absolwentką kierunku Informatyka na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Od 2008 r. pracuje na stanowisku asystenta w Instytucie Informatyki na Wydziale EiI PL. Od 2008 r. także studentka studiów niestacjonarnych doktoranckich na kierunku Informatyka na Wydziale Automatyki, Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej. Obecne zainteresowania naukowe dotyczą metod oceny użyteczności interfejsów systemów informatycznych oraz analizy ruchu gałek ocznych

w diagnostyce medycznej. Obszar zainteresowań dydaktycznych obejmuje głównie inżynierię oprogramowania, technologie internetowe, obiektowe języki programowania, metody wytwarzania oprogramowania, e-learning, szacowanie oraz zarządzanie projektami informatycznymi. Jako pracownik naukowo-dydaktyczny bierze aktywny udział w międzynarodowych projektach edukacyjnych w ramach programów LLP Leonardo da Vinci oraz TEMPUS.

Mgr inż. Maciej LASKOWSKI

Ur. 25.01.1984 w Chełmie. Absolwent kierunku informatyka na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. W 2009 r. ukończył również studia podyplomowe Public Relations w badaniach naukowych w Wyższej Szkole Ekonomii i Innowacji w Lublinie. Zawodowo związany jest z Instytutem Informatyki Politechniki Lubelskiej od 2004 roku – początkowo jako administrator sieci komputerowej, a od 2007 r. jako asystent (najpierw w Zakładzie Inżynierii Oprogramowania i Systemów Baz Danych, a od 2013 r. w Zakładzie Ochrony Informacji). Od roku akad. 2010/2011 jest opiekunem Koła Naukowego Informatyki PENTAGON.

Maciej Laskowski prowadzi ożywioną działalność okołodydaktyczną: był członkiem zespołu wdrażającego pilotażowo EduRoam na PL, zaś od 2013 r. jest członkiem Rady Centrum Informatycznego PL. Jest członkiem kom. org. i nauk. oraz recenzentem wielu konferencji krajowych i międzyn., m.in. IEEE Global Engineering Education Conference, IEEE Teaching, Assessment and Learning for Engineering Conference, Contemporary Problems of Economy, Computer Science and Ecology, Actual Problems of Economics. Od 2012 r. jest również redaktorem technicznym czasopisma Actual Problems of Computer Science. Obecne zainteresowania naukowe koncentrują się na zagadnieniach użyteczności i dostępności informacji w Internecie (zwłaszcza w aspekcie osób niepełnosprawnych wzrokowo), bezpieczeństwa informacji w sieciach komputerowych oraz wykorzystaniu elementów gryfikacyjnych do zwiększenia zaangażowania użytkownika (zwłaszcza w dydaktyce). Autor i współautor ponad 50 art. nauk. oraz 3 książek, a także redaktor 4 monografii. Zasłużony Honorowy Krwiodawca.

Mgr inż. Marcin MACIEJEWSKI

Ur. 26.06.1984 r. w Świdniku. Pracę inżynierską „Prądowy Stymulator Nerwu Ślimakowego” obronił na Wydziale Elektroniki i Technik Informatycznych Politechniki Warszawskiej w 2009 r. Dyplom magistra uzyskał w 2011 r. na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej broniąc pracę „Wielowymiarowa analiza danych w diagnostyce zatorowości płucnej”. Podczas studiów na PW członek a następnie wiceprzewodniczący Koła Naukowego Cybernetyki. Podczas studiów II stopnia na Politechnice Lubelskiej członek koła naukowego „Neuron”. Jako student uczestniczył w Międzynarodowej konferencji Medycznej w Warszawie

w 2009 r., na Lubelskim Festiwalu Naukowym na konferencji Tygiel w 2010 r. oraz na 5. Konferencji Nauk Medycznych Regionu Bałtyckiego BSRC w Wilnie w 2010 r.. Uczestniczył w pracach pod kierunkiem prof. dr hab. Krzysztofa Józwiaka w zespole TEAM. Po rozpoczęciu pracy jako asystent w Instytucie Elektroniki i Technik Informatycznych na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej aktywnie uczestniczył w Sympozjum nauk.-szkol. "Bio-Med" w Lublinie (2012) oraz w konferencji NTAV/SPAw Łodzi (2012). Zajmuje się diagnostyką medyczną, przetwarzaniem obrazów medycznych, przetwarzaniem danych medycznych oraz budową i wdrażaniem urządzeń do diagnostyki telemedycznej. Autor jednego patentu „Broń pneumatyczna” (2011 r., nr zgłoszenia P.395473).

Mgr Adam GREGOSIEWICZ

Ur. 28.03.1985 r. w Lublinie. W latach 2004–2009 studiował na kierunku matematyka na Wydziale Matematyki, Fizyki i Informatyki UMCS w Lublinie. Studia ukończył z wyróżnieniem, otrzymując Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za osiągnięcia w nauce oraz Stypendium Marszałka Województwa Lubelskiego za wybitne osiągnięcia w nauce. Obronił pracę magisterską „O pewnych wiązkach wektorowych nad różniczkowymi”. Od 2009 r. do chwili obecnej pracuje na stanowisku asystenta w Katedrze Matematyki Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. W pracy badawczej zajmuje się teorią

półgrup operatorów liniowych oraz funkcjami kosinusowymi.

Mgr inż. Kamil ŻYŁA

Ur. 12.08.1985 r. w Kraśniku. Absolwent (2009) kierunku Informatyka na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL. Od 2009 r. pracuje na stanowisku asystenta w Instytucie Informatyki na Wydziale EiI PL. Jego obecne zainteresowania naukowe koncentrują się na: zagadnieniach inżynierii sterowanej modelami oraz jej zastosowaniu w procesie wytwarzania oprogramowania, technologiach mobilnych oraz internetowych. Autor bądź współautor ponad 18 prac naukowych, w tym publikacji pt. „Technologie MDE w projektowaniu aplikacji internetowych” – jednej z nielicznych obszernych polskojęzycznych publikacji w tej dziedzinie. Recenzent i członek komitetów

naukowych konferencji międzynarodowych. Uczestnik i współautor projektu Leonardo da Vinci “MDE Expertise – Exchanging knowledge, techniques and experiences around Model Driven Engineering education”, w którym uczestniczyli: Politechnika Lubelska, Politecnico di Milano, Ecole des Mines de Nantes oraz University of Alicante. Uczestnik projektów współfinansowanych przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego: „Polub PolLub” oraz „Absolwent na miarę czasu”, w ramach którego opracował szereg materiałów dydaktycznych do przedmiotów związanych z inżynierią sterowaną modelami oraz przetwarzaniem mobilnym. Uczestnik

International Summer School “Social Business Process Management” zorganizowanej przez Politecnico di Milano w Como, Włochy w 2012 r. Wieloletni członek Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej.

Mgr inż. Marcin BADUROWICZ

Jest absolwentem informatyki na Wydziale EiI PL. Od 2010 r. pracuje na Politechnice Lubelskiej, na stanowisku asystenta w Instytucie Informatyki Wydziału Elektrotechniki i Informatyki. Jego praca magisterska dotyczyła porównania wzorca MVC we frameworkach aplikacji internetowych. Zainteresowania naukowe koncentrują się na inżynierii oprogramowania w aplikacjach internetowych i aplikacjach dla urządzeń mobilnych. Pracuje także jako sekretarz egzaminów dyplomowych na kierunku informatyka, współpracował przy utrzymaniu sieci bezprzewodowej Eduroam oraz przy utrzymaniu i rozbudowie strony internetowej instytutu.

Prowadzi laboratoria dotyczące podstaw informatyki i algorytmów, programowania, oraz budowy aplikacji internetowych; współtworzył materiały do tych zajęć. Od 2007 r. związany był z kołem naukowym – Grupą .NET na Politechnice Lubelskiej, początkowo jako student, gdzie na spotkaniach i konferencjach firmowanych przez koło prezentował wielokrotnie swoje referaty oraz brał udział m.in. w konkursie Imagine Cup. Pod koniec 2012 roku został opiekunem naukowym Grupy ze strony Instytutu Informatyki. Jest certyfikowanym specjalistą Microsoft w dziedzinie technologii internetowych.

Mgr inż. Piotr BILLEWICZ

Ur. 28.12.1985 r. w Lublinie. Absolwent Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. W Katedrze Urządzeń Elektrycznych i Techniki Wysokich Napięć zatrudniony od 1.04.2010 r., na stanowisku asystenta. Od początku zatrudnienia w Politechnice Lubelskiej prowadzi badania właściwości elektrycznych półprzewodników modyfikowanych technikami jonowymi. Podstawowym celem prowadzonych prac jest pozyskiwanie, charakteryzowanie oraz wdrażanie do produkcji nowych materiałów półprzewodnikowych o zmodyfikowanej strukturze molekularnej, których właściwości elektryczne pozytywnie wpłyną na podwyższenie

sprawności oraz rozszerzenie możliwości produkowanych urządzeń elektronicznych. Od początku pracy zawodowej prowadzi zajęcia laboratoryjne i projektowe z przedmiotów: technika wysokich napięć, urządzenia elektryczne, inżynieria materiałowa oraz kosztorysowanie wspomagane komputerowo. W roku akademickim 2012/2013 pełnił funkcję przewodniczącego Rady Wydziałowej Samorządu Doktorantów WEiI PL. W trakcie rocznej kadencji reprezentował środowisko doktorantów m.in. na forum Rady Wydziału Elektrotechniki i Informatyki, Komisji Senackiej ds. Kształcenia, Uczelnianej Rady ds. Jakości Kształcenia oraz Rady Programowej Studiów Doktoranckich.

Mgr inż. Konrad KIERCZYŃSKI

Ur. 6.12.1988 r. w Zamościu. W 2012 r. ukończył studia wyższe na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki na kierunku elektrotechnika o specjalności „Projektowanie urządzeń elektrycznych”. Bezpośrednio po ukończeniu studiów został zatrudniony na stanowisku asystenta w Katedrze Urządzeń Elektrycznych i Techniki Wysokich Napięć. Prowadzi zajęcia laboratoryjne i projektowe z przedmiotów: technika wysokich napięć, inżynieria materiałowa oraz urządzenia elektryczne. Jego zainteresowania naukowe związane są z nanomateriałami i nanotechnologią. W pracy badawczej zajmuje się określaniem właściwości elektrycznych nanokompozytów o strukturze metal-dielektryk wytwarzanych technikami jonowymi.

Mgr inż. Stanisław SKULIMOWSKI

Jest absolwentem Informatyki na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL. W czasie studiów brał udział w wielu kursach i szkoleniach podnoszących kwalifikacje zawodowe w dziedzinie programowania, grafiki komputerowej oraz znajomości języków obcych. Od 2013 r. pracuje na Politechnice Lubelskiej, na stanowisku asystenta w Instytucie Informatyki Wydziału Elektrotechniki i Informatyki. Jego praca magisterska dotyczyła możliwości wykorzystania biblioteki Box2D do obsługi zdarzeń fizycznych w aplikacjach mobilnych. Praca inżynierska, mająca charakter badawczy, dotyczyła porównania najpopularniejszych systemów CMS pod względem funkcjonalności, wygody użytkownika. Zainteresowania naukowe koncentrują się na zastosowaniach grywalizacji w edukacji, tworzeniu grafiki rastrowej i wektorowej. W ramach pracy w Zakładzie Programowania i Grafiki Komputerowej prowadzi badania naukowe w dziedzinie grafiki trójwymiarowej i inżynierii odwrotnej. Obszar zainteresowań dydaktycznych to przetwarzanie grafiki komputerowej, inżynieria oprogramowania oraz zarządzanie projektami informatycznymi. Od 2011 r. jako student był związany z kołem naukowym KNIP na Politechnice Lubelskiej, angażując się w pracę koła, uczestnicząc w licznych konferencjach i wykładach.

Mgr inż. Bartosz KANIA

Ur. 4.02.1989 r. w Rykach. Ukończył szkołę podstawową oraz gimnazjum w Kłoczewie, szkołę średnią I LO im. Marii Skłodowskiej-Curie w Rykach (2008). Tytuł inż. na kierunku elektrotechnika na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL zdobył w 2012 roku broniąc pracy „Układ sterowania procesem warzenia piwa w mikrobrowarze”, natomiast tytuł mgr w 2013 r. (praca „Mikroprocesorowy sterownik elektrycznego pieca akumulacyjnego”). Po ukończeniu studiów II st. rozpoczął pracę na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL w Katedrze Automatyki i Metrologii na stanowisku asystenta, a także rozpoczął studia doktoranckie na Wydziale EiI PL w dyscyplinie elektrotechnika. Jeszcze w czasie studiów, tj. od października 2011 r. do lipca 2012 r. pracował w firmie Navica s.c. jako serwisant oraz programista systemów wbudowanych, natomiast od września 2012 r. do lutego 2013 r. odbył staż na Wydziale EiI PL. Zajmuje się metodami przetwarzania cyfrowych sygnałów pomiarowych szczególnie w układach automatycznej regulacji oraz implementacją algorytmów sterowania. Prowadzi zajęcia z podstaw automatyki i przedmiotów pokrewnych.

Mgr inż. Marek KAMIŃSKI

Jest absolwentem kierunku Informatyka na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL. W trakcie studiów wziął udział w półrocznej wymianie międzynarodowej, studiując na Kanazawa University w Japonii, gdzie pogłębiał swoją wiedzę z zakresu wykorzystania kontrolerów ruchu oraz języka japońskiego. Od 2013 r. pracuje na Politechnice Lubelskiej na stanowisku asystenta w Instytucie Informatyki WEiI PL. Jego praca magisterska dotyczyła tworzenia systemów sztucznej inteligencji na platformie języka Java, z naciskiem na zastosowanie sztucznych sieci neuronowych. Zainteresowania naukowe koncentrują się między innymi na: zastosowaniach i analizie danych pozyskanych z kontrolerów ruchu, analizie obrazów medycznych, tworzeniu systemów interakcji człowiek-maszyna oraz maszyna-człowiek (z uwzględnieniem szeroko pojętej robotyki). W zakresie dydaktycznym prowadzi zajęcia dotyczące podstaw informatyki oraz programowania.

**PRACOWNICY
INŻYNIERYJNO-TECHNICZNI
WYDZIAŁU**

Inż. John George Willoughby MUNNS (1915–2002)

Obywatel brytyjski, ur. 30.04.1915 r. w Londynie, uzyskał w 1935 r. dyplom w zakresie mechaniki na Politechnice w Londynie, zaś w 1936 r. ukończył z wyróżnieniem London University ze stopniem Bachelor of Science (BSc) w zakresie inżynierii. W latach 1938–1939 pracował jako wykładowca w Northern Polytechnic. Swą dalszą działalność związał z zawodem inżyniera elektryka. W latach 1946–1956 był zatrudniony w laboratorium badawczym firmy General Electric na samodzielnym stanowisku naukowo-badawczym, a następnie od 1956 r. do 1971 r. na samodzielnym stanowisku badawczym w firmie International Computers Ltd. W 1971 r. przeszedł na emeryturę, jednak pracował jeszcze do 1980 r. na części etatu jako wykładowca na Wydziale Informatyki w Open University.

Z inicjatywy dziekana Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej doc. dr inż. Tadeusza Janowskiego i dzięki jego osobistym kontaktom, J. G. W. Munns został zaangażowany 3.10.1983 r. do pracy w Zakładzie Podstaw Elektrotechniki, gdzie pracował na pół etatu do 31.03.1990 r. na stanowisku specjalisty elektronika. Zatrudnienie obcokrajowca w polskiej uczelni w tamtym czasie napotykało na wiele trudności związanych z koniecznością corocznego uzyskiwania zgody ze strony Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego i przedłużaniem wizy pobytowej.

Inż. J. G. W. Munns, jako Anglik zatrudniony w Polsce, wypełniał nietypowe jak na owe czasy zadania. Należało do nich opracowywanie i tłumaczenie materiałów informacyjnych o aparaturze naukowej i technicznej budowanej w Zakładzie Podstaw Elektrotechniki Politechniki Lubelskiej, tłumaczenie publikacji naukowych pracowników z zakresu elektrotechniki przeznaczonych do publikowania za granicą, przygotowywanie materiałów z zakresu informacji naukowo-technicznej i ofert w języku angielskim przeznaczonych na imprezy międzynarodowe (targi, wystawy, konferencje) oraz do upowszechnienia za granicą, a także doskonalenie umiejętności językowych pracowników, szczególnie w zakresie terminologii elektrycznej i elektronicznej.

Działalność inż. Munnsa daleko wykraczała poza jego obowiązki i godziny pracy na połowie etatu. Cały swój wolny czas poświęcał z niezwykłym entuzjazmem na konwersacje w języku angielskim dla wielu zainteresowanych pracowników Politechniki Lubelskiej, którzy mieli rzadką możliwość stałego kontaktu z tzw. native speakerem. Wyjazdy urlopowe do rodzinnego domu w Cheltenham w hrabstwie Gloucestershire w Wielkiej Brytanii zawsze wykorzystywał na zakup lub wypożyczenie angielskojęzycznych książek naukowych jak i beletrystycznych (w wersji uproszczonej dla cudzoziemców) oraz nagrań językowych, które udostępniał bezpłatnie wielu pracownikom PL. Staraniom inż. Munnsa zawdzięczają oni znaczne podniesienie poziomu znajomości języka angielskiego mówionego i pisanego, zarówno w codziennych sytuacjach jak i w publikacjach naukowych oraz wystąpieniach na konferencjach międzynarodowych.

Pogarszający się stan zdrowia zmusił Go do zakończenia pracy w Politechnice Lubelskiej. Znaczną część swego angielskojęzycznego księgozbioru zgromadzonego przez sześć i pół roku pracy w PL przekazał dla biblioteki Zakładu Podstaw

Elektrotechniki, w którym pracował. Pamiętamy inż. J. G. W. Munnsa jako wybitnego fachowca w zakresie inżynierii, jak też człowieka niezwykle przyjaznego i uczynnego, któremu wiele zawdzięczamy. Zmarł w 2002 r.

Opr. Paweł Surdacki

Julian BANACH

Ur. 30.11.1938 r. w Zalesiu, woj. warszawskie. Pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Lublinie rozpoczął 1.07.1969 r. jako laborant w Pracowni Elektroniki i Telemechaniki Wydziału Elektrycznego. Po przekształceniu WSInż. w 1977 r. w Politechnikę Lubelską pracował w Zakładzie Automatyki i Pomiarów jako technik elektronik. Do powierzonych mu obowiązków należała konserwacja i naprawa sprzętu elektronicznego, generatorów, oscyloskopów, itp., jak również maszyn analogowych MA-48 (polska), Meda 41-43 (czeska) oraz pomocy i zestawów do ćwiczeń laboratoryjnych. Na Politechnice Lubelskiej przepracował 33 lata. W styczniu 2004 r. odszedł na emeryturę.

Czesław MALIK

Ur. 30.09.1944 r. w Sporniaku k. Lublina. Absolwent Technikum Łączności w Lublinie, specjalność technik teletransmisji. W 1966 r. pracował w Telekomunikacyjnej Izbie Pomiarowej OUT m. Lublin, wykonując naprawy i kontrole przyrządów pomiarowych. Od 1.10.1968 r. zatrudniony jako pracownik inżynieryjno-techniczny w Pracowni Miernictwa Elektrycznego Wydziału Elektrycznego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie. Brał udział w przygotowaniu zajęć związanych z pomiarami wielkości nieelektrycznych metodami elektrycznymi. Od 1979 r. w Serwisie Aparatury, jako jedyny specjalista Wydziału Elektrycznego wykonywał naprawy analogowych przyrządów pomiarowych oraz uczestniczył w budowie prototypów nietypowych urządzeń. Od 1995 r. prac. inż.-techn. w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii. Uczestniczy w przygotowaniu i obsłudze zajęć laboratoryjnych, dokonuje napraw aparatury analogowej. W latach 1993–1996 członek Rady Wydziału Elektrycznego, w latach 1999–2005 (dwie kadencje) członek Komisji Budżetu i Finansów Senatu PL. Od 1980 r. działacz Związku Zawodowego „Solidarność”, członek Komisji Zakładowej „S” przez ostatnie cztery kadencje pracując m. in. w Komisji Budżetu i Finansów oraz Komisji Socjalnej. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi (2002) i Złotym Medalem Za Długoletnią Służbę (2013).

Mgr inż. Henryk NIEDŹWIADEK

Ur. 2.02. 1945 r w Lublinie. W latach 1968–1972 studiował na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie, a następnie w latach 1976–1978 kontynuował studia uzupełniające w Instytucie Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej w Politechnice Lubelskiej uzyskując tytuł mgr inż. elektryka.

Pracował zawodowo w przemyśle, a od 1974 r. w WSiInż. w Lublinie i następnie Politechnice Lubelskiej w charakterze pracownika inżynieryjno-technicznego pełniąc funkcję kierownika laboratoriów, specjalisty kierującego zespołem i specjalisty.

Mgr inż. Janusz URBAŃSKI

Ur. 21.11.1947 r. Po ukończeniu Technikum Energetycznego w Lublinie podjął studia w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Lublinie, a po uzyskaniu tytułu inżyniera elektryka rozpoczął pracę na stanowisku asystenta stażysty w Zespole Maszyn i Napędów Elektrycznych. W 1974 r. skończył studia magisterskie w Politechnice Warszawskiej otrzymując tytuł magistra inż. W praktyce zawodowej kontynuowanej w Wyższej Szkole Inżynierskiej a później Politechnice Lubelskiej zajmował stanowiska: starszego asystenta, specjalisty inżynieryjno-technicznego, kierownika warsztatu mechaniczno-elektrycznego i serwisu aparatury w Wydziale

Elektrycznym. Obecnie jest specjalistą w Katedrze Napędów i Maszyn Elektrycznych. Brał udział w opracowaniu, projektowaniu i wykonawstwie stanowisk ćwiczeniowych do laboratoriów katedry. Jest współautorem 2 patentów oraz posiadaczem jednego własnego autorstwa.

Adam A. K. CHMIELOWSKI

Ur. 4.01.1949 r. w Wisznicach. Ukończył Technikum Energetyczne w Lublinie (1968 r.) Od 15.07.1968 r. pierwsza praca w Miejskim Przedsiębiorstwie Komunikacyjnym w Lublinie. W 1970 r. powołany do odbycia dwuletniej zasadniczej służby wojskowej. W 1972 r. powrót do pracy w Miejskim Przedsiębiorstwie Komunikacyjnym w Lublinie. Od 22.11.1972 r. zmiana miejsca pracy za porozumieniem stron i praca w Zespole Maszyn Elektrycznych Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie, obecnie Katedra Napędów i Maszyn Elektrycznych. Po wielu przekształceniach organizacyjnych Wydziału Elektrycznego Wyższej Szkoły

Inżynierskiej, a później Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej od 42 lat pracuje nieprzerwanie w tym samym miejscu, jako specjalista. Wyróżniany Nagrodami Rektora, odznaczony Brązowym i Srebrnym Krzyżem Zasługi i Złotym Medalem za Długoletnią Służbę.

Inż. Zenon PAWEŁCZAK

Ur. w 1951 r. w Strzeszkowicach Dużych. Po ukończeniu Technikum Energetycznego w 1970 r. podjął pracę w firmie Elektromontaż-Lublin jako elektromonter. Od 1972 r. zatrudniony w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zespole Maszyn Elektrycznych. W 1980 r. ukończył zaoczne studia na Wydziale Elektrycznym uzyskując tytuł inżyniera elektryka. Od 1987 r. zatrudniony w Katedrze Elektroenergetyki na stanowisku specjalisty kierującego zespołem pracowników. Obecnie zatrudniony w Katedrze Urządzeń Elektrycznych i Techniki Wysokich Napięć na stanowisku specjalisty.

Mgr inż. Krzysztof JAHOLKOWSKI

Ur. 22.03.1951 r. w Jarosławiu. Szkołę Podstawową i Technikum Łączności Nr 2 ukończył w Lublinie, uzyskał tytuł technika elektronika o specjalności teletransmisja. W latach 1970–1974 studiował w WSInż. w Lublinie na Wydziale Elektrycznym. Po ukończeniu studiów rozpoczął pracę w FSC w Lublinie na stanowisku konstruktora w Dziale Głównego Energetyka. W 1981 r. został zatrudniony w Politechnice Lubelskiej na stanowisku specjalisty na Wydziale Elektrycznym w Zakładzie Elektryfikacji i Automatyzacji Kopalń. W 1992 r. ukończył magisterskie studia uzupełniające i uzyskał tytuł mgr inż. elektryka specjalności przetwarzania i użytkowania energii elektrycznej. W 2000 r. został zatrudniony w Katedrze Maszyn Elektrycznych na stanowisku wykładowcy, a od 2006 r. na stanowisku starszego wykładowcy do chwili obecnej. Prowadzi ćwiczenia i zajęcia z maszyn elektrycznych w Laboratorium Maszyn Elektrycznych oraz w Laboratorium Modelowania i Symulacji Komputerowej. Ponadto zajmuje się problematyką układów zasilania generatorów plazmy niskotemperaturowej. W latach 1998–2012 brał udział w czterech grantach KBN związanych z tematyką wytwarzania i wykorzystania plazmy niskotemperaturowej. Od 2008 r. jest opiekunem Koła Naukowego przy Katedrze Napędu i Maszyn Elektrycznych. W 2006 r. otrzymał nagrodę indywidualną III st. Rektora PL za osiągnięcia w działalności dydaktycznej. Jest członkiem Oddziału Lubelskiego PTETiS od 2000 roku.

Mgr inż. Henryk PALAK

Ur. 15.04.1951 r. w Czarnym Dunajcu. Wykształcenie: inż. elektryk (1974, Wyższa Szkoła Inżynierska w Lublinie), mgr inż. elektryk (1978, Politechnika Lubelska).

Przebieg pracy zawodowej: Przedsiębiorstwo Budownictwa Rolniczego w Lublinie - kierownik robót elektrycznych (1975–1977), Fabryka Samochodów Ciężarowych w Lublinie – kierownik Wydziału Elektrycznego (1977–1980), Politechnika Lubelska – pracownik administracyjno-inżynieryjny, kierownik laboratorium w Zakładzie Podstaw Elektrotechniki Instytutu Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej (1980–1987). Następnie emigracja zarobkowa (1987–1989), działalność gospodarcza w branży farmaceutycznej (1989–2000), w początkowym okresie jako jednoosobowa działalność gospodarcza, w 1996 r. po przekształceniu firmy w spółkę z o.o. jako prezes zarządu i 100% udziałowiec, sprzedaż firmy i działalność gospodarcza (od 2000), główny udziałowiec i prezes zarządu spółki „Eco-energia” (od 2009) – profil działalności: odnawialne źródła energii, firma specjalizuje się w branży fotowoltaicznej.

Mgr inż. Grzegorz MATRAS

Ur. 20.09.1951 r. w Hrubieszowie. Ukończył Liceum Ogólnokształcące im. Stanisława Staszica w Hrubieszowie. Absolwent Wydziału Elektrotechniki na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Pracownik Politechniki Lubelskiej od 2.11.1979 r. Zatrudniony w Zakładzie Aparatury PL (1979–1983), Pracowni Aparatury na Wydziale Elektrycznym (1984–1994), Wydziałowym Laboratorium Komputerowym na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki (od 1995). W latach 1979–1994 zajmował się naprawą i budową naukowej aparatury elektronicznej na potrzeby jednostek Politechniki Lubelskiej. Brał udział w badaniach własności magnetycznych

materiałów amorficznych, prowadzonych w Katedrze Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii. Jest współautorem kilku publikacji w tej dziedzinie. Od 1995 r. pełni funkcję administratora wydziałowej, lokalnej sieci komputerowej. Zajmuje się rozbudową infrastruktury sieci komputerowej i zarządza usługami sieciowymi na serwerach Wydziału Elektrotechniki i Informatyki.

Eugeniusz Jacek DOMINIAK

Ur. 7.06.1951 r. w Lublinie. W 1970 r. ukończył Technikum Energetyczne w Lublinie o specjalności elektroenergetyk. W latach 1971–1973 pracował na stanowisku technik bhp i ppoż. w PRE Elektromontaż w Lublinie. W Politechnice Lubelskiej został zatrudniony w kwietniu 1974 r. na stanowisku pomocy technicznej. Jako pracownik inżynieryjno-techniczny współuczestniczył w prowadzeniu zajęć w laboratorium podstaw elektrotechniki. Od początku istnienia sieci akademickiej LASK w Lublinie, jako jeden z pierwszych pracowników uruchamiał i obsługiwał w Zakładzie Podstaw Elektrotechniki pierwsze połączenia internetowe z Polską i światem, zarządzając i obsługując pocztę elektroniczną pod systemem DOS. Po wprowadzeniu do sieci akademickiej Internetu, wykonał dla pracowników KPEE i laboratorium komputerowego wewnętrzną sieć komputerową zbudowaną kablem koncentrycznym oraz zainstalował serwer ELTECOL. Serwer obsługiwał e-mail oraz wspomagał laboratorium komputerowe studentów. Zarządzał nim do 2006 roku. W kolejnych latach współuczestniczył w zbudowaniu od podstaw w IPEiE nowocześniejszej wewnętrznej sieci komputerowej wykonanej skrętką. Jako pracownik techniczny uczestniczył w wykonywaniu wielu pomiarów przy pracach magisterskich, doktorskich, obsługując aparaturę pomiarową. Przygotowywał wiele urządzeń do laboratorium elektrotechniki oraz prototypów do badań naukowych. Uczestniczył w budowie wielu urządzeń elektrycznych dla przemysłu. Brał udział w pracach dla takich zakładów jak: EDA Poniatowa, FSC Lublin, URSUS Lublin, POCH Lublin, 4WD Tractors Lublin, POLAM-KONTAKT Czechowice-Dziedzice, Instytut Tele- i Radiotechniczny Warszawa. Brał udział w pomiarach i regulacji układów elektroenergetycznych w Cukrowniach Lubelskich. Wielu razy był nagradzany przez Rektora Politechniki. W 2000 r. został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi. W 2001 r. otrzymał nagrodę zespołową Ministra Edukacji Narodowej. Obecnie zatrudniony jest na stanowisku st. mistrza, administruje dwoma laboratoriami komputerowymi IPEiE oraz serwerem studenckim ELTEKOL.

Mgr inż. Gustaw ŚWIERCZYŃSKI

Ur. 5.07.1953 r. w Chomeńskich Dużych. W latach 1975–2008 pracownik Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii. W 1984 r. ukończył studia na Wydziale Elektrycznym i otrzymał dyplom inżyniera elektryka. W trakcie pracy współuczestniczył w tworzeniu nowych stanowisk laboratoryjnych dla studentów wydziałów nieelektrycznych w ramach Zespołu Elektrotechniki Ogólnej. Następnie współtworzył Laboratorium Elektrotermii i Elektrotechnologii. W tym okresie ukończył również studia poddyplomowe na Wydziale Organizacji i Zarządzania PL otrzymując tytuł magistra w 1996 r. W trakcie pracy brał udział w wielu pracach naukowo-badawczych dla makroregionu lubelskiego

prowadzonych w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii. Pracował w zespole dokonujących badań zabezpieczeń rozdzielni średniego i niskiego napięcia w Cukrowni „Krasnystaw” oraz Cukrowni „Opole Lubelskie”. Członek Zarządu Koła SEP na Wydziale Elektrycznym PL. Od 2008 r. Główny Specjalista w Wydziale Inwestycji i Remontów Urzędu Miasta Lublin. Posiada uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i energetycznych. Członek Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Od 2006 r. prezes Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej „Politechnika”. Poza pracą zawodową zajmował się pracą społeczną: członek osiedlowego Komitetu Budowy Szkoły Podstawowej oraz członek Rady Osiedla Czuby-Południe. Ukończył kurs szybowcowy i zdobył III kl. pilota szybowcowego. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi.

Mgr Ewa HELIASZ

Ur. 30.09.1953 r. w Poznaniu. Cały cykl edukacyjny (szkoła podstawowa, liceum, studia) zrealizowała w Lublinie, a całe życie zawodowe spędziła w Politechnice Lubelskiej. Ukończyła filologię angielską i zaraz po studiach (1977) zaczęła pracować w Studium Języków Obcych jako lektor. Kolejnymi etapami pracy w Politechnice był Dział Rozwoju Uczelni, Biblioteka Wydziału Elektrycznego i Katedra Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń, gdzie pracuje do dzisiaj. Przez cały ten czas, oprócz wykonywania zadań wymaganych w pracy na danym stanowisku, robiła też dużo tłumaczeń tekstów technicznych. W kilku obszarach techniki, 100% humanistka,

z czasem osiągnęła całkiem niezły profesjonalny poziom translatorski. Urodziła się w roku powstania Politechniki i spędziła "z nią" całą zawodową część życia, często więcej czasu niż w domu. Wkrótce wraca do domu, czyli na emeryturę, a Politechnika ani myśli odpoczywać. Życzy Jej powodzenia. Pewnie będziemy się jeszcze spotykać...

Mgr inż. Teresa BURDZANOWSKA

Ur. 15.11.1953 r. w Wojsławicach. Świadectwo dojrzałości uzyskała w Pedagogicznej Szkole Technicznej w Lublinie przy ul. Krzywej. Po maturze podjęła pracę w Katedrze Podstaw Elektrotechniki Instytutu Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej WSInż. Jednocześnie rozpoczęła studia inżynierskie na kierunku elektrotechnika, które ukończyła w 1982 r. Z katedrą związana była do 1993 r. W tymże roku rozpoczęła pracę w Zespole Szkół Elektronicznych w Lublinie jako nauczyciel przedmiotów zawodowych. Jednocześnie zgodnie ze swoimi zainteresowaniami ukończyła studia magisterskie w zakresie inżynierii kształtowania środowiska

Akademii Rolniczej w Lublinie. Posiada uprawnienia egzaminatora OKE w zawodach: monter-elektronik, elektromechanik, elektryk, technik elektronik, technik elektryk. Współpracowała z Lubelską Fundacją i Miejskim Inspektoratem Ochrony Środowiska, Organizacją Odzysku Reba oraz wydawnictwem szkolnym REA. Jako nauczyciel

dplomowany w swojej pracy dydaktycznej odnosi sukcesy w propagowaniu ekologii i ochrony środowiska naturalnego. Przygotowywała uczniów do wielu konkursów oraz opiekowała się projektami m.in. z zakresu budynków inteligentnych, robotyki, odnawialnych źródeł energii. Obecnie animator projektu unijnego dotyczącego OZE Lubelszczyzny. Z dużym zaangażowaniem pracuje z kolejnymi rocznikami młodzieży, które podejmują m.in. studia na Politechnice Lubelskiej. 11.01.2014 roku została szczęśliwą babcią Antosi.

Mgr inż. Wojciech FRĄCKIEWICZ

Ur. 30.01.1955 r. W 1975 r. ukończył Technikum Łączności nr 2 w Lublinie uzyskując tytuł technika elektronika. Pracę zawodową podjął 1.10.1975 r. w ówczesnej Wyższej Szkole Inżynierskiej na stanowiskach inżynieryjno-technicznym. W 1988 r. obronił pracę inżynierską a dyplom magistra inżyniera otrzymał 25.02.2004 r.

Przez cały okres zatrudnienia związany był z Katedrą Elektroenergetyki Wydziału Elektrycznego. Współtworzył i organizował Laboratoria: Automatyki Zabezpieczeniowej i Systemów Elektroenergetycznych, Oświetlenia i Instalacji Elektrycznych, Identyfikacji Stanów Zakłóceńowych.

W latach 2004–2009 pracował, jako asystent w Katedrze Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń, a od roku 2009 jako specjalista, a obecnie główny specjalista w tej samej jednostce. Jest członkiem SEP od 1983 r., od roku 2008 Dyrektorem Ośrodka Rzecznostwa SEP w Lublinie. Jest rzeczoznawcą SEP w dziale Jakość Energii Elektrycznej, oraz specjalistą SEP w dziale Urządzenia Elektryczne. W roku 2004 otrzymał Srebrny Krzyż Zasługi.

Mgr inż. Zdzisław KWIATKOWSKI

Ur. 14.07.1955 r. w Uhrusku. W Politechnice Lubelskiej pracuje od 1.03.1986 r. Początkowo pracował na stanowisku starszego technika w Zakładzie Fizyki na Wydziale Elektrycznym. Po ukończeniu studiów inżynierskich na Wydziale Mechaniki i Organizacji PL uzyskał stanowisko specjalisty od 1.10.1986 r. Tytuł magistra inżyniera otrzymał w 1991 r. na Wydziale Zarządzania i Podstaw Techniki PL. W 1994 r. ukończył pedagogiczne studia podyplomowe. Do 2.11.2010 r. pracował na stanowisku specjalisty – mechanika precyzyjnego, kolejno w Zakładzie Fizyki, Katedrze Fizyki i Instytucie Fizyki na wydziałach WZiPT oraz WPT. Od 2010 r. pracował w Katedrze Elektroniki Wydziału Elektro-

techniki i Informatyki na stanowisku specjalisty, pełniąc funkcję opiekuna technicznego pracowni dydaktycznej fizyki oraz uczestnicząc w pracach badawczych Zespołu Zastosowań Spektroskopii Mössbauerowskiej. Po utworzeniu Instytutu Elektroniki i Techniki Informacyjnych w 2012 r. pracuje w Zakładzie Elektroniki i Fizyki Technicznej.

Mgr inż. Wiktor PYDA

Ur. 14.07.1955 r. w Poniatowej. Ukończył Technikum Elektromechaniczne CZSP w Lublinie przy ul. Wyścigowej w 1975 r.. Od 1.10.1975 r. podjął zatrudnienie w Laboratorium Maszyn Elektrycznych Instytutu Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej w WSIInż w Lublinie jako technik laborant. W 1976 r. rozpoczął studia zaoczne inżynierskie na Wydziale Elektrycznym w zakresie elektrotechniki o specjalności przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej. Studia te skończył w 1981 r. Po dwóch latach pracy w laboratorium maszyn podjął pracę w laboratorium urządzeń elektrycznych,

gdzie pracuje do dnia dzisiejszego jako specjalista. W tym czasie ukończył studia uzupełniające magisterskie na kierunku elektrotechnika w zakresie zastosowań informatyki. We wrześniu 2004 r. został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi. Żonaty – żona Bożena, dwie dorosłe córki Marta i Dorota.

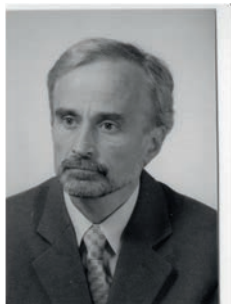

Inż. Elżbieta PORZYC

Ur. 15.01.1956 r. w Białej Podlaskiej. W 1975 r. ukończyła Liceum Elektroniczne w Lublinie. Studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej, na kierunku elektrotechnika, ukończyła w 1981 r. Pracę w Politechnice Lubelskiej rozpoczęła w 1975 r., gdzie pracowała na stanowisku specjalisty do 2010 r. Do zakresu działalności zawodowej inż. Elżbiety Porzyc należało: prowadzenie dokumentacji informacyjnej w zakresie prowadzonych w katedrze badań naukowych, obsługa działalności i prowadzenie dokumentacji w zakresie rozwoju naukowego pracowników katedry,

ewidencja: nagrody, odznaczenia, wnioski awansowe, doktoraty, urlopy naukowe, konferencje, staże krajowe i zagraniczne, współpraca z instytucjami krajowymi i zagranicznymi, obsługa organizacji procesu dydaktycznego: plany zadań dydaktycznych katedry, rozkłady zajęć, ewidencja programów, ewidencja dyplomantów, prowadzenie gospodarki finansowej katedry, prowadzenie i ewidencja księgozbioru katedry, udział w badaniach i pracach prowadzonych przez pracowników naukowych katedry.

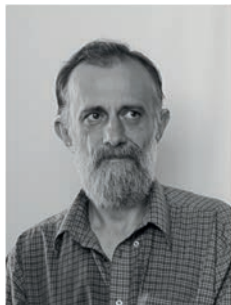
Mgr inż. Krzysztof TOBOREK

Ur. 6.01.1957 r. w Lublinie. Ukończył Szkołę Podstawową nr 18 w Lublinie w 1971 r., Technikum Łączności nr 2 w Lublinie w 1976 r., Wydział Elektryczny Politechniki Lubelskiej w 1981 r. Jest zatrudniony w Katedrze Automatyki i Metrologii Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej od 4.09.1981 r. do dzisiaj kolejno na stanowisku asystenta (do 1989 r.), naukowo-badawczym (do 1991 r.), zaś obecnie pracuje na stanowisku specjalisty inżynieryjno-technicznego. Zajmuje się metrologią elektryczną, konstrukcją aparatury pomiarowej, cyfrowym przetwarzaniem sygnałów, organizacją laboratoriów dydaktycznych.

Współautor 5 artykułów i 3 patentów.

Mgr inż. Włodzimierz JANOWSKI

Ur. 3.01.1959 r. w Świdniku. W 1982 r. ukończył studia na Wydziale Elektrycznym i otrzymał dyplom magistra inżyniera elektryka. Od 1982 roku zatrudniony w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej. Obecnie pracuje na etacie specjalisty. Współwykonawca wielu projektów badawczych realizowanych w instytucie. Współautor 5 publikacji krajowych i zagranicznych. Obecnie prowadzi badania z zakresu technologii plazmowych oraz odnawialnych źródeł energii.

Mgr inż. Waldemar Jan KOZIOL

Ur. w 1956 r. w Lublinie. Po maturze w Technikum Energetycznym swoje losy zawodowe związał z Politechniką Lubelską, gdzie ukończył kolejno studia: z zakresu przetwarzania i użytkowania energii elektrycznej oraz inżynierskich zastosowań informatyki w elektrotechnice. Pracę na Politechnice Lubelskiej rozpoczął 1.10.1977 roku w charakterze stażysty, w niepełnym wymiarze godzin na stanowisku inż.-techn. W Zakładzie Automatyki i Pomiarów w Zespole Metrologii, kierowanym przez doc. dr inż. K. Majdiuka. W latach 1984–1987 dodatkowo uczył w Zespole Szkół Energetycznych w Lublinie, a od 2007 r. współpracuje

z PWSZ w Chełmie. Aktywnie uczestniczył w pracach zespołów naukowo badawczych przy opracowaniach aparatury pomiarowo-sterującej, metod pomiarowych i komputerowych systemów kontrolno- pomiarowych, zleczanych dla potrzeb przemysłu. Aktualnie pracuje jako specjalista metrologii w Katedrze Automatyki i Metrologii, biorąc udział w pracach zespołów badawczych. Jest współautorem szeregu nowatorskich opracowań, związanych z podnoszeniem poziomu dydaktyki w laboratoriach katedry oraz prowadzi zajęcia dydaktyczne w laboratorium metrologii. Był wielokrotnie

nagradzany, odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi. Aktywnie działa w SEP oraz strukturach samorządowych i spółdzielczych, za co otrzymał Złotą Odznakę Zasłużonego Działacza Ruchu Spółdzielczego.

Jolanta SZYDŁOWSKA

wypożyczeń. Archiwizuje prace dyplomowe a także obsługuje pocztę przychodzącą i wychodzącą z Instytutu.

Ur. w 1958 r. w Lublinie. Ukończyła Liceum Ogólnokształcące Nr VI im. Hugona Kołłątaja w Lublinie. Zatrudniona od 2 marca 1981 r. w Ośrodku Obliczeniowym WSI w Lublinie na stanowisku młodszy bibliotekarz informatyczny. Obecnie pracownik Instytutu Informatyki na stanowisku st. technik. Zajmuje się administrowaniem Systemu ELMS, umożliwia użytkowanie oprogramowania firmy Microsoft w pakiecie MSDN do celów dydaktycznych i naukowo-badawczych przez pracowników i studentów WEiI. Prowadzi bibliotekę podręczników Instytutu Informatyki w tym: ewidencja podręczników w ramach zamówień i kontroli

Mgr Anna TURSKA

Ukończyła studia w zakresie klimatologii i meteorologii na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi na UMCS. Pracę zawodową rozpoczęła w b. Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku w Lotniskowym Biurze Meteorologicznym. Następnie pracowała w lubelskim oddziale Instytutu Gospodarki Przestrzennej w pracowni przyrodniczych podstaw jako fizjograf-klimatolog. Pracę w Politechnice Lubelskiej w Katedrze Matematyki podjęła w 1991 r. Do chwili obecnej prowadzi sekretariat tej katedry zajmując się jej administracyjnymi sprawami. W trakcie ponad dwudziestoletniej pracy na uczelni została czterokrotnie wyróżniona nagrodą Rektora.

Mirosław KOWALCZYK

udział w badaniach i pracach prowadzonych przez pracowników naukowych katedry.

Ur. 26.07.1962 w Lublinie. W 1981 r. ukończył Liceum Elektroniczne przy Zespole Szkół Elektronicznych w Lublinie. W okresie 9.07.1981–19.06.1982 pracował w Fabryce Samochodów Ciężarowych w Lublinie na stanowisku elektromonter. W okresie 22.06.1982–29.06.1987 pracował w Garnizonowej Administracji Mieszkań w Lublinie jako konserwator. Od lutego 1993 r. pracuje jako starszy technik na Politechnice Lubelskiej. Do jego obowiązków należy: przygotowanie i ustawianie ćwiczeń laboratoryjnych (mierników, aparatury, urządzeń itd.); systematyczna kontrola stanu technicznego urządzeń, maszyn, sprzętu technicznego powierzonego opiece;

Mgr inż. Anna MACHULSKA-BARTOSZEK

Ur. 27.10.1967 r. w Lublinie. W 1994 r. ukończyła Wydział Rolniczy Akademii Rolniczej w Lublinie (obecnie Uniwersytet Przyrodniczy). W 1998 roku ukończyła Studia Podyplomowe „Informatyka w Zarządzaniu” na Wydziale Zarządzania i Podstaw Techniki Politechniki Lubelskiej.

W latach 2000–2004 była zatrudniona w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej na stanowisku specjalisty. Zajmowała się zagadnieniami związanymi z procesem pozyskiwania, realizacji i rozliczania projektów współfinansowanych ze środków zewnętrznych. Od 2005 r. jest urzędni-

kiem Komisji Europejskiej w Brukseli.

Mgr Renata JAROSZYŃSKA

Ur. w Lublinie. W 1995 r. ukończyła studia na Wydziale Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Pracę w Politechnice Lubelskiej rozpoczęła w 1996 r. na stanowisku starszego referenta technicznego w ówczesnej Katedrze Podstaw Elektrotechniki. Do chwili obecnej prowadzi sekretariat Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii zajmując się m.in.: obsługą organizacji dydaktycznej instytutu: rozkładami zajęć, ewidencją programów studiów, ewidencją dyplomantów i prac dyplomowych, prowadzeniem dokumentacji (w tym finansowej) badań naukowych umownych i własnych,

w szczególności planami badań, wnioskami, umowami, rozliczeniami, raportami, obsługą spraw osobowych pracowników Instytutu: dokumentacją rozwoju naukowego pracowników, ewidencją nagród, odznaczeń, wniosków awansowych, urlopów naukowych, staży krajowych i zagranicznych, współpracą instytutu z instytucjami krajowymi i zagranicznymi: umowami, planami współpracy, wyjazdami i przyjazdami osób współpracujących, współorganizacją i obsługą techniczną konferencji i seminariów realizowanych przez Instytut.

Mgr inż. Sławomir BEDNARCZYK

Ur. w 1976 r. w Lublinie. Studia ukończył na Politechnice Lubelskiej, gdzie jest zatrudniony od 2004 r. w Katedrze Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń na stanowisku technicznym. Zajmuje się aparaturą, oprogramowaniem oraz sprawami administracyjnymi. Przygotowuje stanowiska badawcze i dydaktyczne do prac prowadzonych w katedrze. Zainteresowania wiążą się z elektroenergetyką, elektrotechniką, informatyką techniczną. Jest członkiem SEP w Kole Zakładowym przy Politechnice Lubelskiej.

Mgr inż. Katarzyna SOBAŃSKA

Ur. 8.05.1980 r. w Kraśniku. W 2004 ukończyła studia na kierunku elektrotechnika na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej. Od 2005 r. zatrudniona w Katedrze Elektroniki na stanowisku asystenta. Prowadziła zajęcia laboratoryjne z Sieci Komputerowych, Sieci IP, Elektroniki oraz Programowania Niskopoziomowego, a także ćwiczenia z Techniki Cyfrowej. W pracy naukowej zajmowała się tomografią ultradźwiękową, przepływami mieszaniny dwufazowej oraz obrazowaniem przepływów. Od 2013 r. jest zatrudniona w Instytucie Elektroniki i Technik Informatycznych w Zakładzie Teleinformatyki i Diagnostyki Medycznej na

stanowisku specjalisty. Ukończyła studia podyplomowe na kierunku menedżer projektów badawczych oraz Zarządzanie projektami badawczymi i pracami rozwojowymi.

Mgr Agata TRONCEWICZ-ŚWITEK

Ur. w Lublinie. Absolwentka III LO im. Unii Lubelskiej w Lublinie. W 2003 r. ukończyła Wydział Ekonomiczny UMCS, a w 2007 roku dwusemestralne studia podyplomowe „Przygotowanie projektów i zarządzanie funduszami Unii Europejskiej” w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie. W 2005 r. uzyskała LCCI International Qualifications Certificate, English for Business Level 3, a w 2006 r. certyfikat University of Cambridge ESOL Examinations, First Certificate in English. W 2004 r. pracowała jako wolontariusz w Międzynarodowym Stowarzyszeniu dzieci i młodzieży „Uśmiech życia” w Świetlicy opiekuńczo-

wychowawczej Uśmiech Życia” przy Szkole Podstawowej nr 42 w Lublinie. W 2005 r. odbyła praktykę w dziale finansowo-księgowym Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Lublinie. Od 2005 r. zatrudniona w Politechnice Lubelskiej w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii najpierw na stanowisku starszego referenta obecnie na stanowisku specjalisty. Od

2008 r. zaangażowana jest w realizację projektów współfinansowanych z funduszy Unii Europejskiej na stanowiskach specjalisty ds. monitoringu i promocji. Ukończyła liczne kursy i szkolenia z zakresu pozyskiwania funduszy oraz realizacji projektów. Zna język migowy, biegle obsługuje programy pakietu MS Office (przygotowuje się do uzyskania certyfikatu ECDL Corel), posiada uprawnienia pilota wycieczek krajowych i zagranicznych.

Inż. Tomasz GAJKOŚ

Ur. 30.04.1976 r. w Puławach. W 1997 r. ukończył Technikum Łączności w Lublinie uzyskując zawód technika telekomunikacji, następnie ukończył studia na kierunku elektrotechnika w Politechnice Lubelskiej. W latach 1997–1998 pracował jako monter linii kablowych w Przedsiębiorstwie Wielobranżowym Merspol w Lublinie. W 1998 r. rozpoczął pracę w Lubelskim Przedsiębiorstwie Robót Telekomunikacyjnych. W Politechnice Lubelskiej pracował w latach 1999–2007 jako pracownik techniczny. W zakresie obowiązków inż. T. Gajkosia było przygotowanie i ustawianie

ćwiczeń laboratoryjnych (mierników, aparatury, urządzeń itd.), systematyczna kontrola stanu technicznego urządzeń, maszyn, sprzętu technicznego, naprawy i konserwacje, udział w badaniach i pracach prowadzonych przez pracowników naukowych katedry.

Dr inż. Tomasz ZYSKA

Ur. w 1977 r. w Świdniku. W 1997 ukończył Technikum Łączności nr 2 w Lublinie a następnie w 2002 ukończył studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej. Od 2003 zatrudniony w Katedrze Elektroniki, a następnie w Instytucie Elektroniki i Technik Informacyjnych. Uzyskał stopień doktora w 2011 r. Działalność naukowo-badawcza koncentruje się na nowych metodach diagnostyki czujników termoelektrycznych. Równoległe zajmuje się rozwiązywaniem złożonych problemów dotyczących projektowania, prototypo-

wania i diagnostyki dedykowanych urządzeń elektronicznych z zakresu automatyki przemysłowej.

Mgr inż. Jacek MAJCHER

Ur. 6.06.1982 r. w Bełżycach. W 1997 r. rozpoczął naukę w Technikum Elektronicznym w Zespole Szkół Elektronicznych w Lublinie. Po ukończeniu szkoły średniej w 2002 r. rozpoczął studia na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej na kierunku elektrotechnika. W 2007 r. obronił pracę magisterską „Układy sterujące pracą samochodowych instalacji gazowych nowych generacji” i uzyskał stopień magistra inżyniera o kierunku elektrotechnika, specjalność inżynierskie zastosowania informatyki. W tym roku rozpoczął pracę w Katedrze Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej PL na stanowisku referenta technicznego. W 2012 r. ukończył studia

doktoranckie na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL na kierunku elektrotechnika. Równocześnie w latach 2009–2010 studiował na Podyplomowych Studiach Pedagogicznych w zakresie przygotowania pedagogicznego. Jest autorem i współautorem ponad 20 prac naukowych w tym jednego rozdziału monografii. Prace te dotyczą głównie zastosowań pola elektrycznego.

Ryszard MAJEWSKI

Ur. w 1957 r. w Zamościu. Ukończył Technikum Elektroniczno-Mechaniczne w Warszawie – kierunek elektronika oraz Policealną Szkołę Centrum Nauki i Biznesu – technik informatyk. Ukończył kursy związane z informatyką, grafiką komputerową, projektowanie stron WWW, Akademię CISCO. Zatrudniony w Naukowo Produkcyjnym Centrum Półprzewodników w Warszawie – Kontrola jakości wyrobów półprzewodnikowych; WPHW usługi elektroniczne w Lublinie; Zakłady Metalurgiczne „Ursus” Serwis Komputerowo-Spektrometryczny; Wojewódzki Szpital w Lublinie – Medycyna Nuklearna; Makro Cash and Carry

i REAL w Lublinie – kierownik serwisów, a od 1.12.2009 r. na Politechnice Lubelskiej w Instytucie Informatyki na stanowisku administrator sieci i laboratoriów. Przynależność do Polskiego Związku Racjonalizatorów – zgłoszony i wykonany wniosek – świadectwo racjonalizatorskie nr 163/87 „Tester płyt wejściowych AB (Allan Bradley)”.

Mgr Katarzyna BURAK

W 2000 r. ukończyła LO w Kraśniku, następnie studia na Wydziale Chemii UMCS w Lublinie. Pracę w Politechnice Lubelskiej rozpoczęła w 2008 r. na stanowisku starszego referenta technicznego. W Katedrze Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej zajmuje się: prowadzeniem dokumentacji informacyjnej w zakresie prowadzonych w katedrze badań naukowych, prowadzeniem gospodarki finansowej katedry, bierze udział w badaniach i pracach prowadzonych przez pracowników naukowych katedry.

Mgr inż. Michał KWIATKOWSKI

Ur. 14.12.1987 r. w Lublinie. W 2006 r. ukończył II LO im. A. F. Modrzewskiego we Włodawie, a w 2011 r. studia na kierunku elektrotechnika na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Od 2011 r. pracuje w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii na stanowisku starszego referenta technicznego. W pracy zajmuje się przygotowaniem stanowisk do ćwiczeń laboratoryjnych dla studentów, systematyczną kontrolą stanu technicznego urządzeń i sprzętu technicznego, naprawą i konserwacją. We wrześniu 2012 r. brał udział w organizacji konferencji naukowej

HAKONE XIII organizowanej przez IPEiE PL w Kazimierzu Dolnym. W 2012 r. rozpoczął studia doktoranckie na Wydziale EiI PL. Problematyka badań: niskotemperaturowe wyładowania barierowe w reaktorach typu dysza plazmowa do modyfikowania powierzchni i zastosowań biomedycznych. Promotorem jest prof. dr hab. inż. Henryka D. Strzyżewska a promotorem pomocniczym - dr inż. Joanna Pawłat.

Mgr inż. Piotr MISZTAŁ

Ur. 30.06.1988 r. w Lublinie. Pracę inżynierską „Monitorowanie stacji meteorologicznej z wykorzystaniem technologii bezprzewodowych” obronił na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej w 2009 r. Dyplom magistra uzyskał w 2012 r. na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej broniąc pracę „Wielowymiarowa analiza danych w diagnostyce zatorowości płucnej”. Pracuje w Instytucie Elektroniki i Techniki Informatycznych na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej jako pracownik administracyjno-techniczny. Do jego obowiązków należy

opieka nad salami laboratoryjnymi. Podczas studiów na Politechnice Lubelskiej członek, a następnie sekretarz Yacht Clubu Politechniki Lubelskiej.

Mgr Agata KOŁODZIEJCZYK

Ukończyła studia na UMCS w Lublinie, Wydział Prawa i Administracji, kierunek administracja (licencjat w 2009 r., studia magisterskie w 2011 r.). Ukończyła studia podyplomowe na WSPA, kierunek Rachunkowość i Finanse (2012 r.). Odbyla staż absolwencki na stanowisku technik prac biurowych w Szkole Podstawowej w Lublinie. Pracowała przy realizacji projektów europejskich, finansowanych z EFS PO KL. Obecnie pracuje w sekretariacie Katedry Napędów i Maszyn Elektrycznych Politechniki Lubelskiej, na stanowisku starszy referent.

**DOKTORZY HABILITOWANI
WYPROMOWANI NA WYDZIALE**

L.p.	Doktor hab.	Tytuł rozprawy habilitacyjnej	Rok nadania	Miejsce pracy
1.	Jan Kolano	Systemy fotowoltaiczne zasilające elektryczne układy napędowe	2002	Politechnika Lubelska
2.	Jerzy Marzecki	Wybrane zagadnienia rozwoju miejskich sieci elektroenergetycznych w warunkach tworzonego rynku energii elektrycznej	2004	Politechnika Warszawska
3.	Jan Ryszard Jasik	Przetwarzanie sygnałów pomiarowych w systemach z częstotliwościowym nośnikiem informacji	2004	Politechnika Lubelska
4.	Wojciech Jarzyna	Diagnostyka układu napędowego w czasie rzeczywistym	2005	Politechnika Lubelska
5.	Jarosław Sikora	Dekorrelacja natężenia wiązki jonizującej i energii elektronów w źródłach jonów z gorącą katodą	2006	Politechnika Lubelska
6.	Janusz Sowiński	Inwestowanie w źródła wytwarzania energii elektrycznej w warunkach rynkowych	2010	Politechnika Częstochowska
7.	Andrzej Kotyra	Diagnostyka procesu spalania pyłu węglowego z wykorzystaniem metod przetwarzania obrazu	2011	Politechnika Lubelska
8.	Marek Kocik	Laserowa diagnostyka wylądowania koronowego w reaktorach plazmy nierównowagowej w powietrzu i wodzie	2012	Inst. Maszyn Przepl. PAN, Gdańsk
9.	Paweł Surdacki	Stabilność termiczna silnoprądowych urządzeń nadprzewodnikowych	2013	Politechnika Lubelska
10.	Piotr Kisala	Periodyczne struktury światłowodowe w optoelektronicznych czujnikach do pomiaru wybranych wielkości nieelektrycznych	2013	Politechnika Lubelska
11.	Paweł Węgierek	Przewodnictwo elektryczne w silnie zdefektowanych półprzewodnikach modyfikowanych technikami jonowymi	2014	Politechnika Lubelska
12.	Joanna Pawliat	Electrical discharges in humid environments. Generators, effects, application	2014	Politechnika Lubelska
13.	Dariusz Czerwiński	Modelling the critical parameters of high temperature superconductor devices in transient states	2014	Politechnika Lubelska

**DOKTORZY
WYPROMOWANI NA WYDZIALE**

Lp.	Doktor	Tytuł rozprawy	Promotor	Rok
1.	Andrzej Urbaniak	Optymalizacja wyboru struktury mocy elektrotrawni w systemie elektroenergetycznym z zastosowaniem stochastycznego programowania liniowego	Stanisław Góra	1979
2.	Samuel Kyeremateng Quayson	Zastosowanie metod ekonometrycznych dla potrzeb prognozy zapotrzebowania energii elektrycznej na przykładzie Ghany	Stanisław Góra	1980
3.	Ryszard Rabięga	Ograniczenie skutków zwarć doziemnych w sieciach elektroenergetycznych średnich napięć przez zastosowanie doziemniaczy faz	Jerzy Zieliński	1981
4.	Zbigniew Złonkiewicz	Wpływ warunków elektrochemicznego otrzymywania zestyków z powłoką stopową srebro-pallad na ich właściwości	Zbigniew Ratajewicz	1981
5.	Zygmunt Dresler	Regulacja napięcia wyjściowego magnetycznego potrajacza częstotliwości	Tadeusz Janowski	1982
6.	Piotr Kacejko	Obliczanie warunków zwarciovych w dużych systemach elektroenergetycznych w aspekcie wzrostu liczby sprzężonych ze sobą torów linii napowietrznych	Jerzy Zieliński	1982
7.	Jan Smołka	Dobór liczby elementów modelu wieloprzewodowej linii długiej w badaniach stanów niustalonych	Jerzy Zieliński	1983
8.	Ryszard Goleman	Straty mocy w transformatorowym potrajaczu częstotliwości	Tadeusz Janowski	1983
9.	Andrzej Wac-Włodarczyk	Analiza pracy magnetycznego dziewięciokrotnika częstotliwości	Tadeusz Janowski	1983
10.	Jan Kólano	Analiza i badanie wybranych metod elektrofizycznych do rozprężania skał i minerałów kopalnych	Stanisław Frączek	1984
11.	Maria Pięrsiak-Żurawicz	Wykorzystanie zjawiska absorpcji fali elektromagnetycznych w ośrodkach niejednorodnych do oznaczenia wilgotności węgla kamiennego	Rudolf Burek	1984
12.	Jan Guz	Analityczne wyznaczanie prądów i napięć magnetycznego pięciokrotnika częstotliwości	Tadeusz Janowski	1984
13.	Elżbieta Ratajewicz-Mikołajczak	Wpływ geometrii układu na rozkład gęstości prądu w procesie elektrolizy przy współdziałaniu pola ultradźwiękowego	Tadeusz Janowski	1985
14.	Waldemar Wójcik	Komputerowa stabilizacja parametrów szlamu w produkcji cementu	Tadeusz Latocha	1985

Lp.	Doktor	Tytuł rozprawy	Promotor	Rok
15.	Krzysztof Nalewaj	Analiza pracy mieszadła indukcyjnego płaskiego z uwzględnieniem właściwości hydrodynamicznych substancji	Franciszek Sondij	1985
16.	Edward Żak	Komputerowe sterowanie procesem górnictwem na przykładzie KWK Siersza	Stanisław Kreczmar	1986
17.	Henryka Stryczewska	Analiza pracy magnetycznego potrajacza częstotliwości jako źródła zasilania odbiornika nieliniowego na przykładzie wytwornicy ozonu	Tadeusz Janowski	1986
18.	Krzysztof Tymburski	Zastosowanie modeli wielowymiarowych szeregów czasowych do stabilizacji parametrów wsadu piecowego w cementowni	Tadeusz Latocha	1987
19.	Wiesław Grymuza	Analiza stanów nieustalonych w liniach długich z wykorzystaniem modelu Roessera	Jerzy Zieliński	1988
20.	Janusz Miskowicz	Analiza możliwości wykorzystania włókien światłowodowych do zasilania energią optyczną urządzeń elektronicznych	Adam Ljpowczan	1988
21.	Janusz Baran	Elektrostatyczne efekty strykyjne w dielektrycznej sferoidzie o strukturze warstwowej	Wiktor Pietrzyk	1989
22.	Wojciech Jarzyna	Analiza obciążalności wirnika trójfazowego silnika indukcyjnego zwartego w wybranych stanach pracy	Adam Jagiełło	1991
23.	Tadeusz Kalityński	Model operatora procesu ekstrakcji sacharozy z krajanki buraczanej	Zygmunt Rutka	1992
24.	Paweł Surdacki	Stany przejściowe w elektromagnesach nadprzewodnikowych	Tadeusz Janowski	1993
25.	Jadwiga Misiak	Wpływ parametrów trakcyjnych i ruchowych na czas przejazdu i zużycie energii pociągów w trakcji elektrycznej	Andrzej Kozłowski	1993
26.	Eligiusz Pawłowski	Badania możliwości poprawy wybranych właściwości metrologicznych mikroprocesorowych częstotłomierni cyfrowych i systemów pomiarowych z częstotliwościowym nośnikiem informacji	Włodzimierz Krolopp	1994
27.	Zbigniew Lach	Kryteria doboru parametrów linii światłowodowej dla minimalizacji poboru mocy przy przesyłaniu sygnałów sejsmoakustycznych	Adam Ljpowczan	1994
28.	Jarosław Sikora	Zmniejszanie fluktuacji natężenia wiązki elektronowej generowanej termicznie w spektrometrze mas	Włodzimierz Krolopp	1995

Lp.	Doktor	Tytuł rozprawy	Promotor	Rok
29.	Beata Pańczyk	Konstrukcja obrazu rozkładu własności fizycznych obiektu metodą impedancyjnej tomografii komputerowej	Jan Sikora	1996
30.	Marek Horyński	Wpływ pola elektrycznego i sił mechanicznych na przenikalność elektryczną dielektryków o strukturze niejednorodnej	Wiktor Pietrzyk	1996
31.	Marek Ścibisz	Wykorzystanie pola elektrycznego uzwojenia bifilarnego do filtracji pyłów	Wiktor Pietrzyk	1996
32.	Paweł Węgierek	Wpływ implantacji jonowej i wybranych procesów technologicznych na własności dielektryczne warstw krzemu	Paweł Żukowski	1997
33.	Anna Kwiatkowska	Optymalizacja kształtu urządzeń elektrycznych metodą pochodnej materiałowej	Jan Sikora	1997
34.	Marek Glinka	Metodyka określania zakresu diagnozowania elektrycznych przetwornic wagonowych	Andrzej Kozłowski	1998
35.	Anna Kamińska	Wykorzystanie tomografii komputerowej do identyfikacji rozkładu konduktywności w obszarach nieograniczonych	Jan Sikora	1998
36.	Dariusz Królik	Zastosowanie metody bayesowskiej do estymacji mocy zamawianej dla podstacji trakcyjnej	Andrzej Kozłowski	1999
37.	Marek Wancierz	Wpływ układów przesyłowych prądu stałego na oscylacje wirników generatorów synchronicznych w systemie elektroenergetycznym	Zygmunt Rutka	1999
38.	Sławomir Przyłucki	Zastosowanie samoorganizującej się sztucznej sieci neuronowej w elektronicznym analizatorze wybranych danych pomiarowych	Witold Pawełski	1999
39.	Radosław Machlarz	Maksymalizacja momentu obrotowego synchronicznego silnika reluktacyjnego ze względu na kształt obwodu magnetycznego wirnika	Eugeniusz Koziej	1999
40.	Wojciech Surtel	Cyfrowe przetwarzanie sygnału pomiarowego w wybranych przypadkach dynamicznego ważenia masy	Witold Pawełski	1999
41.	Jecek Majewski	Układ z przykładnikiem trójuzwojeniowym do pomiaru mocy czynnej odbiorników jednofazowych o małych wartościach $\cos \varphi$	Włodzimierz Krolopp	1999
42.	Andrzej Sumorek	Wpływ parametrów pola elektrycznego na zjawiska zachodzące w procesie suszenia materiałów dielektrycznych	Wiktor Pietrzyk	1999

Lp.	Doktor	Tytuł rozprawy	Promotor	Rok
65.	Ctwt'Tqlgm	Dcf cp gr'tl' gy g 'k't t gr k 'y gy p v p ej 'y 'wnef lg'knc'f'q gr qf r'tqay p'kay gi q 'l'gf pqayr p'kay "u'cpn'it'ito cel 'p'cr k'ek'332'f5'nx	Cpft gl'Maj €y unk'"4222	
44.	Piotr Miller	Modelowanie połączonych systemów elektroenergetycznych w badaniach elektromechanicznych stanów niestabilnych	Piotr Kacejko	2000
45.	Leszek Jaroszyński	Analiza plazmowego reaktora łukowego wykorzystującego nieliniowość magnetowodów transformatorów układu zasilającego	Henryka Danuta Stryczewska	2000
46.	Marek Niechaj	Analiza pracy wybranych układów napędowych małej mocy zasilanych z baterii fotowoltaicznej	Andrzej Horodecki	2000
47.	Mekonnen Worku Megersa	Analiza pracy styków łączników zmodyfikowanych technika implantacji jonowej	Paweł Żukowski	2000
48.	Michał Jaworski	Wybrane zagadnienia optymalizacji ultradźwiękowego systemu rozpoznawania obrazu do zastosowań w robotyce	Marek Stabrowski	2000
49.	Artur Boguta	Wykorzystanie przetwornika piezoelektrycznego do badania reakcji dynamicznych ciał stałych, zwłaszcza nasion, przy obciążeniu uderowym	Witold Pawełski	2001
50.	Piotr Filipek	Sterowanie silnika klatkowego bez członku pomiaru prędkości	Marian Piotr Kazmierkowski	2001
51.	Dariusz Czerwiński	Analiza strat mocy w przepustach prądowych elektromagnesów i transformatorów nadprzewodnikowych	Tadeusz Janowski	2001
52.	Andrzej Kotyra	Zastosowanie transformaty falkowej do analizy sygnałów systemu monitorowania płomienia	Waldemar Wójcik	2002
53.	Andrzej Krzyszczkowski	Badania zjawisk elektrodynamicznych w układach komutacyjnych silników trakcyjnych	Andrzej Kozłowski	2002
54.	Andrzej Smolarz	Neuronowy regulator pracy wirowego palnika pyłowego	Waldemar Wójcik	2003
55.	Mirosław Pawłot	Wyznaczenie temperatur ustalonych nagrzewania nieizolowanych przewodów elektrycznych metodą prądowego współczynnika M	Andrzej Kozłowski	2004
56.	Dariusz Klepacki	Konstrukcyjno-technologiczne uwarunkowania pól temperatury w grubowarstwowych strukturach czujników gazu	Zenon Hotra	2004

Lp.	Doktor	Tytuł rozprawy	Promotor	Rok
57.	Robert Jędrychowski	Ocena możliwości dynamicznej identyfikacji parametrów zwarciovych w węzle sieci elektroenergetycznej	Piotr Kacejko	2004
58.	Czesław Kozak	Właściwości międzianych styków łączników elektrycznych powlekanych metodą dynamicznego mieszania jonowego	Paweł Żukowski	2004
59.	Adam Kurnicki	Zastosowanie metod sztucznej inteligencji do diagnostyki procesu wytwarzania papieru	Tadeusz Zieliński	2004
60.	Tomasz Rozwałka	Czynniki determinujące dobowo-godzinową zmienność obciążeń elektroenergetycznych systemów dystrybucyjnych	Krzysztof Majka	2006
61.	Konrad Gromaszek	Sterowanie zespołem krajalnic w procesie fabrykacji cukru	Waldemar Wójcik	2006
62.	Viktor Sobiecki	Zastosowanie obliczeń równoległych do rozpoznawania obrazów	Stanisław Grzegórski	2006
63.	Paweł Komada	Optoelektroniczna metoda detekcji tlenu węgla w mieszaninie gazów	Waldemar Wójcik	2007
64.	Janusz Kozak	Analiza skuteczności działania nadprzewodnikowych ograniczników prądu typu indukcyjnego z rdzeniem bezjarzmowym	Tadeusz Janowski	2007
65.	Gennadiy Zhelezko	Wyznaczanie pola temperaturowego komór spalania metodą akustyczną z uwzględnieniem właściwości fizycznych spalin	Viktor Lozbin	2007
66.	Wojciech Żmudziński	Analiza metod obliczania parametrów plazmy łukowej w dyszach palników plazmowych	Czesław Królikowski	2007
67.	Jacek Kęsik	Wpływ informacji o wzajemnym położeniu kamer na złożoność algorytmów analizy cyfrowych obrazów stereowizyjnych	Stanisław Grzegórski	2007
68.	Paweł Mazurek	Wpływ właściwości materiałów magnetycznych rdzeni dławików przeciwzakłóceńowych na skuteczność filtrowania zakłóceń przewodzonych	Andrzej Wac- Włodarczyk	2007
69.	Grzegorz Matejko	Poprawa segmentacji odbiorców energii elektrycznej	Piotr Kacejko	2007
70.	Piotr Kopniak	Metody cyfrowego przetwarzania sygnałów na potrzeby steganologii komputerowej	Volodymyr Harbarczuk	2007
71.	Marcin Buczałaj	Zastosowanie metod przetwarzania obrazów cyfrowych w wybranych zagadnieniach diagnostyki medycznej	Marek Stabrowski	2007

Lp.	Doktor	Tytuł rozprawy	Promotor	Rok
72.	Piotr Warda	Programowe odzwierciedlanie dynamicznych wielkości wejściowych czujników z wyjściem częstotliwościowym	Jan Ryszard Jasik	2008
73.	Danuta Proszak	Mikroelektroniczne czujniki wilgotności z wykorzystaniem materiałów kompozytowych	Waldemar Wójcik	2008
74.	Mariusz Duk	Zastosowanie transformaty Falkowej do kompresji sygnałów optycznego systemu monitorowania płomienia	Waldemar Wójcik	2008
75.	Leszek Szczepaniak	Ocena przydatności impulsowej jonizacji gazu do pomiaru wysokiej próżni	Jarosław Sikora	2008
76.	Sławomir Cieszyk	Pasywna diagnostyka procesu spalania	Waldemar Wójcik	2008
77.	Michał Wydra	Algorytm sterowania blokiem gazowo-parowym wykorzystujący sztuczne sieci neuronowe	Henryk Kaproń	2008
78.	Grzegorz Komarzyniec	Analiza pracy transformatora pięciokolumnowego w układzie zasilania łukowego reaktora plazmowego	Henryka Danuta Stryczewska	2008
79.	Michał Lanczont	Schematy zastępcze nadprzewodnikowych ograniczników prądu w stanach ustalonych i przejściowych	Tadeusz Janowski	2009
80.	Krzysztof Kolano	Sterowanie układów napędowych dźwigów osobowych z silnikami indukcyjnym	Wojciech Jarzyna	2009
81.	Dariusz Bober	Hierarchiczny system sterowania zużyciem energii elektrycznej	Volodymyr Harbarchuk	2009
82.	Piotr Lewiński	Wpływ zakłóceń wywołanych wyższymi harmonicznymi na parametry pracy wywalaczy termicznych i elektromagnetycznych wykorzystywanych w wyłącznikach silnikowych	Zygmunt Rutka	2009
83.	Piotr Kisala	Metoda wyznaczania rozkładu naprężeń przy zastosowaniu światłowodowych siatek Bragga	Waldemar Wójcik	2009
84.	Marcin Kowalski	Wytwarzanie warstw wysokorezystywnych w półprzewodnikach za pomocą technik jonowych	Paweł Żukowski	2009
85.	Piotr Bednarczuk	Zastosowanie metody dekompozycji według wartości osobliwych w metrologii jakości	Marek Stabrowski	2009

Lp.	Doktor	Tytuł rozprawy	Promotor	Rok
86.	Dariusz Guttek	Zastosowanie metod ekspertowych w interpretacji obrazów schorzeń przewodów pokarmowego	Marek Stabrowski	2009
87.	Tomasz Grzędzki	Modelowanie obwodów magnetycznych przy zastosowaniu algorytmów sztucznych sieci neuronowych	Andrzej Wac-Włodarczyk	2009
88.	Tomasz Szymczyk	Nowa metoda rozpoznawania cech w obrazie przemysłowym bazująca na modelowej identyfikacji tekstury	Marek Stabrowski	2009
89.	Jarosław Diateczyk	Badanie pola temperatury w komorze wylądowej reaktora plazmowego	Henryka Danuta Stryczewska	2009
90.	Maciej Pańczyk	Elementy nieskończone w metodzie elementów brzegowych	Jan Sikora	2010
91.	Sylwester Adamek	Optymalna regulacja napięcia w sieciach rozdzielczych z generacją rozproszoną	Piotr Kacejko	2010
92.	Bogusław Oleksiejuk	Zastosowanie zmodyfikowanej metody Brodyena w metodzie różnic skończonych dla zagadnień pola elektromagnetycznego	Andrzej Nafalski	2010
93.	Krzysztof Cieślak	Wytwarzanie i badanie warstw epitaksjalnych krzemu w zastosowaniu do ogniw słonecznych	Jan Olchowski	2011
94.	Tomasz Kołtunowicz	Badania wpływu procesów technologicznych na właściwości elektryczne nanostruktur wytwarzanych technikami jonowymi	Paweł Żukowski	2011
95.	Grzegorz Kozieł	Zmodyfikowane metody cyfrowego przetwarzania sygnałów dźwiękowych w steganografii komputerowej	Volodymyr Harbarchuk	2011
96.	Mariusz Kalita	Adaptacyjna regulacja procesu spalania	Waldemar Wójcik	2011
97.	Grzegorz Mątyka	Wyznaczenie rozkładu temperatury w światłowodowych siatkach Bragga	Waldemar Wójcik	2011
98.	Piotr Lenart	Efektywność bezstratnej kompresji wstępnie uporządkowanych danych fonicznych	Zbigniew Kulka	2011
99.	Tomasz Żyska	Diagnostyka czujników termoelektrycznych metodą <i>in-situ</i>	Oleksandra Hotra	2011
100.	Michał Charlak	Poprawa jakości pracy układu przeniesienia napędu elektrowni wiatrowej	Wojciech Jarzyna	2011
101.	Piotr Bylicki	Bezinwazyjna metoda wyznaczania parametrów ogniw Peltiera	Oleksandra Hotra	2012
102.	Paweł Pijarski	Algorytm dynamicznego dopasowania poziomu mocy generowanej do możliwości przesyłowych linii elektroenergetycznych	Piotr Kacejko	2012
103.	Marcin Kafarski	Hybrydowe modele numeryczne nadprzewodnikowych ograniczników prądu do wyznaczania zmian prądu i temperatury podczas zwarcia	Sławomir Kozak	2012

Lp.	Doktor	Tytuł rozprawy	Promotor	Rok
104.	Ernest Gnapowski	Wpływ konstrukcji elektrod i rodzaju dielektryka na efektywność generacji plazmy w reaktorach z wyładowaniami barierowymi	Henryka Danuta Stryczewska	2013
105.	Joanna Miachalowska-Samonek	Identyfikacja obiektów trójwymiarowych metodą tomografii mikrofałowej na przykładzie nowotworu gruczołu piersiowego	Andrzej Wac-Włodarczyk	2013
106.	Łukasz Adamezyk	Analiza procesu ograniczania udarowych prądów zwarciovych przez nadprzewodnikowe ograniczniki prądu z uwzględnieniem wpływu zmian ich impedancji	Tadeusz Janowski	2013
107.	Tomasz Ławieki	Zastosowanie transformaty curvelet do analizy obrazu płomienia	Waldemar Wójcik	2014
108.	Stanisław Kiszło	Nowe konstrukcje elektromechanicznych rozłączników napowietrznych średniego napięcia	Janusz Partyka	2014
109.	Wojciech Lech	Zastosowanie selektywnej anizotropowej transformaty falkowej do usuwania szumu z obrazów	Waldemar Wójcik	2014
110.	Beata Pilek	Analiza przydatności optoelektronicznych sygnałów pomiarowych płomienia do diagnostyki procesu spalania	Waldemar Wójcik	2014
111.	Daniel Gajda	Wpływ defektów strukturalnych na gęstość prądu krytycznego przewodów nadprzewodnikowych NbTi i MgB ₂	Paweł Surdacki	2014
112.	Krzysztof Kisiel	Analiza widmowa wejściowych wielkości fizycznych czujników pomiarowych z wyjściem częstotliwościowym	Jan Ryszard Jasik	2014
113.	Joanna Kozieł	Analiza wpływu impedancji uzwojenia wtórnego na parametry nadprzewodnikowych ograniczników prądu typu transformatorowego	Tadeusz Janowski	2014
114.	Sebastian Styła	Wykorzystanie stojana silnikas asynchronicznego jako wzбудnika pola wirującego mlyna elektromagnetycznego	Wojciech Jarzyna	2014

**DOKTORZY WYDZIAŁU
WYPROMOWANI
W INNYCH JEDNOSTKACH**

Lp.	Doktor	Tytuł rozprawy	Promotor	Uczelnia	Rok
1.	Bogusław Tendaj	Badania nad reakcją redukcji surowców fosforanowych	Prof. inż. J. Szweder	Politechnika Wrocławska	1968
2.	Tadeusz Janowski	Metody doświadczalnego wyznaczania strat obciążeniowych w transformatorze, występujących poza uzwojeniami	Prof. dr hab. inż. J. Turowski	Politechnika Łódzka	1968
3.	Jacek Malicki	Wpływ ściółki leśnej na bakterie glebowe	Prof. dr J. Motyka	UMCS w Lublinie	1969
4.	Wiesław Lasocki	Zastosowanie metody schematu cieplnego wyznaczania ustalonych i niustalonych przyrostów temperatur uzwojeń w transformatorze suchym	Doc. T. Koter	Politechnika Łódzka	1969
5.	Andrzej Sobieszczyk	Nagrzewanie katody łuku elektrycznego ze szczególnym uwzględnieniem modelu impulsowego stopy katodowej	Prof. dr hab. inż. B. Bolanowski	Politechnika Łódzka	1972
6.	Czesław Dacka	Sterowalność układów nieliniowych opisanych równaniami różniczkowymi z uwikłaną pochodną	Prof. dr hab. inż. T. Kaczorek	Politechnika Warszawska	1974
7.	Stanisław Walusiak	Analiza pracy motocyklowej prądnicy prądu przemiennego z wewnętrzzną regulacją napięcia	Prof. dr inż. Z. Pomykański	Politechnika Łódzka	1974
8.	Henryk Kaproń	Analiza wpływu pulsacji parametrów termodynamicznych plazmy na parametry elektryczne generatora MHD	Prof. dr hab. inż. B. Zaporowski	Politechnika Poznańska	1975
9.	Kazimierz Bodziak	Metoda wyznaczania oporów wniesionych w indukcyjnych układach grzejnych z uwzględnieniem zmienności parametrów wsadu	Prof. dr inż. S. Bolkowski	Politechnika Warszawska	1975
10.	Leszek Orzechowski	Zagadnienia odzwbudzenia prądnicy układu Leonarda podczas hamowania awaryjnego maszyn wyciągowej	Doc. dr hab. F. Krasuoki	Politechnika Śląska	1975
11.	Zygmunt Rutka	Dobór czynników elektrycznych ze względu na optymalną skuteczność elektroosmotycznego suszenia budowli	Prof. K. Kolbiński	Politechnika Warszawska	1975
12.	Bolesław Horyński	Optymalizacja selsynowego łącza różnicowego	Prof. dr hab. J. Owczarek	Politechnika Warszawska	1976
13.	Jan Wawszczak	Analiza obciążalności transformatorowego potrójacza częstotliwości	Prof. dr hab. inż. T. Janowski	Politechnika Łódzka	1976
14.	Leszek Kawęcki	Czas optymalny rozruchu elektrowrzeciona szlifierskiego zasilanego z przetwornicy tyrystorowej	Doc. dr inż. T. Latocha	Politechnika Warszawska	1976

Lp.	Doktor	Tytuł rozprawy	Promotor	Uczelnia	Rok
15.	Małgorzata Kaczorowska-Rzeczyńska	Nowa metoda oznaczania aktywności 5' nukleotydazy	Doc. dr hab. I. Borkowska	UMCS w Lublinie	1976
16.	Stanisław Tarasiewicz	Optimalizacja struktury technologicznej i sterowania zakładu przemysłowego na przykładzie kopalni odkrywkowej		Akademia Górniczo-Hutnicza	1976
17.	Stefan Szuba	Analiza pracy przetworników małych napięć stałych z diodami tunelowymi	Prof. dr inż. H. Tunia	Politechnika Warszawska	1977
18.	Wiktor Pietrzyk	Pole elektromagnetyczne w szelnie silnika asynchronicznego z uwzględnieniem mimosrodowości stojana i wirnika	Prof. dr hab. inż. J. Purczyński	Politechnika Szczecińska	1977
19.	Andrzej Nafalski	Analiza własności magnetycznych mnożnika częstotliwości do zasilania jednofazowych silników indukcyjnych	Prof. dr hab. inż. T. Janowski	Politechnika Warszawska	1978
20.	Jacek Duda	Dobór parametrów dyskretnego procesu przepływu materiału na przykładzie procesu w piecowni zgniatacza	Prof. H. Kowalowski	Politechnika Śląska	1978
21.	Józef Kowalski	Wyznaczenie impedancji wzdluznych przewodów gorniczych 6kV dla potrzeb analizy pracy sieci z punktem zerowym uzmiennionym poprzez rezystor	Prof. S. Góra	Politechnika Poznańska	1978
22.	Waldemar Smoluch	Topologiczna metoda analizy elektromechanicznych systemów przekształtnikowych i jej zastosowanie do asynchronicznej kaskady zaworowej	Prof. dr hab. inż. M. Jabłoński	Politechnika Łódzka	1978
23.	Jacek Zientkiewicz	Metoda projektowania dwustanowych mikrofalowych modulatorów zrównoważonych	Doc. dr hab. T. Morawski		1979
24.	Jan Ryszard Jasik	Opracowanie metodyki i aparatury do wyznaczania charakterystyk dynamicznych pomiarowych przetworników napięcie-częstotliwość	Prof. dr hab. inż. W. Knorring	Politechnika Leningradzka	1979
25.	Marek Różycki	Wybrane zagadnienia z badań asynchronicznej kaskady zaworowej w zastosowaniu do napędów dźwigniowych	Doc. dr F. Przędziński	Politechnika Gdańska	1979
26.	Tadeusz Madejczyk	Ocena techniczno-ekonomiczna elektrycznych układów napędowych wirówek cyklicznych do cukru białego	Prof. dr hab. inż. A. Horodecki	Politechnika Warszawska	1979

Lp.	Doktor	Tytuł rozprawy	Promotor	Uczelnia	Rok
27.	Czesław Karwat	Awarynność izolacji linii średnio wysokich napięć na terenach rolniczych	Prof. mgr inż. T. Stępniewski	Politechnika Śląska	1980
28.	Elżbieta Dudak	Odsprężalność wielowymiarowych liniowych układów niestacjonarnych	Prof. dr hab. inż. T. Kaczorek	Politechnika Warszawska	1980
29.	Korbel Lucyna	Teoretyczne podstawy identyfikacji zakłóceń okresowych procesu produkcyjnego na przykładzie kopalni węgla brunatnego	Prof. dr hab. inż. A. S. Trembecki	UMCS w Lublinie	1981
30.	Leszek Bobrzyk	Analiza pracy czujnikowych zabezpieczeń przeciążeniowych silników do pracy przerywanej w przypadku wystąpienia stanów awaryjnych	Prof. Z. Grunwald	Politechnika Warszawska	1981
31.	Tadeusz Różycki	Wyznaczanie rozkładu pola elektromagnetycznego w silniku liniowym indukcyjnym z biegną ferromagnetyczną z uwzględnieniem nieliniowości środowiska	Doc. dr R. Matusiak	Politechnika Warszawska	1981
32.	Joanna Bańkowska	Problemy korozji w cyrkulacyjnych systemach wody chłodzącej elektrociepłowni z uwzględnieniem minimalnego zanieczyszczenia środowiska	Doc. dr M. Jawczew	Politechnika Sofijska	1982
33.	Franciszek Świtala	Analiza pracy elektrotrwii pompowej w reżymach częstych uruchomień i zatrzymań	Prof. D.S. Szczewelew	Politechnika Leningradzka	1983
34.	Justyna Jaroszyńska-Wolińska	Studium procesu sorpcji tlenu azotu z gazów rozcieńczonych z zastosowaniem ozonu	Prof. dr hab. inż. I. Pollo	Instytut Podstaw Inż. Środ. PAN - Zabrze	1983
35.	Stanisław Kapka	Wybrane zagadnienia równoległej pracy tranzystorów mocy	Prof. dr inż. H. Tunia	Politechnika Warszawska	1983
36.	Barbara Kowal	Ekstrema form kwadratowych i ich zastosowanie w technice rolniczej	Prof. dr W. Oktaba	Akad. Rolnicza w Lublinie	1983
37.	Barbara Świtoniak	O uogólnionych problemach gwieżdździistości i wypukłości w pewnych klasach funkcji holomorficznych i jednolistnych	Prof. dr hab. J. Stankiewicz	Politechnika Łódzka	1983
38.	Dariusz Dziadko	Powtórki stopowe Sn-Pb z kąpieli zawierającej kwas hydroksyetylidenodwufofonowy	Doc. dr Z. Ratajewicz	UMCS w Lublinie	1984
39.	Henryk Banach	Przyczynki do projektowania silników asynchronicznych z uwzględnieniem przebiegu krzywej sprawności	Dr hab. W. Kunze	Uniw. Techn. Drezno	1984

Lp.	Doktor	Tytuł rozprawy	Promotor	Uczelnia	Rok
40.	Janusz Ozonек	Modelowanie reaktora do syntezy ozonu	Prof. dr hab. inż. I. Pollo	Politechnika Śląska	1984
41.	Marek Kosmulski	Badanie wymiany izotopowej w układzie roztwór elektrolitu - ciało stałe	Doc. dr hab. M. Jaroniec	UMCS w Lublinie	1984
42.	Mariusz Wroński	Kinetyka syntezy ozonu i tlenków azotu w wyładowaniu barierowym	Prof. J. W. Filippow	Uniwersytet Moskiewski	1984
43.	Czesław Saneluta	Elektrolityczne miedziowanie w obecności kwasu 1-hydroksyetylideno 1,1-dwusulfonowego	Doc. dr Z. Ratajewicz	Politechnika Śląska	1985
44.	Marek Miłosz	Optymalizacja struktury parku maszyn do robót ziemnych	Prof. dr hab. E. Kudriawcew	Inst. Inż. - Budowlany	1986
45.	Maria Zielińska	Cechy szczególne silników zwartych zasilanych napięciem o dużej częstotliwości	Prof. W. Mizia	Politechnika Śląska	1986
46.	Janusz Chojnowski	Wyznaczenie energetycznych efektów ekonomicznych z wprowadzenia elektrowni wodnych do systemu elektroenergetycznego	Prof. dr hab. inż. J. Marecki	Politechnika Gdańska	1987
47.	Zbigniew Łagodowski	Własności graniczne ciągów zmiennych losowych z wielowymiarowymi indeksami	Doc. dr hab. Z. Rychlik	UMCS	1987
48.	Krystyna Marczevska-Boczowska	Badania procesów katodowych i właściwości warstw niklu z żelazem	Prof. dr hab. J. Przyłuski	Politechnika Warszawska	1988
49.	Ryszard Mozgawa	Diagnostyka techniczna półprzewodnikowych przekaźników o komutacji naturalnej	Prof. I. W. Zylkow	Kijów, ZSRR	1988
50.	Włodzimierz Zieliński	Obiektywne badania własności komutacyjnych maszyn prądu stałego	Prof. dr hab. inż. W. Paszek	Politechnika Śląska	1988
51.	Zbigniew Połeczki	Optymalizacja pracy elektrowni pompowych w systemie elektroenergetycznym w warunkach deficytu mocy i energii	Prof. dr hab. inż. R. Matla	Politechnika Warszawska	1988
52.	Andrzej Chmielewski	Model energetyczny łuku krótkiego	Prof. dr hab. inż. Z. Kołaciński	Politechnika Łódzka	1989

Lp.	Doktor	Tytuł rozprawy	Promotor	Uczelnia	Rok
53.	Janusz Partyka	Badania nad optymalizacją procesu implantacji jonowej.	Prof. dr hab. D. Mączka	UMCS Lublin	1990
54.	Andrzej Dudziak	Badanie czasowej zmienności $^{13}\text{CO}_2/^{12}\text{CO}_2$ powietrza glebowego	Prof. dr hab. S. Hałas	UMCS Lublin	1993
55.	Piotr Muryjas	Sterowanie przewozami ładunków w przedsiębiorstwie transportu samochodowego	Dr hab. inż. Z. Gomółka	Uniwersytet Szczeciński	1996
52.	Małgorzata Murat	Własności rozkładów prawdopodobieństwa generowanych przez szeregi potęgowej faktorialne oraz wzory rekurencyjne	Prof. dr hab. D. Szywał	UMCS	1999
53.	Joanna Pawlat	Foaming system properties, generation of oxidants for environmental purposes using electrical discharge in foam	Prof. Ch. Yamabe	Saga University, Japonia	2001
54.	Edward Mączka	Badania modelowe sorpcji w procesach samooczyszczania wód oceanu	Dr hab. M. Kosmowski	Politechnika Lubelska	2004
55.	Cezary Kaczmarek	Propagacja ultrakrótkich impulsów w nieliniowym, jednomodowym światłowodzie dwójmownym	Dr hab. inż. R. Romaniuk	Politechnika Warszawska	2007
56.	Andrzej Kociubiński	Integracja układu scalonego wykonanego w technologii krzemowej z detektorem promieniowania jądrowego wykonanego na podłożu płytki SOI (Silicon-On-Insulator)	Prof. dr hab. inż. A.A. Jakubowski	Politechnika Warszawska	2007
57.	Edyta Łukasik	Iteracyjne metody dla osobliwych nieliniowych układów równań	Dr hab. S. Grzegórski	UMCS	2007
58.	Iwona Malinowska	Wartości rekordowe w problemach statystycznych i charakterystycznych	Prof. dr hab. D. Szywał	UMCS	2009
59.	Maria Skublewska-Paszkowska	Percepcyjna miara jakości w adaptacyjnej falkowej kompresji obrazu	Prof. dr hab. inż. K. Wojciechowski	Politechnika Śląska	2009
60.	Małgorzata Plechawska-Wójcik	Analiza widm proteomicznych Maldi-TOF z wykorzystaniem mieszanin rozkładów normalnych	Dr hab. inż. J. Polańska	Politechnika Śląska	2011
61.	Jakub Smolka	Adaptacyjny system wspomagający usuwanie nadsegmentacji w obrazach poddanych transformacji wododziałowej	Dr hab. S. Grzegórski	Politechnika Śląska	2011
62.	Ryszard Haraszczuk	Studies on Frequency Domain Characteristics of Magnetic Markers Employing Needle Type Probe with Giant Magnetoresistance Sensor	Prof. S. Yamada	Kanazawa University, Japonia	2011

Lp.	Doktor	Tytuł rozprawy	Promotor	Uczelnia	Rok
63.	Ernest Nieznaj	Asymptotyczne własności ruchów w polach losowych	Prof. dr hab. T. Komorowski	UMCS	2012
64.	Tomasz Pikula	Oddziaływania nadsubtelne w stopach Co-Fe-Ni zsyntetyzowanych mechanicznie	Dr hab. E. Jartych	UMCS	2012

**ORGANIZACJE I STOWARZYSZENIA
PRACOWNIKÓW I STUDENTÓW
WYDZIAŁU**

IV WYDZIAŁ NAUK TECHNICZNYCH LUBELSKIEGO TOWARZYSTWA NAUKOWEGO

W odpowiedzi na wielkie zapotrzebowanie integracji życia naukowego w regionie oraz rozszerzenia i koordynacji różnorodnych badań naukowych dotyczących Lubelszczyzny w 1957 r. uformowało się istniejące do dzisiaj Lubelskie Towarzystwo Naukowe LTN. Inicjatorami jego utworzenia byli przede wszystkim przedstawiciele wszystkich ówczesnych uczelni w Lublinie, a więc: Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Wyższej Szkoły Inżynierskiej (obecnie Politechniki Lubelskiej), Wyższej Szkoły Rolniczej (obecnie Uniwersytetu Przyrodniczego) oraz instytutów naukowych w Puławach - Instytutu Nawożenia i Gleboznawstwa a także Instytutu Weterynarii. Kolejnymi prezesami LTN byli profesorowie: Laura Kaufman (1957-1965), Tadeusz Krwawicz (1965-1987), Tadeusz Baszyński (1987-1991), Edmund K. Prost (1991-2008) oraz od 2008 roku do chwili obecnej - profesor Artur Korobowicz. Ważnym wydarzeniem w historii LTN było przekazanie w dniu 6 stycznia 1977 roku Pałacu Czartoryskich przy Placu Litewskim 2 na siedzibę Towarzystwa. W tym samym roku Polska Akademia Nauk objęła mecenat naukowy nad LTN, co również wpłynęło na podniesienie jego rangi, stanowiąc jednocześnie wyraz uznania dla dotychczasowych osiągnięć. LTN jest kontynuatorem długoletnich tradycji związanych z miastem i regionem. Nadrzędnym celem Towarzystwa jest podejmowanie i popieranie prac badawczych w zakresie wszystkich dziedzin nauki, ze szczególnym uwzględnieniem badań dotyczących regionu oraz organizowanie i rozwijanie życia naukowego na Lubelszczyźnie. Początkowo w strukturze LTN działały trzy wydziały: I – Humanistyczny, II – Biologiczny oraz III – Matematyczno-Fizyczno-Chemiczny.

23 stycznia 1973 roku, utworzono nowy IV Wydział Nauk Technicznych. Przesądziło o tym dynamicznie rozwijające się zaplecze naukowe ówczesnej WSiInż. oraz zapotrzebowanie rozbudowującego się przemysłu Lubelszczyzny, szczególnie: Fabryki Samochodów Ciężarowych i Fabryki Maszyn Rolniczych w Lublinie, Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Świdniku, Fabryki Łożysk Toczących w Kraśniku, Zakładów Azotowych w Puławach oraz Cementowni w Chełmie i Rejowcu.

W 1978 roku został powołany V Wydział Nauk o Ziemi i Nauk Górniczych, a od 2008 r. działa VI Wydział Nauk Teologicznych.

Początkowo przy Wydziale Nauk Technicznych istniały dwie komisje. Komisja I Nowych Kierunków Badań w Technice powołana 7.11.1977 r. Jej zainteresowania koncentrowały się na problematyce informatycznej, mikrokomputerowej, elektryczno-elektronicznej, ekologicznej, mechaniki teoretycznej, zastosowań osiągnięć technicznych np. w telemedycynie, konstrukcjach maszyn, zarządzaniu przedsiębiorstwem. Komisja II Technik Rolniczych zainicjowała swoją działalność pod koniec lat osiemdziesiątych ubiegłego wieku. Angażowali się tam głównie pracownicy ówczesnej Akademii Rolniczej podejmując zagadnienia mechanizacji rolnictwa i intensyfikacji upraw.

Wydziałem kieruje Zarząd, wybierany spośród jego członków na okres 4-letniej kadencji.

Członkowie Zarządu IV Wydziału LTN w latach 1973–2014

Lata kadencji	Zarząd			
	Przewodniczący	Zastępca Przewodnicz.	Sekretarz	Członkowie Zarządu
1973-1975	J. Haman		K. Majdiuk	
1975-1979	K. Zagórski (do XI 1978) I. Pollo		K. Majdiuk (do XI 1978) T. Latocha	
1979-1983	I. Pollo		T. Latocha	
1983-1987	I. Pollo		T. Latocha	
1987-1991	J. Kowal		J. Skwarna (do III 1990) K. Majdiuk	
1991-1995	J. Kowal		T. Janowski	
1995-1999	I. Wiatr	A. Wac- Włodarczyk	E. Ratajewicz- Mikołajczak	K. Schabowska
1999-2003	A. Wac- Włodarczyk	K. Schabowska	E. Ratajewicz- Mikołajczak	I. Wiatr J. Lipski
2003-2007	A. Wac- Włodarczyk	J. Lipski	W. Jarzyna	K. Schabowska Z. Złonkiewicz
2007-2011	A. Wac- Włodarczyk	J. Lipski	J. Majewski	K. Schabowska Zb. Ratajewicz
2011-	A. Wac- Włodarczyk	J. Lipski	J. Majewski	K. Schabowska K. Zaleski J. Sikora, St. Fic

Zgodnie ze statutem Towarzystwa w jego skład wchodzi członkowie korespondencji oraz członkowie rzeczywisci, których zatwierdza Walne Zgromadzenie LTN. Osoby szczególnie zasłużone na polu nauki lub jej organizacji w ramach działalności Towarzystwa, mogą otrzymać godność *Honorowego Członka LTN* – taką nominację otrzymał profesor Kazimierz Zagórski (22.01.1987). Wyróżnienie wraz z odznaczeniem *Zasłużony dla Lubelskiego Środowiska Naukowego* (do 2004 r.- *Zasłużony dla Lubelskiego Towarzystwa Naukowego Meritus Pro Societate Scientiarum Lublinensis*) w IV Wydziale LTN otrzymali również: profesor Iwo Pollo (3.01.1997), profesor Kazimierz Szabelski (2.01.1998), doktor Krystyna Schabowska (4.01.2000), profesor Włodzimierz Sitko (3.01.2002), dr hab. Andrzej Wac-Włodarczyk, prof. ndzw. (3.01.2006), profesor Inez Wiatr (2.01.2007) oraz profesor Ewa Bojar (7.01.2013).

Na ogólną liczbę członków LTN 813 (wg stanu na dzień 14.04.2014 r.) IV Wydział zrzesza — 73 osoby, stanowiąc jeden z czterech mniejszych wydziałów LTN.

Liczba członków poszczególnych wydziałów LTN
R - członkowie rzeczywisci, K - członkowie korespondenci

Wydział	Rok									
	1976		1983		1995		2003		2013	
	R	K	R	K	R	K	R	K	R	K
I Nauk Humanist.	71	62	108	65	157	123	126	130	93	120
II Nauk Biologicznych	78	107	114	108	163	113	206	107	186	130
III N. Mat-Fiz-Chem.	38	18	34	22	42	23	42	25	40	28
IV Nauk Technicznych	24	21	39	25	50	27	49	27	33	39
V N. o Ziemi i Górn.	—	—	5	11	18	9	33	16	32	8
VI Nauk Teologicznych	—	—	—	—	—	—	—	—	21	51
Razem	419		531		725		643		781	

Nadrzędne cele podejmowania i popierania badań naukowych związanych z techniką wydział realizuje poprzez: organizowanie posiedzeń naukowych, współpracę poszczególnych dyscyplin naukowych, popularyzowanie osiągnięć i współdziałanie z istniejącymi w regionie instytucjami i towarzystwami naukowymi. Mimo upływu lat i poszukiwania nowych, często udanych form aktywności, jak chociażby festiwalu nauki, zebrania naukowe stanowią szerokie forum dyskusji, przyczyniają się do inicjowania badań, oceniają ich przebieg, metody i wyniki, jak również wpływają na poszerzenie wiedzy uczestników tych posiedzeń. Spektrum tematyczne jest bardzo rozległe, poczynając od zagadnień ściśle technicznych dotyczących np. zastosowań nadprzewodników elektrycznych (T. Janowski, P. Surdacki, G. Wojtasiewicz, A. Ciechan), zasilaczy reaktorów plazmowych (H. D. Stryczewska, G. Komarzyniec), kompatybilności elektromagnetycznej (A. Dackiewicz, A. Kaczor, P. Mazurek, A. Wac-Włodarczyk), automatyki robotów (M. Jakubowski, M. Czerniak), technologii materiałów oraz ich zastosowań m.in. w medycynie (B. Surowska, M. Walczak, L. Gardyński, G. Borowski), poprzez informatykę (J. Montusiewicz) i teoretyczne nauki podstawowe (M. Kosmulski, Jarosław Sikora, T. Giżewski), tematykę ekologii i ochrony środowiska (M. Dudzińska), inżynierii biomedycznej (J. Zuchowski, J. Michałowska-Samonek), zagadnień z zakresu ekonomii, marketingu i zarządzania przedsiębiorstwem (E. Bojar, W. Sitko), dydaktyki w kształceniu politechnicznym (D. Kacprzak, A. Wac-Włodarczyk) aż po zagadnienia filozoficzne (etyka w biznesie – W. Sitko) czy dotyczące historii rozwoju nauk technicznych (K. Schabowska). To tylko przykłady tematyki odczytów prezentowanych na spotkaniach.

Od lat dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia, wraz z nowymi możliwościami finansowania działalności naukowej, coraz większego znaczenia nabierają w LTN konferencje i sympozja organizowane częściowo dzięki otrzymanym z Komitetu Badań Naukowych, a obecnie z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego funduszom. Niektóre konferencje Politechniki Lubelskiej, organizowane pod patronatem LTN, zyskały już wysokie uznanie i stałe miejsce w kalendarzu krajowych i regionalnych wydarzeń naukowych.

Zestawienie liczbowe konferencji i sympozjów organizowanych przez poszczególne wydziały LTN w ostatnich latach przedstawia poniższa tabela.

Konferencje i sympozja współorganizowane przez LTN

Wydział	Rok 20xx												Razem
	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13		
I N. Humanist.	4	4	3	2	4	3	5	3	4	4	5	41	
II N. Biolog.	6	5	5	4	6	10	8	7	7	5	7	70	
III N. Mat-Fiz-Chem.	3	3	4	2	2	3	3	2	1	5	3	31	
IV N. Technicz.	6	4	4	9	4	5	6	6	1	5	—	50	
V N. o Ziemi i N. Górnicz.	3	3	4	1	3	—	—	2	—	2	—	18	
VI N. Teolog.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	1	3	

W dniu 11 marca 2008 r. po śmierci wielce zasłużonego dla Towarzystwa profesora Edmunda Prosta zwołano Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie LTN. Dokonano wyboru nowych władz Towarzystwa na kadencję 2003–2007. Prezesem Zarządu Głównego LTN został wybrany prof. dr hab. Artur Korobowicz (UMCS), wiceprezesami: ks. prof. dr hab. Andrzej Szostek (KUL) oraz prof. dr hab. Ryszard Stenzel (UP), po śmierci którego w roku 2012 stanowisko to objął prof. dr hab. Marian Budzyński (UP). Sekretarzem Generalnym został prof. dr hab. Marian Wielosz (UM), a jego zastępcą dr hab. Andrzej Wac-Włodarczyk, prof. PL. Członkiniami Prezydium Zarządu Głównego LTN zostały: ds. Wydawniczych – dr inż. Krystyna Schabowska (PL), która funkcję tę pełni już od 2001 r. oraz ds. Instytucji Naukowych Administracyjno-Społecznych – dr hab. Anna Przyborowska-Klimczak, prof. UMCS, a przewodniczącą Komisji Rewizyjnej – prof. dr hab. Ewa Bojar (PL). Należy wspomnieć, że pracownicy Politechniki Lubelskiej w przeszłości byli również członkami Zarządu Głównego LTN: prof. dr hab. inż. Robert Sikora – zastępcą Sekretarza Generalnego (1983–1987) oraz członkiem Komisji Rewizyjnej (1987–1995, 1999–2003), doc. dr inż. Tadeusz Komecki – delegatem członków korespondentów (1983–1987), prof. dr hab. Edward Śpiewła – delegatem członków korespondentów (1987–1991) oraz delegatem ds. Regionalnych Towarzystw Naukowych (1999–2003), a także prof. dr hab. Iwo Pollo – członkiem prezydium ds. Towarzystw Regionalnych (1991–1995).

W 2003 r. prof. dr inż. Kazimierz Szabelski, w szczególnym uznaniu dla Jego działalności na stanowisku dotychczasowego rektora Politechniki Lubelskiej oraz przewodniczącego Kolegium Rektorów Uczelni Lubelskich, również za wspieranie działalności LTN otrzymał honorowe wyróżnienie *Resolutio Pro Laude Academica*. Taką godnością zostali uhonorowani kolejni rektorzy Politechniki Lubelskiej – prof. dr hab. inż. Józef Kuczmaszewski (2009 r.) oraz prof. dr hab. inż. Marek Opielak (2013 r.).

Od 2001 roku na podstawie Uchwały Walnego Zgromadzenia LTN oraz Kolegium Rektorów Uczelni Lubelskich corocznie na Spotkaniu Noworocznym Towarzystwa przyznawana jest Lubelska Nagroda Naukowa *Premium Scientiarum Lublinense* (od 2009 r. *im. Profesora Edmunda Prosta*) za najlepszą pracę badawczą lub publikację książki cechującą się oryginalnością treści i formy, opublikowaną w ciągu ostatniego roku akademickiego przez pracowników naukowych wszystkich kierunków Lubelskiego Ośrodka Naukowego. Zaszczytu tego dostąpili również członkowie IV Wydziału Nauk Technicznych LTN, pracownicy Politechniki Lubelskiej.

Decyzją Kapituły II Lubelską Nagrodę Naukową w roku 2002 otrzymał pracownik Wydziału Elektrotechniki i Informatyki dr hab. Marek Kosmowski, prof. PL za monografię pt. *Chemical properties of material surfaces*, I Nagrodę w r. 2008 – dr inż. Andrzej Zniszczyński (Wydział Mechaniczny PL) za książkę *Studium teoretyczno-doświadczalne maszyn waporowych z zespołem czterech równoległych współbieżnych rotorów*” oraz w 2012 r. I Nagrodę – dr hab. inż. Marek Łagoda, prof. PL z Wydziału Budownictwa i Architektury za monografię „*Wzmacnianie konstrukcji mostowych kompozytami polimerowymi*”. Począwszy od 2004 r. Kapituła Nagród przyznaje również (nie w każdym roku) Wyróżnienie Naukowe Lubelszczyzny *Sertum Scientiarum Lublinense*. Spośród 8. dotychczas wręczonych Wyróżnień w roku 2005, otrzymał je pracownik Politechniki Lubelskiej dr hab. Adam Bobrowski, prof. PL za książkę „*Functional Analysis for Probability and Stochastic Processes*”.

40-letnia aktywność pracowników naukowych w dziedzinie nauk technicznych w ramach działalności Lubelskiego Towarzystwa Naukowego przyczynia się do upowszechniania nauki oraz konsolidacji i wzrostu środowiska naukowego w regionie. Podtrzymując dobre tradycje pracy IV Wydziału, obecny zarząd przewiduje kontynuację periodycznych, otwartych wykładów, pomoc w uzyskaniu dofinansowania przez MNiSW konferencji i sesji naukowych oraz wydawnictw książkowych redagowanych pod auspicjami Towarzystwa. Intencją naszą jest integracja środowiska akademickiego oraz stworzenie form wymiany doświadczeń naukowo-badawczych, które stałyby się także miejscem promocji młodych pracowników nauki. Dlatego też serdecznie zapraszamy promotorów prac doktorskich oraz dyrektorów instytutów, kierowników katedr i zakładów, do zgłaszania potencjalnych referentów i tematyki ich wystąpień związanych z uprawianą dyscypliną naukową. Zachęcamy do korzystania z innych form współpracy oferowanych przez LTN.

Jesteśmy przekonani, że dotychczasowe zaangażowanie pracowników Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL, celebrującego 50-lecie swojego istnienia, będzie nadal podtrzymywane i rozwijane w szerokim spektrum działań Lubelskiego Towarzystwa Naukowego dla naszego wspólnego dobra i pozycji.

Andrzej Wac-Włodarczyk

KOŁO SEP PRZY POLITECHNICE LUBELSKIEJ

Koło Stowarzyszenia Elektryków Polskich przy Politechnice Lubelskiej powstało w 1967 r. Pierwsi członkowie Koła SEP należeli jednocześnie do grona organizatorów uczelni i Wydziału. Wśród wielu nich, znaczącą rolę odegrali koledzy Romuald Krzywicki, Leonid Kacejko, Stanisław Fijut, Kazimierz Kawiak i Stanisław Osiniak. Formalnym przypieczętowaniem ścisłych więzów łączących uczelnię ze Stowarzyszeniem było porozumienie o współpracy podpisane w 1971 r. przez rektora WSiInż. Stanisława Podkowę i prezesa SEP Stanisława Borkowskiego. Pierwszym prezesem Koła był kol. Bolesław Horyński. Kolejnymi prezesami byli: kol. Piotr Mazur, Ryszard Gąsiorowski 1978–1980, Józef Kowalski 1980–1986, Kazimierz Szpatowicz 1986–1989, Tadeusz Madejczyk 1989–1997, Zbigniew Złonkiewicz 1998–2002, Wojciech Jarzyna 2003–2009. Skład Zarządu Koła SEP przy Politechnice Lubelskiej wybrany na zebraniu sprawozdawczo-wyborczym w dniu 17.12.2009 r. na okres 2010–2013 była następujący: przewodniczący – Zbigniew Połecki, v-ce przewodniczący – Andrzej Wac-Włodarczyk, v-ce przewodniczący – Paweł Nalewaj (student), sekretarz – Jacek Majcher, skarbnik – Wojciech Frąckiewicz, a członkami zarządu zostali: Wojciech Jarzyna, Michał Aftyka (student), w składzie Komisji Rewizyjnej Koła SEP – przewodniczący – Bolesław Horyński, członek – Krzysztof Nalewaj. 12.12.2013 r. odbyły się wybory na kadencję 2014–2017. Przewodniczącym został ponownie kol. Zbigniew Połecki, v-ce przewodniczącymi – kol. Henryka D. Stryczewska i kol. Andrzej Wac-Włodarczyk, sekretarzem – kol. Waldemar J. Koziół skarbnikiem kol. Wojciech Frąckiewicz, a członkami kol. Piotr Filipek kol. Agata Gomółka (studentka) kol. Dariusz Zieliński (doktorant).

Przy Kole działa sekcja studencka, której opiekunem jest kol. Piotr Filipek. Członkowie naszego Koła pełnią znaczące funkcje w Lubelskim Oddziale SEP, aktualnie. Aktualnie Koło SEP przy PL liczy 82 członków w tym 34-tu studentów. Działalność Koła polega na współpracy z innymi kołami w zakresie wymiany doświadczeń i wspólnych dyskusji technicznych. Współpracujemy z zakładami naszego regionu tj. Zakładem Energetycznym, Elektrociepłownią Lublin-Wrotków, Kopalnią „Bogdanka” oraz cukrowniami naszego regionu. Działalność członków Koła została zauważona, a o jej wysokiej pozycji świadczy fakt, że znalazło się ono wśród wyróżnionych z okazji 60-lecia Lubelskiego Oddziału Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Kol. Leonid Kacejko był w kadencji 1987–1990 członkiem Centralnej Komisji Szkolnictwa Elektrycznego i Wydawnictw SEP. Co roku koło SEP przy PL wraz z Oddziałem Lubelskim SEP ogłasza konkurs na najlepszą pracę dyplomową. Inne warte podkreślenia działania naszego Koła to współudział w zakresie organizowania kursów na uprawnienia SEP dla studentów i pracowników Wydziału Elektrotechniki i Informatyki. Członkowie Koła uczestniczą w konferencjach naukowych w kraju i za granicą, które są ważnym elementem działalności. Za długoletnią aktywną pracę w ogniwach SEP przyznano naszym kolegom odznaczenia honorowe i medale pamiątkowe Stowarzyszenia.

Wręczenie nagród członkom naszego Koła. (kol. T. Madejczyk otrzymuje nagrodę od Prezesa Oddziału SEP Cz. Karwata w głębi kol. B. Horyński)

Sekcja Studencka SEP reaktywowana została po wielu latach nieobecności w 1997 r. Od tamtej pory nasi studenci czynnie uczestniczą w pracach stowarzyszenia. Od 1999 r. brali udział w Ogólnopolskich Dniach Młodego Elektryka, plasując się zawsze w czołówce reprezentacji politechnik. Podczas III Ogólnopolskich Dni Młodego Elektryka w Warszawie zajęli II miejsce w klasyfikacji generalnej. Wówczas również zwyciężyli w konkurencji na hymn elektryka. Autor tekstu Andrzej Skalecki napisał słowa hymnów, które od tamtej pory śpiewane są na tych corocznych imprezach. Od tego czasu rokrocznie delegacje studentów naszego wydziału uczestniczą w tych wydarzeniach.

W ramach działalności statutowej, zostały zorganizowane otarte zebrania członków, na których przedstawione zostały referaty obejmujące zagadnienia elektrotechniki i technologii. Wykłady odbywały się na sesji SEP zorganizowanej wspólnie z dr. Piotrem Filipkiem – głównym organizatorem Sympozjum Naukowego Elektryków i Informatyków Studenckich Kół Naukowych Politechniki Lubelskiej. Sesjom towarzyszyły wystawy techniczne zorganizowane w hallu wydziału. Od roku 2011 zostały wygłoszone wykłady nt.: Projektowanie instalacji odgromowych – Adam Hardt z firmy A.H. Spółka Jawna Hardt i Wspólnicy, Pomiary odbiorcze w instalacjach elektrycznych – Dariusz Kłopotkowski firma BIAL sp. z o.o., Wykorzystanie sterowników PLC typu embedded w automatyce przemysłowej – Krzysztof Pulut z firmy Beckhoff Automation Sp. z o.o. Stara Iwiczna, Nowoczesne technologie oświetleniowe: Zastosowanie LED w oświetleniu i perspektywy rozwoju – dr inż. Andrzej Wiśniewski z Zakładu Techniki Świetlnej – Instytutu Elektroenergetyki Politechniki Warszawskiej, Przekształtniki energoelektroniczne w nowoczesnych systemach elektroenergetycznych – dr inż. Paweł Szcześniak z Zakładu Energoelektroniki Instytutu Inżynierii Elektrycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego, Pneumatyczne a elektromechaniczne układy wykonawcze automatyki przemysłowej – Piotr Bojar z SMC Industrial Automation Polska Sp. z o. o.

Zespół „SEP-Kultura” podczas występów w Klubie „Kazik”. Od lewej: J. Groszek, A. Sobieszek, M. Pyzik - saksofon, P. Guz, M. Kocot, A. Skalecki, K. Waśkiewicz, P. Pachulski, M. Charlak, K. Kolano, W. Żurański - gitara.

W latach 2010–2013 zostały zorganizowane przez zarząd Koła wycieczki techniczno-szkoleniowe do:

- Elektrowni Bełchatów i Pragi – w roku 2010,
- Elektrowni Szczytowo-Pompowej Porąbka-Żar i na Węgry – w roku 2011,
- Philips Lighting Poland S.A. – Piła i Berlina (przy współpracy Koła EL-MAX) – w roku 2012,
- Systemowej Stacji 750 kV Rzeszów – Widelka oraz na Wołyń i Podole – w roku 2013.

Od 2007 r. członkowie Koła Politechniki Lubelskiej SEP uczestniczą w przygotowaniu Konferencji Naukowo - Technicznych „Rynek Energii Elektrycznej” organizowanej od 2013 r. wspólnie przez SEP i Politechnikę Lubelską.

ODDZIAŁ LUBELSKI PTETiS

Jednymi z pierwszych członków Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (PTETiS) wśród pracowników Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej byli: prof. Tadeusz Janowski, doc. Tadeusz Latocha, doc. Jan Skwarna i doc. Kazimierz Majdiuk, którzy od lat 60-tych należeli pierwotnie do Oddziału Łódzkiego Towarzystwa. Wobec zbyt małej liczby członków PTETiS nie byli oni w stanie utworzyć samodzielnego Oddziału Lubelskiego.

Pierwsze inicjatywy przewodniczącego ZG PTETiS prof. Eugeniusza Kozieja, pracującego wówczas w Politechnice Lubelskiej, podejmowane w latach 1993-1999 dotyczące powołania Oddziału Lubelskiego nie zostały sfinalizowane, jednak rozbudziły zainteresowanie pracowników Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej ideą powołania własnego Oddziału PTETiS.

Działania w sprawie powołania Oddziału Lubelskiego ponownie podjęte zostały przez nowego przewodniczącego ZG PTETiS prof. Krzysztofa Kluszczyńskiego w roku 1999. W wyniku uzgodnień z prorektorem Politechniki Lubelskiej prof. Andrzejem Wac-Włodarczykiem, jak też z dyrektorem Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii PL prof. Tadeuszem Janowskim doszło w dniu 19.05.2000 r. do spotkania informacyjnego z pracownikami Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej, podczas którego prof. dr hab. inż. Krzysztof Kluszczyński wygłosił prelekcję n. t. historii, stanu obecnego i perspektyw działalności PTETiS. Było to jednocześnie spotkanie organizacyjne kandydatów do lubelskiego Oddziału PTETiS.

W dniu 26.05.2000 r. Dziekan Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej wystosował do Zarządu Głównego PTETiS wniosek o powołanie Oddziału Lubelskiego. Wolę utworzenia tego Oddziału wyraziło 22 pracowników wydziału, którzy, by stać się nowymi członkami Towarzystwa, uprzednio złożyli deklaracje wstąpienia do Oddziału Gliwickiego, jak też dwóch członków Oddziału Łódzkiego od 1962 r. (prof. Tadeusz Janowski i doc. Tadeusz Latocha). W dniu 8.06.2000 r. Zarząd Oddziału Gliwickiego PTETiS (z przewodniczącym prof. Janem Chojcanem) podjął decyzję o przyjęciu kandydatów z Politechniki Lubelskiej w poczet członków Oddziału Gliwickiego.

Dnia 29.05.2000 r. odbyło się wyjazdowe posiedzenie plenarne ZG PTETiS w Kielcach i Ameliówce połączone z Seminarium Naukowym WZEE „Wybrane Zagadnienia Elektrotechniki i Elektroniki”. Na posiedzeniu Zarządu Głównego przedstawiciele grupy inicjatywnej z Politechniki Lubelskiej: prof. Andrzej Wac-Włodarczyk i dr inż. Paweł Surdacki, zaprezentowali środowisko naukowe Wydziału Elektrycznego PL oraz stan przygotowań do powołania Oddziału Lubelskiego PTETiS.

W dniu 4.12.2000 r. odbyło się w Warszawie zebranie plenarne ZG PTETiS, na które zaproszeni zostali przedstawiciele środowiska lubelskiego: prorektor PL prof. Andrzej Wac-Włodarczyk, dziekan Wydziału Elektrycznego PL prof. Zygmunt Rutka, dyrektor IPEE PL prof. Tadeusz Janowski oraz dr inż. Paweł Surdacki. Wobec spełnienia wymogów formalnych, przy 24 członkach PTETiS z Lublina, podjęto uchwałę o powołaniu Oddziału Lubelskiego PTETiS z siedzibą w Lublinie na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej. Przedstawiciele środowiska lubelskiego jako tematykę wiodącą w przyszłej działalności Oddziału wymienili zastosowania nadprzewodnictwa i kriogeniki.

We pięciu kadencjach władz Oddziału Lubelskiego w latach 2000–2014 funkcje przewodniczącego Oddziału pełnił nieprzerwanie prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski,

sekretarza oddziału – prof. PL dr hab. inż. Paweł Surdacki, zaś członków Zarządu – prof. dr hab. inż. Henryka Stryczewska (także skarbnik w latach 2005–2014) i prof. dr hab. inż. Andrzej Wac-Włodarczyk. We władzach Oddziału nieprzerwanie zasiadają też: prof. PL dr hab. inż. Wojciech Jarzyna (przewodniczący Komisji Rewizyjnej 2000–2008, a od 2008 r. wiceprzewodniczący Zarządu) i dr inż. Ryszard Goleman (członek KR w latach 2000–2014, a obecnie jej przewodniczący).

We władzach Oddziału Lubelskiego działali także m. in.: prof. dr hab. inż. Piotr Kacejko (wiceprzewodniczący w latach 2000–2008), prof. dr hab. inż. Waldemar Wójcik (członek Zarządu 2005–2014, członek Głównej KR 2008–2011), prof. PL dr hab. inż. Jarosław Sikora (członek 2005–2008, a następnie przewodniczący KR 2008–2014), dr inż. Maria Zielińska (skarbnik 2000–2005, członek Zarządu 2005–2008, członek Głównej KR 2002–2005), prof. PL dr hab. inż. Jan Kolano (członek KR 2000–2008), dr inż. Krzysztof Nalewaj (członek KR 2000–2005, członek Zarządu 2011–2014), dr inż. Leszek Jaroszyński (członek KR 2008–2014 i obecnie) oraz dr inż. Elżbieta Ratajewicz (członek KR 2008–2014).

Na mocy uchwały Zarządu Głównego PTETiS z dnia 13.05.2003 r. członkiem wspierającym Towarzystwa został Wydział Elektryczny Politechniki Lubelskiej. Dyplom członkowski PTETiS przekazany został na ręce dziekana Wydziału (do 2005 r.) prof. Zygmunta Rutki. Zgodnie z deklaracją Dziekana Wydziału EiI PL jako członek wspierający co roku wnosi kwotę 1000 zł na potrzeby Oddziału Lubelskiego PTETiS.

W 2003 r. Wydział Elektryczny PL został przekształcony w Wydział Elektrotechniki i Informatyki PL. W latach 2005–2012 władze dziekańskie Wydziału EiI: dziekan prof. dr hab. inż. Waldemar Wójcik oraz prorektor ds. nauki prof. dr hab. inż. Piotr Kacejko, ściśle współdziałały z Oddziałem Lubelskim PTETiS, organizując wspólne seminaria i konferencje naukowe.

Sesje inauguracyjną VI Seminarium WZEE'2006 prowadził przewodniczący Oddziału Lubelskiego PTETiS prof. T. Janowski. Po lewej: rektor PL prof. J. Kuczmazewski i przewodniczący ZG PTETiS prof. K. Kluszczyński. Po prawej: prorektor PL prof. A. Wac-Włodarczyk i dziekan WEiI PL prof. W. Wójcik

W obecnej piątej kadencji Oddział Lubelski powołał na lata 2014–2017 swe władze w następującym składzie:

Zarząd:

prof. dr hab. inż. Henryka Danuta Stryczewska (przewodnicząca),
prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski (Członek Honorowy PTETiS),
dr hab. inż. Wojciecha Jarzyna, prof. PL (v-ce przewodniczący),
dr hab. inż. Paweł Surdacki, prof. PL (sekretarz),
dr hab. inż. Jarosław Sikora, prof. PL (skarbnik),
prof. dr hab. inż. Andrzej Wac-Włodarczyk (członek),
dr hab. inż. Paweł Węgierek (członek),
prof. dr. hab. inż. Marek Kuna-Broniowski (przedstawiciel Uniw. Przyr. i Inst. Agrofizyki).

Komisja Rewizyjna:

dr inż. Ryszard Goleman (przewodniczący),
dr inż. Krzysztof Nalewaj (v-ce przewodniczący),
dr inż. Leszek Jaroszyński (członek),
dr inż. Marek Ścibisz (członek).

Obecnie Oddział Lubelski liczy 73 osoby (w tym 5 kobiet), co stawia Oddział Lubelski według liczebności członków jako szósty wśród 14 obecnie istniejących oddziałów Towarzystwa liczącego ponad 800 członków.

W Oddziale jest 53 pracowników Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL, 4 pracowników emerytowanych, 5 członków jest pracownikami lubelskiej Pracowni Technologii Nadprzewodnikowych Instytutu Elektrotechniki w Warszawie, 2 – pracuje stale za granicą (prof. Bartłomiej Głowacki – Uniwersytet Cambridge, Wielka Brytania, prof. Andrzej Nafalski – Uniwersytet Południowej Walii, Adelajda, Australia), 5 jest pracownikami Uniwersytetu Przyrodniczego, 2 – Instytutu Agrofizyki PAN, 1– PWSZ w Chełmie, 1 – Zakładów Azotowych w Puławach.

Nowy Zarząd Oddziału postanowił w dniu 2.07.2014 r., przy akceptacji Walnego Zgromadzenia Członków, powołać Sekcję Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie i Instytutu Agrofizyki w Lublinie, w skład której weszło 7 członków Oddziału – pracowników w/w jednostek naukowych.

Spośród członków Oddziału Lubelskiego 9 osób posiada tytuł profesora, 11 osób – stopień doktora habilitowanego, 52 osoby – stopień doktora, a jedna – tytuł magistra.

Zmarli członkowie Oddziału: doc. dr inż. Tadeusz Latocha (zm. 20.10.2003 r.), mgr inż. Jan Szponder (zm. 29.06.2003 r.), dr inż. Zbigniew Złonkiewicz (zm. 24.07.2006 r.).

W ciągu 14 lat istnienia Oddziału Lubelskiego przeprowadzono 168 zebrań naukowych, w tym w kolejnych latach: 3 (2001), 1 (2002), 4 (2003), 11 (2004), 10 (2005), 12 (2006), 16 (2007), 18 (2008), 21 (2009), 15 (2010), 10 (2011), 16 (2012), 21 (2013), 10 (2014).

Zebrania naukowe z referatem bądź wykładem gości zaproszonych z ośrodków naukowych polskich i zagranicznych oraz z Politechniki Lubelskiej odbywały się na forum Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL, były też połączone z zebraniem naukowymi Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii PL oraz niektórych katedr Wydziału Eil PL.

W zależności od tematyki i kręgu zainteresowanych w zebraniach tych uczestniczyło od 15 do ok. 150 osób. Niektóre zebrania organizowane były wspólnie z Lubelskim Towarzystwem Naukowym (LTN) w pałacu Czartoryskich, będącym siedzibą tego

Towarzystwa. Zastępcą Sekretarza Generalnego Zarządu Głównego LTN oraz Przewodniczącym IV Wydziału Nauk Technicznych jest prof. Andrzej Wac-Włodarczyk – członek zarządu Oddziału Lubelskiego PTETiS.

Oddział Lubelski PTETiS był współorganizatorem następujących konferencji, seminariów i warsztatów naukowych:

- Międzynarodowe Konferencje „Electromagnetic Devices and Processes in Environment Protection” ELMECO-4 (2003), ELMECO-5 (2005), ELMECO-6 (2008), ELMECO-7 (2011) i ELMECO-8 (2014) oraz związane z nimi Warsztaty Naukowe „Superconducting & Plasma Technologies in Power Engineering” – w Nałęczowie. Inicjatorami i członkami Komitetu Organizacyjnego i Naukowego wszystkich edycji konferencji ELMECO (od 1994 r.) są: Tadeusz Janowski, Henryka D. Stryczewska, Andrzej Wac-Włodarczyk i Paweł Surdacki.
- Seminaria „Zastosowania Nadprzewodników ZN” i Warsztaty Naukowe „Technologie nadprzewodnikowe w energetyce”: ZN-3 (Lublin-Nałęczów, 2001), ZN-4 (Lublin-Nałęczów, 2003), ZN-5 (Nałęczów, 2004), ZN-6 (Kazimierz Dolny, 2005), ZN-7 (Kazimierz Dolny – Lublin, 2006), ZN-8 (Nałęczów – Lublin, 2007) oraz połączone z Konferencją ELMECO, odbywające się w Nałęczowie, Seminaria „Application of Superconductors” AoS-9 (2008), AoS-10 (2011) i AoS-11 (2014). Inicjatorem oraz przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego i Naukowego wszystkich 11 seminariów ZN (od 1999 r.) był prof. Tadeusz Janowski. W skład Komitetu Organizacyjnego Seminarium ZN wchodzi też m.in.: Paweł Surdacki, Sławomir Kozak, Renata Jaroszyńska, Leszek Jaroszyński, Beata Kondratowicz-Kucewicz, Grzegorz Wojtasiewicz, Dariusz Czerwiński. Seminarium towarzyszyły Warsztaty Naukowe „Technologie nadprzewodnikowe w energetyce” przewidziane dla doktorantów i dyplomantów zajmujących się tą problematyką. Udział wykładowców zagranicznych (Uniwersytety Cambridge, Southampton i Glasgow, Wielka Brytania) i krajowych jak też słuchaczy został sfinansowany przez Centrum Doskonałości ASPPECT.
- Ogólnopolskie VI Seminarium Naukowe ZG PTETiS „Wybrane Zagadnienia Elektrotechniki i Elektroniki WZEE” Lublin – Kazimierz Dolny w 2006 r.,
- Seminaria Doktorantów Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej (od 2003 r. Wydziału Elektrotechniki i Informatyki) w Lublinie lub Nałęczowie w latach: 2001-2005 (6 edycji),
- Seminaria Doktorantów Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii PL w latach 2003 i 2005 z udziałem następujących zaproszonych wykładowców, wybitnych profesorów w dyscyplinie elektrotechnika: Mirosław Dąbrowski (Pol. Poznańska), Ryszard Sikora (Pol. Szczecińska), Kazimierz Zakrzewski (Pol. Łódzka), Stanisław Wincenciak (Pol. Warszawska), Krystyn Pawłuk (Instytut Elektrotechniki w Warszawie), Marian Kaźmierkowski (Pol. Warszawska).
- VI Sympozjum Naukowo-Techniczne „Sterowanie i Monitorowanie Układów Przemysłowych” SM 2003, Lublin, 9-10.05.2003 r.; przewodniczący Komitetu Organizacyjnego - prof. PL dr hab. inż. Wojciech Jarzyna.
- Seminarium ZNiPN „Zastosowania Nadprzewodników i Plazmy Niskotemperaturowej”, Lublin, 4.11.2009, wspólnie z Lubelskim Towarzystwem Naukowym.
- Konferencja HAKONE XIII „High Pressure Low Temperature Plasma Chemistry”, Kazimierz Dolny, 2012, współorganizator: O. Lubelski PTETiS, wspólnie z Komisją

Chemia Plazmy Niskotemperaturowej Oddziału Lubelskiego PAN. Przewodnicząca Komitetu Naukowego: prof. dr hab. inż. Henryka D. Stryczewska, honorowy przewodniczący: prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski, członkowie Kom. Org. (z OL PTETiS): dr inż. Jarosław Diatczyk, dr inż. Grzegorz Komarzyniec.

- Warsztaty Doktoranckie w Lublinie pod patronatem Oddziału Lubelskiego PTETiS: w latach 2012, 2013 (zimowe i letnie), 2014 (zimowe i letnie), przew. Kom. Nauk. prof. Henryka D. Stryczewska, prof. PL Wojciech Jarzyna, członkowie KN (z OL PTETiS): prof. Waldemar Wójcik, prof. Piotr Kacejko, prof. Jan Sikora, prof. Andrzej Wac-Włodarczyk, prof. Andrzej Nafalski, prof. PL Jarosław Sikora, prof. PL Oleksandra Hotra, prof. PL Paweł Surdacki, prof. PL Andrzej Kotyra.
- Ogólnopolskie Warsztaty Doktoranckie w Poroninie (2013 r.) i Białym Dunajcu (2014 r.), pod patronatem Oddziału Lubelskiego PTETiS, przewodniczący KN: prof. Jan Sikora, członkowie KN (z O. Lubelskiego PTETiS): prof. Henryka D. Stryczewska, prof. Waldemar Wójcik, prof. Andrzej Nafalski; członek KO (z OL PTETiS): dr inż. Maciej Pańczyk.
Problematyka obu cykli warsztatów: elektrotechnika, automatyka i robotyka, informatyka, elektronika i energoelektronika, bioinżynieria, mechatronika, metrologia, elektroenergetyka, generacja rozproszona i odnawialne źródła energii, inne interdyscyplinarne zagadnienia.
- Sesja Oddziału Lubelskiego PTETiS związana z Jubileuszem 50-lecia PTETiS oraz 11-lecia Oddziału wraz z referatem naukowym „100 lat nadprzewodnictwa (1911–2011)”, Lublin 28.09.2011 r.
- Poszerzone Posiedzenie Plenarne Zarządu Głównego PTETiS i Seminarium Jubileuszowe (80-lecie urodzin, 45-lecie pracy naukowej w PL) Prof. Tadeusza Janowskiego, Lublin - Nałęczów, 14-15.11.2013 r.

Wyróżnienia Zarządu Głównego PTETiS przyznane członkom Oddziału Lubelskiego:

- Honorowy członek PTETiS: prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski (2011 r.),
- Złota Honorowa Odznaka: prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski (2008 r.), prof. dr hab. inż. Waldemar Wójcik (2011 r.),
- Srebrna Honorowa Odznaka: prof. dr hab. inż. Henryka D. Stryczewska (2008 r.),
  - dr hab. inż. Zygmunt Rutka, prof. PL (2008 r.),
  - dr hab. inż. Paweł Surdacki, prof. PL (2008 r.),
  - prof. dr hab. inż. Andrzej Wac-Włodarczyk (2011 r.),
  - dr hab. inż. Wojciech Jarzyna, prof. PL (2011 r.).

Ponadto Zarząd Główny PTETiS przyznał w 2011 r. Złotą Odznakę PTETiS dla Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej za aktywne wspieranie działalności Oddziału Lubelskiego Towarzystwa.

Paweł Surdacki

Uczestnicy Seminarium „Zastosowania Nadprzewodników ZN-7” w Kazimierzu Dolnym (2006)

Uczestnicy połączonych konferencji ELMECO-6 i AoS-9 przed Centrum Konferencyjno-Szkoleniowym „Energetyk” w Nałęczowie (2008)

KOMISJA CHEMII PLAZMY NISKOTEMPERATUROWEJ ODDZIAŁU PAN W LUBLINIE

Komisja Chemii Plazmy Niskotemperaturowej (KChPN) powstała ponad 15 lat temu, 14 września 1998 r., z inicjatywy prof. Iwo Pollo, jako pierwsza w Oddziale Lubelskim PAN. Prof. Iwo Pollo był pierwszym przewodniczącym Komisji. Aktualnie, KChPN liczy 44 członków, w tym 28 krajowych i 16 zagranicznych. Przewodniczącą komisji jest prof. dr hab. inż. Henryka Danuta Stryczewska, zastępcą przewodniczącego jest prof. dr hab. inż. Janusz Ozonek a sekretarzem dr hab. Justyna Jaroszyńska-Wolińska, prof. PL. W pracach KChPN z Wydziału Elektrotechniki i Informatyki biorą udział: prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski, dr hab. inż. Joanna Pawłat, dr inż. Jarosław Diateczyk i dr inż. Grzegorz Komarzyniec.

Działalność naukowa członków KChPN obejmuje badania naukowe podstawowe i stosowane w obszarach fizyki, chemii i technologii plazmy niskotemperaturowej a także upowszechnianie wyników tych badań i rozwój kadr naukowych. Komisja uczestniczy i współorganizuje konferencje krajowe i międzynarodowe, sympozja i seminaria, zaprasza naukowców z kraju i z zagranicy do wygłaszania wykładów, publikuje wspólnie wyniki badań. Członkowie komisji współpracują i są członkami organizacjami, towarzystw naukowych i komisji Komitetów PAN, takimi jak: Komisja Teorii Elektrotechniki i Komisja Nowych Materiałów i Technologii Elektrotechnicznych; Lubelskie Towarzystwo Naukowe LTN, Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej PTETiS, Polskie Towarzystwo Zastosowań Elektromagnetyzmu PTZE. Komisja współpracuje z ośrodkami uniwersyteckimi z Polski (IMP PAN w Gdańsku, ZUT w Szczecinie, Politechnika Łódzka, uczelnie lubelskie KUL, UP, UM w Lublinie) oraz z Czech, Francji, Irlandii, Japonii, Korei, Niemiec, Słowacji, Stanów Zjednoczonych, Szwajcarii, Turcji i Ukrainy.

Jednym z ostatnich wydarzeń współorganizowanych przez KChPN, które odbyło w styczniu 2013r., było spotkanie inauguracyjne projekt badawczy w ramach programu UE KoraNET o akronimie ENV-BIO-GA – Environmental and Biomedical Applications of Nonthermal Plasma Produced by Gliding Arc Discharges. Projekt realizowany jest z partnerami z Korei, Turcji, Japonii i Polski, koordynatorem europejskim projektu jest przewodnicząca KChPN prof. Henryka D. Stryczewska a współwykonawcami projektu ze strony Polski są pracownicy Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej. Podczas spotkania podpisano umowę o współpracy pomiędzy partnerami projektu a Politechniką Lubelską (zdj. 1). Członkowie partnerów projektu spotkali się na seminarium w siedzibie oddziału lubelskiego PAN, podczas którego przyjęto nowych członków KChPN, wzięli udział w zimowych warsztatach doktorantów WEiI a także zwiedzili laboratoria Wydziału (zdj. 3). Partnerzy z Korei i Turcji oraz zaproszeni goście z Czech i Ukrainy zwiedzili Lubelskie Stare Miasto (zdj. 4) oraz odbyli leśną przejażdżkę kuligiem. Więcej informacji o komisji, projekcie i spotkaniu inauguracyjnym można znaleźć na stronach:

www.pan-ol.lublin.pl/komisje.html#K1,

www.ipee.pollub.pl/koranet/KORANET/About.html.

Zdj. 1. Podpisanie umowy w Sali Senatu PL. Od lewej: dr Bong S. Shim, prof. Dong-Wha Park – Korea, prof. Marzenna Dudzińska – prorektor PL ds. nauki, prof. H.D. Stryczewska, prof. Mehmet Mutlu - Turcja

Zdj. 2. Koordynatorzy projektu. Od lewej: prof. Henryka Stryczewska, prof. Dong-Wha Park - Korea, prof. Mehmet Mutlu – Turcja

Zdj. 3. W laboratorium plazmowym Instytutu. Od lewej: Hyun-Woo Park, Bong S. Shim, Tae-Hee Kim, Dong-Wha Park, J. Diatczyk, Beyhan Günaydin Daşan, H.D. Stryczewska, Baran Önal Ulusoy, L. Kapka-Skrzypczak, J. Pawlat, R. Samoń, M. Kwiatkowski

Zdj. 4. Pod Zamkiem Lubelskim. Od lewej: Baran Önal Ulusoy, Beyhan Günaydin Daşan, Hyun-Woo Park, Dong-Wha Park, Bong S. Shim, Tae-Hee Kim, Mehmet Mutlu, J. Pawlat, Valerij Cherniak

STUDENCKIE KOŁA NAUKOWE

Rys historyczny

Inicjatywa powołania Koła Naukowego Elektryków zrodziła się w połowie lat sześćdziesiątych XX w. Jej autorami byli głównie nauczyciele akademicy wywodzący się z Politechniki Łódzkiej, a wśród nich Tadeusz Janowski, Kazimierz Majdiuk i Tadeusz Latocha. Pracownicy Ci byli tymi, którzy organizowali pierwsze sekcje Koła Naukowego przy istniejących wówczas zespołach dydaktycznych.

W latach 1968–1976, działały sekcje przy Zespołach: Podstaw Elektrotechniki, Miernictwa Elektrycznego, Elektroenergetyki, Automatyki Elektroniki i Telemechaniki oraz Zespole Maszyn i Napędów Elektrycznych. Szczególnie intensywnie pracowała sekcja w Zespole Podstaw Elektrotechniki, którego kierownik Tadeusz Janowski, wspierał i mobilizował zarówno pracowników jak i studentów do działalności naukowej w Kole. W sekcji Podstaw Elektrotechniki tematami, nad którymi pracowano były badania nad mnożnikami częstotliwości, problemami osuszania elektroosmotycznego i zagadnieniami wytwarzania energii.

Działalność całoroczną pracy Koła podsumowywano na Studenckich Sesjach Naukowych, na które byli zapraszani przedstawiciele władz Wydziału i uczelni (Tadeusz Janowski, Ryszard Cyle). Najlepsze prace członków Koła były nagradzane dyplomami.

*Obrady III Sesji naukowej elektryków
(1972 r). Referuje kol. Adam Jarosławski*

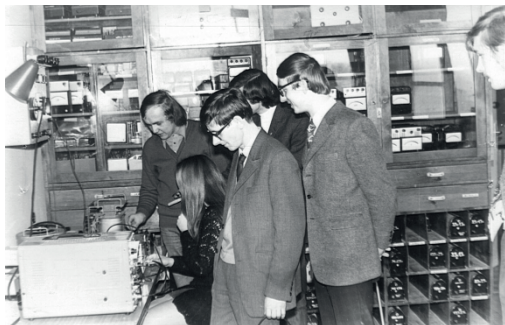

*III Sesja Naukowa Koła Elektryków
(doc. K. Majdiuk, doc. R. Cyle,
doc. T. Janowski, przedstawiciel ZSP)*

Studenci Koła Naukowego Elektryków brali udział w organizowanych wówczas przez Zrzeszenie Studentów Polskich uczelni w Lublinie, akcji pod nazwą Zielonych Niedziel. W ramach tych akcji członkowie Koła jeździli do wybranych wsi i pomagali w naprawie urządzeń elektrycznych.

W okresie wakacyjnym organizowane były obozy naukowe. Jednym z pierwszych był obóz zorganizowany nad Zaporą w Solinie w opiekunem Zygmuntem Rutką i Kazimierzem Bodziakiem. Następne były organizowane w Zamościu (opiekun Leszek Bobrzyk) i Cukrowni Werbkowice (Szymon Ungier, Zbigniew Złonkiewicz) oraz w Puławach i w Kazimierzu Dolnym. W ostatnio wymienionym uczestniczyło wiele Kół z ówczesnej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie. Podczas tego obozu studenci brali udział w pracach konserwatorskich, a w szczególności osuszali metodą

elektroosmotyczną Kamienicę Celejowską. Prowadzone prace miały szeroki wydźwięk. Uczestników obozu wizytował między innymi Przewodniczący Rady Państwa – prof. Henryk Jabłoński.

Sekcja Koła Naukowego przy Zespole Elektrotechniki (wśród studentów: mgr J. Szponder, dr A. Nafalski)

Podczas zwiedzania Przedsiębiorstwa Ekoklinkier (1998 r.)

Opiekunami kół naukowych na Wydziale Elektrycznym w latach 70/80 byli między innymi Jan Jasik, Waldemar Wójcik, Andrzej Nafalski, Zbigniew Złonkiewicz i Marek Gołkiewicz. Praca studentów w Kole Naukowym zaowocowała dla wielu z nich podjęciem pracy na Politechnice Lubelskiej na stanowiskach naukowo-dydaktycznych. Z tych pierwszych członków Koła do dziś pracują kol. Andrzej Nafalski, Mieczysław Dziubiński, Mieczysław Hasiak, Waldemar Wójcik, Krzysztof Nalewaj.

Na przełomie lat 1999–2003 na Wydziale Elektrycznym istniało 7 studenckich kół naukowych: Informatyków "Pentagon", Elektryków Oświetleniowców "Lumen", Elektroekologów "Elmocol", Elektryków „Napęd i Automatyka”, Sieci Komputerowych i Sztucznej Inteligencji „Neuron”, Elektroników „Mikro Chip” oraz Optoelektroników. Ich opiekunami są odpowiednio Marek Miłosz, Franciszek Światała, Paweł Mazurek, Wojciech Jarzyna, Sławomir Przyłucki, Wojciech Surtel i Mariusz Kalita. Wprowadzone na początku lat bieżącego wieku zmiany oferty dydaktycznej zaowocowały zwiększeniem liczby studentów na naszym wydziale. Przełożyło się to na potrzebę zorganizowania szerszej oferty akademickiego truchu naukowego i w aktualnym roku na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki mamy zarejestrowanych już 19 kół naukowych.

Jedną z podstawowych form pracy kół są warsztaty laboratoryjne. Polegają one na prowadzeniu badań, prac projektowych i symulacyjnych w laboratoriach katedralnych. Studenci realizują tam szereg zadań rozwijających ich zainteresowania. Prace te wykonywane są pod merytoryczną opieką nauczycieli akademickich a szczególnie ciekawe wyniki prezentowane są na seminariach, konferencjach krajowych i zagranicznych oraz wystawach. Członkowie kół są również organizatorami bądź współorganizatorami kilku cyklicznych konferencji naukowych, „Informatyk Zakładowy”, „Sterowanie i Monitorowanie Układów Przemysłowych” oraz „Oświetlenie Miejsc Pracy”. Prezentują na nich samodzielnie przygotowane referaty.

Zestawienie kół naukowych funkcjonujących na Wydziale Eii PL jesienią 2013 r.

Nazwa koła	opiekun naukowy	rok rejestracji
Koło Naukowe Elektroekologów „ELMECOL”	dr inż. P. Mazurek	1996
Koło Naukowe „MAGNETON”	dr inż. T. Giżewski dr inż. R. Goleman	2007
Koło Naukowe Technologii Nadprzewodnikowych i Plazmowych „SONDA”	dr inż. M. Łanczont dr inż. G. Komarzyniec	2005
Koło Naukowe Technik Zabezpieczenia Mienia "SABOTAŻ"	dr inż. M. Buczaj	2011
Koło Naukowe Elektroniki i Elektrotechniki Samochodowej „XENON”	dr inż. A. Boguta	2010
Koło Naukowe Elektrycznych Systemów Inteligentnych „ZORDON”	dr inż. M. Horyński	2011
Koło Naukowe Elektroników „MICROCHIP”	mgr inż. K. Król	2003
Koło Naukowe Optoelektroniki „FOTON”	mgr inż. P. Popiel	2004
Koło Naukowe Sieci Komputerowych i Sztucznej Inteligencji „NEURON”	dr inż. S. Przyłucki	2003
Koło Naukowe Zastosowań Technologii „NET”	mgr inż. D. Sawicki	2006
Koło Naukowe Elektroników i Mechatroników „Semikon”	dr inż. Andrzej Kociubiński	2013
Koło Naukowe Automatyki	dr inż. A. Kurnicki	2005
Technologie Informatyczne w Elektroenergetyce	dr inż. R. Jędrychowski	2005
Koło Naukowe Materiałoznawstwa Elektrycznego i Techniki Wysokich Napięć "MELJON"	dr inż. T. Kołtunowicz	2005
Koło Naukowe „MECHATRONIK”	mgr inż. K. Jahołkowski	2005
Koło Naukowe Napędów i Automatyki KNNA	dr inż. Piotr Filipek	1994
Koło Naukowe Informatyki PENTAGON	mgr inż. M. Laskowski	1993
Koło Naukowe Pentagon CAFE	dr inż. P. Kopniak	2006
Koło Naukowe Informatyki „Grupa Net PL”	mgr inż. Marcin Badurowicz	2013

Międzynarodowe Targi Automatyki i Pomiarów - AUTOMATICON 2011 w Warszawie (stud. R. Włosek)

Targi Automaticon 2012 (na zdjęciu po lewej prezes koła Elmeacol studentka inż. Katarzyna Przytuła)

Z aktualnie realizowanych projektów przez wydziałowe koła należy wymienić współorganizowanie Lubelskiego Festiwalu Nauki, udział przedstawicieli kół w Lubelskim Kongresie Studenckich Kół Naukowych, Tygiel (od 2009 roku),

współorganizowanie wyjazdów dydaktycznych na Międzynarodowe Targi Automaticon i przede wszystkim organizowanie Sympozjum Naukowego Elektryków i Informatyków.

Dnia 1.03.2011 r. na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki odbyło się I Sympozjum Naukowe Elektryków i Informatyków. Sympozjum współorganizowane było przez wydziałowe koła naukowe. Wsparciem inicjatywy studentów byli opiekunowie czterech kół – dr inż. Piotr Filipek, dr inż. Paweł Mazurek, dr inż. Tomasz Kołtunowicz oraz mgr inż. Maciej Laskowski. Patronat nad sympozjum objęli Rektor Politechniki Lubelskiej, Dziekan Wydziału Elektrotechniki i Informatyki, Prezydent Miasta Lublin oraz Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej. W ramach sympozjum studenci zrzeczeni w kołach naukowych zaprezentowali ok. 40 prezentacji. W trakcie sympozjum zorganizowano prezentację sprzętu i metod pomiarowych wykorzystywanych przez Urząd Komunikacji Elektronicznej w Ruchomej Stacji Pomiarowej, która udostępniona została przed budynkiem Wydziału Elektrotechniki i Informatyki. W czasie trwania całego sympozjum prezentowane były stanowiska sponsorów oraz projekty studenckie.

Obrady I Sympozjum Naukowego Elektryków i Informatyków, oraz prezentacja stoiska Koła Naukowego Elmeacol

W marcu 2012 r. na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki ponownie z inicjatywy studentów, członków i opiekunów kół naukowych zrzeszonych na Politechnice Lubelskiej oraz Samorządu Studenckiego PL, już po raz drugi, odbyło się Sympozjum Naukowe Elektryków i Informatyków. Sympozjum poświęcone było teorii i zastosowaniom elektrotechniki oraz informatyki w badaniach naukowych, edukacji i przemyśle. Celem tego wydarzenia jest wymiana informacji i doświadczeń we wskazanych obszarach wśród społeczności akademickiej i przedstawicieli przemysłu w regionie. Sympozjum adresowane jest do studentów i doktorantów zarówno z Politechniki Lubelskiej, jak i regionalnych uczelni. W sympozjum uczestniczyli przedstawiciele regionalnych uczelni – Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, Uniwersytetu Medycznego w Lublinie, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Wyższej Szkoły Ekonomii i Innowacji w Lublinie oraz Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Chełmie. Patronat nad sympozjum objął Prezydent Miasta Lublin – Krzysztof Żuk, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej – Magdalena Gaj oraz Lubelski Oddział Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Wydarzenie to mogło zaistnieć dzięki dużemu wsparciu prorektora ds. nauki prof. dr hab. inż. Z. Patera oraz Dziekana Wydziału Elektrotechniki i Informatyki prof. dr hab. inż. W. Wójcika.

W trakcie sympozjum studenci i pracownicy Politechniki Lubelskiej mogli także zapoznać się z prezentacją sprzętu i metod pomiarowych wykorzystywanych przez Urząd Komunikacji Elektronicznej w Ruchomej Stacji Pomiarowej, która udostępniona została przed budynkiem Wydziału Elektrotechniki i Informatyki. Uroczyste zakończenie sympozjum odbyło się w Klubie Kazik. Uświetnił je pokaz Stowarzyszenia ASG Feniks, a organizatorzy sympozjum wręczyli dyplomy i nagrody dla uczestników sympozjum.

Ruchoma Stacja Pomiarowa przed budynkiem Wydziału i widok na aule podczas wykładów na SNEiI 2012

W lutym 2013 roku pod patronatem Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Prezydenta Miasta Lublin, JM Rektora Politechniki Lubelskiej, dziekana Wydziału Elektrotechniki i Informatyki, Lubelskiego Oddziału Stowarzyszenia Elektryków Polskich oraz Polskiego Towarzystwa Informatycznego odbyło się na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki III Sympozjum Elektryków i Informatyków SNEiI 2013. Organizatorami sympozjum były koła naukowe zrzeszone przy wydziałach WEiI i WM oraz Samorząd Studencki. W trakcie obrad odbyło się ponad 40 wystąpień młodych ludzi, którzy przedstawiali aktualne kierunki i wyniki badań uzyskane w ramach prac dyplomowych oraz badań własnych w ramach studenckiego ruchu naukowego.

Obrady sympozjum SNEiI 2013 w Sali Rady Wydziału

Materiały pokonferencyjne „Problemy współczesnej inżynierii. Elektrotechnika” oraz „Problemy współczesnej inżynierii. Informatyka” są do pobrania w zbiorach cyfrowych Biblioteki PL.

W dniach 6–7.03.2014 r. pod patronatem Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Prezydenta Miasta Lublin, JM Rektora Politechniki Lubelskiej, dziekana Wydziału Elektrotechniki i Informatyki, Oddziału Lubelskiego Stowarzyszenia Elektryków Polskich oraz Polskiego Towarzystwa Informatycznego odbyło się na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki czwarte już Sympozjum Elektryków i Informatyków SNEiI 2014. Organizatorami sympozjum ponownie były koła naukowe zrzeszone przy wydziale WEiI oraz Samorząd Studencki. W trakcie obrad odbyło się około 30 wystąpień studenckich, w których przedstawiono aktualne kierunki i wyniki badań uzyskane w ramach prac dyplomowych lub badań własnych studenckiego ruchu naukowego.

Obrady sympozjum SNEiI 2014 (po lewej sesje w Sali Rady Wydziału, po prawej sesja otwarta w auli E201)

Jednocześnie w trakcie obrad naukowych w holu głównym wydziału prezentowane były projekty studenckie a przed budynkiem odbywał się kolejny już raz pokaz Mobilnej Stacji Pomiarowej Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Po raz pierwszy, wraz z sympozjum wprowadzono system szkoleń i warsztatów dla studentów. Przez dwa dni oferowano chętnym studentom branżowe szkolenia m.in. „Programowanie sterowników sieciowych WAGO-I/O-SYSTEM”, „Parametryzacja sterowników ethernetowych WAGO-I/O-SYSTEM” oraz „Wizualizacja CoDeSys w sterownikach WAGO-I/O-SYSTEM”.

Prezentacja projektów studenckich w ramach sympozjum SNEiI2014 oraz szkolenie nt. sterowników WAGO-I/O-SYSTEM

Symposium stało się cyklicznym, ciekawym i ważnym wydarzeniem w procesie dydaktycznym studentów i interesujące dla pracowników Politechniki Lubelskiej, czego dowodem jest ciągle zainteresowanie słuchaczy i sympatyków.

Opr. P. Mazurek, W. Jarzyna, Z. Złonkiewicz†

Koło Naukowe AUTOMATYKI

Koło Naukowe Automatyki jest kołem działającym przy Katedrze Automatyki i Metrologii na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki, Politechniki Lubelskiej. Aktualnym opiekunem koła jest dr inż. Adam Kurnicki.

Głównymi zagadnieniami, jakimi zajmują się członkowie koła są badania związane z syntezą algorytmów sterowania szeroko pojętymi układami robotycznymi. Innym chętnie podejmowanym zagadnieniem, jest implementowanie algorytmów sterowania procesami przemysłowymi na sterownikach PLC.

Obecnie do Koła Naukowego Automatyki należy kilkanaścioro studentów Politechniki. Spotkania członków koła oraz badania odbywają się w Laboratorium Zaawansowanych Układów Sterowania. Laboratorium posiada aparaturę kontrolno-pomiarową umożliwiającą projektowanie i prototypowanie w czasie rzeczywistym układów sterowania zaawansowanymi układami mechatronicznymi.

Studenci koła rokrocznie uczestniczą w konferencjach naukowych prezentując swoje prace dotyczące zagadnień związanych z automatyką i robotyką.

Więcej informacji i aktualności dotyczących działalności koła KNA można znaleźć na stronie <http://elektron.pol.lublin.pl/users/kna/index.htm>.

Koło Naukowe NEURON

Koło Naukowe „Neuron” działa na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej przy Katedrze Elektroniki. Swoją działalność rozpoczęło w lutym 2003 roku. Członkami koła naukowego „NEURON” jest 24 studentów kierunkach informatyka oraz elektrotechnika Politechniki Lubelskiej, a opiekunem naukowym jest dr inż. Sławomir Przyłucki. Podstawowym zadaniem koła naukowego jest aktywizacja naukowa środowiska studenckiego Politechniki Lubelskiej. W ramach działalności koła nawiązano współpracę z podobnymi naukowymi organizacjami studenckimi na polskich uczelniach. Członkowie uczestniczą w seminariach

i konferencjach naukowych związanych z tematyką prac koła. Częścią działalności koła jest również organizacja spotkań i wykładów otwartych z zakresu współczesnych zagadnień teletransmisji i sztucznej inteligencji.

Tematyka prac badawczych Koła Naukowego „NEURON” obejmuje:

- układy inteligentnych routerów,
- modelowanie ruchu pakietów w sieciach teleinformatycznych,
- struktury systemów samouczących się,
- algorytmy sztucznych sieci neuronowych.

Powyższe prace członkowie mogą realizować poprzez zajęcia laboratoryjne oraz uczestnictwo w pracach naukowo-badawczych Katedry Elektroniki PL, konferencjach i zebraniach naukowych. Członkowie Koła Naukowego „Neuron” uczestniczyli w kilku konferencjach naukowych o randze międzynarodowej, gdzie wygłaszali swoje referaty.

Koło Naukowe „Neuron” było organizatorem wykładów i prezentacji prowadzonych przez firmy Cisco System oraz Telekomunikacja Polska S.A., które odbyły się w ramach organizowanych przez Politechnikę Juwenaliów. Prezentacje dotyczyły zagadnień QoS w sieciach telekomunikacyjnych oraz wykorzystanie technologii DSL i ISDN. Na spotkaniach pojawiło się ponad 250 osób. O udziale koła „Neuron” w Juwenaliach mówiono w radiu PLUS w audycji Radio Młodych, gdzie był przeprowadzony wywiad z członkami koła.

Koło Naukowe „Neuron” obecnie zajmuje się następującymi zagadnieniami:

- QoS - routing, switching, pomiary sieciowe.
- Technologie transmisji bezprzewodowych.
- Technologie transmisji multimedialnych.
- VPN - Virtual Private Networks.
- IDS - Intrusion Detection System.
- IPv6 - następna generacja protokołu IP.
- Klaster obliczeniowy.

W ramach współpracy zagranicznej 21 członków koła zostało przyjętych w poczet członków IEEE (ang. Institute of Electrical and Electronics Engineers). Jest to największa na świecie organizacja zrzeszająca środowisko techniczne. Skupia się na rozwoju teorii i praktyki z zakresu elektryki, elektroniki i inżynierii komputerowej. Jako kontynuację tych działań, w lutym 2004 r. utworzono grupę inicjatywną utworzenia struktury uczelnianej IEEE.

Koło Naukowe LUMEN

Studenckie Koło Naukowe „Lumen” powstało z inicjatywy dr inż. Franciszka Światły w 1998 roku przy Katedrze Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej. Grupa inicjatywna liczyła 6 studentów. Zainteresowania tej grupy koncentrowały się wokół badań dotyczących jakości oświetlenia i prawidłowej eksploatacji elektrycznych źródeł światła. Pierwsze prace badawcze dotyczyły pomiarów jakości oświetlenia sal lekcyjnych w Szkole Podstawowej 35 w Lublinie, następnie wykonywane były pomiary jakości oświetlenia elektrycznego w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, I Urzędzie Skarbowym w Lublinie oraz Rektoracie Politechniki Lubelskiej.

Na podstawie uzyskanych obszernych danych pomiarowych oraz ich analizy, członkowie Koła Naukowego zorganizowali w kwietniu 2000 r. seminarium naukowe w Kozłowiec pt. Jakość oświetlenia miejsc pracy w świetle przepisów Unii Europejskiej. W ramach koła studenci rokrocznie organizowali wycieczki dydaktyczne do firmy AGA Light w Ostrowcu Świętokrzyskim, gdzie zapoznawali się z poszczególnymi etapami projektowania, produkcji i badania opraw oświetleniowych jak również odbywali tam praktykę zawodową. W 2002 roku studenci koła naukowego, które już liczyło 14 osób uczestniczyli w Międzynarodowej Konferencji Naukowej ECOBALTICA 2002 w Sankt Petersburgu w Rosji, na której wygłosili 5 referatów naukowych oraz brali czynny udział w dyskusjach. W roku 2004 na konferencję ECO BALTICA 2004 zgłosili również 5 referatów naukowych i czynnie będą w niej uczestniczyć.

Obecne badania prowadzone przez studentów dotyczą opracowania nowej konstrukcji wózka do pomiarów natężenia oświetlenia w dużych halach i na terenach zewnętrznych z punktową rejestracją pomiaru, a badania prowadzone nad promieniowaniem UV emitowanym przez ogólnie stosowane źródła światła pozwoliło na usunięcie błędów przy wyborze systemów oświetleniowych w salach dydaktycznych i biurowych. Uwieńczeniem prowadzonych prac badawczych były bardzo ciekawe prace magisterskie obronione w Katedrze Sieci i Zabezpieczeń PL.

Poza wymienioną aktywnością, członkowie Koła czynnie uczestniczą w konferencjach naukowych organizowanych przez Instytut Elektrotechniki w Warszawie jak również we wszelkiego rodzaju targach. Inną tematyką badań koła jest opracowany bilans energetyczny gminy i miasta Annapol, który posłużył za podstawę do prac projektowych przy modernizacji sieci energetycznej. Członkowie koła naukowego uczestniczyli w wielu pracach dla potrzeb Politechniki Lubelskiej jak również konferencjach organizowanych przez Politechnikę.

Koło Naukowe Elektroekologów ELMECOL

Koło Naukowe Elektroekologów „Elmecol” działające przy Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii zrzesza studentów Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej pragnących pogłębiać swoją wiedzę w zakresie ochrony środowiska, a w szczególności w aspekcie oddziaływań elektromagnetycznych.

Koło „Elmecol” działa od 1996 roku. Pracą koła naukowego kieruje opiekun - dr inż. Paweł A. Mazurek

Obszary działania naukowego członków koła są zbieżne z tematyką badań realizowanych przez pracowników instytutu. Główne obszary to: pomiary kompatybilności elektromagnetycznej urządzeń elektrycznych, emisji elektromagnetycznej oraz pomiary natężenia dźwięku, a nadrzędnym celem jest samokształcenie studentów w kierunku nowoczesnego wykorzystania różnych urządzeń i technologii elektromagnetycznych w ochronie środowiska. Spotkania członków koła, oraz badania są prowadzone w Budyńku Aspect.

Jako najważniejsze wydarzenia-zagadnienia zrealizowane przez członków koła naukowego do 2014 r. należy wymienić:

- czynny udział w dwóch Sympozjach Zastosowań Nowoczesnych Technik w Inżynierii Ochrony Środowiska w 2003 r. oraz 2004 w Lublinie, na którym zaprezentowano wyniki badań realizowanych przez członków Koła.
- prace przy modernizacji Laboratorium EMC w budynku ASPECCT (modernizacja komory),

- prace pomocnicze przy realizacji stanowisk badawczych dotyczących pomiarów emisji elektromagnetycznej,
- wykonanie pomiarów na terenie Lublina natężenia pola elektrycznego i magnetycznego niskich częstotliwości, natężenia pola elektromagnetycznego wysokich częstotliwości, natężenia hałasu,
- aktywny naukowo udział członka koła (stud. Tobiasz Parys) w konferencji PTZE w Worlinach,
- aktywny udział członków koła na Festiwalu Nauki (IX 2008),
- wygłoszenie prezentacji na Kongresie kół naukowych - Tygiel 2009.
- udział studenta Łukasza Ziętka w 2010 r. w Książu na XX Sympozjum Środowiskowym PTZE
- wygłoszenie prezentacji przez członków koła na II Lubelskim Kongresie Studenckich Kół Naukowych Tygiel 2010,
- udział studenta, Tobiasza Parysa w VII Forum Inżynierii Ekologicznej w Nałęczowie, w 2010.

Pomiary emisji pól elektromagnetycznych w Lublinie

Prezentacja wyników badań na konferencji w Worlinach (czerwiec 2009)

- w dniu 25 lutego 2011 r. członkowie koła naukowego wraz z opiekunem uczestniczyli w wycieczce-szkoleniu do Lubelskiej Delegatury Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Podczas spotkania uczestnicy zostali zapoznani z obecnymi przepisami oraz aparaturą służącą do pomiaru emisji elektromagnetycznej,
- wyjazd w czerwcu członków koła i pracowników naukowych Instytutu do Centralnego Laboratorium Badań Technicznych w Gospodarstwie Pomocniczym działającym przy Urzędzie Komunikacji Elektronicznej w Boruczy
- udział 3 studentów: Katarzyny Przytuły, Łukasza Ziętka i Tobiasza Parysa w konferencji naukowej „Problemy energetyczne, a ochrona środowiska” na terenie Campusu Politechniki Świętokrzyskiej w Kielcach w czerwcu 2011 r.,
- udział studenta Grzegorza Masłowskiego w czerwcu 2011 r. w Lublińcu na XXI Sympozjum Środowiskowym PTZE z prezentacją Pomiary emisji elektromagnetycznej w.cz. w budynkach kampusu Politechniki Lubelskiej, (dotacja od prorektora na rok 2011 pokrycie kosztów uczestnictwa studenta w konferencji),
- realizacja projektu projekt badań dotyczących rozkładów emisji elektromagnetycznej i hałasu na terenie kampusu Politechniki Lubelskiej,
- zorganizowanie we wrześniu 2011 we prezentacji z dziedziny kompatybilności i monitoringu środowiska w Laboratorium Kompatybilności Elektromagnetycznej w budynku ASPPECT w ramach Festiwalu Nauki „Nauka w służbie przyrody”,

- wygłoszenie prezentacji przez członków koła (Rafała Włoska i Konrada Zygmunta) na III Lubelskim Kongresie Studenckich Kół Naukowych TYGIEL 2011, pt. „Badanie natężenia dźwięku na terenie kampusu Politechniki Lubelskiej”,
- w ramach Tygla i Festiwalu Nauki członkowie koła wraz z opiekunem dr Pawłem Mazurkiem uczestniczyli w pokazach plenerowych przed Uniwersytetem Marii Curie-Skłodowskiej, na których zwiedzający mogli się dowiedzieć o sprzęcie i pomiarach pól elektromagnetycznych i akustycznych,

Zdjęcia z pomiarów terenowych

- w maju 2012 r. na skwerze za Wydziałem Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej zaprezentowały się firmy lotnicze produkujące w Polsce („Dzień Doliny Lotniczej na Politechnice Lubelskiej”). Członkowie koła naukowego Elmeacol wraz z opiekunem koła dr inż. P. Mazurkiem koordynowali organizację imprezy na WEiI (w imieniu organizatorów). Kółkowicze otrzymali od Prorektora ds. Nauki dyplomy z oficjalnymi podziękowaniami,
- na przełomie maja i czerwca 2012 r. studenci z koła naukowego realizowali projekt obejmujący cykl pomiarów terenowych w Lublinie i Nałęczowie. Otrzymane wyniki zostały zaprezentowane przez stud. G. Masłowskiego na VIII Forum Inżynierii Ekologicznej które odbyło się w Kazimierzu Dolnym,
- udział we wrześniu 2012 roku studentki Angeliki Błażejewskej w XXII Sympozjum Środowiskowym PTZE (prezentacja artykułu „Ocena przeprowadzonych zagrożeń elektromagnetycznych spawarki inwerterowej”). Pozostałymi współautorami- członkami koła byli: Konrad Zygmunt, Rafał Włosek, Andrzej Mazur, Kamil Wrótniak, Katarzyna Przytuła, Grzegorz Masłowski.,
- w marcu 2013 r. studenci koła uczestniczyli w wycieczce dydaktycznej na Targach AUTOMATICON'2013 w Warszawie.

Więcej informacji o działalności koła można znaleźć na stronie <http://elmeacol.pollub.pl>.

Koło Naukowe Elektryków NAPĘD I AUTOMATYKA

Koło Naukowe Elektryków "Napęd i Automatyka" jest studenckim kołem naukowym zarejestrowanym przez Rektora Politechniki Lubelskiej w maju 1994 r. Koło działało początkowo przy Katedrze Napędów Elektrycznych Politechniki Lubelskiej przy znaczącej współpracy Zespołu Automatyki z Katedry Automatyki i Metrologii PL.

Koło skupia studentów Wydziału Elektrotechniki i Informatyki pragnących poszerzać swoją wiedzę poprzez badania i udział w sympozjach naukowych,

seminariach, warsztatach laboratoryjnych i wycieczkach do przedsiębiorstw przemysłowych i instytutów naukowych.

Podstawową formą pracy w Kole są warsztaty laboratoryjne, w których studenci mają możliwość rozwijania swoich zainteresowań. W laboratoriach Katedry Napędów Elektrycznych poznają nowoczesne urządzenia zautomatyzowanych napędów elektrycznych, badają i opracowują własne projekty.

Część studentów korzysta również z laboratoriów innych katedr, w tym głównie Zespołu Automatyki Katedry Automatyki i Metrologii. Wynikiem tych prac jest opublikowanie 61 artykułów na organizowanych przez Koło Sympozjach Naukowo-Technicznych „Sterowanie i Monitorowanie Układów Przemysłowych” oraz 3 artykułów na Konferencjach Międzynarodowych. Merytorycznie zainteresowania członków Koła podzielić można na pięć obszarów tematycznych:

- układy napędowe zasilane z fotowoltaicznych źródeł energii
- układy mikroprocesorowego sterowania napędami elektrycznymi, w tym układy z DSP
- sterowanie dyskretne systemów napędowych w zautomatyzow. układach sterowania PLC
- problemy optymalnego wyboru układu napędowego dla zespołu technologicznego
- elektrownie wiatrowe - wybrane zagadnienia z zakresu sterowania pracą generatorów i analizy ekonomicznej inwestycji,
- modelowanie i symulacja układów automatyki przemysłowej.

W ostatnich lata nastąpiła mocna intensyfikacja prac członków koła. Wśród najważniejszych działań należy wymienić:

- Studenci z SKN wzięli czynny udział w lubelskim festiwalu „Pasje Ludzi Pozytywnie Zakreconych” dnia 18.06.2012 r. na Placu Litewskim. Dokonali prezentacji zbudowanego przez siebie pojazdu z napędem elektrycznym ELVIC, który startował w Shell Eco-marathon 2012 w Rotterdamie w Holandii. Stoisko odwiedziło ok. 200 osób.
- W dniach 16-21.09.2012 r. studenci z SKN wzięli czynny udział w IX LFN i prezentowali dwa projekty:
  - „Napędy elektryczne stosowane w zautomatyzowanych liniach produkcyjnych” w budynku WEiI. W prezentacji uczestniczyło ok. 120 osób ze szkół średnich z Lubelszczyzny
  - „Lekki pojazd z napędem elektrycznym” - prezentacja zbudowanego przez nich pojazdu z napędem elektrycznym **ELVIC**, który startował w Shell Eco-marathon 2012 w Rotterdamie w Holandii. Prezentacja odbyła się na: pikniku naukowym na Placu Litewskim (udział wzięło ok. 500 osób), na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki (udział wzięło ok. 120 osób) oraz przy Klubie Osiedlowym LSM (udział wzięło ok. 400 osób). Studenci prowadzący pokazy zostali wyróżnieni przez Prorektora ds. Nauki w kategorii na najlepszą prezentację.
- W dniach 13-15.11.2012 r. studenci z SKN na Targach ENERGETICS prezentowali zbudowane przez siebie stanowiska automatyki przemysłowej (3-osiowa frezarka CNC, serwonapędy, elektryczne układy napędowe) oraz pojazd ELVIC. W czasie imprezy stoisko zwiedziło ok. 1000 osób. Nawiązano liczne kontakty związane z przyszłymi praktykami i stażami zawodowymi oraz zatrudnieniem absolwentów WEiI. Wiele firm zadeklarowało gotowość przeprowadzenia szkoleń branżowych i przekazania sprzętu na wyposażenie laboratoriów dydaktycznych z zakresu automatyki przemysłowej.

- W dniach 22-23.11.2012 r. studenci z SKN w KompozytExpo prezentowali budowany przez nich pojazd z napędem elektrycznym ELVIC, który startował w Shell Eco-marathon 2012 w Rotterdamie w Holandii
Koło zorganizowało szkolenie w dniu 08.12.2012 na WEiI, w którym uczestniczyło 26 studentów. Zapoznali się z zasadami doboru podzespołów elektrycznego układu napędowego przy wykorzystaniu specjalistycznego oprogramowania firmy LENZE. Szkolenie dostarczyło słuchaczom umiejętności praktycznych potrzebnych projektantom systemów automatyki przemysłowej oraz służbom utrzymania ruchu.
- Koło zorganizowało w dniu 10.12.2012 szkolenie na WEiI, w którym uczestniczyło 139 studentów. Zapoznali się z najnowszymi normami maszynowymi, związanymi z bezpieczeństwem obsługi i eksploatacji maszyn. Szkolenie dostarczyło słuchaczom umiejętności praktycznych potrzebnych projektantom systemów automatyki przemysłowej oraz służbom utrzymania ruchu.
- Dnia 8.03.2013r. studenci z SKN zorganizowali szkolenie z podstaw programowania sterowników PLC firmy WAGO.
- Dnia 12.03.2013r. studenci z SKN promowali uczelnię w trakcie wyjazdowych Dni Otwartych Politechniki Lubelskiej w Zespole Szkół nr 3 w Kraśniku. Prezentowali zbudowaną przez siebie 3-osiową frezarkę CNC oraz pojazd z napędem elektrycznym ELVIC.
- Dnia 20.03.2013r. studenci z SKN uczestniczyli w wycieczce dydaktycznej na Targach AUTOMATICON'2013 w Warszawie. Uczestniczyło w nim 30 członków koła oraz 120 osób z Wydziału Elektrotechniki i Informatyki oraz Wydziału Mechanicznego.
- Dnia 6.06.2013r. 18 studentów uczestniczyło w szkoleniu dotyczącym serwonapędów produkowanych przez LENZE. Studenci mieli okazję nabyć umiejętności praktycznych związanych z eksploatacją tego typu napędów elektrycznych, przydatnych w pracy zawodowej.
- W ramach projektu studenci dokończyli budowy pojazdu ELVIC, który startował w maju 2012 r. w Shell Eco-marathonie w Rotterdamie w Holandii. Zdobyte doświadczenia pozwoliły na opracowanie nowej konstrukcji pojazdu ELVIC'2, która będzie o połowę lżejsza od poprzedniej wersji.
- Zespół studentów opracował koncepcję i zbudował 3-osiową frezarkę CNC na potrzeby laboratorium automatyki napędu oraz SKN.

Więcej informacji i aktualności dotyczących działalności koła KNNa można znaleźć na stronie <http://kna.pollub.pl> oraz <http://ELVIC.pollub.pl>

Koło Naukowe Zastosowań Technologii .NET

Studenckie Koło Naukowe Zastosowań Technologii .NET jest kołem działającym przy Instytucie Elektroniki i Technik Informatycznych Wydziału Elektrotechniki i Informatyki, Politechniki Lubelskiej. Opiekunem koła jest mgr inż. Daniel Sawicki.

Głównymi zagadnieniami, jakimi zajmują się członkowie koła jest przyspieszenie wykonywania obliczeń i przetwarzania danych z wykorzystywaniem najnowszych technologii programistycznych. Koło Naukowe zajmuje się klastrami i chmurami obliczeniowymi oraz bardzo wydajnym przetwarzaniem za pomocą kart graficznych.

Obecnie do Koła Naukowego Zastosowań Technologii .NET należy kilkanaścioro studentów politechniki. Spotkania członków koła oraz badania odbywają się w Laboratorium Sieci Komputerowych istniejącym przy Instytucie Elektroniki i Technik Informatycznych w budynku PENTAGON. Laboratorium posiada sprzęt komputerowy wyposażony w wielordzeniowe procesory oraz karty graficzne wykorzystujące technologię CUDA. Koło Naukowe jest w posiadaniu wydajnej karty do obliczeń Tesla C1030.

Więcej informacji i aktualności dotyczących działalności Koła Naukowego Zastosowań Technologii .NET można znaleźć na stronie dotnet.politechnika.lublin.pl.

Koło Naukowe Informatyki PENTAGON

Koło Naukowe Informatyki PENTAGON działa przy Instytucie Informatyki na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. W latach 1999 – 2010 opiekunem Koła był dr inż. Marek Miłosz, zaś od roku 2011 rolę tę pełni mgr inż. Maciej Laskowski.

Obecnie Koło Naukowe Informatyki PENTAGON zajmuje się głównie grafiką i modelowaniem 3D oraz różnego rodzaju technikami multimedialnymi, nie stroniąc jednak od rozwiązań programistycznych. Koło wspólnie z Urzędem Miasta organizowało również darmowe szkolenia z Blendera – darmowego programu do tworzenia grafiki 3D.

Tradycyjnie od wielu lat spotkania Koła odbywają się w każdy czwartek o godzinie 20.00 w sali S111 w Instytucie Informatyki Politechniki Lubelskiej. Członkowie Koła uczestniczą w wielu konferencjach krajowych i międzynarodowych (Inżynieria Gier Komputerowych, Gameday, Konferencja Matematyki i Informatyki Stosowanej, Studencki Festiwal Informatyczny) oraz od samego początku współorganizują Sympozjum Naukowe Elektryków i Informatyków, zapewniając m.in. obsługę oficjalnej strony Sympozjum.

Obecnie Koło zrzesza około 15 osób – studentów zarówno z Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej, jak również studentów z innych uczelni, m.in. Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego czy Wyższej Szkoły Prawa i Administracji w Lublinie. Więcej informacji i aktualności dotyczących działalności koła KNIP można znaleźć na stronie <http://knip.pol.lublin.pl>.

Koło Naukowe Materiałoznawstwa Elektrycznego i Techniki Wysokich Napięć MELJON

Studenckie Koło Naukowe Materiałoznawstwa Elektrycznego i Techniki Wysokich Napięć MELJON działa od 2005 roku przy Katedrze Urządzeń Elektrycznych i Techniki

Wysokich Napięć na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki. W pierwszych latach działalności koła opiekunami byli wspólnie dr hab inż. C. Karwat i dr inż. T.N. Kołtunowicz a po odejściu profesora na emeryturę opiekunem koła jest dr inż. T.N. Kołtunowicz.

Głównymi zagadnieniami, jakimi zajmują się członkowie koła to badania właściwości elektrycznych nanokompozytów o strukturze

- metal-dielektryk, w których to cząsteczki fazy metalicznej rozmieszczone są losowo w matrycy izolacyjnej z tlenków lub fluorków metali (głównie Al_2O_3 , CaF_2 oraz PZT).
- badania dotyczące nieniszczących metod kontroli stanu izolacji wysokonapięciowych transformatorów energetycznych.
- budowa oraz uruchomienie stanowiska pokazowo-diagnostycznego wyposażonego w transformator Tesli.

Obecnie do Koła Naukowego MELJON należy 11 studentów z dwóch wydziałów Politechniki Lubelskiej: Elektrotechniki i Informatyki oraz Mechanicznego. Spotkania członków koła oraz badania odbywają się w laboratoriach katedry, które wyposażone są w odpowiednią aparaturę pomiarową umożliwiającą przeprowadzenie pomiarów.

Członkowie koła aktywnie uczestniczą w konferencjach i sympozjach naukowych, m. in. w międzynarodowych konferencjach ION 2012 oraz NEET 2013, Ogólnopolskiej Konferencji Studenckiej „Nowoczesne Metody Doświadczalne Fizyki, Chemii i Inżynierii”, a także czynnie uczestniczą oraz współorganizują Sympozjum Naukowe Elektryków i Informatyków SNEiI. Więcej informacji i aktualności dotyczących działalności koła MELJON można znaleźć na stronie <http://meljon.pollub.pl>.

Koło Naukowe Informatyków PENTAGON CAFÉ

Studenckie Koło Naukowe Informatyków Pentagon Café jest kołem działającym przy Instytucie Informatyki Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Aktualnym opiekunem koła jest dr inż. Piotr Kopniak.

Członkowie koła zajmują się badaniami technologii wytwarzania oprogramowania. W ramach zajęć Koła rozwijają internetowy system wspomagania pracy dydaktycznej jednostki uczelni wyższej, który wykorzystywany jest w Instytucie Informatyki. Rozwój systemu wymaga badań związanych z analizą wymagań nowej funkcjonalności, tworzeniem projektów, zarządzaniem kodem źródłowym, wersjonowaniem i dystrybucją, a także pracą zespołową i zarządzaniem całym projektem.

Obecnie do Koła Naukowego Pentagon Café należy ośmioro studentów Politechniki Lubelskiej. Spotkania członków koła oraz badania odbywają się w salach wykładowych i laboratoriach komputerowych przy Instytucie Informatyki.

Wyniki prac Koła prezentowane były w postaci artykułów naukowych i prezentacji na konferencjach naukowych i dydaktycznych. Więcej informacji dotyczących działalności koła Pentagon Café można znaleźć na stronie <http://cafe.pollub.pl>.

Koło Naukowe MECHATRONIK

Studenckie Koło Naukowe MECHATRONIK jest kołem działającym przy Katedrze Napędów i Maszyn Elektrycznych na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Aktualnym opiekunem Koła jest mgr inż. Krzysztof Jahołkowski.

Głównymi zagadnieniami, jakimi zajmują się członkowie Koła są projekty dotyczące zastosowania sterowników PLC do sterowania układami napędowymi prądu stałego i przemiennego, zastosowania programów do wizualizacji i zbierania danych pomiarowych oraz zastosowania ogniw fotowoltaicznych do zasilania generatorów plazmy niskotemperaturowej.

Obecnie do Koła Naukowego MECHATRONIK należy kilkanaścioro studentów Politechniki Lubelskiej. Spotkania członków Koła oraz badania odbywają się w Laboratorium Maszyn Elektrycznych oraz Laboratorium Modelowania i Symulacji Komputerowej istniejących przy Katedrze Napędów i Maszyn Elektrycznych. Laboratoria posiadają aparaturę pomiarową umożliwiającą przeprowadzenie badań i pomiarów układów napędowych oraz układów zasilania generatorów plazmy niskotemperaturowej.

Studenci Koła aktywnie uczestniczą w sympozjach SNEiI, gdzie prezentowali artykuły z tematyki realizowanych projektów. Więcej informacji i aktualności dotyczących działalności Koła MECHATRONIK można znaleźć na stronie <http://proton.pol.lublin.pl/mt/>

Koło Naukowe Elektroników i Mechatroników SEMICON

Koło Naukowe Elektroników i Mechatroników SEMICON jest kołem działającym przy Instytucie Elektroniki i Technik Informacyjnych Wydziału Elektrotechniki i Informatyki, Politechniki Lubelskiej. Opiekunem koła naukowego jest dr inż. Andrzej Kociubiński przy współpracy z dr inż. Mariuszem Dukiem.

Działalność koła naukowego zmierza do rozwoju zainteresowań i zdobywania nowych umiejętności przez studentów z kierunków Elektrotechnika, Informatyka i Mechatronika zainteresowanych projektowaniem systemów elektronicznych, technologią cyfrową oraz robotyką. Naukowe cele koła obejmują zastosowanie nowoczesnych technologii mikroprocesorowych w projektowaniu systemów elektronicznych, budowy autonomicznych urządzeń elektronicznych oraz wykorzystaniu najnowszych technologii półprzewodnikowych. Dzięki współpracy z zewnętrznymi firmami, studenci mają możliwość zdobycia doświadczenia oraz nawiązania kontaktów zawodowych owocujących w przyszłości.

W chwili obecnej w pracach koła naukowego SEMICON uczestniczy kilkunastu studentów politechniki. Spotkania koła zwykle odbywają się na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej.

Główne prace naukowe koła „Semicon” skupiają się na projekcie „Do Dna...”, którego celem jest zaprojektowanie, wykonanie oraz oprogramowanie autonomicznego robota podwodnego. Prace związane z tym projektem wykonywane są przy współpracy z firmą Best Metal Sp. z o.o.

Członkowie koła naukowego SEMICON biorą aktywny udział w konferencjach poświęconych tematyce związanej z pracami koła. Uczestniczą w Sympozjum Naukowym Elektryków i Informatyków organizowanym przez Politechnikę Lubelską oraz IEEE-SPIE Joint Symposium Wilga 2013 organizowanego przez Politechnikę Warszawską. Udział w sympozyjach umożliwia studentom rozwój w interesujących ich dziedzinach oraz integrację ze środowiskiem naukowym.

Dodatkowe informacje oraz aktualności dotyczące prac koła można znaleźć na stronie internetowej: <http://semicon.pollub.pl/>.

Koło Naukowe Elektrycznych Systemów Inteligentnych ZORDON

Studenckie Koło Naukowe Elektrycznych Systemów Naukowych „Zordon” jest kołem działającym przy Katedrze Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Jednym z założycieli i aktualnym opiekunem koła jest dr inż. Marek Horyński.

Głównym celem działalności Koła jest zdobywanie i rozpowszechnianie wśród studentów wiedzy dotyczącej współczesnego rynku automatyki budynkowej oraz przemysłowej. Aktywność koła koncentruje się na następujących działaniach:

- prace badawcze związane z działaniem i strukturą systemów inteligentnych automatyki budynkowej,
- prace badawcze związane z integracją instalacji inteligentnych z innymi systemami automatyki w budynkach,
- organizacja i udział w szkoleniach z zakresu Elektrycznych Systemów Inteligentnych.

W szkoleniach tych biorą udział partnerzy Koła z przemysłu: Hager, LCN, ABB, MCD Electronics. Obecnie do Koła Naukowego „Zordon” należy około dziesięciu studentów Politechniki.

Spotkania członków koła oraz badania odbywają się w Laboratorium Elektrycznych Systemów Inteligentnych istniejącym przy Katedrze Inżynierii Komputerowej i Elektrycznej, w budynku przy ul. Okopowej 8. Laboratorium posiada aparaturę pomiarową oraz modele systemów inteligentnych budynków umożliwiające przeprowadzenie badań i symulacji różnych układów automatyki. Studenci koła aktywnie uczestniczą w konferencjach naukowych i szkoleniach dotyczących nowoczesnego budownictwa.

Więcej informacji i aktualności dotyczących działalności koła „Zordon” można znaleźć na stronie <http://zordon.pollub.pl>.

Koło Naukowe SABOTAŻ

Koło Naukowe Technik Zabezpieczenia Mienia „Sabotaż” zapoczątkowało swoją działalność w 2011 roku. Zrzesza studentów Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej zainteresowanych tematyką związaną z systemami alarmowymi i techniczną realizacją ochrony obiektów.

Głównym celem działalności Koła jest zdobywanie i rozpowszechnianie wśród studentów wiedzy dotyczącej tematyki związanej z systemami alarmowymi i techniczną realizacją celów ochrony obiektów. Opiekunem koła jest dr inż. Marcin Buczał

Główne obszary działalności to:

- budowa drona obserwacyjnego (bezzałogowego zdalnie sterowanego modelu latającego) umożliwiającego realizację zadań obserwacyjnych w chronionym obiekcie,
- wykorzystanie przesuwej platformy z wbudowaną kamerą stacjonarną do zastosowań w systemach monitoringu wizyjnego CCTV w obiektach logistycznych,
- organizacja i udział w szkoleniach z branży systemów alarmowych i systemów sterowania i nadzoru,

Współpraca z działającymi na rynku firmami z obszaru systemów alarmowych i systemów sterowania i nadzoru: CBC Polska - monitoring wizyjny CCTV; Satel - systemy alarmowe i systemy kontroli dostępu. Szczegółowe informacje o kole: kn.tzm.pollub.pl

Koło Naukowe XENON

Koło Naukowe „Xenon” zajmuje się tematyką związaną z elektrotechniką i elektroniką samochodową, a szczególnie sterowaniem pracą jednostki napędowej. W dotychczasowej działalności największy nacisk położono na testy i interfejsy diagnostyczne. Obecnie Koło pracuje nad budową pojazdu z napędem elektrycznym.

Głównym celem działalności Koła jest zdobywanie i rozpowszechnianie wśród studentów wiedzy dotyczącej elektrotechniki i elektroniki samochodowej, a szczególnie sterowania pracą jednostki napędowej. Opiekunem koła jest dr inż. Artur Boguta

Główne obszary działalności to:

- Prace nad budową pojazdu z napędem elektrycznym,
- Poznawanie zasad budowy, funkcjonowania i eksploatacji urządzeń elektronicznych w pojazdach,
- Prace nad sterowaniem pracą jednostki napędowej.

Szczegółowe informacje o kole: xenon.pollub.pl.

NS ZWIĄZEK NAUCZYCIELSTWA POLSKIEGO POLITECHNIKI LUBELSKIEJ

Związek Nauczycielstwa Polskiego w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Lublinie powstał w grudniu 1962 r.. Oczywiście jest, że wówczas zadania Związku rozumiano inaczej aniżeli dziś i wiązano je głównie z trudnościami organizacyjnymi, jakie towarzyszyły powstawaniu uczelni. Od początku istnienia w Uczelnianej Organizacji Związkowej pracownicy Wydziału Elektrycznego byli wybierani do Prezydium Rady Związkowej ZNP, a później do Zarządu NS ZNP. Od grudnia 1962, kiedy wybrano pierwszy zarząd, do chwili obecnej w prezydium zasiadali: Kazimierz Majdiuk, Tadeusz Latocha, Jan Skwarna, Czesław Karwat oraz Krzysztof Nalewaj, który w chwili obecnej pełni funkcję Prezesa NS ZNP drugą kadencję.

W 1973 r. Związek Nauczycielstwa Polskiego przeszedł na nową dwustopniową strukturę organizacyjną. Przeprowadzono wybory zarządu i rad oddziałowych. Przewodniczącym Rady Oddziałowej Instytutu Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej został wybrany Czesław Karwat.

Przeprowadzone zmiany stworzyły korzystne warunki dla poszerzenia wpływu zarządu ZNP na całokształt spraw podejmowanych przez kierownictwo uczelni, kierowników poszczególnych jednostek organizacyjnych oraz grup pracowniczych.

W marcu 1976 r. odbyło się kolejne zebranie sprawozdawczo-wyborcze, na którym przewodniczącym Rady Oddziałowej Instytutu Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej został wybrany Jerzy Adamkiewicz.

Od 1978 roku nasiliło się niezadowolenie ludzi pracy i tworzono komitety założycielskie wolnych związków zawodowych. W roku 1980 sytuacja społeczno-polityczna w kraju stała się bardzo dynamiczna, wręcz gorąca. W takich warunkach zewnętrznych funkcjonował ZNP w naszej uczelni. Pod koniec 1980 r. oraz w 1981 r. dokonano wielu zmian personalnych, głównie ze względu na rezygnacje pewnej części osób, a także wycofanie się z członkostwa w ZNP. Wprowadzenie 13.12.1981 r. stanu wojennego przerwało formalną działalność wszystkich związków zawodowych.

Odbudowa ZNP w Politechnice Lubelskiej została podjęta 17.12.1982 r. W tym dniu odbyło się zebranie (40 uczestników), na którym uchwalono utworzenie związku zawodowego. Postawiono do dyskusji, że Związek należy nazwać: „Niezależny, Samorządny Związek Nauczycielstwa Polskiego” (NS ZNP). Powołano Komisję do stworzenia nowego statutu związku, oraz wybrano członków Komitetu Założycielskiego NS ZNP. Zebranie wyborcze NS ZNP w Politechnice Lubelskiej odbyło się w dniu 15.04.1983 r..

Pozostawiono struktury Wydziałowe NS ZNP. W kolejnych latach funkcję przewodniczącego Rady Oddziałowej NS ZNP na Wydziale Elektrycznym a obecnym Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej powierzano następującym osobom: Edwardowi Żakowi (1984–1990) i (1993–1996), Stanisławowi Walusiakowi (1990–1993), Tadeuszowi Madejczykowi (1996–1999), Bogdanowi Wójtowiczowi (1999–2005), Danucie Frąckiewicz (2005–2012), Irenie Jakoniuk (2012–2013), Wojciechowi Frąckiewiczowi (2013 do chwili obecnej).

Uczestnicy V Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej: siedzą od lewej Kazimierz Majdiuk, Zbigniew Ratajewicz, Barbara Pilat (przewodnicząca Rady NS ZNP w latach 1983–1985), z tyłu: Jan Skwarna i Tadeusz Madejczyk

Od początku istnienia w uczelni organizacji związkowej jej członkowie aktywnie współpracowali z kierownictwem i administracją, zabiegając o poprawę warunków pracy, o stworzenie możliwości podnoszenia kwalifikacji kadry oraz wytworzenie więzi między pracownikami. Rada Oddziałowa poprzez swoich przedstawicieli reprezentuje zawodowe i socjalne interesy pracowników wobec władz uczelni, kierownictwa wydziału i pozostałych jednostek organizacyjnych, kontroluje przestrzeganie uprawnień pracowniczych i prawidłowości podziału świadczeń socjalnych, wyraża stanowisko w sprawach zmiany bądź rozwiązania stosunku pracy, pośredniczy w wyjaśnianiu sprzeczności pomiędzy pracownikiem i przełożonym. Uczestniczy we wszystkich znaczących problemach wydziału.

Wojciech Frąckiewicz

NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” POLITECHNIKI LUBELSKIEJ

Historia Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w Politechnice Lubelskiej sięga roku 1980. Nastroje społeczne w pierwszej połowie roku 1980 kształtowały nauczanie Prymasa Tysiąclecia oraz pierwsza, historyczna wizyta Jana Pawła II w Ojczyźnie, a z drugiej strony narastające trudności życia codziennego związane z coraz większymi brakami w zaopatrzeniu w żywność. Trudności te powodowały narastanie niezadowolenia przede wszystkim wśród załóg dużych zakładów przemysłowych. Lublin był pierwszym miastem, gdzie w lipcu 1980 roku to niezadowolenie uzewnętrzniło się w postaci strajku węzła PKP i komunikacji miejskiej. W sierpniu miały miejsce historyczne i obserwowane przez cały świat wydarzenia w Stoczni Gdańskiej. Te historyczne wydarzenia doprowadziły do powstania NSZZ „Solidarność”, do którego masowo wstępował pracownicy wielu zakładów w całym kraju.

Początkiem Związku na uczelni było utworzenie w dniu 23.09.1980 roku Komitetu Założycielskiego w składzie: Andrzej Bielecki, Mieczysław Dziubiński, Sławomir Janicki, Jacek Malicki, Jakub Mames, Ewa Mrozkiewicz-Zielińska, Stanisław Osiniak, Marek Popiel, Janusz Seledec, Janusz Urbański, Janusz Warszawski i Wiesław Wiechecki. Czytając te nazwiska pamiętajmy o odwadze, jaką ci ludzie okazali występując publicznie w tamtych czasach. Warto zauważyć, że w składzie Komitetu Założycielskiego było trzech pracowników Wydziału Elektrycznego (wówczas Instytutu Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej): Sławomir Janicki, Stanisław Osiniak i Janusz Urbański

Ruch „Solidarności” zataczał coraz szersze kręgi. W Politechnice Lubelskiej do Związku przystąpiło ponad 700 osób. 19.12.1980 roku odbyło się pierwsze walne zebranie delegatów, na którym powołano pierwszą komisję zakładową, którą kierował Sławomir Janicki, a wiceprzewodniczącym został Jan Jasiak, obydwaj z Wydziału Elektrycznego.

Zaczął się pierwszy, burzliwy okres „Solidarności”, wielkiego ruchu społecznego nie mieszczącego się w narzuconej regule związku zawodowego. Dla Komisji Zakładowej był to również okres bardzo gorący. Przeglądając stare uczelniane biuletyny związkowe można zauważyć, że Związek na uczelni żył problemami, którymi żył cały kraj (m. in. strajk studentów łódzkich, kryzys bydgoski, konflikt w WSI Radom), problemami środowiska szkół wyższych (pierwsze propozycje reform w szkolnictwie wyższym) i problemami własnej uczelni. W materiałach zachowały się odpowiedzi ówczesnych władz uczelni na postulaty zgłoszone przez Związek dotyczące wielu aspektów życia uczelni oraz programy wyborcze kandydatów na funkcję rektora. Warto przypomnieć, że pierwszym, demokratycznie wybranym rektorem Politechniki Lubelskiej był doc. Jakub Mames, członek „Solidarności”.

Tragiczna data 13.12.1981 r. przerwała pierwszy okres działania „Solidarności”, kiedy to Związek został zdelegalizowany. Przewodniczący Komisji Zakładowej, dr Sławomir Janicki oraz Przewodniczący NZS, Arkadiusz Bąbel zostali internowani.

Niektórzy działacze Związku zostali zwolnieni z pracy. Związek utracił bezpowrotnie swoje zasoby materialne i finansowe pochodzące ze składek członkowskich.

W stanie wojennym działalność „Solidarności” była kontynuowana w formie pomocy internowanym i ich rodzinom, organizowania wycieczek wakacyjnych dla dzieci („Wakacje z Bogiem”); wypłacane były również zasiłki statutowe i zapomogi.

W styczniu 1989 r. powstała w Politechnice Lubelskiej Grupa Reaktywująca jawną działalność NSZZ „Solidarność”. W tej grupie liczącej 20 osób, było sześciu „elektryków”: Leszek Bobrzyk, Sławomir Janicki, Jan Ryszard Jasik, Kazimierz Majdiuk, Grzegorz Mazur i Barbara Pleszczyńska. Pełna struktura związkowa powstała na uczelni 18.05.1989 r. Przewodniczącym Komisji Zakładowej został wówczas doc. Włodzimierz Krolopp, który pełnił później przez jedną kadencję funkcję Rektora PL. W roku 1991 Związek obchodził 10. rocznicę strajków studenckich i wydarzeń z jesieni 1981 r. Na zdjęciach widzimy wiele osób, zaangażowanych wówczas w działalność w Związku.

*Przewodniczący
kol. Czesław Karwat (1991)*

*Przewodniczący z lat 1980-1981,
kol. Sławomir Janicki*

*Rocznica, 1991 r.; na zdj.
Czesław Karwat i Kazimierz Szpatowicz*

*Pierwszy przewodniczący po 1989 r.
prof. W. Krolopp i J. Duda (1991)*

Kolejnymi Przewodniczącymi Komisji Zakładowej byli: dr Czesław Karwat (1990–1998), mgr Kazimierz Szpatowicz (1998–2006) i dr Jacek Duda (2006–2010) – wszyscy z Wydziału Elektrycznego (później Elektrotechniki i Informatyki). Dopiero w roku 2010 kierowanie uczelnianą Solidarnością przeszło w ręce „mechanika” – dr Stefana Laskowskiego. Na poszczególnych wydziałach uczelni działają koła wydziałowe; kołem

na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki kieruje od wielu lat dr Jacek Duda. Obecnie Koło liczy 22 członków. Osobą z Wydziału bardzo zaangażowaną w działalność Komisji Zakładowej był Czesław Malik, zajmujący się sprawami socjalnymi.

Ważnym wydarzeniem w życiu Związku było poświęcenie sztandaru; było to dnia 11 grudnia 2005 roku. Na zdjęciu widać mgr Kazimierza Szpatowicz, pełniącego wówczas funkcję Przewodniczącego Komisji Zakładowej.

Przewodniczący Kazimierz Szpatowicz oddaje cześć sztandarowi

Prezentacja sztandaru po poświęceniu

Główne problemy, którymi interesuje się obecnie Związek na uczelni to: poziom płac (negocjowanie regulacji płac), ochrona pracowników przed zwolnieniami, gospodarka funduszem socjalnym. Dla członków będących w potrzebie udzielane są zapomogi. Dużą popularnością cieszy się akcja dofinansowania wakacji dla dzieci członków Związku.

Na poziomie krajowym działa Krajowa Sekcja Nauki, której celem jest:

- 1) ochrona praw, godności oraz interesów pracowniczych członków związku zatrudnionych szkołach wyższych, w Polskiej Akademii Nauk, w instytutach naukowo-badawczych, w ośrodkach badawczo-rozwojowych i w innych instytucjach naukowych.
- 2) działanie na rzecz rozwoju nauki i edukacji oraz pogłębienia w świadomości społecznej znaczenia tych dziedzin dla rozwoju gospodarczego, intelektualnego, kulturowego oraz kształtowania tożsamości narodowej i demokracji.

Organizację uczelnianą NSZZ „Solidarność” w Krajowej Sekcji Nauki reprezentuje dr Jacek Duda, który w kadencji 2010-2014 pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Rewizyjnej.

Jacek Duda

ZZ UNIA PROFESORÓW POLSKICH PRZY POLITECHNICIE LUBELSKIEJ

Początek działalności Związku Zawodowego Unia Profesorów Polskich przy Politechnice Lubelskiej datuje się na dzień 6.07.2004 r., w którym dziewiętnastu profesorów i doktorów habilitowanych powołało Komitet Założycielski w składzie:

prof. dr hab. Lucjan Pawłowski – przewodniczący,
prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski,
prof. dr hab. inż. Klaudiusz Lenik,
dr hab. inż. Jan Kukielfka.

W sierpniu 2004 r. Komitet Założycielski, zgodnie z obowiązującą Ustawą, podjął czynności związane z rejestracją Związku przed Sądem Rejonowym w Lublinie. W październiku 2004 r. Związek Zawodowy Unia Profesorów Polskich przy Politechnice Lubelskiej został zarejestrowany.

Z uwagi na objęcie obowiązków Dziekana Wydziału Inżynierii Środowiska przez dotychczasowego Przewodniczącego Związku prof. Lucjana Pawłowskiego, w dniu 23.03.2005 r. odbyło się Walne Zebranie Członków Związku Zawodowego Unia Profesorów Polskich przy Politechnice Lubelskiej, na którym powołano nowy Zarząd, w skład którego weszli:

prof. dr hab. inż. Wiktor Pietrzyk - przewodniczący,
prof. dr hab. inż. Stanisław Płaska - vice-przewodniczący,
dr hab. Krystyna Pomorska - vice-przewodnicząca,
prof. dr hab. inż. Janusz Ozonek - sekretarz,
prof. dr hab. Grzegorz Gładyszewski - skarbnik.

W pracach Związku aktywnie uczestniczą pracownicy Wydziału Elektrotechniki i Informatyki:

prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski – Komitet Założycielski Związku,
dr hab. inż. Wojciech Jarzyna – przewodniczący (2007–2013),
dr hab. inż. Jan Kolano – sekretarz (2007–obecnie),
dr hab. inż. Jarosław Sikora – przewodniczący (2013–obecnie),
dr hab. Krystyna Marczevska-Boczkowska – vice-przewodnicząca (2013–obecnie).

Jednym z kluczowych zadań Związku od początku jego istnienia była oraz jest w dalszym ciągu, ochrona praw, godności i interesów pracowniczych członków Związku a w szczególności: ochrona interesów materialnych, socjalnych i zawodowych członków oraz ich rodzin, ochrona praw pracowniczych w zakresie pracy i płacy, warunków socjalno-bytowych oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, przeciwdziałanie zjawiskom degradacji nauki i szkolnictwa wyższego w Polsce.

Realizacja powyższych celów następuje, między innymi, poprzez:

- podejmowanie działań w formie petycji, wystąpień, propozycji rozwiązań na rzecz poprawy życia pracowników zatrudnionych w szkolnictwie wyższym i nauce, skierowanych do organów administracji państwowej,
- reprezentowanie swoich członków wobec władz Politechniki Lubelskiej i innych uczelni miasta Lublina, władz i organów samorządu terytorialnego oraz innych organizacji i instytucji społecznych,
- prowadzenie negocjacji i zawieranie porozumień pomiędzy Związkiem a kierownictwem Politechniki lub kierownictwem innych uczelni Lublina,

- udzielanie pomocy prawnej i podejmowanie interwencji w przypadkach konfliktów pomiędzy pracownikiem a pracodawcą.

Przedstawiciele Związku biorą aktywny udział w komisjach powoływanych przez Senat, JM Rektora oraz Dziekanów Wydziałów. Fakt zasiadania przedstawicieli Związku w większości gremiów uczelnianych ułatwia rozwiązywanie ważnych problemów Politechniki Lubelskiej.

Związek przyczynił się do rozwoju nauki oraz jakości nauczania, dużo uwagi poświęcił organizowaniu dyskusji nad kolejnymi wersjami projektu ustawy „Prawo o Szkolnictwie Wyższym”. Opiniowano zmiany w Statucie, Regulaminie Pracy Politechniki Lubelskiej oraz innych aktach prawnych uczelni.

Zarząd Związku Zawodowego Unia Profesorów Polskich regularnie spotyka się z kierownictwem uczelni i miał znaczący udział w negocjacjach waloryzacji pensji, sposobów wypłaty premii, podwyżek płac, w tym również osobom przechodzącym na emeryturę.

Prace Zarządu Związku są przychylnie przyjmowane przez członków Związku. Zauważalny głęboki sens podejmowanych zadań statutowych, z inicjatywy członków Związku, daje dobrą perspektywę w nadchodzących latach dla działania Związku Zawodowego Unia Profesorów Polskich przy Politechnice Lubelskiej i jego rozwoju.

Jarosław Sikora

KOŁO PTTK PRZY PL 1982–1990

Jubileusz 50-lecia Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej jest okazją do przedstawienia turystycznej działalności obecnych pracowników tego wydziału oraz ich absolwentów, którzy tworzyli społeczność Koła PTTK przy PL. Koło to formalnie nie istnieje już od ponad dwudziestu lat, ale jego dawni członkowie – absolwenci i pracownicy Politechniki wciąż na miarę swoich możliwości zawodowych i rodzinnych, wspólnie uprawiają turystykę.

Nie wchodząc w szczegóły dotyczące historii początków Koła PTTK, które zostało powołane do „życia” 6 maja 1982 r. (interesujące szczegóły można znaleźć w 33 numerze Biuletynu Informacyjnego Politechniki Lubelskiej z 2013 r.) pragniemy

przypomnieć kilka postaci, które są pracownikami lub absolwentami naszego Wydziału Elektrotechniki i Informatyki związanymi z działalnością w środowisku turystycznym Koła PTTK przy PL. Wśród pierwszych władz koła funkcję przewodniczącego komisji rewizyjnej sprawował Paweł Surdacki, który już jako pracownik ówczesnego Instytutu Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej był również opiekunem Koła z ramienia uczelni. Prezysi koła, którzy pochodzili z Wydziału Elektrycznego, to nieżyjący już Wiesiek Ratyna (1984), Maciek Kazirodek (1987 i 1988) oraz Grzesiek Szwabowski (1989).

Odnaka Koła PTTK przy PL

Koło PTTK przy Politechnice Lubelskiej działało formalnie do 1990 r., ale pomimo tylko 9 lat aktywnej działalności wpisało się na trwałe w turystyczną historię Oddziału Akademickiego PTTK i przede wszystkim w pamięć jej członków i działaczy. Koło charakteryzowało się liczną, profesjonalnie wykształconą kadrą turystyczną. Wśród członków koła byli: przewodnicy górscy, przodownicy turystyki górskiej, narciarskiej, pieszej i kolarskiej, a także organizatorzy turystyki oraz strażnicy ochrony przyrody. Wśród wiodącej kadry koła znajdowały się osoby będące obecnie pracownikami naszego Wydziału: Wojtek Jarzyna – Przewodnik Turystyki Kolarskiej, Paweł Surdacki i Jurek Montusiewicz – Przewodnicy Beskidzcy oraz Przewodnicy Turystyki Górskiej i Narciarskiej. Wśród podstawowego trzonu kadry Koła można ponadto wymienić wielu absolwentów Wydziału Elektrycznego PL: Marka Sągolewskiego (zmarł w 2012 r.), Leszka Palicę, Tadka Pawłaskę, Leszka Elerta, Darkę Gierobę, Krzyśka Sasakę, Romka Ząbkę, Sławka Chabudę, Witka Kitę, oraz Janusza Dadunę. Uczestnikiem wielu rajdów i obozów letnich był wciąż pracujący na wydziale Grzesiek Matras oraz jedna z absolwentek wydziału – Teresa Derlukiewicz.

Okres świetności Koła przeżywało w pierwszej połowie lat osiemdziesiątych, kiedy liczba jego członków zbliżyła się do 150 osób. Sztafardową, cykliczną imprezą, w której zwykle uczestniczyło ok. 50–70 osób, był majowo-czerwcowy Rajd Koła PTTK PL w kolejne rejonu Beskidów. Członkowie Koła uczestniczyli również w innych rajdach organizowanych przez turystyczne środowisko lubelskie, których trasy prowadzili nasi przewodnicy: 1-majowy Rajd Bieszczadzki i Rajd Beskid Niski (organizowane przez Studenckie Koło Przewodników Beskidzkich) czy rajd Roztocze Wiosną (organizowany przez Koło PTTK przy KUL). Koło z dużym rozmachem prowadziło akcję letnią w Polsce i poza jej granicami. W sumie zorganizowano ponad 22 dwutygodniowych obozów w Beskidy, Sudety, Tatry i Pieniny, a także w Bory Tucholskie i do Słowińskiego Parku Narodowego. Koło przygotowywało również wyjazdy poza Polskę, w czym wyjątkowo aktywni byli studenci i pracownicy naszego wydziału. Uczestnicy mieli okazję wędrować po górach i zwiedzać miasta w takich krajach, jak: Rumunia – Karpaty Południowe w 1983 (P. Surdacki i J. Montusiewicz) i 1984 r. (Tadek Pawłasek), Bułgaria – góry Pirin, Riła, a także wybrzeże Morza Czarnego w 1984 (J. Montusiewicz, W. Ratyna), 1985 (P. Surdacki i L. Palica) i 1986 (L. Palica), Czechosłowacja (grupy górskie leżące na terenie Słowacji – w latach 1984–1990 zorganizowano 12 obozów) oraz czeskie Karkonosze i góry Izerskie – wyjazd połączony ze zwiedzaniem Pragi – 1987 r., a prowadzony przez sprawdzony duet J. Montusiewicz i P. Surdacki). Obozy te na ówczesne czasy stanowiły prawdziwe małe wyprawy. Grupa licząca 12–15 osób wyjeżdżała zazwyczaj na 2 tygodnie w przypadku Czechosłowacji, a na 3–4 tygodnie do Rumunii czy Bułgarii.

Rumunia 1983 r., Góry Sybińskie, stoją od lewej: **Paweł Surdacki**, (za nim Tadek Zaguła), Mariusz Skowronek, **Ewa Szklarz (Jarzyna)**, w środku pasterz z psem, klęczy Krzysztof Domagalski, siedzą z plecakami **Wojtek Jarzyna** oraz Darek Kanar, z przodu – Jarek Izdebski, fot. **J. Montusiewicz**

W zimie Koło PTTK przygotowało kilkanaście wyjazdów narciarskich. Wśród kadry tych obozów należy wymieść L. Palicę jako organizatora oraz J. Montusiewicza, który zajmował się nauką jazdy na nartach i uprawianiem turystyki zimowej. W 1987 r. odbył się też rajd narciarski (organizatorzy J. Montusiewicz i P. Surdacki), podczas którego uczestnicy wędrowali wzdłuż grzbietu Gorców.

Członkowie i sympatycy Koła spotykali się na otwartych zebraniach w każdy czwartek roku akademickiego na terenie Politechniki. Poza omawianiem spraw bieżących i planowaniem nowych wyjazdów turystycznych, organizowane były pokazy przeźroczy i fotografii z rajdów oraz obozów wędrownych. Spotkaniom towarzyszyło wspólne śpiewanie piosenek turystycznych przy dźwiękach gitar i fletów.

Nieodłącznym elementem wyjazdów rajdowych i obozów letnich były wieczorne spotkania przy ognisku. Tam przygotowywano i gotowano posiłki, suszono przemoczone ubrania oraz śpiewano piosenki turystyczne. Głównym gitarzystą i prowadzącym śpiewy w Kole był P. Surdacki, za gitarę brali się również T. Pawłasek oraz M. Kazirodek. Śpiewane teksty, na początku z użyciem śpiewników, powtarzane wielokrotnie na kolejnych wyjazdach i ogniskach są bezbłędnie pamiętane do tej pory, o czym można przekonać się na corocznych ogniskach organizowanych 11 listopada z okazji Święta Niepodległości na działce Agnieszki i Jurka Montusiewiczów pod Lublinem.

*Jeziro Krasne 2008 r., od lewej: Ewa i **Wojtek Jarzyna**, Ania Halicka, Lucyna Swatowska, **Paweł Surdacki**, Wojtek Swatowski, fot. P. Borowski*

Koło PTTK było nietypową organizacją, która trwale wpisała się w życiorys tych, którzy mieli okazję w niej uczestniczyć. Z perspektywy czasu możemy powiedzieć, że Koło było dla nas ucieczką od codziennej szarości tamtych czasów, dostarczyło radości poznawania gór, smaku przygody, uczyło dyscypliny i zasad współżycia w trudnych warunkach, stanowiło także źródło długoletnich przyjaźni. Było również swoistym fenomenem – połączyło ponad 30 małżeństw, które trwają do dziś. Poznawaliśmy się w trudnych warunkach, gdy byliśmy zmęczeni wędrowką, a pogoda się załamywała, gdy

brakowało jedzenia, a ognisko musiało zapłonąć w ulewnym deszczu. Wiedzieliśmy jacy jesteśmy – bez oszukiwania i udawania kogoś innego.

Tamte przyjaźnie przetrwały próbę czasu – wciąż spotykamy się na imieninach i ogniskach. Wspólnie wyjeżdżamy na górskie wędrowki, czy narciarskie szaleństwa. W latach 1992 i 1997 zorganizowaliśmy jubileuszowe spotkania (10. i 15. rocznica powstania Koła) w ośrodku wypoczynkowym nad jeziorem Krasne, prowadzonym przez absolwenta naszego wydziału – Leszka Palicę (takie spotkania odbyły się również w latach 2013 i 2014 mimo, że nie było żadnej okrągłej rocznicy). W roku 2002 z inicjatywy Wojtka Jarzyny spotkaliśmy się na balu karnawałowym w nowym Klubie „Kazik”. Ostatnio, dzięki zaangażowaniu Pawła Surdackiego, Romka Ząbka, Jurka Montusiewicza oraz Marzeny Ciesielki, odbyły się wielodniowe rajdy Koła w Bieszczadach (2010 r.), w Gorcach (2012 r.) oraz w rejonie Babiej Góry (2013 r.) i Piłska (2014 r.) w Beskidzie Żywieckim. Spotkania, które mają już obecnie charakter rodzinny, gromadziły za każdym razem ponad 50 osób zjeżdżających się z różnych stron Polski, by znowu wspólnie chodzić po górach.

*Bieszczady 2010 r., członkowie Koła PTTK PL wraz z rodzinami na szczycie Tarnicy (1346), wśród uczestników można odnaleźć **Pawła Surdackiego** (4. od lewej w pierwszym rzędzie osób stojących) oraz **Jurka Montusiewicza** (leżący z przodu w opasce na głowie), fot. T. Cywiński*

Patrząc z perspektywy wielu lat widać, że aktywna działalność społeczna w środowisku turystycznym, która prowadzona była przez studentów, absolwentów i pracowników naszego wydziału w Kole PTTK przy PL, a także później w innych gremiach, nie stanowiła bariery do prowadzenia efektywnej działalności naukowej i dydaktycznej, o czym mogą świadczyć biografie niżej podpisanych i Wojtka Jarzyny.

Pragniemy zachęcić wszystkich studentów i absolwentów naszego wydziału, aby potrafili znaleźć pasję, którą będą rozwijali w sobie i potrafili nią zarazić innych. Należy pamiętać, że pracujemy po to aby żyć, a nie odwrotnie.

Jerzy Montusiewicz, Paweł Surdacki

LUBELSKIE MORSY Z WYDZIAŁU ELEKTROTECHNIKI I INFORMATYKI PL

Dzięki uprzejmości władz Politechniki Lubelskiej oraz Studium Wychowania Fizycznego i Sportu PL, 16.01.2012 r. przy Wydziale Elektrotechniki i Informatyki zawiązało się stowarzyszenie Lubelski Klub Morsów skupiające pasjonatów kąpieli w lodowatej wodzie. Jego członkowie, a wśród nich prof. Andrzej Wac-Włodarczyk, obecnie Prorektor ds. Studenckich Politechniki Lubelskiej oraz Janusz Boczkowski, również pracownik uczelni, to grupa niezwykle pozytywnych osób, które nie boją się wyzwań. Pasja, dzięki której w każdą niedzielę – od listopada do kwietnia, często w ekstremalnych warunkach pogodowych, spotykają się przy tamie nad Zalewem Zemborzycy, owocuje również tym, iż wspólnie rozwijają własne zainteresowania, poznając nowe, ciekawe sposoby spędzania wolnego czasu.

W zimnej wodzie Bystrzycy, 19.01.2014 r.

Andrzej Wac-Włodarczyk dobrze pamięta początki swoich zimowych kąpieli: „W 2009 r. spotykaliśmy się w gronie pięciu, maksymalnie siedmiu osób. W kolejnym roku dołączył Janusz Boczkowski, a potem inni pracownicy i studenci naszej uczelni. Przez następne lata przybywało morsów. Obecnie klub liczy 60 osób a wśród nich wielu absolwentów i obecnych studentów Politechniki Lubelskiej. W tym roku padł rekord. W jedną z zimowych niedziel do wody Bystrzycy weszło 144 amatorów zimnych kąpieli”.

Lubelskie morsy to także uczestnicy innych sportów wodnych, m.in. biegania, jazdy na rowerze, sportów i systemów walk czy kajakarstwa. Wspólne spływy kajakowe, organizowane są także dla studentów Politechniki w ramach corocznych Juwenaliów, a także w Noc Świętojańską wraz z pochodniami. W ostatnich latach grupa z Lublina uczestniczyła w Światowym Zlocie Morsów w Mielnie i Kołobrzegu. Przemierzając

Lublin rzeką Bystrzycą, przyciągają wielu chętnych na tego typu wypoczynek, ukazując miasto z mniej znanej, tajemniczej nieco strony.

„Elektryczne morsy” – Andrzej Wac-Włodarczyk i Janusz Boczkowski

Lubelski Klub Morsów wyraża swoją wdzięczność za „przygarnięcie” stowarzyszenia do gościnnej Politechniki Lubelskiej, działającego w Niej Studium Wychowania Fizycznego i Sportu oraz Wydziałowi Elektrotechniki i Informatyki za udostępnienie swojego miejsca na odbywające się spotkania i zebrania klubowe. Z okazji 50-lecia Wydziału, Lubelskie Morsy przyłączają się do gratulacji za dotychczasowe osiągnięcia i życzą dalszych sukcesów wszystkim Pracownikom i Studentom WEiI PL.

Piotr Mierzwiński, Piotr Kańczugowski

Alfabetyczny indeks biogramów

ADAMEK Sylwester	204	GREGOSIEWICZ Adam	223
ADAMKIEWICZ Jerzy	157	GROMASZEK Konrad	203
AULEYTNER Kazimierz	80	GRUNWALD Zdzisław	79
BADUROWICZ Marcin	224	GRZEGÓRSKI Stanisław	117
BANACH Henryk	172	GUTEK Dariusz	200
BANACH Julian	229	GUZ Jan	175
BANASIEWICZ Bogdan	101	GUZIAK Teresa	162
BEDNARCZYK Sławomir	240	HARASZCZUK Ryszard	207
BELCARZ Ewa	166	HARBARCHUK Volodymyr	115
BIELECKI Adam	76	HELIASZ Ewa	234
BILLEWICZ Piotr	224	HORODECKI Andrzej	85
BOBER Dariusz	200	HORYŃSKI Bolesław Stanisław	163
BOBROWSKI Adam	134	HORYŃSKI Marek	183
BOBRZYK Leszek	168	HOTRA Oleksandra	135
BODZIAK Kazimierz	155	HOTRA Zenon	69
BOGUTA Artur	189	JABŁOŃSKI Franciszek	86
BOJARSKA Maria	156	JAHOLKOWSKI Krzysztof	231
BORYS Magdalena	221	JANOWSKI Tadeusz	54
BUCZAJ Marcin	199	JANOWSKI Włodzimierz	237
BURAK Katarzyna	242	JAROSIŃSKA-CABAN Maria	162
BURDZANOWSKA Teresa	234	JAROSŁAWSKI Adam	214
BUREK Rudolf	103	JAROSZYŃSKA Renata	239
CHMIEŁOWSKI Adam	230	JAROSZYŃSKI Leszek	190
CHOJNOWSKI Janusz	178	JARTYCH Elżbieta	133
CIEŚZCZYK Sławomir	202	JARZYNA Wojciech	131
CZERWIŃSKI Dariusz	143	JASIK Jan Ryszard	116
DACKA Czesław	152	JAWORSKI Janusz Marian	107
DIATCZYK Jarosław	205	JĘDRYCHOWSKI Robert	193
DOBRZYCKI Stanisław	147	KACEJKO Leonid	74
DOMINIAK Eugeniusz Jacek	233	KACEJKO Piotr	128
DUDA Jacek	167	KACZMAREK Cezary	201
DUDZIAK Andrzej	180	KACZOREK Tadeusz	64
FIJUT Adam	151	KALITYŃSKI Tadeusz	179
FILIPEK Piotr	191	KAMIŃSKA Anna	192
FRAĆKIEWICZ Wojciech	235	KAMIŃSKI Marek	226
FRAĆZEK Stanisław	84	KANIA Bartosz	226
GAJKOŚ Tomasz	241	KAPKA Stanisław	172
GAŚSIOROWSKI Ryszard	158	KAPROŃ Henryk	118
GIŻEWSKI Tomasz	195	KARWAT Czesław	111
GOLEMAN Ryszard	171	KAWIAK Kazimierz	151
GOŁKIEWICZ Marek	213	KĘSIK Jacek	197
GÓRA Stanisław	96	KIERCZYŃSKI Konrad	225

KISAŁA Piotr	140	ŁAWICKI Tomasz.....	210
KISYŃSKI Jan	58	ŁUKASIK Edyta.....	196
KOCIUBIŃSKI Jacek.....	198	MACHLARZ Radosław	188
KOLANO Jan	124	MACHULSKA-BARTOSZEK Anna	
KOLANO Krzysztof.....	204	.....	239
KOLASIK Mariusz.....	217	MACIEJEWSKI Marcin.....	222
KOŁODZIEJCZYK Agata	243	MADEJCZYK Tadeusz	153
KOŁTUNOWICZ Tomasz	208	MAJCHER Jacek	242
KOMADA Paweł.....	194	MAJDIUK Kazimierz.....	83
KOMARZYNIEC Grzegorz	201	MAJEWSKI Jacek	184
KONOPIŃSKI Tadeusz.....	81	MAJEWSKI Ryszard.....	242
KOPNIAK Piotr.....	196	MAJKA Krzysztof.....	104
KORBEL Lucyna.....	163	MALIK Czesław	229
KOSMULSKI Marek.....	130	MALINOWSKA Iwona	201
KOTYRA Andrzej.....	137	MARCINIAK Włodzimierz.....	148
KOWAL Barbara.....	175	MARCZEWSKA-BOCZKOWSKA	
KOWALCZYK Mirosław.....	238	Krystyna.....	136
KOWALSKI Józef.....	159	MATRAS Grzegorz	232
KOZAK Czesław Mariusz	192	MAZUR Piotr	154
KOZIEJ Eugeniusz	87	MAZUREK Mariusz.....	220
KOZIEŁ Grzegorz	206	MAZUREK Paweł Artur	197
KOZIEŁ Joanna.....	218	MAĆZKA Edward.....	181
KOZIOŁ Waldemar Jan.....	237	MILLER Piotr.....	188
KOZŁOWSKI Andrzej.....	102	MIŁOSZ Marek	182
KRASUCKI Florian.....	92	MISZTAŁ Piotr	243
KRAWCZYK Alicja.....	162	MITKOWSKI Wojciech.....	67
KROLOPP Włodzimierz Jan	93	MONTUSIEWICZ Jerzy T.....	139
KRÓL Krzysztof.....	220	MOSES Anthony John.....	63
KRYVONOS Iurii Georgijowicz.....	68	MROCZKA Janusz	70
KRZYWICKI Mieczysław Romuald	73	MUNNS John George.....	228
KURANT Piotr	213	MURAT Małgorzata.....	183
KURNICKI Adam	193	MURYJAS Piotr	186
KUSZTA Bogusław.....	114	NAFALSKI Andrzej.....	121
KUŚ Stanisław	149	NALEWAJ Krzysztof.....	173
KWIATKOWSKA Anna	178	NIECHAJ Marek	191
KWIATKOWSKI Michał.....	243	NIEDŹWIADEK Henryk	230
KWIATKOWSKI Zdzisław.....	235	NIEZNAJ Ernest.....	206
LACH Zbigniew	180	NOWAK Paweł	216
LASKOWSKI Jan.....	174	NOWOSAD Teresa.....	213
LASKOWSKI Maciej.....	222	OLEKSIEJUK Bogusław.....	205
LASOCKI Wiesław	105	ORZECHOWSKI Leszek	161
LATOCHA Tadeusz	99	OSINIAK Stanisław.....	154
LECH Władysław	82	PALAK Henryk	232
LEWANDOWSKI Zdzisław.....	94	PAŃCZYK Beata.....	186
LOZBIN Viktor	110	PAŃCZYK Maciej.....	187
ŁAGODOWSKI Zbigniew	179	PARTYKA Janusz	129
ŁANCZONT Michał.....	198	PAWELSKI Witold	108

PAWEŁCZAK Zenon.....	231	SUMOREK Andrzej.....	189
PAWŁAT Joanna.....	142	SURDACKI Paweł.....	138
PAWŁOT Mirosław.....	193	SURTEL Wojciech.....	185
PAWŁOWSKI Eligiusz.....	181	SZCZEPANIAK Leszek.....	202
PAWŁOWSKI Sławomir.....	215	SZCZUPAK Marek.....	161
PIETRZYK Wiktor.....	119	SZPATOWICZ Kazimierz.....	158
PIJARSKI Paweł.....	207	SZPONDER Jan.....	159
PIKULA Tomasz.....	210	SZUBA Stefan F.....	130
PIŁAT Barbara.....	94	SZYDŁOWSKA Jolanta.....	238
PIOTROWSKI Leszek.....	214	SZYMCZYK Tomasz.....	199
PLECHAWSKA-WÓJCIK Małgorzata		ŚPIEWLA Edward Jerzy.....	109
.....	209	ŚWIERCZYŃSKI Gustaw.....	233
PLESZCZYŃSKA Barbara.....	215	ŚWITONIAK Barbara.....	176
POLLO Iwo.....	90	TADEUSIEWICZ Ryszard.....	65
POŁECKI Zbigniew.....	177	TARASIEWICZ Stanisław.....	165
POPIEL Piotr.....	218	TENDAJ Bogusław.....	154
PORZYC Elżbieta.....	236	TOBOREK Krzysztof.....	237
PRZYŁUCKI Sławomir.....	190	TRONCEWICZ-ŚWITEK Agata....	240
PYDA Wiktor.....	236	TUROWSKI Janusz.....	88
RATAJEWICZ Zbigniew.....	95	TURSKA Anna.....	238
RATAJEWICZ-MIKOŁAJCZAK		TYMBURSKI Krzysztof Marek....	177
Elżbieta.....	170	URBAŃSKI Janusz.....	230
RÓŻYCKI Marek.....	170	WAC-WŁODARCZYK Andrzej....	120
RUTKA Zygmunt.....	106	WALUSIAK Stanisław.....	164
RZEPECKI Adam.....	221	WANCERZ Marek.....	184
SANELUTA Czesław.....	167	WARDA Piotr.....	195
SAWICKI Daniel.....	221	WAWSZCZAK Jan.....	157
SIKORA Jan.....	122	WĘGIEREK Paweł.....	141
SIKORA Jarosław.....	132	WILANOWICZ Robert.....	174
SKIERCZYŃSKI Janusz.....	89	WOJDYGA Aleksander.....	220
SKUBLEWSKA-PASZKOWSKA		WÓJCIK Waldemar.....	123
Maria.....	209	WYDRA Michał.....	203
SKULIMOWSKI Stanisław.....	225	ZAGÓRSKI Kazimierz.....	77
SKWARNA Jan.....	98	ZAHACZEWSKI Roman.....	83
SMOLARZ Andrzej.....	185	ZHUKOWSKI Paweł.....	125
SMOŁKA Jakub.....	217	ZIELIŃSKA Maria Jolanta.....	176
SMOŁUCH Waldemar.....	165	ZIELIŃSKI Jerzy Stanisław.....	100
SOBAŃSKA Katarzyna.....	240	ZIELIŃSKI Wojciech.....	219
SOBIESZCZUK Andrzej.....	112	ZIENTKIEWICZ Jacek.....	166
SONDIJ Franciszek.....	78	ZŁONKIEWICZ Zbigniew.....	168
SOSNOWSKI Grzegorz.....	216	ZYSKA Tomasz.....	241
STABROWSKI Marek.....	113	ŻAK Edward.....	173
STRYCZEWSKA Henryka Danuta	126	ŻYŁA Kamil.....	223
STYŁA Sebastian.....	219		

